ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

திரிசிரபுரம்
ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,
மஹாவித்வான், ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர், கவிசிகாமணி,
ஸ்ரீ-உ-வே-T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்
அவர்களால்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம. வீ. ராமானுஜாசாரியரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

விலை ரூபா ௫. தபால்சார்ஜ் அணா ௮.

1929

Printed at
THE KESARI PRINTING WORKS, MADRAS.

1 to 13 Formes Printed at
THE INDIA PRINTING WORKS, MADRAS.

ஸ்ரீ:

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

இந்தப் பீஷ்மபர்வத்தின் பெருமையை இதன் முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் ஒருவாறு தெரிவித்திருத்தலால், அதனை இங்கே விவரிக்கவில்லை. இதன் முதற்பதிப்பு, 1919 ஆ ஏப்ரல்மீ 1உ வெளிவந்தது அப்பொழுது, ஐரோப்பியயுத்தம் காரணமாக நல்ல காகிதம் கிடைக்கவில்லை. மட்டமான காகிதமும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிற்று ஆகையால், சில பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டன. இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷகாலமாகக் கேட்பவர்களுக்குப் பீஷ்மபர்வம் கொடுக்கப்படவில்லை. வனபர்வத்தை வெளியிட்டபிறகே வேறு வேலைகளைச் செய்வதென்னும் உறுதியுடனிருந்தேன். இருந்தும், சிலர் அடிக்கடி எழுதிக்கேட்டுக்கொண்டிருந்தமையாலும், அவர்களுக்கு அடிக்கடி ஸமாதானம் எழுதுவது சிரமமாயிருந்தமையாலும், சிலர் தாங்கள் புத்தகம் வாங்கிக் கொள்ளாமைக்கு இந்தப் பாவமில்லாமையைக் காரணமாகச் சொன்னமையாலும்,எப்படியும் செய்யவேண்டிய காரியமேயாதலாலும் இதன் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிடலானேன். இந்த வேலை வனபர்வவேலை தாமதிப்பதற்குச் சிறிது காரணமானாலும் இதுவும் ஸ்ரீமஹாபாரத ஸம்பந்தமான வேலையேயாதலால், ஸ்ரீமஹாபாரத அபிமானிகள் க்ஷமிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீபகவத்கீதை முதலிய இடங்களில் சில மாறுதல் செய்வது அவசியமாயிருந்தும், அவகாசக் குறைவால் அவை இப்பொழுது செய்யப்படவில்லை. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தைப்போலவே ஸ்ரீபகவத்கீதையையும் தனியே அச்சிட்டுத்தரவேண்டுமென்று பலர் விரும்புதலால், அதனைத் தனியே அச்சிட்டு வெளியிட எண்ணியிருக்கிறேன். அந்தப் பதிப்பில் சேர்க்கவேண்டியவற்றைச் சேர்த்தும் மாற்றவேண்டியவற்றை மாற்றியும் வெளியிடுவேன்.

மஹாபாரதத்தில் எஞ்சியுள்ள வனபர்வத்தையும் நான் இன்னும் செய்யக்கருதியிருக்கிற மற்ற நற்காரியங்களையும் இனிது நிறைவேற்றுமாறு எல்லாம் வல்ல ஸர்வேஸ்வரனை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

11, கேசவப்
பெருமாள்ஸந்நிதி.
மயிலாப்பூர்.
30—7—29.

இங்ஙனம்

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியன்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்துள் சிறந்த பாகமாகிய பீஷ்மபர்வம் பூர்த்தியான விஷயம் நமது ஆபதர்களுக்கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சியை விளைவிக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. மொழிபெயர்ப்பு முழுதும் சில வருஷங்களுக்கு முன் பூர்த்தியாகி ஸித்தமாக இருந்தமையால், இது முன்னரே வெளிவந்திருக்க வேண்டுமாயினும் ஐரோப்பிய மஹாயுத்த நிகழ்ச்சி காரணமாக நேர்ந்த பல அசௌகரியங்களால் அப்போதே வெளிப்படுத்த முடியாமல் நின்றது. தொடங்கிய நற்காரியத்திலுள்ள ஊக்கமும் அது நடைபெறவில்லையே என்கிற ஏக்கமும் என்மனத்தில் வேரூன்றி நாளுக்குநாள் வளர்ந்துகொண்டே வந்தன. எப்படியும் நற்காலம் வாய்க்குமென்று எல்லாம் வல்ல ஸர்வேச்வரனது திருவடிகளையே பற்றுக் கொண்டு கவலைக்கடலில் நீந்திக்கொண்டிருந்தேன். அவனுடைய பரம கருணையால் இந்தப் பீஷ்மபர்வம் பூர்த்தியாகி வெளிவந்ததில் எனக்குண்டாயிருக்கிற பெருங்களிப்புக்கு ஓர் அளவின்று.

இந்தப் பீஷ்மபர்வம் ஸ்ரீமஹாபாரதத்தினுள் மிக்க பெருமை வாய்ந்தது இது, வேதத்துக்கு உபநிஷத்துக்கள் போல மஹா பாரதமாகிய ஐந்தாம் வேதத்துக்கு ஸ்ரீ பகவத்கீதையாகிய உபநிஷத்தைத் தன்னகத்துடையது. பகவத்கீதையின் பெருமை உலகமெல்லாம் பரவி நிலவுகிறது. அதன் சொற்பொருட் சிறப்புக்களைப் பார்த்துப் பார்த்து எத்தேசத்தினரும் எச்சமயத்தினரும் வியப்படைகின்றனர் அதற்கு உலகத்திலுள்ள பற்பல பாஷைகளிலும் பற்பல மொழிபெயர்ப்புக்கள் இருந்ததலே அதன் பெருமையை நன்கு விளக்கும். முற்றறிவனான ஸர்வேச்வரனது திருவாக்கினால் பரம ஆப்தனான அர்ஜுனனுக்குப் பெருங்கருணையுடன் சொல்லப்பட்டதென்றால், இதன் பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? பாண்டவ கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரும் பாரதர்களுக்கு நடுநாயகமணிபோன்றவரும் பேரறிவாளரும் தெய்வத்தன்மையுள்ளவரும் யாராலும் செய்தற்கரிய பெரிய விரதத்தை மேற்கொண்டு முற்றுப்பெறச் செய்தவருமான பீஷ்மரது ப்ரபாவத்தை முக்கியமாகக்கொண்டதென்பதிலும் வேறு சிறப்பு என்ன இருக்கிறது? பக்தபராதீனனான பகவான், 'நான் செய்த ப்ரதிஜ்ஞை தவறினும் அடியார் செய்த பிரதிஜ்ஞை தவறலாகாது'

என்று ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யத்தை அனுஷ்டித்துக்காட்டி, 'அச்சுதன்' என்னும் தன் திருநாமத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டதும் இந்தப் பருவத்திலன்றோ?

திரிசிரபுரம் ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருததமிழ்ப் பண்டிதர் மஹாவித்வான் கவிசிகாமணி ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர் ஸ்ரீ. உ. வே. T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள் இந்தப் பீஷ்மபாவத்தையும் மற்ற யுத்த பாவங்களையும், என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மொழிபெயர்த்துதவினார்கள். இவர்களுடைய பாஷாஞானமும் சாஸ்திர பரிசரமமும் யாவராலும் கொண்டாடத்தக்கன. இவர்களுடைய உழைப்பின் பயனாக வெளிவந்த ஹம்ஸஸந்தேச முதலிய அரிய நூல்களால் இவர்களுடைய கவித்திறமையும் இம்மொழிபெயர்ப்பால் கல்விவன்மையும் நன்கு விளங்கும். ஸ்ரீ அகோபில மடத்தில், ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் மஹாவித்வான்கள் பலர் கூடிய மஹாஸதஸில் இந்த ஸ்வாமியினுடைய கல்வி வன்மையையுங் கவித்திறமையையும் பாராட்டிக் கவிசிகாமணி யென்னும் பட்டத்தை அளித்தார்களென்றால், இவர்களுடைய பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? மஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பு வேலையை எடுத்துக்கொண்டதுமுதல் இவர்கள் சிறிதும் சிரமம் பாராட்டாமல் விரைவில் மிக்க ஊக்கத்துடன் நிறைவேற்றித்தந்த உதவியை நான் என்றும் மறவேன்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந்தப் பருவம் அச்சிட்டு வெளியிடுதற்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்து ஆதரித்த பரமோபகாரிகள், ஆண்டிபபட்டி ஜமீன்தாரும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து உப அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய ஸ்ரீமான், S. Rm. M. Ct. பெத்தாச்சி செட்டியார் M. R. A. S. அவர்கள். இவ்வள்ளற் பெருந்தகையாருடைய கொடைச் சிறப்பை என்னவென்று புகழ்வது! இவர்கள் உபகரித்தமாதிரி மிகப் பாராட்டற்பாலது. முந்திய பழக்க மில்லாமலும் இன்னது செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேளாமலும் பிறருடைய நிர்ப்பந்தங்களில்லாமலும் வேறு பயனை எதிர்பாராமலும் அவர்கள் காலத்திற் செய்த பேருதவி புனைந்துரைக்கும் அளவினதன்று. யாசிக்கும் துன்பத்தை நான் அடையாமல் இவர்கள் கொடுத்ததன் சிறப்பை நினைக்குந்தோறும் என் மனம் மிக இன்புறுகிறது.

> "கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்று,
> இரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து"

என்னும் பொய்யாமொழியின் பொருளை இவர்களிடத்து உண்மையாகக் கண்டேன். கல்வி வளர்ச்சியில் பெருக்கம் கொண்டவர்களும் புலவர்களுக்கு எய்ப்பினில் வைப்புமாகிய ஸ்ரீமான் செட்டியாரவர்களுக்கு ஆயுள் ஆரோக்கிய முதலிய எல்லா நன்மைகளையும் மேன்மேலும் பொழிந்தருளும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவனை எப்பொழுதும் பிரார்த்தித்தலன்றி யான் செய்யும் கைம்மாறு யாதுளது?

ஸ்ரீ பகவத் கீதையை மதத்ரய பாஷ்யங்களுடன் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதாக நிச்சயித்திருந்தேன். பகவத்கீதைக்கு அந்த அந்த மதச்சார்பாக அநேக மொழிபெயர்ப்புகளிருத்தலாலும் வேறு சில காரணங்களாலும் அதனை இப்பொழுது செய்யாமல் நிறுத்திக்கொண்டேன். கீதையின் மொழிபெயர்ப்பு, மஹாபாரதத்தின் மற்றப் பகுதிகளைப் போலவே, ஒரு மதச் சார்பாக இராமல் பொதுவாக இருக்க வேண்டுமெனபதே எனது விருப்பம். ஆயினும், வேதாந்த பாகங்கள் வரும்பொழுது அங்ஙனம் செய்தல் சாத்தியப்படவில்லை. மொழிபெயர்ப்பவர்கள் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களோ அந்த மதத்தின் சார்பாகத்தான் மொழிபெயர்ப்பு அமைகிறது. இதனை, பகவத்கீதையில் மாத்திரமேயன்றி மற்றப் பருவங்களிலும் வேதாந்தப்பகுதிகள் வருமிடந்தோறும் காணலாம். இந்தமாதிரியான இடங்களில் தங்கள் மதக்கொள்கைகளுக்கு முரணாயிருப்பதாக நினைப்பவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயநூல்களில் வல்ல பண்டிதர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்க.

இந்தப் பருவத்தில் ஆயுதப்பெயர்களும் வாத்தியப்பெயர்களும் பல வந்துள்ளன. அவைகளுள் சிலவற்றுக்குத் தமிழ்ப்பெயர் கிடைக்காமையாலும் சிலவற்றுக்கு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு விதமாகப் பொருள் கூறுதலாலும் அவற்றையும் மற்றுமுள்ள யுத்த பர்வங்களில் காணப்படும் அவ்விதச் சொற்களையும் தொகுத்துப் பொருளெழுதி அகராதியாக அச்சிட நினைத்திருக்கிறேன்.

இனி மற்றப் பர்வங்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கான எல்லா வித ஆற்றலையும் எனக்கு அளித்தருளும்படி எல்லாம்வல்ல ஸர்வேச்வரனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

15-4-1919

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

விஷயஸூசிகை.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம்.

பூமிபர்வம்.

அத்யாயம். பக்கம்.

விஷயஸூசிகை.

பீஷ்மவதபர்வம்.

அத்யாயம். பக்கம்.

பீஷ்மபர்வம் விஷயஸூசிகை

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	தீருத்தம்.
309	33	சாதாநீகனை ஸஹோதரர்களான ஐநது கேகயர்கள மிகுநதகோபங்கொண்டு எதிர்ததோடினார்கள்.	சதாநீகனைக் காக்கக்கருதி ஸஹோதரர்களான ஐந்துகேயர்கள் மிகுநத கோபங்கொணடு ஓடிவந் தார்கள்.
376	31	துரோணர்.	கிருபர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம: |

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம: |

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாண பர்வம்.

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம் சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(குருக்ஷேத்திரத்தில் கௌரவபாண்டவ சேனைகள் ஒன்றோடொன்று சேருவதும், இரண்டு பக்ஷத்தார்களும் பிரதிஜ்ஞை செய்துகொள்வதும்.)

ஜனமேஜயர், "வைசம்பாயனரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் பற்பல தேசங்களினின்றும் வந்திருக்கின்ற மஹாத்மாக்களான மற்ற அரசர்களும் எவ்வாறு போர்புரிந்தனர்?" என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லலானார்.

"ஜனமேஜயமஹாராஜரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் தவம் செய்வதற்கேற்ற குருக்ஷேத்திரத்தில் எவ்வாறு யுத்தம் செய்தார்களென்பதை நீர் கேளும். அதிகபலமுள்ளவர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் ஸோமகர்களோடுகூடி ஜயிக்க விரும்பிக் குருக்ஷேத்திரத்தில் வந்திறங்கிக் கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள். வேதாத்யயனத்தினால் நிறைந்தவர்களும் போரில் களிப்பவர்களுமான எல்லோரும் யுத்தத்தில் ஜயத்தை விரும்பிச் சேனையுடன் யுத்தத்தில் நோக்கமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். யுத்தவீரர்களோடு கூடின பாண்டவவீரர்கள் அவமதிக்கமுடியாத துர்யோதனனுடைய படையை எதிர்த்துவந்து கிழக்குத்திசையை நோக்கி மேற்புறத்தில் தங்கி

1 இதன் உரைவிசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கத்தில் காண்க.

ஞர்கள். குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர்[1] ஸமந்தபஞ்சகத்துக்கு வெளியில் சேனைகள் தங்குமிடங்களை ஆயிரமாயிரமாக முறைப்படி ஏற்படுத்தினார். பூமிமுழுவதும், தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் வெளியில் செல்ல, பாலர்களும் விருத்தர்களும் மிச்சமாயிருந்ததால் ஒருவரும் இல்லாததுபோலாயிற்று. அரசரில் சிறந்தவரே! ஸூர்யன் ஜம்பூத்வீபமண்டலத்தில் எவ்வளவுவரையில் பிரகாசிக்கின்றானோ அவ்வளவுவரையிலுள்ள சேனைகளெல்லாம் வந்தன. அந்த எல்லாவர்ணத்தாரும் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றவர்களாகி அனேகயோஜனை தூரமுள்ள ராஜ்யத்தையும் தேசங்களையும் நதிகளையும் மலைகளையும் காடுகளையும் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்தார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டரே! யுதிஷ்டிரர் வாகனங்களையுடைய அவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த பக்ஷணங்களையும் போஜனங்களையும் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டனர். ஐயா! யுதிஷ்டிரர், 'இப்படிச் சொல்லும் இவன் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவனென்ன நிச்சயமாக அறியத்தக்கவன்' என்று அவர்களுக்குப் பலவிதமான அடையாளங்களை ஏற்படுத்தினார். குருவம்சத்திற் பிறந்த யுதிஷ்டிரர் யுத்தஸமயம் நெருங்கியிருக்கும்பொழுது எல்லோருக்கும் அடையாளங்களையும் பெயர்களையும் ஆபரணங்களையும் சேர்ப்பித்தார். கம்பீரமான மனமுள்ள துர்யோதனன் பார்த்தனுடைய கொடிநுனியைக் கண்டு எல்லா அரசர்களுடனும் சேர்ந்து பாண்டவருக்கு எதிரணிவகுத்தான். தம்பியர்களால் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டு ஆயிரம் யானைகளுடைய மத்தியில் தலையின்மீது தூக்கிப்பிடிக்கப்படுகிற வெண்குடையுடன் விளங்கும் துர்யோதனனைக் கண்டு போரில் மகிழ்ச்சியடைகிறவர்களான பாஞ்சாலர்கள் ஸந்தோஷமும் விருப்பமுமுள்ளவர்களாகிப் பெரிய சங்கங்களை ஊதினார்கள், ஆயிரமாயிரமாகப் பேரிகைகளையும் அடித்தார்கள். பிறகு, பாண்டவர்கள் தம்சேனை மிக்க ஸந்தோஷத்துடனிருப்பதைக்கண்டு மனக்களிப்புற்றார்கள். வீர்யமுடையவரான வாஸுதேவரும் ஸந்தோஷமடைந்தார். புருஷோத்தமர்களான வீர வாஸுதேவரும் தனஞ்ஜயனும் தேரிலிருந்துகொண்டு தங்களைச்சேர்ந்த போர்வீரர்கள் மகிழும்படி சிறந்த சங்கங்களை ஊதினார்கள். பாஞ்சஜன்யம் தேவதத்தமென்கிற இரண்டுசங்கங்களுடைய சப்தத்தையுங்கேட்டு யுத்தவீரர்கள் மலஜலங்களைப்பெருக்கினார்கள். கர்ஜிக்கின்ற ஸிம்மத்தினுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு மற்றமிருகங்கள் பயமடைவதுபோல அந்தச் சேனையானது (சங்கங்களின்) ஒலியைக்கேட்டு வாட்டமுற்

1 மூலத்தில், 'ஸமந்தபஞ்சகம்' என்றிருக்கிறது.

றது. பூமியிலுள்ள புழுதி மேலேகிளம்பியது. ஒன்றும் அறியப்பட வில்லை. ஸூர்யன் சேனையினலுண்டான புழுதியினல்மூடப்பட்டு அஸ்தமனத்தை அடைந்தவனைப்போலானான். அந்தஸமயத்தில் மாம் ஸங்களையும் ரக்தங்களையும்பொழிகின்றமேகமானது சேனைகளெல் லாமநனையும்படி பொழிந்தது. அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு, பருக்கைக்கற்களை இறைக்கிறகாற்றும் நூறுநூருகவும ஆயிரமாயிர மாகவும் அந்தச்சேனைகளை (அக்கற்களால்) அடித்துக்கொண்டு மேல லக்தோன்றியது. ராஜேந்திரரே! கொந்தளிக்கும கடல்போன்ற இரண்டுசேனைகளும குருக்ஷேத்திரத்தில் மிக்கஸந்தோஷத்துடன் யுத்தம்செய்வதற்கு ஆயத்தமாகநின்றன. யுகத்தினுடையமுடிவில், இரண்டுகடல்களுக்குச் சேர்க்கைஉண்டாவதுபோல, அவ்விரண்டு சேனைகளுக்கும ஆச்சரியகரமான சேர்க்கை உண்டாயிற்று. பூமி முழுவதும், தேர்களும யானைகளும குதிரைகளும காலாட்களும் வெளியில் செல்ல, பாலர்களும விருத்தர்களுமே மிச்சமாயிருப்பதி னால, ஒருவரும இல்லாதது போலாயிற்று. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு, அந்தக்கௌரவர்களும பாண்டவர்களும ஸோமகர்களும ஒரு பிரதிஜ்ஞையை ஏற்படுத்தி யுத்த தர்மங்களை நிலைநாட்டினார்கள்.

'யுத்தஞ்செய்து முடிந்த பிறகு நமக்கு ஒருவருக்கொருவர் பிரீதி உண்டாகவேண்டும. ஸமமானவர்கள யுத்தத்துக்காக எதிர்க்கவேண் டும. பின்னும, ஒருவனுக்காவது அநியாய யுத்தம எவவிதத்தாலும் நேரக்கூடாது. பேசசினல் சண்டையிடுவதில முயலகின்றவர்களோடு பேசசினலேயே எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யவேண்டும். சேனையின் மத்தியிலிருந்து ஓடிப்போனவர்கள ஒருபொழுதும கொல்லப்படத் தக்கவரல்லர். தேராளி தேராளியோடும யானைவீரன் யானைவீரனே டும் குதிரைவீரன் குதிரைவீரனேடும காலாள காலாளோடும் யுத்தம் செய்யவேண்டும. யுத்தவீரர்கள் வீரவாதங்களைச் செய்துகொண்டு சேர்க்கைக்கும இஷ்டத்திற்கும உத்ஸாஹத்திற்கும் பலத்திற்கும தக்கபடி யுத்தம செய்யவேண்டும. நம்பிக்கைவைத்தவன்மீதும் பயந்தவன்மீதும் ஆயுதம பிரயோகிக்கக்கூடாது. வேறொருவனேடு போர்புரிகின்றவனும [1] அஜாக்ரதையுள்ளவனும அவ்வாறே யுத் தத்தில் புறங்காட்டினவனும ஆயுதமிழந்தவனும் கவசமுடைந்தவ னும் ஒருகாலும கொல்லப்படத்தக்கவரலலர். ஸாரதிகள்மீதும் குதிரைகள்மீதும் சஸ்திரங்களைக் கொண்டுவந்துகொடுக்கிறவர்கள் மீது மபேரிகை அடிக்கிறவர்கள்மீதும சங்கத்தை முழக்குகின்றவர்கள்

1 'சரணமடைந்தவனும்' என்பது வேறுபாடம்.

மீதும் எவ்விதத்தாலும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கத்தகாது' என்று இவ்விதமாக அந்த கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் பிரதிஜ்ஞைசெய்துகொண்டு ஒருவரையொருவர் பார்த்து மிக்க வியப்படைந்தார்கள். பிறகு, மஹாத்மாக்களான அந்தப்புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்கள் (குருக்ஷேத்திரத்தில்) பிரவேசித்துச் சேனையிலுள்ளவர்களோடு மிகவும்ஸந்தோஷமடைந்து மனத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்களானார்கள்.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(வியாஸர் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்குக் கண்கொடுப்பதாகக்கூறியதும், திருதராஷ்டிரன் யுத்தத்தைக் கேட்கமட்டும் விரும்பியதும், வ்யாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு யுத்தவிஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தைஅளித்து யுத்தத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லும்படி ஏவித் துர்நிமித்தங்களுண்டாவதைக் கூறியதும்.)

பிறகு, மகிமையுடையவரும் எல்லாவேதங்களையும் அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் பரதகுலத்தில்பிறந்தவர்களுக்குப் பாட்டனாரும் (எல்லாவற்றையும்) நேராகப்பார்ப்பவரும் கீர்த்திபொருந்தியவரும் நடந்ததையும் நடக்கிறதையும் நடப்பதையும் அறிந்தவரும் ஸத்யவதியின் புத்திரருமான வியாஸமகரிஷி, நடக்கப்போகிறகோரமான யுத்தத்திற்காகக் கீழ்த்திசையிலும் மேற்றிசையிலுமிருக்கின்ற இரண்டு சேனைகளையும்பார்த்து, அப்பொழுது ஏகாந்தத்திலிருந்துகொண்டு துக்கிக்கின்றவனும் தைன்யமுற்றவனும் புத்திரர்களுடைய அநீதியைப்பற்றி ஆலோசிக்கின்றவனுமான திருதராஷ்டிரமகாராஜனைப் பார்த்து, " அரசனே! உன்னுடையபுத்திரர்களும் மற்ற அரசர்களும் காலனால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து நாசஞ்செய்யவேபோகிறார்கள். பாரத! அவர்கள் காலனால் சூழப்பட்டு நாசமடைகையில் நீ காலத்தினுடைய மாறுபாட்டைஅறிந்து துக்கத்தில் மனத்தைச்செலுத்தாதே. அரசனே! புத்ர! நீ இந்தயுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்கு விரும்புவாயாயின் உனக்குக் கண்ணைக்கொடுக்கிறேன். இந்தயுத்தத்தைப் பார்" என்று சொல்ல, திருதராஷ்டிரன், " பிரமரிஷிகளுள்சிறந்தவரே! ஜ்ஞாதிகளுடைய வதத்தைப்பார்ப்பதற்கு நான் பிரியப்படவில்லை. ஆனால், உம்முடைய

அருளினால் இந்தயுத்தத்தை முழுதும் நான் கேட்கக்கடவேன்" என்று பிரார்த்தித்தான். அந்தத்திருதராஷ்டிரன் யுத்தத்தைப் பார்ப்பதற்கு விரும்பாமல் கேட்பதற்குவிரும்புமளவில், வரமளிக்கும் பிரபுவான வியாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு ஒருவரத்தைக் கொடுத்தார். வியாஸர், "அரசனே! இந்தஸஞ்சயன் உனக்கு இந்தயுத்தத்தைச் சொல்லுவான். இவனுக்கு யுத்தத்தில் எல்லா விஷயமும் கண்ணுக்குப்புலப்படும். அரசனே! ஸஞ்சயன் ஞானக்கண்ணை அடைந்து யுத்தத்தை உனக்கு உரைப்பான்; ஸர்வஜ்ஞனுமாவான். வெளிப்படையாகவோ ரஹஸ்யமாகவோ பகலிலோ இரவிலோ (நடக்கும்) எல்லாவற்றையும் மனத்தினாலெண்ணப்பட்டாலும் ஸஞ்சயன் அறியப் போகிறான். இவனைச் சஸ்திரங்கள் பிளவா. இவனைச் சிரமம் வருத்தாது. இந்த ஸஞ்சயன் உயிருடன் இந்தயுத்தத்தினின்று விடுபடப் போகிறான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! இந்தக்கௌரவர்களுக்கும், எல்லாப் பாண்டவர்களுக்கும் நான் கீர்த்தியைப் பிரஸித்தப்படுத்தப்போகிறேன். நீ துயரமடையாதே. நரஸ்ரேஷ்டனே! இது தெய்வச்செயல். நீ துயரப்படத்தகாது. இது அடக்குவதற்குமுடியாதது. எங்கு தர்மமோ அங்குஜயம்" என்றுகூறினார்.

மகிமைபொருந்தியவரும் மிக்க பாக்கியசாலியும் கௌரவர்களுக்குச் சிறந்தபாட்டனருமாகிய அந்த வியாஸர் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத் திரும்பவும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, (பின்வருமாறு) சொல்லத் தொடங்கினார். "மகாராஜனே! இந்தயுத்தத்தில் பெரியநாசமுண்டாகப் போகிறது. அவ்வாறே இப்பொழுது பயத்தைக்கொடுக்கின்ற நிமித்தங்களையும் காண்கிறேன். [1]சியேனங்களும் [2]கருத்திரங்களும் காக்கைகளும் [3]கங்கங்களும் கொக்குகளோடுசேர்ந்து த்வஜங்களுடைய நுனிகளில் விழுகின்றன; கூட்டமும் கூடுகின்றன. பக்ஷிகள் ஆனந்தத்துடன் ஸமீபத்தில் ஸம்பவிக்கக்கூடிய யுத்தத்தை எதிர்பார்க்கின்றன. இறைச்சியைத் தின்பவைகளான ஜந்துக்கள் யானைகுதிரைகளுடைய மாம்ஸங்களைப் பக்ஷிக்கப்போகின்றன. பயங்கரமானவைகளும் பயத்தைத் தெரிவிப்பவைகளுமான கழுகுகள் நடுப்பகலில்தெற்குத்திக்கை நோக்கி நான்கு பக்கங்களிலும், 'கடா! கடா!' என்று சப்தத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு கூச்சலிடுகின்றன. பாரத! நாள்தோறும் காலைஸந்தியிலும் மாலைஸந்தியிலும் உதயாஸ்தமனகாலங்களில் சூரியனைக் [4]கபந்தங்களால் சூழப்பட்டதாகக்காண்கிறேன். வெளுப்புசிவப்புமான ஓரங்களுள்ளவைகளும் கறுத்திருக்கின்ற இடைவெளியுடைய

1 2 3 கழுகுகளின் வகைகள். 4 தலையில்லாத சரீரங்கள்.

வைகளும் மின்னலோடு கூடியவைகளும் மூன்று நிறமுடையவைகளு மான [1] பரிவேஷங்கள் மாலைக்காலத்தில் தவருமல் சூரியனைச் சூழ்ந்து கொள்ளுகின்றன. (அமாவாஸ்யையில்) பாபக்ரஹங்களால் ஆக்ரமிக்கப் பட்டிருக்கிற சூரியசந்திரர்களுக்கு இருப்பிடமான நக்ஷத்திரத்துடன் கூடியதும் இரண்டு ஸந்யோதயகாலங்களைத் தொடாத [2] க்ஷயதிதி யுடன் கூடியதுமான அஹோராத்திரத்தை நான் பார்த்தேன். அதுபயத் தின் பொருட்டேயாகும். கார்த்திகைப் பௌர்ணமாஸியை ஒளியை இழந்ததாகக்காண்கிறேன். செந்தாமரை நிறம்போன்ற நிறமுடைய ஆகாயத்தில் சந்திரன் அக்நியின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ளவனுனன். வீரர்களும் பூமியில் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் சௌர்யமுள்ளவர்களும் இருப்புலக்கைபோன்ற கைகளையுடையவர்களுமான அரசர்களும் ராஜ குமாரர்களும் கொல்லப்பட்டுப் பூமியைவியாபித்துக்கொண்டு [3] உறங் கப்போகிருர்கள். இரவில் சண்டைபோடுகின்ற பன்றிபூனை இவ் விரண்டினுடைய பயங்கரமான மிக்கசப்தத்தை ஆகாயத்தில் நாள் தோறும் கேட்கிறேன். தேவதாபிரதிமைகளும் நடுங்குகின்றன; சிரிக்கவும் சிரிக்கின்றன; வாய்களால் இரத்தத்தையும் கக்குகின்றன; வேர்க்கின்றன; கீழேயும்விழுகின்றன. அரசனே! அடிக்கப்படா மலே துந்துபிகள் உரக்க ஒலிக்கின்றன; குதிரைகளோடு சேர்த்துப் பூட்டப்படாமலே க்ஷத்திரியர்களுடைய மஹாரதங்கள் நகர்கின்றன; குயில்களும் [4] சதபத்ரங்களும் காடைகளும் பாஸங்களும் கிளிகளும் ஸாரஸபக்ஷிகளும் மயில்களும் கோரமான ஒலிகளை வெளியிடுகின் றன. பருங்கிரிடிகள் என்று பெயர்கொண்ட கறுத்த விட்டிற் பூச்சிகள் உலோகங்களை மூக்கினுல் கொத்திக்கொண்டு குதிரைகளின் முதுகின்மீது உட்கார்ந்து கத்துகின்றன. அருணேதயகாலத்தில் நூறு நூருகச் சலபங்களுடைய கூட்டங்கள் அதிகமாகக்காணப்படு கின்றன. இரண்டு ஸந்தியாகாலங்களிலும் திசைகள் எரிதலோடு கூடியனவாக விளங்குகின்றன. பாரத! மேகம் புழுதியையும் இறைச்சி யையும் வர்ஷிக்கின்றது. அரசனே! நல்லோர்களால் கொண்டா டப்பட்டதும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றதுமான அருந்ததி நக்ஷத்திரமானது இதோ வஸிஷ்டநக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திவிட்டது. அரசனே! இதோ சனியானவன் ரோஹிணியைப் பீடித்துக்கொண்டு நிற்கிருன். சந்திரனுடையகளங்கமானது நாசமடைந்துவிட்டது. ஆதலால், பெரியபயம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது. மேகமில்லாத ஆகாயத்

[1] சூரியனைச்சுற்றி வட்டமாயிருக்கும் ஒருகோடு. [2] வேறுபாடம்.
[3] மரிக்கப்போகிருர்கள் என்பது பொருள். [4] ஒரு பறவை.

தில் மஹாகோரமான சப்தம் ப்ருதிவியாகக் கேட்கப்படுகிறது. அழு கின்றவர்களுடைய கண்ணீர்த்துளிகள் கீழே சிந்துகின்றன.

மூன்றாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்ட விநிர்மாண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் துர்நிமித்தங்களையும் ஜயிப்பவர்களுடைய வெற்றிக் குறிகளையும் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறியது.)

கழுதைகள் பசுக்களிடத்தில் பிறக்கின்றன. புத்திரர்கள் தாய்களோடு ரமிக்கிறார்கள். காட்டிலுள்ள மரங்கள் பருவகாலம் வாரா மலிருக்கும்பொழுதே புஷ்பங்களையும் பலங்களையும் காண்பிக்கின்றன. இறந்துபோன மக்களைப்பெற்றவர்களான கர்ப்பிணிகளும் மிக்கபயங் கரமான குழந்தைகளைப் பெறுகிறார்கள். நாய்முதலான மிருகங்கள் பக்ஷிகளோடு சேர்ந்து ஒன்றையொன்று தின்னுகின்றன. மூன்று கொம்புகளையுடையனவும் நான்கு கண்களையுடையனவும் ஐந்துகால் களையுடையனவும் இரண்டு ஆண்குறிகளையுடையனவும் இரண்டுதலை களையுடையனவும் இரண்டு வால்களையுடையனவும் கோரப்பற்களை யுடையனவுமாகப் பசுக்கள் அமங்களமாக உண்டாகின்றன. கருடன் கள் திறக்கப்பட்ட வாயும் அமங்களமான ஒலிகளும் மூன்றுகால்க ளும் கொண்டைகளும் நான்குகோரப்பற்களும் கொம்புகளுமுடைய வைகளாக உண்டாகின்றன. அவ்வாறே, மற்றப்பிரம்மவாதிகளுடைய ஸ்திரீகளும் உனது பட்டணத்தில் பருந்துகளையும் மயில்களையும் பெறுபவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அரசனே! பெண்குதிரை பசுவின்கன்றை உண்டுபண்ணுகின்றது. நாய் நரியை உண்டுபண்ணு கின்றது. ஒட்டகக்குட்டிகள் நாய்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. கிளி கள் அமங்களமான சொற்களைச் சொல்லுகின்றன. சிலஸ்திரீகள் நாலைந்து பெண்களைப் பெறுகிறார்கள். பிறந்தவுடனே, அந்தக்கன்னி கைகள் கூத்தாடுகிறார்கள்; பாடுகிறார்கள்; சிரிக்கிறார்கள். நீசஜாதி யனைத்தையுஞ்சேர்ந்த கூனர்களும் குருடர்களும் அதிகமானபயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்கிறார்கள்; கூத்தாடுகிறார் கள்; பாடுகிறார்கள். சஸ்திரங்களுடன் கூடின இரத்தப்பிரதிமைகளும் காலத்தினால் தூண்டப்பட்டு ஒன்றையொன்று அடித்துக் கொள்ளு கின்றன. பாலர்கள் தடிகளைக் கையில்கொண்டு ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடுகிறார்கள். சண்டைசெய்ய எண்ணங்கொண்டு கிருத்

திரிமமான நகரங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றில் ஒருவர் ஒருவருடைய நகரத்தை இடிக்கின்றார்கள். மரங்களில் தாமரைப்பூக்களும் கருநெய்தல்களும் ஆம்பல்களும் உண்டாகின்றன. நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் கொடியகாற்றுகள் வீசுகின்றன. புழுதியும் தணியவில்லை. அடிக்கடி பூமி நடுங்குகிறது. ஸூர்யனை ராகு வந்து அணுகுகிறது. அவ்வாறே, கேதுவானது சித்திரை நக்ஷத்திரத்தைத் தாண்டியிருக்கிறது; அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு விசேஷமாகக் கௌரவர்களுடைய நாசத்தைக் காண்பிக்கிறது. மிக்க கோரமான தூமகேது க்ஷத்ரியநக்ஷத்திரமான புஷ்யத்தை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு நிற்கிறது. அந்தப் பெரியக்ரஹமானது இரண்டு சேனைகளுக்கும் கோரமான அமங்களத்தை உண்டுபண்ணப்போகிறது. அங்காரகன் மகநக்ஷத்திரத்திலும் பிருஹஸ்பதி சிரவணத்திலும் வக்கிரித்திருக்கிறார்கள். ஸூர்யபுத்ரனான சனியினால் பூர்வபல்குனி நக்ஷத்திரம் ஆக்ரமித்துப் பிடிக்கப்படுகிறது. சுக்ரன் பூரட்டாதியை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு அதிகமாக விளங்குவதுடன் (பரிகம் என்கிற உபக்ரஹத்தோடு) கூடி உத்தரட்டாதியை ஆக்கிரமிக்கப் பார்க்கிறான். கறுத்த நிறமுள்ள கேதுவென்கிற இரண்டாவது உபக்ரஹமானது புகையுடன் கூடிய நெருப்புப்போல நன்றாகஜ்வலித்துக்கொண்டு தேஜஸுள்ளதும் இந்திரனைத் தேவதையாகக்கொண்டதுமான கேட்டைநக்ஷத்திரத்தை ஆக்ரமித்து நிற்கிறது. க்ரூரக்ரஹமான ராகுவானது கோரமாக ஜ்வலித்துக்கொண்டு த்ருவநக்ஷத்திரத்தை வக்ரமாகச் சுற்றிவருவதுடன் சித்திரா நக்ஷத்திரத்திற்கும் ஸ்வாதிக்கும் மத்தியிலிருந்துகொண்டு, ரோகிணியையும் (ஒரே நக்ஷத்திரத்திலிருக்கின்ற) சந்திர ஸூர்யர்கள் இருவரையும் பிடிக்கின்றது. அக்னியினுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனும் (மகத்திலிருக்கிறவனுமான) அங்காரகன் அடிக்கடி வக்ரியாகிப் பிருஹஸ்பதியினாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட சிரவணநக்ஷத்திரத்தை நன்றாகப் பூர்ணதிருஷ்டியினால் அடித்துக்கொண்டு நிற்கின்றான். பூமியானது எல்லாப்பயிர்களாலும் மூடப்பட்டுப் பயிர்வகைகளின் மிகுதியையுடையதாயிருக்கிறது. (அந்தப்பூமியில்) யவதான்யங்கள் ஐந்து தலைகளுள்ளனவாயிருக்கின்றன. செந்நெற்பயிர்கள் நூறு தலைகளுள்ளனவாக இருக்கின்றன. எல்லாவுலகத்திற்கும் எவைகள் பிரதானமோ, இவ்வுலகம் (அவைகளும்) எவைகளைச் சார்ந்திருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட பசுக்கள் கன்றுகளால் பருகப்பட்டு உண்டுபண்ணப்பட்டு ரக்தத்தையே பெருக்குகின்றன. விற்களிலிருந்து ஜ்வாலைகள் வெளிப்படுகின்றன. கத்திகளும் மிகவும் ஜ்வ

விக்கின்றன. ஆயுதங்கள் ஸமீபத்திலிருக்கிற யுத்தத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் காண்பிக்கின்றன. சஸ்திரங்கள், ஜலம், கவசங்கள், த்வஜங்கள் இவைகளுடையகாந்திகள் அக்னியினுடைய காந்திகள் போலிருப்பதால் பெரிதானக்ஷயம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது. அரசனே! பாரத! கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களோடு நேரக்கூடிய யுத்தத்தில் பூமியானது ரக்தச்சுழலுள்ளதும் த்வஜங்களாகிற தெப்பங்களால் நிரம்பியதுமாகும். மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு மிக்க பயத்தைக்காண்பித்துக்கொண்டு நன்முகஜ்வலிக்கின்ற முகங்களுள்ளனவாகத் திக்குக்களில் மிக்கபயங்கரமாகச் சப்திக்கின்றன. ஒரு சிறகும் ஒருகண்ணும் ஒருகாலுமுள்ளபக்ஷிகள் இராக்காலத்தில் படபடப்புடன் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு பயங்கரமாகக் கத்துகின்றன; ரத்தத்தையும் கக்குகின்றன. சிவந்தநிறமுள்ள அருணனுக்கொப்பான இரண்டுகிரகங்கள் ஒளியுள்ள ஸப்தரிஷிநக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியைமறைத்துக்கொண்டு எரிகின்றவைபோலிருக்கின்றன. (ஒவ்வொரு ராசியிலும்) வர்ஷக்கணக்காயிருக்கின்ற பிருகஸ்பதி சனி ஆகிய இரண்டுகிரகங்களும் விசாகநக்ஷத்ரங்களின் ஸமீபத்திலிருந்து மிகஜ்வலிக்கின்றன. சந்திரஸூர்யர் இருவரும் இரண்டு திதிக்ஷயத்தினால் பதின்மூன்றுவதுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கிறதரிசத்தில் ராகுவினால் ஒரு தினத்தில் விழுங்கப்பட்டார்கள். பர்வகாலமல்லாத ஸமயத்தில் ராகுவினால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரஸூர்யர்கள் பிரஜைகளுடைய க்ஷயத்தை விரும்புகிறார்கள். எல்லாத்திக்குகளும் நான்குபக்கங்களிலும் புழுதிமழைகளால் பிரகாசமற்றிருக்கின்றன. பயங்கரமான [1]உத்பாதமேகங்கள் இராக்காலத்தில் ரக்தத்தை வர்ஷிக்கின்றன. வேந்தனே! ஸ்வாதியினுடைய அமசத்திலிருக்கின்ற க்ரூரக்ரஹமான ராகு கொடியசெய்கைகளோடு (பதினாறுவதான) கிருத்திகாநக்ஷத்திரத்தைப் பீடிக்கிறது. தூமகேதுவை அனுஸரித்துக் காற்றுக்களும் அடிக்கடி வீசுகின்றன. இந்தக்காற்றுக்கள் அழுகைக்குக்காரணமான பெரியயுத்தத்தைக்காட்டுகின்றன. அரசனே! க்ஷத்திரியர்களுக்கு நாசத்தைஉண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் அஸ்வினி தொடங்கி ஒன்பதொன்பதாகப் பிரிக்கப்பட்டவைகளும் முந்தினவைகளுமான எல்லா மூன்று நக்ஷத்திரங்களிலும் பிராணிகளுக்கு அடிக்கடி பயத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு புதன் பிரவேசிக்கிறான். நான் இதற்குமுன் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் அமாவாஸ்யையைப் பதினான்கு நாளிலும் பதினைந்துநாளிலும் பதினாறுநாளிலும் கண்டிருக்கிறேன்.

[1] பிராணிகளுக்கு அசுபங்களைக் காட்டுகிற குறிகள்.

பதினமூன்றுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட அமாவாஸ்யையை நான் அறியேன். பதின்மூன்றுவதுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கின்ற அமாவாஸ்யையில் சந்திரஸூர்யர்கள் இருவரும் ஒருதினத்திலேயே (ராகுவினால்) விழுங்கப்பட்டார்கள். பர்வமல்லாதகாலத்தில் கிரஹத்தால் பிடிக்கப்பட்ட இந்தச்சந்திரஸூர்யர்கள் இருவரும் பிரஜைகளை நாசப்படுத்துவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷசதுர்த்தசிதினத்தில் கொடிய மாம்ஸவர்ஷமானது உண்டாயிற்று. அந்தக்கிருஷ்ண சதுர்த்தசிதினத்தில் ராக்ஷஸர்கள் ரத்தங்களால்நிறைக்கப்பட்ட வாயையுடையவர்களாகவும் திருப்தியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நதிகள் ரத்தஜலத்தோடு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றன. கிணறுகள் நுரைகளைக்கக்கிக்கொண்டு காளைகள்போலக்கர்ஜிக்கின்றன. கொள்ளிகள் இடியுடன்கூடி இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்குச்சமமான ஒளியுடன் கீழே விழுகின்றன. இந்த ராத்திரிசென்றுவிடிந்தவுடன் அநீதியின்பயனை அடையப்போகிறீர்கள். [1] மஹரிஷிகள், எல்லாத்திக்குக்களிலும் இருளடர்ந்திருக்கின்ற (இராக்காலத்தில் தீபமில்லாமையால்) பெரியபந்தங்களுடன் வீட்டினின்று வெளிப்பட்டுவந்து, (அவ்விதமான உத்பாதங்களைக்கண்டு) அந்தஸமயத்தில், 'பூமியானது ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களுடைய ரக்தத்தைப பானம் பண்ணப்போகிறது' என்று ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். பிரபுவே! கைலாஸபர்வதமும் மந்தரபர்வதமும் ஹிமவத்பர்வதமுமாகிய இவைகளுடைய சிகரங்கள் ஆயிரமாயிரமாகப் பேரொலியோடு கீழேவிழுகின்றன. பூகம்பமுண்டாகுங்காலத்தில் அதிகமாகவிருத்தியடைகின்ற நான்குஸமுத்திரங்களும் தனித்தனியே பூமியை நிலைகுலையச்செய்துகொண்டு கரையைத் தாண்டுகின்றவைபோல இருக்கின்றன. கொடியகாற்றுக்கள் பருக்கைக்கற்களையிறைத்துக்கொண்டும் மரங்களை முறித்துக்கொண்டும் வீசுகின்றன. கிராமங்களிலும் நகரங்களிலுமுள்ள [2] சைத்யவிருக்ஷங்கள் பெருங்காற்றுக்களாலும் இடிகளாலும் அடிக்கப்பட்டும் நாற்புறத்திலும் ஒடிக்கப்பட்டும் விழுகின்றன. பிராம்மணர்களால் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட அக்னி, நீலமாகவும் சிவப்பாகவும் மஞ்சள்நிறமாகவுமிருக்கின்றது. மேலும், அந்த அக்னியானது இடமாகச் சுழலுகின்ற ஜ்வாலை

---

1 'அடர்ந்த இருளில் எல்லாத் திக்குக்களிலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கின பெரிய உற்கைகள் புறப்பட்டால் அப்பொழுது பூமியானது ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களின் ரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுமென்று மகரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றும் கொள்ளலாம்.

2 நாற்புறமும் குறடுகட்டி நடுவில்வைத்து வளர்க்கப்படுகிறமரம்.

யுள்ளதாகவும் துர்க்கந்தமுள்ளதாகவும பயஙகரமான சபதத்தை வெளியிடுகின்றதாகவுமிருககின்றது. அரசனே! ஸ்பாசஙகளும கந தஙகளும ரஸஙகளும் விபரீதமாயிருககின்றன. கொடிய மரஙகள அடிககடி நடுககமுறறுப புகையை வெளியிடுகினறன. அவவாறே, பேரி முதலிய வாததியஙகளும தணலைபபொழிகின்றன. (புஷ்பங களாலும் தளிர்களாலும) நிறைநத மரஙகளுடைய நுனிகளில நானகு பாகஙகளிலும மேறபுறததில காககைகள இடமாக வடடமிடடுக கொணடு உககிரமாகக கததுகினறன. பக்ஷிகள '[1] பகவா, பகவா' என்று மிகவும அதிகமாக அடிககடி கூசசலிடுகின்றன; அரசர்களு டைய நாசததினபொருடடு தவஜஙகளுடைய நுனிகளில் வநது உட் காருகினறன. மதமகொண்ட யானைகள தியானஞ் செய்துகொண்டும (ஜலமலஙகளைப) பெருககிககொண்டும நடுககமுறறும இருக்கின்றன. எலலாககுதிரைகளும வாட்டமுறறிருககின்றன. யானைகளும மிகக வெயாவையுடன இருககின்றன. பூஸமபநதமபெறறதும் ஸ்வாகக ஸமபநதமபெற்றதும அநதரிக்ஷஸமபநதம பெறறதுமான இததகைய மூனறுவகைத துர்நிமிததங்களும அரசர்களுடைய நாசத்தின் பொருடடு எப்பொழுதும உண்டாகின்றன. பாரத! இவறறை நீ கேட்டு இவவுலகமமுழுதும நாசததைஅடையாமலிருக்குமபடி ஸம யோசிதமான காரியததைச செய்வதறகு முயறசிசெய்" என்றுகூறி னார்.

திருதராஷ்டிரன, பிதாவினுடைய இநத வார்ததையைககேட்டு, அவரைபபாரதது, "மனிதர்களுககு க்ஷயம உண்டாகப போகிற தெனறு முநதியே தெய்வததினால ஏறபடுத்தபபட்டிருக்கிறதென்று நான எண்ணுகிறேன். அரசர்கள யுத்தததில் க்ஷததிரியர்களுககுரிய தர்மததினால் கொலலபபடுவார்களாகில வீரலோகத்தையடைநது, ஸுகததையே அடைவார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள பெருஞ்சண்டை யில் பிராணனை இழந்து இமமண்ணுலகில கீர்ததியையும பரலோகத தில் நெடுஙகாலம மிககஸுகத்தையும பெறுவார்கள" எனறுசொன் னான். ராஜஸ்ரேஷ்டரே! கவிஸ்ரேஷ்டரான வ்யாஸமஹரிஷி, "இது அவவிதநதான ஆகததக்கது" என்று சொல்லிவிட்டுப் புததிரனை திருதராஷ்டிரனுக்காக அதிகமாகச் சிநதிக்கலானார். அவர், அவ்வாறு ஒருமுகூர்ததகாலம் தியானஞ்செய்துவிட்டு மறு படியும் திருதராஷ்டிரனைப் பார்தது, "ராஜேநதிர! ஸந்தேஹ மிலலாமல் காலம உலகததை நாசஞ்செய்கிறது; மறுபடியும் உலகங்

[1] இவை பறவைகத்தும் ஒலிக்குறிப்பு; 'மரணம் நெருஙகியவர் களுக்கு யுததம்' என்பது பழையவுரை.

களை உண்டுபண்ணுகிறது. இவ்வுலகில் ஒன்றும நிலையுள்ளதன்று. ஞாதிகளுக்கும கௌரவர்களுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும நண்பர்களுக்கும் தர்மத்தைவிட்டுவிலகாதவழியை நீ காண்பிப்பாயாக. தடுப்பதில் நீ திறமையுள்ளவன். ஞாதிவதததை மிகவும இழிவானதென்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு விருப்பமில்லாதகார்யத்தை நீ செய்யாதே. அரசனே! இந்தக்காலமே உன்னுடையபுத்ரரூபமாகத் தோன்றியிருக்கிறது. வேதத்தில் கொலை சிறந்ததென்று புகழப்படவில்லை. எவ்விதத்தினாலும அது நன்மையன்று. எவன் குலதாமததையும தன் சரீரததையும் நாசம்செய்வனே அவனைத தர்மம் நாசம்செய்யும. சக்தி இருக்கும ஸமயத்திலகூட ஆபதகாலததில்போலக் காலத்தினால் நீ வழிதப்பியிருக்கிறாய். அரசனே! இந்தவம்சம அழிவதின் பொருட்டும அவ்வாறே அரசர்களுடையநாசததின்பொருட்டும அனர்த்தமே ராஜ்யரூபமாக உனக்கு ஏற்பட்டது. தர்மத்தை அதிகமாக அழிப்பவனாக இருக்கிறாய். தர்மத்தை உன புத்திரர்களுக்குச் சொல்லு. ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாதவனே! பாபததை அடைதற்குக்காரணமான ராஜ்யத்தால் உனக்கு யாதுபயன்? புகழ்ச்சியையும தாமத்தையும கீர்த்தியையும பாதுகாத்துக்கொண்டு ஸ்வாககத்தை அடைவாய். பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தைஅடையட்டும். கௌரவர்கள சாந்தியை அடையட்டும" என்றுகூறினார்.

பிராமமணோத்தமரான வ்யாஸமஹரிஷி இவ்வாறு சொல்லுகையில, வாக்கியங்களின்ஸாரததை அறிந்தவனும அம்பிகாபுத்திரனுமான திருதராஷ்டிரன், (அவருடைய)வாக்யத்தைப்புகழ்ந்து திரும்பவும் பின்வருமாறு சொல்லலானான். "தேவரீர் எவ்விதமாக அறிகிறீரோ அவ்விதமாகவே நானும அறிந்திருக்கிறேன். பிறர்களும நமமவர்களுமாகிய இருதிறத்தாருடைய இருப்பு அழிவுகளை நான் உள்ளபடி அறிந்திருக்கிறேன். ஐயா! உலகமானது தன்காரியம்வந்தவுடன் மதிமயக்கங்கொள்ளுகிறது. என்னையும தேவரீர் லோகத்துக்கு உட்பட்டவனாகவே எண்ணும். ஒப்பற்றமகிமையுடையவரான உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீரே எங்களுக்குக் கதி; நல்வழியைககாட்டுகிறவர். அப்படிப்பட்ட என்புத்திரர்கள் எனக்கு வசப்படுகிறார்களில்லை. அவர்கள் அதர்மத்தைச்செய்யத்தகாதென்பதே என்னுடைய எண்ணம். தேவரீரே தர்மம; பரிசுத்தமான யசஸ்; கீர்த்தி; தைரியம்; ஸ்மிருதி; மேலும், கௌரவர்களுக்கும பாண்டவர்களுக்கும் பூஜிக்கத்தக்க பாட்டனார்" என்றான். வ்யாஸர், "விசித்ரவீரியனுடைய புத்திரனே! அரசனே! உன்மனத்தில் இருப்பதை உன்னிஷ்டப்படிசொல். உன் சந்தேகத்தைப்போக்கு,

வேன்'' என்றுசொல்ல, திருதராஷ்டிரன், "பகவானே! போரில் வெற்றிபெறுகிறவர்களுக்குள்ள அடையாளங்கள் எல்லாவற்றையும் உண்மையாகக்கேட்கவிரும்புகிறேன்'' என்றுவினவினன். வியாஸர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"அக்னியானது நிர்மலமான காந்தியுடையதும் உயர்ந்தெழுகின்ற கிரணங்களுள்ளதும் வலமாகச்சுற்றுகிற ஜ்வாலையுள்ளதும் புகையில்லாததுமாயிருக்கும். ஆகுதிகளுடைய பரிசுத்தமான கந்தங்களும் அதிகமாகவீசும். இதை வரப்போகின்ற ஜயத்துக்கு அறிகுறியாகச் சொல்லுகிறார்கள். சங்கங்கள் கம்பீரமான கோஷமுள்ளவைகளும் மிருதங்கங்கள் மிக்கநாதமுள்ளவைகளுமாக ஒலித்தலும் ஸூர்யனும் சந்திரனும் மாசற்ற கிரணங்களுடன் விளங்குதலும் வரப்போகின்ற ஜயத்தினுடைய அடையாளமென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசனே! பிரயாணம் புறப்பட்டவர்களுக்கும் புறப்படுகிறவர்களுக்கும் காக்கைகளுடைய வாக்குகள் வெளிப்படுதல் விரும்பத்தக்கது. புறப்படுகின்றவர்களுக்குப் பின்புறத்திலிருந்து கத்துகின்ற காக்கைகள் போகிறவர்களைத் துரிதப்படுத்துகின்றன. புறப்படப்போகிறவர்களுக்கு முன்னாலிருந்து கத்துகின்றகாக்கைகள் பிரயாணத்தைத்தடுக்கின்றன. மங்களகரமான வாக்குக்களுள்ளபக்ஷிகளும் ராஜ ஹம்ஸங்களும் கிளிகளும் அன்றில்களும் சதபத்திரங்களும் எந்த யுத்த (ப்ரயாண)த்தில் வலமாக வருகின்றனவோ அந்தயுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயமென்று பிராம்மணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எவர்களுடைய சேனையானது அலங்காரங்களாலும் கவசங்களாலும் கொடிமரங்களாலும் ஸுகக்ரமான த்வனிகளாலும் குதிரைகளினுடைய கனைப்புக்களாலும் பிரகாசிப்பதாகவும் பார்க்கமுடியாததாகவும் இருக்கின்றதோ அவர்கள் பகைவர்களை வெல்லுவார்கள். பாரத! எந்தயுத்தவீரர்களுக்கு ஸந்தோஷமுள்ளவாக்குக்களும் அவ்வாறே பலமும் விருத்தியடைகின்றனவோ, பூமாலைகளும் வாடாமலிருக்கின்றனவோ அவர்களே யுத்தமாகிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள். (யுத்தரங்கத்தில்) பிரவேசிக்கஎண்ணங்கொண்டவர்களுக்குப் பிரயாணகாலத்தில் வாயஸமானது இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமிருந்து (அதிகமாகக் கத்தினால்,) காரியஸித்தியைத் தெரிவிக்கிறது; எதிரிலானால் தடுக்கிறது. சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம்இவைகள் வேறுபடாமல் மங்களகரமாயிருப்பதும் எப்பொழுதும் யுத்தவீரர்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாவதும் இப்புவியில் ஜயசீலர்களுக்குரிய அடையாளம். அரசனே! காற்றுக்கள் அநுஸரித்து வீசுதலும்,

அவ்வாறே மேகங்களும் பக்ஷிகளும் [1] இந்திரவில்லுகளும், பின் தொடர்ந்துசெல்லுதலுமாகிய இவை ஜயசீலர்களுக்குரிய அடையாளங்கள். அரசனே! மரிக்கப்போகின்றவர்களுக்கு (இவைகளெல்லாம்) விபரீதங்களாக ஸம்பவிக்கின்றன. சேனை சிறிதாயினும் பெரிதாயினும் யுத்தவீரர்களின் கூட்டத்திற்கு முக்யமாக ஸந்தோஷமிருப்பது ஜயத்திற்குரிய லக்ஷணமாகும். இது நிச்சயமென்று சொல்லப்படுகிறது. சேனை மிகப்பெரிதாகஇருந்தாலும் (அச்சேனையில்) ஒருவன் தைர்யமில்லாதவனாயிருப்பானாகில், (அச்சேனைமுழுவதையும்) தைரியமில்லாததாகச்செய்கிறான். மிக்கசூரர்களான யுத்தவீரர்களும் உத்ஸாஹத்தையிழந்த அந்த சேனையோடுகூடவே உத்ஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்படுகிறார்கள். மிகவும் பங்கமடைந்திருக்கிற பெரிய சேனையானது ஜலத்தினுடையபெரியவேகம்போலவும் பயந்த மான்கூட்டங்கள்போலவும் அச்சமயத்தில் திருப்பமுடியாததாகிறது. நெருக்கமான யுத்தத்தில் பெரியசேனையை (மீண்டு) ஸமாதானப்படுத்துவதற்கு ஒருகாலும் முடியாது. நன்றாகக்கற்றறிந்தவர்களும், (மனம்தளர்ந்த மற்றொருவனைக் கண்டு,) 'இவன் மனமதளர்ந்தான்' என்று எண்ணி மனத்தளர்ச்சி அடைகிறார்கள். பயந்தவர்களையும் தோல்வியடைந்தவர்களையும் பார்த்தால் மறுபடியும் பயம் விருத்தியடைகிறது. வேந்தனே! முழுதும் தோல்வியடைந்தசேனையானது விரைவாகத் திக்குக்களில் ஓடுகிறது. பெரிய சேனையானது சூரர்களாலும் நிலைநிறுத்துவதற்கு இயலாததாகிறது. மேதாவியான அரசன் எப்பொழுதும் ஊக்கத்துடன் பெரிய சதுரங்கசேனையை உபசரித்து உபாயத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு (ஜயத்தில்) முயற்சிசெய்யவேண்டும். அரசனே! உபாயத்தால் உண்டாகும்ஜயத்தைச் சிறந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். பேதத்தினால் உண்டாகும்ஜயத்தை மத்தியமமாகச் சொல்லுகிறார்கள். யுத்தத்தினால் ஏற்படும் இந்தஜயமானது அதமம். பரஸ்பரம் கைகலந்து போர் புரிவது பெரியதோஷம். அதற்கு நாசமே முதன்மையானதென்று சொல்லப்படுகிறது. தமது பலத்தையும் சத்துரு பலத்தையும் அறிந்தவர்களும் நல்லஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் புத்திர மித்திரகளத்திராதிகளிடத்தில் பற்றுதலற்றவர்களும் (ஜயம் அல்லது மரணம் இவ்விரண்டில் ஒன்றில்) நல்லநிச்சயமுள்ளவர்களுமான சூரர்கள் ஐம்பதுபேர்கள் இருந்தாலும் பெரியசேனையை நாசம்செய்வார்கள். அல்லது, முன்வைத்தகாலை பின்வையாதவர்களான ஐந்து, ஆறு, ஏழுவீரர்களிருந்தாலும் பகைவர்களை ஜயிப்பார்கள். பாரத! பலமுள்ள

---

1 இரட்டித்திருத்தலால் 'மேகா:' என்னும்பதம் விடப்பட்டது.

சிறகுகளுள்ள வைநதேயர், சததுருவின்படை பெரிதாயினும் அதனை அழிப்பது (தமமாலேயேஸாத்யம) எனபதைககண்டு பலரைத தமககு உதவியாகவிருமபவில்லை. சேனை அதிகமாயிருபபதினாலேயே ஜயம எபபொழுதும உண்டாகாது. ஜயமெனபது அநிசசயமே. தெய்வமே இநத விஷயததில முககியமான காரணம். யுததததில ஜயமபெறறவாகளை கிருதகிருததியாகளாகிறாகளனறோ?" என்றுகூறினார்.

நான்காவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்ட விநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பூமியினுடையதன்மையைச் சொல்லியது.)

வியாஸா, புததிசாலியான திருதராஷ்டிரனிடம இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச சென்றார். திருதராஷ்டிரனும. அதைக்கேட்டுத தியானததையே அடைநதான. பரதர்களிற சிறந்தவரே! அவன, ஒரு முகூாததகாலம தியானஞ்செய்து அடிககடி பெருமூசசுவிட்டுக கொணடு, பரிசுததசித்தமுள்ளவனை ஸஞசயனைபபார்தது, "ஸஞசய! இவ்வுலகில சூரர்களும் யுததத்தைப் புகழ்கிறவாகளுமான இநத அரசர்கள நானாவிதமான ஆயுதங்களால ஒருவரையொருவா அடிததுககொள்ளுகிறாகள. அரசர்கள, பூமிநிமித்தமாக அடித்துக கொணடு உயிரையிழநது யமனுடையலோகததை விருததிபண்ணுகிறார்கள; அமரிக்கையை அடைகிறார்களில்லை. பூமியிலுள்ள ஐசுவரியததைவிருமபி ஒருவரையொருவர் பொறுககிறார்களில்லை. ஸஞ்சய! பூமியானது அதிககுணமுடையதென்று எண்ணுகிறேன். அதை எனககுச சொல. அதிகமான காறறு வெயில் தானயஙகளின்நிறைவு இவைகளுள்ள குருக்ஷேததிரததில அனேக ஆயிரஙகள் பதது லக்ஷஙகள கோடிகள ஆயிரமகோடிகளாகக் கணககிடப் படடிருக்கிற உலகத்திலுள்ள வீராகள் கூடியிருக்கின்றார்கள். ஸஞ்சய! இவர்கள் எங்கிருநது வநதிருக்கிறார்களோ அநத நாடு நகரஙகளுடைய பரிமாணததை உள்ளபடி கேட்கவிருமபுகிறேன. நீ அளவற்ற தேஜஸுள்ளவரும பிரமமரிஷியுமான அநதவ்யாஸருடையமகிமையினால் கிடைதத விளக்குப்போல்ப் பிரகாசிக்கின்ற திவ்யபுததியினால் (அஜ்ஞானமெனகிற இருள் நாசமடையும்படி செய்யபபடுதலால் எல்லாவறறையும) பிரகாசிககச்செய்யும தன்மையுள்ள ஞானக்கண்ணை யுடையவனாயிருககிறாய்" என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"மஹாபுத்திமானே! என்னுடைய அறிவுக்குத்தக்கபடி பூமியினுடைய குணங்களை உமக்குச் சொல்லுவேன். பரதரிஷபரே! உமக்கு வந்தனம். சாஸ்திரத்தைக் கண்ணுக்கொண்டு பாரும். இந்தப்பூமண்டலத்தில் பிராணிகள் ஜங்கமங்களென்றும் ஸ்தாவரங்களென்றும் இரண்டுவிதம். ஜங்கமங்களுக்கு முட்டை, புழுக்கத்தால் உண்டாகும் வேர்வை, கருப்பை என மூன்று விதமான உத்பத்தி ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா ஜங்கமங்களுள்ளும் ஜராயுஜங்கள் சிறந்தவைகள். ஜராயுஜங்களுள்ளும் மனிதர்கள் சிறந்தவர்கள்; பசுக்களும் சிறந்தவைகள். அரசரே! எவைகளிடத்தில் வேதோக்தமான யஜ்ஞங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட பசுக்களுக்குப் பற்பலரூபமுள்ளவைகளான பதினான்குபேதங்கள் உண்டு. கிராமவாஸிகளுள் மனிதர்கள் ஶ்ரேஷ்டர்கள். அரண்யவாஸிகளுள் ஸிம்மங்கள் சிறந்தவைகள். எல்லாபபிராணிகளுக்கும் ஒன்றை ஒன்று அடுத்தே ஜீவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. [1] உத்பிஜ்ஜங்கள் ஸ்தாவரங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளுடைய வகுப்புக்கள் மரங்கள், [2]குல்மங்கள், [3]லதைகள், [4]வல்லிகள், திருணஜாதிகளான மூங்கில்கள் என ஐந்தாம். அவைகளுடைய பத்தொன்பது பேதங்களும் பஞ்சமஹா பூதங்களுடன் சேர்ந்து இருபத்துநான்குவிதங்களாகின்றன. இந்த இருபத்துநான்கு பேதங்களும் இருபத்துநான்கு அக்ஷரங்களுள்ள உலகங்களுக்கு ஸம்மதமான காயத்ரியென்று சொல்லப்படுகின்றன. பரதஶ்ரேஷ்டரே! எல்லாகுணங்களும் நிரம்பியதும் பரிசுத்தமுமான இந்தக் காயத்ரியை உலகத்தில் எவன் உள்ளபடி அறிவனோ அவன் அழியமாட்டான். இவைகளுள் அரண்யத்தில் வசிப்பவைகள் ஏழு; கிராமத்தில் வசிப்பவைகள் ஏழு; ஸிம்மங்கள், புலிகள், பன்றிகள், எருமைக் கடாக்கள், யானைகள், கரடிகள், வானரங்கள் இவ்வேழும் அரண்யத்தில் வஸிப்பவைகளாக எண்ணப்படுகின்றன. அரசரே! பசு, வெள்ளாடு, செம்மறியாடு, மனிதர்கள், குதிரைகள், கோவேறுகழுதைகள், கழுதைகள் இவை ஏழும் கிராமய பசுக்களென்று ஸாதுக்கள் கூறுகிறார்கள். அரசரே! முற்கூறப்பட்ட இந்தப்பதினான்குவிதமான பசுக்களும் கிராமத்திலும் அரண்யத்திலும்வஸிப்பவைகள். எல்லாம பூமியிலேயே

1 மேலேதோன்றும் செடிகொடிமரம் முதலியவைகள்.

2 நாணல் தர்ப்பை முதலிய புதர்கள்.

3 மரங்களில் ஏறிப்படரும் கொடிகள்.
4 பூமியில் படர்ந்து ஒருவருஷம்வரை இருக்ககூடிய பறங்கி முதலியவை.
} சாந்திபர்வம் 1037-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

உண்டாகின்றன. எல்லாம் பூமியிலேயே அழிகின்றன. பிராணிகள் அனைத்துக்கும் பூமியே ஆதாரம். பூமியே சாஸ்வதமாயுள்ளது. எவனுக்குப் பூமியிருக்கிறதோ அவனுக்கு ஜங்கமஸ்தாவரஸ்வரூபமான உலகமனைத்தும் வசப்படுகிறது. அந்தப் பூமியினிடத்தில் மிக்க பேராவலுள்ள அரசர்கள் ஒருவரை மற்றொருவர் கொல்லுகிறார்கள்" என்றான்.

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பஞ்சபூதங்களுடைய குணங்களையும் ஜம்பூத்வீபத்தின் அளவுமுதலியவற்றையும் சுருக்கமாகச் சொல்லியது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பரமாணங்களை அறிந்தவனே! நதிகள் பர்வதங்கள் தேசங்கள் மற்றும் பூமியை அடுத்திருப்பவைகளின் பெயர்களையும் நான்குபக்கத்திலும் பூமியினுடைய அளவையும் காடுகளையும் முழுதும் எனக்குச் சொல்" என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

"மஹாராஜரே! கற்றறிந்தவர்கள் உலகத்திலுள்ள எல்லா வஸ்துக்களும் இந்த ஐந்து மஹாபூதங்களென்றும் ஸமமாயிருப்பவைகளென்றும்சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறார்கள். ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, ஜலம், பூமி இவையெல்லாம் மேன்மேல் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொரு குணத்தால் மேற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள், பூமியே தலைமை பெற்றுள்ளது. சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் இவ்வைந்தும், தத்வத்தை அறிந்தரிஷிகளால் பூமியினுடைய குணங்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அரசரே! ஜலத்தில் நான்குகுணங்களிருக்கின்றன. அதில் கந்தம் இல்லை. சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் மூன்றும் தேஜஸினுடையகுணங்கள். சப்தம் ஸ்பர்சம் இரண்டும் வாயுவிலிருக்கின்றன. ஆகாயத்தில் சப்தமொன்றே. வேந்தரே! சேதனர்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்ற இந்த ஐந்து குணங்களும் பஞ்சமஹாபூதஸ்வரூபமான எல்லா உலகங்களிலுமிருக்கின்றன. போக்தாவானசேதனனுக்கும் போக்யவஸ்துக்களுக்கும் எப்பொழுது [1] ஸாம்யம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது அவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று நாடுகிறதில்லை. எப்பொழுது அவைகள் வைஷம்யத்தை அடைகின்றனவோ அப

1 'ப்ரம்மபாவம்' என்பது பழையஉரை.

பொழுது போக்தாக்களும் போக்யபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வரூபங்களால் ஸ்வரூபஸத்தையைப் பெற்று ஒன்றையொன்று அடைகின்றன. வேறுவிதமாக இல்லை. பஞ்சமஹாபூதங்கள் நசிக்கும்பொழுது வரிசையாகத் தத்தம்காரணங்களில் லயமடைந்து நசிக்கின்றன. ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் அவைகளுண்டாகும்பொழுதும் தத்தம் காரணவஸ்துக்களிடமிருந்து வரிசையாகவே உண்டாகின்றன. எல்லாவஸ்துக்களும் அளவிடமுடியாதவைகள். ஆதலால், அவைகளுடைய ஸ்வரூபம் ஈச்வரனுடையதே. ஸித்தர்களும் பிரமமாண்டத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஸித்திபலத்தினால் எங்கெங்குச்செல்லுகிறார்களோ அந்த அந்த இடத்திலும்கூடப் பஞ்சபூதஸ்வரூபமான பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம் அளவிடுவதற்கு அஸாத்தியமான பிரபஞ்சத்திலுள்ள அவைகளுடையப்ரமாணங்களை மனிதர்கள் ஊகத்தினால் சொல்லுகிறார்கள். எந்தப்பதார்த்தங்கள், 'இவை இபபடிப்பட்டவை; இவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவை' என்று நினைக்கப்படமுடியாதவையோ அவைகளை ஒருமனிதன் ஊகத்தினால் ஸாதிப்பதற்கு முயற்சிசெய்யக்கூடாது. பிரகிருதிகளைக்காட்டிலும் எது அப்புறப்பட்டிருக்கிறதோ அது சிந்திக்கமுடியாததான பரமாத்தினுடைய லக்ஷணம். குருநந்தனரே! ஸுதர்சனமென்கிற நாவல்மரம் இருப்பதனால் ஸுதர்சனம் என்று பெயர்பெற்ற த்வீபத்தை அளவோடும் அமைப்போடும் நான் சொல்லப்போகிறேன். மஹாராஜரே! அந்தத்வீபமானது அளவினால் இவ்வளவென்று காணக்கூடாததாகவும் சக்கரம்போல வட்டவடிவமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது; நதிஸமூகங்களாலும் மேகங்களுக்கொப்பான மலைகளாலும் பற்பலவடிவமுள்ள நகரங்களாலும் அவ்வாறே மனத்தைக் கவர்வனவாகிய தேசங்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதும் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்தமரங்களுள்ளதும் தனதான்யங்கள் நிறைந்ததும் நாற்புறத்திலும் உப்புக்கடலால் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. ஒருமனிதன் தன்முகத்தை எவ்வாறு கண்ணாடியில் பார்ப்பனோ அவ்வாறே ஸுதர்சனத்வீபமானது சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படுகிறது. அந்த ஸுதர்சனத்வீபத்தைக் காட்டிலும் பலக்ஷத்வீபமானது இரண்டுமடங்கு பெரிது. சால்மலித்வீபமானது அதை விட இரண்டுமடங்கு பெரியது. பிப்பலத்வீபமானது அதைக்காட்டிலும் இரண்டுமடங்கு பெரிது. எல்லாவிதமான ஓஷதிகளாலும் நிறைந்ததும் பர்வதங்களால் நாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்டதுமான குசத்வீபமும் அதைவிட இரண்டுமடங்கு பெரிது. அதைத்தவிர, மற்ற

வைகளெல்லாம ஜலமயங்களாக. அறியததககன. மறறபூமிபாகம் சுருககமாகசசொலலபபட்டது." அதைக்காட்டிலும வேறுன இநத தவீபததை இபபொழுது சுருககமாகசசொல்லபபோகிறேன.இதனை நீா கேளும்" எனறு கூறினன.

ஆருவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சியன் ஒன்பது கண்டங்களையும் அவற்றிற்கு எல்லையான மலைகளையும் மேருவையும் வர்ணித்தது.)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞசய! சிறநதபுததியையுடையவனே! சாஸ்திரததில்சொலலியபடி தவீபததினுடையநிலைமையானது உன்னுல் சுருககமாகச் சொலலபபட்டது. நீ தததவஙகளை அறிநதவனுயிருக்கிருய்; எலலாவறறினுடைய விஸ்தாரததையும நீ கூறவேண்டும. முயல்போன்ற வடிவமுளள இநத ஜமபூதவீபத்தில பூமியினுடைய பரபபு எவவளவு காணபபடுகிறதோ அதினுடையஅளவை நன்ருகசசொல். பிறகு, பிபபலதவீபததைச சொல்" எனறுவினவினுன். இவவாறு அரசன்கேடக, அநதஸஞசயன பின்வரும் வாககியத்தை உரைககலானுன்.

"மஹாராஜரே! ஹிமாசலம, ஹேமகூடம, பர்வதஙகளுள் உத்தமமான நிஷதம, வைடூரியமயமானநீலம, சநதிரனுக்கொபபான சுவேதம், எலலாத [1] தாதுககளாலும விசிததிரமான ஶ்ருஙகவான ஆகிய ஆறுவாஷபர்வதஙகளும இருபக்கததிலும கிழககு மேறகு ஸமுத்திரஙகளை ஆகரமிததுககொண்டு கீழ்ததிசையில நீணடிருககின்றன. அரசரே! இநதபபாவதஙகள் ஸிததாகளாலும சாரணர்களாலும் வாஸஸ்தானமாக அடையபபட்டிருககினறன. இநதபபர்வதஙகளின் நடுவிலுளள (பூமியினுடைய) பரப்பு அநேகஆயிரம யோஜனைகள. பாரதரே! அநதஇடததில புண்ணியமான தேசஙகளும அவ்விதமான [2] வாஷங்களுமிருககின்றன. அவ்விடங்களில் எல்லாபபககஙகளிலும பறபலஜாதிகளைசசார்நத பிராணிகள வஸிககின்றன; இது தான் பாரதவாஷம. இதறகு அப்புறபபட்டது ஹைமவதம். அந்த வர்ஷமானது ஹிமவத்பர்வதத்திறகு அபபுறததிலிருபபதுபற்றி ஹைமவதமென்று சொலலப்படுவதுடன் கிம்புருஷாவாஸமென்றும

---

[1] உலோகஙகள்.

[2] பிராணிகளுக்குத் தனதான்யாதிகளையும் தேகசௌக்கிய முதலான எல்லா அபீஷ்டஙகளையும் வர்ஷிப்பதனுல் இப்பெயர்வந்தது.

சொல்லப்படுகிறது. ஹேமகூடபர்வதத்துக்கு அப்புறத்திலிருக்கின்றவர்ஷத்தை ஹரிவர்ஷமென்று சொல்லுகிறார்கள். மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! நீலபர்வதத்துக்குத்தென்புறமாகவும் நிஷதபர்வதத்துக்குவடபுறமாகவும் கீழ்த்திசையில் நீண்டதான மால்யவான் என்கிறபர்வதம் இருக்கிறது. அந்தமால்யவத்பர்வதத்துக்கு அப்புறத்தில் கந்தமாதனபர்வதம் இருக்கிறது. அவ்விரண்டுமலைகளின் இடையில் இவ்வளவினதென்றுகாணமுடியாததும் ஸூர்யனுக்கொப்பானதும் புகையற்றநெருப்புப்போன்றதுமான மேருவெனனும் ஸ்வர்ணமலை இருக்கிறது. அது பூமியின்கீழே பதினாறாயிரம்யோஜனை ஆழ்ந்ததென்றும் மேலே எண்பத்துநாலாயிரம்யோஜனை உயர்ந்ததென்றும் சிகரத்தில் முப்பத்தீராயிரம்யோஜனை அகன்றதென்றும் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அரசரே! அதனதாழ்வரை எண்பத்துநாலாயிரம யோஜனை பரப்புள்ளது. அந்தமேருவானது மேலும் கீழும் குறுக்குமாகப் பூமியைக் கவர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. பிரபுவே! அதனுடைய பக்கங்களில் புண்ணியம்செய்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஆஸ்ரமங்களுள்ள பத்ராஸ்வம் கேதுமாலம் [1]பாரதவர்ஷம் உத்தரகுருதேசம்என்ற இந்தநான்குத்வீபங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. கருடனுடையகுமாரனை ஸுமுகனென்கிற பக்ஷியானது, காகங்களும் பொன்னிறமாயிருத்தலைக்கண்டு, 'இந்தமேருவானது உத்தமமும் மத்யமமும் அதமமுமான எல்லாப்பக்ஷிகளுக்கும் வேற்றுமை இன்மையை உண்டுபண்ணுகிறது. ஆதலால், யான் இம்மலையை விட்டுவிடுகிறேன்' என்றுஆலோசித்தது. ஜ்யோதிர்மண்டலங்களுள் உத்தமமான ஆதித்யன் எப்பொழுதும் அம்மலையைச் சுற்றிவருகிறான்; நக்ஷத்திரங்களுடன்கூடினசந்திரனும் சுற்றிவருகிறான்; வாயுவும் பிரதக்ஷிணமாகவருகிறது. மஹாராஜரே! அந்தமலையானது திவ்யமான புஷ்பங்களும் பலங்களும் நிரம்பியதும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எல்லாக்ருஹங்களாலும் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. வேந்தரே! அந்தமலையில் தேவகணங்களும் கந்தர்வர்களும் அஸுரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் அப்ஸரஸ்திரீகளுடைய கூட்டங்களோடு கூடியவர்களாக எப்பொழுதும் விளையாடுகிறார்கள். அதில் பிரமமாவும் ருத்ரரும் தேவராஜனான இந்திரனும் ஒருங்குகூடி அனேகதக்ஷிணைகளுள்ள பலவிதயஜ்ஞங்களால் தேவர்களைப் பூஜிக்கிறார்கள். தும்புரு, நாரதர், விஸ்வாவஸு, ஹாஹா, ஹூஹூ (இவர்களெல்லோரும்

[1] 'ஜம்பூத்வீபம்' என்பதுமூலம்; 'பத்ராஸ்வமுதலான வர்ஷங்களுடன் சேர்த்துச்சொல்லியிருத்தலால், பாரதவர்ஷமென்று கொள்ள வேண்டும்' என்பது பழையவுரை.

அந்தமேருவை) அடைந்து, பலபலவிதமான ஸ்தோத்திரங்களால் தேவஸ்ரேஷ்டர்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள். மஹாத்மாக்களான ஸப்தரிஷிகளும் கஶ்யபப்பிரமமாவும் ஒவ்வொரு பர்வகாலத்திலும் தவறாமல் அந்த மேருவைக்குறித்துச் செல்லுகிறார்கள். உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். அரசரே! அதனுடைய சிகரத்தில் கவிஸ்ரேஷ்டரான சுக்ராசார்யர் அஸுரர்களோடுகூடி விளங்குகிறார். இந்த ரத்தினங்கள் அவருடையவை. இந்த ரத்தினபர்வதங்களும் அவருடையவை. அவரிடமிருந்து பகவானான குபேரன் நாலில் ஒரு பாகத்தை அடைகிறான். அந்தத்தனத்தின் பதினாறில் ஒருபாகத்தின் ஓரம்சத்தை மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கிறான். அந்தப்பர்வதத்திற்கு வடபக்கத்தில் திவ்யமானதும் எல்லாருதுக்களிலும் உண்டாகக்கூடிய புஷ்பங்களால் நிறைந்ததும் செங்குத்துப் பாறைகளின்மீது உண்டானதும் மனத்திற்கினியதுமான கோங்குமரக்காடு இருக்கிறது. அதில் திவ்யமான பூதங்களால்சூழப்பட்டவரும் பார்வதியைஸஹாயமாகக்கொண்டவரும் பிராணிகளைப்படைப்பவரும் காலவரையில் தொங்குகிற கொன்றைமாலையைத் தரித்தவரும் உதித்திருக்கும் மூன்றுஸூர்யர்கள்போன்ற மூன்றுகண்களால் பரகாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரும் ஐசுவரியமுள்ளவருமான ஸாக்ஷாத் பசுபதியானவர் விளையாடுகிறார். அவரை உக்கிரமான தவமுள்ளவர்களும் நல்லவிரதமுள்ளவர்களும் ஸத்யவாதிகளுமான ஸித்தர்கள் பார்க்கிறார்கள். அந்த மஹேஶ்வரர் கெட்டநடையுள்ளவர்களால் பார்க்கமுடியாதவரன்றோ? ராஜரே! அந்தமலையினுடைய உச்சியினின்று க்ஷீரதாரைபோன்றதும் [1]விஶ்வரூபியும் அபரிமிதமானதும் பயங்கரமானதும் இடிமுழக்கம்போன்ற சப்தமுள்ளதும் புண்யமானதும் சிறந்த புண்யபுருஷர்களால் அடையப்பட்டுள்ளதும் மங்களகரமானதும் பகீரதனுடையபுத்திரியுமான கங்கையானது மலைச்சரிவினாலுண்டானவேகத்தோடு மங்களகரமான சந்திரனுடைய மடுவில்வீழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஸமுத்திரம்போன்றதும் புண்யமுமான அந்தமடுவானது (மேருவினின்று வேகமாய்விழுகின்ற) அந்தக்கங்கையினால்தான் உண்டுபண்ணப்பட்டது. பர்வதங்களாலும் தாங்கமுடியாத அந்தக்கங்கையை அப

1 'விஶ்வரூபா' என்பதுமூலம்; 'விஷ்ணுரூபி' என்பதுபழைய வுரை. கங்கை ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் என்னும்விஷயத்தில் ஒரு ஸ்மிருதிஶ்லோகம் பழையஉரையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன்பொருளாவது, 'வ்யாபகரும் சிதஸ்வரூபியும் நிரஞ்சனருமான ஸ்ரீ விஷ்ணுவே த்ரவரூபமாகிக் கங்காஜலமாக இருக்கிறார்; இதில் ஸம்சயமில்லை' என்பது.

பொழுது மஹேஸ்வரா லக்ஷம வருஷங்கள் தலையினாலேயே தாங்கினார். அரசரே! மேருவிற்குமேற்பாகத்தில் கேதுமாலவர்ஷமிருக்கிறது. அரசரே! அந்தமேருவிலேயே இருக்கிற ஜம்பூத்வீபத்தில் பெரிதான ஒருதேசமிருக்கிறது. பாரதரே! அங்குவஸிக்கின்றவர்களுக்குப் பதினாயிரம்வருஷம ஆயுள் அங்குவஸிக்கின்ற புருஷர்கள் பொன்னிறமுடையவர்கள். ஸ்திரீகளெல்லாம அப்ஸரஸ்திரீகளுக்கு ஒப்பானவர்கள். அவர்கள் நோயும துன்பமுமற்றவர்களும எப்பொழுதும ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களுமா யிருக்கின்றார்கள். அவ்விடத்தில் மனிதர்கள் நன்றாகப்புடமிட்டிருக்கின்ற பொன்போன்ற காந்தியையுடையவர்களாகப் பிறக்கிறார்கள். குஹ்யகர்களுக்குத் தலைவனான குபேரன் கந்தமாதன மலைச்சிகரங்களில ராக்ஷஸர்களோடு கூடி அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களால் சூழப்பட்டவனாகி ஸந்தோஷமடைகிறான். கந்தமாதன பர்வதத்தினுடைய பக்கத்தில் அதைத்தொடர்ந்துள்ள நீர்க்குமிழிபோன்றவைகளான வேறுசிறிய குன்றுகளிருக்கின்றன. அங்கு வசிப்பவர்கள பதினோராயிரமவர்ஷம் எல்லையுள்ள ஆயுளையுடையவர்கள். வேந்தரே! அங்கு மனிதர்கள் கறுத்தநிறமும காந்தியுமுள்ளவர்களும அதிகபலமுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். பெண்கள் எல்லோரும தாமரைமலர் நிறம்போன்ற நிறமுடையவர்களும மிக்கஇனிய தோற்றத்தை உடையவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். நீலபர்வதத்திற்கு வடபுறத்தில சுவேதம எனகிற வர்ஷமிருக்கின்றது. சுவேதவர்ஷத்தைககாட்டிலும அப்புறத்தில ஹைரண்யகவர்ஷமிருக்கின்றது. அரசரே! அதற்கு வடஎல்லையான சிருங்கவத்பர்வதத்திற்கு வடபுறத்தில பற்பல தேசங்களால சூழப்பட்டிருக்கிற ஐராவதமென்கிற வர்ஷமிருக்கிறது. மஹாராஜரே! தெற்கிலும்வடக்கிலுமுள்ள பாரதவர்ஷம ஐராவதவர்ஷமென்கிற இரண்டுவர்ஷங்களும நன்றாகவளைந்து ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறவில்லின் இரண்டு நுனிகள்போலச் சேர்ந்திருக்கின்றன. மத்தியிலுள்ளது இளாவிருதவர்ஷம. இவ்வண்ணமாக, மத்தியில ஐந்துவர்ஷங்கள இருக்கின்றன. இந்த வர்ஷங்களுள் (முன்முன்னுள்ளதைவிட) மேலமேல கூறப்பட்ட வர்ஷமானது குணங்களால் மேற்பட்டது. அவைகளில வஸிப்பவர்களுக்குத் தர்மார்த்தகாம ஸ்வரூபமான மூன்றுபுருஷார்த்தங்களால் நீண்டவாழ்வும ஆரோக்கியமும உண்டாகின்றன. பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! அந்தவர்ஷங்களில் பிராணிகள வெவ்வேறு ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. மஹாராஜரே! இவ்வாறு இந்தப்பூமியானது பர்வதங்களால் நிறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகப் பெரிதான ஹேமகூடங்

தான் கைலாஸம் என்னும் ப்ரஸித்தமான மலை. அரசரே! குபேரன் குஹ்யகர்களோடு கூட ஸந்தோஷமாயிருக்கிற அந்தமலையில் குளிர்ந்ததும் மனத்துக்கினியதுமான கலத்தையில தேவரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் தேஜஸ்வியுமான மஹாதேவர் பார்வதியோடு நித்யவாஸஞ்செய்கிறார். அந்தக்கைலாஸத்திற்கு வடப்புறத்திலிருக்கின்ற மைநாகபர்வதத்திற்கு அப்புறத்தில் மிகப்பெரியதும் அற்புதமானதும் மணிமயமாயிருக்கிறதுமான ஹிரண்யச்ருங்கமென்கிற மலை இருக்கிறது. அதனுடையபக்கத்தில் பெரிதும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் வெண்ணிறமுள்ளதும் தங்கமயமானமணல்களுள்ளதும் மனத்துக்கினியதுமான பிந்துஸரஸ் என்கிற (தடாகம்) இருக்கிறது. பகீரதமஹாராஜன பாகீரதியானகங்காதேவியைக்கண்டு அனேகவாஷகாலம் வாஸஞ்செய்தஅந்தஇடத்திலிருக்கும் யூபஸ்தம்பங்கள் ரதனமயமாயிருக்கின்றன. யாகமேடைகளும் பொன்மயமாயிருக்கின்றன. அவ்விடத்தில் மிக்ககீர்த்தியுடையவனான இந்திரன் யாகஞ்செய்து ஸித்தியைப்பெற்றான். எந்த இடத்திலிருந்துகொண்டு பரம்மதேவர் நிலைபெற்ற எல்லாஉலகங்களையும் படைத்தாரோ, எந்த இடத்தில் ஸூர்யன் நான்குபக்கங்களிலும் பிராணிகளால உபாஸிக்கப்படுகிறானோ, எந்த இடத்தில் நரநாராயணர்களும் பிரமமதேவரும் மனுவும் ஐந்தாமவரான ஸ்தாணுவும் பிராணிகளால் உபாஸிக்கப்படுகிறார்களோ அந்தப்பிந்துஸரஸில், பிரம்மலோகத்தினின்று வெளிப்பட்டு மூன்று மார்க்கங்களால் செல்லுகிற தேவகங்காநதியானது முதலிலதங்கிப பிறகு [1]வஸ்வோகஸாரை, நளினி, பரிசுத்தமான ஸரஸ்வதி, ஜம்பூநதி, ஸீதை, கங்கை, ஸிந்து என ஏழுவிதமாகப் பிரிந்து செல்லுகின்றது. பிரபுவினுடைய அதபுதமான இந்த (கங்கா) ஸ்ருஷ்டியானது மனத்தினால் எண்ணவும் முடியாதது. இந்த இடத்தில் (ஸுக்ருதசாலிகள்) ஆயிரக்கணக்கான யுகமுடிவுகளில் யாகத்தை அனுஷ்டிக்கின்றார்கள். ஸரஸ்வதிநதியானது சில இடத்தில் கண்ணுக்குப்புலப்பட்டும் சில இடத்தில் புலப்படாமலும் இருக்கின்றது. திவ்யமான இந்த ஏழு கங்காநதிகளும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்தி பெற்றிருக்கின்றன. இமயமலையில் ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்கின்றார்கள். ஹேமகூடத்தில் குஹ்யகர்கள் வஸிக்கின்றார்கள். நிஷதபர்வதத்தில் [2] ஸர்ப்பங்களும் [3]நாகங்களும் வாசம் செய்கின்றன. கோகர்ணம் என்

1 ஸ்ரீராமாயணத்தில், 'ஹலாதினி, பாவனி, நளினி, ஸுசக்ஷுஸ், ஸீதை, ஸிந்து; பாகீரதி' என்னும்பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. (ஸ்ரீராமாயணம் பாலகாண்டம், 43-வது ஸர்க்கம், 11-வது ஶ்லோகம் முதலியனபார்க்க.)

2 ஒருதலையுள்ளவை. 3 பலதலையுள்ளவை.

னும் தபோவனமும் இருக்கிறது. சுவேதபர்வதமானது தேவா ஸுரர்கள் அனைவருக்கும் (வாஸஸ்தானமென்று) சொல்லப்படுகிறது. நிஷதபர்வதத்தில் கந்தர்வர்களும் அவ்வாறே நீலபர்வதத்தில் பிரம்ம ரிஷிகளும் எப்பொழுதும் வாஸஞ்செய்கிறார்கள். மஹாராஜரே! சிருங்கவானென்கிற பர்வதமானது தேவர்களுக்கு வ்யவஹாரஸ்தான மென்று சொல்லப்படுகிறது. மஹாராஜரே! இவ்வாறு தனித்தனி யாக இந்த ஏழுவர்ஷங்களிருக்கின்றன. (அவைகளில்) ஜங்கமங்களும் ஸ்தாவரங்களுமான பொருள்கள் இருக்கின்றன. அந்தவர்ஷங்களில் தேவமனுஷ்ய ஸம்பந்தமான செல்வப்பெருக்கானது பலவிதமாகக் காணப்படுகிறது. அது எண்ணுவதற்கு முடியாதது. நன்மையை அடைய விருப்பமுள்ளவனால் அவசியம் நம்பத்தக்கது. வேந்தரே! முயலவடிவங்கொண்டதும் திவ்யமும் நீர் என்னைக் கேட்டதுமான 1 இந்தப்பூமிக்கு முற்கூறப்பட்டவைகளான தெற்கிலும் வடக்கிலு முள்ள பாரதவர்ஷம் ஐராவதவர்ஷம் இரண்டும் இரண்டுவிலாப்பக்கங்கள். 2சாகத்வீபமும் காஸ்யபத்வீபமும் காதுகள். அரசரே! தாம்ர பர்ணிநதிக்கு உதபத்திஸ்தானமும் ஸம்பத்துள்ளதுமான மலயபர்வத மானது இந்தத்வீபத்திற்கு முயலவடிவம்போன்ற இரண்டாவது த்வீபமாகக் காணப்படுகிறது" என்று கூறினன்.

ஏழாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(உத்தரகுருதேசத்தையும் பத்ராசுவகண்டத்தையும் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், "மஹாபுத்தியுள்ளவனே! ஸஞ்சய! இதற்கு மேல் மேருவினுடைய வடபாகத்தையும் கீழ்ப்பாகத்தையும் மால்ய வான் என்கிற பர்வதத்தையும் முழுமையும் சொல்" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்.

"அரசரே! நீலபர்வதத்திற்குத் தென்புறத்திலும் அவ்வாறே மேருவினுடைய வடபாகத்திலும் புண்யமுள்ளவையும் ஸித்தர்களால் அடையப்பட்டவையுமான உத்தரகுருதேசங்களிருக்கின்றன. அங்கு மரங்கள் தேன்போன்ற ருசியுள்ள பழங்களையுடையவைகளும் எப்பொ ழுதும் நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பங்களையும் பழங்களையுமுடையவைக

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது. 2 'நாகத்வீபம்' என்பது வேறுபாடம்.

ளுமாயிருக்கின்றன. புஷ்பங்கள் நல்ல வாஸனைபொருந்தியவைகளும் பழங்களு மிருந்தரஸமுள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றன. அங்கு சில விருக்ஷங்கள் ஸாவவிதமான அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய பழங்களையுடையவைகள். அரசரே! அவ்விடத்தில் மற்றவிருக்ஷங்கள், [1] 'க்ஷீரிகள்' என்று பிரஸித்தி பெற்றவைகளாக விளங்குகின்றன. அந்த மரங்கள் எப்பொழுதும் ஆறுசுவைகளுள்ளதும் அமிருதத்திற்கு ஒப்பானதுமானபாலைக் கறக்கின்றன. பழங்களின்ஸ்தானத்தில் வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் உண்டுபண்ணுகின்றன. அரசரே! பூமிமுழுதும் ரத்னமயமாகவும் பொன்மயமான சிறிய மணலுள்ளதாகவும் எல்லா ருதுக்களிலும் ஸுகமான ஸ்பர்சமுள்ளதாகவும் சேறில்லாததாகவுமிருக்கின்றது. அவ்விடத்திலுள்ள தாமரைஓடைகள் மங்களகரமாகவும் ஸுகமானஸ்பர்சமுள்ளவையாகவும் மனத்திற்கினியவையாகவுமிருக்கின்றன. தேவலோகத்தினின்று நழுவுகின்ற எல்லாமனிதர்களும் அந்தஇடத்தில் பிறக்கிறார்கள். எல்லாரும் [2] விஷ்ணுபக்தர்களோடு ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் விரும்பத்தக்க தோற்றமுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்; தம்பதிகளாகப்பிறக்கிறார்கள் ஸ்திரீகளோ அப்ஸரஸுகளுக்கு ஒப்பானவர்கள். அவர்கள் அந்தக்ஷீரிவிருக்ஷங்களுடைய அமிருதம்போன்றபாலைப் பானம் பண்ணுகிறார்கள். உரியகாலத்தில் [3] மிதுனம் பிறக்கிறது. அதுவும் ஸமமாகவே நன்றாக விருத்தியடைகிறது; ஸமமானரூபமும் குணமுமுள்ளதும் அவ்வாறே ஸமமானவேஷமுள்ளதுமாயிருக்கிறது. பிரபுவே! அது இவ்விதம் ஒன்றுக்கொன்று இசைந்ததாகவும் சக்ரவாகங்களுடைய இரட்டைக்கொப்பாகவும் இருக்கிறது. அந்தஜனங்கள் எப்பொழுதும் வியாதியற்றவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ளமனத்தையுடையவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். மஹாராஜரே! அவர்கள் பதினோராயிரம்வருஷம் ஜீவிக்கிறார்கள். [4] ஒருவரையொருவர் விடுகிறதில்லை. நிச்சயம். மரித்த அவர்களைக் கூர்மையானமூக்குள்ளவைகளும் மிக்க பலமுள்ளவைகளுமான பாருண்டங்களென்கிற பக்ஷிகள் இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் குகைகளில்போடுகின்றன. அரசரே! உத்தரகுருதேசங்களைக்குறித்து உமக்குச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன். இதற்குமேல் மேருவினுடைய கிழக்குத்திசையிலுள்ள பாகத்தை உள்ளபடி

1 பாலுள்ளவைகள். 2 'சக்ராபிஜநஸம்பந்நா:' என்பது மூலம்.

3 தம்பதி.

4 'தம்பதிகள் ஒரேஸமயத்தில் மரிக்கின்றனர் என்பதுகருத்து' என்பது பழையஉரை.

நான கூறுவேன். வேநதரே! (மேருவினுடைய கிழ்த்திசையிலுள்ள) அந்தப் பத்திராசுவவர்ஷததிறகு முககியமானது பததிரஸாலவனம; அந்தக்காட்டில் காலாமரமெனகிற மஹாவிருக்ஷமிருககிறது. மஹா ராஜரே! காலாமரவிருக்ஷமோ எப்பொழுதும் புஷ்பஙகளும கனிகளு முள்ளதும மஙகளகரமானதும் ஒருயோஜனை உயரமுள்ளதும ஸித தாகளாலும சாரணர்களாலும் அடையபபடடதுமாயிருககிறது. அந தப்பதராசுவவருஷததில அநதபபுருஷர்கள வெண்மைநிறமுள்ளவா களும காநதியுள்ளவாகளும மகாபலசாலிகளுமாயிருக்கிறாகள. பெண் கள் ஆமபல்நிறமுடையவர்களும் அழகுள்ளவாகளும பிரியமான தோறறமுள்ளவாகளும் சநதிரனுடைய ஒளிபோனற ஒளியுடையவா களும சநதிரனுடைய நிறமபோன்ற நிறமுடையவர்களும பூரண சநதிரனபோனற முகமுடையவர்களும சநதிரனபோலக குளிாநத சரீரமுள்ளவாகளும நடனத்திலும பாட்டிலும் ஸமர்த்தாகளுமா யிருககிறார்கள. அவவிடததில் வஸிககின்றவாகளுக்கு வாழ்நாள பதி னாயிரம்வருஷம். காலாம்ரவிருக்ஷததினுடையரஸத்தைதக குடிபபவா களான அவர்கள் எப்பொழுதும் நிலைததயெளவனமுள்ளவாகளா யிருககிறார்கள. நீலபர்வததததிறகுததெனபுறமாகவும நிஷதபாவதத திறகு வடபுறமாகவும் பெரிதும என்றுமஅழிவறறதும எலலாவிருப பஙகளையுமகொடுககினற பழங்களையுடையதும புண்யமுமம ஸித்தாக ளாலும் சாரணாகளாலும அடையபபட்டதுமான ஸுதாசனமென கிற ஒருநாவலமரம இருககிறது. அதனுடையபெயரினாலே ஸநாதன மான இநததவீபமானது ஜம்பூத்வீபமெனறு சொலலபபடுகிறது. பாதரேறே! [1]மரஙகளுளசிறபபுற்றதான அநத நாவலமரமானது ஆயிரததுநூறுயோஜனை உயாநது வளாநது ஆகாயததை அளாவிக கொணடிருககிறது. அநதமரததினுடைய சுறறளவோ இரண்டாயி ரததைநநூறு [2]அரததிகள. (பகவகாலததில தாமாகவே உடைந்து) ரஸத்தைதப்பெருககுகின்ற அநதபபழஙகளுடைய ([3]சுறறளவு நூற றிருபததைதநது அரததிகள்.) பூமியிலவிழுகினற அநதபபழங்கள பெரியஒலியை உண்டுபண்ணுகின்றன; அரசரே! அநதஇடததில் வெள்ளிககொபபானரஸததையும பெருககுகின்றன. ஜனாதிபரே! அநத நாவறபழததின்சாறானது நதியாகி மேருவை வலமாககசசுறறிக

1 இஙகு விளி ஒன்று விடப்பட்டது. விளிகள மிகுதியாக வருமிடங களில் முன்னும் பின்னும் இஙஙனம் விடப்படுதலைக்கண்டு கொள்க.

2 அரத்னி = சிறுவிரலைநீக்கி முஷ்டியுடன்கூடின கையளவு.

3 இது பழையஉரையின் ஆதாரத்தைககொண்டு எழுதியது.

கொண்டு உத்தரகுருதேசங்களை அடைகின்றது. ராஜரே! அந்த இடத்தில் வஸிக்கிறவர்களுக்கு மனத்தில் அமைதிஉண்டாகிறது; தாகங்கிடையாது. அந்தப்பழத்தின்சாற்றைக் குடித்தவுடனே, ஜரையானது அவர்களை வருத்துகிறதில்லை. அந்தஇடத்தில் தேவர்களுக்கு அணியாகின்றதும் பட்டுப்பூச்சிகளுக்கு ஒப்பானதும் மிக்கஒளி பொருந்தியதுமான ஜாம்பூநதமென்ற அப்படிப்பட்ட ஸ்வர்ணமானது உண்டாகிறது. அவ்விடத்தில், மனிதர்கள் பாலஸூர்யன்போன்ற நிறமுள்ளவர்களாக உண்டாகிறார்கள். அவ்வாறே, மால்யவானென்னும் மலையினுடைய உச்சியில் எப்பொழுதும் அக்னியானது காணப்படுகிறது. (அது) ஸம்வர்த்தகம் என்று பிரஸித்திபெற்ற காலாக்னி. மால்யவானுடைய சிகரத்தில் மிக்க பழமையான சிறிய ஒருகுன்று இருக்கிறது. மேலும், (அந்த) மால்யவானானது பதினோராயிரம் யோஜனைதூரம் உயர்ந்திருக்கின்றது. அவ்விடத்தில மனிதர்கள் ஸ்வர்ணத்திற்கு ஒப்பானவர்களாகப் பிறக்கின்றார்கள். அவர்களனைவரும் பிரம்மலோகத்தினின்று நழுவினவர்கள். எல்லாரும் எல்லோரிடத்திலும் அன்புடையவர்கள். அவர்கள் தீவிரமான தவம்புரிகிறார்கள்; ஜிதேந்திரியர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பிராணிகளைரக்ஷிப்பதற்காகச் சூரியனுடைய ஸமீபத்தை அடைகிறார்கள். அறுபத்தாறாயிரமாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிற அவர்கள் அருணனுக்குஎதிரில் சூரியனைச்சூழ்ந்துகொண்டு செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அறுபத்தாறாயிரவர்ஷங்களாக ஆதித்யனுடையதாபத்தினால் தபிக்கப்பட்டவர்களாகிச் சந்திரமண்டலத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள்" என்று கூறினான்.

எட்டாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(மேருவின் வடக்கிலுள்ள மூன்றுகண்டங்களை வர்ணித்தல்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! வர்ஷங்கள் அவற்றிலுள்ள பர்வதங்கள் இவைகளுடைய பெயர்களையும் அந்தப்பர்வதங்களில் வஸிப்பவர்களையும் உள்ளபடி எனக்குச்சொல்" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"சுவேதபர்வதத்திற்குத் தென்புறமாகவும்[1] நீலபர்வதத்திற்கு

1 'நிஷதபர்வதத்திற்கு' என்பது வேறுபாடம்.

வடபுறமாகவும் [1] ரமணகமென்றுபிரஸித்திபெற்ற வர்ஷமிருக்கிறது. அந்த வர்ஷத்தில் மனிதர்களெல்லோரும் [2] விஷ்ணுபக்தர்களோடு சேர்க்கைபெற்றவர்களும் மிக்கப்பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்களும் பகைவர்களில்லாதவர்களுமாக உண்டாகின்றார்கள். மஹாராஜரே! அவர்கள், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளமனத்தையுடையவர்களாகப் பதினோராயிரத்தைந்நூறுவர்ஷம் ஜீவிக்கிறார்கள். ஶ்ருங்கவான என்கிற பர்வதத்தினுடைய தென்புறமாகவும் சுவேதபர்வதத்தினுடைய வடபுறமாகவும் ஹிரண்மயமென்று பிரஸித்தமானவர்ஷமிருக்கிறது. அதில் ஹைரண்வதியென்கிற நதி பெருகி ஓடுகிறது. மஹாராஜரே! அதில் பக்ஷிகளுடசிறந்த பக்ஷிராஜரான அந்தவைனதேயர் வாஸஞ்செய்கிறார். மஹாராஜரே! அங்குஇருக்கின்ற மனிதர்கள் யக்ஷர்களைக் கிங்கரர்களாகவுடையவர்களும் தனிகர்களும் இனிய காட்சியுடையவர்களும் மிக்கபலமுள்ளவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். அரசரே! ஜனாதிபரே! அவர்கள் பன்னீராயிரத்தைந்நூறுவர்ஷகாலம் ஆயுள்பிரமாணத்தைப் பெற்று ஜீவிக்கிறார்கள். அரசரே! ஶ்ருங்கவானென்கிறபர்வதத்திற்குக் கொடுமுடிகள் மூன்றே. அவைகளில், ஒன்று ரத்னமயம், அவ்வாறே ஆச்சரியகரமான மற்றொன்று தங்கமயம், மற்றொன்று ஸர்வரத்னமயமாகவும் கிருஹங்களால் விளங்கிக்கொண்டுமிருக்கிறது. அதில் சாண்டிலயரிஷியின்புத்திரியான ஸ்வயம்பிரபாதேவியானவள் நித்தியவாஸஞ்செய்கிறாள். அரசரே! ஶ்ருங்கவான்என்கிற பர்வதத்தினுடைய வடபாகத்தில் அதற்கு அப்புறமாக ஸமுத்திரத்தின் அருகில் ஐராவதமென்கிறவர்ஷம் இருக்கிறது. அதில் ஸூரியன் பிரகாசிக்கிறதில்லை. மனிதர்கள் கிழத்தனமைஅடைகிறதில்லை. நக்ஷத்திரங்களோடுகூடின சந்திரனும் நான்குபக்கங்களிலும் (ஜ்யோதிர்க்கிரஹங்களால்) சூழப்பட்டு ஒரேசோதியாக ஆனவன்போல இருக்கிறான். மனிதர்கள் தாமரைப் புஷ்பங்களின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களும் தாமரை நிறமுடையவர்களும் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களுடையவர்களும் தாமரையிதழ்போன்ற நல்ல வாஸனையுடையவர்களுமாக உண்டாகிறார்கள். அரசரே! (அங்கு இருக்கின்ற) அனைவரும் வெயர்வையற்றவர்கள்; நல்ல கந்தமுடையவர்கள்; ஆகாரத்தைக்கருதாதவர்கள்; இந்திரியங்களை வென்ற

[1] 'முன் சுவேதவர்ஷம் என்றுசொல்லப்பட்டதற்கு இது வேறொரு பெயர்' என்பது பழையவுரை.

[2] 'சுக்லாபிஜநஸம்பந்நா:' என்பது மூலம். இதன் 25-ம் பக்கம் [பார்க்க.

வர்கள்; தேவலோகத்தினின்று நழுவி வந்தவர்கள்; அவ்வாறே, ரஜோகுணமற்றவர்கள். அரசரே! பரதவம்சத்தவர்களில் மிகச்சிறந்த வரே! அந்த மனிதர்கள் பதின்மூவாயிரம் வருஷகாலபரியந்தம் ஆயுள் பிரமாணத்தைப்பெற்று ஜீவிக்கின்றார்கள். அவ்வாறே, பாற்கடலுக்கு வடபாகத்தில் ஸ்வர்ணத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற சகடத்தில் பரபுவ்ம வைகுண்டநாதருமான ஸ்ரீ ஹரியானவர் வாஸஞ்செய்கிறார். அந்த வாகனமானது எட்டுச்சக்கரங்களுள்ளதும் பூதங்களோடுகூடியதும் மனம்போல வேகமுள்ளதும் அக்நிபோன்ற நிறமுடையதும் மிக்க தேஜஸுள்ளதும் ஜாம்பூநதமென்னும் பொன்னால் நன்றாக அலங்க ரிக்கப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அவர் எல் லாப்பிராணிகளுக்கும் நாதர்; எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்ப வர்; உலகங்களைப்படைப்பவர்; ஸம்ஹரிப்பவர்; (ஜீவஸ்வரூபியாயிரு ந்துகொண்டு) காரியங்களைச்செய்பவர்; அவ்வாறே(ஈச்வரஸ்வரூபியாயி ருந்துகொண்டு) காரியங்களைச்செய்விப்பவர். அரசரே! பிருதிவியும் ஜலமும், ஆகாயமும், வாயுவும், தேஜஸும், ஸர்வப்பிராணிகளாலும் அநுஷ்டிக்கப்படுகிற யஜ்ஞமும் அவரே. அவருக்கு அக்நியானது முகமாயிருக்கிறது" என்று சொன்னான்.

அரசரே! ஸஞ்சயனால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட பெரியமனமுள்ள திருதராஷ்டிரராஜன் புத்திரர்களைப்பற்றிச் சிந்தை அடைந்தான். அதிகதேஜஸுள்ள அவன் ஆலோசித்து மறுபடியும்வசனிக்கலானான். "ஸூதபுத்ர! காலம் உலகத்தை அழிக்கிறது; மறுபடியும் எல் லாவற்றையும் உண்டுபண்ணுகின்றது. ஸம்சயமில்லை. இவ்வுலகத் தில் நிலைத்திருப்பது யாதொன்றுமில்லை. ஜீவனும், ஸர்வஜ்ஞராகவும் எல்லாப்பிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்றவராகவும் இருக்கின்றநாரா யணருமே சாஸ்வதர்கள். அந்தப்பிரபுவைத் தேவர்கள் வைகுண்ட ரென்றுசொல்லுகின்றனர். வேதங்கள் விஷ்ணுவென்றுசொல்லு கின்றன" என்றான்.

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பாரதவர்ஷத்திலுள்ள நதிகளையும் பர்வதங்களையும் தேசங்களையும் விஸ்தாரமாகக்கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! இந்தச்சேனை விருத்தியுடைந்திருப்பதும் என்புத்திரனான இந்தத்துரியோதனன் மிக்கபேராசைகொண்

டிருப்பதும பாண்டுபுத்ராகள மிக்கஆவலுள்ளவாகளாயிருப்பதும என்மனம பற்றுதலடைந்திருப்பதுமான இந்தப்பாரதவாஷத்தினு டைய உண்மையை எனக்கு உரைப்பாய். நீ சிறந்த புத்தியையுடையவ னென்று மதித்திருக்கிறேனன்றோ?" என்று வினவினான்.

ஸஞ்சயன், "ஓ! அரசரே! அந்தப்பாரதவாஷத்தில பாண்டவர் கள பேராசையுடையவாகளலலர். என்வார்த்தையைக்கேளும். அதில துரியோதனனும செளபலனான சகுனியும பறபலதேசாதிபதிகளான மற்றுமுள்ளமன்னாகளும பேராசைகொண்டவர்கள. பாரதவாஷத் தில் பேராவலுள்ளவாகள ஒருவரையொருவர் பொறுக்கவில்லை. பார தரே! பாரதவர்ஷத்தை இப்பொழுது உமக்குச சொலவேன். அர சரே! பாரதவர்ஷமானது தேவனான இந்திரனுக்கும வைவஸ்வதமனு வுக்கும வேனனுடையகுமாரனான ப்ருதுவுக்கும மகாத்மாவான இக்ஷ் வாகுவுக்கும் யயாதிக்கும அம்பரீஷனுக்கும மாந்தாதாவுக்கும நஹு ஷனுக்கும முசுகுந்தனுக்கும உசீநரதேசாதிபதியானசிபிக்கும ரிஷ பனுக்கும ஐலனுக்கும நருகனென்னுமஅரசனுக்கும குசிகனுக்கும மஹாத்மாவானகாதிக்கும ஸோமகனுக்கும திலீபனுக்கும மிக்கபல சாலிகளான மற்றக்ஷத்திரியர்களுக்கும பிரியமானது. ராஜேந்திரரே! பாரதரே! எலலோருக்குமே பாரதவருஷம பிரியமானது. பகைவர் களை அடக்குமதிறமையுடையவரே! அந்தப்பாரதவாஷத்தை உள்ள படி உமக்கு உரைப்பேன். அரசரே! நீர என்னைக்கேட்கிறதை நான் சொலலுகிறேன். என்னிடத்தினின்றுகேளும.

மஹேந்திரம், மலயம, ஸஹ்யம, சுக்திமான், ரிக்ஷவான், விந் தியம, பாரியாத்ரம இவ்வேழும் குலாசலங்கள். வேந்தரே! அவைகளுடைய ஸமீபத்தில் அறியப்படாதவைகளும உத்தம வஸ் துக்களுள்ளவைகளும பெரியவைகளும் விசித்திரமான தாழ் வரைகளுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான பர்வதங்கள் இருக் கின்றன. அவற்றைக்காட்டிலும வேறானவைகளும அறியப்படாத வைகளும [1] குள்ளர்களின் வாஸஸ்தானமுமான சிறுமலைகளும் இருக்கின்றன. குருகுலத்தில்பிறந்தவரே! ஆரியாகளும மிலேச சர்களும அவர்களோடு கலந்தமனிதாகளும விசாலமான [2] கங்கை, ஸிந்து, ஸரஸ்வதி, கோதாவரி, நர்மதை, மஹாநதியானபாஹுதை, சதத்ரு, சந்திரபாகை, மஹாநதியான யமுனை, திருஷத்வதி, பாப

---

[1] 'ஹ்ரஸ்வோபஜீவிந·' என்பதுமூலம்.

[2] இவற்றிலும் பின்வரும் தேசங்களிலும் சில இரண்டுமூன்று முறை வருகின்றன.

மற்றதும் பருத்தமணலுள்ளதுமான விபாசை, ஆழமுள்ளவேத்ரவதி, கிருஷ்ணவேணி, இராவதி, வித்ஸ்தை, பயோஷ்ணி, தேவிகை, வேதத்திலசொல்லப்பட்ட வேதவதி, த்ரிதிவை, இக்ஷுலை, கருமி, கரீஷிணி, சித்ரவாகை, ஆழமுள்ள சித்ரஸேனை, பாபங்களைப் போக்குகின்ற கோமதி, மஹாநதியான வந்தனை, கௌசிகி, த்ரிதிவை, கருத்யை, நிசிதை, லோஹிதாரணி, ரகஸ்யை, சதகும்பை, ஸர்யு, சாமணவதி, வேத்ரவதி, ஹஸ்திஸோமை, திக், சராவதி, பயோஷ்ணி, வேணை, பீமரதி, காவேரி, சுலுகை, வாணி, சதபலை, நீவாரை, அஹிதை, ஸுபரயோகை, பவித்ரை, குண்டலி, ஸிந்து, ராஜனி, புரமாலினி, பூர்வாபிராமை, வீரை, பீமை, ஓகவதி, பாசாசினி, பாபஹரை, மஹேந்த்ரை, பாடலாவதி, கரீஷிணி, அஸிக்னி, மஹாநதியான குசசீரை, மகரி, மிக்கசிறப்புற்ற மேனை, ஹேமை, க்ருதவதி, புராவதி, அனுஷ்ணை, சைப்யை, காபி, சலிக்கமுடியாத ஸதாநீரை, மஹாநதியான குசதாரை, ஸதாகாந்தை, சிவை, வீரவதி, வஸ்த்ரை, ஸுவஸ்த்ரை, கௌரி, கம்பனை, ஹிரண்வதி, வரை, வீரகரை, மகாநதியான பஞ்சமி, ரதசித்ரை, ஜோதிரதை, விஸ்வாமித்ரை, கபிஞ்சலை, உபேந்த்ரை, பஹுலை, குவீரை, அம்புவாஹினி, விநதி, பிஞ்சலை, வேணை, மஹாநதியான துங்கவேணை, விதிசை, கிருஷ்ணவேணை, தாம்ரை, கபிலை, கலு, ஸுவாமை, வேதாஸ்வை, மஹாநதியான ஹரிஸ்ராவை, சீக்ரை, பிச்சிலை, ஆழமுள்ளபாரத்வாஜி, ஆழமுள்ள கௌசிகி, சோணை, பாஹுதை, சந்திரமை, துர்க்கை, சித்ரசிலை, பிரம்மவேத்யை, ப்ருஹத்வதி, யவக்ஷை, ரோஹி, ஜாம்பூநதி, ஸுநஸை, தமஸை, தாஸி, வஸாமன்யை, வராணஸி, நீலை, த்ருதவதி, மஹாநதியானபர்ணாசை, மானவி, விருஷபை, பிரம்மமேத்யை, பிருஹத்வதி, எப்பொழுதும் ரோகமற்றதானகிருஷ்ணை, மெதுவாகச் செல்லுகின்ற மந்தவாஹினி, பிராம்மணி, மஹாகௌரி, துர்க்கை, சித்ரோபலை, சித்ரரதை, மஞ்சுளாநதி, மந்தாகினி, வைதரணி, மஹாநதியானகோஷை, சுக்திமதி, அனங்கை, வருஷஸை, லோஹித்யை, கரதோயை, விருஷகை, குமாரி, ரிஷிகுல்யை, மாரிஷை, ஸரஸ்வதி, மந்தாகினி, ஸுபுண்யை, ஸர்வை, கங்கை இப்படிப்பட்ட நதிகளிலும் இன்னும் அனேகம் பெரிய நதிகளிலும் ஜலத்தைப் பானஞ்செய்கிறார்கள். பாரதரே! எல்லாநதிகளும் உலகத்துக்குத் தாய்போன்றவை. எல்லாநதிகளும் மிகுந்த பிரயோஜனமுள்ளவை. அவ்வாறே, நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாயுள்ள (இன்னும் அநேக) நதிகள் மறைவாக இருக்கின்றன. ராஜரே! நினைவுள்ளமட்டிலும் இந்தநதிகள்

என்னால் கூறப்பட்டன. இதற்குமேல் சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று தேசங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்.

பாரதரே! அந்தஜம்பூத்வீபத்தில், இந்தக்குருதேசம், பாஞ்சாலநாடு, சால்வம், மாத்ரேயம், ஜாங்கலம், சூரஸேனம், புளிந்தம், போதம், மாலம், மத்ஸ்யம், குசல்யம், ஸௌசல்யம், குந்திதேசம், காந்திகோஸலம், சேதிதேசம், மத்ஸ்யம், கரூசம், போஜம், ஸிந்துதேசம், புளிந்தகம், உத்தமம், தசார்ணம், மேகலம், உத்கலம், பஞ்சாலம், கோஸலம், நைகப்ருஷ்டம், துரந்தரம், கோதம், மத்ரம், களிங்கம், காசி, அபரகாசி, ஜடரம், குகுரம், அவந்தி, தசார்ணம், குந்தி, அபரகுந்தி, கோமந்தம், மந்தகம், ஸண்டம், விதாபம், ரூபவாஹிகம், அச்மகம், பாண்டுராஷ்டரம், கோபராஷ்டரம், கரீதி, அதிராஜ்யம், குசாத்யம், மல்லராஷ்டிரம், கேவலம், வாரவாஸ்யம், ஆயவாஹம், சக்ரம், சக்ராதி, சகம், விதேஹம், மகதம், ஸ்வக்ஷம், மலஜம், விஜயம், அங்கம், வங்கம், களிங்கம், யக்ருல்லோமம், மல்லம், ஸுதேஷ்ணம், ப்ரஹ்லாதம், மாஹிகம், சசிகம், பாஹ்லீகம், வாடதானம், ஆபீரம், காலதோயகம், அபராந்தம், பராந்தம், பஞ்சாலம், சாமமண்டலம், அடவீசிகரம், மேருபூதம், உபாவிருத்தம், அநுபாவிருத்தம், ஸ்வராஷ்டரம், கேகயம், குந்தாபராந்தம், மாஹேயம், கக்ஷம், ஸாமுத்ர நிஷ்குடம், அந்திரதேசம், கிரிமத்தியத்திலிருக்கின்ற அநேகமலைநாடுகள், மலையின் வெளிப்புறத்திலுள்ள அநேகநாடுகள், அங்கமலஜங்கள், மகதம், மானவர்ஜகம், ஸமந்தரம், ப்ராவ்ருஷேயம், பார்க்கவம், புண்டரம், பார்க்கம், கிராதம், ஸுதிருஷ்டம், யாமுனம், சகம், நிஷாதம், நிஷதம், ஆனர்த்தம், நைருதம், துர்க்காலம், பிரதிமத்ஸ்யம், குந்தலம், கோஸலம், தீரக்ரஹம், சூரஸேனம், ஈஜிகம், கன்யகம், குணம், திலபாரம், மஸீரம், மதுமானம், குந்தகம், காச்மீரம், ஸிந்து, ஸௌவீரம், காந்தாரம், தர்சகம், அபீஸாரம், உலூதம், சைவலம், பாஹ்லிகம், தார்வி, வானவம், தார்வம், வாதஜாமம், ரதோரகம், பஹுவாத்யம், ஸுதாமா, ஸுமல்லிகம், வத்ரம், கரீஷகம், குளிந்தம், உபத்யகம், வனாயு, தசபார்ச்வரோமா, குசபிந்து, கச்சம், கோபாலகக்ஷம், ஜாங்கலம், குருவர்ணகம், கிராதம், பார்ப்பரம், ஸித்தம், வைதேஹம், தாம்ரலிப்தகம், ஓண்ட்ரம், மிலேச்சம், சைஸிரித்ரம், பார்வதீயம், இன்னும்மற்றத்தென்னாடுகள், திரவிடம், கேரளம், கீழ்நாடுகள், பூஷிகம், வனவாஸிகம், கர்ணாடகம், மஹிஷகம், விகல்பம், மூஷகம், ஜில்லிகம், குந்தலம், ஸௌஹ்ருதம், நபகானனம், கௌகுட்டகம், சோளதேசம், கொங்கணம், மாலவம், நரம், ஸமங்கம், கரகம், குகுரம், அங்காரம், மாரிஷம், த்வஜினி, உத்ஸவஸங்கேதம், த்ரிகர்த்தம், ஸால்வம்,

ஸோணி, வ்யூகம, கோகபகம, புரோஷ்டம, ஸாமம், வேகவசம், விந்திய சுலிகம், புளிந்தம, வல்கலம, மாலவம, வல்லவம், அபரவல்லவம், குளிந்தம, காலதம, குண்டலம, கரடம, மூஷகம, தனபாலம, நீபம, கடஸ்ருஞ்சயம, அடிதம, பாசிவாடம, தநயம், ஸுநயம், ரிஷிகம், விதபம, காகம, தஙகணம, பரதஙகணம, மற்றவடக்கேயுள்ள மிலேசசம், கரூரம, யவனம, சீனம, காமபோஜம, தாருணம, மிலேசசஜாதி வஸிக்குமநாடு, ஸகருதகருஹம, குலததம், ஹூணம, பாரஸீகம, ரமணம, சீனம, தசமாலிகம, க்ஷத்திரியோபநிவேசம, வைஸ்யகுலம, சூத்ரகுலம, சூதநிரம, ஆபீரம, தரதம், காஸ்மீரம, பசு, காசீரம், அநதசாரம, பஹ்லவம, கிரிகஹவரம, ஆத்ரேயம, பரதவாஜம, ஸ்தனபோஷிகம, புரோஷகம, களிஙகம, கிராதஜாதிவஸிககும தேசம, தோமரம, ஹன்யமானம, கரபஞ்சகம இவைகளும அவவாறே மறறககீழ் நாடுகளும வடநாடுகளும இநதபபாரதவாஷததிலிருககின்றன. பிரபுவே! என்னால தேசஙகள சுருககமாகச சொலலபபடடன. இநதபூமியானது நனருக ரக்ஷிககபபட்டால் காமதேனுவைபபோல் சௌர்ய முதலிய குணஙகளின பலததுக்குததககபடி அறமபொருளின்பஙகளாகிய சிறநத பயன்களைததரும. இநதபபூமியினிடததில சூராகளும தாமார்த்தஙகளை நனருக அறிநதவர்களுமான அரசர்கள் பேராவல கொளளுகிறார்கள். தனஙகளில அதிக ஆசைகொண்டவர்களும பலசாலிகளுமான அவாகள யுததததில உயிரைஇழக்கிறார்கள். பூமியானது (யாகத்தால) தேவசரீரஙகளுககும (அனனததைஅளிபபதால) மானிடசரீரஙகளுககும மிகவும முகயரக்ஷகமாக இருககிறது. பரதஸ்ரேஷ்டரே! அரசாகள பூமியை அனுபவிககவிருமபி, நாயகளில் ஒன்று மறறொனறினுடைய புஜிககததக்க ஒருவஸ்துவைக கவர்வது போல, ஒருவா மறறொருவருடைய பூமியைக கவாகின்றனா. காமஙகளை (எததனைவாஷங்கள அனுபவிததாலும) பின்னும ஒருவனுககாவது திருபதியுணடாகிறதில்லை. பாரதரே! ஆதலால, கௌரவாகளும் பாண்டவாகளும ஸாமதானபேததண்டஙகளால பூமியைக கவாநது கொளள முயறசி செய்கின்றார்கள். மனிதரிறசிறநதவரே! பூமியானது, நன்கு தொடாசசியாகப பார்ததுவரபபடுமாயின, பிராணிகளுக்குப் பிதாவும பிராதாவும புததிரர்களுமஅநதரிக்ஷமும ஸ்வர்ககமும் ஆகின்றது" என்று கூறினன்.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பத்தாவது அத்யாயம்.

பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(நான்கு யுகங்களையும் வர்ணித்தல்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸூத! ஸஞ்சய! இந்தபாரதவர்ஷம
வதும இவற்றினுடைய ஆயுளினபிரமாணத்தையும பலத்தை
பாசுபங்களையும வருவதையும சென்றதையும நிகழ்கின்றதை
வ்வாறே ஹரிவர்ஷத்தையும விஸ்தாரமாக எனக்குச்சொல"
வினவ, ஸஞ்சயன சொல்லலானன.

'பாரதர்களிற்சிறந்தவரே! கௌரவர்களை விருத்திசெய்பவரே!
வர்ஷத்தில கருதம, த்ரேதை, த்வாபரம, கலி என்று நான்கு
ளுண்டு. பிரபுவே! க்ருதயுகமென்பது முந்தினது. பிறகு,
தாயுகம. பின்பு த்வாபரம. அதன்முடிவில கலியுகம தொடங்கு
. குருகுலத்தவரில மிகச்சிறந்தவரே! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! க்ருத
தில ஆயுளினுடைய ஸங்கியையானது நாலாயிரவர்ஷங்களென்று
கிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசரே! அவ்வாறே, த்ரேதாயுகத்தில
யிரமவர்ஷங்கள ஆயுள்காலம. இப்பொழுது த்வாபரயுகத்திலோ
ில (ஜனங்கள) இரண்டாயிரமவர்ஷம ஜீவித்திருக்கின்றனர்.
ரரே! இனி, கலியுகத்தில (ஆயுள்காலத்திற்கு) வரையறை
. இந்தககலியுகத்தில கர்ப்பத்திலிருந்தும மரிக்கிறார்கள;
டியே பிறந்தும இறக்கிறார்கள். பிறந்தவர்கள மஹாபல
ர்வர்களும மஹாஸத்வமுள்ளவர்களும பராஜ்ஞையும குணங்களு
ர்வர்களுமான பரஜைகளை நூறு நூறுககணக்காகவும ஆயிரக்கணக்
ும் உண்டுபண்ணுகிறார்கள. அரசரே! க்ருதயுகத்தில உண்டா
கள தனிகர்களும இனியதோற்றமுடையவர்களுமாயிருப்பார
பிறந்தவர்களும், முனிகளாகவும தவத்தையே பொருளாகக
ண்டவர்களாயுமிருந்துகொண்டு பிரஜைகளை உண்டுபண்ணுகின்
ர. க்ஷத்ரியர்கள அதிக உத்ஸாகத்தையுடையவர்களும மஹாத
ளும தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும ஸத்தியத்தைச்சொல்லு
வர்களும பிரியமான தோற்றத்தையுடையவர்களும நல்லதேக
டயவர்களும மஹாவீர்யமுள்ளவர்களும விலலாளிகளும உத்
ான வஸ்துக்களை அனுபவிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களும யுத்
ில் சூரர்களுள சிறந்தவர்களுமாகப பிறக்கிறார்கள. மன்னரே!
தாயுகத்தில் அரசர்கள அனைவர்களும் சக்ரவர்த்திகள். த்வாபர
தில் எப்பொழுதுமே எல்லாவர்ணத்தார்களும, அதிக உத்ஸாக

முடையவர்களும் வீர்யமுடையவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களுமாக் உண்டாகிறார்கள். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அரசரே! கலியுகத்திலோ மனிதர்கள் அல்பதேஜஸுள்ளவர்களும் கோபமும் பேராசையுமுள்ளவர்களும் பொய் சொல்லுகிறவர்களுமாகப் பிறக்கிறார்கள். பரதகுலத்திலுதித்தவரே! கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்குப் பொறாமையும் தாமேசிறந்தவரென்கிற எண்ணமும் க்ரோதமும் கபடமும் அஸூயையும் விஷயத்தில் பற்றுதலும் பேராவலும் உண்டாகின்றன. அரசரே! நராதிபரே! இந்தத்த்வாபரயுகத்தில் (எல்லா நற்குணங்களுக்கும்) குறையுண்டாகின்றது. ஹைமவதமென்கிற வர்ஷமானது (பாரதவர்ஷத்தைக் காட்டிலும்) குணங்களால் மேன்மைபொருந்தியது. அதைக்காட்டிலும் ஹரிவர்ஷம் உத்தமம்" என்று கூறினான்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம் முற்றிற்று.

பதினோராவது அத்யாயம்.

பூமிபர்வம்.

(சாகத்வீபவர்ணனம்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! இப்பொழுது ஜம்பூகண்டமானது உன்னால் உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டது. இதனுடைய விஸ்தாரத்தையும் பரிமாணத்தையும் உள்ளபடி சொல். ஸஞ்சய! ஸமுத்திரத்தினுடைய அளவையும் குற்றமற்றதோற்றமுள்ள சாகத்வீபத்தையும் குசத்வீபத்தையும் எனக்கு நன்றாக உரைப்பாயாக. ஸஞ்சய! சால்மலித்வீபத்தையும் க்ரௌஞ்சத்வீபத்தையும் அவ்விதமே ராஹு, சந்திரன், சூரியன் இவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தையும் உள்ளபடி முழுதும் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லுகிறான்.

"அரசரே! இவ்வுலகமனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டிருக்கிற த்வீபங்கள் அனேகங்களிருக்கின்றன. ஆகையால், ஏழுத்வீபங்களையும் சந்திரஸூர்யர்களையும் அவ்வாறே ராகுவையுங்குறித்துச் சொல்லப்போகிறேன். ராஜரே! [1] ஜம்பூகண்டத்தினுடைய விஸ்தாரமானது பூர்ணமாகப் பதினெண்ணாயிரத்தறுநூறு யோஜனை அளவுள்

---

1 'ஜம்பூபர்வத:' என்பது மூலம்; 'பர்வதம்போன்ற ஆக்ருதியுள்ளதாயிருப்பதால் ஜம்பூபர்வதமென்று சொல்லப்பட்டது' என்பது பழையவுரை.

ளது. உபபுக்கடலினுடைய விஸ்தாரமானது முப்பததேழாயிரததிரு நூறுயோஜனை அளவுள்ளதென்று கருதபபட்டிருக்கிறது. (இநதஜம்பூ கண்டததை) வட்டமாகச சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற ஸமுத்திரமானது பலவிததேசங்களால் வியாபிக்கபபட்டதும் மணிகளாலும் பவழங்களாலும் அலங்கரிக்கபபட்டதும் பலவித தாதுவாக்கங்களால விசித்திரமான பர்வதங்களோடு விளங்குகின்றதும் ஸித்தாகளாலும் சாரணர்களாலும் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. ராஜரே! இபபொழுது சாகததவீபததையும் உள்ளபடி சொலலுகிறேன. குருநந்தனரே! முறைப்படி சொலலுகினற என்னிடததினின்று நீர்கேளும். ராஜரே! அந்தச் சாகததவீபமானது ஜம்பூதவீபததின் அளவுக்கு இரண்டு மடங்கு அளவுள்ளது. மஹாராஜரே! தனிமையாயிருக்கிற அந்தச சாகததவீபததைச சூழ்ந்த ஸமுத்திரமும் பரபபினால இரண்டுமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளது. பரதஸ்ரேஷ்டரே! அந்தச்சாகதவீபததில பரிசுத்தமான தேசங்களுண்டு. அங்கிருக்கினறமனிதாகள மரணமடைகிறதில்லை. (அவ்விடததில) பஞ்சம் ஏது? அவர்கள பொறுமையும் காந்தியும் பொருந்தியவர்கள. பரதாகளிறசிறந்தவரே! உள்ளபடி சுருக்கமாக இந்தச்சாகதவீபம் சொலலபபட்டது. மஹாராஜரே! வேறெதை நான உமக்குச சொலலவேண்டும்?" என்று கூறினன.

திருதராஷ்டிரன, "ஓ! ஸஞ்சய! சாகதவீபமானது இபபொழுது சுருக்கமாக உள்ளபடி உன்னால் சொல்லபபட்டது. பெரியபுத்திமானே! விஸ்தாரமாக உள்ளபடி நீ உரைத்தல்வேண்டும்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினன்: "அரசரே! அவ்வாறே இந்தச்சாகத்வீபத்தில் ரதனங்களால் அலங்கரிக்கபபட்ட ஏழுபர்வதங்களும் (ஏழு) கடலகளும் நதிகளுமிருக்கின்றன. அவைகளுடைய பெயர்களை என்னிடததினின்று கேளும். அரசரே! அவ்விடத்திலுள்ளவையெலலாம் மிக்க நறகுணங்களுள்ளவைகள்; பரிசுத்தமானவைகள். மஹாராஜரே! (அதில) தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் கந்தாவர்களோடுங்கூடின மேருவானது பிரதானமாகச் சொலலப்படுகிறது. கிழ்த்திசையில நீண்டதானமலயமென்கிற பர்வதமிருக்கிறது. அதினின்று மேகங்கள தோன்றி நான்குபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றன. அதறகு அபபுறததில ஜலதாரம் என்கிற பெரியமலை இருக்கினறது. இந்திரன் அதிலிருந்து சிறந்த ஜலத்தைத தினந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறுன். ஜனங்களுக்கு அதிபரே! அக்காரணததினுல் வர்ஷாகாலத்தில் மழையுண்டாகிறது. (அந்ததவீபததில) ரைவதகம்என்கிற பெரிதான ஒருமலை இருக்கின்

றது. ஆகாசத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ரேவதீநக்ஷத்திரம் அந்த மலையில்[1] எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மாயாதையானது பிரமமதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ராஜேந்திரரே! (அந்த ரைவதகபர்வதத்திற்கு) வடபுறத்தில் நீருண்டமேகம் போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் உன்னதமானதும் காந்தியுள்ளதும் பிரகாசஸ்வரூபமுள்ளதுமான ஸ்யாமம் என்கிற ஒரு பெரியமலை இருக்கிறது. அரசரே! அந்தமலையினால் (அங்குஉண்டாகிற) பிரஜைகள் கறுத்தநிறத்தை அடைகின்றன" என்றுகூறினன்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! உன்னால் இப்பொழுது சொல்லப்பட்டவிஷயத்தில் மிகப்பெரியஸம்சயம் எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது. ஸூதபுத்ர! இந்தஇடத்தில் பிரஜைகள் எவ்வாறு கறுத்தநிறமடைந்தார்கள்?" என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன், "மஹாராஜரே! குருநந்தனரே! எல்லாத்வீபங்களிலும்வெண்மைநிறமும் கருமைநிறமுமுள்ளபக்ஷிகள் உண்டாகின்றன. அரசரே! ஸ்யாமபர்வதத்திலமாத்திரம் அவ்விரண்டு நிறங்களுக்கும் இடையிலுள்ளநிறத்தோடு பக்ஷிகள் தோன்றுகின்றன. அந்தமலையானது[2] கருநிறமுள்ளதாயிருத்தலால் (அங்கு உண்டானவனவெல்லாம்) கருநிறமுள்ளனவாகவே ஆகின்றன. கௌரவேந்திரரே! அதற்கப்புறம் மஹோதயமென்கிற துர்க்கசைலம் இருக்கிறது. நல்ல காற்றுஉண்டாவதும் மகிழமரங்களுள்ளதுமான கேஸரமென்கிற ஒரு மலையும் இருக்கிறது. அவைகளில் ஏழுவர்ஷங்களிருக்கின்றனவென்று வித்வான்கள் கூறுகின்றனர். தனித்தனியாக அவைகளுடைய யோஜனைக்கணக்கான விஸ்தாரமானது வரிசைப்படி இரண்டுமடங்குள்ளது. மஹாராஜரே! (அவைகள்) மஹாமேரு, மஹாகாசம், ஜலதம், குமுதோத்தரம், ஜலதாரம்,[3] ஸுகுமாரம் என்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ரைவதபர்வதத்திற்கப்புறம் கௌமாரமென்கிறபர்வதமும் ஸ்யாமபர்வதத்திற்கப்புறம் மணிகாஞ்சனபர்வதமும் கேஸரபர்வதத்திற்கு அப்பால் மௌதாகினனகிற பர்வதமும்இருக்கின்றன. அதற்கப்புறத்தில் மஹாபுருஷர் ஸாந்நித்தியம் செய்கிறார். கௌரவரே! சாகத்வீபமானது நீண்டிருத்தலையும் குறுகியிருத்தலையும் பரிசீலனம் செய்து ஜம்பூத்வீபத்தோடு (ஸமானமாக) எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. மஹாராஜரே! அதனுடையமத்தி

---

[1] 'ரேவதிநக்ஷத்திரமானது ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலரூபமாக ஸஞ்சரித்தாலும் திவ்யரூபத்தோடு இம்மலையிலும் இருக்கிறது' என்பது பழையஉரை. [2] 'ஸ்யாமம்' என்பதுமூலம்.

[3] முன்பு ஏழுவர்ஷங்கள் என்றுகூறி இங்கு ஆறேகூறப்பட்டுள்ளன.

யில் சாகம என்கிற பெரியவிருக்ஷம் இருக்கிறது. பிராணிகள் எப்பொழுதும் அதை அனுஸரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத்வீபத்தில் புண்யமான தேசங்களிருக்கின்றன. அங்கு சங்கரர் பூஜிக்கப்படுகிறார். அதற்கு ஸித்தர்களும் சாரணர்களும் தேவர்களும் செல்லுகின்றனர். அரசரே! பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! மனிதர்கள் தார்மிகர்களாக இருக்கின்றனர். நான்குவர்ணத்தினர்களும் தங்களுக்குரியகர்மங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர். அதில் திருடன் காணப்படுகிறதில்லை. மஹாராஜரே! அவ்விடத்தில் பிரஜைகள் நீண்டஆயுளுடையவர்களும், மூப்பும் மரணமுமில்லாதவர்களுமாகி வர்ஷாகாலத்தில் ஸமுத்திரத்தைக்குறித்துச் செல்லும் நதிகள் விருத்தியடைவதுபோல விருத்தியடைகிறார்கள். அதில் புண்யமானஜலமுள்ள நதிகளிருக்கின்றன. கௌரவரே! கங்கையும் ஸுகுமாரி, குமாரி, சீதாசி, வேணிகை, மஹாநதி, மணிஜலை, சக்ஷுர்வர்த்தனிகை என்று பலபிரிவாகப்பிரிந்து செல்லுகின்றது. குருவம்சத்தைவகிப்பவரே! அவ்விடத்தில் புண்யமான தீர்த்தமுள்ள லக்ஷம் நதிகள் பெருகிஓடுகின்றன. இந்திரன் எந்த நதிகளினிடமிருந்து (ஜலத்தையெடுத்து) வர்ஷிக்கிறானோ அவற்றின்பெயர்களும் பரிமாணமும் நம்மால்சொல்வதற்கு இயலா. நதிகளுள்சிறந்த அவை புண்ணியமானவை. அவ்விடத்தில் உலகங்களால் ஸம்மதிக்கப்பட்டனவும் புண்யங்களுமான மங்கம், மசகம், மானஸம், மந்தகம் என்னும் நான்குதேசங்கள் இருக்கின்றன. மங்கதேசம் பிராம்மணர்களால் நிறைந்தது. அங்குவஸிக்கின்றவர்கள் தமக்குரியகர்மானுஷ்டானங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்கள். மசகதேசத்தில் தார்மிகர்களும் எல்லாவிருப்பங்களையும் கொடுக்கின்றவர்களுமான அரசர்கள் வஸிக்கின்றனர். மஹாராஜரே! மானஸதேசவாஸிகள் வைசியதர்மத்தை அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றவர்களும் விருப்பங்களெல்லாம் நிறைவேறினவர்களும் சூரர்களும் தர்மத்திலும் அர்த்தத்திலும் நிச்சயமுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். மந்தகதேசத்தில் வஸிக்கின்ற மனிதர்கள் சூத்திரர்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் தர்மத்தையே அனுஷ்டிக்கின்றவர்கள். ராஜேந்திரரே! அதில் அரசனுமில்லை; தண்டனையுமில்லை; தண்டிக்கிறவர்களுமில்லை. தர்மத்தை அறிந்தவர்களான அவர்கள் தர்மத்தினாலேயே ஒருவரையொருவர் ரக்ஷித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்தத்தீவின்விஷயத்தில் இவ்வளவுமட்டிலுந்தான் என்னால் சொல்லமுடியும். மிக்கஒளியுடைய சாகத்தீவின் விஷயத்தில் இவ்வளவுதான் உம்மால் கேட்கத்தக்கது" என்றான்.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

பூமிபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கிரௌஞ்சமுதலான தீவுகளைவர்ணித்தல்.)

ஸஞ்சயன், "குருகுலத்தில் பிறந்தவரே! வடபக்கத்திலுள்ள தீவுகளிலும் இவ்வாறு கதை கேட்கப்படுகிறது. மஹாராஜரே! அதைச்சொல்லுகிறேன்; என்னிடமிருந்துகேளும். அந்தத்தீவுகளில் நெய்யையே ஜலமாகக்கொண்டஸமுத்திரமும் ஆடைத்தயிரையே ஜலமாகக்கொண்ட வேறொருஸமுத்திரமும் சாராயத்தையேஜலமாகக்கொண்ட ஸமுத்திரமும் மற்றொரு ஜலஸமுத்ரமுமிருக்கின்றன. அரசரே! எல்லாத்வீபங்களும் ஒன்றைவிடஒன்று இரண்டுமடங்கு பெரியவைகள். மஹாராஜரே! பர்வதங்களும் ஸமுத்திரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. அரசரே! மத்தியிலுள்ள தீவில் மனோசிலைமயமான கௌரமென்கிற பெரியமலை இருக்கிறது. அரசரே! மேற்குப்பாகத்தில் நாராயணருடன்கூடின க்ருஷ்ணபர்வதமிருக்கிறது. அதில் மிகச்சிறந்த ரத்னங்களை அவர் தாமே பாதுகாக்கிறார். அவ்விடத்தில் கேசவர் பிரஜைகளுக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு பிரஸன்னராகஇருக்கிறார். குசத்தீவினமத்தியில் தேசங்களுடன்கூடக் குசஸ்தம்பம் இருக்கிறது. அரசரே! சால்மலித்தீவில் சால்மலிவிருக்ஷம் பூஜிக்கப்படுகிறது. க்ரௌஞ்சத்தீவில் ரத்னக்குவியல்களுக்கு இருப்பிடமாயுள்ள க்ரௌஞ்சமென்கிற பெரியமலை இருக்கிறது. மஹாராஜரே! அது நான்கு வர்ணத்தார்களாலும் நாள்தோறும் பூஜிக்கப்படுகிறது. வேந்தரே! மிகப்பெரிதும் எல்லாத் தாதுவர்க்கங்களுமுள்ளதுமான கோமந்தமென்கிற பர்வதமும் இருக்கிறது. அந்தப்பர்வதத்தில் ஸ்ரீமானும் தாமரைமலர்போன்றகண்களையுடையவரும் முக்தியடைந்தவர்களால் நித்யம் நன்றாகப் புகழப்பட்டவரும் பிரபுவும் பக்தர்களுடையபாவத்தை அபஹரிப்பவருமான நாராயணர் நித்யவாஸம்செய்கிறார். ராஜேந்திரரே! குசத்தீவில் பவழங்களால்நிறைக்கப்பட்ட ஸுநாமாஎன்கிற மலை இருக்கிறது. கௌரவரே! பிறரால்ஆக்ரமிக்கமுடியாததும் இரண்டாவதுமான த்யுதிமான் என்கிற ஸ்வர்ணபர்வதமும் மூன்றாவதானகுமுதமென்கிற பர்வதமும் நான்காவதான புஷ்பவான்என்கிறபர்வதமும் ஐந்தாவதான குசேசயம்என்கிறபர்வதமும் ஆறாவதான ஹரிகிரிஎன்கிற பர்வதமும் இருக்கின்றன. இவ்வாறு, இந்தஆறுசிறந்தமலைகள் இருக்கின்

றன. அவைகளுடையமததியிலுள்ள பரப்பானது எல்லாஇடங்களி
லுமஇரண்டுமடஙகாக இருககின்றது. முதலாவது ஔதபிதவர்ஷம ;
இரண்டாவது வேணுமணடலம; மூன்றாவது ஸுரதாகாரம ; நானகா
வது கமபலம; ஐநதாவது தருதிமதவர்ஷம; ஆறாவதுபரபாகரவாஷம;
ஏழாவதுகாபிலவாஷம. இவவாறு வரிசையாக ஏழு [1] வாஷங்களிருக
கினறன. பூமிககுநாதராயிருபபவரே! இவைகளில தேவாகளும
கநதர்வர்களும பிரஜைகளும விளையாடுகிறாாகள; ரமிககவும ரமிககி
றாாகள. அவைகளில ஒருவரும் மரிககிறதிலலை. அரசரே! அவைக
ளில திருடாகளிலலை ; மலேசசஜாதியைசசோநதவனுமிலலை. அரச
ரே! அஙகு வஸிககின்ற ஜனஙகளெலலாரும பெருமபானமையாக
வெணணிறமுடையவாகளும அழகுளளவாகளுமாயிருககின்றனர்.
ஜனேமஜயரே! மிகுதியுளள எலலாததீவுகளின விருத்தாநதஙகளை
யும நான் சொல்வேன. மஹாராஜரே! அவறறைக் கவனமாகக்
கேளும. மஹாராஜரே! கரௌஞசததீவில கரௌஞசமெனகிற
பெரியமலையிருககினறது. கிரௌஞசததிறகப்புறததில் வாமனகம
என்கிறபாவதம இருககிறது. வாமனததிறகபபால அநதகாரகம்
என்கிற பாவதமிருககினறது. வேநதரே! அநதகாரத்திறகபபால
மைநாகமெனகிற சிறநதமலை இருககிறது. அரசரே! மைநாகததிற
கபபால கோவிநதமெனகிறஉததமமானமலை இருககினறது. அரசரே!
கோவிநதததிறகபபால நிபிடமெனகிறபாவதம இருககிறது. வம
சததை விருததிபண்ணுகிறவரே! அவைகளுடைய விஸ்தாரமானது
மறறவைகளைககாட்டிலுமஇரண்டுமடங்குளளதாயிருககினறது. அநத
இடததிலுளளதேசஙகளைச சொலலபபோகிறேன. என்னிடத்தி
னின்றும் அவறறைககேளும. கிரௌஞசபாவதததிறகு அபபுறத
தில குசலம எனகிறதேசமிருககிறது. வாமனபர்வததிறகு அப்
புறததில மனோனுகமெனகிறதேசம. குருகுலததைக்காபபவரே!
மனோனுகததிறகபபால உஷ்ணமென்கிற தேசமிருககிறது. உஷ்ண
தேசததிற்கபபுறம [2] பராவாரதேசம். பராவாரததிறகப்பால அநத
காரகம. அந்தகாரகதேசத்திறகபபால முனிதேசமெனக் கருதப்பட்
டிருககிறது. ஜனாதிபரே! முனிதேசததிறகபபால ஸிததாகளாலும
சாரணாகளாலும வியாபிககப்பட்டதும பெருமபானமையாக வெண
ணிறமுடையதுமான துந்துபிஸ்வநமெனகிறதேசமிருபபதாகக கூறப
படுகிறது. மஹாராஜரே! இநததேசஙகள் தேவாகளாலும கநதர்
வர்களாலும அடையபபட்டிருககின்றன். புஷ்கரத்வீபததில் சிற

1 வேறுபாடம். 2 மூலததில், 'ப்ராவரக:' என்றிருக்கிறது.

நதரத்னங்களுள்ள புஷ்கரமென்கிறமலை இருக்கின்றது. அதில் பிரம்ம தேவர் தாமே எப்பொழுதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். ராஜரே! அவரைத் தேவர்களும் எல்லா மஹரிஷிகளும் எப்பொழுதும் மனத் திற்கு இன்பமான வாக்குக்களாலே பூஜித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கின் றனர். ஜம்பூத்வீபத்தினின்று பலவித ரத்னங்கள் உண்டாகின்றன. வேந்தரே! அந்த எல்லாத்தீவுகளிலும் பிரஜைகளுடைய பிரம்மசர் யத்தாலும் ஸத்யத்தாலும் [1] மனவடக்கத்தாலும் ஆரோக்கியத் தாலும் ஆயுள்பிரமாணத்தாலும் (மற்றத்தீவுகளைக்காட்டிலும் புஷ் கரத்தீவானது) இரண்டுமடங்கு மேற்பட்டது. பாரதரே! அர சரே! இந்தத்தீவுகளில் எந்தத்தேசங்கள் (என்றால்) சொல்லப்பட் டனவோ அந்தத்தேசங்களுள் (எந்தத்தேசத்தில்) தர்மம் ஒன்றே காணப்படுகிறதோ அந்த ஒருதேசம்தான் (மற்றெல்லாத்தேசங்களை யும் காட்டிலும்) இரண்டுமடங்கு மேன்மைபெற்றது. மஹாராஜரே! பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரானாஸ்வரர் தண்டத்தை ஏந்தித்தாமே இந்தத்தீவுகளை எப்பொழுதும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார். மன்னரே! அவர் அரசர்; அவர் சிவன்; அவர் பிதா; அவர் பாட்டனுக் குத்தகப்பன். நரஸ்ரேஷ்டரே! அவர் அறிவீனர்களும் கற்றறிந்தவர் களுமான பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகிறார். கௌரவரே! சிறந்தகை களுள்ளவரே! இந்தப்புஷ்கரத்தீவில் பிரஜைகள், தானேகிடைத்த ஸித்தமானபோஜனத்தையே நித்தியம் உட்கொள்ளுகிறார்கள். அதற் கப்பால் ஸமதரையுள்ள உலகநிலைமை காணப்படுகிறது. மஹா ராஜரே! அவ்விடத்தில் ஸமசதுரமான முப்பத்துமூன்று மண்டலங் கள் இருக்கின்றன. கௌரவரே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! அவ்விடத்தில் உலகங்களால் புகழப்பட்ட வாமனம் ஐராவதமுதலான நான்குதிக்கு யானைகளிருக்கின்றன. அரசரே! ஸுப்ரதீகமென்கிற திக்குயானையா னது மதப்பெருக்குள்ள கன்னங்களும் முகமுமுள்ளதாயிருக்கிறது. இந்தநான்கு கஜங்களுடைய பரிமாணத்தையும் அளவிடுவதற்கு நான் சக்தியுள்ளவனல்லேன். அந்தக்கஜஸமூஹமானது குறுக்கிலும் மேலி லும் அவ்வாறே கீழிலும் எப்பொழுதும் அளவிடப்படாததாயிருக் கிறது. அந்தஇடத்தில் எல்லாத்திக்குக்களினின்றும் காற்றுக்கள் வீசுகின்றன. மஹாராஜரே! கட்டப்படாமலிருக்கின்ற அந்தயானை கள் தாமரைமலர்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மலர்த்தப்பட்டவை களும் மிக்க ஒளிபொருந்தியவைகளுமான துதிக்கை நுனிகளாலே அந்தக்காற்றுக்களைத்தடுத்து நிறுத்துகின்றன. மறுபடியும் அந்த

[1] கூறியதுகூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

யானைகள் அக்காற்றுக்களை எப்பொழுதும் நூறுதுண்டாகச் சிதறும்படி விரைவாக வெளியில் விடுகின்றன. மஹாராஜரே! ஸ்வாஸிக்கின்ற திக்குயானைகளால் விடப்படுகின்ற காற்றுக்கள் இந்தப்புஷ்கரத்தீவில் வருகின்றன. அவற்றால் பிரஜைகள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன" என்றுகூறினன்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! தீவுகளுடைய மிக்கவிஸ்தாரத்தை நன்றாகக்கூறினை; அவற்றினுடைய அமைப்பையும் விளக்கிக்காட்டினை. ஸஞ்சய! ஸூர்யன் சந்திரன் ராகு இவர்களுடைய பரிமாணத்தைச்சொல்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன், "மஹாராஜரே! தீவுகள் கூறப்பட்டன. ஸூர்யன் முதலிய க்ரஹத்தை உள்ளபடி கேளும். கௌரவஸ்ரேஷ்டரே! மஹாராஜரே! ராகுக்ரஹமானது எவ்வளவு பரப்புள்ளதோ அவ்வளவு சுற்றளவுள்ளதாகக் கேள்வி. அந்த ராகுக்ரஹத்தினுடைய பரப்பானது பன்னீராயிரம் யோஜனை. குற்றமற்றவரே! பண்டிதர்களும் அவ்வாறே பௌராணிகர்களும் (முறையே) இந்த ராஹுக்ரஹத்தை முப்பத்தாறாயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் அதைக்காட்டிலும் ஆறாயிரம் யோஜனை அதிகச்சுற்றளவுள்ளதென்றும் கூறுகின்றனர். வேநதரே! குருஸ்ரேஷ்டரே! சந்திரமண்டலமானது பதினோராயிரம் யோஜனை பரப்புள்ளதென்றும் முப்பத்துமூவாயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. பெரியஉருவமுள்ள சந்திரமண்டலத்தின்பரப்பானது ஐம்பத்தொன்பதினாயிரம் யோஜனை அளவுள்ளதென்று சொல்லுகிறார்கள். குருநந்தனரே! அரசரே! மற்றவர்கள் ஸூரியனைப் பதினாயிரம் யோஜனைவிஸ்தாரமுள்ளதென்றும் முப்பதினாயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ராஜரே! குற்றமற்றவரே! மிகச் சிறந்ததும் விரைவாகச் செல்லும் ஸ்வபாவமுடையதுமான இந்தச் ஸூரியன் ஐம்பத்தெண்ணாயிரமயோஜனை (சந்திரனைக்காட்டிலும்) பெரிதென்றுகேள்வி. பாரதரே! ஸூரியனுடைய அளவை இப்பொழுது சொன்னேன். அந்தராகுவானது பெரிதாயிருப்பதால் இந்த ஸூர்ய சந்திரர்களைத் தக்குந்தகாலத்தில் மறைக்கின்றது. மஹாராஜரே! க்ரஹங்களுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிக்கேட்ட உமக்குச் சாஸ்திர திருஷ்டியினால் சந்திரஸூர்யர்களைப்பற்றிய இந்தவிஷயத்தைச் சுருக்கமாக இவ்வாறு உரைத்தேன். மஹாராஜரே! இவ்வுலகமானது எவ்விதம் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது உள்ளபடி என்னால் முழுதும் உரைக்கப்பட்டது. ஆதலால்,

ஆறுதலை அடைவீராக. கௌரவரே! ஆதலால், புத்ரனான துர்யோதனனைப்பற்றி மனத்தில் ஸமாதானத்தை அடைவீராக.

பரதஸ்ரேஷ்டரே! அரசரே! மனத்திற்கு இன்பமான இந்தப் பூமிபர்வாவை எவன் கேட்பானே அவன் ஐசுவரியமுள்ளவனும் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்தவனும் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதனுமாவான். மேலும், அவனுக்கு ஆயுளும்பலமும்கீர்த்தியும்தேஜஸும் விருத்தியடையும். அரசரே! எவன் நல்லவிரதத்துடன் இந்தப்பூமிபர்வாவைப் பர்வகாலத்தில் கேட்கிறானே அவனுடைய பித்ருக்களும் பிதாமஹர்களும் பிரீதியடைகின்றார்கள். நாம் வஸிக்கும் இந்த இடம் பாரதவர்ஷம். இது முன்னோர்களால் அநுபவிக்கப்பட்டுள்ளது; புண்யமானது. அவையெல்லாவற்றையும் கேட்டீர்" என்று கூறினான்.

பூமிபர்வம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம்.

(ஸஞ்சயன் பீஷ்மருடைய வதத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது.)

பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! பிறகு, கற்றறிந்தவனும் எல்லாவற்றையும் நேரில்காண்பவனும் நடந்ததையும் நடக்கின்றதையும் நடப்பதையும் அறிந்தவனுமான ஸஞ்சயன் மிக்கமனவருத்தமுற்றவனாகி யுத்தத்தினின்று விரைவாகவந்து அருகில்சென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, பரதகுலத்திற் பிறந்தவர்களுக்குப்பிதாமஹரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கூறலானான்.

"மஹாராஜரே! நான் ஸஞ்சயன். பரதரேறே! உமக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். சந்தநுவின்புத்திரரும் பரதகுலத்திற் பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டார். எல்லாயுத்த வீரர்களுள்ளும்சிறந்தவரும் எல்லாவில்லாளிகளுக்கும் ஆதாரமானவரும் குருகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான அப்படிப்பட்டபீஷ்மர் இப்பொழுது சரதல்பத்தையடைந்து படுத்திருக்கின்றார். அரசரே! எவருடைய வீர்யத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு உம்முடையகுமாரன் சூதாடினானே அந்தப்பீஷ்மர் சிகண்டியினால்கொல்லப்பட்டு யுத்தகளத்தில் படுத்திருக்கின்றார். மஹாரதரும் பெரிய யுத்தத்தில் ஒருங்குசேர்ந்திருந்த எல்லா அரசர்களையும் காசிபட்டணத்தில் ஒரு ரதத்தின் உதவியினாலேயே ஜயித்தவரும் [1]பரபர

1 'அஸம்ப்ரம' என்பது மூலம்; 'பயமில்லாமல்' என்பது பழையஉரை.

பில்லாமல் யுத்தத்தில் ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமரோடு போர்
புரிந்து அவராலும் கொல்லப்படாதவருமான அவர் இப்பொழுது
சிகண்டியினால் கொல்லப்பட்டார். அவர் சௌர்யத்தில் மகேந்திர
னுக்கு ஒப்பானவர்; ஸ்திரமாயிருப்பதில் இமயமலைபோன்றவர்; காம்
பீர்யத்தில் ஸமுத்திரம்போன்றவர், பொறுமையில் பூமிக்கு ஒப்பான
வர்; அம்புகளாகிற கோரப்பற்களுள்ளதும் வில்லாகிற வாயையுடைய
தும் கத்தியாகிற நாவையுடையதும் நெருங்கமுடியாததுமான உமது
பிதாவாகிற நரஸிம்மமானது பாஞ்சாலராஜகுமாரனால் இப்பொழுது
வீழ்த்தப்பட்டது. பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையானது ஸிம்
மத்தைப்பார்த்துப் பசுக்கூட்டம் நடுங்குவதுபோல் யுத்தத்தில்
முயற்சியுடையவரான தம்மைக்கண்டு பயத்தால் மனவருத்தமுற்று
அதிகமாக நடுங்கும்படி செய்தவரும் (சத்துருக்களுடைய) படையை
அழிப்பவருமான அந்தப்பீஷ்மர் பத்துநாள் உமது சேனையைக்காப்
பாற்றி (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து ஸூர்யன்
அஸ்தமனமடைவதுபோல் அஸ்தமயம் அடைந்தார். பரதகுலத்திற்
பிறந்தவரே! அரசரே! இந்திரன்போல் (ப்பகைவர்களால்) மனக்
கலக்கம் அடையும்படி செய்யமுடியாதவரும் யுத்தத்தில் ஆயிரக்
கணக்கான பாணங்களை வர்ஷித்துப் பத்துதினங்களில் அற்புதக்
கணக்கான யுத்தவீரர்களைக் கொன்றவருமான அந்தப்பீஷ்மர் உமது
துராலோசனையில் கட்டுப்பட்டுத் திறமையற்றவனைப்போலக் கொல்
லப்பட்டுக் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட மரம்போலப் போர்க்களத்தில்
படுத்திருக்கிறார்" என்று கூறினான்.

பதினான்காவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடையவதத்தைக்கேட்டுத் துக்கித்துப்
பீஷ்மர்முதலியோரின் யுத்தத்தை விரித்துரைக்கும்படி
ஸஞ்சயனை வினவியது.)

திருதராஷ்டிரன், "கௌரவர்களுள் சிறந்தவரான பீஷ்மர்
சிகண்டியினால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? இந்திரனுக்கு ஒப்
பானவரும் என்பிதாவுமான அவர் ரதத்தினின்று எவ்வாறு விழுந்
தார்? ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவதைக்கு ஒப்பானவரும் பிதா
வுக்காக ப்ரமசரியத்தை அனுஷ்டித்தவருமான பீஷ்மரால் விடு
பட்டவர்களான என்னுடைய யுத்தவீரர்கள் எவ்வித நிலைமையி

விருந்தார்கள்? சொல்வாயாக. பேரறிவினரும் சிறந்தவில்லாளியும் மிக்க பலமுள்ளவரும் அதிக முயற்சியுள்ளவருமான அந்தப்புருஷ ஸ்ரேஷ்டர் கொல்லப்பட்டவுடனே, உன்னுடையமனம் என்ன நிலைமையிலிருந்தது? கௌரவர்களுள்சிறந்தவரும் வீரரும் (பகைவர்களைக் கண்டு)நடுங்காதவரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடத்தில் சொல்லுகிறாய். என்மனம் அதிகத் துன்பத்தைஅடைகின்றது. ஓ! ஸஞ்சய! (யுத்தகளத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துச்) செல்லுகின்ற அவரை எவர்கள் பின்தொடர்ந்தார்கள்? எவர்கள் அவருக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களானார்கள்? எவர்கள் நின்றார்கள்? எவர்கள் திரும்பினார்கள்? எவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்தார்கள்? தேராளிகளுள்சிறந்தவரும் அற்புதமான (வீர்யமுள்ளவரும்) க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டரும் (பாண்டவ) சேனையில் அவ்வாறுபுகுகின்றவருமான பீஷ்மரை எந்தச்சூரர்கள் விரைவாகப் பின்தொடர்ந்துசென்றார்கள்? பகைவர்களை அழிப்பவரும் சூரியனுக்கு ஒப்பானவருமான எவர் ஸூரியன் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோல, பகைவர்களுடையபடையை நாசஞ்செய்துகொண்டும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தைஉண்டுபண்ணிக்கொண்டும் போர்க்களத்தில் பாண்டுபுத்திரர்களிடத்தில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தாரோ சத்துரு ஸைனியங்களை விழுங்குகின்றவரும் ஸமர்த்தரும் அவமதிக்க முடியாதவருமான அந்தப் பீஷ்மரை எவர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? ஸஞ்சய! நீ அவருக்கு அருகிலிருந்திருக்கிறாய். யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் பீஷ்மரை எங்ஙனம் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? சத்ருசேனைகளைவெட்டுகின்றதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற்களுள்ளதும் உதாரமானமஞ்ஞுபாவமுள்ளதும் வில்லாகிற சிறந்தவாயுள்ளதும் கோரஸ்வரூபமுடையதும் கத்தியாகிறநாவுள்ளதும் நெருங்கமுடியாததும் அகாயத்தில் வெட்கமுள்ளதும் ஜயிக்கப்படாததும் இந்தநிலைமையை அடையத்தகாததும் யுத்தத்தில் (இதுவரையில் ஒருவராலும்) ஜயிக்கப்படாததுமான அந்தப்புருஷப்புலியைக் குந்திபுத்திரன் எவ்வாறுவீழ்த்தினன்? கொடியவில்லுள்ளவரும் உக்ரமான அம்புகளையுடையவரும் உத்தமமானரதத்திலிருந்துகொண்டு பகைவர்களுடையமுடிகளை அம்புகளாலஅறுப்பவரும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவரும் பிரளயகாலஅக்னிபோல அவமதிக்கமுடியாதவருமான எவரைக்கண்டு பெரியபாண்டவசேனையானது தினந்தோறும் கைகால்களைஉதைத்துக்கொண்டதோ அந்தப்பீஷ்மர் பத்துநாள் சேனையை நடத்தி எவ்விதத்திலும் செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து

ஸூர்யன் அஸ்தமனத்தை அடைவதுபோல நாசமடைந்தார். இந்திரன் அக்ஷயமான மழையைப் பொழிவதுபோல, குறைவற்ற பாண மழையைப் பொழிந்து பத்து நாட்களில் [1]அர்ப்புதக்கணக்கான யுத்த வீரர்களை யுத்தத்தில் கொன்றவரும் பரதகுலத்தில் பிறந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் என்னுடைய துராலோசனையினால், காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட மரம்போல, பூமியில் அடித்துத் தள்ளப்பட்டுச் சக்தியற்றவர் போலப் போர்க்களத்தில் படுத்திருக்கின்றார். பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரைப் பார்த்துப் பாண்டவர்களுடைய சேனையானது ஆயுதப்ரயோகம் செய்வதற்கு அவ்விடத்தில் எவ்வாறு வல்லமையுள்ளதாகியது? பாண்டுபுத்திரர்கள் பீஷ்மரோடு எவ்வாறு யுத்தம் செய்தார்கள்? ஸஞ்சய! துரோணர் ஜீவித்திருக்குங்காலத்தில் ஏன் பீஷ்மர் வெற்றிபெறவில்லை? அந்த யுத்தகளத்தில் கிருபரும் துரோணரும் பக்கத்திலிருக்கும்பொழுது (சத்துருக்களை) அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவரான அந்தப் பீஷ்மர் எவ்வாறு மரணமடைந்தார்? தேவர்களாலும் அணுகமுடியாதவரும் அதிரதருமான பீஷ்மர் பாஞ்சாலபுத்திரனை அந்தச் சிகண்டியினால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்? ஸஞ்சய! அதிகபலமுள்ளவரும் சிரஞ்சீவியுமான பரசுராமரை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டை செய்தவரும் அந்தப் பரசுராமராலும் ஜயிக்கப்படாதவரும் இந்திரனுக்கொப்பான பராக்ரமமுள்ளவரும் மஹாரதர்களுடைய குலத்தில் உதித்தவரும் வீரரும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவருமான அந்தப் பீஷ்மரைப்பற்றிய வரலாற்றை எனக்குச் சொல்வாயாக. அவருடைய வதத்தால் நாம் ஸுகமடையவில்லை. ஸஞ்சய! பெரிய வில்லையுடையவர்களான என்னைச் சேர்ந்த எந்த யுத்தவீரர்கள் விரதம் தவறாதவரான பீஷ்மரை விட்டு விலகாமலிருந்தார்கள்? துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட எந்த வீரர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? ஸஞ்சய! சிகண்டியை முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாப் பாண்டவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தார்களல்லரோ? அந்தக் கௌரவர்கள் எல்லோரும் பகைவர்களை வதஞ்செய்யும் விரதத்தினின்று நழுவாதவரான பீஷ்மரைத் தனியே விடாமலிருந்தார்களா? புருஷச்ரேஷ்டரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுப் பிளந்து போகாமலிருப்பதால் என் மனமானது உருக்கினால் செய்யப்பட்டதும் மிக்க உறுதியுள்ளதுமாயிருக்கிறதென்பது நிச்சயம். பரதச்ரேஷ்டரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான எவரிடத்தில் அளவிட

1 பத்துகோடி.

முடியாத ஸ்தயமும மேதையும் நீதியும இருக்கின்றனவோ, காஜிக்கின்றமேகமபோன்ற நாணொலிசெய்பவரும ஜலபிந்துக்களபோன்ற பாணங்களுள்ளவரும பேரிடிமுழுக்கமபோன்றவில்லினுடைய சப்தத்தையுடையவரும் உன்னதமானமஹாமேகமபோன்றவரும பூஜ்யரும வீரருமான எவர் வஜ்ரபாணியான இந்திரன் அஸுரர்களைக்கொல்வதுபோலப பாஞ்சாலர்களோடும ஸ்ருஞ்சயர்களோடும கூடினவர்களும சத்துருக்களும ரதிகர்களுமான குந்திபுத்திரர்களைத துன்பஞ்செய்து சரமாரியைப்பொழிந்தாரோ அந்தப பீஷ்மர் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? கோரமானதும பாணங்களாகிறமுதலைகளுள்ளதும நெருங்கமுடியாததும விற்களாகிற அலைகளுள்ளதும குறைவற்றதும [1] திட்டில்லாததும சலித்துக்கொண்டிருப்பதும தெப்பமில்லாததும கதைகளும கத்திகளுமாகிற சுறுமீன்களுக்கு இருப்பிடமானதும குதிரைகளாகிற சுழல்களுள்ளதும யானைகளால்நெருங்கியதும காலட்களாகிறமீன்களாலே சூழப்பட்டதும சங்கங்கள துந்துபிகள இவைகளுடைய சப்தமுள்ளதுமான பாணங்களும அஸ்திரங்களுமாகிறஸமுத்திரத்தில விரைவாகக குதிரைகளையும யானைகளையும காலாட்களையும அனேகந்தேர்களையும அமிழ்த்துகின்றவரும யுத்தத்தில சத்துருவீரர்களைக்கொல்கின்றவரும கோபத்தால தகிக்கப்படுகின்றவரும தேஜஸால சத்துருக்களைத தபிக்கச்செய்கின்றவருமான பீஷ்மரை, கரையானது கடலைச சூழ்ந்துகொள்வதுபோல, எந்தவீரர்கள சூழ்ந்துகொண்டார்கள? ஓ! ஸஞ்சய! பகைவர்களைக்கொல்லுகின்றவரானபீஷ்மர் யுத்தத்தில் எந்தக்காரியத்தைச செய்தார? துரியோதனனுக்கு ஹிதத்தைச்செய்வதின்பொருட்டு எவர்கள இவருக்கு முன் வந்தார்கள? அளவுகடந்ததேஜஸுள்ள பீஷ்மருடைய வலப்பக்கத்துச [2] சேனையை எவர்கள் ரக்ஷித்தார்கள? வீரவிரதமுள்ள எவர்கள பின்புறத்திலிருந்துகொண்டு சத்துருவீரர்களைத தடுத்தார்கள்? எவர்கள பீஷ்மரை முன்புறத்திலிருந்து காப்பாற்றிக்கொண்டு அருகில் நின்றார்கள்? யுத்தம்செய்கிறவீரரான பீஷ்மருக்கு இடப்பக்கத்திலிருந்த [3] சேனையை எந்தவீரர்கள் பாதுகாத்தார்கள? ஸஞ்சய! இடப்பக்கத்திலுள்ள [4] சேனையிலிருக்கின்ற எவர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களைக்கொன்றார்கள? படைவீரர்களில்தலைமைபெற்றவரும் (பகைவர்களால்) நெருங்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை முன்னிலையிலிருந்துகொண்டு எவர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? அடையமுடி

1 'ஆஶ்ரயமில்லாததும்' என்பது பழையஉரை.

2, 3, 4 'சக்ரம்' என்பது மூலம் 'தேருருளை' என்பது பொருந்தும்.

யாத (யுதத) கதியை அடைகின்றவர்களான எவர்கள் இருபககத்திலு மிருநதுகொண்டு (பீஷ்மரைப) பாதுகரததாாகள்? ஸஞ்சய! (நமமுடையசேனைக்) கூட்டததில எவாகள சததுருவீரர்களை எதிர்ததுப போாபுரிநதாாகள? வீராகளால பாதுகாக்கபபடட பீஷ்மரும் அநதபபீஷ்மராலபாதுகாககபபடட அநதககௌரவசேனையிலுள்ளவர்களும (பகைவர்களால்) ஜயிக்கமுடியாத பாண்டவாகளுடைய சேனைகளை யுதததததில விரைவாக ஏன ஜயிககவில்லை? ஸஞ்சய! அநதபபாண்டவாகள ஸாவலோகேஶ்வரரும ஸாவோததமருமான பிரமதேவர்போனற பீஷ்மரை அடிபபதறகாவது எவவாறுசகதியுடையவாகளானாாகள? ஸஞ்சய! கௌரவாகள நடுததிட்டுப்போன்ற எநதபபீஷ்மரை அடுதது மனததில் தைரியங்கொண்டு பகைவாகளோடு போர்புரிகிறார்களோ அபபடிப்பட்ட புருஷஶ்ரேஷ்டா அமிழ்நதுபோனாரென்று சொல்லுகிறாய். எனது புததிரன எவருடைய வீர்யததை ஆதாரமாயடைநது பலமுள்ளவனாகப பாண்டவர்களை மதிக்கவில்லையோ அவர் பகைவாகளால எவவாறுகொல்லபபட்டாா? பெரியவரதமுள்ளவரும எனககுபபிதாவும யுதததததில கொடியமதங்கொணடவருமான எவா முறகாலததில அஸுராகளைநாசமசெய்கின்ற எலலாத்தேவாகளாலும உதவிசெய்வதறகாக விருமபபபட்டாரோ, மஹாவீர்யமுளள எவா பிறநதவுடனே உலகததில் பிரஸிததிபெறறவரான அநதச சநதனுவானவா அநதக்ஷணததில சோகததையும் தைன்யததையும துககததையும முழுதும துறநதாரோ (உலகத்தில்) பரஸித்திபெறறவரும சிறநதகதியானவரும கற்றறிநதவரும் க்ஷததிரியதர்மத்தில் நிலைபெற்றவரும பரிசுததரும வேதவேதாஙகங்களுடைய தததவங்களை அறிநதவருமான அநதப் பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடததில் எவவாறு சொல்லுகின்றாய்? எல்லா அஸ்திரஙகளிலும் சிக்ஷைபெறறவரும சாநதரும மனததை அடக்கினவரும் சிறநதமனமுள்ளவருமான பீஷ்மா கொல்லப்பட்டாரென்பதைககேட்டு மிசசமுளளசேனையும கொல்லப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன். பாண்டவர்கள் பிராயமுதிர்நதவரும் குருவுமான பீஷ்மரைக்கொனறு ராஜயத்தை அடையவிருமபுதலால் அதர்மமானது தாமததைக்காட்டிலும பலமுள்ளதாக வநதுவிட்டதென்பது என்னுடைய எண்ணம. ஜமதக்னிகுமாரரும எல்லா அஸ்திரங்களையும அறிநதவரும் ஸாவோததமருமான பரசுராமர் முறகாலததில் அமபைநிமிததமாக யுதததததில முயறசிசெய்து (எநதப) பீஷ்மராலே யுததத்தில் ஜயிக்கப்பட்டாரோ இந்திரனுககொபபான செய்கையையுடையவரும எல்லாவில்லாளிகளுளளுமசிறநதவருமான அநதப்பீஷ்

மா கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடம்சொல்லுகிறாய். இதைக்காட்டிலும் மேலான துக்கமேது? யுத்தகளத்தில் அனேகக்ஷத்திரியர்களுடைய கூட்டங்களை அடிக்கடிஜயித்தவரும் சத்துருவீரர்களைநாசம் செய்கிற வீரருமான அந்தப் பரசுராமராலும்கூட எவர் கொல்லப்படவில்லையோ அந்தமகாபுத்திமானை பீஷ்மர் இப்பொழுது சிகண்டியினால்கொல்லப்பட்டார். (ஆதலால்,) துருபதகுமாரனைசிகண்டி, மகாவீரியமுடையவரும் யுத்தத்தில் மிக்கமதம்கொண்டவருமான அந்தப் பரசுராமரைக்காட்டிலும் தேஜஸ், வீரியம், பலம்இவைகளில் மேம்பட்டவனென்பது நிச்சயம். சூரரும் யுத்தத்திலஸமர்த்தரும் எல்லாப் படைகளிலும் மிக்கதேர்ச்சிபெற்றவரும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் வீரரும் பரதஶ்ரேஷ்டருமான பீஷ்மரைக்கொன்றவனும் பகைவரைக்கொல்பவனுமான அவனைப் போர்க்களத்தில் எந்த வீரர்கள் அனுஸரித்தார்கள்? பாண்டவர்களோடு பீஷ்மருக்குஎவ்வித மாக யுத்தம்நடந்ததென்பதை எனக்கு உரைப்பாயாக. ஸஞ்சய! தலைவனை இழந்த்தான என்புத்திரனுடைய சேனையானது(பர்த்தாவை இழந்த) மங்கையைப்போலாகிவிட்டது. என்னுடைய அந்தச்சேனையானது இடையனை இழந்த பசுக்கூட்டம்போல மிகத்தடுமாற்றத்தை அடைந்துவிட்டது. மஹாயுத்தத்தில் எவருடைய பௌருஷமானது எல்லா உலகத்தையும்காட்டிலும் சிறந்ததோ அந்தப்பீஷ்மர் பரலோகத்தை விரும்பினபொழுது உங்களுடையமனம் எவ்வாறிருந்தது? ஸஞ்சய! மஹாவீரியமுள்ளவரும் உலகத்தில்தார்மிகருமான பிதாவை (பகைவரால்) கொல்லும்படி செய்வித்து இப்பொழுது நாம் பிழைத்திருப்பதிலும் நம்மிடத்தில் எவ்விதமானஸாமர்த்தியம் இருக்கின்றது? பீஷ்மர்கொல்லப்படவே, என்புத்திரர்கள் ஆழமான ஜலத்தில் அமிழ்கின்ற ஓடத்தைக்கண்ட கரையிலிருப்பவர்கள்போல மிகவும் துக்கத்தினால் சோகத்தை அடைவார்களென்றெண்ணுகிறேன். ஓ! ஸஞ்சய! புருஷஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டும் பிளந்துபோகாமலிருப்பதால் என்மனம் நிச்சயமாக வஜ்ரத்தாலானதுதான். புருஷஶ்ரேஷ்டரும் அவமதிக்கமுடியாதவருமான எந்தப்பீஷ்மரிடத்தில் அளவிடமுடியாத அஸ்திரங்களும் புத்திசக்தியும் நீதியும் நிலைபெற்றிருந்தனவோ அவர் யுத்தத்தில் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டார்? அஸ்திரத்தினாலாவது சௌரியத்தினாலாவது தவத்தினாலாவது புத்தியின்சக்தியினாலாவது தைரியத்தினாலாவது கொடையினாலாவது ஒருவனும் மிருத்யுவினிடத்தினின்று விடுபடான். ஸஞ்சய! சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டாரென்று சொல்லுகிற

காரணத்தினால் நிச்சயமாகவே காலமானது மிக்கவலிமையுடையது. அது எல்லா உலகத்தாராலும் தாண்டமுடியாதது. புத்திரசோகத்தினால் மிகவும்வாட்டமுற்றிருக்கிற நான் (இந்தப்) பெரியதுக்கத்தை எண்ணுதவனுகிச சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரைக்காட்டிலுமமேலான ரக்ஷணத்தைத விரும்புகிறேன். ஸஞ்சய! பூமியிலவிழுந்திருக்கின்ற சூரியனைபபோல (யுத்தகளத்தில) விழுந்திருக்கின்ற சாந்தனவரைத துரியோதனனகண்டபொழுது என்னசெய்தான? ஸஞ்சய! நான் புத்தியினுல ஆலோசித்தவரையிலும அரசாகளுடையசேனையில நமமவர்களாவது பிறர்களாவது கொஞ்சமேனும மிஞசபபோகிறதில்லை யென்று ஊகிக்கிறேன. பாண்டவர்கள சாந்தனவரைகொன்று ராஜ்யத்தை அடையவிரும்புதலால இந்த க்ஷத்திரியதாமமானது கொடியதென்று ரிஷிகளால நன்றாககக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. நாமும், பெரிய விரதமுடையவரான பீஷ்மரை வதமஅடையும்படி செய்வித்து ராஜ்யத்தைவிரும்புகிறோம. க்ஷத்திரியதர்மத்தில நிலைபெறறவர்களும்சிறுவர்களுமான பாண்டவாகள் அபராதிகளல்லர். ஸஞ்சய! கஷ்டமான ஆபத்துக்களிலஉத்தமபுருஷனால் பராகரமமும்அதிகசக்தியுமல்லவோ வெளிப்படுத்தத்தக்கவை? அவை அவரிடத்தில நிலைபெறறிருந்தன. சைனியங்களை அதிகமாக நாசம செய்கின்றவரும அகாயத்தில வெடகமுள்ளவரும ஜயிக்கப்படாதவரும பிதாவுமான பீஷ்மரைப பாண்டுபுத்திராகள் எவ்வாறு எதிாத்துத தடுத்தார்கள்? ஸஞ்சய! சேனைகள் எவ்வாறு சோந்திருந்தன? மிக்கபலசாலிகளான வீரர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம நடந்தது? என்னுடைய பிதாவான பீஷ்மர் பகைவர்களால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார? பீஷ்மா கொல்லப்பட்டவுடன், துரியோதனனும் கர்ணனும வௌபலனான சகுனியும வஞ்சகனான துசசாஸனனும யாதுகூறினர்? மனிதர்கள யானைகள குதிரைகள் இவைகளுடைய தேகஙகளால பரபபபபட்டதும அம்புகளும் வேலகளும பெரியகத்திகளும தோமரஙகளுமாகிற பாசகைகளுள்ளதும அதிபயஙகரமும யுத்தத்தால் நெருஙகமுடியாததுமான யுத்தகளமாகிற சூதாடுமஸபையில புத்திகெட்டவர்களான சூதாடிகள் நுழைந்துவிட்டாாகள. பயஙகரமானதும பிராணனையே பந்தயமாகக் கொண்டதுமான யுத்தமாகிற சூதாட்டத்தில எந்தபபுருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் விளையாடினாகள்? அந்தயுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரைத்தவிர எவர்கள ஜயிக்கபபடுகிறாகள்? எவாகள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்? எவர்கள் லக்ஷ்யமவைத்து அடித்துத் தள்ளபபட்டார்கள்? ஸஞ்சய! அதைஎனக்குச்சொல்வாயாக. பயஙகரமான

செயகையுள்ளவரும யுததததில விளங்குகின்றவரும் எனக்குப பிதாவும தேவவிரதருமானபீஷ்மா' கொல்லபபட்டாரென்பதைககேட்டு இபபொழுது எனககு ஆறுதலஉண்டாகவில்லை. ஸஞ்சய! புததிரனை இழநதததனுலுணடானதும மனததில் ஊனறியதுமான பெரியதுனபததை அகனியை நெயயினுலஜவலிககசசெய்வதுபோல நீ ஜவலிககசசெய்கிருய. பிரஸிததிபெறறவரும எல்லாஉலகஙகளுககும் நன்மையையே செய்கினறவருமானபீஷ்மா பெரிய பாரததைததாஙகிகொணடிருநது கொலலப்பட்டாரெனபதைப பார்தது என்புத்திராகள துககிபபாாகளெனறு எண்ணுகிறேன. ஸஞசய! நான் துரியோதனனுல் உண்டுபணணபபடட அவவிதமான துககஙகளைக கேட்கப் போகிறேன். ஸஞசய! ஆதலால, அவ்விடததில் நடநத எல்லாவறறையும எனககுச சொல ஸஞசய! அநத யுததததில மநதனுன (எனபுததிரனுடைய) புததிககுறைவினுல நோநத அநீதியையும நல்ல நீதியையும நடநதபடி எனககுச சொல. ஜயததைவிருமபுகின்றவரும அஸ்தரஙகளிலதோசசிபெறறவருமான பீஷ்மராலே அநதயுததததில பராககிரமததுடன எது செயயபபட்டது? கௌரவபாண்டவ சேனைகளுககு அநதயுததம எவவாறுநடநதது? மேலும, எநதக் காலததில எவவிதமுறையோடு எது எவ்விதமாக நடநதது? அதை முழுதும உரைககவேண்டும" என்றுகேட்டான.

பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துர்யோதனன் பீஷ்மரை ரக்ஷிக்கும்படி துச்சாஸனனுக்குக் கட்டளையிட்டது)

ஸஞசயன, "மஹாராஜரே! தொடாச்சியான இநதக கேள்வியானது உமமால கேட்கததககுநததுதான். அதறகு நீா தகுநதவராயிருக்கின்றீா. இநதத்தோஷததை நீா துரியோதனன்மீது சுமததுவதறகுத தகுநதவரலலீர். தன்னுடைய கெட்டநடையால் கெடுதலைஅடைகிற மனிதன அநதப்பாவததினுல் மறறவனை (ஆக்ரமிககபபட்டவனெனறு) சநதேகிபபதறகுத தகுநதவனலலன். மஹாராஜரே! மனிதாகளுள எவன் முழுதும்நிநதிககததககவையும் இகழநதவையுமான காரியங்களைசசெய்கிருனோ அவன் எல்லாஉலகஙகளிலும் கொலலததககவனுகிருன். (பிறர்செய்யும்) வஞ்சனையை அறி

யத திறமையுள்ளவர்களும் மநதிரிகளுடன்கூடினவர்களுமான பாண்டவர்கள் உமககாகவே காட்டில் துன்பததை அனுபவிததார்கள்; நெடுங்காலம பொறுததார்கள். மஹாராஜரே! குதிரைகளுககும யானைகளுககும அளவறற தேஜஸ்ஸுள்ள அரசர்களுககும (யுதத களததில்சேர்நததும) என்னால ப்ரதயக்ஷமாகவும யோகபலததினாலும பார்ககபபட்டதுமான விஷயததைக கேளும. நீர் துககததில் மனததைச செலுததவேண்டாம. அரசரே! இது இவவிதமே ஆசத்தக்கதென்று முன்னமே தெய்வததால ஏறபடுததப்பட்டிருககிறது. இது நிசசயம. எவருடைய அனுகரஹததினால திவயமும ஸர்வோத்தமமுமான அவவிதஞானததை நான அடைநதேனோ சிறநத புததியுள்ள அநதவ்யாஸருககு வநதனம்செய்து நன்றுகச் சொல்லுவேன. அரசரே! மஹாத்மாவான வ்யாஸருடையவரததினாலே எனககு [1] அதீநதிரியமான திருஷ்டியும் தூரததிலிருநதே (சபதங்களைக்) கேட்குநதிறமையும பிறருடையமனததையும நடநததையும இனி நடபபதையுமுணர்தலும சாஸ்திரமரியாதைகளைக்கடநத துஷ்டர்களுடைய உதபததிககுக் காரணததையறிதலும ஆகாசததில் மஙகளகரமானகதியும யுததஙகளில் அஸ்தரஙகளாலே தாககபபடாம லிருததலும கிடைததிருககின்றன. விசிதரமும மிககஆச்சாயமும் மயிர்ககூசசலைவிளைவிபபதுமானயுததம் பாரதர்களுககு நடநதவிததை விஸ்தாரமாக என்னிடமிருநதுகேளும. மஹாராஜரே! ஆயததமாயுள்ள அநதசசேனைகள முறைப்படி அணிவகுககபபட்டிருககும தருணததில, துர்யோதனன், துச்சாஸனனைநோககி, 'ஓ! துசசாஸன! ரதஙகள பீஷ்மரை ரக்ஷிபபதறகாக விரைவாக ஒன்றுசேர்ககபபட வேண்டும எலலாசசேனைகளையும் விரைவாக (யுததததிறகு) நீ ஏவவேண்டும. அனேகவர்ஷகாலமாக எண்ணபபட்டிருநத ஸைனிகர்களுடனசகூடின பாண்டவகௌரவர்களுடைய அவவிதமானயுததமானது இதோ என்னை நாடிவிட்டது. யுத்தததில பீஷ்மரைககாப்பதைககாட்டிலும முககியமான வேறுகாரியம இலலையென்றே எண்ணுகிறேன். இநதபீஷ்மர் பாதுகாககபபட்டால ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடின பாண்டவர்களையும ஸோமகர்களையும கொல்வார். பரிசுததமானசித்தமுள்ள பீஷ்மர், 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன். ஏனெனில், இவன் முன்பு ஸ்திரீயாயிருநதவனெனக் கேள்விபபடுகிறேன். ஆதலால், அவன் என்னுடைய யுததததில் விலக்கத்தககவன்' என்று சொல்லி

[1] கண்முதலிய பாஹயேந்திரியஙகளுக்கு அகோசரமான வஸ்துக்களை நேராககண்டறியுநதிறமையுள்ள ஞானக்கண்.

யிருக்கிறார். ஆதலால், பீஷ்மரை நன்கு பாதுகாக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம். என்னைச்சேர்ந்தவர்களெல்லோரும் சிகண்டியைக் கொல்லும்விஷயத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறே, எல்லாவிதத்திலும் அஸ்திரங்களில் ஸமர்த்தர்களான அந்தக் கிழநாட்டுவீரர்களும் மேல்நாட்டு வீரர்களும் தென்னாட்டுவீரர்களும்வடநாட்டுவீரர்களும்பிதாமகரைப் பாதுகாக்கவேண்டும். பாதுகாக்கப்படாமலிருந்தால் அதிகபலமுள்ள ஸிம்மத்தையும் ஓநாய் கொன்றுவிடுமன்றோ? நரி ஸிம்மத்தைக்கொல்லுவதுபோலச் சிகண்டியானவன் பீஷ்மரைக் கொல்லும்படி நாம் செய்யக்கூடாது. யுதாமன்யுவானவன் இடப்பக்கத்திலுள்ள சேனையையும் உத்தமோஜஸானவன் வலப்பக்கத்திலுள்ள சேனையையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு அர்ஜுனனை அடைந்திருக்கின்றனர். அர்ஜுனனும் சிகண்டிக்கு ரக்ஷகனாக இருக்கின்றான். துச்சாஸனா! பார்த்தனால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றவனும் பீஷ்மரால் (யுத்தத்தில்) விலக்கப்பட்டவனுமான சிகண்டியானவன் பீஷ்மரைக்கொல்லாமலிருக்கும்படி செய்' என்று கூறினான்.

பதினாறாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவபாண்டவசேனைகளை வர்ணித்தல்)

பிறகு, இரவுசென்று விடியற்காலம் ஆகவே, '(யுத்தத்துக்கு) ஆயத்தம்செய்யலாம்; (யுத்தத்துக்கு) ஆயத்தம்செய்யலாம்' என்று உரத்துச்சொல்லுகின்ற அரசர்களுடைய சப்தமானது பெரிதாகத் தோன்றியது. பாரதரே! (சைனியம்) முழுவதும் சங்கவாத்ய கோஷங்களும் துந்துபித்வனிகளும் ஸிம்மநாதங்களும் குதிரைகளினுடைய கனைத்தலின் சப்தங்களும் அவ்வாறே தேருருளைகளின் ஒலிகளும் காஜிக்கின்றயானைகளினுடைய ஒலிகளும் காஜிக்கின்றயுத்தவீரர்களுடைய ஸிம்மநாதங்களும் கைகொட்டுதல்களும் உரத்தவீரவாதங்களும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் நிரம்பின. மஹாராஜரே! கௌரவபாண்டவர்களுடைய பெரியசேனைமுழுவதும் மிச்சமின்றி ஒன்று சேர்ந்து சூரியோதயகாலத்தில் யுத்தம்செய்ய ஸன்னத்தமாகப்புறப்பட்டது. ராஜேந்திரரே! உமது புத்திரர்களுடையனவும் அவ்வாறே பாண்டவர்களுடையனவுமான அஸ்திரங்களும் சஸ்திரங்களும் கவசங்களும் எவ்விதத்திலும் பிளக்க முடியாதவைகளாயிருந்தன. பாரதரே! பிறகு, சஸ்திரங்களையுடையவைகளான

உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பெரியசேனைகளும் எதிரிகளுடைய பெரியசேனைகளும் வெளிப்படையான இடத்தில் நன்றாகக்காணப்பட்டன. அந்தச்சேனையில் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகின்ற யானைகளும் தேர்களும் மின்னலுடன்கூடினமேகங்கள்போலக் காணப்பட்டன. தேர்ப்படைகள் அனேக நகரங்கள் போலக் காணப்பட்டன. அந்தச்சேனையில் உம்முடையபிதா பூரணசந்திரன்போல மிகவும்விளங்கினார். யுத்தவீரர்கள் அந்தச்சேனைகளில் வில்களையும் [1] ரிஷ்டிகளையும் கத்திகளையும் கதைகளையும் சக்திகளையும் தோமரங்களையும் குற்றமற்ற ஆயுதங்களையும் ஏந்தினார்கள். அரசரே! யானைகளும் காலாட்களும் தேராளிகளும் குதிரைகளும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் வலைகள்போலச் சூழ்ந்து நின்றனர். உயர எடுத்து நிறுத்தப்பட்டவைகளும் காந்தியுள்ளவைகளும் பற்பலவித வடிவங்களுள்ளவைகளுமான உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கொடிகளும் பிறருடைய கொடிகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் காணப்பட்டன. பொன்னாலும் ரத்நங்களாலுமாகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ள ஆயிரமாயிரமாயிருக்கின்ற யானைவீரர்கள் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புக்கள்போல அதிக காந்தியுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும் (யுத்தத்திற்கு) எழுந்தவர்களுமான அந்த உத்தமவீரர்கள் மஹேந்திரனுடைய உபரிகைகளிலுள்ள மாசற்றவைகளான கொடிமரங்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். உயர்த்தூக்கப்பட்ட ஆயுதங்களால் விசித்ரமாயிருப்பவர்களும் கையுறைபூண்டவர்களும் அம்புத்தூணியை அணிந்தவர்களும் விருஷபங்களுடைய கண்கள்போன்ற கண்களையுடையவர்களுமான அரசர்கள் சேனைமுகத்தைஅடைந்து விளங்கினார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் சூரர்களும் பரிகாயுதம்போன்றகைகளையுடையவர்களும் அக்ஷௌகிணிக்கணக்கான படைகளுக்குத் தலைவர்களும் யாகங்களை அனுஷ்டித்தவர்களும் அளவற்ற தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்தவர்களுமான ஸௌபலனான சகுநி, சல்யன், [2] ஸிந்துதேசாதிபதியான ஜயத்ரதன், அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தாநுவிந்தர்கள், காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன், களிங்கதேசாதிபதியான ஸ்ருதாயு, ஜயத்ஸேனராஜன், கோஸலதேசாதிபதியான ப்ருஹத்பலன், ஸாத்வதனான க்ருதவர்மா இந்தப் பத்து வீரர்களும், துர்யோதனனுக்கு உடன்பட்டு அவனை அனுஸரிக்கின்றவர்களான இன்னும் அனேகர்களும், சிறந்த நீதியுடையவர்களும் மஹாரதர்

[1] இருபுறமும் முனையுள்ள கத்தி. [2] வேறுபாடம்.

களுமான மற்ற அரசர்களும், ராஜபுத்திரர்களும் யுத்த ஸன்னத்தர்களாகத் தங்கள் சேனைகளில் நின்றார்கள். கிருஷ்ணாஜினத்தை உடுத்தவர்களும் பலசாலிகளும் யுத்தத்துடன்கூடியவர்களும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும் ஸமர்த்தர்களுமான எல்லா வீரர்களும் துர்யோதனனுக்காக (உயிரை இழந்து) பிரமலோகத்தை அடைவதில் தீக்ஷைபெற்றவர்களாகிப் பத்து அக்ஷௌஹிணிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். எந்த இடத்தில் தலைவரான பீஷ்மர் எல்லாச் சேனைகளுக்கும் முன்னே இருக்கின்றாரோ அந்த இடத்தில் துர்யோதனனைச்சார்ந்ததும் பெரியதுமான கௌரவர்களுடைய பதினோராவது அக்ஷௌகிணிசேனையானது நின்றது. மஹாராஜரே! வெள்ளைத் தலைப்பாகையையுடையவரும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவரும் வெண்ணிறமுள்ள கவசத்தை அணிந்தவரும் (விரதத்தினின்று) தவறாதவருமான பீஷ்மரை உதித்திருக்கின்ற சந்திரனைப்போல நாங்கள் கண்டோம். பொற்பனைமரத்தைக் கொடியாகக் கொண்டவரும் வெள்ளிரதத்தில் வீற்றிருக்கின்றவருமான பீஷ்மரைக் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் வெண்மையான மேகத்தின்மீது விளங்குகின்ற சூரியனைப்போலக் கண்டார்கள். கொட்டாவிவிடுகின்ற பெரியஸிம்மத்தைக்கண்டு அற்பமிருகங்கள் நடுங்குவதுபோலப் படைமுகத்திலிருக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட மகாவில்லாளிகளான பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் மிக்க நடுக்கமடைந்தார்கள். அரசரே! திருஷ்டத்யும்னனைத் தலைவனாகக்கொண்ட எல்லாயுத்தவீரர்களும் அடிக்கடி மிகுந்தபயமடைந்தார்கள். அரசரே! உம்முடைய இந்தப் பதினோரக்ஷௌகிணி ஸைனியங்களும் காந்தியுடையவைகளாயிருந்தன. அவ்வாறே, பாண்டவர்களுடைய ஏழு அக்ஷௌகிணி சேனைகளும் மஹாபுருஷர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டன. (யுத்தம்செய்வதற்காக) ஒன்றோடொன்று கலந்திருக்கின்ற இரண்டுசேனைகளும், அதிகமதங்கொண்ட சுறாமீன்களும் சுழல்களுமுள்ளவையும் பெரியமுதலைகளால் வியாபிக்கப்பட்டவையும் யுகாந்தகாலத்தில் (கொந்தளித்து, ஒன்றோடொன்று) தாக்குகின்றவையுமான இரண்டு ஸமுத்திரங்கள்போலக் காணப்பட்டன. வேந்தரே! ஒன்றோடொன்று (யுத்தத்திற்காக) எதிர்த்துநின்ற கௌரவசேனைகளுடைய அவ்விதமான சேர்க்கையானது எங்களால் இதற்குமுன் பார்க்கப்பட்டதுமில்லை; கேட்கப்பட்டதுமில்லை.

பதினேழாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவசேனை யுத்தத்துக்காகப்புறப்பட்டது)

வேதங்களைப்பிரித்தவரும் பகவானுமான அந்தக்கிருஷ்ண த்வைபாயனர்சொன்னதுபோல் எல்லாஅரசர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து (குருக்ஷேத்திரத்திற்கு) வந்தார்கள். அந்தத்தினத்தில் சந்திரன் பித்ருலோகத்தை நாடியிருந்தான். ஆகாயத்திலிருந்து ஏழுமஹாகிரஹங்கள் ஜ்வலித்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்தன. ஆதித்யன் இரண்டாகப்பிளக்கப்பட்டவன்போல உதயகாலத்தில் காணப்பட்டான். அவனே காந்தியுடன் ஜ்வலிக்கின்றஜ்வாலையோடுகூடமறுபடியுமதோன்றினன். எரிதலுடன்கூடிய திசையில் மாம்ஸங்களையும் ரக்தங்களையும்புஜிக்கின்றநரிகளும் காக்கைகளும் (மரித்தவர்களுடைய) சரீரங்களை அடையஎண்ணங்கொண்டுகூச்சலிட்டன. பகைவர்களை அடக்குபவர்களும் ஜிதேந்திரியர்களுமான பிராயமுதிர்ந்தவரும் கௌரவர்களுக்குப்பிதாமஹருமான பீஷ்மரும் பரத்வாஜபுத்திரரான த்ரோணரும், தினந்தோறும் காலையிலஎழுந்திருந்து, 'பாண்டுபுத்ரர்களான பார்த்தர்களுக்கு ஜயம் உண்டாகவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். பகைவர்களை அடக்குகிறவர்களான அவ்விருவரும் அந்தப்பிரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டபடியே உம்முடைய பிரயோஜனத்தைக்கருதி யுத்தம்செய்தார்கள். எல்லாத்தர்மவிசேஷங்களையுமறிந்தவரும் உமக்குப்பிதாவுமானதேவவிரதர், அரசர்களை அழைத்து, 'க்ஷத்திரியர்களே! இதோ உங்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போவதற்காகப்பெரியவாயில் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாயில்வழியாக நீங்கள் இந்திரனோடும் பிரமமாவோடும் ஸாலோக்யத்தை அடையுங்கள். இந்த வழியானது உங்களுக்கு முன்னோர்களாலும் அவர்களுக்கும் முன்னோர்களாலும் சாசுவதமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் யுத்தத்தில் மனக்கவலையற்றவர்களாக உங்கள் ஆத்மாவைக் கௌரவப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். நாபாகனும் யயாதியும் மாந்தாதாவும் நகுஷனும் ந்ருகனும் இப்படிப்பட்டசெய்கைகளால் ஸித்தியடைந்து உத்தமமான ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள். வீட்டில் வியாதியினால் மரிப்பதென்பது க்ஷத்திரியனுக்கு அதர்மம். சஸ்திரத்தினால் நாசத்தை அடைவது இவனுக்கு ஸநாதனதர்மம்' என்றுகூறினார். பரதரிற்சிறந்தவரே! பீஷ்மர் இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட அரசர்கள் சிறந்த

தோகளால் தமபடைகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு (யுத்தத்திற்காகப்) புறப்பட்டார்கள். பார்த்தரே! ஸூரயகுமாரனன அந்தக் கர்ணன மந்திரிகளோடும உறவினர்களோடுங்கூடப் பீஷ்மரால் யுத்தத்தில் ஆயுததைதைக் கீழேவைக்கும்படி செய்விக்கப்பட்டான். உம்முடைய புத்திரர்களும உமமைச்சேர்ந்த அரசர்களும காணிவிலக்கி விட்டு ஸிமமநாதத்தினுல பத்துத்திக்குககளையும எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். அந்தச்சேனைகள் வெள்ளைக் குடைகளாலும் கொடித்துணிகளாலும கொடிமரங்களாலும் [1]யானைகளாலும குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் பிரகாசித்தன. பூமியானது பேரிகைகள் பணவங்கள் துந்துபிகள இவைகளுடைய சப்தங்களாலும தேருருளைகளுடைய நுனியிலுல் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஓசைகளாலும் கலக்கமுற்றதாயிற்று. ஸ்வர்ணமயமான கைவளைகளாலும் தோளவளைகளாலும விற்களாலும விளங்குகின்றமஹாரதர்கள்நெருப்புடன்கூடின மலைகளபோல விளங்கினார்கள். பீஷ்மா ஐந்துநக்ஷத்திரப்ரதிமைகளுள்ள பெரியபனைமரக்கொடியோடு நிர்மலமான சூரியனுக்கு ஒப்பாகக கௌரவசேனையின் முன்பக்கத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டு நின்றார். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! உம்மைச்சேர்ந்த மகா வில்லாளிகளான அரசாகள பீஷ்மருடைய கட்டளைப்படி இருந்தார்கள். கோஸலதேசத்தில தோன்றியவனும் தாமரைப்புஷ்பத்தின் நிறமுடையவனுமான அந்தசசைபயன் எல்லா அரசர்களோடுங் கூடினவனுகி அரசர்க்குரியதும் கொடியுள்ளதுமான சிறந்தயானையின்மீதேறி எல்லாசசேனைகளுக்கும முன்னிலையில் நின்றான். அசுவத்தாமாவானவா யுத்தமுயற்சியுள்ளவராகி ஸிம்மத்தின் வாலவடிவமான கொடியோடு (யுத்தத்திற்காகச்) சென்றார். ஶ்ருதாயுதன், சித்ரஸேனன, புருமித்ரன், விவிம்சதி, சலயன், பூரிஶ்ரவஸ், மகாரதனன விகாணன் இவ்வேழுமகாவில்லாளிகளும் துரோணபுத்திரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிறந்த கவசம்அணிந்து ரதங்களோடு பீஷ்மருக்கு முன்னுல சென்றார்கள். மிக்கவளர்ச்சியுள்ளவைகளும காந்தியுள்ளவைகளும பொன்மயமுமான அவர்களுடைய தவஜங்களும உத்தமமான ரதங்களை விளக்கிக்கொண்டுஅதிகமாகப்பிரகாசித்தன. கமண்டலுவினுல் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் வில்லுடன் கூடியதுமான ஆசார்யமுக்கியரான துரோணருடைய வேதிதவஜமானது பிரகாசித்தது. அனேகலக்ஷக்கணக்கான சேனையை அழைத்துச செல்லுகின்ற துரியோதனனுக்கு மணிமயமான பெரிய அரவக்

[1] ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கொடியானது இருந்தது. ரதிகாகளானபௌரவனும் காளிங்கனும் காமபோஜனும் ஸுதக்ஷிணனும க்ஷேமதன்வாவும சல்யனும அந்தத்துர்யோதனனுககுமுன் நின்றார்கள். கிருபரானவா விருஷபக்கொடியையுடைய உததமமானரததகோடு (ஸைனிகர்களை) அழைத்துக்கொண்டு மகததேசாதிபதியினுடைய சேனுமுகததை அடைந்தார். அங்கதேசாதிபதியான (கர்ணபுத்திரனை) விருஷகேதுவினுலும் மனவுறுதியுள்ள கிருபராலும ரக்ஷிககபபட்ட கிழ்நாடடுவீரர்களுடைய மிகப்பெரிதானஅநதசசேனையானது சரதகாலமேகமபோல விளங்கியது. பெரும்புகழுளள ஜயதரதன் படைததலையில நின்றுகொண்டு பன்றிவடிங்கொண்ட வெள்ளிமயமான பிரதான தவஜததோடு விளங்கினன. லக்ஷமதேர்களும எணணுயிரம யானைகளும அறுபதினுயிரம் குதிரைகளும அவனுடைய வசததிலிருநதன. ஸிந்துதேசாதிபதியும் அரசனுமான ஜயதரதனல்பாதுகாககபபட்ட அநதபபடையின முன்னணியானது அளவறறதேகளும யானைகளும குதிரைகளுமுள்ள பெருமபடையாகப பிரகாசிததது. களிஙகதேசங்களுககெல்லாம் அரசனுயிருபபவன் அறுபதினுயிரம தேர்களோடும பதினுயிரம யானைகளோடும சேர்நது கேதுமான என்கிற அரசனேடு கூடச சென்றான். பாவதஙகளுககு ஒபபான அவனுடைய பெரிய யானைகள யநதிரங்களாலும் தோமரங்களாலும அமபுககூடுகளாலும கொடிகளாலும் மிகக பிரகாசமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டு மிக விளங்கின. களிங்க தேசாதிபதியானவன் அக்னிஸ்வரூபமான சிறந்தகொடிமரம் வெண்கொற்றக்குடை ஸ்வர்ணமயமான கண்டாபரணம சாமரம விசிறி ஆகிய இவற்றால் விளஙகினன். அரசரே! கேதுமான என்பவனும் யுததரங்கததில் விசித்திரமும உததமமுமான அஙகுசமுள்ள யானையின்மீதேறி மேகததின்மீதிருக்கின்ற சூரியன்போல (விளஙகினன்.) தேஜஸினுல விளஙகுகின்ற பகதத்தராஜன உத்தமமான யானையின்மீதேறி வஜரதரனை இந்திரன்போலச சென்றான். பகதததனுக்கு ஒப்பானவர்களும அவந்திதேசாதிபதிகளுமான விநதன அநுவிநதனிருவரும் யானையின் பிடரியின்மீதேறிக கேதுமானைத்தொடர்நது சென்றனர். வேநதரே! துரோணராலும அரசரான பீஷ்மராலும அவ்வாறே ஆசார்யபுததிரரான அஸ்வததாமாவாலும பாஹ்லீகனலும் கிருபராலும் ஏறபடுததபபட்டதும தோபபடையுளளதுமான அநதவயூகமானது யானைகளாகிற அஙகஙகளுளளதாகவும் அரசர்களாகிறதலைகளுளளதாகவும குதிரைகளாகிற சிறகுகளுளளதாகவும உககிரஸ்வரூபியாக அடடஹாஸம்

செய்துகொண்டு நாறபுறஙகளிலும் முகங்களுள்ளதாகிப் பகைவர் படையை எதிர்ததுச சென்றது.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவசேனையின்வர்ணனம்.)

மஹாராஜரே! பிறகு, கேட்பவர்களுடைய மனத்தை நடுக்க முறச்செய்கின்றதான போர்புரிய எண்ணங்கொண்ட போர்வீரர்களுடையசபதமானது ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் உரக்கக்கேட்கப் பட்டது. சங்கஙகளுடைய தவனிகளாலும துந்துபிவாதயங்களுடைய ஓசைகளாலும் யானைகளுடையகர்ஜனைகளாலும தேர்ச்சக்கரஙகளின் ஒலிகளாலும பூமியானது பிளக்கபபட்டதுபோலாகியது. அப்பொழுது கனைக்கின்றகுதிரைகளுடைய சப்தத்திலும் காஜிக்கின்றயுத்த வீரர்களுடைய சபதத்திலும க்ஷணத்திறகுள் ஆகாயமும் பூமியும் நான்குபக்கத்திலும நிரப்பப்பட்டன. (பகைவர்களால) அவமதிக்கத் தகாதவரே! உட்துபுத்திரர்களுடைய சேனைகளும் பாண்டவர்களுடைய சேனைகளும் ஒன்றையொன்று எதிர்க்குங்காலத்தில் மிகநடுக்க முற்றன; அவ்விடத்தில் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டயானைகளும் தேர்களும மின்னலகளுடன்கூடினமேகங்கள்போல விளங்குகின்றவைகளாகக் காணபபட்டன. அரசரே! பொன்வளையங்களுள்ளவைகளும் பறபலவிதமானவடிவஙகளுள்ளவைகளுமான உமமைச்சேர்ந்த வீரர்களுடையகொடிகள் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிகள்போல விளஙகின. பார்த்தரே! உமமைச்சேர்ந்த வீரர்களுடையகொடிகளும் சத்துருக்களுடையகொடிகளும மஹேந்திரனுடைய நிர்மலமான பெரியதவஜங்கள்போலக் காணப்பட்டன. வீரர்கள் நெருப்புக்கும் சூரியனுக்கும் ஸமமான காந்தியுள்ள பொற்கவசங்களை அணிந்து நெருப்புக்கும் ஸூரியனுக்கும் ஸமமான ஒளியுள்ளவர்களாகக் காணபபட்டார்கள். அரசரே! விசித்திரமான ஆயுதங்களையும் விறகளையுமுடையவர்களும் விசித்திரமான ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தியவர்களும கையுறை பூண்டவர்களும் கொடியையுடையவர்களும விருஷபத்தினுடைய கண்போன்ற கண்களையுடையவர்களும் பெரியவில்லையேந்தியவர்களும் சிரேஷ்டர்களுமான கௌரவயுத்தவீரர்கள் படைமுகத்தை அடைந்து விளஙகினார்கள். அரசரே! உமமுடைய குமாரர்களான துச்சாஸனன், துர்விஷஹன், துர்முகன், துஸ்ஸஹன், விவிம்சதி,

சித்ரஸேனன், மஹாரதனான விகர்ணன், ஸத்யவ்ரதன், புருமித்ரன், ஜயன், பூரிச்ரவஸ், சலன் இவர்கள் பீஷ்மருடைய பின்புறத்தைக் காத்தார்கள். அவ்வாறே, இருபதினாயிரம் தேராளிகள் இவர்களைப்பின் தொடர்ந்துவந்தார்கள். சூரர்களும் சஸ்த்ரத்தையிழுக்கத் துணிந்தவர்களுமான அபீஷாஹர்கள், சூரஸேனர்கள், சிபிகள், வஸாதிகள், ஸால்வர்கள், மத்ஸ்யர்கள், அம்பஷ்டர்கள், த்ரிகர்த்தர்கள், கேகயர்கள், ஸௌவீரர்கள், கைதவர்கள், கீழ்நாட்டு மேல்நாட்டு வடநாட்டுவீரர்கள் ஆகிய இந்தப்பன்னிரண்டு தேசத்தைச்சேர்ந்த எல்லா அரசர்களும் பெரிய ரதக்கூட்டங்களுடன் பீஷ்மரைப்பாதுகாத்தார்கள். மிக்கபலமுள்ள பதினாயிரம்யானைகள் அடங்கிய ஒருபடையானது மகதநாட்டு வேந்தன் இருக்கிற இடத்திலுள்ள தேர்ப்படையை அனுசரித்தது. படைநடுவில் ரதங்களுடைய சக்ரரக்ஷகர்களும்யானைகளுடைய பாதரக்ஷகர்களுமான அறுபதுலக்ஷம் பேர்கள் இருந்தார்கள். வில்லையும் கேடகத்தையும் கத்தியையும் கையில்கொண்டவர்களும் அனேகலக்ஷக்கணக்கானவர்களும் [1]நகரங்களாலும் ரட்டிகளாலும் யுத்தம்செய்கின்றவர்களுமான காலாட்களின் கூட்டங்கள் முன்னணியில்சென்றன. பாரதரே! உம்முடைய புத்திரனுக்குப் பதினோர் அக்ஷௌஹிணி சேனைகளிருந்தன. மஹாராஜரே! அது யமுனையுடன்கூடின கங்கைபோலக்காணப்பட்டது” என்று கூறினன்.

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுத்தத்தின்பொருட்டுப் பாண்டவசேனை புறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், “அணிவகுக்கப்பட்ட (நம்முடைய) பதினோரக்ஷௌகிணிசேனையையும்பார்த்துப் பாண்டுகுமாரனான யுதிஷ்டிரன அல்பமான சேனையினால் எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தான்? ஸஞ்சய! மானுஷவ்யூஹத்தையும் தெய்வவ்யூஹத்தையும் காந்தர்வவ்யூஹத்தையும் ஆஸுரவ்யூஹத்தையும் அறிந்த பீஷ்மனை எதிர்த்து அந்தக் குந்திபுத்திரன் எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தான்?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“தர்மாத்மாவும் பாண்டுபுத்திரருமான தர்மராஜா, அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற துர்யோதனனுடைய சைனியங்களைக்கண்டு தனஞ்சயனை நோக்கி, ‘ஐயா! ப்ருகஸ்பதிமஹர்ஷியினுடைய வசனத்தினால்

---

[1] ஒருவகை ஆயுதம்.

(நீதியில்வல்லவர்கள்,) 'பகைவர்படைகளை விடத் தன்படைவீரர்கள் குறைவாயிருந்தால் (அரசன் அவர்களை) ஒன்றுசேர்த்துப் போர்புரியும்படி செய்விக்கவேண்டும்; அதிகமாயிருந்தால், அவர்களை இஷ்டப்படி (தனித்தனியர்கப்பிரித்து) விஸ்தாரப்படுத்தவேண்டும். கணக்கிலே குறைந்தவர்களுக்கு, அதிகரித்திருக்கின்ற பகைவீரர்களோடு போர்புரிகையில் சூசீமுகம் எனகிறவ்யூகம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளத் தக்கது' என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அவ்வாறே, நம்முடைய படையானது பகைவர்படைகளைக்காட்டிலும் மிகவும் குறைவானது. பாண்டவ! ப்ருகஸ்பதிமகரிஷியினுடைய இந்தவார்த்தையை அறிந்து நீ அணிவகு' என்று கூறினார். இவ்வார்த்தையைக் கேட்டுப் பாண்டுபுத்திரனான அர்ஜுனன் தர்மராஜரைப்பார்த்து அரசர்களில் மிகச் சிறந்தவரே! பகைவர்களால் வெல்லமுடியாததும் வஜ்ரபாணியான இந்திரனாலே ஏற்படுத்தப்பட்டதும் வஜ்ரம் என்று பேர்கொண்டதும் உறுதியுள்ளதுமானவ்யூஹத்தை இதோ நான் உமக்கு ஏற்படுத்துகிறேன். பெருங்காற்றுப்போலப் போரில் பகைவர்களால் தாங்கமுடியாதவனும் அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவனுமான அந்தப் பீமன் நமக்குமுன் யுத்தஞ்செய்யப்போகிறான். யுத்த உபாயங்களில் ஸமர்த்தனும் புருஷசிரேஷ்டனும் தலைவனுமான பீமஸேனன் பகைவர்படைகளின்வன்மையை அடித்துக்கொண்டு நமக்குமுன் யுத்தம் செய்யப்போகிறான். துரியோதனனைமுதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாக் கௌரவர்களும் எவனைப்பார்த்து ஸிம்மத்தைக்கண்ட அல்பமிருகங்கள்போல மிகப்பயந்து திரும்பப்போகிறார்களோ (சத்துருக்களை) அடிப்பவர்களுள் சிறந்த அந்தப்பீமஸேனனுக்கிடம்திலே, தேவராஜனைத் தேவர்கள் அடுப்பதுபோல், நாமனைவரும் ஓரிடத்தினின்றும் பயமடையாதவர்களாக அடுப்போம். மிக்ககோபங்கொண்டவனும் மிகக் கொடியசெய்கையுள்ளவனும் புருஷரேஷ்டனுமான பீமஸேனனைப் பார்ப்பதற்குசக்தியுள்ளமனிதன் உலகத்தில் இல்லையென்பது நிச்சயம். இடிபோன்ற பலமுள்ளதும் உறுதியுள்ளதுமான கதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதிகவேகத்தோடு ஸஞ்சரிக்கும் பீமஸேனன் ஸமுத்திரத்தையும் வற்றும்படி செய்வான். அரசரே! மிக்கபலசாலியான பீமஸேனனைத் தன்னுடைய பெரியபலத்தைக் காண்பிக்கும்படி செய்யும். வேந்தரே! கேகயர்களும் த்ருஷ்டகேதுவும் வீர்யவானான சேகிதானனும் மந்திரிகளுடன் (படைகளை) அழைத்துக்கொண்டு திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை நோக்கிச் செல்லட்டும்' என்று மறுமொழிகூறினான்.

பாரதரே! அவ்வாறு சொல்லுகின்றபார்த்தனை அப்பொழுது எல்லாச்சேனைகளும் யுத்தத்தில் அனுகூலமான வாக்குக்களாலே புகழ்ந்தன. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரியகைவன்மையுள்ள தனஞ்சயன் அவ்வாறே செய்தான். அவன் அவ்வாறே அந்தப்படைகளை அணிவகுத்துவிரைவாக (எதிர்த்துச்) சென்றான். பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது (யுத்தஸன்னுகத்தோடு) புறப்பட்டிருக்கின்ற கௌரவர்களைக்கண்டு (பிரவாகத்தால்) பூரணமான கங்கைபோல அசைவற்றதாகவும் கொஞ்சம் சலிக்கின்றதாகவும் காணப்பட்டது. பீமஸேனனும் வீர்யவானான திருஷ்டத்யும்னனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் தருஷ்டகேதுராஜனும் அந்தப் போர்வீரர்களுக்கு முந்திநின்றார்கள். அதற்குப்பிறகு, அந்த விராடராஜன், ஓர் அக்ஷௌஹிணிஸைன்யத்தால் சூழப்பட்டுத் தம்பிமாரோடும் குமாரர்களோடும் (அந்தப்பீமனைப்) பின்புறத்தில் பாதுகாத்தான். மிக்ககாந்தியுள்ள மாத்ரிபுத்திரர்களிருவரும் பீமஸேனனுடைய சக்ரரக்ஷகர்களானார்கள்; அபிமன்யுவுடன் கூடின பலசாலிகளான திரௌபதி புத்திரர்கள் பின்புறத்தை ரக்ஷித்தார்கள். சேனையில் சூரர்களும் ரதிகர்களுள் முக்கியர்களுமான பிரபத்ரகர்களோடு கூடினவனும் மஹாரதனும் பாஞ்சாலகுமாரனுமான திருஷ்டத்யும்னன் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனாக இருந்தான். பரதர்களுள் சிறந்தவரே! சிகண்டியோ அவர்களுக்குப் பின்புறத்தில் அர்ஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்டுப் பீஷ்மரைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவனாகச் சென்றான். மஹாபலசாலியான யுயுதானன் அர்ஜுனனுக்குப்பின்புறத்தில் இருந்தான். பாஞ்சால குமாரர்களான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும் சேனையைக்காப்பவர்களாயிருந்தார்கள். குந்திபுத்திரரானயுதிஷ்டிரராஜர் ஜங்கமமர்னமலைகள்போன்ற மதங்கொண்ட பெரியயானைகளுடன் சேர்ந்து படை நடுவிலிருந்தார். பிறகு, பெரியமனமுள்ளவனும் பராக்கிரமமுடையவனும் பாஞ்சாலராஜனுமான யஜ்ஞஸேனனும் ஓர் அக்ஷௌகிணி சேனையுடன் பாண்டவர்களுக்காகப் பின்புறத்தில் விராடனை அனுஸரித்துச் சென்றான். அரசரே! சூரியசந்திரர்கள்போல விளங்குகின்றவைகளும் பொன்னணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் பற்பல அடையாளங்களைத்தரித்தவைகளுமான பெரியகொடிகள் அவர்களுடைய ரதங்களிலிருந்தன. அதற்குப்பிறகு, மஹாரதனான அந்த திருஷ்டத்யும்னன் ஸஹோதரர்களுடனும் புத்ரர்களுடனும் சேர்ந்து (முற்கூறியஸேனாவீரர்களை) வேகமாக நடத்திக்கொண்டு யுதிஷ்டிர

யைப்பாதுகாத்தான். உம்மைச்சார்ந்த வீரர்களுடைய தேர்களிலும்
பகைவர்களுடைய தேர்களிலுமுள்ள பெரியகொடிகளை அவமதித்துக்
கொண்டு ஒப்பற்ற பெரியவானரக்கொடியானது அர்ஜுனனுடைய
ரதத்திலிருந்தது. கத்திகளையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில்
கொண்டவர்களும் அனேகலக்ஷக்கணக்காயிருப்பவர்களுமான காலாட்
கள் பீமஸேனனுக்கு ரக்ஷகர்களாக முன்னிலையில் சென்றார்கள். மதப்
பெருக்குள்ள கன்னமும் முகமுமுள்ளவைகளும் சௌர்யமுள்ளவை
களும் ஸ்வர்ணமயமான வலைபோன்ற மேல்விரிப்புக்களால் ஜ்வலிக்
கின்றவைபோலிருப்பவைகளும் அசைவற்றவைகளும் மழையைப்
பொழிகின்ற மேகம்போன்றவைகளும் ஸர்வோத்தமங்களும் தாமரை
மலர்போன்ற வாஸனையையுடையவைகளும் வர்ஷாகாலத்துப் பர்வ
தங்களைபோன்றவைகளுமான பதினாயிரமயானைகள் பின்புறத்தில் அர
சரைத்தொடர்ந்து சென்றன. (ஒருவராலும்) ஜயிக்க முடியாதவனும்
பெரியமனமுள்ளவனுமான பீமஸேனன், பரிகாயுதம் போன்றதும்
பயங்கரமுமான கதாயுதத்தை நன்றாக உருவிக்கொண்டு பெரியசேனை
யை நடத்திச்சென்றான். சூரியனைப்போலப் பார்ப்பதற்கு முடியாத
வனும் சேனையை எரிக்கின்றவன்போலிருப்பவனுமான அந்தப்
பீமஸேனனை ஸமீபத்திலுள்ள அந்தயுத்தவீரர்களெல்லோரும் எதி
ரில் பார்ப்பதற்குக்கூடச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பயமற்றதும் எல்
லாப்பக்கங்களிலும் முகத்தையுடையதும் மின்னல்போன்றவிற்களை
யும் த்வஜங்களையுமுடையதும் கோரமுமான வஜ்ரம்என்று பிரஸித்தி
பெற்ற இந்தவ்யூஹமானது அர்ஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்டது. பாண்
டவர்கள் உம்முடையசேனைக்கு எதிர்வ்யூஹமாக ஏற்படுத்திக்கொண்
டதும் அவர்களால் நாற்புறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது
மான அந்த வஜ்ரவ்யூஹமானது மண்ணுலகில் (ஒருவராலும்) ஜயிக்க
முடியாதது. ஸைனியங்கள் விடியற்காலத்தில் சூரியோதயத்தை எதிர்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், மேகமில்லாமலே இடிமுழக்கத்துடன்
கூடிய காற்றானது பின்புறத்தில் அதிகமாக வீசியது. நான்கு புறங்
களிலும் பரற்கற்களைவாரியிறைக்கின்ற காற்றும் கீழேவீசியது.
புழுதியும் தூற்றிவிடப்பட்டது. பேரிருளானது உலகத்தை மூடி
யது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! கிழக்குமுகமாகப் பெரியகுறைக்
கொள்ளி வீழ்ந்தது; (விழும்பொழுதே) உதிக்கின்ற சூரியன்மீது
உரைந்துகொண்டு பேரொலியுடன் சிதறியது. பரதர்களில் சிறந்த
வரே! பிறகு, ஸைனியங்கள் (யுத்த) ஸன்னத்தத்தைஅடையுமளவில்
சூரியன் ஒளியிழந்தவனாகி நேரில் உதித்தான். பூமியானது சப்தத்

துடன் சலித்தது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! அப்பொழுது பூமியானது ஒலியுடன் சிதறியது. அரசரே! எல்லாத்திக்குகளிலும் அநேக இடிகள் உண்டாயின. மிக்கபுழுதி தோன்றியது. ஒன்றும் அறியப்படவில்லை. காற்றினால் விரைவாக அசைக்கப்படுகின்றவைகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கிங்கிணி ஸமூகத்தையுடையவைகளும் பொன் மாலைகளையும் சிறந்த ஆடைகளையுமுடையவைகளும் கொடித்துணிகளையுடையவைகளும் சூரியனுக்குச்சமமான ஒளிபொருந்தியவைகளுமான பெரிய கொடிமரங்கள் (அசைவதால்) பனங்காடுகளில் சப்தமுண்டாவதுபோல, எல்லாம், 'ஜணஜண' என்கிற சப்தமயமாகியது. பாரதர்களிற்சிறந்தவரே! ஆண்மையிற் சிறந்தவர்களும் யுத்தத்தில் களிக்கின்றவர்களுமான அந்தப்பாண்டவர்கள், இவ்வாறு உமது புத்திரனுடைய சேனைக்கு எதிரணிவகுத்துக்கொண்டு, கதாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு முன்னிலையில் நிற்கின்ற பீமஸேனனைக்கண்டு, நமது யுத்தவீரர்களுடைய நிணங்களை விழுங்குகின்றவர்கள்போல நின்றார்கள்" என்று கூறினன்.

இருபதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவசேனைகள் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டபோதும் வகையை வர்ணித்தல்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! சூரியோதயமானவுடன், யுத்தஞ்செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களும் பீஷ்மரைத் தலைவராகக்கொண்டவர்களுமான என்னைச்சேர்ந்தவர்களிலாவது பீமஸேனனைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாண்டவர்களிலாவது எவர்கள் அப்பொழுது முதலில் உத்ஸாகமுடையவர்களானார்கள்? எவர்களுக்கு வாயுவுடன்கூடிய சந்திரசூரியர்கள் பின்புறத்திலிருந்தார்கள்? எவர்களுடையசேனையைப் பார்த்துத் துஷ்டமிருகங்கள் கத்தின? எந்தவீரர்களுடைய முகத்தின் காந்திகள் தெளிந்திருந்தன? இவைகளின் உண்மைஎல்லாவற்றையும் உள்ளபடி உரைப்பாயாக" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

அரசரே! இரண்டுபடைகளும் ஒன்றுக்கொன்று நிகரானவைபோலிருந்தன. இரண்டுசேனையின் வ்யூகங்களும் அதிகஸந்தோஷமுள்ளவைகளாயிருந்தன. இரண்டுசேனைகளும் விசித்திரமான வனவரிசைகள்போலப்பிரகாசித்தன. அவ்வாறே, இரண்டுசேனைகளும் யானைகளா

லும தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியிருந்தன. பாரதரே! அவ்விதமாகவே இரண்டுசைனியங்களும பெரியவையும் பயஙகரமான ரூபமுள்ளவையும் (ஒருவராலும) பொறுக்க முடியாதவையுமாயிருந் தன. அவ்வாறே, இரண்டு சேனைகளும் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிக்கும்பொ ருட்டு அமைககப்பட்டிருநதன. அவவாறே, இரண்டுஸைனியங்களும் ஸத்புருஷர்களால அடையப்பட்டிருந்தன. கௌரவர்கள் மேறகு முகமாக நின்றார்கள; பாண்டவர்கள கிழககுமுகமாக நின்றார்கள். கௌரவர்களுடைய சேனையானது அஸுரராஜனுடைய சேனைபோ லிருந்தது. பாண்டவாகளுடைய(சேனையானது) தேவேநதிரனுடைய சேனைபோலிருநதது. பாண்டவர்களுககுப பின்புறத்தில் குளிாநத காறறுவீசியது. கௌரவர்களைநோக்கித துஷ்டமிருகங்கள் கத்தின. (பாண்டவசேனையிலுள்ள) சிறநதயானைகளுடைய மிருதியானமதகந் தங்களை உமது புததிரனுடைய யானைகள் தாங்கவில்லை. துரியோத னன், தாமரைபபூநிறமுடையதும ஸ்வாணமயமான கசசையுடைய தும மேலவிரிபபுள்ளதும மதப்பெருககுககொணடதுமான யானையின் மீதேறி வநதிகளாலும் மாகதர்களாலும நனகுபுகழப்பட்டுப் பிரகா சிககின்ற தனமுடியின்மீது சநதிரன்போல விளஙகுகின்ற வெளளைக் குடையோடுகூடியவனும ஸ்வர்ணமயமானமாலையை அணிநதவனு மாகிக கௌரவாகளுடைய மததியிலிருநதான். காநதாரராஜனுன சகுனியானவன மலைநாட்டுவீரர்களான காநதாரர் எல்லாப்பககத்தி லும தன்னைசசூழ்நதுகொண்டுவர எகினுன். பிராயமுதிர்நதவரும் வெள்ளைககுடையைத தாிததவரும வெணணிறமான வில்லையுடை யவரும கததியை ஏநதியவரும் வெள்ளைத தலைபபாகையுள்ளவரு மான பீஷ்மா வெண்ணிறமான கொடியோடும் இமயமலைபோல பிரகா சிக்கின்ற வெள்ளைக குதிரைகளோடும எல்லாச சைனியங்களுக்கும முநதிச் சென்றார. அவருடையசேனையில் கௌரவர்களும பாஹ் லீகர்களுள ஒருவனுன சலனும அம்பஷ்டதேசததாாகளான க்ஷத்ரி யர்களும் ஸிநதுதேசதது அரசாகளும ஸௌவீரர்களும்[1] பஞ்சாப் தேசவாஸிகளான சூராகளும சென்றார்கள். சிவபபுக்குதிரைகளை யுடையவரும் பொறதேருள்ளவரும் மஹாதமாவும வில்லைக்கையிற் பிடிததவரும கமபீரமான ஸ்வபாவததையுடையவரும் ஆப்தரும் எல்லா அரசர்களுக்கும் பிரஸிததமான ஆசார்யருமான துரோ ணா (கௌரவ) சேனைககுப்பின்புறத்தில இநதிரனபோலப் பகை வர்களை நோக்கி யுத்ததததிறகு ஏகினுர். விருததக்ஷதரனுடைய குமார னும, பூரிஶ்ரவஸும, புருமித்ரனும, ஜயனும, ஸால்வர்களும்,

---

1 'பஞ்சநதாঃ' என்பது மூலம.

மச்சநாட்டார்களும், யானைப்படைகளோடுகூடினவர்களும் ஸஹோதரர்களும் யுத்தம் செய்யப்போகின்றவர்களுமான எல்லாக்கேகயர்களும் எல்லாச் சேனையினுடைய மத்தியிலும் இருந்தனர். சரத்வானுடைய குமாரரும் உத்தமமான(யுத்த) பாரத்தைத்தாங்குகின்றவரும் மஹாத்மாவும் சிறந்த வில்லாளியும் ஆச்சரியகரமாக யுத்தஞ்செய்கின்ற தன்மையுடையவருமான க்ருபாசார்யர் சகர்களோடும் கிராதர்களோடும் யவனர்களோடும் பஹ்லவர்களோடுங்கூடி (கௌரவ) சேனைக்கு வடபக்கம் சத்துருக்களை எதிர்த்துச்சென்றார். மகாரதர்களும் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் ஆயுதங்களைக் (கையில்) எடுத்தவர்களும் நல்லதேசத்தையுடையவர்களுமான வ்ருஷ்ணிகளாலும் போஜர்களாலும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டதும் க்ருதவர்மாவினால் நான்குபக்கங்களிலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான உம்முடையபெரும்படையானது (உமது) ஸைன்யத்திற்குத் தென்புறமாகச் சத்துருக்களை எதிர்த்துச்சென்றது. அரசரே! ரதிகர்களான பதினாயிரம் ஸம்சப்தகர்களும், அஸ்திரத்திலதேர்ச்சியுடையவர்களும் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனுக்கு மரணமாவது ஜயமாவது உண்டுபண்ணத்தக்கதென்று படைக்கப்பட்டவர்களும் சூரர்களுமான த்ரிகர்த்தர்களும் எந்தஇடத்தில் அர்ஜுனன் இருக்கிறானோ அந்தஇடத்தில் சென்றார்கள். பாரதரே! உம்முடைய (சேனையில்) லக்ஷத்திற்குமேற்பட்டயானைகள் இருந்தன. பாரதரே! ஒவ்வொரு யானைஉள்ள இடத்தில் நூறுரதங்கள்; ஒவ்வொரு ரதமிருக்குமிடத்தில் நூறுகுதிரைகள்; ஒவ்வொரு குதிரை இருக்குமிடத்தில் பத்துவில்லாளிகள்; ஒவ்வொருவில்லாளியிருக்குமிடத்திலும் நூறுகேடகங்களுள்ள வீரர்கள். இவ்வாறு பீஷ்மரால் உம்முடையசேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொருதினமும் வந்தவுடனே, சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் மானுஷம் தைவம் காந்தர்வம் ஆஸுரம் என்றவ்யூகமுறையினாலே சேனையை அணிவகுத்துக்கொண்டு முன்னணியில் நின்றார். மகாரதங்களுடைய கூட்டங்களாலே விஸ்தாரமானதும் ஸமுத்திரம்போலப் பேரொலியிடுகின்றதுமான பீஷ்மரால் (ஏற்படுத்தப்பட்ட) தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய வ்யூகமானது யுத்தத்தில் மேற்குமுகமாக நின்றது. அரசரே! பயங்கரமான உம்முடைய சேனையானது பற்பல ரூபமுள்ளதாயிருந்தது. பாண்டவர்களுடைய சேனையோ அவ்வாறில்லை. எந்தச்சேனைக்குக் கேசவரும் அர்ஜுனனும் நாயகர்களோ அந்தச்சேனை சிறிதாயிருந்தாலும் பெரியதென்றும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்க முடியாததென்றும் எண்ணுகிறேன்.

இருபத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதா பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(சத்துருவினுடைய சேனையைக்கண்டுபயந்த யுதிஷ்டிரரை அர்ஜுனன் காரணம்காட்டித் தேற்றியது.)

ஸன்னத்தமாயிருக்கின்ற துர்யோதனனுடைய பெரிய சேனையைக்கண்டு குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிரராஜா துக்கத்தைஅடைந்தார். யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மராலே ஏற்படுத்தப்பட்டதும் உடைக்கமுடியாததுமான வ்யூகத்தைக் கண்டு உடைக்கத்தகாததுபோல இருக்கிறதென்றெண்ணி (மனவருத்தத்தால்)நிறமமாறி அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'தனஞ்சய! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! பிதாமஹரான பீஷ்மர் எவர்களுக்கு யுத்தம்செய்கின்றவராக இருக்கின்றாரோ அந்தக் கௌரவர்களோடு போர்க்களத்தில் போர்புரிவதற்கு எவ்வாறு நம்மாலாகும்? சத்துருக்களை நாசம்செய்கின்றவரும் மிக்க ஒளியுள்ளவருமான பீஷ்மரால் சாஸ்திரத்தினால் கண்டறிந்துகொள்ளப்பட்ட முறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்தவ்யூகமானது ஒருவராலும் குலையச்செய்யமுடியாதது; உடைக்கவும் முடியாதது. பகைவரைக் கொல்லுகிறவனே! அப்படிப்பட்டநாம் சேனைகளோடு ஸம்சயத்தை அடைந்துவிட்டோம். எவ்வாறு இந்த மகாவ்யூகத்தினின்று நமக்கு ஜயமுண்டாகும்?' என்று வினவினார்.

அரசரே! பிறகு, சத்துருக்களைக் கொல்லுகிறவனான அர்ஜுனன், உமது சேனையைக்கண்டு துக்கமடைந்தவர்போலிருக்கும் குந்தீபுத்ரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துச் சொல்லலானான். 'வேந்தரே! புத்தியினால் மேற்பட்டவர்களும் சௌர்யமுடையவர்களும் குணமுள்ளவர்களுமான அனேகரை மிக்க அற்பர்கள் எதிரில் ஜயிக்கிறார்களென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும். அரசரே! அஸூயையற்ற உமக்கு அவ்விஷயத்தில் காரணத்தைச் சொல்லப்போகிறேன். பாண்டவரே! அந்தக்காரணத்தை நாரதரிஷி அறிவார். பீஷ்மரும் துரோணரும் அறிவார்கள். இந்தவிஷயத்தைப்பற்றியே முன்பு தேவாஸுரயுத்தத்தில் பிரமதேவர், தேவலோகவாஸிகளான மஹேந்திரன் முதலானவர்களை நோக்கி, 'ஜயிக்க எண்ணங்கொண்டவர்கள் ஸத்தியத்தாலும் கொடுமையற்ற ஸ்வபாவத்தாலும் தர்மத்தாலும் முயற்சியாலும் எவ்வாறு ஜயிக்கிறார்களோ அவ்வாறு பலத்தாலும் வீர்யத்தாலும் ஜயிப்பதில்லை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அவ்வாறு நீங்கள் அனைவரும் அதர்மத்தைவிட்டு உத்தமமான தர்மத்தை நாடினவர்களும் அகங்காரத்தை இழந்தவர்களுமாயிருந்து கொண்டு போர்புரியுங்கள். எங்கே தர்மமோ அங்கு ஜயம். மன்னரே! இதை நீர் அறிந்துகொள்ளும். நமக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயம். 'ஸ்ரீவாஸுதேவர் எங்கு இருக்கிறாரோ அங்கு ஜயம்' என்று நாரதர் சொல்லுகிறார். கிருஷ்ணரிடத்தில் ஜயமானது வசப்பட்டிருக்கிறது. மாதவரை ஜயம் பின்புறத்தில் அனுஸரித்துவருகின்றது. அவ்வாறு இந்தக்கிருஷ்ணருக்கு விஜயம் ஒருகுணமாயிருப்பதுபோல நல்ல விநயமும் மற்றொரு குணமாயிருக்கிறது. கோவிந்தர் அனந்தமான தேஜஸுள்ளவர்; பகைவர்களுடைய கூட்டங்களில் துக்கமற்றவர்; சாஸ்வதமான பிரம்மஸ்வரூபி. எல்லாவற்றிலும் அந்தர்யாமியான அவர் எங்கு இருக்கிறாரோ அவ்விடத்தில் ஜயம். முற்காலத்தில் ஹரியான இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணர், (ஒருமன்வந்தரத்தில்) விகுண்டா தேவிக்குப் புத்திரராக அவதாரஞ்செய்து தடையற்ற பாணங்களையுடையவராகித் தேவாஸுரர்களைநோக்கி, 'எவர்கள் ஜயமடையவேண்டும்?' என்றுகேட்டார். அச்சமயத்தில், 'கிருஷ்ணனை முன்னிட்டு நாங்கள் ஜயிப்போமாக', என்று கூறிய அவர்கள் ஜயமடைந்தார்கள். அவருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலன்றோ இந்திராதிகளான தேவர்களாலே மூவுலகங்களும் அடையப்பட்டன? பாரதரே! உலகமனைத்தையும் அனுபவிக்கின்றவரும் வைகுண்டநாதருமான பகவானே உமக்கு ஜயத்தைவிரும்புவதால் ஒரு விதமான குறைவையும் இந்தச் சமயத்தில் யான் காணவில்லை' என்றுசொன்னான்.

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதா பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர்முதலானவர்கள் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது.)

பாரதர்களில் சிறந்தவரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் தம்சேனையைப் பீஷ்மருடையசேனைகளுக்கு எதிர்அணிவகுப்பதற்காக ஏவினார். குருகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் மிகச்சிறந்தவர்களான பாண்டவர்கள் நல்லயுத்தத்தினாலே உத்தமமான ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பினவர்களாக முன்னே சொல்லப்பட்டசேனைகளை முறைப்படி எதிரணிவகுத்தார்கள். நடுவிலிருக்கின்ற சிகண்டியின் சேனையானது அர்ஜுனனால் காக்கப்பட்டது. முன்னிலையில் ஸஞ்சரிக்கின்ற த்ருஷ்டத்யும்

னன பீமஸேனனால் பாதுகாககபபடடான. அரசரே! தென்புறத்தி லுள்ள சேனையானது ஐசுவரியமுள்ளவனும ஸாத்வதர்களுள சிறநத வனும இநதிரன்போன்றவனும விலலாளியுமான யுயுதானனால பாது காககபபடடது. யுதிஷ்டிரர் யானைப்படையின நடுவில மஹேநதிர னுடைய விமானததுககு ஒபபானதும வேண்டிய வஸ்துககளோடு கூடியதும பொனனாலும்மணியாலும சிததிரவேலைசெய்யபபட்டதும தஙகமயமான அணிகள் கட்டுககயிறுகள் முதலியவைகளுள்ளதுமான ரததநினமீது இருநதார். உயரததூககிப பிடிக்கபபடடதும தநதஙக ளால்செய்த கமபிகளுள்ளதும மிக்கவெண்ணிறமுள்ளதுமான இந்த யுதிஷ்டிரருடையகுடை மிகப்பிரகாசிததது. இநத ஸமாத்ரான மகா ராஜரை மஹரிஷிகள ஸ்தோததிரங்களோடு உபசரிததார்கள். சாஸ் திரஙகளில் வலலவாகளான புரோஹிதர்களும பிரமமரிஷிகளும ஸித தாகளும சததுருவததைச சொலலிககொண்டு ஜபஙகளாலும மந திரஙகளாலும மஹௌஷதிகளாலும் நான்குபககஙகளிலும இவருக்கு க்ஷேமததைக கூறினாகள. பிறகு, கௌரவர்களுள் சிறபபுறறவரும் மஹாதமாவுமான அநத யுதிஷ்டிரா, வஸ்திரஙகளையும பசுககளையும பழஙகளையும புஷ்பங்களையும ஸுவர்ணாபரணஙகளையும பிராமமணா களுககுத தானமசெய்துகொண்டு தேவராஜனை இநதிரனபோலப பிரயாணமானா. ஸுர்யன்போன்ற வட்டமான ஆயிரம கண்ணாடிக ளுளளதும அநேக கிஙகிணிகளுளளதும் உததமமான ஜாம்பூநததா லும் தஙகததினாலும அலஙகரிககபபட்டதும ஜவாலைகளுள்ள அக்னி போன்றதும வெணமையான குதிரைகளையுடையதும நல்லசககரங களையுடையதுமான அர்ஜுனனுடைய ரதமானது அதிகமாகப பிர காசிததது. எவனுக்குசசமமான விலலாளி இபபுவியில் இலலையோ, ஒருகாலும இனிமேலும உண்டாகமாட்டானோ, வானரததைக்கொடி யாகஉடையவனும் காண்டீவத்தையும பாணஙகளையும் கையில்கொண் டவனுமான அநத அர்ஜுனன் கேசவரால் ஸாரதயம்செய்யப்படும அநதத தேரின்மீதேறினான். நல்லபுஜங்களுள்ளவனான எவன் ஆயுத மில்லாமல் புஜங்களால் யுத்ததநில் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும யானைகளையும சாமபலாகச்செய்வனோ அந்தப்பீமஸேனன் உம புத திரனுடைய சேனையை அடியோடழிப்பவனாகி மிககபயஙகரமான ஸ்வரூபததைத் தரித்தான். செநநாயினுடைய வயிறுபோன்ற வயிற் றையுடைய அந்தப் பீமஸேனன், நகுலஸஹதேவர்களோடு சோநது வீரர்களுடைய ரதங்களுக்கு ரக்ஷகனாகஇருந்தான். அவ்விடததில் ஸிம்மமபோலவும் ரிஷபம்போலவும் மதஙகொண்ட கதியுள்ளவனும

உலகத்தில் மஹேந்திரனுக்குச்சமமானவனும் படைமுகத்திலிருக்கின்றவனும் (ஒருவராலும்) நெருங்கமுடியாதவனும் யூதபதியான யானைபோலக் காவத்தையுடையவனுமான அந்தப்பீமஸேனனைக் கண்டு உடமுடையயுத்தவீரர்கள பயத்தினாலே பலம் குறைந்தவர்களாகிச் சேற்றிலகப்பட்ட யானைகளைபோல மிகுந்ததுன்பத்தை அடைந்தார்கள. படைநடுவிலிருக்கின்றவனும் ராஜபுத்திரனும் சத்துருக்களால நெருங்கமுடியாதவனும பரதஸ்ரேஷ்டனுமான அர்ஜுனனைப்பார்த்து ஜனார்த்தனர பின்வருமாறு கூறலானார்: 'சேனையிலிருந்துகொண்டு கோபத்தினால் நமதுபடையை மிகத்தவிக்கச்செய்பவரும சிங்கம்போலப்பார்ப்பவரும மூந்நூறுஅசுவமேதயாகங்கள் செய்தவரும குருகுலத்திறகுக் கொடிபோன்றவருமான பீஷ்மர் இதோ இருக்கிறார். இந்தச்சேனைகள மஹானுபாவரான பீஷ்மரை, மேகங்கள் சூரியனை மறைப்பதுபோல மறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. புருஷஸ்ரேஷ்ட! இந்தஸைனயங்களைக்கொன்று பரதஸ்ரேஷ்டரான (பீஷ்மரோடு) போர்புரியவிரும்பு' என்று கூறினார்.

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் துர்க்கையை ஸ்தோத்திரம் செய்தது.)

யுத்தத்திறகு வந்திருக்கிற கௌரவசேனையைக் கண்டு, வாஸுதேவர், அர்ஜுனனுக்கு ஜயமுண்டாவதின்பொருட்டு (அவனைப்பார்த்து,) 'மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே! நீ சுசியாகி யுத்தத்திற்குஎதிர்முகமாக இருந்துகொண்டு பகைவர்கள்தோறபதற்காகத் துர்க்காஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்' என்றுகூறினார். புத்திமானான வாஸுதேவராலே போரில இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன், ரதத்தினின்று இறங்கிக் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு துர்க்காதேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்யலானான்.

'யோகிகளுடைய கூட்டத்துக்குப் பரமபதத்தை அடைவிக்கிற யோகஸித்தியை உண்டுபண்ணுகிறவளே! பிரம்மஸ்வரூபிணி! மந்தரவனத்தில்வசிப்பவளே! உனக்கு நமஸ்காரம். தவமுதபிரமமசாயமுள்ளவளே! காலசக்தியே! ருத்திரருடையபத்தினியே! கபிலையே! கருமையும் பொன்மையும கலந்தநிறமுடையவளே! பக்தர்களிடத்தில் மங்களத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றவளே! உனக்கு வந்தனம். காலரூபியா

பிருந்து, மஹாஸம்ஹாரத்தைச் செய்பவளே! உனக்குவந்தனம். காலாந்தகனுடையமனைவியே! தைரியமுள்ளவளே! (ஸங்கடத்தினின்று பிராணிகளைக்)கரையேற்றுபவளே! ஸாவஸெளபாக்ய லக்ஷணமுமுள்ளவளே! உனக்குவந்தனம். காத்யாயனியே! மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவளே! க்ரூரமானவளே! சிறந்த ஜயத்தைக்கொடுப்பவளே! ஜயஸ்வரூபிணி. மயில்தோகைகளைக் கொடியாகக் கொண்டவளே! பலவித ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளே! மிகக்கொடிய சூலத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டவளே! கத்தி கேடகங்களைத் தரித்தவளே! கோபாலர்களுக்குத்தலைவரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணருடைய இளைய ஸகோதரியே! (எல்லோருக்கும்) மூத்தவளே! நந்தகோப குலத்தில் பிறந்தவளே! மகிஷாஸுரனுடைய ரத்தத்தில் எப்பொழுதும் பிரீதியுள்ளவளே! குசிககுலத்தில் பிறந்தவளே! மஞ்சளாடையைத் தரிப்பவளே! [1] சிறந்த புன்னகையுள்ளவளே! சக்கரம்போல் (வட்டமான) முகமுள்ளவளே! போரிலவிருப்பமுள்ளவளே! உனக்கு நமஸ்காரம். உமையே! சகம்பரருடைய புத்திரியே! [2] மஹேச்வரஸ்வரூபிணி! வாஸுதேவஸ்வரூபிணி! கைடபனைநாசஞ்செய்தவளே! மஞ்சள்நிறமுடைய கண்களையுடையவளே! பற்பல ரூபங்களுள்ள கண்களையுடையவளே! அதிகமான தூம்ரவர்ணமுடைய கண்களையுடையவளே! உனக்கு நமஸ்காரம். வேதத்தினால் புகழப்பட்டவளே! மகா புண்யஸ்வரூபியாயிருப்பவளே! யாக கார்யம் பிராம்மணன் முதலானவர்களுக்கு நன்மைசெய்பவளே! அதீதவிஷயங்களை அறிந்தவளே! ஜம்பூத்வீபத்தைச் சேர்ந்த ராஜதானிகளிலுள்ள தேவாலயங்களில் நித்யமாக ஸாந்நித்யம் செய்பவளே! வித்தைகளுள் நீ பிரம்மவித்தை; பிராணிகளுக்கு மகா நித்திரை. ஸுபரமண்யருடையதாயே! பக்வதி! துர்க்கையே! காட்டில் வஸிப்பவளே! நீ ஸ்வாஹாகாரமென்றும் ஸ்வதையென்றும் கலையென்றும் காஷ்டையென்றும் ஸரஸ்வதியென்றும் வேதமாதாவான ஸாவித்திரியென்றும் வேதாந்தத்தில் சொல்லப்படுகிறாய். மகாதேவி! பரிசுத்தமான மனத்தினால் நீ ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டாய். உனது அனுக்கிரஹத்தினாலே போர்க்களத்தில் எப்பொழுதும் எனக்கு ஜயமுண்டாகவேண்டும். காடுகளிலும் பயங்கரமான துர்க்கங்களிலும் பக்தர்களுடைய் கிருகங்களிலும் பாதாளத்திலும் நித்தியம் வாஸஞ்செய்கிறாய். யுத்தத்தில் அஸுரர்களை ஜயிக்கிறாய். நீ

1 'அட்டஹாஸே' என்பது மூலம். ஸம்ஹாரம் செய்பவள் என்பது கருத்து. 2 'ப்ஃவேதே' என்பது மூலம்.

[1] ஜம்பனி; [2] மோஹினி; மாயை; [3] ஹ்ரீ; ஸ்ரீ; காந்தியுள்ள ஸந்தியை; அவ்வாறே மாதாவான ஸாவித்திரி; துஷ்டி; புஷ்டி; தைர்யம; சந்திரனையும ஸூர்யனையும விருத்திபண்ணும்படியான காந்தி; ஐசுவரியமுடையவர்களுடைய ஸம்பத்து; நீ [4] யுத்தத்தில ஸித்தர்களாலும- சாரணர்களாலும பார்க்கப்படுகிறாய்' என்றான்.

பிறகு, பார்த்தனுடைய பக்தியை அறிந்து மனிதர்களிடத்தில அன்புள்ள (துர்க்கா தேவியானவள்) ஆகாயத்தை அடைந்து கோவிந்தருக்கெதிரில நின்றுகொண்டு, 'பாண்டவ! சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே பகைவர்களை ஜயிப்பாய். (பகைவர்களால) அவமதிக்கமுடியாதவனே! நீ நாராயணரை ஸகாயமாகக்கொண்ட நரனாயிருக்கிறாய். நீ போரில பகைவர்களால் வெல்ல முடியாதவன். வஜ்ரதரனான இந்திரனாலும ஜயிக்க முடியாதவன்' என்று சொன்னாள். வரங்களைக்கொடுக்கின்ற தேவியானவள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு க்ஷணத்திற்குள் மறைந்தாள். குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனன வரத்தைப் பெற்று விஜயம் தனக்கெனறே எண்ணினான். பிறகு, பார்த்தன் மிகவும மனத்துக்கிசைந்த ரதத்தின்மீது ஏறினான். கிருஷ்ணனும அர்ஜுனனும ஒரு ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு திவ்யமான சங்கங்களை முழக்கினார்கள். எந்த மனிதன காலையில எழுந்து இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படிப்பனோ அவனுக்கு எப்பொழுதும யக்ஷர்களிடத்திலினறும ராக்ஷஸர்களிடத்திலினின்றும் பிசாசங்களிடமிருந்தும் பயமுண்டாகாது; அவனுக்குப் பகைவர்களுமில்லை; ஸர்ப்ப முதலான விஷப்பற்களுள்ள பிராணிகளிடத்திலினின்றும பயமில்லை; ராஜகுலத்திலினின்றும் எப்பொழுதும் பயமுண்டாகாது. (அவன்) விவாதத்தில ஜயமடைவான். சிறையில அடைபட்டவன் சிறையினின்றும் விடுபடுவான; கஷ்டத்தை அவசியம தாண்டுவான்; திருடர்களால் விடப்படுவான; யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுவான்; விசேஷமான ஐசுவரியத்தைப் பெறுவான்; ஆரோக்யத்தோடும பலத்தோடுமகூடி நூறுவருஷங்கள ஜீவித்திருப்பான். புத்திமானனவ்யாஸருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே என்னால இது காணப்பட்டது. துராத்மாக்களான உமது புத்திரர்கள் அனைவரும் கோபத்திற்கு வசப்பட்டவர்களாகி இவ்விருவரையும அஞ்ஞானத்தினாலே நரநாராயண ரிஷிகள என்று அறியவில்லை. உமது புத்திரர்கள காலபாசத்தால் கட்டப்பட்டுவிட்டார்கள். வ்யாஸரும் நாரதரும கண்

[1] ஆலஸ்யம். [2] நித்ரை. [3] லஜ்ஜை. [4] 'ஸமாதியில்' என்பது பழைய உரை.

வரும் குற்றமற்ற பலராமரும் ஸமயத்திற்கு உசிதமான இந்தவார்த்தையைச் (சொல்லி) உமது புத்திரனைத் தடுத்தார்கள். அவன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எந்தவிடத்தில் தர்மம் இருக்கின்றதோ அந்தவிடத்தில் தேஜஸ்ஸும் காந்தியும் ஹ்ரீயும் ஸ்ரீயும் புத்தியும் இருக்கின்றன. எந்த இடத்தில் தர்மம் இருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறார். எங்கு கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கு ஜயம் இருக்கிறது" என்று கூறினன்.

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் இரண்டுபடைகளுக்கும் நேர்ந்த அபிவிருத்தியை வர்ணித்தது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! எவர்களுடைய போர்வீரர்கள் அந்தப் போர்க்களத்தில் மிக்க உத்ஸாகமுடையவர்களாக எதிரில் நின்று போர்புரிந்தார்கள்? எவர்கள் அதிக ஸந்தோஷமுள்ளமனத்தை உடையவர்களானார்கள்? எவர்கள் தீனர்களாக மனத்தை இழந்தார்கள்? மனத்தை நடுக்கமுறச்செய்கின்ற அந்த யுத்தத்தில் என்னைச் சேர்ந்தவர்களா, அல்லது பாண்டவர்களா, எவர்கள் முந்தி அம்புகளைத் தொடுத்தார்கள்? ஸஞ்சய! அதை எனக்குச் சொல்வாயாக. எவனுடைய சேனைக்கூட்டத்தில் பூமாலைகளிலிருந்து (நல்ல) வாசனை தோன்றியது? (பகைவர்களுக்கு) எதிராகக்கர்ஜிக்கின்ற எந்தயுத்த வீரர்களுக்குக் காற்று வலமாகவீசியது?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்.

"அந்த இடத்தில் இரண்டு சேனைகளிலுள்ள யுத்தவீரர்களும் அப்பொழுது ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பூமாலைகள் இருதிறத்திலும் ஸமமாக இருந்தன. இரண்டு பக்கங்களிலும் நல்ல வாஸனைகள் தோன்றின. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஒன்று சேர்ந்தும் அணிவகுக்கப்பட்டும் (சத்துருப்படையின்) சோக்கையால் நன்றாக விருத்தி அடைந்துமிருக்கிற சேனைகளுக்கு மிகப்பெரிய கைகலந்த யுத்தம் உண்டாகியது. ஒருவரையொருவர் (பார்த்துக்) கர்ஜிக்கின்ற சூரர்களான போர்வீரர்களுடைய சங்கவாத்யத்தின் ஒலியுடனும் பேரீ வாத்யத்தின் ஒலியுடனும் கலந்து நெருங்கிய (நான்குவித) வாத்திய கோஷமும் மிகுதியாக ஒலித்தது. வேந்தரே! பரதர்களிற் சிறந்தவரே! இரண்டு சேனைகளிலும், ஒருவரையொருவர் பார்க்கிற யுத்தவீரர்களுக்கும் கர்ஜிக்கிறயானைகளுக்கும் ஸந்தோஷமடைகிற மற்றச்சேனைகளுக்கும் கைகலந்த யுத்தம் நேர்ந்தது" என்று கூறினன்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயபரஸ்மைப்ரஹ்மணே நம:.
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணத்வைபாயந நம:.
இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

முதலாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனவிஷாதயோகம்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! தர்மத்திற்கு இருப்பிடமான குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்தம்செய்யும் எண்ணத்துடன் ஒருங்குசேர்ந்தவர்களான நம்மவர்களும் பாண்டவர்களும் என்ன செய்தனர்?" என்று கேட்டனன்.

ஸஞ்சயன், "துர்யோதனராஜன் அப்பொழுது அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற பாண்டவசேனையைக் கண்ணுற்று ஆசார்யரை அடுத்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானான்.

'ஆசார்யரே! புத்திசாலியும் தேவரீருடைய சிஷ்யனுமான த்ருபதராஜபுத்திரனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற பாண்டுபுத்ரர்களுடைய பெரிதான இந்தச்சேனையைப்பாரும். இதில் சூரர்களும் சிறந்த வில்லையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஒப்பானவர்களுமான யுயுதானன், விராடன், மஹாரதனான த்ருபதன், த்ருஷ்டகேது, சேகிதானன், வீரனான காசிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், புருஷஸ்ரேஷ்டனான சைப்யன், சிறந்த சக்தியுள்ள யுதாமன்யு, பராக்ரமசாலியான உத்தமௌஜஸ், ஸுபத்ராபுத்ரனான அபிமன்யு, த்ரௌபதியின் மைந்தர்கள் இவர்கள் அனைவருமே மஹாரதர்களாயிருக்கின்றனர். பிராம்மணோத்தமரே! நம்மில் சிறப்புற்றவர்களான என்சேனைத்தலைவர்கள் எவர்களோ அவர்களை நீர் தெரிந்துகொள்ளும். நீர் தெரிந்துகொள்ளுதற்காக அவர்களை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். தேவரீரும் பீஷ்மரும் கர்ணனும் யுத்தத்தில் ஜயசாலியான க்ருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் விகர்ணனும் [1] ஸோமதத்தகுமாரனான பூரிஸ்ரவஸும் மற்றும் பலசூரர்களும் எனக்காக

1 'ஜயத்ரத:' என்பது வேறுபாடம்.

உயிரைவிடத் துணிந்திருக்கிறீர்கள். எல்லோரும் பற்பல சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பவர்கள்; யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்கள். பீஷ்மராலே காக்கப்பட்ட இந்த நமது சேனை போதுமானதன்று. பீமனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய சேனையோவெனில் போதுமானது. நீங்கள் அனைவருமே எல்லாவழிகளிலும் அவரவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தானங்களை அவரவர்கள் விட்டுவிலகாமலிருந்துகொண்டு பீஷ்மரையே காப்பாற்றக்கடவீர்கள்' என்றான்.

கௌரவர்களுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் பிதாமஹரும் பராக்கிரமசாலியுமான பீஷ்மர், அந்தத் துரியோதனனுக்கு உத்ஸாஹத்தை யுண்டாக்குவதற்காக உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்து சங்கத்தையும் ஊதினார். பிறகு, சங்கங்களும் பேரிகளும் பணவங்களும் துந்துபிகளும் கொம்புகளும் விரைவாக முழக்கப்பட்டன. அந்தஒலியானது எங்கும் நிரம்பியது. பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்த தேரின்மீதிருந்த கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் திவ்யசங்கங்களை முழக்கினார்கள். பாஞ்சஜன்யத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் தேவதத்தத்தைத் தனஞ்சயனும் பௌண்ட்ரம் என்னும் மஹாசங்கத்தைப் பிறர்பயப்படும்படியான செய்கையுள்ள விருகோதரனும் அநந்தவிஜயமென்னும் சங்கத்தைக் குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரமஹாராஜரும் ஸுகோஷம் மணிபுஷ்பகம் என்னும் சங்கங்களை நகுலஸஹதேவர்களும் ஊதினார்கள். ராஜரே! சிறந்த வில்லாளியான காசிதேசத்தரசன், மஹாரதனான சிகண்டி, திருஷ்டத்யும்னன், விராடன், பகைவர்களால் வெல்லுதற்கு அரிய ஸாத்யகி, துருபதன், திரௌபதிகுமாரர்கள், மிக்கபுஜபலமுள்ள ஸுபத்திரையின் குமாரனான அபிமன்யு ஆகிய அனைவரும் தனித்தனியாகச் சங்கங்களை முழக்கினார்கள். எங்கும்பரவின அந்தஒலியானது ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு திருதராஷ்டிர புத்திரர்களுடைய ஹ்ருதயங்களைப் பிளந்தது. ராஜரே! பிறகு, வானரக்கொடியுடையவனான அர்ஜுனன், ஸன்னத்தர்களாக நிற்கிற உமது புத்திரர்களைக் கண்டு சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும் ஸமயம் நேர்ந்தவுடன் வில்லைக் கையிலெடுத்து ஹ்ருஷீகேசரைநோக்கி அப்பொழுது இந்த வாக்கியத்தைக் கூறலானான்.

'அச்சுதரே! யுத்தஞ்செய்யவிருப்பமுற்றவர்களாக நிற்கின்ற இவர்களை நான் பார்க்கும்வரையில் இரண்டுசேனைக்கும் இடையில் என்னுடையரதத்தை நிறுத்தும். இந்த யுத்தத்தொடக்கத்திலெவர்களோடுகூட என்னால் யுத்தஞ்செய்யத்தக்கது? கெட்டபுத்தியையுடையவனும் திருதராஷ்டிரபுத்திரனுமான துர்யோதனனுக்கு யுத்தத்தில்

பிரியத்தைச்செய்ய விருப்பங்கொண்டு இவ்விடத்தில் யுத்தஞ்செய்ய வந்திருக்கின்றவர்களை யான் பார்க்கிறேன்' என்று கூறினான்.

பாரதரே! [1]குடாகேசனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ஹ்ருஷீகேசர், இரண்டு சேனைகளினடுவில் பீஷ்மருக்கும் துரோணருக்கும் எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில் உத்தமமான ரதத்தை நிறுத்தி, 'பார்த்த! கூடியிருக்கிற இந்தக்கௌரவர்களைப்பார்' என்றுசொன்னார்.

பிறகு, பார்த்தன் அந்தப்போர்க்களத்தில் இரண்டுசேனைகளிலும் இருக்கிற தகப்பன்மார்களையும் பிதாமஹர்களையும் ஆசார்யர்களையும் மாதுலர்களையும் ஸஹோதரர்களையும் புத்திரர்களையும் பௌத்திரர்களையும் ஸ்நேகிதர்களையும் மாமனார்களையும் ஸுஹ்ருத்துக்களையும் கண்டான். அந்த அர்ஜுனன், நிற்கிற அந்த எல்லாப்பந்துக்களையும் பார்த்துப் பெருங்கருணைமேலிட்டுத் துயரத்துடன் பின்வருமாறு சொல்லலானான்.

'கிருஷ்ண! யுத்தம்செய்ய விருப்பங்கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தப் பந்துக்களைப்பார்த்து என்னுடைய அவயவங்கள் சோர்வடைகின்றன. வாயும்வரட்சியை அடைகிறது. என்சரீரத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சமுமுண்டாகின்றன. காண்டீவம் கையினின்று நழுவுகிறது. தோலும் நாற்புறத்திலும் எரிகிறது. நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன். என்மனம் சுழலுகிறது. கேசவரே! விபரீதமான நிமித்தங்களையும் காண்கிறேன். யுத்தத்தில் ஸ்வஜனங்களைக்கொன்று (அடையும்) நன்மையை நான் காணவில்லை. கிருஷ்ண! விஜயத்தையாவது ராஜ்யத்தையாவது ஸுகங்களையாவது நான் விரும்பவில்லை. கோவிந்தரே! எங்களுக்கு ராஜ்யத்தால் யாதுபயன்? போகங்களாலாவது பிழைத்திருப்பதினாலாவது யாதுபயன்? எவர்களுக்காக ராஜ்யமும் போகங்களும் ஸுகங்களும் எங்களால் விரும்பப்பட்டனவோ அப்படிப்பட்ட ஆசார்யர்கள், தகப்பன்மார்கள், பிள்ளைகள், பிதாமஹர்கள், மாதுலர்கள், மாமனார்கள், பேரன்மார்கள், மைத்துனர்கள், ஸம்பந்திகள் ஆகிய இவர்கள் உயிரையும் தனங்களையுமிழந்து (இதோ) யுத்தகளத்தில் நிற்கின்றனர். மதுஸூதனரே! (என்னைக்) கொல்லுகிறவர்களாயிருந்தாலும் இவர்களை, மூவுலகங்களின் ஆட்சியின்நிமித்தமாகவும் கொல்லவிரும்பமாட்டேன்; பூமிநிமித்தமாக யான் கொல்லவிரும்புவேனா? ஜனார்த்தனரே! தார்த்தராஷ்டிரர்களைக்கொன்று எங்களுக்கு என்ன உவகைஉண்டாகப்போகிறது? [2]ஆததாயிகளான இவர்

1 சுருண்டமயிருடையவன் அல்லது சோம்பலில்லாதவன்.

2 விராடபர்வம் 175-பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

களைக்கொன்றால் எங்களைப் பாதகமே வந்தணுகும். ஆதலால், பந்துக்களுடன்கூடின தார்த்தரர்ஷ்டிரர்களை நாம் கொல்லுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களல்லோம். மாதவரே! ஸ்வஜனங்களைக்கொன்று எவ்வாறு ஸுகமுடையவர்களாவோம்? ஜனார்த்தனரே! பேராசையினால்கெடுக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களான இவர்கள் குலத்தினுடைய அழிவினால் விளையுங்கெடுதியையும் மித்திரத்துரோகத்தினால் விளையும்பாதகத்தையும் அறிந்துகொள்ளாமலிருந்தாலும், குலநாசத்தால் உண்டாகக்கூடிய தோஷத்தை நன்றாகஅறிந்திருக்கின்ற எங்களால் இந்தப்பாவத்தினின்று எங்களைவிலக்கிக்கொள்ளுமபொருட்டு எப்படித் தெரிந்துகொள்ளாமல் போகக்கூடும்? குலமநாசமடைந்தால் நிலைபெற்றவைகளானகுலதர்மங்கள் அழிகின்றன. தர்மம் அழிந்தால் நிச்சயமாகவே குலமஅனைத்தையும் அதர்மம் கவர்ந்துகொள்ளுகிறது. கிருஷ்ண! அதர்மம் தலையெடுத்தால் குலஸ்திரீகள் கெட்டுப் போகிறார்கள். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! மாதர்கள் கற்பழிந்தால் ஒருஜாதியோடு மற்றொருஜாதி கலந்துபோகிறது. ஸாங்காயமானது, குலத்தை நாசஞ்செய்தவர்களுக்கும் அக்குலத்திற்கும் நரகத்தின்பொருட்டே ஆகிறது. இவர்களுடையபித்ருக்கள் பிண்டக்கிரியைகளையும் உதகக்கிரியைகளையும் இழந்தவர்களாக (நரகத்தில்) விழுகிறார்கள். வர்ணஸாங்கர்யத்தைஉண்டுபண்ணுகிற குலத்தைக் கெடுத்த பாவிகளுடைய இந்தத்தோஷங்களாலே நிலைபெற்றவைகளான ஜாதிதர்மங்களும் குலதர்மங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன. ஜனார்த்தனரே! குலதர்மங்களை இழந்த மனிதர்களுக்கு நரகத்தில் எப்பொழுதும் ஸ்திரமானவாஸமானது உண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் ராஜ்யஸுகத்திலுள்ளபேராவலால் ஸ்வஜனங்களைக்கொல்லுவதற்கு முயன்றதால் பெரிதானபாதகத்தைச்செய்வதற்கு முயற்சி செய்துவிட்டோம். அந்தோ! கஷ்டம்! ஆயுதங்களைக் கையிலகொண்டவர்களானதார்த்தராஷ்டிரர்கள், போர்க்களத்தில் எதிர்க்காதவனும் ஆயுதங்களையிழந்தவனுமான என்னைக் கொல்வார்களாகில் அது எனக்கு மிக்க நன்மையைப்பயப்பதாகும்' என்று சொன்னான்.

அர்ஜுனன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுச் சோகத்தினால் மனம் பதைத்து அம்பையுமவில்லையும் கீழே எறிந்துவிட்டுப் போர்க்களத்தில் ரதத்தின்மத்தியில் உட்கார்ந்தான்.

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

(ஸாங்கியயோகம்.)

அவ்வாறு கருணையினால் கவரப்பட்டவனும் நீர்நிரம்பிக்கலக்க முற்ற கண்களையுடையவனும் துக்கிக்கின்றவனுமான அந்த அர்ஜு னனை நோக்கி மதுஸூதனர் இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைக்க லானார்.

“ ‘ஓ! அர்ஜுன! அஜ்ஞானிகளாலடையத்தக்கதும் பரலோகத் துக்குக் கெடுதியைவிளைவிக்கக்கூடியதும் அபகீர்த்தியை உண்டுபண் ணக் கூடியதுமான இத்தகையசோகமானது அகாலத்தில் யாதுகார ணத்தால் உன்னை வந்து அணுகியது? ஓ! பார்த்த! நீ பயத்தை அடையாதே. இது உன்னிடத்தில் தகாதது. பகைவர்களைவாட்டுப வனே! மிக்க இழிவான மனத்திலுள்ள அதைரியத்தைவிட்டு எழுந் திரு’ என்றார்.

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்: ‘ஓ! மதுஸூதனரே! பகைவர் களை அழிப்பவரே! நான் பூஜிக்கத்தக்கவர்களான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் யுத்தத்தில் பாணங்களால் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்புரிவேன்? மஹாமகிமைதங்கியவர்களான ஆசார்யர்களைக் கொல் லாமல் இவ்வுலகில் பிச்சைஎடுத்தேனும் உண்பது மேன்மையானது. பொருளவிருப்பமுள்ள ஆசார்யர்களைக்கொன்று இவ்வுலகத்திலேயே ரக்தங்களாலநனைக்கப்பட்டிருக்கிற போகங்களை(எவ்வாறு)புஜிப்பேன்? (நாம் தார்த்தராஷ்டிரர்களை) ஜயிப்போமா? அல்லது (தார்த்தராஷ் டிரர்கள்தாம்) நம்மை ஜயிப்பார்களா? இவ்விரண்டனுள் எது நமக் குச் சிறந்ததோ அதை நாம் அறியோம். எவர்களைக்கொன்று நாம் பிழைத்திருப்பதற்கு விருப்பமுள்ளவர்களாகமாட்டோமோ அந்தத் தார்த்தராஷ்டிரர்களே எதிரில் நிற்கிறார்கள். [1] கார்ப்பண்யத்தினாலும் தோஷத்தினாலும் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வபாவத்தைஉடையவனான யான் தர்மத்தில் மயக்கங்கொண்ட மனத்தையுடையவனாகித் தேவ

[1] செய்யவேண்டியதை அறியாமையாலும் சோகத்தைப்போக்கக் கூடிய உபாயமில்லாமையாலும் உண்டாயிருக்கிற தீனத்தன்மை.

ரீரை வினவுகிறேன. எது நிசசயமாக நனமைவிளைவிக்கிறதாகுமோ அதை என்கருத தேவரீர் உபதேசிக்கவேண்டும. யான் உமகருச் சிஷ்யன். உமமைச சரணமடைநதிருக்கிற என்னைக் கட்டளையிடும. புவியில பகைவாறறதும ஐசுவரியத்தினால் நிரமபியதுமானராஜ்யததை யும தேவர்களுக்கு அதிபதியாக இருப்பதையும் அடைநதாலும இந திரியஙகளுகரு அதிகவரட்சியைஉண்டுபண்ணுகிற என்னுடைய துக கததை எது விலககுமோ அதை யான் காணவில்லை' என்றான.

பகைவர்களை ததபிக்கசசெய்கிறவனான குடாகேசன், ஹ்ருஷீகேச ரைப்பார்த்து இவவிதம சொல்லி (மறுபடியும) அவரைநோககி, 'யான போர்புரியபபோவதில்லை' என்று சொலலி மௌனியாயிருநதுவிட டான். பாரதரே! ஹ்ருஷீகேசர், இரண்டு சேனைகளினுடையமததி யிலும் துககமடைநதிருக்கிற அநத அர்ஜுனனை நோக்கி, நகைத்துக கொண்டு பினவரும் வசனததை உரைககலானார்.

'துககிககததகாதவர்களைக் குறித்து நீ துககிககிறாய். (தேகாதம ஸ்வபாவவிஷயமான) ஞானவாதஙகளையும பேசுகிறாய். [1] உயிரில லாதவறறைப்பறறியும் [2] உயிருள்ளவறறைப்பறறியும அறிஞர்கள் துக்கிககமாட்டார்கள். நான் ஒரு காலததிலாவது இல்லாம லிருக்கவேயில்லை. நீயும் இலலாமலிருக்கவில்லை. இநத அரசர்களும இருக்கவில்லை யென்பதில்லை. நாம் எல்லோரும்இதறகுப்பிறகாலததி லும இல்லாமலிருக்கப்போகிறதில்லை. ஜீவாத்மாவுக்கு இநதத தேகததில் கௌமாரமும யௌவனமும் மூப்பும் எவ்விதம் ஸம்ப விககின்றனவோ அவ்வாறே வேறுதேகததையடைதல ஏற்படு கிறது. ஞானியானவன் அநத விஷயததில் மயஙகுகிறதிலலை. குநதி புத்திர! விஷயேநதிரியஸம்பநதஙகள சீதம், உஷ்ணம, ஸுகம், துக்கம் இவைகளைக் கொடுக்கின்றவைகளாகவும வருதல்போதலுள்ள வைகளாகவும் அநித்யங்களாகவுமிருக்கின்றன. பாரத! அவைகளை நீ பொறுததுககொள். புருஷஶ்ரேஷ்டனே! ஸுகதுக்கஙகளை ஸம மாகக்கருதுகிற விவேகமுள்ள எநதப்புருஷனை இவைகள் துன்பப் படுததாவோ அவன் மோக்ஷத்தை அடைவதறகுத் தகுதியுளளவன். அஸத்தானவஸ்துவுக்கு நிலையும ஸத்தானவஸ்துவுககுஅழிவுமஇல்லை. இவ்விரண்டினுடையததவத்தையும் அறிநதவர்களால் நிர்ணயம் கண் டறியப்பட்டிருககிறது. இஃததனைத்தும் எதனால் வியாபிக்கப்பட்டி ருக்கிறதோ அதை அழிவற்றதாக அறி. அழிவற்ற இதற்கு அழிவை யாரும் செய்யமுடியாது. எக்காலத்திலுமிருப்பவனும் நாசமற்றவ

1 தேகங்கள். 2 ஆத்மாக்கள்.

னும அழியததகாதவனுமாயிருககிற சரீரியினுடைய இநதத தேகங் கள் முடிவை உடையவைகளாகச சொலலபபட்டிருககின்றன. பாரத னே! ஆதலால், யுததஞ்செய்வாயாக. எவன இவனைக கொலலுகிறவ னுக அறிகிறானோ, எவன் இவனைக கொல்லபபட்டவனுக அறிகிறானோ அவவிருவரும அறிநதவாகளல்லா. இவன (ஒருவனைக) கொலலு கிறதுமில்லை; (வேறொருவனால்) கொலலபபடுகிறதுமிலலை. இவன பிறககிறதுமிலலை; இறககிறதுமிலலை; ஒருஸமயததில் உண்டாகி மறு படி உணடாகப்போகிறதில்லை என்பதுமிலலை. இவன் பிறப்பறறவன. அழிவிலலாதவன்; எபபொழுதுமிருப்பவன்; முன்னோன். தேகமா னது கொலலபபட்டாலும (இவன்) கொலலபபடுகிறதிலலை. பாரத! எவன் இவனை நாசமறறவனென்றும பிறபபறறவனென்றும குறைவற றவனெனறும நிததியனுயிருபபவனெனறும அறிகிறானோ அநதபபுரு ஷன் எவனை எபபடி கொல்லசசெய்கிறான்? யாரைக் கொல்லுகிறான்? ஒருமனிதன் எவவாறு பழைய துணிகளைவிட்டுவிட்டு வேறுபுதிய வஸ்திரங்களை எடுததுககொள்கிறானோ அவ்வாறே ஜீவன் பழைய சரீ ரங்களைவிட்டு வேறு புதியசரீரங்களை அடைகிறான். இவனை ஆயுதங் கள வெட்டுகிறதில்லை. இவனை நெருபபும எரிககிறதில்லை; இவனை ஜலமும நனைககிறதில்லை; காறறும் உலாததுகிறதிலலை. இவன் வெட் டப்படததககவனுமலலன; இவன எரிக்கபபடததககவனுமல்லன்; நனைககபபடததககவனுமலலன; உலாததப்படததககவனுமல்லன்; எப்பொழுதுமேஇருபபவன்; எல்லாஇடததிலும் வியாபித்தவன; ஸ்தி ரமான ஸ்வபாவமுள்ளவன்; அசைவற்றவன்; அநாதியாயிருப்பவன். இவன் அவ்யக்தனென்றும், இவவிதமான ஸ்வபாவமுள்ளவனென்று சிந்திக்கத்தகாதவனென்றும, வேறுபாட்டை அடைவிக்கததகாதவ னென்றும் சொலலபபடுகிறான. ஆதலால்,இவனை இவவிதமாக அறி நது நீ துயரப்படாமலிருக்கவேண்டும. [1] அப்படியன்றி இநதஆத மாவை எபபொழுதும பிறப்பவனென்றாவது எபபொழுதும இறபப வனென்றாவது நினைக்கிறாயா? மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! அவவித மிருநதாலும நீ இவவாறு துககிககததக்கவனல்லை. பிறநதவனுக்கு மரணம நிசசயம. இறநதவனுக்கும பிறபபு நிச்சயம. ஆதலால், விலக் கககூடாதவிஷயததில் நீ துககிததல் தகாது. பாரத! பூதங்கள அறியப படாத முநதியநிலைமையையுடையவைகளாகவும் பிரகாசமான நடுநிலை மையையுடையவைகளாகவும அறியப்படாத நாசத்தையுடையவை களாகவும இருககின்றன. அநதவிஷயத்தில் எனனவியஸனம? ஆச

[1] 'எப்பொழுதும்பிறப்பதும் எப்பொழுதும் இறப்பதுமான சரீரத் தையே இந்த ஆத்மாவென்று எண்ணுகிறாயா?' என்றும் கொள்ளலாம்.

சரியம்போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவை (அனேகமனிதர்களுள்) ஒரு வன் பார்க்கிறான். அவ்வாறே, ஒருவன் ஆச்சர்யம்போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவைப்பற்றி (ப்பிறருக்குச்) சொல்லுகிறான். ஆச்சரியம் போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவை ஒருவன் காதினால் கேட்கிறான். கேட்டும் பார்த்தும் சொல்லியும் ஒருவனாவது உள்ளபடி ஆத்மாவை அறிகிறதில்லை. பாரத! எல்லாப்பிராணிகளுடைய தேகமும் கொல்லப்பட்டாலும் இந்த ஆத்மாவானவன் எப்பொழுதுமே கொல்லப்படத்தகாதவன். ஆதலால், எல்லாப்பிராணிகளைக்குறித்தும் நீ துக்கப்படலாகாது. மேலும்,நீ உனக்கு உரிய தர்மத்தைப்பார்த்து நடுங்குவதற்குத்தகுந்தவனல்லை. தர்மத்தைவிட்டு விலகாமலிருக்கின்ற யுத்தத்தைத்தவிர க்ஷத்ரியனுக்கு வேறுவிதமான ஶ்ரேயஸ் கிடையாது. பார்த்த! தற்செயலாக நேர்ந்திருக்கிறதும் திறக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வர்க்க வாயிலுமான இவ்விதயுத்தத்தைப் புண்யவான்களான க்ஷத்ரியர்கள் அடைகிறார்கள். மேலும், நீ நியாயமான இந்த யுத்தத்தைச் செய்யாவிடில் அதனால் ஸ்வதர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் இழந்து பாவத்தையும் அடைவாய். மனிதர்கள் அழிவற்றதான உன்னுடைய அபகீர்த்தியையும் சொல்லுவார்கள். கௌரவமுள்ளவனுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைக்காட்டிலும் அதிகரித்ததாகிறது. முன்பு எந்த மஹாரதர்களுக்கு நீ மதிக்கப்பட்டவனாயிருந்து (இப்பொழுது யுத்தம் செய்யாமலொழிவதினால்) லாகவத்தை அடையப்போகிறாயோ அவர்கள் உன்னைப் பயத்தினால் யுத்தத்தினின்று பின்னிடைந்தவனென்று எண்ணுவார்கள். உன்னுடைய பகைவர்கள் உன்னுடைய வல்லமையை நிந்தித்துப் பலவிதமான சொல்லத்தகாதவார்த்தைகளையும் சொல்வார்கள். அதைக்காட்டிலும் அதிகமான துக்கம் என்ன இருக்கிறது? குந்திபுத்ர! நீ கொல்லப்பட்டால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய்; ஜயித்தால் பூமியை அனுபவிப்பாய். ஆதலால், நிச்சயமுள்ளவனாகிப் போர் புரிவதற்கு எழுந்திரு. ஸுகதுக்கங்களையும் லாபாலாபங்களையும் ஜயாபஜயங்களையும் ஸமமாக எண்ணிப் பிறகு யுத்தம்செய்யத் தொடங்கு. இவ்வாறு செய்தால் பாவத்தை அடையமாட்டாய். பார்த்த [1]ஸாங்கியத்தில் இந்தப்புத்தியானது உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. எந்தப் புத்தியுடன் நீ கர்மபந்தத்தை நீக்குவாயோ அவ்வித யோகவிஷயமான இந்தப்புத்தியைக் கேள். •இந்தக் கர்மயோகத்தில் ஆரம்பித்த காரியத்திற்குஅழிவில்லை;(தொடங்கி நடுவில்விட்டாலும்)ஒருதோஷமு

[1] (சங்கரபாஷ்யம்) பரமார்த்தவஸ்து விவேகவிஷயம். (ராமானுஜ பாஷ்யம்) புத்தியினால் நிச்சயிக்கத்தக்க ஆத்மதத்வம்.

மில்லை. இந்தக்காமயோகரூபமான தாமத்தினுடைய அம்சமானது சிறிது செய்யப்பட்டாலும் பெரிய பயத்தினின்றும் காக்கிறது. குருநந்தன! இந்தக்காமயோகத்தில் நிச்சயஸ்வபாவமுள்ள புத்தியானது ஒன்றே. நிச்சயஸ்வபாவமில்லாதவர்களுடைய புத்திகள் பற்பல பிரிவுள்ளவைகளாகவும் முடிவற்றவைகளாகவும் இருக்கின்றன. பார்த்த! ஸ்வர்க்காதிலோகஸுகங்களையே காமபலனாகக் கூறுகின்ற வேதவாதங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்களும் (அவற்றைத்தவிர) வேறு இல்லை என்று சொல்லுகிறவர்களும் காமத்தில் அழுந்தின மனத்தையுடையவர்களும் ஸ்வர்க்கமே மேலானதென்கிற கொள்கையுள்ளவர்களுமான எந்த அவிவேகிகள் போகங்களையும் ஐஶ்வர்யங்களையும் அடைவதற்கு ஸாதனமாகப் பிறப்பையும் காமங்களையும் காமபலன்களையும் கொடுக்கின்றதும் அநேககாமபேதங்களால் மிகுதியாயிருக்கின்றதும் [1]புஷ்பங்களோடுமாத்திரம்கூடியதுமான இப்படிப்பட்ட எந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறார்களோ அந்தவார்த்தையினால் அபஹரிக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களும் போகங்களிலும் ஐஶ்வர்யங்களிலும் விசேஷப்பற்றுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றவர்களுக்கு நிச்சயஸ்வரூபமான புத்தியானது மனத்தில் உண்டாகவே மாட்டாது. அர்ஜுன! வேதங்கள் முக்குணங்களைப்பற்றியவை. நீ முக்குணங்களை இழந்தவனும் (ஸுகதுக்கமுதலிய) இரட்டைகளை இழந்தவனும் எப்பொழுதுமே ஸத்வகுணத்தில் நிலைபெற்றவனும் [2]யோக [3]க்ஷேமங்களற்றவனும் ஆத்மவானும் ஆகக்கடவாய். எல்லாப்பக்கத்திலும் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கின்ற தடாகத்தில் தாகமுள்ளவனுக்கு எவ்வளவுமட்டிலும் பிரயோஜனமோ அவ்வளவுமாத்திரமே அதனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதுபோல விசேஷமான ஞானத்தையுடைய பிராமணனுக்கு எல்லாவேதங்களிலும் (எது மோக்ஷஸாதனமோ) அவ்வளவு மாத்திரமே-எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கதாகிறது. உனக்குக் காமத்திலேயே அதிகாரம் இருக்கிறது; ஒருபொழுதும் பலன்களில் அதிகாரமில்லை. கர்மங்களுக்கும் பலன்களுக்கும் நீ ஹேதுவாகாதே. கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பதில் உனக்குப் பற்றுதல் வேண்டாம். தனஞ்சய! யோகத்தில் நிலைபெற்றவனாகிப் பற்றுதலைவிட்டு ஸித்தியிலும் அஸித்தியிலும் ஸமமாயிருந்துகொண்டு கர்மங்களைச் செய். (ஸித்தி அஸித்தி இரண்டிலும்) ஸமனாயிருத்தல் யோகம் என்று கூறப்படுகிறது. தனஞ்சய! பயனில் பற்றுதலின்றி ஸமத்வபுத்தியுடன் அனுஷ்டிக்கப்

---

[1] பலனில்லாதது என்பது கருத்து. [2] அதிகமாகப் பொருளைத்தேடுதல். [3] அடையப்பட்ட பொருளைக் குறைவின்றி ரக்ஷித்தல்.

படும கர்மாவைககாட்டிலும (பலாபேகைஷயுடன செய்யப்படும) கர்மா வானது மிகக இழிவானது. ஆதலால, முறகூறிய ஸமதவபுததியில் நிலைபெறறிரு. பலததைககருதிக கர்மாவைஅனுஷ்டிபபவாகளை [1] கிருபணர்களாகிறூர்கள. ஸமதவபுததியுளளவன புண்ணியபாவங்களை இரணடையும இவவுலகததிலவிடடுவிடுகிறுன. ஆதலால, ஸமதவபுததியோகததினபொருடடு முயறசிசெய. காமங்கள செய்யபபடுங்கால் இநத ஸமதவபுததியோகமானது மிகுநதஸாமாத்தியததால ஸாதிககததககது. ஸமதவபுததியுடையவர்களான ஞானிகள காமங்களாலுணடானபயனை ஒழிததுப பிறவியாகிறபநதததினின்று விடுபட்டவாகளாகித துனபமறறபததை அடைகிறுாகளனறே? எப்பொழுது உனனுடையபுததியானது மோஹஸ்வரூபமானதோஷததைத தாண்டுமோ அபபொழுது கேட்கததககதிலும கேட்கபபட்டதிலும ஒழிவை அடைவாய். அனேக ஆததங்களைக கேட்டதினுல் [2] விபரதிபனனமும (ஸ்வயம) ஏகரூபமுமாயிருககிற உன்னுடைய புததியானது எபபொழுது [3] ஸமாதியில அசைவறறதாகநிறகுமோ அபபொழுது யோகததை அடைவாய்' என்றுா.

அர்ஜுனன, 'கேசவரே! நிலைததபிரஜஞையைஅடைநது ஸமாதியிலிருபபவனுடையபாஷை எவவிதமானது? நிலைததபிரஜஞையையுடையவன எபபடி பேசுவான? எபபடி இருப்பான? எபபடிநடபபான?' என்றுகேட்டனன.

ஸ்ரீபகவான, 'பாரத! ஒருவன் ஆதமாவினுல ஆதமாவினிடததிலேயே ஸநதுஷ்டியுளளவனுக எபபொழுதுமனததைஅடைநதிருககினற எலலாககாமங்களையும முழுதுமவிடடு ஒழிககின்றுனே அபபொழுது அவன நிலைபெறறஞானததையுடையவனென்று சொலலப்படுகிறுன். துககங்களில வருநதாதமனததையுடையவனும ஸுகங்களில பறறுதலறறவனும ஆசையையும பயத்தையும கோபததையும இழநதவனுமாயிருககிற முனியானவன் நிலைதத பிரஜஞையுடையவனென்று சொலலபபடுகிறுன. எவன் எலலாவஸ்துவினிடததிலும அபிமானமற்றவனும அநதஅந்த வேண்டியவை வேண்டாதவைகளை அடைநதும விருப்பும வெறுப்புமறறவனுமாயிருக்கிறுனே

1 (ரா-ம்) ஸம்ஸாரிகள. 'தீனாகள்' என்பதுபழையவுரை.

2 (ச-ம்) பற்பலவிதமாகப் பிரிந்திருக்கின்ற; (ரா-ம்) ஸகலவஸ்துக்களையுங்காட்டிலும் ஆதமாவை விஜாதீயமாகவும் நித்யநிரதிசயஸுகஷமாகவும் அறிந்த.

3 (ச-ம்) ஆதமாவினிடத்தில். (ரா-ம்) மனத்தில்.

அவனுக்குப் பிரஜ்ஞை நிலைபெற்றதாகிறது. ஆமையானது தன் அவயவங்களை அடக்கிக்கொள்வதுபோல ஸகலவிஷயங்களினின்றும் அவன் எப்பொழுது தன் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொள்ளுகிறானோ அப்பொழுது அவனுடைய பிரஜ்ஞை நிலைபெற்றதாகிறது. விஷயங்களைக் கிரஹிக்காமலிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்தினின்று விஷயராகம் நீங்கலாக விஷயங்கள் நிவர்த்திக்கின்றன. இவனுடைய விஷயராகமும் விஷயங்களைக்காட்டிலும் [1] பரமானவஸ்துவைக்கண்டு நிவருத்திஅடைகிறது. குந்திபுத்ர! கலங்கச்செய்யும் தன்மையுள்ள இந்திரியங்கள், (விஷயவிருப்பம் நீங்காமலிருக்கும்போது) என்ன முயற்சிசெய்தாலும், விவேகியான புருஷனுடைய மனத்தையும் பலாத்காரமாக இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றன. அந்த இந்திரியங்களெல்லாவற்றையும் அடக்கி என்னையே பிரதானமாகக்கொண்டு ஸமாதிநிலையுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும். எவனுக்கு இந்திரியங்கள் வசப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றனவோ அவனுக்குப் பிரஜ்ஞை நிலைபெற்றதாகிறது. விஷயங்களைச்சிந்திக்கிற மனிதனுக்கு அவைகளில் பற்றுண்டாகிறது. பற்றிலிருந்து ஆசை உண்டாகிறது. ஆசையினின்று குரோதம் உண்டாகிறது. குரோதத்தினின்று அவிவேகம் உண்டாகிறது. அவிவேகத்தினால் ஸ்மிருதிப்ரமசம் உண்டாகிறது. ஸ்மிருதியினுடைய தவறுதலால் புத்தி அழிந்துபோகிறது. புத்திநாசத்தினால் முழுதும் அழிந்துபோகிறான். ராகத்வேஷங்களினின்று விடுபட்டும் தனக்கு உடன்பட்டுமிருக்கின்ற இந்திரியங்களாலே விஷயங்களை அநுபவிக்கிறவனாயினும் ஸ்வாதீனமான மனத்தையுடையவன் மனத்தெளிவைஅடைகிறான். இந்தப்புருஷனுக்கு மனத்தெளிவு உண்டாகுங்கால் எல்லாத் துக்கங்களுக்கும் நாசமுண்டாகிறது. தெளிந்தமனத்தையுடையவனுக்குப் புத்தியானது சீக்கிரமாக நிலைபெறுகிறது. இந்திரியஸ்வாதீனமற்றவனுக்குப் [2] புத்தி உண்டாகிறதில்லை. இந்திரியஸ்வாதீனமற்றவனுக்கு ஆத்மபாவனையுமில்லை. ஆத்மபாவனையற்றவனுக்குச் சாந்திஉண்டாகிறதில்லை: [3]சாந்திஅற்றவனுக்கு ஸுகமேது? எந்தமனமானது செல்லுகின்ற இந்திரியங்களை அநுஸரிக்கும்படி (ஒருவனால்) செய்யப்படுகிறதோ அந்தமனமானது, காற்று ஜலத்தில் ஓடத்தை இழுப்பதுபோல அவனுடைய விவேகத்தை இழுக்கிறது. மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! ஆதலால், எவனுடைய இந்

1 (ச-ம்) ப்ரம்மம். (ரா-ம்) ஸுகதரமான ஆத்மஸ்வரூபம்.

2 (ச-ம்) ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான புத்தி. (ரா-ம்) விவிக்தாத்மவிஷயமானபுத்தி. 3 விஷயராகம் தணிதல்.

திரியங்களானவை எல்லாவிஷயங்களிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவ்வனுக்குப் பிரஜ்ஞையானது நிலைபெற்றதாகிறது. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் எது இரவோ (இரவுபோலப் பிரகாசமற்றதோ) அதில் இந்திரியங்களை அடக்கிய யோகியானவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். எதில் பிராணிகள் விழித்திருக்கின்றனவோ அது ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்ற முனிக்கு இரவு (இரவுபோல ப்ரகாசமற்றது) ஆகிறது. நாற்புறங்களிலும் (ஜலத்தினால்) நிரப்பப்பட்டிருக்கிறதும் குறைவுநிறைவின்றி ஒரே நிலைமையிலிருக்கிறதுமான கடலில் (நதிகளுடைய) ஜலம்பிரவேசிக்கிறதுபோல எல்லாக் காமங்களும் எந்தயோகியினிடத்தில் பிரவேசிக்கின்றனவோ அவன் சாந்தியை அடைகிறான்; விஷயானுபவத்தில் விருப்பமுள்ளவனோ அடையமாட்டான். எந்தப்புருஷன் எல்லாவிஷயங்களையும் விட்டு ஆசையற்றவனும் மமதையற்றவனும் அஹங்காரமற்றவனுமாக ஸஞ்சரிக்கிறானோ அவன் சாந்தியை அடைகிறான். பார்த்த! இந்த நிலையானது பிரமமத்தை அடையச்செய்கிறது. இந்தஸ்திதியை அடைந்த புருஷன் மோஹத்தை அடைகிறதில்லை. இந்நிலைமையில் அந்திய காலத்திலும் நிலைபெற்றிருந்து ஆனந்தமயமான பிரமமத்தை அடைகிறான்' என்றார்.

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

மூன்றாவது அத்யாயம்.

(கர்மயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'ஜநார்த்தனரே! கர்மத்தைக்காட்டிலும் ஞானமானது சிறந்ததென்பது உமது கொள்கையானால் அப்பொழுது பயங்கரமானகாமத்தில் என்னை ஏன் பிரவ்ருத்திக்கச்செய்கிறீர்? (ஒன்றுக்கொன்று) விரோதம்போலிருக்கிற வாக்கியத்தினாலே என்னுடைய புத்தியை மோஹிக்கச்செய்கிறீர்போலும். நிச்சயமாக எதை அனுஷ்டிப்பதினால் நான் ஶ்ரேயஸை அடைவேனோ அவ்வொன்றைச்சொல்லும்' என்று கேட்டனன்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்: 'பாபமற்றவனே! இவ்வுலகத்தில் ஸாங்கியயோகாதிகாரிகளுக்கு ஞானயோகத்தினாலும் கர்மயோகிகளுக்குக் கர்மயோகத்தினாலும் ஸித்தி உண்டென்று இரண்டுவிதமான நிஷ்டைகள் என்னால் முன்னமே கூறப்பட்டன. மனிதன் கர்மங்களைத் தொடங்காமலிருப்பதனால் ஞானநிஷ்டையை அடையமாட்டான்; கர்மங்களை விட்டுவிடுவதனாலேயே ஸித்தியையும் அடையான். ஒருவனாவது ஒருபொழுதும் கர்மங்களைச் செய்யாமல் ஒரு க்ஷணங்கூட இருக்கிறதில்லையன்றோ? எல்லோரும் ஸ்வாதீனமற்றவர்களாகப் ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தினால் உண்டான குணங்களால் கர்மத்தைச்செய்யும்படி ஏவப்படுகிறார்கள். எவன் கர்மேந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டும் மனத்தினால் விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டும் இருக்கிறானோ விவேகமில்லாத அந்தக்கரணத்தையுடைய அவன் பொய்யான ஆசாரமுடையவனென்று கூறப்படுகிறான். அர்ஜுன! எவன் மனத்தினாலே இந்திரியங்களை அடக்கிப் பயனில் ஆசையற்றவனாகிக் கர்மேந்திரியங்களால் கர்மயோகத்தைச்செய்யத் தொடங்குகிறானோ அவன் சிறந்தவனாகிறான். நீ நியமமாகச்செய்யத்தக்க கர்மத்தைச் செய். கர்மம் செய்யாமலிருப்பதைவிடக் கர்மத்தைச் செய்வது சிரேஷ்டமானது. (அனதிகாரியான நீ எல்லாக்கர்மங்களையும் விட்டு ஞானநிஷ்டையில் ப்ரவர்த்திப்பாயாகில்) கர்மங்களைவிட்டவனான உனக்குச் சரீரரக்ஷணமும் ஸித்தியாது. குந்திபுத்ர! யஜ்ஞார்த்தமான கர்மத்தைக்காட்டிலும் வேறான கர்மத்தில் ப்ரவர்த்திக்கின்ற இந்தஜனங்கள் கர்மத்தினால் கட்டப்படுகிறார்கள். (ஆதலால்,) நீ பயனில் ஆசையைவிட்டு யஜ்ஞார்த்தமான கர்மத்தைச் செய். ப்ரம்மதேவர், ஆதிகாலத்தில் யஜ்ஞங்களோடுகூடப் பிரஜைகளைப்படைத்து, 'இந்தயஜ்ஞத்தினால் விருத்தி அடையுங்கள். இது உங்களுக்கு இஷ்டமான காமங்களை நிரப்புகிறதாகட்டும்' என்றுகூறினார். இதனால் தேவர்களை ஆராதியுங்கள். அந்தத்தேவர்கள் உங்களை விருத்தி அடையச் செய்யட்டும். இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் உபகாரஞ்செய்துகொண்டு சிறந்த நன்மையை அடையப்போகிறீர்கள். யஜ்ஞங்களால் ஆராதிக்கப்பட்ட தேவர்கள் உங்களுக்கு இஷ்டமானபோகங்களைக் கொடுப்பார்கள். அவர்களால்கொடுக்கப்படும் அன்னமுதலியவைகளை அந்தத்தேவதைகளுக்குக்கொடாமல் எவன் தானே அனுபவிக்கிறானோ அவன் திருடனே. யஜ்ஞஞ்செய்து மிச்சமிருக்கிற அன்னத்தைப் புஜிக்கிற ஸாதுக்கள் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறார்கள். எவர்கள் தம்பிரயோஜனத்தின்பொருட்டே அன்னமுதலியவைகளைச்

சமைத்துஉண்கிறார்களோ அந்தப்பாவிகள் பாவத்தையே புஜிக்கிறார்கள். அன்னத்தினின்று பிராணிகள் உண்டாகின்றன. மேகத்தினின்று அன்னம் உண்டாகிறது. யஜ்ஞத்தினால் மேகம் உண்டாகிறது. யஜ்ஞமானது கர்மத்தினால் உண்டாகிறது. கர்மத்தைப் [1]பிரம்மத்தினிடமிருந்து உண்டானதென்று அறி. பிரம்மமானது [2]அக்ஷரத்தினிடமிருந்து உண்டாகிறது. எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பிரம்மமானது எப்பொழுதும் யஜ்ஞத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. ஆகையால், இவ்விதமாக ஈச்வரனால்நடத்தப்பட்டிருக்கிற சக்ரத்தை இவ்வுலகில் எவன் அநுஸரிக்கிறதில்லையோ பாபஸ்வரூபமான ஆயுளையுடையவனும் இந்திரியஸுகங்களில் களிப்பவனுமான அவன் வீணாக ஜீவிக்கிறான். எந்த மனிதன் ஆத்மாவினிடத்திலேயே பிரீதியுள்ளவனும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்தியுள்ளவனும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைந்தவனுமாகிறானோ அவனுக்குச் செய்யத்தக்கது யாதொன்றுமில்லை. (ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்திஅடைந்திருக்கிற) அந்தமனிதனுக்கு இந்த உலகத்தில் செய்யப்பட்டகர்மத்தினால் ஒருவிதமானபிரயோஜனமும் கிடையாது; கர்மங்களைச்செய்யாமையால் யாதொருதோஷமுமில்லை. அவனுக்கு எல்லாபிராணிகளிடத்திலும் பிரயோஜனத்தைக்கருதி ஆச்ரயிக்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆதலால், பயனில்ஆசையற்றவனாக எப்பொழுதும் கர்மாவை நீ நன்றாகச் செய். (ஏனெனில்) பயனில்விருப்பத்தை விட்டுக் கர்மாவை அநுஷ்டிக்கிறபுருஷன் [3]பரத்தை அடைகிறான். ஜனகர்முதலானவர்கள் கர்மயோகத்தினாலேயே ஸித்தியை அடைந்தார்கள். (கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதில் உனக்குப் பற்றுதலில்லாமலிருந்தாலும்) ஜனங்களைத் தர்மங்களில் பிரவர்த்திக்கச் செய்வதென்கிற பயனைக்கருதியாவது கர்மாவைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவனாயிருக்கிறாய். நூல்களைக்கற்று அவ்வழியில் சிறப்பவன் எந்த ஞானத்தக் காரியத்தைச் செய்கிறானோ அந்தஅந்தக்காரியத்தையே வேறுமனிதனும் செய்கிறான். அவன் எதைப் பிரமாணமாகக்கொள்கிறானோ அதை உலகமும் அநுஸரிக்கிறது. பார்த்த! எனக்கு மூவுலகங்களிலும் செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லை; அடையவேண்டியது ஒன்றும் அடையப்படாமலில்லை. (ஆயினும்) கர்மத்திலேயே நிலைபெற்றிருக்கிறேன். ஓ! பார்த்த! யான் எக்காலத்திலாவது ஆலஸ்யமில்லாதவ

---

1 'ப்ரம்ம' என்பதுமூலம். (ச-ம) வேதம்; (ரா-ம்) சரீரம்.

2 (ச-ம்) ப்ரம்மம்; (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.

3 (ச-ம்) மோக்ஷத்தை; (ரா-ம்) ஆத்மாவை.

னுக் கர்மத்தில் நிலைபெற்றிராமற்போனால் மனிதர்கள் எல்லாவிதத்தாலும் என்னுடையவழியையே பின்தொடருவார்கள். நான் கர்மத்தைச் செய்யாவிடில் இந்தஜனங்கள் அழிந்துபோவார்கள். நான் ஜாதிஸாங்கர்யத்தைச் செய்தவனாவேன்; இந்தப்பிரஜைகளையும் கொன்றவனாவேன். பாரத! ஆத்மஜ்ஞானமில்லாதவர்கள் கர்மாவில்பற்றுதலுள்ளவர்களாகி எவ்வாறு கர்மங்களை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ அப்படியே ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவனும் பயனில்பற்றில்லாதவனாக ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தைச்செய்யக்கருதிக் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவன் கர்மத்தில் பற்றுதலுள்ள அவிவேகிகளுக்குப் புத்திபேதத்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது. முயற்சியுடன் எல்லாக்கர்மங்களையும் தான் அனுஷ்டித்துப் பிறரையும் அனுஷ்டிக்கும்படிசெய்யவேண்டும். மனிதன் பிரகிருதியைச்சேர்ந்த குணங்களாலே செய்யப்படுகின்ற எல்லாக்கர்மங்களையும் அஹங்காரத்தினால் தன் உருவத்தை அறியாமல், 'நான்செய்கிறேன்' என்றெண்ணுகிறான். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! குணகர்மவிபாகங்களின் உண்மையை அறிந்தவனோ, [1]குணங்கள் விஷயங்களில் ப்ரவருத்திக்கின்றன என எண்ணிப் பற்றுதலுள்ளவனாவதில்லை. பிரகிருதியினுடைய குணங்களாலே மதிமயக்கங்கொண்டு குணங்களால் செய்யப்படுகின்ற கர்மங்களில் எவர்கள் பற்றுதலுள்ளவர்களோ சிறிதும் அறியாதவர்களான அந்த மந்தர்களை முழுதும் அறிந்தவன் (அதினின்று) நழுவும்படி செய்யக்கூடாது. நீ என்னிடத்தில் ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமானஜ்ஞானத்தினால் எல்லாக்கர்மங்களையும் ஸமர்ப்பித்து நிஷ்காமனும் மமதைவிட்டவனும் தாபத்தை இழந்தவனுமாயிருந்து யுத்தம் செய். எந்தமனிதர்கள் (இதுவேசாஸ்திரார்த்தமென்று) எனக்கு ஸம்மதமான இந்த ஸித்தாந்தத்தை எப்பொழுதும் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, ச்ரத்தையுள்ளவர்களோ, அஸூயை அற்றவர்களோ அவர்களும் கர்மங்களால் விடப்படுகிறார்கள். எவர்கள் அஸூயையுடையவர்களாக என்னுடைய இந்த ஸித்தாந்தத்தை அனுஷ்டிக்காமலிருக்கிறார்களோ அவர்களை ஒருவித ஜ்ஞானமுமில்லாத மூடர்களென்றும் நாசமடைந்தவர்களென்றும் புத்தியில்லாதவர்களென்றும் அறி. ஜ்ஞானமுள்ளவனும் தன்னுடைய [2]பிரகிருதிக்குத்தக்கபடி (விஷயங்களில்) ப்ரவருத்திக்கிறான். (ஏனெனில்), பிராணிகள் ப்ரகிருதியை அனுசரிக்கின்றன. சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்ட நியமனமானது

1 (ச-ம்) இந்திரியங்கள்; (ரா-ம்) ஸத்வாதிகுணங்கள்.

2 (ச-ம்) தர்மாதர்மஸம்ஸ்காரம்; (ரா-ம்) வாஸனை.

என்னசெய்யும்? ஒவ்வோர் இந்திரியத்தின் விஷயத்திலும் ராகமும் த்வேஷமும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. அவ்விரண்டிற்கும் ஸ்வாதீனப்பட்டிருத்தலே அடையக்கூடாது. ஏனெனில், அவ்விரண்டும் இவனுக்குப் பகைகள். ஸ்வதர்மமானது குணமில்லாததாயிருந்தாலும் நன்றாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட பரதர்மத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது. ஸ்வதர்மத்தில் நிலைமையிழந்தாலும் மேன்மை. பரதர்மமோவென்றால், பயத்தைவிளைவிக்கக்கூடியது' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! ஒருமனிதன், விரும்பாமலிருந்தாலும் எதனால் தூண்டப்பட்டுப் பலாத்காரமாக நியமிக்கப்பட்டவன்போலப் பாவத்தைச் செய்கிறான்?' என்று கேட்டனன்.

ஸ்ரீபகவான், 'இது ராஜோகுணத்தினின்று உண்டாகிறதும் (விஷயங்களைப்) பெருந்தீனியாகவுடையதுமான காமமே. இந்தக் காமமே க்ரோதரூபமாகப்பரிணமித்து மிக்கபாவங்களுக்குக் காரணமாகின்றது. ஆதலால், இந்தஸம்ஸாரத்தில் இந்தக்காமத்தை விரோதியாக அறி. எப்படி நெருப்பானது புகையினாலும் கண்ணாடி அழுக்கினாலும் சூழப்படுகின்றனவோ, எவ்வாறு கருவானது பையினால் மூடப்படுகிறதோ அவ்வாறே இந்தப்பிராணிக்கூட்டம் அந்தக்காமத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. குந்தீபுத்ர! ஞானியினுடைய ஆத்மஜ்ஞானமானது, நிரம்பாததும் திருப்தியற்றதுமான இந்தக்காமஸ்வரூபியான நித்யவைரியினாலே மூடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்காமத்திற்கு இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் இருப்பிடமென்று சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளால் இது ஞானத்தைமறைத்துக்கொண்டு தேஹியைப் பலவகையாக மயக்குகிறது. பரதர்களில் சிறந்தவனே! ஆதலால், நீ முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான ஞானத்தையும் அதன் விவேகவிஷயமான (அல்லது அநுபவவிஷயமான) ஞானத்தையும் கெடுக்கின்ற இந்தப்பாவியான காமத்தை நாசஞ்செய். (ஞானத்தைக்கெடுக்கும் விஷயத்தில்) இந்திரியங்களைப் பிரதானமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மனம் பிரதானமானது. மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி முக்கியமானது. புத்தியைக்காட்டிலும் எது பிரதானமோ அதுதான் காமம். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! இவ்விதமாக (க காமத்தைப்) புத்தியைக் காட்டிலும் மேலானதென்று எண்ணித் தன்மனத்தைத் தன்புத்தியினாலேயே அடக்கி நிலைநிறுத்தி, வெல்லுவதற்குமுடியாத காமஸ்வரூபியான சத்துருவை நீ நாசஞ்செய்வாயாக.

இருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

நான்காவது அத்யாயம்.

(1 யஜ்ஞவிபாகயோகம்.)

நான், அழிவில்லாத இந்தக்கர்மயோகத்தை ஸூர்யனுக்கு உபதேசித்தேன். சூரியன் மனுவுக்கு உபதேசித்தான். மனு இக்ஷ்வாகுவுக்கு உபதேசித்தான். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனே! இவ்விதம் பரம்பரையாகவந்த இந்தக்கர்மயோகத்தை ராஜரிஷிகள் அறிந்திருந்தார்கள். அந்தக்கர்மயோகமானது இவ்வுலகத்தில் வெகு காலமாகிவிட்டதால் அழிந்துபோய்விட்டது. புராதனமான அப்படிப்பட்ட இந்தக் கர்மயோகத்தையே இப்பொழுது நீ பக்தனென்றும் நண்பனென்றும் எண்ணி நான் உனக்கு உரைத்தேன். இது உத்தமமான ரகஸ்யமாகும்' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'உமமுடையபிறப்பானது பிந்தினகாலத்தில் உண்டானது. ஸூர்யனுடைய பிறப்பானது முந்தியது. (இவ்வாறிருக்க,) நீர் மன்வந்தரத்தின்தொடக்கத்தில் ஸூர்யனுக்கு உபதேசித்தீரென்பதை யான் எப்படி அறிவேன்?' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'அர்ஜுனா! எனக்கும் உனக்கும் அநேகஜன்மங்கள் சென்றுவிட்டன. சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்கிறவனே! அவை எல்லாவற்றையும் யான் அறிவேன்; நீ அறியாய். யான் பிறப்பற்றவனும் குறைவற்றவனும் பிராணிகளுக்கு ஈஸ்வரனுமாயிருந்தாலும், என்னுடையஸ்வபாவத்தை அவலம்பித்து என்னுடையமாயையினாலே அவதரிக்கிறேன். பரதகுலத்திலஉதித்தவனே! எந்தஎந்தக் காலத்தில் தர்மத்திற்குக் குறைவு உண்டாகுமோ, அதர்மத்திற்குக் கிளர்ச்சியுண்டாகுமோ அப்பொழுதுஅப்பொழுது யான் என்னை அவதரிப்பிக்கிறேன். ஸாதுக்களைப் பாதுகாப்பதின்பொருட்டும் துஷ்டர்களை அழிப்பதின்பொருட்டும் தர்மத்தைநிலைநாட்டுவதின் பொருட்டும் ஒவ்வொருயுகத்திலும் நான் அவதரிக்கிறேன். அர்ஜுன! இவ்வாறான என்னுடைய அவதாரத்தையும் செய்கையையும் அப்ராகிருதமென்று உண்மையாக எவன் அறிகிறானோ அவன் தேகத்தைவிட்ட

1 ஞானயோகம் என்றும் வழங்கும்.

பிறகு திரும்பப பிறபபை அடைகிறதில்லை; என்னையே அடைகிருன். ஞானரூபமான தவததினுல பரிசுததர்களான அநேகாகள என்னை ஆசா ரயிததவர்களாகவும காமததையும் பயத்தையும குரோததது்தையும் விட்டவர்களாகவும என்னிடததிலேயே மனத்தை வைததவாகளாக வும என்னுடையஸ்வபாவததை அடைநதாாகள. பார்தத? எவர்கள் எவவிதமாக என்னை உபாஸிககிருர்களோ அவாகளை நான் அவ்வித மாகவே அநுகரஹிககிறேன. மனிதர்கள் எனதுமார்ககததை எலலா விததததாலும அநுஸரிககிருர்கள. இவ்வுலகில் கர்மஙகளுடையஸித் தியைவிருமபுகிறவாகள் தேவதைகளைப பூஜிககின்றனர். ஏனென்ருல், மனுஷ்யலோகததில கர்மததினுல் உண்டாகினறஸிததியானது விரை வாக உண்டாகிறதன்ருே? (பிரமம க்ஷத்திரிய வைஸ்ய சூததிரர்கள் என்கிற) நானகுவர்ணஙகளும குணஙகளினுடைய பிரிவுகளோடும் கர்மாககளுடைய பிரிவுகளோடும என்னுல் ஸ்ருஷ்டிககபபட்டிருககின் றன. அவைகளுககுக காததாவாயிருநதாலும் என்னைக கர்ததா அல்ல னெனறும நாசமறறவனென்றும அறி. என்னிடத்தில காமங்கள ஒட்டுகிறதில்லை. எனக்குக் கர்மபலத்தில் ஆசை இல்லை. இவ்வாறு எவன் என்னை அறிகிருனே அவன் காமங்களால் கட்டபபடுகிறதில்லை. இவ்விதம அறிந்து (ஸம்ஸாரததினின்று) விடுபடவிருப்பமுறற பூர்வ புருஷர்களாலும கர்மாவானது அநுஷ்டிக்கப்பட்டது. ஆதலால், பூர்வ புருஷாகளால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதும் வெகுநாளாயுள்ளதுமான கர் மததையே நீ செய். 'கர்மம் எபபடிப்பட்டது? அகாமம எப்படிப்பட் டது?' என்கிற இநதவிஷயத்தில கற்றறிநதவர்களும மயக்கமுறறிருக் கிருர்கள். எதை அறிநது அமங்களமான ஸமஸாரபந்தத்தினின்று விடுபடுவாயோ அநதக்கர்மாவை உனக்கு உரைபபேன். (மோக்ஷ ஸாதனமான) காமஸ்வரூபத்திலும அறியததக்க விஷயமிருத்தலா லும், (நிததியநைமிததிககாமயஸ்வரூபமாகப்) பலவகைப்பட்டிருக் கிற கர்மஸ்வரூபத்திலும அறியததக்க விஷயமிருததலாலும், [1] அகர் மத்திலும் அறியத்தகக்விஷயமிருததலாலும் கர்மாவினுடையகதியா னது அறியமுடியாதது. கர்மத்தில் எவன் அகர்மததைப் பார்க்கி ருனே, அகாமததில எவன் காமததைப்பார்ககிருனே அவன் மனிதர் களுள சிறந்தபுததியுளளவன். அவன் யோகி ; எல்லாககாமங்களையும் அநுஷ்டித்தவன். எவனுடைய எலலாக்காமங்களும் பலாபேக்ஷை யும ஸங்கல்பமுமறறனவாகுமோ அவனை, அறிஞர்கள ஞானமாகிற நெருப்பினுல் வினைகள்எரிக்கபபட்டவனெனறும் பண்டிதனென்றும்

1 ஞானத்திலும்.

சொல்லுகிறார்கள். எவன் காமத்தில் பற்றுதலைவிட்டு எப்பொழுதும் த்ருப்தியுள்ளவனும் ஆச்ரயமில்லாதவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் கர்மத்தில் நோக்கத்துடன் பிரவ்ருத்தித்தவனாயினும் ஒன்றையும் செய்பவனாகான். பயனில் ஆசை இல்லாதவனும் அடக்கப்பட்டதும் சிந்தையற்றதுமான மனத்தையுடையவனும் வெளிப்பொருள்களனைத்தையும் விட்டவனுமாகிச் சரீரம் நிலைப்பதற்குஉரிய காமத்தைமாத்திரம் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையான். தற்செயலாகக்கிடைத்த பொருளால் திருப்தியை அடைந்தவனும் ஸுகம் துக்கம் சீதம் உஷ்ணம் முதலிய த்வந்த்வங்களைக்கடந்தவனும் மாத்ஸர்யத்தை விட்டவனுமாகி ஸித்தியிலும் அஸித்தியிலும் ஸமமாயிருப்பவன் காமத்தையே செய்தாலும் கட்டப்படான். [1] ஸங்கத்தை விட்டவனும் பந்தத்தினின்று விடுபட்டவனும் ஞானத்தில் ஊன்றின மனத்தையுடையவனும் யஜ்ஞத்தின்பொருட்டுக் காமத்தை ஆசரிக்கின்றவனுமான மனிதனுக்குக் காமம் முழுதும் நன்கு அழிந்துபோகிறது. பிரம்மரூபமான ஸ்ருக் ஸ்ருவமுதலியவைகளால் ஹோமம் செய்யத்தக்க பிரம்மரூபமான ஹவிஸானது பிரம்மரூபமான அக்னியில் பிரம்மத்தினால் ஹோமம் செய்யப்பட்டதென்று (எவன் எல்லாக்காமத்தையும் பிரம்மமயமாக எண்ணுகிறானோ) பிரம்மரூபமாகக் காமத்தை அநுஸந்திக்கிற அந்தமனிதனாலே பிரம்மமே அடையத்தக்கது. சில காமயோகிகள் இந்திராதிதேவர்களைஉத்தேசித்ததான யஜ்ஞத்தையே உபாஸிக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் ஹோமஸாதனமான ஸ்ருக் ஸ்ருவமுதலிய பாத்திரங்களாலே பிரம்மரூபமானஅக்னியில் பிரம்மஸ்வரூபமான ஹவிஸை ஹோமம்செய்கிறார்கள். பின்னும் சிலர் காதுமுதலான ஞானேந்திரியங்களை ஸம்யமமாகிற அக்னிகளில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். பின்னும் சிலர் சப்தமுதலியவிஷயங்களை இந்திரியங்களாகிற அக்னிகளில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். சிலர் எல்லா இந்திரியவியாபாரங்களையும் பிராணவாயுவினுடைய வியாபாரங்களையும் ஞானத்தினால்பிரகாசிக்கிற மனோநிக்ரஹமாகிய யோகாக்னியில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். சிலர் நியாயத்தினால் திரவியங்களைத்தேடித்தேவதாராதனரூபமான யஜ்ஞத்தைச்செய்கிறார்கள். சிலர் தபோரூபமானயஜ்ஞத்தைச் செய்கின்றனர். அவ்வாறே, சிலர் யோகத்தை யஜ்ஞமாகச் செய்கிறார்கள். முயற்சியுள்ளவர்களும் தீக்ஷ்ணமான விரதத்தையுடையவர்களுமான சிலர் வேதமோதலையும் அதன்பொருளை அறிதலையும் யஜ்ஞமாகச்செய்கிறார்கள்.

---

1 (ச-ம்) பலத்தில் பற்றுதல்; (ரா-ம்) ஆத்மாவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்களின் ஸம்பந்தம்.

பிராணயாமததை முககியமாக அனுஷ்டிக்கிற சிலகர்மயோகிகள் பிராணாபானவாயுககளுடைய கதிகளைத தடுதது அபானவாயுவினிடத திலபிராணவாயுவை ஹோமமசெய்கிறார்கள். (இது பூரகம.) அவவாறே பிராணவாயுவினிடததில அபானவாயுவை ஹோமம செய்கிறாாகள. (இது ரேசகம.) சிலா நியதமான ஆஹாரததையுடையவர்களாகப பிரா ணன்களைப பிராணவாயுககளில ஹோமமபண்ணுகிறாாகள. (இது கும்பகம.) யஜ்ஞததைஅறிநதவாகளான இவாகள எலலோருமயஜ ஞததினாலே பாவஙகள நசிததவாகளாகி யாகததில் மிகுநதிருககினற அமிருதமெனறு பெயர்கொண்ட ஹவிஸைபபுஜிதது அழிவறறதான பிரமமததை அடைகிறாாகள. குருகுலஶரேஷ்ட! யஜ்ஞமசெய்யாத வனுககு இவவுலகமே இல்லை. அவவாறிருகக, மறறபபரலோகமேது? இவவாறு பலவித யஜஞஙகள வேதததினுடைய முகததில விஸ்தரிக கபபடடிருககின்றன. அவைகள் எலலாவறறையும காமஙகளால் உண் டாவனவாக அறி. இவவாறு அறிநதால விடுபடுவாய். பகைவாகளை வாட்டுபவனே! தரவயரூபமான ஸாதனங்களாலசெய்யததக்க யஜஞத தைககாட்டிலும ஞானயஜ்ஞமே சிறநதது. பாாதத! எலலாககாம மும அதைததவிர வேறான எலலா உபாதேயமும ஞானததிலேயே முடிவுபெறுமபடி செய்யபபடுகின்றன. அநதப்ரமமஞானததைஸாஷ் டாஙகவநதனததினாலும கேளவியினாலும் பணிவிடையினாலும்(ஞானி களிடமிருநது) தெரிநதுகொள. பாண்டவ! எநதஞானத்தைஅறிநது இவவாறு மோஹததை மறுபடியும நீ அடையமாட்டாயோ, எதனால் எல்லாப்பிராணிகளையும உன்னிடத்திலும அவவாறே எனனிடததி லுமஸமமாகப்பாாபபாயோ அநதஞானததை ஆதமததவத்தைஅறிநத ஞானிகள உனககு உபதேசிபபார்கள. நீ எல்லாப்பாவிகளையுங்காட்டி லும மிககபாவியாயிருநதாலும பாவமனைத்தையும ஆதமஜ்ஞானமாகிற தெபபததினாலேயே தாண்டுவாய். அர்ஜுன! ஜ்வலிககின்ற நெருபபு விறகுகளை எவவாறு முழுதுமசாமபலாக்குமோ அவ்வாறே ஞானமா கிற நெருப்பு எலலாககர்மஙகளையும சாமபலாகச செய்கிறது. இவவுல கில் ஆத்மஜ்ஞானததிறகுச சமமான (பாவததைப போககககூடிய) பரிசுததமானது வேறொன்றுமில்லை. கர்மயோகததால்ஸித்திபெற்ற வன் அநதஞானத்தைத தன்னிடததில் தானே வெகுகாலததிற்குப் பின் அடைகிறான். (குருஉபதேசததில்) ஶ்ரததையுள்ளவனும் அந்த ஞானததிலேயே பறறுள்ளவனும இநதிரியங்களை அடககினவனுமாயி ருபபவன் ஞானத்தை அடைவான்; ஞானததை அடைந்து சீக்கிரத் தில் சிறந்தசாநதியை அடைகிறான். ஶ்ரததையில்லாதவனும் விவேக

மிலலாதவனும் ஸமசயமுளள மனததை உடையவனுமாயிருபபவன நாசமடைகிருன. ஸமசயமுளளமனததையுடையவனுககு இவவுலகமு மில்லை; பரலோகமுமில்லை; ஸுகமுமில்லை. தனஞ்சய! யோகததினுல கர்மஙகளைவிட்டவனும் [1]ஆதமஞானததாலே ஸமசயததைஅறுதத வனும சிறநதமனமுள்ளவனுமாயிருககிறவனைக கர்மங்கள கட்டுப படுததா. பரதகுலததிலஉதித்தவனே! ஆதலால், அஜஞானத்தினுல உண்டானமனததிலுள்ள இநதஸமசயததை ஞானமாகிற கததியினுல் வெட்டிக காமயோகததை அனுஷ்டி; எழுநதிரு' என்ருர.

இருபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஐந்தாவது அத்யாயம்

([2] ஸந்யாஸ யோகம்.)

அர்ஜுனன, 'கிருஷ்ண! காமங்களுடைய ஸநயாஸததையும மீண்டும காமயோகததையும சொலலுகிறீர். இவ்விரண்டினுள எநத ஒன்று சிறநததென்று நன்குநிசசயிககபபட்டிருககிறதோ அதனை எனக்குச சொலலும' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'கர்மஸந்யாஸம் கர்மயோகம் இரண்டும மோக்ஷத் தைக் கொடுககக்கூடியவை. அவ்விரண்டினுள் கர்மஸந்யாஸததைக் காட்டிலும அனுஷ்டிக்கபபடும கர்மயோகம சிறநதது. நீண்டகை களையுடையவனே! எவன் வெறுக்கிறதில்லையோ, விரும்புகிறதில்லை யோ, ஸுகதுககமுதலிய த்வநதுவஙகளறறவனோ அவன் நித்யஸந் யாஸியென்றீ அறியததக்கவன். அபபடிப்பட்டவன் காமபந்தததி னின்று ஸுகமாக விடுபடுவான். அறிவீனாகள ஞானயோகததை யும காமயோகததையும் வெவ்வேறெனச சொலலுகினறனா. பண்டி தாகளோ (அவ்வாறு) சொல்லுகிறதில்லை. (இவ்விரண்டனுள) ஒன றையாவது நனகுஅனுஷ்டிபபவன் இரண்டினுடைய பயனையுமஅடை கிருன். ஸாஙகியயோகத்தில்நிலைபெறறவாகளான அறிஞர்களால எநத

[1] 'ஆதமவந்தம்' என்பது மூலம். (ச-ம்) தவறுதலற்றவன். (ரா-ம்) உபதேசிக்கப்பெற்ற விஷயத்தில் மனவுறுதியுள்ளவன்.

[2] கர்ம ஸந்யாஸயோகம் என்றும் வழங்கும்.

ஸ்தானம அடையப்படுமோ அந்த ஸ்தானமானது காமயோகநிஷ்டாகளாலும் அடையப்படுகிறது. ஞானயோகததையும கர்மயோகததையும ஒன்ருக எவன் பாாக்கிருனே அவனே பண்டிதன. நீண்டகைகளையுடையவனே! காமஸநயாஸமோவென்ருல், கர்மயோகமின்றி அடைவதறகு மிக்க கஷ்டமானது. காமயோகததுடன் ஆதமாவை மனனமசெய்யும ஸ்வபாவமுடையவன, பிரமமததைச சீககிரமாக அடைகிருன். கர்மயோகததில நிலைபெறறவனும பரிசுததமும ஜயிக்கப்பட்டதுமான மனததையுடையவனும ஜிதேநதிரியனும் எல்லாப பிராணிகளிலுமுள்ள ஆத்மாவையும தன் ஆதமாவையும் ஒன்ருயறிநதவனுமான ஒருவன் கர்மஙகளைசசெய்தாலும (அவறருல்) பறறப்படான. ஆதமததவததை அறிநதவன் கர்மயோகநிஷ்டனுயிருநதுகொண்டு பாாபபவனும கேட்பவனும் தொடுபவனும முகர்பவனும புஜிப்பவனும செலபவனும உறங்குபவனும மூசசுவிடுபவனும் பேசுபவனும (ஜலமலங்களை) விடுபவனும (பொருள்களை) எடுப்பவனும கண்களை விழிப்பவனும மூடுபவனுமாயிருநதும, இநதிரியங்கள் தததமவிஷயஙகளில செல்லுகினறனவென்று மனததில் அநுஸநதானம் செய்து 'யான் ஒன்றையும் செய்யவில்லை' எனறுநினைப்பான். எவன் கர்மஙகளை ப்ரம்மததினிடத்தில் ஒப்பித்துப பயனில பறறுதலைவிட்டுச செய்கிருனே அவன் ஜலததினுல் தாமரையிலை ஒட்டப்படாததுபோலப் பாபத்தினுல் ஒட்டப்படுகிறதில்லை. கர்மயோகிகள் பற்றுதலைவிட்டு ஆதம சுததியின்பொருட்டுச் சரீரத்தினுலும மனததினுலும புததியினுலும் அபிமானமறறிருககிற இநதிரியங்களாலும கர்மத்தைச செயகின்ருாகள. ஆதமாவினிடத்திலேயே மனத்தைச்சேர்ததவன் காமபலத்தை விட்டு ஸ்திரமானசாநதியை அடைகிருன். ஆதமாவினிடததில் மனததைச்சேர்ககாதவன் காமததின் தூண்டுதலால் கர்மபலனில் பறறுதலுடையவனுகிக் கட்டபபடுகிருன். ஜிதேநதிரியன் மனததினுல் எலலாக்கர்மங்களையும் ஒன்பதுவாயிலகளுடன்கூடின பட்டணமபோன்ற சரீரத்தில வைதது விட்டு ஒன்றையும்செய்யாமலும் செய்விககாமலும ஸுகமாயிருககிருன். பிரபுவாயிருககிற ஆதமா உலகததுக்குக காதருதவத்தையும் கர்மஙகளையும காமபலததினஸம்பநதத்தையும உண்டாக்குகிறதில்லை. ஆனுல், பிரகிருதிவாஸனையானது நடைபெறறுவருகிறது. அநதஅந்தக் கர்மததுக்குத்தககபடி எல்லாந்தேகஙகளிலும் ப்ரவேசிப்பதறகுத் தகுதியுள்ள ஜீவாத்மா ஒருவனுடைய பாபத்தையும் க்ரஹிக்கிறதில்லை; புண்ணியத்தையும கிரஹிக்கிறதில்லை. அஜ்ஞானத்தினுலே ஞானம மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனுல், ஜந்துக்கள் மோகிககின்றன.

எவர்களுக்கு ஆத்மஜ்ஞானத்தினால் அவ்விதமான அஜ்ஞானமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டதோ அவர்களுக்கு அந்த உத்தமஜ்ஞானம் ஸூர்யன்போல (எல்லாவற்றையும்) பிரகாசிப்பிக்கிறது. அவ்விதமான ஆத்மதர்சனத்தில் புத்தியைச்செலுத்தினவர்களும் அந்த ஆத்மவிஷயமான மனத்தையுடையவர்களும் அந்த ஆத்மஸ்வரூபாப்யாஸத்தில் நிலைபெற்றவர்களும் அதையே பரமப்ரயோஜனமென்று எண்ணியவர்களும் ஞானத்தினால் பாபம்போனவர்களுமாயிருக்கின்றவர்கள் திரும்பவும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வராமலிருக்கச்செய்யும் மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள். கல்வியும் வணக்கமுமுள்ள பிராம்மணனிடத்திலும் பசுவினிடத்திலும் யானையினிடத்திலும் நாயினிடத்திலும் நாயின் மாம்ஸத்தைப்பக்குவஞ்செய்து புஜிப்பவனிடத்திலும் ஞானிகள் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவர்கள். எவர்களுடையமனமானது நடுநிலைமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அவர்களால் இந்தநிலைமையிலேயே ஸம்ஸாரமானது ஜயிக்கப்பட்டதாகிறது. தோஷமற்றதும் ஸமமுமான ஆத்மவஸ்துவல்லவோ பரமம்? ஆதலால், (ஆத்மஸாம்யத்தில் நிலைபெற்றார்களேயானால்) அவர்கள் பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெற்றவர்களே. ஸ்திரமான வஸ்துவினிடத்தில் புத்தியை வைத்தவனும் முழுதும்மோகமற்றவனும் பரமத்தை அறிந்தவனும் பரமத்தினிடத்தில் நிலைபெற்றவனுமான ஞானியானவன் பிரியத்தை அடைந்தும் மகிழான்; அப்பிரியத்தை அடைந்தும் துயரமடையான். எவன் பாஹ்யவிஷயானுபவங்களில் பற்றுதலற்ற மனத்தையுடையவனாகி அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே ஸுகத்தை அடைகிறானோ அவன் ப்ரம்மாப்யாஸத்தில் சேர்க்கப்பட்ட மனத்தையுடையவனாகி அக்ஷயமான ஸுகத்தை அடைகிறான். குந்தீபுத்திர! விஷயேந்திரியஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகிற போகங்கள் எவைகளுண்டோ அவைகள் துக்கத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவைகளே. ஏனென்றால், அவைகள் உண்டாவதும் அழிவதுமாகவே இருக்கின்றன. அவைகளில் உண்மைதெரிந்த விவேகியானவன் ரமிக்கிறதில்லை. சரீரத்தைவிடுவதற்குமுன் ஸாதநாநுஷ்டானதசையிலேயே காமக்ரோதங்களால் உண்டானவேகத்தைப் பொறுத்துக்கொள்வதற்கு எந்தமனிதன் திறமையுடையவனோ அவனே ஆத்மானுபவத்துக்குத்தகுந்தவன்; அவனே ஸுகமுடையவனாவான். எவன் அந்தராத்மாவினிடத்திலேயேஸுகமுள்ளவனும் அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே க்ரீடிக்கின்றவனும் அவ்வாறே அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே பிரகாசமுள்ளவனுமாயிருக்கிறானோ அந்தயோகியானவன் பிரம்மஸ்வரூபியாகிப் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறான். ஸம

சயமற்றவர்களும் இந்திரியங்களை அடக்கினவர்களும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தைத்தேடுவதிலேயே பற்றுதலுள்ளவர்களும் கல்மஷமற்றவர்களுமான ரிஷிகள் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறார்கள். காமக்குரோதங்களினின்று விடுபட்டவர்களும் முயற்சி செய்பவர்களும் மனத்தைஅடக்கினவர்களும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்களுமான பிரம்மநிஷ்டர்களுக்குப் பிரம்மானந்தம் இருபுறங்களிலும் இருக்கிறது. பாஹ்யங்களான விஷயஸ்பர்சங்களை வெகுதூரத்தில் விலக்கிக் கண்களை இரண்டு புருவங்களின் மத்தியிலும் வைத்துப் பிராணாபானவாயுக்களை மூக்கினுள் ஸஞ்சரிக்கும்படி ஸமமாகச்செய்து இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் புத்தியையும்அடக்கி, காமத்தையும் பயத்தையும் குரோதத்தையும் நீக்கி மோக்ஷத்தையே முக்கியபிரயோஜனமாகக்கருதி ஆத்மாவையே மனனம்செய்துகொண்டிருக்கிறவன் எப்பொழுதும் முக்தனே. கர்மயோகியானவன் என்னை யஜ்ஞங்களையும் தவங்களையும் அநுபவிக்கிறவனும் எல்லாலோகங்களுக்கும் மஹேஸ்வரனும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருத்துமாக அறிந்து சாந்தியை அடைகிறான்.

முப்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஆறாவது அத்யாயம்.

(1 அத்யாத்மயோகம்.)

காமங்களுடையபலனைக்கருதாமல் செய்யவேண்டிய கர்மத்தை எவன் செய்கிறானோ அவனே ஸந்யாஸி; அவனே யோகி. அக்நிகாரியங்களையும் கிரியைகளையும்விட்டவன் ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகான். பாண்டவ! எதை [2]ஸந்யாஸம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதை நீ [3] யோகம் என்றுஅறி. ஸங்கல்பத்தை விடாதவன் ஒருவனாவது யோகியாகான். ஞானயோகத்தை அடையவிரும்புகிற யோகிக்குக் கர்மயோகம் காரணமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஞானயோகத்தை அடைந்திருக்கிற அவனுக்கே கர்மநிவ்ருத்தியானது காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. எப்பொழுது விஷயங்களிலும் காமங்களிலும் பற்

1 ஆத்மஸம்யமயோகம்என்றும் யோகாப்யாஸயோகம்என்றும் வழங்கும். 2 ஞானயோகம். 3 கர்மயோகம்.

றுதலுள்ளவனுகாலே அப்பொழுது 'எல்லாவிருப்பங்களையும் விட்ட அவன் யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான். மனிதன் தன்மனத்திஞல் தன் ஆத்மாவை ஸம்ஸாரத்தினின்று தூக்கிக் கரையேற்றிவிட வேண்டும். ஆத்மாவைக் கெடுக்கக்கூடாது. ஏனெனில், தனக்குத் தன்மனமே உறவு; தன்மனமே பகை. எந்தப்புருஷனுலே தன்னுலேயே தன்மனமானது ஜயிக்கப்பட்டதோ அந்தப்புருஷனுக்குமனமே பந்து. மனத்தை அடக்காதவனுக்குத் தன்மனமே சத்துருவைப் போலத் தனக்குத்தீங்குசெய்வதில் நிலைபெற்றிருக்கும். சீதம்உஷ்ணம் ஸுகம்துக்கம் அவ்வாறே மானம்அவமானம் இவைகளில் வேறுபாட்டை அடையாதமனத்தையுடையவனும் அதிகசாந்தியுள்ளவனுமான மனிதனுடையமனத்தில் பரமாத்மா விசதமான அனுஸந்தானத்துக்கு யோக்கியனுகிறான். ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞானத்திஞலும் விஜ்ஞானத்திஞலும் திருப்தியுள்ளமனத்தையுடையவனும் ஆத்மாவினிடத்தில்நிலைபெற்றவனும் இந்திரியங்களை நன்குஜயித்தவனும் மண்ணுங்கட்டி கல் தங்கம் இவைகளை ஸமமாகப்பாவிக்கிறவனுமான யோகியானவன் ஆத்மாவைப்பாாப்பதான யோகாப்யாஸத்திற்குரியவனென்று சொல்லப்படுகிறான். [1]ஸுஹ்ருத், [2]மித்ரன், [3]சத்ரு, [4]உதாஸீனன், [5]மத்யஸ்தன, [6]த்வேஷி, [7]பந்து இவர்களிடத்திலும் [8]ஸாதுக்களிடத்திலும் [9]பாபிகளிடத்திலும் ஸமபுத்தியுள்ளவன் மேன்மையுடையவனுகிறான். காமயோகநிஷ்டன் ஏகாந்தப்பிரதேசத்தில் ஒருவனுயிருந்துகொண்டு நன்குஅடக்கப்பட்ட மனம் தேகம் இந்திரியங்கள் இவைகளையுடையவனும் அபேக்ஷையில்லாதவனும் மமதையற்றவனுமாக எப்பொழுதும் மனத்தை யோகநிஷ்டையில் சோப்பிக்கவேண்டும். பரிசுத்தமான இடத்தில் அதிகஉயரமில்லாததும் அதிகத்தாழ்

1 கைம்மாறுகருதாமல் உதவிபுரிபவன்; அல்லது, பிராயஒப்புமையில்லாமல் ஒருவனுக்கு நன்மையைக்கருதுபவன்.

2 அன்புடையவன்; அல்லது, ஒத்தபிராயத்தையுடைய நண்பன்.

3 காரணமிருத்தலால் பகைப்பவன்.

4 ஒருவனுடையபக்ஷத்தையும் சேராதவன்; அல்லது, விருப்பு வெறுப்பு இரண்டற்கும் காரணமில்லாமையால் இரண்டும் அற்றவன்.

5 விரோதிகளான இரண்டுபக்ஷத்தாருக்கும் நன்மையைநாடுபவன் அல்லது, இயற்கையாகவே விருப்புவெறுப்பு இல்லாதவன்

6 அப்ரியமானவன்; அல்லது, இயற்கையாகவே பகையானவன்.

7 உறவினன்; அல்லது, இயற்கையாகவே நன்மையைநாடுபவன்.

8 சாஸ்திரங்களில் கூறியபடிநடப்பவர், அல்லது, தர்மசீலர்கள்.

9 நூல்களால் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்பவர்.

வில்லாததும ஒன்றின்மீதொன்ருகப் போடபபட்டதுமான தர்ப்பம, மூான்தோல, வஸ்திரம இவைகளையுடைய ஸ்திரமான ஆஸனத்தைதத தனககாக ஏறபடுததிக்கொண்டு அநத ஆஸனததில் உடகார்நது மனததை ஒரேநிலையில நிறுததி மனததையும இநதிரியஙகளையும் இநதிரிய வியாபாரஙகளையும அடககி அநதககரண சுததியினபொருடடு யோகததைச செய்யககடவன். யோகியானவன சரீரம தலை கழுதது இவைகளை ஸமமாகவும அசைவறறனவாகவும தரிததுக்கொண்டு, 1 உறுதியுளளவனுக இருநது, தன்மூககுநுனியைப பாாததுக்கொண்டு திககுககளைபபாராமல மனத்தை மிகஅடக்கிப பயமற்றவனும பிரமமசாய விரதததில நிலைபெறறவனும மனததை அடக்கி எனனிடததிலேயே அம்மனததைச் செலுத்தினவனும் என்னையே நினைக்கிறவனுமாயிருககவேண்டும. இவவாறு மனததை எப்பொழுதும (என்னிடததில) சோததவனும அசைவறறமனமுடையவனுமான யோகியானவன் ஆனநதததினுடைய மேலான நிலைமையும் என்னிடததில நிலைபெற்றதுமான சாநதியை அடைகிருன்.. அர்ஜுன ! தியானயோகமானது ஆகாரததை அதிகமாக உட்கொள்பவனுககும் ஸித்தியாது; முழுதும உணவறறவனுககும் ஸித்திபெருது; அதிகததூககததை ஸ்வபாவமாகக் கொண்டவனுக்கும ஸித்தியாது; எபபொழுதும் விழிததிருக்கிறவனுக்கும் கைகூடாது. மிதமான உணவு ஸஞசாரம இவைகளையுடையவனும அவசியமான அளவு கார்யஙகளைசசெய்கிறவனும மிதமானதூககமவிழிப்பு இவைகளை உடையவனுமான மனிதனுககுத துககஙகளைப் போககுகிற ஸ்வபாவமுள்ள யோகமானது நிறைவேறுகிறது. எபபொழுது மனம நன்ருக அடககபபட்டு ஆதமாவினிடததிலேயே அசைவறறு நிறகுமோ அப்பொழுதுதான் எல்லா விஷயங்களினின்றும் ஆசையை விடடவனை அவன் யோகததுககுத தகுநதவனென்று கூறப்படுகிருன். மனததையடககி ஆதம ஸாக்ஷாதகாரத்தைசசெய்துகொண்டிருக்கிற யோகிக்குக் •காறறில்லாத இடததில் அசைவற்றிருக்கிற தீபமானது உபமானமென்று எண்ணபபட்டிருககிறது. யோகாப்யாஸ பலததினுல் (வேறுவிஷயங்களில செல்லாமல்) தடுக்கப்பட்டிருக்கிறமனம் எதில் மிக்கஆனநதததை அடைகிறதோ, எதில் யோகியானவன் மனததினுலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து ஆதமாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைகிருனே, எதில் இந்திரியங்களுக்கு அகோசரமும் புத்தியினுலே கிரஹிக்கத்தக்கதும் அநதமில்

1 'ஸ்திரம்' என்றும் பாடம்; அதற்கு 'ஸ்திரமாகவும்' என்பதுபொருள்.

லாததுமான ஸுகத்தை அறிகிறானோ, எதில் நிலைபெற்றுத் தத்வத்தினின்று அசையானோ, எதை அடைந்து அதைக்காட்டிலும் மேலான வேறு லாபத்தைக் கருதானோ, எதில் நிலைபெற்றுப் பெரிய துக்கத்தினாலும் அசைக்கப்படானோ துக்கஸம்பந்தத்தைவிட்டு விலகினதான அதை யோகமென்று பெயருள்ளதாக அறியவேண்டும். அந்தயோகமானது மனத்தில் களிப்புடன் நிச்சயமாக அனுஷ்டிக்கத்தக்கது. ஸங்கல்பத்தினாலுண்டாகிற எல்லாக்காமங்களையும் முழுதும் விட்டு மனத்தினாலேயே இந்திரியக்கூட்டத்தை எல்லா விஷயங்களினின்றும் அடக்கி மெள்ளமெள்ளத் தைர்யத்துடன் கூடிய புத்தியினால் ஒழிவடைந்து மனத்தை ஆத்மாவினிடத்தில் நிலைபெறச்செய்து வேறொன்றையும் நினைக்காமலிருக்கவேண்டும். சஞ்சலஸ்வபாவமுள்ளதும் நிலையற்றதுமான மனமானது எந்தெந்த விஷயங்களில் செல்லுகிறதோ அந்தஅந்த விஷயங்களினின்றும் அதை அடக்கி ஆத்மாவினிடத்திலேயே வசப்பட்டிருக்கும்படி செய்யவேண்டும். மிக்க சாந்தமான மனத்தையுடையவனும் பாவமற்றவனும் ரஜோகுணம் நசித்தவனும் பிரம்மமாயிருக்கின்றவனுமான இந்த யோகியை உத்தமமான ஸுகமானது நாடுகிறதன்றோ? இவ்வாறு எப்பொழுதும் மனத்தை யோகத்தில் செலுத்துகிறவனும் பாவங்களை நீக்கியவனுமான யோகியானவன் அளவற்ற பரமானுபவ ஸுகத்தை எளிதில் அடைகிறான். யோகத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினவனும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸமமான ஆத்மபாவனையுள்ளவனுமான யோகியானவன் ஆத்மாவை எல்லா வஸ்துக்களிலுமிருப்பவனும் ஸகலவஸ்துக்களையும் ஆத்மாவினிடமிருப்பனவுமாகப் பார்க்கிறான். எவன் என்னை எல்லாவஸ்துக்களிடத்திலும் பார்க்கிறானோ, எல்லா வஸ்துக்களையும் என்னிடத்தில் பார்க்கிறானோ அவனுக்கு நான் காணப்படாமலிரேன். அவனும் எனக்குக் காணப்படாமலிரான். எல்லாப்பிராணிகளிடங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கிற என்னை எந்தயோகியானவன் அபேதத்தை ஆச்ரயித்து ஆராதிக்கிறானோ அந்தயோகியானவன் எவ்விதமிருந்தாலும் என்னிடத்திலேயே இருக்கிறான். ஓ! அர்ஜுன! எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸுகத்தையாவது துக்கத்தையாவது தன்னிடத்திற்போல ஸமமாகவே எவன் பார்க்கிறானோ அந்தயோகிதான் சிரேஷ்டனென்றெண்ணப்படுகிறான்' என்று சொன்னார்.

அர்ஜுனன், 'மதுஸூதனரே! உம்மால் சொல்லப்பட்ட எல்லா இடத்திலும் ஸமதர்சனரூபமான யோகத்தினுடைய ஸ்திரமான நிலையை மனத்தினுடைய சாஞ்சல்யத்தினால் நான் காணவில்லை. கிருஷ்ண! மனமானது ஓரிடத்திலும் நிலைத்திராததும் இந்திரியங்களைக்

கலஙகசசெய்கிறதும் அதிகபலமுள்ளதும உறுதியானபறறுள்ளது மாயிருககிறதன்றே? அநதமனத்தை அடக்குவது காறறை அடககுவதுபோல மிகவும அஸாதயமெனறு நான நினைககிறேன' எனறு சொனனுன.

ஸ்ரீபகவான், 'நீணடகைகளையுடையவனே! சஞசலமானமனமானது அடககமுடியாதது; ஸமசயமிலலை குநதிபுத்ர! அபயாஸத்தாலும வைராகயததாலும் அடககபபடுகிறது. அடககப்படாத மனததையுடையவனுலே யோகமானது அடையக கூடியதன்றென்பது எனனுடைய எண்ணம. மனததைவசப்படுததி முயறசிசெய்பவனுலோ உபாயததிலுலே அடையததககது' என்று சொன்னா.

அர்ஜுனன, 'கிருஷ்ண! ஸ்ரததையுடன யோகததில பிரவேசித்து அதைப்பூர்ததிசெய்வதில முயறசியில்லாதவனுகி யோகத்திலிருநதுநழுவி விஷயததில பிரவேசிதத மனததையுடையவன் யோகஸிததியைபபெருமல எனனகதியை அடைகிருன? மிககபாகுபலமுளளவரே! காமயோகததில நிலைபெருமல பரமமததை அடையுமவழியான யோகமாககததிலும ஞானமறறு உபயபிரஷ்டனுயிருககிறவன் சிதற அடிககபபடட மேகமபோல அழியாமலிருபபனு? கிருஷ்ண! என்னுடைய இநத ஸமசயததை முழுதும போககுவதறகு நீா தகுநதவா. தேவரீரைததவிர மறறவன் இநதஸம்சயத்தை நிவ்ருததிசெய்வானென்பது பொருநதாதன்றே?' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'பார்தத! அநதயோகபரஷ்டனுக்கு இமமையிலும் மறுமையிலும ஒருகாலும கெடுதியுண்டாகாது. அபபா! நல்லகாரியததைசசெய்த ஒருவன் ஒருகாலும கெடுதிஅடையமாட்டான். யோகததினின்றும தவறியவன் புண்ணியஞசெய்தவாகளுக்குரிய உலகங்களைஅடைநது (அஙகு) அநேகவருஷகாலம வஸிதது நல்லொழுககமுள்ளவர்களான ஸ்ரீமான்களுடையவீட்டில் பிறககிருன். அல்லது, ஞானிகளான யோகிகளுடையகுலததிலேயே பிறக்கிருன். உலகததில இபபடிபபட்ட பிறப்பை அடைவது மிகஅரிது. குருநநதன! அநதஜன்மததில் பூாவதேகததிலுண்டான அநதப்புததிஸமபநததததைப் பெறுகிருன். பிறகு, மறுபடியும் யோகஸிததியை அடைவதின்பொருட்டு முயறசிசெய்கிருன. உடன்படாதவனுயிருநதாலும அநதபபூர்வாபபியாஸததிலுலேயே அவன் பலாத்காரமாக இழுக்கப்படுகிருன். யோகஸ்வரூபததை அறியவிருப்பமுள்ளவனுலும (தேவன், மனிதன், பூமி, ஆகாயம, ஸ்வர்ககமுதலான)[1] சபதங்

[1] 'சப்தப்ரம்ம' என்பதுமூலம்; (ச-ம்) வேதோக்தகர்மானுஷ்டானபலம்.

களால் வ்யவஹாரிகத்தக்க ப்ரக்ருதியை அதிக்ரமிக்கிறான். முயற்சியினால் யோகாப்யாஸஞ்செய்யும் யோகியானவன் அநேக ஜன்மங்களால் நல்ல ஸித்தியை அடைந்தவனாகிப் பிறகு உத்தமமான கதியை அடைகிறான். அர்ஜுன! யோகியானவன், தபஸ்விகள் ஞானிகள் (அச்வமேதமுதலான) காமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் இவர்களெல்லோரையுங்காட்டிலும் மேலானவனாக எண்ணப்படுகிறான். ஆதலால், நீ யோகியாகக்கடவாய். எல்லாயோகிகளுள்ளும் எவன் என்னிடத்திலேயே மனத்தை நிலைநிறுத்தி ஶ்ரத்தையுடன் என்னை உபாஸிக்கிறானோ அவன் மிகவுஞ்சிறந்தவனென்பது என்கருத்து.

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை

ஏழாவது அத்யாயம்.

(1 ஞானயோகம்.)

பார்த்த! என்னிடத்தில் பற்றுள்ளமனத்தையுடையவனும் என்னையே ஆதாரமாகப்பற்றினவனும் யோகாப்யாஸஞ்செய்பவனுமான நீ என்னை ஸம்பூர்ணமாக ஸம்சயமின்றி எதனால் அறிவாயோ அந்தஞானத்தைக் கேள். எதை அறிந்தால் மீண்டும் என்னிடத்திலிருந்து அறியத்தக்கது வேறொன்றும் மிச்சமிராதோ அப்படிப்பட்ட 2 விஜ்ஞானத்துடன்கூடின ஞானத்தை மிச்சமின்றியான உனக்குச்சொல்லப்போகிறேன். மனிதர்களுள் ஆயிரத்தில் ஒருவன் ஸித்தியின்பொருட்டு முயற்சிசெய்கிறான். முயற்சிசெய்து ஸித்திபெற்றவர்களான ஆயிரவர்களுள் ஒருவன் என்னை உள்ளபடி அறிகிறான். என்னுடைய இந்தப்ரகிருதியானது பூமி, ஜலம், அக்னி, காற்று, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரமென எட்டாகப் பிரிந்திருக்கிறது. மிக்கதோள்வன்மையுள்ளவனே! இந்தப்பிரகிருதியானது அப்ரதானமாயுள்ளது. எந்தப்ரகிருதியினால் இவ்வுலகம் தாங்கப்பட்டிருக்கிறதோ இதைக்காட்டிலுஞ்சிறந்ததும் ஜீவஸ்வரூபமுமான என்னுடைய அந்த வேறு ஒருப்ரகிருதியையும் நீ தெரிந்து

1 பரமஹம்ஸவிஜ்ஞானயோகம் என்றும் விஜ்ஞானயோகம் என்றும் ஞானவிஜ்ஞானயோகம் என்றும் வழங்கும்.

2 (ச-ம்) ஸ்வானுபவம். (ரா-ம்) விவிக்தாகாரவிஷயகஜ்ஞானம்.

கொள். எல்லாபூதங்களும் இவ்விரண்டுவிதமானப்ரகிருதிகளைக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனவென்று நீ அறி. யான் எல்லா உலகங்களுக்கும் உத்பத்திக்குக்காரணமும் அவ்வாறே லயத்திற்குக் காரணமுமாயிருக்கிறேன். ஓ! தனஞ்சய! என்னைககாட்டிலுமசிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. நூலில் மணிகளுடைய கூட்டங்கள் கோக்கப்பட்டிருப்பதுபோல என்னிடத்தில் இவை அனைத்தும் கோக்கப் பட்டிருக்கின்றன. குந்தீபுத்ர! நான் ஜலத்தில ரஸமும சந்திர சூரியாகளிடத்தில ஒளியும எல்லாவேதங்களிலும ப்ரணவமும ஆகாயத்தில் சப்தமும மனிதாகளிடத்தில பௌருஷமுமாயிருக்கிறேன். நான் பூமியில் பரிசுத்தகந்தமும அக்னியினிடத்தில ஒளியும எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும உயிரும் தபஸ்விகளிடத்தில் தவமுமாயிருக்கிறேன். பாரத! சாஸ்வதனுயிருக்கிற என்னை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும விததாக அறி. புத்திசாலிகளுடையபுத்தியும தேஜஸ்விகளுடையதேஜஸுமாக நான் இருக்கிறேன். பரதகுலத்திலபிறந்தவர்களுள் உத்தமனே! பலசாலிகளுடைய காமத்தாலும ராகத்தாலும விடுபட்டிருக்கிறபலமும பிராணிகளிடங்களில் தர்மத்துக்கு விரோதமில்லாதகாமமுமாக நான் இருக்கிறேன. எந்தவஸ்துக்கள ஸத்வகுணத்தால் உண்டானவைகளோ, எவைகள ரஜோகுணத்தால் உண்டானவைகளோ, எவைகள் தமோகுணத்தால உண்டானவைகளோ அவைகளை என்னிடத்தினின்றே உண்டானவைகளென்று நீ அறி. நான் அவைகளில இருக்கவில்லை. அவைகளோ என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. குணமயமான இந்த மூன்று பதார்த்தங்களாலே மதிமயங்கியிருக்கிற இந்தப்பிரபஞ்சமனைத்தும் இவைகளைக் காட்டிலும வேறாகவும அழிவற்றவனாகவுமிருக்கிற என்னை அறிகிறதில்லை. முக்குணமயமானதும தேவனுன என்ஸம்பந்தம பெற்றதுமான என்னுடைய இந்தமாயையானது ஒருவராலும் தாண்டக்கூடாதது. என்னையே எவாகள சரணமடைகிறாகளோ அவர்கள் இந்தமாயையைத தாண்டுகிறாகள். பாவிகளும மூடாகளும மாயையினாலேகவரப்பட்ட ஆத்மஞானத்தையுடையவாகளும் ஆஸுரஸ்வபாவத்தை நாடினவர்களுமான கீழ்மக்கள என்னைச சரணமடைகிறதில்லை. பரதகுலத்திலபிறந்தவர்களுள்சிறந்தவனே! அர்ஜுன! வியாதியினாலவருந்துகிறவன், என்ஸ்வரூபத்தை அறிய இச்சிக்கிறவன, ஐஸ்வரியத்திலவிருப்பமுள்ளவன், பரமஞானி இந்த நான்குவித புண்ணியசாலிகளான ஜனங்களும என்னைப பஜிக்கிறார்கள். அவர்களுள் எப்பொழுதும் என்னுடைய ஸம்பந்தம்பெற்றவனும் என்னிடத்திலேயே பக்தியுள்ளவனுமான ஞானியே சிறந்தவன்.

அந்தஞானிக்கு நான் மிகவும்பிரியமானவன். அவனும் எனக்குப் பிரியன். இவர்கள் எல்லோருமே உதாரர்கள். ஞானியோ என்னுடைய நானென்பதே என்னுடைய எண்ணம். ஏனெனில், அவன் என்னிடத்திலேயே மனத்தைச் சேர்த்தவனும் என்னையே மிக உத்தமமான கதியென்று அடைந்தவனுமாயிருக்கிறான். அனேகஜன்மங்கள் எடுத்தபிறகு யாவும் வாஸுதேவஸ்வரூபமென்கிற ஞானமுடையவன் என்னை அடைகிறான். அப்படிப்பட்டமகாபுருஷன் கிடைக்க மிக அரியவன். (மனிதர்கள்) தங்களுடையபாகிருதியினால் ஏவப்பட்டு அந்தஅந்தக காமங்களாலே கவரப்பட்டஞானத்தையுடையவர்களாகி அந்த அந்தநியமத்தை ஆச்ரயித்து இதரதேவதைகளைப் பஜிக்கின்றனர். எந்தஎந்தப் பக்தன் (என்னுடைய) எந்தஎந்தச் சரீரத்தை ச்ரத்தையுடன் பூஜிப்பதற்கு விரும்புகிறானோ அந்தஅந்தப் பக்தனுக்கு அந்தஅந்த ச்ரத்தையையே ஸ்திரமாக நான் ஏற்படுத்துகிறேன். அவன் அந்தச்ரத்தையோடு அந்தத்தேவதையினுடைய ஆராதனத்தைச் செய்யவிரும்புகிறான். என்னாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்ட அவ்விதமான அபீஷ்டங்களை அந்தத்தேவதையினிடத்தினின்று அடைகிறான். அல்பபுத்தியுள்ள அவர்களுக்கு அதனாலுண்டாகும் பயன் முடிவையுடையதாகவே ஆகிறது. ஏனெனில், இதர தேவர்களை ஆராதிக்கின்றவர்கள் இதரதேவர்களை அடைகிறார்கள். என்னுடைய பக்தர்களோ என்னையே அடைகிறார்கள். அழிவில்லாததும் ஸர்வோத்தமமும் லோகவிலக்ஷணமுமான என்னுடையஸ்வரூபத்தை அறியாதவர்களான அறிவீனர்கள், என்னை முன்பு கண்ணுக்குப்புலப்படாதவனென்றும் இப்பொழுது காமவசத்தினாலே ஜன்மவிசேஷத்தைப்பெற்றுப் பிரகாசத்தை அடைந்திருக்கின்றவனென்றும் நினைக்கிறார்கள். யோகமாயையினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற நான் எல்லோருக்கும் விளங்குவதில்லை. (ஆதலால்) விவேகமற்ற இவ்வுலகம் என்னைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அழிவில்லாதவனென்றும் அறிகிறதில்லை. ஓ! அர்ஜுன! நான் சென்றவைகளும் தற்காலத்தில் இருக்கின்றவைகளும் இனிவருபவைகளுமான பூதங்களை அறிவேன். என்னையோ ஒருவனும் அறியான். பரத குலத்தில் உதித்தவனே! சத்துருக்களைத்தபிக்கச் செய்பவனே! ராகத்வேஷங்களாலேஉண்டான த்வந்த்வநிமித்தமான மோகத்தினாலே எல்லாப்பிராணிகளும் பிறக்கும்பொழுதே மிக்கமயக்கத்தை அடைகின்றன. புண்ணியகர்மங்களையுடையவர்களான எந்த ஜனங்களுக்குப் பாவமானது நசித்ததோ அவர்கள் ஸுகதுக்கமுதலிய த்வந்த்வமோகத்தினின்று விடுபட்டு உறுதியானவிரதத்துடன்

என்னைப்பஜிக்கிறார்கள். எவர்கள் என்னை ஆச்ரயித்து மூப்பு, சாவு இவ்விரண்டினின்றும் விடுபடமுயல்கிறார்களோ அவர்கள் அந்தப் பிரமத்தையும் ஸகலமான [1]அத்யாத்மத்தையும் எல்லாக்காமத்தையும் அறிகிறார்கள். எவர்கள் என்னை அதிபூதத்துடனும் அதிதெய்வத்துடனும் அதியஜ்ஞத்துடனும் கூடியவனாக அறிகிறார்களோ அவர்கள் மரணகாலத்திலும் என்னிடத்தில் மனத்தைச் சேர்த்தவர்களாக என்னை அறிகிறார்கள்' என்று கூறினார்.

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

எட்டாவது அத்யாயம்.

([2] தாரகப்ரம்மயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'புருஷோத்தமரே! அந்தப்பிரம்மமென்பது யாது? அத்யாத்மம் என்பது யாது? கர்மமென்பது யாது? அதிபூதமென்று சொல்லப்பட்டதும் யாது? எது அதிதெய்வமென்று சொல்லப்படுகிறது? ஓ! மதுஸூதனரே! இந்தத்தேகத்தில் அதியஜ்ஞன் யார்? அவன் எப்படிப்பட்டவன்? மனத்தை அடக்கினவர்களாலே மரணகாலத்தில் எவ்வாறு நீர் அறியத்தக்கவராகிறீர்?' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'பிரகிருதியினின்று விடுபட்டிருக்கிற அழிவற்ற உத்தமமான ஆத்மஸ்வரூபம் பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வபாவமானது (பிரகிருதி) அத்யாத்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. மனிதர்முதலிய பிராணிகளுடைய உற்பத்திக்குக்காரணமான [3]விஸர்க்கமானது காமமென்று சொல்லப்படுகிறது. தேகமுடையவர்களுள் உத்தமனே! அழிவுள்ள வஸ்துவானது அதிபூதமெனச் சொல்லப்படுகிறது. புருஷன் அதிதெய்வதமென்று சொல்லப்படுகிறான். இந்தத்தேகத்தில் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற நானே அதியஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிறேன். எவன் மரணகாலத்தில் என்னையே நினைத்துக்

---

1 (ச-ம) ப்ரத்யகாத்மவிஷயமானவஸ்து. (ரா-ம) ப்ரகிருதி.

2 அக்ஷரபரப்ரம்மயோகமென்றும் அக்ஷரப்ரம்மயோகமென்றும் வழங்கும்.

3 'யஜ்ஞம்' என்றும், 'இந்திரியஸேகம்' என்றும்பொருள்கூறுவர்.

கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிருனே அவன் என்னுடைய [1] தன்மையை அடைகிருன். இந்தவிஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை குந்தீபுத்திர! மனிதன் நிர்யாணகாலத்தில் எந்த எந்த ரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிருனே எப்பொழுதும் அந்த அந்த ரூபத்தின் ஸ்மரணமே உடையவனுகி அந்த அந்த ரூபத்தையே அடைகிருன். ஆதலால், எக்காலத்திலும் என்னையே நீ ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு. யுத்தமும்செய். மனத்தையும் புத்தியையும் என்னிடத்தில் வைப்பதனுல் என்னையே அடைவாய், ஸம்சயமில்லை. பாரத்த! அப்யாஸமும் த்யானமுமுள்ளதும் வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்றதுமான மனத்தினுலே நினைப்பவன் [2] திவ்யனை பரமபுருஷனை அடைகிருன். எவன் பக்தியும் யோகபலமுமுள்ளவனுகி அசைவற்றமனத்தினுலே நிர்யாணகாலத்தில் இரண்டு புருவங்களினிடையில் ப்ராணவாயுவை நன்கு நிலைநிறுத்தி, ஸர்வஜ்ஞனும் அனுதிகாலமாயிருக்கிறவனும் (ஸகலமான பிரபஞ்சத்தையும்) தன்னுஜ்ஞையினுல் அடக்கி ஆளுகிறவனும் அணுவைக்காட்டிலும் அணுவாயிருக்கிறவனும் எல்லாப்பிரபஞ்சங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனும் மனத்தினுல் எண்ணவு முடியாத ரூபமுள்ளவனும் ஸூர்யனைப்போல விளங்குகிறவனும் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் அப்புறத்திலிருக்கிறவனுமான பரமபுருஷனைத் தியானம்செய்பவனே அவன் திவ்யஸ்வரூபியான அந்தப் பரமபுருஷனை அடைகிருன். வேதங்களை அறிந்தவர்கள் எதை அழிவற்றதாகச் சொல்லுகிருர்களோ, விஷயவிருப்பமற்ற யதிகள் எதில் பிரவேசிக்கிருர்களோ, எதை அடைய விருப்பமுள்ளவர்கள் பிரம்மசர்யத்தை அநுஷ்டிக்கிருர்களோ என்னுடைய அந்தப் [3] பதத்தை உனக்கு நான் சுருக்கமாக உரைப்பேன். எவன் எல்லா இந்திரியத்வாரங்களையும் அடக்கி மனத்தை ஹ்ருதயத்திலுள்ள என்னிடத்தில் நிறுத்திச் சிரஸில் தன்னுடைய பிராணனை வைத்து ஸ்திரமான யோகநிலையை அடைந்து பிரம்மத்தைச்சொல்லுவதான, 'ஓம்' என்கிற ஓர் அக்ஷரத்தை உச்சரித்து என்னையே தியானம்செய்துகொண்டு, தேகத்தைவிட்டுச் செல்லுகிருனே அவன் சிறந்தகதியை அடைகிருன் பார்த்த! எவன் எப்பொழுதும் வேறிடத்தில் மனம்பற்றுமல் பிரதிதினமும் என்னையே நினைக்கிருனே நித்யயோகத்தை விரும்பின அந்த யோகிக்கு நான் பிரயாஸமின்றி அடையத்தக்கவன். சிறந்த ஸித்தியை

1 'பாவ:' என்பது மூலம்; (ச-ம) வைஷ்ணவம் தத்வம். (ரா-ம) எந்த ரூபமாக ஸ்மரிக்கிருனே அந்த ரூபத்தை. 2 (ச-ம) ஸூர்யமண்டலவர்த்தியான. 3 (ரா-ம்) என்னுடையஸ்வரூபத்தை.

அடைந்த மகாத்மாக்கள் என்னை அடைந்து மறுபடியும் துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமும் நிலையற்றதுமான பிறப்பை அடையார். அர்ஜுன! பிரமமலோக பரியந்தமுள்ள எல்லா உலகங்களும் அடிக்கடி தோன்றுவதும் அழிவதுமாயிருக்கின்றன. குந்திபுத்திர! என்னை அடைந்தவர்களுக்கோ மீண்டும் பிறப்புக் கிடையாது (மனிதன்முதல் நான்முகன் ஈறாகவுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற) பகல் இரவுகளின் பாகுபாடுகளை அறிந்த ஜனங்கள், பிரமமதேவரின் பகல் ஆயிரம் சதுரயுகங்களையும் இரவு ஆயிரம் சதுரயுகங்களையும் முடிவாகக்கொண்டவையென்று அறிகிறார்கள் அந்தநான்முகருடைய பகல் வரும்பொழுது பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்படும் ஸ்தூலபிரபஞ்சங்கள் அனைத்தும் அவ்யக்தத்தினின்று உண்டாகின்றன; ராத்ரிவரும்பொழுது அவ்யக்தமென்று பெயர்கொண்ட அந்த நான்முகருடைய தேகத்திலேயே ஒடுங்குகின்றன பார்த்த! அப்படிப்பட்ட இந்தப் பூதஸமூகமே பரவசமாயிருந்துகொண்டு பகல் வரும்பொழுது தோன்றுகிறது, இரவுவரும்பொழுது அழிகிறது; இவ்விதம் தோன்றித்தோன்றி அழிகிறது. எது அசேதனபரக்ருதிரூபமான அந்த அவ்யக்தத்தைக்காட்டிலும் சிறந்ததும் அதைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமும் ஒருவிதமானபரமாணத்தாலும் புலப்படாததும் நித்யமுமாயிருக்கிறதோ எந்த அவ்விதஅக்ஷரஸ்வரூபமானது எல்லாப் பூதங்களும் அழியும்போதும் அழிவதில்லையோ அது அவ்யக்தமென்றும் அக்ஷரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதை ஸர்வோத்தமமானகதியென்று சொல்லுகிறார்கள். எதை அடைந்து மீண்டும் திரும்பமாட்டார்களோ மிகவும் உத்தமமான அந்தஸ்தானமானது என்னுடையது. பார்த்த! பூதங்கள் எவனுள்ளிருக்கின்றனவோ, எவனால் இந்தப் பிரபஞ்சமுழுதும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமபுருஷன் வேறிடத்தில் பற்றுதலில்லாதபக்தியினால் அடையத்தக்கவன். பரதஶ்ரேஷ்ட! எந்தமார்க்கத்தில் செல்லுகிறயோகிகள் திரும்பாமலிருத்தலையும் திரும்பிவருதலையும் அடைகிறார்களோ அந்த [1] மார்க்கத்தை உரைப்பேன். அக்நியபிமானி தேவதை, பிரகாசத்திற்கு அபிமானிதேவதை, பகலுக்கு அபிமானிதேவதை, சுக்லபக்ஷாபிமானிதேவதை, ஆறுமாதங்களடங்கிய உத்தராயணத்திற்கு அபிமானிதேவதை ஆகிய இவர்கள் வஸிக்கும் உலகங்களின் வழியாகச் செல்லுகிற பிரமமவித்துக்களானஜனங்கள் பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். புகைக்கு அபிமானிதேவதை, இராக்காலத்திற்கு

[1] 'காலம்' என்பது மூலம்.

அபிமானிதேவதை, அவ்வாறே கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானி தேவதை, ஆறுமாதங்களடங்கிய தக்ஷிணாயனாபிமானிதேவதை ஆகிய இவர்களுக்கு வாஸஸ்தானங்களான உலகங்களின் வழியாகச் செல்லுகிற யோகியானவன் சந்திரப்ரகாசத்துடன் கூடின ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைந்து திரும்புகிறான். இந்த இரண்டுகதிகள் ஞானிகள் கர்மிகளென்கிற அதிகாரிகளடங்கிய உலகத்துக்கு நிலையானவையென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவழியினால் செல்பவன் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் திரும்புகிறதில்லை. மற்றொருவழியினால் செல்பவன் மறுபடியும் ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் திரும்பிவருகிறான். பார்த்த! இவ்விரண்டுமார்க்கங்களையும் அறிந்தயோகி ஒருவனாவது மோகத்தையடையான. அர்ஜுன! ஆதலால், எல்லாக்காலங்களிலும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தைச் சிந்தித்தலாகிற யோகத்துடனிருப்பாயாக. யோகியானவன் இதையறிந்து வேதங்களிலும் யஜ்ஞங்களிலும் தவங்களிலும் தானத்திலும் எந்தப்புண்ணியபலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அது முழுமையும் அதிக்ரமிக்கிறான். சிறந்ததும் ஆதிகாரணமுமான ஸ்தானத்தையும் அடைகிறான்.

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

(ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகம்.)

நீ எதைஅறிந்தால் அமங்களமான ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபடுவாயோ அப்படிப்பட்ட அதிரஹஸ்யமாயிருப்பதும் விஜ்ஞானத்துடன் கூடியதுமான இந்தபரமஞானத்தை அஸூயையற்றவனான உனக்குச்சொல்லுகிறேன். இந்தஞானமானது வித்தைகளுளெல்லாம் சிறந்தது, ரஹஸ்யங்களுளெல்லாம் சிறந்தது; மிக்கபரிசுத்தமானது; பிரத்யக்ஷமாக அறியத்தக்கது, தர்மத்தினின்று விலகாதது. பிரயாஸமின்றி ஸுகமாகச்செய்யத்தக்கது, குறைவற்றது. சத்துருக்களைத்தப்பிக்கச்செய்பவனே! இந்தத்தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாதமனிதர்கள் என்னை அடையாமல் மிருத்யுஸ்வரூபமான ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில்திரும்புகிறார்கள். அப்ரகாசமானஸ்வரூபத்துடன் கூடின என்னாலே இப்பிரபஞ்சமனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. [1]ஸகலபூதங்களும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன.

---

[1] 'அவைகள் என்னால் நிலைபெறுகின்றன, நான் அவைகளால் நிலைபெறவில்லை' என்பது கருத்து.

அந்தப்பூதங்களிடத்தில நான் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை பூதங்கள்என்னிடததிலிருப்பவையுமலல. ஸர்வேசவரனை எனனுடைய யோக மகிமையைப பார பூதஙகளை நான வகிக்கிறேன், நான் பூதங்களை ஆதாரமாகக கொணடிருககவிலலை மனோமயமான எனனுடைய ஸஙகலபமானது பூதங்களை நிலைபெறுமபடி செய்கிறது எலலா இடததிலும செலலுகின்ற பெரியவாயுவானது எபபொழுதும எவவாறு ஆகாயததில நிலைபெறறிருககிறதோ அவ்வாறே எலலாப பூதஙகளுமம எனனிடததில நிலைபெற்றிருககின்றனவென்று நீ அறிநதுகொள. குநதிபுதரா! எலலாபபிராணிகளும கல்பம முடியுஙகாலத்தில என்னுடைய பிரகிருதியை அடைகின்றன அநதப பூதங்களையே கல்பாதியில் மறுபடியும் நான் ஸருஷ்டிக்கிறேன். என்னுடைய பிரகிருதியை ஆதாரமாககொண்டு பிரகிருதிககு வசபபட்டிருததலால பரவசமாயிருககிற இநதப பூதஸமூகம அனைததையும அடிக்கடி ஸ்ருஷ்டிககிறேன் தனஞசய! அபபடிப பட்ட விஷமஸ்ருஷ்டி முதலான காமஙகள ஸமபநதமறறவனைப போலிருக்கின்றவனும அக்காமஙகளில பற்றுதலற்றவனுமான என்னைக் கட்டுபபடுததுகிறதிலலை குநதீபுததிர! பிரகிருதியானது அதயக்ஷனை என்னால் (பாரக்கபபட்டுச) சராசராத்மகமான உலகததை உண்டுபண்ணுகிறது. இக்காரணத்தினாலே உலகம் சுழன்று கொண்டு வருகின்றது. என்னுடைய உததமமான பரமாத்மதத்வததை அறியாத மூடாகள பூதங்களுக்கெல்லாம மஹேசவரனாக இருபபவனும் (எல்லாப பிராணிகளும என்னை ஆசரயிபபதின் பொருட்டு) மனுஷ்ய தேகததைத் தரித்தவனுமாயிருக்கின்ற என்னை (ஸாமான்யமான மனிதனாக எண்ணி) அவமதிககிறாாகள். மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற தன்மையுள்ளதும ஆஸுரமும் ராக்ஷஸமுமானப்ரக்ருதியை ஆசரயித்தவாகள் வீணான ஆசையையுடையவர்களும் பயனற்ற கர்மஙகளையுடையவாகளும வீணான ஞானத்தையுடையவாகளும் புத்தியையிழநதவர்களுமாகிறார்கள.

பார்த்த! தேவஸமபநதம பெற்ற பிரக்ருதியை ஆச்ரயித்தவர்களான மஹாத்மாக்களோவென்றால என்னை பரபஞசத்திற்கு ஆதியாயிருக்கின்றவனென்றும் அழிவற்றவனென்றும் அறிந்து வேறிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதவர்களாகி என்னையே பஜிக்கின்றார்கள். என்னுடன் நித்திய ஸம்பந்தத்தை விருமபுகின்றவர்கள் எப்பொழுதும் என்னைச் சொல்லுகின்றவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களும் திடமான விரதமுள்ளவாகளும பக்தியோடு என்னை நமஸ்கரிக்கின்றவர்களுமாக என்னையே உபாஸிக்கின்றார்கள்.

1 (கீர்த்தனாதிகளாலும்) ஞானயஜ்ஞதினாலும் ஆராதிக்கின்றவர்களான மற்றும சிலா பலவிதமாகவும தனித்தனியாகவும ஜகத்ஸ்வரூபியாயிருக்கிற என்னை ஒருவனாக எண்ணி உபாஸிக்கின்றார்கள். நான் ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ரூபமான க்ரது. நான் யஜ்ஞம. நான் ஸ்வதா என்கிற மந்திரம நான் ஒளஷதம். மந்திரமும் நானே. நானே நெய். நான் அகனி. நான் ஹோமம. நான் இந்த உலகத்துக்குத தந்தையாகவும் தாயாகவும் போஷகனாகவும் பிதாமஹனாகவுமிருப்பவன். வேதததாலறியத்தக்கதும பரிசுத்தமுமான வஸ்து எதுவோ அதுவும நானே. ஓங்காரமும் ரிக்கும் ஸாமமும் யஜுஸும நானே. அடையத்தக்கவனும போஷகனும் பரபுவும் ஸாக்ஷியும் இருப்பிடமும ரக்ஷகனும ஹிதத்தைச செய்பவனும ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவும ஸ்திதி காத்தாவும நாசத்தைச செய்பவனும ப்ரபஞசமனைத்தும லயமடையும்ஸ்தானமும அழிவற்ற காரணவஸ்துவும நானே. அர்ஜுனா! நானே தாபத்தைஉண்டு பண்ணுகிறேன் நானே மழையைத தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் நானே மழையைப பொழிகிறேன் நானே உலகம ஜீவித்திருக்கவும அழியவும காரணமானவன் மேலும் ஸத்தான வஸ்துவும, அஸத்தானவஸ்துவுமாகிய அவவிரண்டும நானே. மூன்று வேதங்களை அறிந்தவர்கள யஜ்ஞங்களால என்னை ஆராதித்து ஸோமரஸத்தைப் பானம் செய்தவர்களும பாபத்தினின்று விடுபட்டவர்களுமாகி ஸவர்க்கலோகத்தை விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் புண்ணிய பலமான இந்திரலோகத்தை நாடி அவ்விடத்தில் திவ்யமான தேவ போகங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள். அவர்கள் விஸதீர்ணமான அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை அனுபவித்துப புண்ணியம் குறைந்தவுடனே மனித லோகத்தை அடைகிறார்கள. இவ்விதமான வேதோக்ததாமங்களை அனுஸரிதத விஷயேச்சையுள்ளவர்கள் போக்கு வரவை (பிறப்பிறபபை) அடைகிறார்கள எந்த ஜனங்கள் என்னைச் சிந்திப்பதைத் தவிர வேறு பிரயோஜனத்தைக் கருதாதவர்களாக என்னையே சிந்தித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கிறார்களோ எப்பொழுதும் என்னை உபாஸிப்பதிலேயே நோக்கமுள்ள அவர்களுடைய யோக க்ஷேமங்களை நான் வஹிக்கிறேன். குந்தீ புத்ர! எவர்கள வேறுதேவதைகளிடம் பக்தியுள்ளவர்களாகச சிரத்தையோடு அந்த இந்திராதி தேவதைகளை உபாஸிக்கின்றார்களோ அவர்களும் முறைதவறி என்னையே ஆராதிக்கின்றார்கள். நான்

1 (ச-ம்) ஞானயஜ்ஞதினால் ஆராதிக்கின்றவர்களான மற்றும சிலர் என்னை ஒருவனென்றும் ஸூர்யசந்த்ராதி ரூபமாகத் தனித்தனியாயிருப்பவனென்றும் விஸ்வரூபியென்றும் பலவாறாக உபாஸிக்கிறார்கள்.

அல்லவோ ஸர்வயஜ்ஞங்களையும்அநுபவிக்கின்றவனும் பிரபுவு மாக இருப்பவன். என்னை (அவிவேகிகள்) உள்ளபடி அறியார்கள். ஆதலால், அவர்கள் (ஜனனமரணமாககத்தில) நழுவிவிழுகிறார்கள். தேவதைகளை உத்தேசித்து விரதஙகளை அனுஷ்டிபபவாகள் தேவர் களை அடைகிறாகள். பித்ருக்களைககுறித்து விரதங்களை அனுஷ்டிப பவர்கள பித்ருககளை அடைகிறாகள. பூதங்களை உபாஸிக்கின்ற வாகள் பூதங்களை அடைகிறாகள் என்னைப் பூஜிக்கின்ற வாகளோ என்னை அடைகின்றாகள் எவன் என்பொருட்டுப் பத்ரததையாவது புஷ்பத்தையாவது பழத்தையாவது ஜலத்தை யாவது பக்தியோடு கொடுக்கிறானோ பரிசுத்தமான அநதக்கரண முள்ள அநதப் பக்தனுடைய பக்தியினால்கொடுக்கபபட்ட அந்தப் பத்ரபுஷ்பாதிகளை நான் அநுபவிககிறேன் கௌநதேய! நீ எதைச் செய்கிறாயோ, எதைப புஜிககிறாயோ,எதை ஹோமமசெய்கிறாயோ, எதைத் தானமசெய்கிறாயோ, எநதத்தவததைச செய்கிறாயோ அதை எனக்கு அாப்பணமசெய். இவ்விதம (கர்மங்களை என்னி டத்தில ஒப்பித்தல் என்கிற) ஸநயாஸயோகத்தோடு சேர்ந்த அந தக்கரணத்துடன்கூடிய நீ சுபாசுப பலஙகளோடுகூடின பிராசீன கர்மபந்தஙகளினின்றும விடுபடுவாய். (அவவாறு)விடுபட்ட நீ என் னையே அடைவாய் நான் எலலாப பிராணிகளிடமும ஸமமாயிருக் கிறவன். எனககுப் பகைவனுமிலலை, நண்பனுமில்லை எவர்கள் என்னைப் பக்தியினால் பஜிககிறாகளோ அவாகள என்னிடத்தி லிருக்கின்றாகள். நானும அவர்களிடத்திலிருக்கிறேன் அதிகதுரா சாரமுளளவனானாலும [1] வேறு ஒன்றையும கருதாமல என்னையே பஜிபபானானால் அவன் ஸாதுவென்றே எண்ணத்தக்கவன். ஏனெ னில், அவன் நல்ல நிச்சயபுததியுளளவனன்றோ? அவன் சீக்கிரம தாமததில மனததைச செலுத்தினவனாகிறான்; (கெட்ட நடக்கையி னின்று) அடிக்கடி ஒழிவையும அடைகிறான் குநதீபுத்திர! என்னு டைய பகதன் கெட்டுபபோகிறதிலலை என்று நீ பிரதிஜ்ஞைசெய. பாாத்த! ஸதிரீகளும வைஸயாகளும அவ்வாறே சூதரர்களும நீச ஜாதியில் பிறநதவாகளும என்னை விசேஷமாக ஆஸ்ரயிதது உத்தம மான கதியை அடைகிறாா்களன்றோ? புண்ணியசாலிகளும பக்தி யுள்ளவாகளுமான பிராமமணாகளும் அவவாறே ராஜரிஷிகளும் உத்தமகதியை அடைகிறாகளென்பதில் ஸநதேகமென்ன? நிலை யற்றதும ஸுகமற்றதுமான இவ்வுலகத்தை அடைந்திருக்கின்ற நீ என்னை அடையக்கடவாய். என்னிடத்தில் மனமுளளவனும் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனும என்னை ஆராதிக்கின்றவனும்

1 'அநநயபாக்' என்பதுமூலம. (ச-ம) வேறுதேவதையைப பஜியாமல்.

ஆகக்கடவாய். எனக்கு வந்தனம் செய்வாயாக. இவ்விதம் என்னையே முக்கியமானகதி என்று எண்ணி மனத்தை என்னிடத்தில் சேர்த்து என்னையே அடைவாய்.

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை.

பத்தாவது அத்யாயம்.

1 (விபூதியோகம்)

மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே! பிரீதியுள்ளவனான உனக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் மறுபடியும் நான் சொல்லப்போகிற என்னுடைய உத்தமமான வசனத்தைக் கேள். தேவஸமூகங்களும் மஹரிஷிகளும் என்னுடையபிரபாவத்தை அறியார் ஏனெனில், தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் எல்லாவிதங்களாலும் நான் முந்தினவனாயிருக்கிறேன். எந்த மனிதன் என்னைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அநாதியாயிருப்பவனென்றும் எல்லா உலகங்களுக்கும் மஹேச்வரனென்றும் அறிகிறானோ மனிதர்களுள் மோகத்தை இழந்த அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறான். வஸ்துக்களுடைய ஸ்வரூபத்தைநிர்ணயிக்கக்கூடிய ஸாமர்த்தியம், ஞானம், மோகமின்மை, பொறுமை, உண்மை, அந்தக்கரணத்தையடக்குதல், வெளி இந்திரியங்களையடக்குதல், ஸுகம், துக்கம், உற்பத்தி, நாசம், பயம், பயமின்மை, பிறருக்குத் துன்பத்தை யுண்டுபண்ணாமை, எங்கும் ஸமமாயிருத்தல், ஸந்தோஷம், தவம், தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி இப்படிப்பட்ட வெவ்வேறுவிதமான மனோபாவங்கள் எல்லாபூதங்களுக்கும் என்னிடத்தினின்று உண்டாகின்றன. உலகத்திலுள்ள இந்தப் பிரஜைகள் எவர்களைச் சார்ந்தவைகளோ முன்னோர்களும் (பிரம்மாவினுடைய) மனத்திலிருந்து உண்டானவர்களுமான அந்த ஏழு மஹரிஷிகளும் அவ்வாறே நான்கு மனுக்களும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்தவர்களே, (அல்லது) என்னிடத்தில் புத்தியைச் செலுத்தினவர்கள். என்னுடைய இந்த ஐச்வரியத்தையும் யோகத்தையும் எவன் உள்ளபடி அறிகிறானோ அவன் அசைக்க முடியாத பக்தி யோகத்தோடு சேர்க்கப்படுகிறான். இதில் ஸம்சயமில்லை. நான் எல்லா

---

1 விபூதிவிஸ்தரயோகமென்றும் வழங்கும்.

உலகங்களுடைய உதபத்திககும காரணம. என்னிடத்தினின்றே அனைத்தும பிரவருததிககின்றன என்றெண்ணி அறிஞாகள பிரீதியுடன என்னைப பஜிககின்றனா அவாகள என்னிடததில மனததை வைததவாகளும என்னிடத்திலேயே உயிரை வைததவா களும் (என்னுடைய குணஙகளை) ஒருவருககொருவா தெரிவிக கினறவாகளும என்னைச சொலலுகினறவாகளுமாக எபபொழுதும ஸநதோஷிககிறாகள். ஸுகததையும அடைகிறாகள எப பொழுதும என ஸமபநதத்தை விருமபுகின்றவாகளும பிரீதியுடன் என்னைப பஜிக்கின்றவாகளுமான அவாகளுக்கு அவாகள என்னை அடைவதற்குக காரணமான புததியோகததை நான கொடுக கிறேன. அவாகளை அனுகரஹிபபதின பொருட்டே அவாக ளுடைய ஹருதயகமலததில நான நிலைபெறறுப பிரகாசிககினற ஞானமாகிற விளககினாலே அவாகளுடைய அஜஞானத்தால் உண் டான இருளை நாசம செயகிறேன்' என்று சொனனா.

அாஜுனன், 'நீா பரப்ரமமம, உததமமான தேஜஸ்; மிகக பரிசுத்தமான வஸ்து தேவரீரை எலலாப பிராணிகளுடைய சரீ ரத்திலும அநதாயாமியாக இருபபவரும நிதயரும் பிரகாசஸவ ரூபியும தேவதைகளுக்கு ஆதியும பிறபபிலலாதவரும விபுவுமாக எலலா ரிஷிகளும அவவாறே தேவரிஷியான நாரதரும அஸித ரும தேவலரும வயாஸரும சொலலுகிறாகள். அபபடியே நீரும எனக்குச சொலலுகிறீா. கேசவரே! என்னை நோக்கி நீாசொல்லு மனைத்தும ஸததியமெனறு எணணுகிறேன பகவானே! உம முடைய அவதார மகிமையைத தேவாகளும அறியவிலலை, அஸு ராகளும அறியவிலலை புருஷோததமரே! பூதங்களைப படைதத வரே! எல்லாப பூதஙகளுக்கும ஸவாமியாயிருபபவரே! தேவதை களுககெலலாம தேவதையாயிருப்பவரே! ஜகநநாதரே! உமது ஸ்வரூபததை நீரே உமது ஞானததால அறிகிறீா தேவரீருடைய ஐஸவாயஙகள அதபுதஙகளலலவா? எநத ஐஸவாயஙகளாலே இவவுலகஙகளை வியாபிததுககொண்டிருககிறீரோ அவைகளை முழு தும தேவரீா எனககு உரைககவேண்டும நான் பகதியோகத்தில நிலைபெற்றுத தேவரீரை ஒழிவிலலாமல் சிநதிததுககொணடு தேவ ரீரை எவவாறு அறிவேன்? பகவானே! எநத வஸதுக்களில் என் னால சிநதிககததக்கவராக இருககிறீா? ஜநாாத்தனரே! உம முடைய யோகததையும விபூதியையும ஸவிஸதாரமாக மறுபடியும சொலலும ஏனெனில, உம்முடைய (வாக்கியமாகிய) அமருதத ததைக கேடகினற எனககுத திருபதியுணடாகவேயிலலை' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'குருஸ்ரேஷ்ட! மங்களகரமான என்னுடைய விபூதிகளுள் முக்கிய விபூதிகளை அதிக ஸந்தோஷத்துடன் யான் உனக்குச் சொல்வேன் என்னுடைய (விபூதி) விஸ்தாரத்திற்கு முடிவு இல்லை. குடாகேச! எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும் வஸிக்கின்ற ஆத்மா நானே பூதங்களுக்கு ஆதியும் மத்தியும் அந்தமும் நானே. நான் ஆதித்யர்களுள் விஷ்ணுவும் ஒளிகளுள் கிரணங்களுள்ள ரவியும் மருத்துக்களுள் மரீசியும் நக்ஷத்திரங்களுக்குச் சந்திரனுமாயிருக்கிறேன், வேதங்களுள் ஸாமவேதமாயிருக்கிறேன், தேவர்களுள் இந்திரனாயிருக்கிறேன், இந்திரியங்களுள் மனமாயிருக்கிறேன், பிராணிகளுடைய சைதன்யமாகவும் நானிருக்கிறேன், ருத்ரர்களுள் சங்கரராயிருக்கிறேன், யக்ஷராக்ஷஸர்களுள் குபேரனாயிருக்கிறேன், வஸுக்களுள் பாவகனாயிருக்கிறேன், பர்வதங்களுள் மேருவாயிருக்கிறேன்; பார்த்த! நீ என்னைப் புரோஹிதர்களுள் ஸ்ரேஷ்டரான பிருஹஸ்பதியாக அறி. நான் சேனாபதிகளுள் ஸ்கந்தனும், ஜலாதாரங்களுள் சமுத்திரமுமாயிருக்கிறேன். நான் மகரிஷிகளுள் ப்ருகுமகரிஷியும், சொற்களுள் ஓரெழுத்தான பிரணவமுமாயிருக்கிறேன். யஜ்ஞங்களுள் ஜபயஜ்ஞமும் ஸ்தாவரங்களுள் இமயமலையுமாயிருக்கிறேன் நான் எல்லா மரங்களுள்ளும் அரசமரமும், தேவரிஷிகளுள் நாரதரும், கந்தர்வர்களுள் சித்ரரதனும், ஸித்தர்களுள் கபிலமஹரிஷியுமாயிருக்கிறேன். குதிரைகளுள் அமிருதத்துடன் தோன்றின உச்சைஸ்ரவம் என்கிற குதிரையும் சிறந்த யானைகளுள் ஐராவதம் என்கிற யானையும் மனிதர்களுள் அரசனுமாக என்னை நீ அறி ஆயுதங்களுள் வஜ்ராயுதமும் பசுக்களுள் காமதேனுவுமாயிருக்கிறேன். பிரஜைகளுடைய உத்பத்திக்குக் காரணமான மன்மதனாகவுமிருக்கிறேன். [1]ஸர்ப்பங்களுள் வாஸுகியாயிருக்கிறேன் [2]நாகங்களுள் அநந்தனாக இருக்கிறேன் ஜலதேவதைகளுள் வருணனாக இருக்கிறேன் பித்ருக்களுள் அர்யமாவாக இருக்கிறேன். தண்டனை விதிப்பவர்களுள் யமனாக இருக்கிறேன் தைத்யர்களுள் பிரஹலாதனாக இருக்கிறேன் கணக்கிடுகிறவர்களுள் நான் காலனாக இருக்கிறேன். மிருகங்களுள் நான் ஸிம்மம். பக்ஷிகளுள் யான் விநதாபுத்ரனான கருடன் பரிசுத்தம் செய்யும் வஸ்துக்களுள் நான் வாயுவாக இருக்கிறேன். சஸ்திரதாரிகளுள் நான் ராமனும் மீன்களுள் சுறாமீனுமாயிருக்கிறேன் நதிகளுள் கங்கா நதியாயிருக்கிறேன் அர்ஜுன! எப்பொழுதும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்ற எல்லா வஸ்துக்க

1 ஒரு தலையுள்ளவைகள். 2 அநேகம் தலையுள்ளவைகள்.

ளுக்கும் நான் முதலும் ஈறும் நடுவுமாயிருக்கிறேன் வித்தைக ளுள் அத்யாத்மவித்தையாகவும் வாதம்செய்பவர்களுடையவாத மாகவும் நானே இருக்கிறேன் அக்ஷரங்களுள் நான் அகாரமாக வும் ஸமாஸங்களுள் த்வந்த்வஸமாஸமாகவும் நானிருக்கிறேன். அக்ஷயமானகாலமும் நானே. பிரபஞ்சமனைத்தையும்சிருஷ்டித்த நான்முகனான ஹிரண்யகர்ப்பன் நானே. நான் எல்லோரையும் அபஹரிக்கிற மருத்யுவும பிறக்குமவஸ்துக்களுடையபிறவியும் ஸ்திரீகளுள் கீர்த்திஅபிமானிதேவதையும ஐச்வர்யாபிமானிதேவதை யானலக்ஷ்மியும வாக்குக்கு அபிமானிதேவதையானஸரஸ்வதியும் ஞாபகத்துக்கு அபிமானிதேவதையும் புத்திக்குஅபிமானிதேவதை யும தைர்யம பொறுமை இவவிரண்டுக்கும அபிமானிதேவதை களுமாயிருக்கிறேன் அவ்வாறே, ஸாமங்களுள் பிருஹத்ஸாமமென் கிறஸாமமும சந்தஸுகளுள் காயத்ரிஎன்கிறசந்தஸுமாக இருக் கிறேன் மாதங்களுள் நான் மார்கழிமாதம ருதுக்களுள் நான் வஸந்தருது. நான் பிறரைவஞ்சிக்கின்றவர்களுடைய சூதாட்ட மும் தேஜஸையுடையவர்களுடையதேஜஸுமு ஜய்சீலர்களுடைய ஜயமும பிரயத்தனமசெய்பவர்களுடைய பிரயத்தனமும் ஸாத் விகர்களுடைய ஸத்வகுணமுமாயிருக்கிறேன். விருஷ்ணிகளுள் நான் வாஸுதேவனாகஇருக்கிறேன். பாண்டவர்களுள் நான் தனஞ் சயனாகஇருக்கிறேன் முனிவர்களுள் வ்யாஸரும், கவிகளுள் சுக்ரா சாரியருமாயிருக்கிறேன் நான் தண்டிக்கிறவர்களுடைய தண் டனையாக இருக்கிறேன் ஜயிக்கஇச்சையுள்ளவர்களுடைய (ஜயத் துக்குஉபாயமான) நீதியாயிருக்கிறேன். ரகஸ்யங்களுள் மௌன மாயிருக்கிறேன். தத்வஜ்ஞானிகளுடைய ஞானமும நானே. ஓ! அர்ஜுன ! ஸகலபூதங்களுக்கும் எது காரணமோ அது நானே. ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான எந்தவஸ்து இருக்கிறதோ அது என்னையன்றிவேறில்லை சத்ருக்களைத்தபிக்கசெய்பவனே! திவ்ய மானஎன்னுடையவிபூதிகளுக்கு முடிவுகிடையாது. என்விபூதியி னுடைய இந்தவிஸ்தாரமானது என்னால் சுருக்கமாக உனக்குச் சொல்லப்பட்டது ஐச்வர்யத்தையுடையதும காந்தியையுடைய தும் நல்லமுயற்சியுள்ளதுமான எந்தஎந்தவஸ்துவுண்டோ அது அது என்னுடையதேஜஸின் ஓர்அம்சத்தினால் உண்டானதென்று நீ அறியவேண்டும. அர்ஜுன ! அப்படியின்றி விஸ்தாரமாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இந்தவிபூதியினால் உனக்கு யாதுபயன் ? யான் இவ்வுலகமனைத்தையும் ஓரம்சத்தினாலே தரித்துக்கொண் டிருக்கிறேன்’ என்றுசொன்னார்,

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினோராவது அத்யாயம்.

(1 விஸ்வரூபதர்சனயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'என்னையனுக்ரஹிப்பதின்பொருட்டு அத்யாத்மஸ்வரூபத்தைவிளக்கக்கூடியதும் சிறந்ததும் ரஹஸ்யமுமான எந்த வசனம் உம்மால் உரைக்கப்பட்டதோ அந்தவசனத்தினாலே என்னுடைய இந்தமோகம் நீங்கியது. செந்தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவரே! பிராணிகளுடைய உத்பத்திவிநாசங்களைத் தேவரீரிடமிருந்து விஸ்தாரமாக நான் கேட்டேன். குறைவற்றதான தேவரீருடையமகிமையும் என்னால் கேட்கப்பட்டது. பரமேச்வரரே! நீர் உம்மைப்பற்றிக் கூறியது உண்மையே. புருஷோத்தமரே! ஈச்வரஸ்வபாவத்துக்குரிய உம்முடையரூபத்தை நான் பார்க்கவிரும்புகிறேன். பிரபுவே! யோகேச்வரரே! அந்த ரூபமானது என்னால் பார்ப்பதற்குத்தகுதியுள்ளதென்று எண்ணுவீரானால் அழிவற்ற திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை எனக்குக் காண்பிப்பீராக' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீ பகவான், 'பார்த்த! பலவிதமும் திவ்யமும் பற்பலவர்ணங்களோடும் பற்பலவடிவங்களோடும் கூடினவைகளும் நூறுவிதங்களும் பின்னும் ஆயிரம்விதங்களுமாயிருக்கின்ற என்னுடைய ரூபங்களை நீ பார். பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! ஆதித்யர்களையும் வஸுக்களையும் ருத்ரர்களையும் அச்வினிதேவதைகளையும் மருத்துக்களையும் பார். இதற்குமுன்பார்த்திராத பலஆச்சரியங்களையும் நீ பார். ஆலஸ்யமற்றவனே! சராசராத்மகமானவஸ்துக்களுடன் கூடியஉலகமனைத்தையும் மற்றும் நீபார்க்கவிரும்புகிறதையும் இப்பொழுது இந்தஎன்னுடையதேகமாகிற ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றவையாகப்பார். நீ உன்னுடையஇந்தக்கண்ணால் (விச்வரூபியான) என்னைப்பார்ப்பதற்குச் சக்தனாகமாட்டாய். ஞானஸ்வரூபமான கண்ணை நான் உனக்குக்கொடுக்கிறேன். ஈச்வரனைஎனக்கே உரியதும் சிறந்ததுமான யோகசக்தியைப் பார்' என்றார்.

---

1 விஸ்வரூபஸந்தர்சனயோகமென்றும்வழங்கும்.

ராஜனே! மஹாயோகங்களுக்கு ஈஸ்வரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர் இவ்விதம் சொல்லிய பிறகு அனேக முகங்களையும் கண்களையுமுடையதும் அனேக அத்புதமான காட்சியையுடையதும் அனேக திவ்யாபரணங்களுள்ளதும் உயரத் தூக்கிப் பிடிக்கப்பட்ட திவ்யமான பல ஆயுதங்களையுடையதும் திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையுமணிந்ததும் திவ்யமான வாஸனை பொருந்திய சந்தனங்களை அணிந்ததும் எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமயமாக இருக்கின்றதும் பிரகாசிக்கின்றதும் முடிவில்லாததும் எல்லாத் திக்குக்களிலும் முகங்களுள்ளதும் சிறந்ததுமான ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தைக் குந்தியின் குமாரனான அர்ஜுனனுக்குக் காண்பித்தார். ஆகாயத்தில் ஆயிரம் ஸூர்யர்களுடைய காந்தியானது ஒரேஸமயத்தில் உண்டாகுமானால் அந்தக் காந்தியானது (விச்வரூபத்தைத் தரித்த) மஹாத்மாவான அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய காந்திக்கு ஒப்பாகும். அப்பொழுது, பாண்டவன் பலவிதமாகவும் தனித்தனியாகவும் இருக்கின்ற எல்லாப்பிரபஞ்சத்தையும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அந்தச்சரீரத்தில் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதாகப் பார்த்தான். பிறகு, அந்தத்தனஞ்சயன் ஆச்சரியமடைந்து தேகம் புளகித்து (விச்வரூபத்தைத்தரித்த) பரமாத்மாவைத் தலையால் வணங்கிக் கைகளைக் குவித்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான்.

'தேவரே! உம்முடைய தேகத்தில் தேவர்களையும் எல்லாப் பூத விசேஷங்களுடைய கூட்டங்களையும் நான்முகனையும் [1]கமலத்தை ஆஸனமாகவுடைய ப்ரமமாவினிடத்திலிருக்கின்ற ஈஸ்வரரையும் எல்லாத் தேவரிஷிகளையும் திவ்யமான ஸர்ப்பங்களையும் பார்க்கிறேன். விச்வேச்வரரே! உலகமனைத்தையும் வடிவமாகக் கொண்டவரே! அனேகம் கைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் இவைகளையுடையவரும் அனந்தமான ரூபங்களையுடையவருமான உம்மை எவ்விடத்திலும் பார்க்கிறேன். உம்முடைய ஆதியையும் மத்தியையும் முடிவையும் நான் பார்க்கவில்லை. கிரீடம், கதை, சக்ரம் இவைகளையுடையவரும் தேஜோராசியாயிருப்பவரும் நான்கு பக்கத்திலும் பிரகாசத்தையுடையவரும் பார்க்க முடியாதவரும் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பு ஸூர்யன் இவர்களுடைய காந்திக்குச் சமமான காந்தியுடையவரும் அளவிட முடியாதவருமான உம்மை

---

1. 'பிரம்மாணமீசம் கமலாஸனஸ்தம்' என்பது மூலம்.

(ச-ம்) பிரஜைகளுக்குத் தலைவரும் பூமியாகிய தாமரையின் மேருவாகிய கர்ணிகையிலிருப்பவருமான பிரம்மாவை.

(ரா-ம்) 'கமலாஸநஸ்தம்' என்பதற்கு, ப்ரம்மாவின் கருத்தின்படி ஒழுகுகின்ற.

நாற்புறங்களிலும் பார்க்கிறேன். உபநிஷத்துக்களில் அறியத்தக்க தாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதும் மிகச் சிறந்ததும் அழிவில்லாத துமான வஸ்துவும் நீர் நீர் இந்த எல்லா உலகத்துக்கும் உத்தம மான ஆதாரம் அழிவற்றவரும் நிலைத்ததாமங்களைப் பாதுகாப்ப வரும் நீர். தேவரீர் எப்பொழுதுமுள்ளவரென்றும் பரமபுருஷ ரென்றும் நான் எண்ணுகிறேன் தேவரீரை ஆதிமத்யாந்தமில்லாத வரும் முடிவற்ற வீர்யமுள்ளவரும் முடிவில்லாத கைகளையுடைய வரும் சூரிய சந்திரர்களைக் கண்களாகவுடையவரும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியைமுகமாகவுடையவரும் தேஜஸினாலே இவ்வுலகமனைத்தை யும் தபிக்கச்செய்கின்றவருமாகப் பார்க்கிறேன் மஹாத்மாவே! ஆகாய பூமிகளுடைய இந்த இடைவெளியும் எல்லாத்திக்குகளும் தேவரீர் ஒருவரால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பயங்கரமும் ஆச்சர்யகரமுமான உம்முடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு மூவுலகங் களும் மிக்க பயத்தை அடைந்தன இந்தத் தேவகணங்கள் உம்மை வந்து சரணமடைகின்றன. சிலர் பயந்து கரங்குவித்துத் துதிக்கின் றனர். மஹர்ஷிகள் ஸித்தர்களின் கூட்டங்கள் மங்களமுண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பரிபூரணமான ஸ்துதிகளாலே உம்மை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றன ருத்ரர்கள், ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், ஸாத்யர்கள், விச்வே தேவர்கள், அச்வினிதேவதை கள், மருத்துக்கள், பித்ருதேவதைகள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், அஸுரர்கள், ஸித்தர்களுடைய கூட்டங்கள் இவர்கள் எல்லோ ரும் ஆச்சரியம் அடைந்து உம்மைப் பார்க்கின்றார்கள். மிக்க புஜ பலமுள்ளவரே! அனேக முகங்களையும் நேத்திரங்களையுமுடைய தும் அனேகம் கைகளையும் தொடைகளையும் பாதங்களையுமுடைய தும் அனேக வயிறுகளுள்ளதும் அனேக கோரப்பற்களாலே பயங் கரமாயுள்ளதுமான உமது பெரிய ரூபத்தைப் பார்த்து உலகங்கள் அதிக பயத்தை அடைந்திருக்கின்றன அவ்வாறே நானும் பயம டைந்திருக்கிறேன். உலகமனைத்தையும் வியாபித்திருக்கின்றவரே! ஆகாயத்தை அளாவிக்கொண்டிருக்கிறவரும் ஜ்வலிக்கின்றவரும் அனேகவர்ணங்களுள்ளவரும் திறந்தவாயுள்ளவரும் பிரகாசிக்கின்ற விசாலமான நேத்திரங்களுள்ளவருமான உம்மைப்பார்த்து மனத் தில் மிக்க பயமடைந்திருக்கின்ற நான் தைரியத்தையும் மனச் சமாதானத்தையும் அடையவில்லை தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஈச்வரரே! உலகங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாயிருப்பவரே! கோரப்பற்களால் பயங்கரமானவைகளும் பிரளயகாலாக்கினிக் குச் சமமானவைகளுமான உம்முடைய முகங்களைக் கண்டே திக்குக்களை நான் அறியவில்லை; ஸுகத்தையும் நான் அடைய

வேயில்லை. நீர் பிரஸன்னராகக்கடவீர். இந்தத்ருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரும் த்ரோணரும் ஸூதபுத்ரனை கர்ணனும் அரசர்களுடைய கூட்டங்களுடனும் அவ்வாறே நம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்களுள் தலைவர்களாயிருக்கிற வீரர்களோடும் கோரப்பற்களால் குரூரமாயிருக்கின்றவைகளும் பயங்கரமாயிருக்கின்றவைகளுமான உம்முடைய வாய்களை நோக்கி விரைவாகச் செல்லுகின்றனர். சிலர் பற்களின் சந்துகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு பொடி பண்ணப்படுகிற தலைகளுடன் காணப்படுகிறார்கள். நதிகளுடைய அனேக ஜலவேகங்கள் எவ்வாறு ஸமுத்திரத்தையே நோக்கி ஓடுகின்றனவோ அவ்வாறே இந்த நரலோகத்திலுள்ள வீரர்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் ஜ்வலிக்கின்ற உம்முடைய வாய்களில் பிரவேசிக்கின்றனர். நன்கு ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பில் விட்டில்கள் தாம் அழிவதன்பொருட்டு அதிகவேகத்துடன் பிரவேசிப்பதுபோல உலகங்கள் தாம் அழிவதன்பொருட்டு மிக்க வேகத்துடன் உம்முடைய வாய்களில் பிரவேசிக்கின்றன. எல்லா உலகங்களையும் ஜ்வலிக்கின்றவாய்களால் விழுங்கிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் நாக்கினால் அடிக்கடி நக்கிக்கொள்ளுகிறீர் விஷ்ணுவே! தேவரீருடைய உக்கிரமானகிரணங்கள் ஒளிகளாலே உலகமனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டு தவிக்கச்செய்கின்றன தேவஸ்ரேஷ்டரே! உக்கிரமான ஸ்வரூபமுள்ள தேவரீர் யார்? சொல்லவேண்டும். உமக்கு வந்தனம் பிரஸன்னராகக்கடவீர் ஆதியாயிருக்கின்ற தேவரீரை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு விரும்புகிறேன். தேவரீருடைய பிரவருத்தியை நான் அறியவில்லை' என்று சொன்னான்.

ஸ்ரீபகவான், 'உலகத்திற்கு க்ஷயத்தையுண்டுபண்ணுவதற்காக விருத்தியடைந்திருக்கின்ற காலனாக நானிருக்கிறேன். உலகங்களை ஸம்ஹரிப்பதற்காக இப்பொழுது நான் பிரவருத்தித்திருக்கிறேன். சத்துருக்களுடையபடைகளில் நிற்கின்ற யுத்தவீரர்கள் அனைவரும் நீ (முயற்சி) இல்லாமலிருந்தாலும் உயிரோடிரார் ஆதலால், நீ எழுந்திரு கீர்த்தியை அடைவாயாக. பகைவர்களை ஜயித்து நிறைந்த ராஜ்யத்தை நீ அனுபவிப்பாயாக இந்தவீரர்கள் முன்னமே என்னாலேயே கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். ஸவ்யஸாசியே! நீ நிமித்தமாத்திரமாக இரு. என்னால் கொல்லப்பட்டிருக்கிற துரோணரையும் பீஷ்மரையும் ஜயத்ரதனையும் கர்ணனையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள தலைவர்களான போர்வீரர்களையும் நாசம்செய். மனவருத்தமடையாதே போர்புரி. யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிப்பாய்' என்று சொன்னார்

கிரீடியானவன் கேசவருடைய இநதவாரத்தையைக் கேட்டு இருகரங்களையும் குவித்துக்கொண்டு நடுக்கமுற்று அவரை நமஸ்கரித்து மிகப் பயந்தவனாக மறுபடியும் வணங்கித் தழுதழுத்த குரலுடன் பின்வருமாறு கூறலானான்.

'ஹ்ருஷீகேசரே! உலகமானது தேவரீருடைய மகிமையைக் கீர்த்தனம் செய்வதனால் அதிக ஸந்தோஷமடைகின்றது, அனுராகமுள்ளதாகவும் ஆகின்றது. ராக்ஷஸர்கள் பயந்துகொண்டு திக்குகளை நோக்கி ஓடுகின்றார்கள். ஸித்தர்களுடைய கூட்டங்களியாவும் தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றன. இவைகள் அனைத்தும் தக்கவைதாம். மஹாத்மாவே! மிக்க கௌரவமபொருந்தியவரும் பிரமமதேவருக்கும் ஆதிகர்த்தாவுமான உம்மை (அவர்கள்) ஏன் வணங்காமலிருப்பார்கள்? அழிவில்லாதவரே! தேவேசரே! உலகங்களுக்கெல்லாம் வாஸஸ்தானமாயிருப்பவரே! நீரே அழிவில்லாத ஜீவாத்மதத்தவம் ஸத், அஸத் என்கிற சப்தங்களால் சொல்லப்பட்ட பிரகிருதித்தவமும் நீரே, இந்தப்பிரகிருதித்தவம், அதனுடன் சம்பந்தம் பெற்ற ஜீவாத்மதத்தவம் இவைகளைக்காட்டிலும் எது வேறானமுக்தாத்மதத்தவமோ அதுவும் நீரே. அந்தமில்லாதரூபமுள்ளவரே! தேவரீர் தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஆதியான தேவதையும் புராணபுருஷருமாயிருக்கிறீர். நீர் இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குச் சிறந்த ஆதாரமாகவுமிருக்கிறீர், அறிகிறவரும் அறியத்தக்கவஸ்துவும் உத்தமஸ்தானமுமாயிருக்கிறீர். பரபஞ்சமனைத்தும் உம்மால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாயுவும் யமனும் அக்னியும் வருணனும் சந்திரனும் நான்முகனும் தேவரீரே. தேவரீர் பிதாமஹருக்கும் பிதாவாயிருக்கிறீர். தேவரீருக்கு ஆயிரந்தடவை நமஸ்காரம், நமஸ்காரம். மறுபடியும் மறுபடியும் தேவரீருக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் உமக்கு வந்தனம். ஸர்வஸ்வரூபரே! நாற்புறங்களிலும் உமக்குவந்தனம். அந்தமில்லாத வீரியமுள்ளவரே! அபரிமிதமானவிக்ரமமுள்ள தேவரீர் எல்லாப்பொருள்களையும் வியாபித்திருத்தலால் "ஸர்வஸ்வரூபி" யாயிருக்கிறீர். அச்சுதரே! தேவரீருடைய இவ்விதமானமகிமையை அறியாதவனான என்னால் தவறுதலாலாவது நட்பினாலாவது தோழரென்று எண்ணி அலக்ஷியமாக, 'ஓ! கிருஷ்ண! ஓ! யாதவ! ஓ! நண்ப!' என்று கூறப்பட்டதும், மேலும் விளையாடும் பொழுதோ, படுக்கும்பொழுதோ, உட்காரும் பொழுதோ, போஜனம் செய்யும் பொழுதோ, தனித்திருக்கும் பொழுதோ, எதிரிலோ பரிஹாஸார்த்தமாக என்னால் அவமதிக்கப்பட்டதுமாகிய எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி பெரியமகி

மையொருந்திய தேவரீரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒப்பற்ற பிரபாவமுடையவரே! தேவரீர் ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான இவ்வுலகத்துக்குப் பிதாவும், பூஜிக்கத்தக்கவரும், கௌரவமுள்ள குருவுமாயிருக்கிறீர். மூவுலகிலும் உமக்குச் சமமானவன் ஒருவனுமில்லை. அவ்வாறிருக்க, உமக்குமேலான வேறொருவன் ஏது? ஆதலால், யாவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவருமாயிருக்கிற தேவரீரை நான் சரீரத்தை நன்கு படியச்செய்து வணங்கி க்ஷமிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். தேவரே! புத்திரனுடைய குற்றத்தைத் தந்தையும், சிநேகிதனுடைய குற்றத்தைச் சிநேகிதனும் பொறுப்பதுபோலப் பிரியரான தேவரீர் பிரியனான என்னுடைய குற்றங்களைப் பொறுக்கவேண்டும். இதற்கு முந்திப் பாராம லிருந்த இந்த விசுவரூபத்தைக் கண்டு நான் ஸந்தோஷமடைந்தேன். பயத்தினாலும் என்மனமானது மிகவருந்துகிறது. தேவரே! முன்னம் இருந்த அந்த ரூபத்தையே எனக்குக் காண்பியும். தேவர்களுக்கு ஈசரே! உலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே! கருணை புரிவீராக. முன்போலவே தேவரீரைக் கிரீடத்தையுடையவரும் கதாயுதத்தையுடையவரும் சக்ராயுதத்தைக் கையில் கொண்டவருமாக யான் பார்க்கவிரும்புகிறேன். ஆயிரங்கைகளை உடையவரே! உலகமனைத்தையும் வடிவமாகக்கொண்டவரே! நான்கு கைகளுடன் கூடின அந்த ரூபத்தோடே எனக்குப் பிர ஸன்னராகக் கடவீர்' என்றான்.

ஸ்ரீபகவான், 'அர்ஜுனா! பிரகாசமயமானதும் ஸகலபிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்திருக்கின்றதும் நாசமற்றதும் ஆதியிலுள்ளதும் உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவராலும் இதற்குமுன் பார்க்கப்படாததுமான என்னுடைய மிகச் சிறந்த ரூபமானது உன் விஷயத்தில் பிரஸன்னனான என்னால் என்னுடைய யோகமாயாஸாமர்த்தியத்தினால் உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. கௌரவர்களுள் சிறந்த வீரனே! மானிட உலகத்தில் உன்னைத்தவிர வேறொருவனால் இவ்வித உருவத்தையுடையவனான நான், வேதங்களாலும் யஜ்ஞங்களாலும் அத்யயனங்களாலும் தானங்களாலும் கிரியைகளாலும் உக்கிரமான தவங்களாலும் காணத்தக்கவனல்லேன். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான என்னுடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு உனக்குத் துன்பமுண்டாகவேண்டாம், மதிமயக்கமும் உண்டாகவேண்டாம். நீ பயமற்றவனும் மனக்களிப்புற்றவனுமாயிருந்துகொண்டு என்னுடைய நான் அதேரூபத்தை மறுபடியும் நன்கு பார்' என்று சொன்னார்.

ஸ்ரீவாஸுதேவர், அர்ஜுனனை நோக்கி இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, அவன் பிரார்த்தித்த வண்ணமே தமமுடைய ரூபத்தை மறுபடியும் காண்பித்தார். மகாத்மாவான ஸ்ரீவாஸுதேவர் மறுபடியும் சாந்தமான ரூபமுள்ளவராகிப் பயந்துகொண்டிருக்கிற அந்த அர்ஜுனனை ஸமாதானம் செய்தார்.

அர்ஜுனன், 'ஜனார்த்தனரே! தேவரீருடைய சாந்தமான இந்த மனுஷ்ய ரூபத்தைக் கண்டு இப்பொழுது மனம் தெளிந்தவனும் ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவனும் ஆகிறேன்' என்றான்.

ஸ்ரீபகவான், 'நீ பார்த்த என்னுடைய இந்த விஸ்வரூபமானது எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலுங் காணமுடியாதது. தேவர்களுங்கூட எப்பொழுதும் இந்த ரூபத்தினுடைய தரிசனத்தில் விருப்பமுற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்னை எவ்விதமாக நீ பார்த்தாயோ இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்துடன்கூடிய நான் வேதங்களாலும் தவத்தினாலும் தானத்தினாலும் யாகத்தினாலும் பார்க்கத் தக்கவனல்லேன். பகைவர்களைத் தபிக்கச் செய்பவனே! அர்ஜுன! இவ்வித மகிமையுள்ள நான் என்னிடத்திலேயே வைக்கப்பட்ட பக்தியினாலேயே யதார்த்தமாக அறிவதற்கும் காண்பதற்கும் அடைவதற்கும் தகுந்தவன். பாண்டுநந்தன! எவன் என்னையே உத்தேசித்துக் கர்மங்களைச் செய்கிறவனும் என்னையே கதியாகக் கொண்டவனும் என்னிடத்திலேயே பக்தியையுடையவனும் எல்லா விஷயாபிமானங்களையும் விட்டவனும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் த்வேஷமற்றவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் என்னை அடைகிறான்' என்று கூறினார்

முப்பத்தாறாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பக்தி யோகம்.)

அர்ஜுனன், 'இவ்விதமாக உம்மிடத்திலேயே எப்பொழுதும் மனத்தைச் சேர்த்தவர்களாக உம்மை உபாஸிக்கிறவர்களும் அவ்யக்தமான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை உபாஸிக்கிறவர்களுமான அவ்விரண்டு வகையான பக்தர்களுள் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் யார்?' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார்: 'எவர்கள் மனத்தை என்னிடத்தில் வைத்து அதிகமான சிரத்தையுள்ளவர்களாகவும் என்னோடு நித்யமான ஸம்பந்தத்தை விரும்புகிறவர்களாகவும் என்னை உபாஸிக்கின்றார்களோ அவர்கள் யோகநிஷ்டையில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களென்று என்னால் எண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள், எவர்கள் இந்திரியங்களின் கூட்டத்தை நன்கு அடக்கி எல்லா இடத்திலும் ஸமபுத்தியுள்ளவர்களும் ஸர்வபிராணிகளுக்கும் நன்மைசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமாக இவ்விதமென்று குறிக்கத்தகாததும் அவ்யக்தமும் எங்கும் நிரம்பியதும் சிந்திக்கமுடியாததும் ஸர்வஸாதாரணமாயிருப்பதும் சலனமற்றதும் நித்யமாயிருப்பதுமான [1] அக்ஷரஸ்வரூபத்தை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள். அவ்யக்தமான ஆத்மதத்வத்தினிடத்தில் பற்றி நிற்கிற மனத்தையுடையவர்களான அவர்களுக்குத் துன்பமானது மிக அதிகமாக உண்டாகிறது தேகத்தினிடத்தில் ஆத்மாபிமானமுள்ள அவர்களால் அவ்யக்தவிஷயமான மனோவிருத்தியானது வருத்தத்தால் அடையப்படுகிறது பார்த்த! எவர்கள் எல்லாக்கர்மங்களையும் என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பணம்செய்து என்னைப்பிரதானமாகக்கொண்டு வேறு பிரயோஜனத்தைக்கருதாத யோகத்தினால் என்னைத் தியானம் செய்துகொண்டு உபாஸிக்கின்றார்களோ என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களான அந்த பக்தர்களை ம்ருத்யுஸ்வரூபமான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தினின்று நான் விரைவாகக் கரை ஏற்றுகிறேன். என்னிடத்திலேயே மனத்தை நிலையாக வை. என்னிடத்தில் புத்தியை நிலைநிறுத்து இதற்குமேல் என்னிடத்திலேயேவாஸம் செய்வாய் ஸந்தேகமில்லை. தனஞ்சய! ஒருகால் என்னிடத்தில் மனத்தைநிலைநிறுத்துவதற்கு நீ சக்தியற்றவனாயிருந்தால் பிறகு அப்யாஸயோகத்தால் என்னை அடைவதற்கு விரும்பு. அப்யாஸம் செய்வதிலுங்கூட நீ ஸாமர்த்தியமில்லாதவனாயிருந்தால் எனக்கு ப்ரீதியை உண்டுபண்ணுங் கர்மங்களையே உத்தமமென்று தெரிந்து அனுஷ்டிக்கின்றவனாகக் கடவாய். என்னுடைய பிரீதியைக் கருதியாவது கர்மங்களைச் செய்கின்றநீ ஸித்தியை அடைவாய் எனவிஷயமான பக்தியோகத்தை ஆச்ரயித்து இந்தக் கர்மாக்களையும் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவனாயின் அதற்குப்பின் மனத்தை அடக்கி [2] எல்லாக்கர்மங்களுடைய பலனையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய். அப்யாஸத்தைக்காட்டிலும்

1 (ச ம்) பிரம்மம். (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.
2 'ஸர்வகர்மபலத்யாக:' என்பது மூலம்.

ஞானம் சிறந்தது. ஞானத்தைக்காட்டிலும் தியானம் சிறந்தது. தியானத்தைக்காட்டிலும் கர்மபலத்தைப் பகவத்அர்ப்பணம் செய்வது சிறந்தது. தியாகத்தினால் காலவிளம்பமின்றிச் சாந்தியுண்டாகிறது. என்னுடைய ஏகாந்தபக்தன் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் த்வேஷமில்லாதவனும் நேசமுள்ளவனும் கருணையுள்ளவனும் அஹங்கார மமகாரங்களைவிட்டவனும் ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாக எண்ணுகிறவனும் பொறுமையுள்ளவனும் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவனும் யோகியும் மனமடங்கினவனும் உறுதியான நிச்சயமுள்ளவனும் என்னிடத்தில் மனம் புத்திகளை வைத்தவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் எனக்குப் பிரியன். எவனிடமிருந்து ஜனங்கள் பயமடைகிறதில்லையோ, எவன் ஜனங்களிடமிருந்து பயமடைகிறதில்லையோ, எவன் ஸந்தோஷம், கோபம், பயம், மனக்குழப்பம் இவைகளால் விடுபட்டிருக்கிறானோ அவனும் எனக்குப் பிரியன். எவன் அபேக்ஷை இல்லாதவனும் சுத்தனும் ஸமர்த்தனும் (மற்றவைகளில்) உதாஸீனனும் (சாஸ்திரீயகர்மானுஷ்டானங்களால் ஸம்பவிக்கக் கூடிய சீதோஷ்ணபருஷபாஷணாதிதுக்கங்களால்) மனவருத்தமடையாதவனும் (விஹிதகர்மங்களைத் தவிர மற்ற) எல்லாக் காம்யங்களையும் ஒழித்தவனுமாயிருக்கிறானோ அந்த என் பக்தன் எனக்குப்பிரியன். எவன் ஸந்தோஷிக்கிறதில்லையோ, த்வேஷத்தைப் பாராட்டுகிறதில்லையோ, துக்கமடைகிறதில்லையோ, (ஒன்றையும்) விரும்புகிறதுமில்லையோ, எவன் சுபாசுபங்களில் பற்றற்றவனாகி என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனோ அவன் எனக்குப் பிரியன். எந்தமனிதன், பகைவனிடத்திலும் நண்பனிடத்திலும் அவ்வாறே மானவமானங்களிலும் சீதோஷ்ணஸுகதுக்கங்களிலும் ஸமமாயிருந்துகொண்டு (ஒன்றிலும்) பற்றில்லாதவனும் இகழ்தல் புகழ்தலிரண்டையும் ஸமமாக எண்ணுகிறவனும் மௌனவிரதமுடையவனும் கிடைத்ததைக்கொண்டு ஸந்தோஷமடைந்தவனும் வீடில்லாதவனும் நிலையான புத்தியுள்ளவனுமாயிருக்கிறானோ, சிறந்த பக்தியுள்ள அவன் எனக்குப் பிரியன். தர்மத்தைவிட்டு விலகாததும் மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பதுமான இவ்விதபக்தியோகத்தைச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி எவர்கள் உபாஸிக்கிறார்களோ ச்ரத்தையுள்ளவர்களும் என்னையே பரமபுருஷார்த்தமென்று நம்பினவர்களுமான அந்தப் பக்தர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள்' என்று கூறினார்.

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை.

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.

(க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'கேசவரே! பிரகிருதி, புருஷன், க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞன, ஞானம, ஜ்ஞேயம இவைகளை அறிய விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டான.

ஸ்ரீபகவான், 'குந்திபுத்திர! (போகஸாதனமான) இந்தச்சரீரமானது க்ஷேத்ரமென்று சொல்லப்படுகிறது இந்த க்ஷேத்திரத்தை எவன் அறிகிறானோ அவனை க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று அதை யறிந்தவர்கள சொல்லுகிறார்கள பரதகுலத்திலுதித்தவனே! என்னை எல்லா க்ஷேத்திரங்களிலுமுள்ள க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகவும தெரிந்துகொள க்ஷேத்திரம க்ஷேத்திரஜ்ஞன் இவைகளுடைய ஞானம எதுவோ அதுதான ஞானமென்பது என்னுடைய நிச்சயம அந்த க்ஷேத்திரமானது எந்தத்திரவ்யங்களால உண்டாயிருக்கிறதோ, எவைகளுக்கு ஆச்ரயமோ, எவ்விதமான விகாரங்களையுடையதோ, எந்த ப்ரயோஜனத்தின்பொருட்டு உண்டானதோ, எவைகளுடைய கூட்டமோ, அந்த க்ஷேத்திரஜ்ஞனும எவ்விதமானஸ்வரூபமுடையவனோ, எவ்விதமான மகிமையுடையவனோ அவைகளைச் சுருக்கமாக என்னிடத்தினின்று கேள. அந்த க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞதத்வமானது பலவாறாக ரிஷிகளாலும பற்பலவிதமான வேதங்களாலும யுக்திகளுடன் கூடியவைகளும ஸந்தேகமற்ற அர்த்தங்களை நிலைநாட்டுகின்றவைகளுமான ப்ரமமஸூத்ரங்களிலுள்ள பதங்களாலும தனித்தனியாகப் பகுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது மஹாபூதங்கள, அகங்காரம, மஹத்தத்வம, மூலபிரகிருதி, ஞானகாமேந்திரியங்கள பத்து, மனம ஒன்று, இந்திரியங்களுடைய விஷயங்களாகிய சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்தங்கள ஐந்து, இச்சை, த்வேஷம, ஸுகம, துக்கம, [1] சேதனனுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற பூதஸங்காதரூபமான சரீரம என விகாரங்களோடு கூடின இந்த க்ஷேத்ரமானது சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்டது. மேன்மைபெற்ற மனிதர்களை அவமதிக்காமலிருத்தல், டம்பமில்லாமை, மூன்று கரணங்களாலும் பிறர்க்குத்

1 (ச-ம) 'ஸங்காத' = தேகம் இந்திரியங்கள் இவைகளுடைய சேர்க்கை; 'சேதநா' = அந்தக்கரணவிருத்தி; 'த்ருதி:' = தைர்யம்.

தீங்குசெய்யாமை, பொறுமை, (கரணத்ரயங்களிலும்) ஒரேவிதமான பிரவிருத்தியோடிருத்தல், ஆசாரியனை உபாஸித்தல், சுத்தி, உறுதியோடிருத்தல், மனத்தை அடக்குதல், இந்திரியங்களால் கிரஹிக்கத்தக்க விஷயங்களில் வெறுப்படைதல், அகங்காரமின்மை, பிறப்பு இறப்பு மூப்பு வியாதி துக்கம் ஆகிய தோஷங்களை விலக்க முடியாதவைகளென்று அறிதல், பற்றின்மை, புத்திரன் மனைவி வீடு முதலானவைகளில் அபிமானமில்லாமலிருத்தல், இஷ்டாநிஷ்டங்கள் நேரிடுங்காலத்திலும் எப்பொழுதுமே ஒரேவிதமான மனத்தோடிருத்தல், வேறு தேவதையினுடைய ஸம்பந்தமின்றி என்னிடத்திலேயே தவறாத பக்தியைச்செய்தல், ஜனமில்லாத இடத்தில் வாஸஞ்செய்தல், ஜனங்களுடைய கோஷ்டியில் விருப்பமற்றிருத்தல், ஆத்மதத்வஞானத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருத்தல், தத்வஞானத்திற்கு எது பிரயோஜனமோ அதைச் சிந்தித்தல் இவை ஞானமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன இவற்றைக்காட்டிலும் வேறாயுள்ளது அஜ்ஞானம் [1] எது அறியத்தக்கதோ, எதை அறிந்து [2] அமிர்தத்தை அடைகிறானோ அதை நான் உரைப்பேன். அந்த [3] ஆத்மாவானது அநாதியாக உள்ளது, என்னையே பிரதானமாகக்கொண்டது, சரீரத்தினால் பரிச்சேதிக்க முடியாதபடி பெரிதாக இருக்கிறது அது ஸத்தென்றாவது அஸத்தென்றாவது சொல்லவொண்ணாதது அந்த ஆத்மஸ்வரூபமானது எல்லாவிடத்திலும் கைகளையும் கால்களையும் உடையது, எல்லா இடத்திலும் கண் தலை வாய் இவைகளையுடையது; எல்லாவிடத்திலும் காதுகளையுடையது, உலகத்திலுள்ள எல்லா வஸ்துக்களையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது அந்தச்சுத்தாத்ம ஸ்வரூபமானது எல்லா இந்திரியங்களாலும் விடுபட்டிருந்தாலும் எல்லா இந்திரியங்களுடைய தொழில்களாலும் விஷயங்களை அறிவதற்கு ஸாமர்த்தியமுடையது; ஒன்றிலும் ஸம்பந்தமில்லாதிருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் தரிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையது; குணங்களால் விடுபட்டிருந்தாலும் குணங்களை அனுபவிப்பதில் திறமையுள்ளதாகவுமிருக்கிறது ப்ருதிவி முதலான ஐந்து மஹாபூதங்களுடைய உள்ளும்புறமும் அந்தச் சுத்தாத்மஸ்வரூபம் வியாபித்திருக்கிறது, ஸ்வபாவமாகவே ஸ்தாவரரூபமாகவும் ஜங்கமரூபமாகவுமிருக்கிறது. அதிஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதால் அது அறிய

1 இங்கு சங்கரபாஷ்யம் வேறுபடுகிறது.

2 (ச-ம்) மரணமின்மையை. (ரா-ம்) ஆத்மாவை.

3 (ச-ம்) பரப்ரம்மம் (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.

முடியாதது. அது தூரத்திலும ஸமீபத்திலும இருக்கின்றது. அது பிராணிகளிடம பேதமின்றி எஙகும ஒரேவிதமாயிருநதா லும தனிததனியாகப பிரிககபபட்டதுபோலிருககின்றது. அது பிருதிவி முதலான பூதஙகளை ததரிககின்றதும அன்னுதிகளைப பக்ஷிககின்றதும அவைகளுடைய பரிணமததுக்கு ஹேதுவா யிருபபதுமாக அறியததக்கது அநதச சுத்தாத்மஸவரூபமா னது ஜ்யோதிரமயமான வஸதுககளுககும பிரகாசததை உணடு பண்ணுகிறது; ஸூக்ஷமாவஸதையுளள [1] தமஸைககாட்டிலும வேருக இருககிறதெனறும சொலலபபடுகிறது அது ஞானரூப முமஅறியததகக வஸதுரூபமும ஞானததால அடையததககதும் எல்லாப பிராணிகளின் ஹருதயததிலும நிலைபெற்றதுமாயிருக் கிறது. இவவிதமாக க்ஷேததிரததுவமும ஆதமததவஞ்ஞான மும அறியத்தக்க (க்ஷேததரஜ்ஞனுடையயாதாதமியமும) சுருக்க மாக உரைககப்பட்டன. எனனுடைய பகதன இவறறையறிநது என்னுடைய ஸவபாவத்தை அடைவதறகுத தகுநதவனுகிறான். பிரகிருதி புருஷன் இவவிரண்டினையும அனுதிகளாக அறி. விகா ரஙகளையும குணஙகளையும பிரகிருதியினிடததினின்று உண்டான வையாக நீ அறி. சரீரததுககும இநதிரியஙகளுககும செய்கைகளை உணடுபணணும விஷயததில பிரகிருதியானது காரணமென்று கூறபபடுகிறது (அநதபபிரகிருதியை அதிஷ்டானமாகக்கொண்ட) ஆதமாவானவன் ஸுகதுககஙகளை அனுபவிபபதில காரணமாகச் சொல்லபபடுகிறான் பிரகருதி ஸமபநதமபெற்ற புருஷன் பிர கிருதிஸமஸாககததாலுணடான குணஙகளை அனுபவிககிறான். உததமஜாதிகளிலும் நீசஜாதிகளிலும பிறபபை அடைய இநத ஜீவனுககுக் குணஸமபநதமே காரணமாக இருககிறது இநதத் தேகததில இருககின்ற அளவிடமுடியாத ஞானசகதியுளள புரு ஷன் (தேகத்தின் செய்கைகளைச) சமீபததினின்று பாாபபவனும அனுமதி கொடுபபவனும (தேகததைத) தரிபபவனும் (ஸுகதுக் கங்களை) அனுபவிபபவனுமாகிறான். (இவவாறு தேகத்தை நிய மிப்பதினுலும், தரிபபதினுலும, தேகததிற்குத தலைவனுயிருப்பதி னுலும் இவன் இநததேதகம, இநதிரியங்களை, மனம இவைகளைக் குறித்து) மஹேஸவரனென்றும் பரமாத்மாவென்றும சொல்லப் படுகிறான். எவன் இவ்விதம புருஷனையும் ஸத்வாதிகளான முக் குணங்களோடு கூடின பிரகிருதியையும அறிகிறானே அவன் எவ் விதமான நிலைமையிலிருநதாலும் மறுபடியும பிறக்கிறதில்லை. யோகததில் நிலைபெற்ற சிலா சரீரத்திலிருககின்ற ஆத்மாவை மனத்தினுல தியானயோகததால் ஸாக்ஷாதகரிக்கின்றார்கள். மற்ற

1 (ச-ம) அஜ்ஞானம். (ரா-ம) ஸூக்ஷமாவஸ்தையிலிருக்கிறபிரக்ருதி.

வர்கள் ஞானயோகத்தாலும் வேறுசிலர் கர்மயோகத்தாலும் அறி கிறார்கள். இவ்வாறு அறியாத மற்றவர்களோ ஞானிகளிடத்தி னின்று உபதேசத்தைக் கேட்டு (கர்மயோகாதிகளால்) உபாஸிக் கின்றார்கள். எவர்கள் குருவின் உபதேசத்தைக் கேட்பதையே முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களும் ஸம்ஸாரபந் தத்தைத் தாண்டவே தாண்டுகிறார்கள். பரதஸ்ரேஷ்ட! (உலகத் தில்) ஸ்தாவரஜங்கம ஸ்வரூபமாக உண்டாகிற வஸ்துக்களெல்லாம் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய ஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்றன என்று அறி. எல்லாப் பூதங்களிடமும் பரமேஸ்வரனாயிருக்கின்ற ஆத்மாவை எங்கும் ஸமமாக இருப்பவனென்றும் தேகாதிகள் அழிந்தாலும் அழியாமலிருக்கிறவனென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவனே உள்ளபடி ஆத்மாவை அறிகிறான். எல்லாப் பிராணிக ளிடத்திலும் நன்கு நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஆத்மாவை ஸமமாகப் பார்க்கிறவன் தன்னாலே தன்னைத் தீங்குக்கு உட்படுத்திக்கொள் ளான். அதனால் உத்தமமான கதியை அடைகிறான். எல்லாவிதக் கர்மங்களும் ப்ரக்ருதியினாலே செய்யப்படுகின்றவையென்றும் அவ் வாறே ஆத்மா கர்த்தா அல்லனென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவன் ஆத்மாவை அறிகிறான். தேவர் மனிதர்முதலான பிராணி களாகத் தனித்தனி இருக்கும் பரபஞ்சமனைத்தையும் ப்ரக்ருதி ஒன்றினிடத்திலேயே இருப்பதாகவும் அதனிடத்தினின்றே விஸ்தா ரத்தையடைகிறதாகவும் எப்பொழுது பார்க்கிறானோ அப்பொழுது பரமபதத்தை அடைகிறான். குந்திபுத்ர! இந்தப் பரமாத்மாவானவன் சரீரத்தில் நிலைபெற்றிருந்தாலும் அநாதியாயிருப்பதினால் அழி வற்றவனாயிருக்கிறான், ஸத்வாதிகளான குணங்களால் விடுபட் டிருத்தலால் ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை, ஒன்றோடும் ஒட்டு கிறதுமில்லை. எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கின்ற ஆகாச மானது ஸூக்ஷ்மமாயிருத்தலால் எவ்வாறு ஒன்றினாலும் பற்றப் படுகிறதில்லையோ அவ்வாறே எல்லாத் தேகங்களிலும் நிலைபெற் றுள்ள ஆத்மாவானவன் அந்த அந்தத் தேகஸ்வபாவங்களால் பற் றப்படுகிறதில்லை. பாரத! ஒரு ஸூர்யன் இந்த உலகமனைத்தை யும் எவ்வாறு விளக்குகிறானோ அவ்வாறு க்ஷேத்திரஜ்ஞன் எல்லாச் சரீரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறான். ஞானமாகிற கண்ணால் க்ஷேத் ரத்துக்கும் க்ஷேத்திரஜ்ஞனுக்குமுள்ள இவ்வித வேறுபாட்டையும் பூதாகாரமாகப் பரிணமித்திருக்கின்ற பரக்ருதியினிடத்தினின்று விடுவித்துக்கொள்வதற்கு உபாயமான (அமானித்வமுதலான) குணங்களையும் எவர்கள் அறிகிறார்களோ அவர்கள் பரபரம பதத்தை அடைகிறார்கள்.

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினான்காவது அத்யாயம்.

(குணத்ரயவிபாக யோகம்.)

எதை அறிந்து எல்லாமுனிவர்களும இந்தஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டுச் சிறந்தஸித்தியைப பெற்றார்களோ வேறானதும் ஞானங்களுள் சிறந்ததுமான அந்த ஞானத்தைத் திரும்பவும் உனக்கு நான் சொலவேன் இந்தஞானத்தை ஆசரயித்து என்னுடன் ஸாதாமயத்தை அடைந்தவர்கள் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும் பிறப்பதில்லை, பிரளயகாலத்திலும அழிவதில்லை பாரத! உலகமனைத்துக்கும காரணமும மஹதாதி விகாரஙகளுககுக் காரணமுமான அசேதனப பிரகிருதியில் நான் கர்பபத்தை வைக்கிறேன். அதனால், (பிரம்மாதி ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள) எல்லாபபிரபஞ்சங்களுடைய உதபத்தியும உண்டாகிறது. குந்திபுத்திர! (தேவ கந்தர்வ பசு பக்ஷிகள முதலான) எல்லாஜாதிகளிலும எந்த மூர்த்திகள் உண்டாகின்றனவோ அவ்வித மூர்த்திகளுக்குப பிரகிருதியானது காரணமாயிருக்கிறது நான் (அந்தப்ரகிருதியில்) விதைபோட்ட தந்தையாயிருக்கிறேன். பெரியகைவன்மையுள்ளவனே! பிரகிருதியிடததினின்று உண்டாகிற ஸத்வம ரஜஸ் தமஸ்என்கிற குணங்களும தேகத்திலிருக்கின்ற அழிவற்றவனை ஆத்மாவைக் கட்டுகின்றன. தோஷமற்றவனே! ஸத்வம, ரஜஸ், தமஸ்என்கிற குணங்கள் மூன்றனுள் நிர்மலமாயிருப்பதால பிரகாசிக்குந் தன்மையுள்ளதும் ஆரோக்யஹேதுவுமான ஸதவகுணமானது, ஆத்மாவை ஸுகஸம்பந்தத்தாலும ஞானஸமபந்தத்தாலும கட்டுகிறது. குந்திபுத்திர! ரஜோகுணத்தை, ஆசைக்குக்காரணமாயிருக்கிறதென்றும் சபதாதிவிஷயானுபவ இசசைக்கும புத்திரமித்திரபந்துக்களோடு சேர்க்கைக்கும் உதபத்திஸ்தானமஎன்றும அறி. அந்த ரஜோகுணமானது தேகியான ஆத்மாவைக் காமஸம்பந்தத்தால் கட்டுகிறது. பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! தமோகுணத்தையோவென்றால், அஞ்ஞானத்தால் உண்டாகின்றதென்றும் எலலாப்பிராணிகளுக்கும மோகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதென்றும அறி. அந்தத் தமோகுணமானது அஜாக்ரதையாலும சோமபலாலும் உறக்கத்தாலும் ஆத்மாவைக்கட்டுகின்றது." பரதகுலத்திலுதித்தவனே! ஆத்மாவை

ஸத்வம் ஸுகத்திலும் ரஜோகுணம் கர்மத்திலும் சேர்ப்பிக்கின்றன. தமோகுணமோ ஞானத்தைமறைத்துத் தவறுதலில் சேர்ப்பிக்கின்றது. பாரத! ஸத்வகுணமானது ரஜஸ்ஸையும் தமஸ்ஸையும், ரஜோகுணமானது ஸத்வத்தையும் தமஸையும், அவ்வாறே, தமோகுணமானது ஸத்வத்தையும் ரஜஸையும் அடக்கி வெளிப்படுகின்றன. இந்தத்தேகத்தில (கண்முதலியஞான) த்வாரங்களெல்லாவற்றிலும் எப்பொழுது பிரகாசஞானமுண்டாகிறதோ அப்பொழுது ஸத்வம் நிச்சயமாக விருத்தியடைந்திருக்கிறதென்றறியவேண்டும். பர்தரஸ்ரேஷ்டனே! பேராசை, (பிரயோஜனத்தை எதிர்பாராமலே காரியங்களில் ஒழிவறறுப்) பிரவ்ருத்தித்தல், (பயனுக்குஸாதனங்களான) கர்மாக்களைத் தொடங்குதல், இந்திரியங்களுக்கு அடக்கமின்மை, விஷயஇச்சை இவைகள் ரஜோகுணம் அபிவிருத்தியடைந்தால் உண்டாகின்றன. குருநந்தன! தமோகுணம் விருத்தியடையும் ஸமயத்தில் ஞானம்உதியாமலிருத்தல், செய்ய வேண்டியகாரியங்களில் பிரவிர்த்திஇல்லாமல் ஸ்தம்பித்துநிற்றல், அகார்யத்தில பிரவிருத்தித்தலைப் பயனுக்கக்கொண்ட தவறுதல், விபரீத ஞானம் இவைகள் உண்டாகின்றன. ஸத்வகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கையில் தேகியானவன உயிரைவிட்டால உத்தமமான தத்வத்தை அறிந்தஞானிகளுடைய பரிசுத்த உலகங்களை அடைகிருன். ரஜோகுணம்விருத்தியடைந்திருக்கும் தருணத்தில மரணத்தை அடைபவன் பலாபேக்ஷையுடன் காமங்களைச் செய்கின்றவர்களான காமத்தில்பற்றுள்ளவர்களுடைய குலங்களில பிறக்கிருன். அவ்வாறே, தமோகுணம் தலைமைபெற்றிருக்கும் ஸமயத்தில உயிரை விடுபவன் நாய்பன்றிமுதலான நீசஜந்துக்களுடைய ஜாதிகளில் பிறக்கிருன். புண்ணியகர்மத்திற்கு ஸத்வத்தினலே உண்டுபண்ணப்பட்டதாகவும் சிறிதும் துக்கமில்லாததாகவுமிருக்கின்ற ஸுகத்தைப்பலனுகவும், அவ்வாறே, ரஜோகுணத்திறகுத் துக்கத்தைப்பலனுகவும், தமோகுணத்திற்கு அஞ்ஞானத்தைப்பலனுகவும் சொல்லுகிருர்கள். ஸத்வகுணத்தினின்று ஞானமுண்டாகிறது. ரஜோகுணத்தினின்று பேராசையுண்டாகின்றது. தமோகுணத்தினின்று அஜாக்ரதையும் விபரீதஞானமும் அஜ்ஞானமுமுண்டாகின்றன. ஸத்வகுணத்தில் நிலைபெற்றவர்கள் மேலானபதவியை (=மோக்ஷத்தை) அடைகிருர்கள். ரஜோகுணமுடையவர்கள் [1] மத்தியிலே வாஸம்செய்கின்றனர். தமோகுணத்தையுடையவர்கள் நீசமானகுணத்திற்குரிய செய்கைகளில்நிலைபெற்று அதோகதியை (=நரகத்தை) அடைகின்ருர்கள்.

---

1 பூலோகத்தில்.

உத்தமமானஸத்வகுணத்தில் நிலைபெற்ற விவேகியானவன்[1] குணங்களைக்காட்டிலும வேறாயிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் கர்த்தா அல்லனென்றும குணங்களைககாட்டிலும் வேறானவனென்றும அறிநத பொழுது என்னுடைய ஸ்வரூபததை அடைகிறான். தேகியானவன் தேகத்திலுண்டாயிருககிற முககுணங்களையுந தாண்டிப பிறப பிறபபு மூபபுக்களால் உண்டுபண்ணபபட்ட துககங்களால விடுபட்டவனாகி அழிவற்ற ஆதமாவை அனுபவிககிறான்' என்றார

அர்ஜுனன், 'பிரபுவே! இநத மூன்று குணஙகளையுந தாண்டியிருக்கிறவன் எவ்விதமான அடையாளஙகளோடிருபபான்? அவன் எவ்வித ஆசாரமுடையவன்? இநத மூன்று குணஙகளையும் எநத உபாயத்தால தாண்டுகிறான்?' என்று வினவினான்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார். 'பாண்டவ! எவன் ஸம்பவிக்கின்ற பிரகாசததையும பிரவிருத்தியையும மோகததையும தவேஷிககிறதிலலையோ, எவன் நிவருத்திததிருககினற அவைகளை விரும்புகிறதுமில்லையோ, எவன உதாஸீனன்போலிருநதுகொண்டு குணகாரியஙகளான ராகம துவேஷமுதலானவைகளால அசைககபபடமாட்டானோ, எவன் குணஙகளே பரவருததிததிருககின்றன வென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறானோ, (எவன் அவ்விதமான குணகார்யஙகளுககு அனுகுணமாக நிஷ்டையிலிருநது) சலிக்கிறதில்லையோ, எவன் ஸுகதுக்கஙகளில ஸமமான சித்தவிருத்தியுடையவனும தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபததிலேயே நிலைபெற்றவனும மண்ணாங்கட்டியிலும கல்லிலும தஙகத்திலும் ஸமமான பாவனையுள்ளவனும் பிரியத்தையும் அபபிரியத்தையும ஸமமாகப பாவிக்கின்றவனும மனோதைரியமுள்ளவனும புகழையும் நிநதையையும ஸமமாக எண்ணுகிறவனும மானததிலும அவமானத்திலும ஸமமாயிருபபவனும மிதரபக்ஷததிலுமசத்ருபக்ஷததிலும ஸமமாயிருககின்றவனும் ஸாவகாமஙகளையும விட்டவனுமாயிருககிறானோ அவன் முககுணஙகளையும தாண்டினவனென்று சொலலபபடுகிறான். எவன் என்னையே அசஞ்சலமான பக்தியோகததால் உபாஸிககிறானோ அவன இம்முககுணங்களையுந தாண்டிப பிரமமமாவதற்குத் தககவனாகிறான். நான் அழிவறறதும குறைவற்றதுமானபிரமமபாவததிற்குஆ்ரயமாயிருககிறேன், சாசுவதமான தர்மததிற்கும நிதயமான ஸுகத்திறகும இருபபிடமாயிருககிறேன்.

---

[1] 'எப்பொழுது குணங்களைக்காட்டிலும வேற கர்ததாவைப் பாரக்கவில்லையோ, குணங்களைக்காட்டிலும் மேலானவனை அறிகிறானோ அப்பொழுது' எனினும் பொருநதும்.

முப்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதா பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

(1 புருஷோத்தமயோகம்.)

மேலாயிருக்கின்ற (நான்முகனை) வேராகக் கொண்டதும கீழான (பூமியில வஸிக்கின்ற மனிதன், பசு, புழு, பூச்சி, ஸ்தாவர முதலானவைகளைக்) கிளைகளாகவுடையதுமான ஸ்திரமில்லாத ஸம்ஸாரமாகிற அரசமரத்தை நாசமற்றதாகச் சொல்லுகிறார்கள அந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்திற்கு வேதங்களே இலைகளோ அந்த ஸம ஸார விருக்ஷத்தை அறிபவனே வேதார்த்தத்தை அறிந்தவன் ஸத்வம, ரஜஸ், தமஸ் என்கிற முக்குணங்களால விருத்தியடைந் ததும ரூபம் ரஸமுதலான விஷயங்களையே தளிராகககொண்டிருக் கின்றதுமான அந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தினுடைய கிளைகள் கீழுலகங் களிலும மேலுலகங்களிலும பரவியிருக்கின்றன அப்படிப்பட்ட ஸம்ஸார விருக்ஷத்தினுடைய காமரூபமான வோகள கீழாக மனு ஷ்யலோகத்தில மேன்மேலும காமங்களையே தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு எங்கும பரவியிருக்கின்றன. இந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தி னுடைய மேறசொன்னவிதமான ஸ்வரூபமானது இந்த ஸம்ஸாரத் திலிருக்கின்ற ஜனங்களாலே அறியப்படுகிறதில்லை இந்த விருக்ஷத்தி னுடைய முடிவு, தொடக்கம், நிலைமை இவைகளும அறியப்படுகிற தில்லை. நன்றாக ஆணிவேருடன கீழே ஊன்றியிருக்கின்ற இந்த ஸம்ஸாரமாகிற அரசமரத்தை வைராக்கியமாகிற உறுதியானகத்தி யினாலே வெட்டிப பிறகு எந்த இடத்தை நாடினவர்கள மறுபடி யும் ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் திரும்பமாட்டார்களோ அப்படிப்பட்ட ஸ்தானமானது தேடத்தக்கது எவனிடத்தினின்று வெகுகால மாய்த் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற ஸம்ஸார பிரவருத்தி பரவியிருக் கிறதோ அந்த ஆதிபுருஷனையே 2 சரணமடையவேண்டும. அகங் காரத்தையும விபரீதஞானத்தையும விட்டவர்களும புத்திரமித் திராதிகளிடத்தில் பற்றுதலென்கிற தோஷத்தை விலக்கினவர்களும

---

1 புருஷோத்தமப்ராப்தியோகமென்றும புராணபுருஷோத்தமயோக மென்றும் வழங்கும.

2 'ப்ரபத்யேத' என்று பாடம கொள்ளப்பட்டது.

ஆத்மவிஷயமான ஞானத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றவர்களும மற்றவஸ்துக்களிடத்தில் ஆசையற்றவாகளும் ஸுகதுககமுதலிய த்வநதுவங்களால விடுபட்டவாகளும ஆதமாநாதமஸவபாவஙகளை அறிநதவாகளுமான ஞானிகள நாசமற்ற அநதப [1]பதத்தை அடைகிறாகள். அநதபபரிசுததமான ஆதமஜ்யோதிஸை ஸூரியனாவது சநதிரனாவது அகனியாவது பிரகாசிபபிக்கிறதில்லை எதை அடைந்து மறுபடியும திருமபுகிறதிலலையோ அது என்னுடைய ஸர்வோததமமான ஜயோதிஸ எனனுடைய ஓா அமசமும அனாதியுமா யிருககினற ஜீவாதமாவானவன் (காமததினால்சுற்றபபட்டு) பிரகிருதிபரிணாமவிசேஷமான சரீரத்திலிருககின்றமனததைஆறாவதாககொண்ட இநதிரியங்களை ஜீவலோகததில் (காமானுகுணமாக இஙகுமஙகும) இழுககிறான். தேகேநதிரியங்களுக்குப் பிரபுவான ஜீவன் எநதசசரீரத்தை அடைகிறானோ எநதசசரீரத்தினின்று வெளிபபடுகிறானோ அநதசசரீரததில, காற்றானது வாஸனைககு இருப்பிடமான புஷ்பததினின்று வாஸனைகளைக கவாநது செலவதுபோல இந்த இநதிரியஙகளைக கவாநதுகொண்டு செல்லுகிறான் இநத ஜீவன் காதையும கண்ணையும தோலையும நாவையும் மூககையும மனத்தையும ஆதாரமாககொண்டு விஷயஙகளை அனுபவிககிறான். (இவவாறு தேகததிலேயே) இருக்கின்றவனும (தேகததினினறு) வெளிபபடுகின்றவனும (குணமயமானவிஷயங்களை) அனுபவிககின்றவனும இநதிரியஙகளையுடையவனுமான இநத ஜீவனை அஜ்ஞானிகள (ஞானததையே வடிவமாகக்கொண்டவனென்றும சரீரத்தைககாட்டிலும விலக்ஷணனென்றும) பார்ப்பதில்லை. ஞானககண்உள்ளவாகளோ அநத ஜீவஸவரூபததைஅறிகிறாகள (காமயோகமுதலானயோகங்களில) முயறசிசெய்கின்ற ஞானிகள் தேகததில நிலைபெற்றிருக்கின்ற (இநத ஜீவாத்மாவை உள்ளபடி) பார்க்கிறாகள. முயறசிசெய்தாலுஙகூடச் சித்தசுத்தியற்ற அஜ்ஞானிகள் (இநதஜீவாத்மாவைக) காண்பதில்லை. உலகமனைததையும பிரகாசிககசசெய்யும ஸூரியன் சநதிரன் அக்னி இவாகளின் தேஜஸை என்னுடையதென்று அறியககடவாய் நான் பூமியில்பிரவேசிதது என்னுடைய ஸாமாததியததினாலே பிராணிகளைத தரிக்கிறேன் நான் ரஸஸ்வரூபியான சநதிரனாயிருநது கொண்டு எலலாஓஷதிகளையும போஷிககிறேன் நான் பிராணிகளுடைய தேகத்தை ஆசரயித்து அக்னியாயிருநதுகொண்டு பிராணாபானன்களுடனகூடி (பக்ஷயம், போஜயம, லேஹயம, சோஷ்

---

1 (ச-ம) ஸதானததை. (ரா-ம)பரிசுததாதமஸவரூபததை.

யம் என்கிற) நான்குவிதமான உணவுகளைப் பக்குவம்செய்கிறேன். நான் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும் அந்தர்யாமியா யிருக்கிறேன். என்னாலேயே நினைவும் அறிவும் மறப்பும் உண்டா கின்றன. எல்லாவேதங்களாலும் நானே அறியத்தக்கவன். வேதத் தில் கூறப்பட்டுள்ளபலன்களைக் கொடுக்கிறவன் நானே. வேதங் களை அறிந்தவனும் நானே. உலகத்தில் க்ஷரமென்றும் அக்ஷர மென்றும் இருவகைப்பட்ட இந்தப் புருஷர்களுண்டு. எல்லாப் பிராணிகளும் க்ஷரமென்று சொல்லப்படுகின்றன. தனக்கு இயற் கையாயிருக்கிற ரூபத்துடன் விளங்குகின்ற முக்தாத்மா அக்ஷர னென்று சொல்லப்படுகிறான். நாசமற்றவரும் ஈச்வரருமானஎந்த ஆத்மா மூவுலகங்களிலும் அனுப்ரவேசித்து அவைகளை ஸம்ரக்ஷிக் கிறாரோ அந்த உத்தமபுருஷர் (க்ஷராக்ஷரசப்தங்களால் சொல் லப்பட்ட பத்தமுக்தபுருஷர்களைக்காட்டிலும்) வேறாயிருக்கிறவ ரும் பரமாத்மாவுமாக (வேதவேதாந்தங்களில், கூறப்பட்டிருக் கிறார். நான் க்ஷரமான பிரபஞ்சத்தை அதிக்ரமித்திருப்பதனாலும் அக்ஷரமான்முக்தாத்மாக்களைக் காட்டிலும் உத்தமனாயிருப்பதனா லும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்திபெற்றிருக் கிறேன். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! எவன் மதிமயக்கமற்றவனாகி என்னை இவ்விதம் புருஷோத்தமனென்று அறிகிறானோ எல்லாவற் றையும் அறிந்தவனான அவன் என்னை ஸகலவிதத்தாலும் ஆராதிக் கிறான். பாரத! தோஷமற்றவனே! இவ்விதம் அதிரஹஸ்யமான இந்தச்சாஸ்திரம் என்னால் உரைக்கப்பட்டது. இதனை அறிந்த மனி தன் நல்லஞானமுடையவனும் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்தவனுமாவான்.

நாற்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை

பதினாறாவது அத்யாயம்.

(தேவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகம்.)

பரதகுலத்திலுதித்தவனே! பயமின்மை, அந்தக்கரணசுத்தி, ஞானயோகத்தில்நிலைபெற்றிருத்தல், தானம், மனத்தை அடக்கு தல், யஜ்ஞத்தைஅநுஷ்டித்தல், வேதாப்யாஸம், தவம், நேர்மை, பிறருக்குத்தீங்குசெய்யாமை, உண்மை, கோபமின்மை,(ஆத்மஹித

விரோதியானவஸ்துக்களை) விடுதல், (பாஹ்யேந்திரியங்களை) அடக்குதல், கோட்சொல்லாமை, பிராணிகளிடத்தில் தயை, விஷயங்களில் ஆசையற்றிருத்தல், மென்மை, (அகார்யத்தைச்செய்வதில்) வெட்கம், (ஆசைப்படத்தக்கவஸ்து பக்கத்திலிருந்தாலும்) மனநிலை தவறாமை, துர்ஜனர்களாலே அவமதிக்கத்தக்காமலிருத்தல், பொறுமை, தைர்யம், சுத்தி, பிறருக்குத்ரோகஞ்செய்யாமலிருத்தல், அதிகர்வமின்மை இவைகள் அனைத்தும் (பகவதாஜ்ஞானுவர்த்திரூபமான) தேவஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன பார்த்த! பிறர் தன்னைத் தார்மிகனென்று தெரிந்துகொள்வதற்காகவே தர்மத்தை அனுஷ்டித்தல், ஐச்வர்யத்தினாலும் கல்வியினாலும் உண்டாகிற செருக்கு, அகங்காரம், கோபம், ஸாதுக்களுக்கு வருத்தத்தையுண்டுபண்ணும் ஸ்வபாவம், அஜ்ஞானம் இவைகள் அஸுரஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன தேவஸம்பந்தமான ஸம்பத்தானது பந்தநிவிருத்திக்கும் ஆஸுரஸம்பத்தானது பந்தத்துக்கும் காரணம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன பாண்டவ! நீ தெய்வஸம்பத்தை அடைவதற்காகப் பிறந்தவனாயிருக்கிறாய் நீ துயரமடையாதே. பார்த்த! இவ்வுலகத்தில் தெய்வமென்றும், ஆஸுரமென்றும் பூதங்களுடைய சிருஷ்டிகள் இரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன. தெய்வஸ்ருஷ்டியானது விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டுவிட்டது. அஸுரஸ்ருஷ்டியை என்னிடத்தினின்று கேள் அஸுரஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்கள் இம்மையில் நன்மைக்குச் சாதனமான விஷயங்களையும் மோக்ஷஸாதனமான வைதிகதர்மங்களையும் அறியமாட்டார்கள். உள்ளும் புறமுமுள்ள சுத்தியும் ஆசாரமும் ஸத்தியமும் அவர்களிடமில்லை. அந்த அஸுரஸ்வபாவமுடைய ஜனங்கள் உலகத்தை அஸத்யமென்றும் பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெறாததென்றும் ஈச்வரனற்றதென்றும் ஸ்திரீ புருஷ ஸம்பந்தத்தினாலன்றி வேறு காரணத்தினால் உண்டாகாததென்றும் ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய காமத்தையே காரணமாகக்கொண்டதென்றும் வேறு என்ன காரணம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதமான ஞானத்தைப் பற்றிக்கொண்டு (தேகத்தைக்காட்டிலும் வேறான) ஆத்மாவையறியாதவர்களும் அல்பபுத்தியுடையவர்களும் குரூரமான கர்மங்களுள்ளவர்களும் உலகத்திற்கே அமங்களஸ்வரூபிகளுமான (குதிருஷ்டிகள்) உலகநாசத்தின்பொருட்டுத் தோன்றுகிறார்கள். எவ்விதத்தினாலும் நிரப்பமுடியாத காமத்தை ஆச்ரயித்து டம்பம் மானம் மதம் இவைகளையுடையவர்களும அசுத்தமான விரதங்களை

அனுஷ்டிக்கின்றவர்களுமான (அறிவீனர்கள்) அஜ்ஞானத்தினால் கெட்ட பிடிவாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு பிரவ்ருத்திக்கின்றார்கள். அளவிடமுடியாததும் பிரளயம்வரையில் தொடர்ந்திருக்கின்றதுமான மனக்கவலையை அடைந்தவர்களும், காமஸுகானுபவத்தையே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணுகிறவர்களும் '(இதற்கு மேல் புருஷார்த்தம் இல்லை,) இவ்வளவுதான்' என்று நிச்சயித்தவர்களும் ஆசைகளாகிற பல கயிறுகளால் கட்டப்பட்டவர்களும் காமக்குரோதங்களையே முக்கியமாகக் கொண்டவர்களுமாயிருப்பவர்கள் காமஸுகானுபவத்தின்பொருட்டு அநீதியினால் பொருட்குவியல்களை விரும்புகின்றார்கள் 'இந்தப்பொருள் இப்பொழுது என்னால் அடையப்பட்டுவிட்டது இந்த விருப்பத்தை அடையப் போகிறேன். இந்தப்பொருள் இருக்கின்றது. இந்தப்பொருளும் இனித் திரும்பவும் எனக்குண்டாகும். இந்தச்சத்துரு என்னால் கொல்லப்பட்டான். மற்றவர்களையும் கொல்லுவேன். நான் பிரபு. நான் போகத்தை அனுபவிக்கிறவன். நான் நினைத்தபடியெல்லாம் காரியஸித்தியைப்பெறுபவன் நான் பலமுள்ளவன் நான் ஸுகமுடையவன் நான் ஸம்பத்துடையவன். நான் உயர்குலத்தோன். எனக்கு ஒப்பானவன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? நான் யாகம் செய்யப்போகிறேன், தானம் செய்யப்போகிறேன், ஸந்தோஷம் அடையப்போகிறேன்' என்று இவ்விதம் அஜ்ஞானத்தினால் மதிமயக்கங்கொண்டவர்களும் அனேகவிதமான சித்தப்ரமமுடையவர்களும் மோகவலையினால் சூழப்பட்டவர்களும் விஷய போகங்களில் அதிகப்பற்றுதலுடையவர்களுமா யிருப்பவர்கள் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகின்றார்கள். தம்மைத்தாம் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறவர்களும் வணக்கமற்றவர்களும் செல்வத்தினால் உண்டான செருக்கும் மதமுமுள்ளவர்களுமான அவர்கள் டம்பத்தினாலே பிரஸித்தியைப் பெறுதலே முக்கிய பிரயோஜனமாகக்கொண்ட யாகங்களாலே சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறையை மீறி என்னை ஆராதிக்கின்றார்கள் எவர்கள் அகங்காரத்தையும் தேகபலத்தையும் இறுமாப்பையும் காமத்தையும் குரோதத்தையும் உடையவர்களாகித் தம் தேகத்திலும் பிறர் தேகங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற என்னைத் துவேஷித்து என்னிடத்தில் அஸூயையுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்களோ குரூரர்களும் சத்ருக்களும் அமங்களகரர்களுமாயிருக்கின்ற அந்த நராதமர்களை (ஜன்மஜராமரணரூபமாக அடிக்கடி சுழன்றுகொண்டிருக்கின்ற) ஸம்ஸாரங்களில் ஆஸுரஸ்வபாவமுடைய ஜன்மங்களிலேயே நான் எப்பொழுதும் தள்ளுகிறேன். குந்திபுத்திர!

ஆஸுரமான ஜன்மத்தை அடைந்தவர்கள் பிறவிதோறும் விபரீத ஞானமுடையவர்களாக என்னை அடையாமலே அதைக்காட்டிலும் தாழ்ந்ததான கதியை அடைகிறார்கள் காமம் குரோதம் லோபம் என மூன்றுவிதமான இவைகள் நரகத்துக்குவாயிலும் தனக்குக்கெடுதலை விளைவிக்கின்றவையுமாயிருக்கின்றன ஆதலால், இந்த மூன்றையும் விட்டுவிடவேண்டும் குந்தீபுத்திர! நரகத்துக்குவாயிலாயிருக்கின்ற இம்மூன்றினாலும் விடப்பட்டமனிதன் தனக்கு நன்மையைச் செய்துகொள்ளுகிறான். அதனால், உத்தமமான கதியை (= மோக்ஷத்தை) அடைகிறான் எவன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட முறையைவிட்டுத் தன்இஷ்டப்படி நடக்கிறானோ அவன் ஒருவிதமான ஸித்தியையும் அடையமாட்டான்; ஸுகத்தையும் அடையமாட்டான்; உத்தமமானகதியையும் அடையமாட்டான். ஆதலால், செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாதது என்கிற வியவஸ்தையில் உனக்குச் சாஸ்திரமானது பிரமாணமாயிருக்கிறது சாஸ்திரவிதியினாலே சொல்லப்பட்டதை அறிந்து இவ்வுலகத்தில் காமத்தைச் செய்வதற்கு நீ தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்' என்று சொன்னார்.

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினேழாவது அத்யாயம்.

(ஶ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! எவர்கள் சாஸ்திரமுறையைவிட்டு ஶ்ரத்தையோடு (பகவானை) ஆராதிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஸத்வகுணத்திலா அல்லது ரஜோகுணத்திலா அல்லது தமோகுணத்திலா எந்தக்குணத்தில்ஸ்திதி ஏற்பட்டிருக்கிறது?' என்றுவினவினான்.

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லலானார். 'தேகத்தையுடையவர்களுக்கு (பூர்வகர்மவாஸனையினால்) தானாகவேஉண்டாகிற அந்தஶ்ரத்தையானது ஸாத்விகமென்றும் ராஜஸமென்றும் தாமஸமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. அதைக் கேள். பாரத! எல்லாமனிதர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய அந்தக்கரணத்துக்குத்தக்க ஶ்ரத்தை உண்டாகிறது. இந்தப்புருஷனானவன் ஶ்ரத்தையினுடையபரிணாமமா

யிருப்பவன். எந்தப்புருஷன் எவ்விதமான ஸாரத்தையுடன்கூடிய வனாகிறானோ அவன் அப்படிப்பட்ட ஸாரத்தையையுடையவனே. ஸத்வகுணமுடையவர்கள் தேவர்களையும் ரஜோகுணமுடையவர்கள் யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் தமோகுணமுடைய மற்ற ஜனங்கள் பிரேதர்களையும் பூதகணங்களையும் பூஜிக்கின்றார்கள். டம்பத்தையும் அகங்காரத்தையுமுடையவர்களும் காமம் ராகம் பலம் இவைகளையுடையவர்களும் விவேகமற்றவர்களும் சரீரத்திலிருக்கின்ற பூதஸங்காதத்தையும் அச்சரீரத்தினுள்இருக்கின்ற என்னையும் துன்பத்துக்கு உள்ளாக்குகின்றவர்களுமாகி எந்த ஜனங்கள் சாஸ்திரத்தினால் விதிக்கப்படாததும் குரூரமுமாயிருக்கின்ற தவத்தைச் செய்கின்றார்களோ அவர்களை அஸுரஸம்பந்தமான நிச்சயமுடையவர்களென்று அறி. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் (ஸத்வ முதலானமுக்குணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினால்) பிரியமான ஆகாரமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. அவ்வாறே, யஜ்ஞமும்தவமும்தானமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றன அவைகளுடைய இப்படிப்பட்ட பேதத்தைக் கேள். ஸத்வகுணமுள்ளவர்களுக்கு ஆயுள், ஞானம், பலம், ஆரோக்கியம், ஸுகம், பிரீதி இவைகளை விருத்திசெய்கின்றவைகளும் மதுரரஸமுள்ளவைகளும் பசையுள்ளவைகளும் ஸ்திரமானவைகளும் மனத்திற்கினியவைகளுமான ஆகாரங்கள் (பிரியமானவை.) உறைப்பு, புளிப்பு, உப்பு, அதிக உஷ்ணம், தீக்ஷ்ணம், வறட்சி, தாபம் இவைகளுள்ளவையும் துக்கம் சோகம் ரோகம் இவைகளை உண்டாக்கத்தக்கவையுமான ஆகாரங்கள் ராஜஸஸ்வபாவமுடையவனுக்கு இஷ்டமானவைகள். [1] பக்குவமாய் அதிக காலம் சென்றதும் ஸாரமற்றதும் துர்க்கந்தமுள்ளதும் பக்குவம் செய்து ஓரிரவுசென்றதும் ஒருவன்சாப்பிட்டு மிச்சம்வைக்கப்பட்டதும் அசுத்தமுமாயிருக்கிற ஆகாரமானது தமோகுணமுள்ளவர்களுக்குப் பிரியமானது. பயனில் விருப்பமில்லாதவர்களான மனிதர்களால் அவஶ்யமாக யஜ்ஞம்செய்யவேண்டுமென்று மனத்தை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு சாஸ்திரத்தினலறியப்பட்ட எந்த யஜ்ஞமானது அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகயஜ்ஞம். பரதகுலஶ்ரேஷ்டனே! பலனைக் கருதியாவது டம்பத்துக்காவது எது செய்யப்படுகிறதோ அந்த யஜ்ஞத்தை ராஜஸமென்றுஅறி. விதிப்படியில்லாததும் ப்ராம்மணர்களுக்கு அன்னமிடாததும் மந்திரங்களைவிட்டு விலகியதும் தக்ஷிணை இல்லாததும் ஸாரத்தையின்றிச் செய்யப்படுகின்றதுமான யஜ்ஞத்தைத் தாமஸமென்று சொல்

1 'யாதயாமம்' என்பதுமூலம்; (ச-ம்) மந்தமக்வம்.

லுகிருர்கள். தேவதைகள், பிராம்மணர்கள், ஆசார்யர்கள், அறிவில்சிறந்தவர்கள் இவர்களைப்பூஜிப்பதும் சுத்தியும் நேர்மையும் பிரம்மசர்யமும் பிறருக்குத்துன்பம்செய்யாமையும் சரீரத்தினுல் செய்யத்தக்க தவமென்று கூறப்படுகின்றன. பிறருக்குமனவருத்தத்தைஉண்டுபண்ணுததும யதார்த்தமானதும இன்பமானதும் வருங்காலத்தில் நன்மையைப் பயக்கக்கூடியதுமான வார்த்தையும வேதசாஸ்திராப்யாஸமும வாக்கினுல்செய்யத்தக்க தவமென்றுசொல்லப்படுகின்றன. மனத்தினுடையதெளிவும் [1] பிறர் ஆக்கத்தில் மகிழ்ச்சியும் மௌனமும் மனத்தை அடக்குதலும் ஆன்மாவைத் தவிரவேறுவிஷயங்களில் சிந்தையில்லாமலிருத்தலும் மனத்தினுல்செய்யத்தக்க தவமென்று கூறப்படுகின்றன. பயனில் ஆசையற்றவர்களும மனத்தையடக்கியவர்களுமான மனிதர்களாலே உத்தமமானஸ்ரத்தையுடன் மனோவாக்குக்காயங்களால் செய்யப்பட்ட அந்தமூன்றுவிதமான தவத்தையும் ஸாத்விகமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிருர்கள். மனத்தினுல் ஆதரித்தல், வாக்கினுல்புகழ்தல், நமஸ்காரம இவைகளை உத்தேசித்தும டம்பத்தினுலும எந்ததவம செய்யப்படுகிறதோ சஞ்சலமானதும் ஸ்திரமில்லாததுமான அந்தத்தவமானது இவ்வுலகத்தில் ராஜஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவிவேகமூலமான துராக்கிரஹத்தினுலேயாவது தனக்கு அதிகமானவருத்தத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள்வதினுலேயாவது பிறருடைய நாசத்தின்பொருட்டாவது எந்தத் தவம் செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்றுசொல்லப்படுகிறது. கொடுக்கவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன் எந்தத்தானமானது (பிரதியுபகாரம்கருதாமல்) உபகாரமசெய்யாத தக்கவனுக்குப் புண்ணியதேசத்திலும புண்ணியகாலத்திலும் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தத்தானமானது ஸாத்விகமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிப்ரயோஜனத்தை உத்தேசித்தாவது பலனைக்கருதியாவது மனவருத்தத்தோடுகூடியாவது எந்தத்தானமானது செய்யப்படுகிறதோ அது ராஜஸமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. அசுத்தமான தேசத்திலும காலத்திலும அயோக்கியர்களின்பொருட்டு மரியாதையில்லாமலும் அவமதிப்புடனும் எந்தத்தானம் செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஓம்' என்றும், "தத' என்றும, 'ஸத்' என்றும், மூன்றுவித சப்தங்கள் வேதோக்தங்களான யாகமுதலியகாமங்களை ஒட்டினவைகளாயிருக்கின்றன. அந்தச் சப்தங்களால [2] பிராமமணர்களும்

---

[1] 'ஸௌம்யதவம்' என்பது மூலம். [2] (ரா - ம்) மூன்று வர்ணத்தார்களும்.

மூன்று வேதங்களும் யஜ்ஞங்களும ஆதிகாலத்தில் (என்றலேயே) ஸ்ருஷ்டிக்கபபட்டிருககின்றன. ஆகையால, வேதத்தைசசொலலு கிறவேதியர்களுடைய சாஸதிரோகதமான யாகமும தானமும தவ முமாகியகிரியைகள், 'ஓம' என்கிற சபதததின் உசசாரணததை முன் னிட்டே எபபொழுதும ஆரமபிக்கபபடுகின்றன மோக்ஷததில விருப்பமுள்ளவாகளால, ' தத 'என்கிற சபதத்தை உசசரிததுப பலனைக்கருதாமல பற்பலவிதமானயஜஞங்களும தவங்களும கிரி யைகளும தானங்களும அனுஷ்டிககபபடுகின்றன பாாதத! 'ஸத்' என்கிற இநதசசபதமானது இருததல என்கிற அாத்ததததிலும மங் களமென்கிற அாததததிலும (எலலா வஸதுக்களிலும) பிரயோ கிக்கப்படுகிறது அவவாறே சிறநத காமாவினிடததிலும, 'ஸத' என்கிறசபதம பிரயோகிக்கபபடுகிறது. யஜ்ஞததிலும தவததி லும தானத்திலும நிலைபெற்றிருத்தலானது (மங்களகரமாயிருப பதால) 'ஸத' என்றுசொலலபபடுகிறது, பகவதாபபணமாகசசெய் யும யஜ்ஞம தானமுதலான காமஙகளும, 'ஸத்' என்றே சொல லபபடுகின்றன பாாதத! அசரததையினலை செய்யபபடும ஹோ மம, தானம, தவம இவைகள அஸத என்று சொலலபபடுகின் றன. அவை மோக்ஷததின்பொருட்டாவது ஸமஸாரஸுகததின் பொருட்டாவது பயனபடா' என்று சொன்ஞர்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

பகவத் கீதை.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

(1 ஸந்யாஸயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! ஹருஷீகேசரே! கேசிஎன்னுமஅஸுரனை நாசம்செய்தவரே! ஸந்யாஸம தயாகம இவற்றின் தத்வத்தை நான் தனித்தனி தெரிந்துகொள்ளவிருமபு கிறேன்' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலானார்: '(சில)வித்வான்கள் காமயகர்மங் களை விடுவதை ஸநயாஸமஎன்றுஅறிகிருர்கள். (சில) பண்டிதா கள் எலலாக் கர்மஙகளுடைய பலதயாகத்தையும த்யாகம் எனக் கூறுகின்றனா சில பண்டிதாகள் (காபிலாகளும் அவர்களை

---

1 மோக்ஷ ஸநயாஸ யோகமஎனறும், ஸகலசாஸதாாாததகதந மோ க்ஷோபதேச யோகமஎனறும் வழஙகும.

அநுஸரிக்கின்ற வைதிகர்களும (ராகர்தி) தோஷங்களபோல (பந்தத்துக்குககாரணமாயிருத்தலால்) காமமானது (முமுக்ஷுவினுல்) விடத்தககதென்றும வேறுசிலா யாகம தானம தவம இநதக்காமஙகள் விட-ததககனவலலவென்றும சொலலுகிருாகள. ப்ரதவம்சததில பிறநதவாகளுள் உததமனே! முன்கூறபபட்டுளள தியாகவிஷயததில் என்னுடைய நிசசயததைக கேள் புருஷஶ்ரேஷ்ட! தியாகமானது மூன்றுவிதமென்று கூறபபட்டிருககிறது. யாகம, தானம, தவங்களாகிற காமங்கள விடததக்கவையல்ல. அவை செய்யத்தககனவே. யஜ்ஞமும தானமும் தவமும் மனன சிலாகளுக்குப பாவனமாயிருபபவைகள். பார்த்த! ஆனுலோ, மமதையையும பயன்களையும விட்டு (முமுக்ஷுவினுல்) இநதக்காமஙகள் அவஶ்யம அநுஷ்டிககததககனவென்பது நிசசயமான என்னுடைய சிறநத அபிபபிராயம் அவசியம்செய்யவேண்டியதாக விதிக்கபபட்ட காமததைவிடுவது கூடாது. அவிவேகததினுல அதைவிடுவது தாமஸமென்று சொலலபபடுகிறது. எவன் கஷ்டபபட்டு ஸாதிககத தக்கதாயிருபபதினுல் சரீரப்ரயாஸததுக்குப பயநது செய்யததககதை விடுகிருனே அவன் ரஜோகுண மூலமான தியாகத்தைச்செய்து தியாகபலனை அடைகிறதேயில்லை. அர்ஜுன! நித்யநைமித்திகஸ்வரூபமானகாமமானது அவஶ்யம செய்யத்தக்கதென்றே, மமதையையும பலாபேக்ஷையையுமவிட்டு, எது செய்யபபடுகிறதோ அது ஸாத்விகதயாகமென்று எண்ணபபட்டிருக்கிறது ஸத்வகுணததினுல அடையபபட்டவனும தத்வஜ்ஞானமுடையவனும ஸமசயமற்றவனுமானதியாகியானவன் துககரமானகாமத்தை த்வேஷிககிறதுமில்லை; க்ஷேமகரமானகர்மததில் ஒட்டுகிறதுமிலலை சரீரத்தைத தரித்திருககின்றவனுல் காமங்கள் முழுதும் விடுவதறகு ஸாததியமாகா. எவன் காமபலனை விட்டவனே அவன் தியாகி என்று சொலலபபடுகிருன். பலாபேக்ஷையுடன் காமங்களைச செய்பவாகளுக்குக கர்மாநுஷ்டானத்துக்குப பிற்காலத்தில் துககரமான நரகம ஸுககரமான ஸ்வர்க்கம் ஸுகதுக்கங்களோடு கலநதிருககின்ற பசுபுத்திராதிகள என மூன்றுவிதமான காமபலன்கள் உண்டாகின்றன; பலாபேக்ஷயின்றிக் காமம்செய்பவர்களுககு (அவை) ஒருபோதும் உண்டாகிறதில்லை. மிக்கபாஹுபலமுளளவனே! உள்ளபடி ததவநிாணயததின்பொருட்டு பரவருத்தித்திருககிற வேதபாகத்தில் எல்லாக்கர்மங்களின் ஸித்தியின்பொருட்டும சொலலபபட்டிருக்கிற இந்த ஐநதுகாரணங்களையும என்னிடமிருநது தெரிநதுகொள. சரீரமும, அவ்வாறே

ஜீவாத்மாவும், தனித்தனிமாதிரியுள்ள இந்திரியங்களும், பலவிதங்களும் வெவ்வேறான செய்கைகளையுடையவைகளுமான பிராணன் முதலானவாயுக்களும காரணங்கள். இவைகளில் தெய்வமும் ஐந்தாவதாயிருக்கிறது. மனிதன் சரீரததாலும் வாக்கினாலும மனத்தினாலும் நியாயமாகவோ அல்லது நியாயத்தவறாகவோ எந்தக்காரியத்தைச்செய்யத் தொடங்குகிறானோ அநதக்கர்மத்துக்குக் கீழே கூறப்பட்ட இவ்வைந்தும் காரணஙகளாயிருக்கின்றன. இவ்வாறு பரமாத்மாவினுடைய அநுமதியை முன்னிட்டே ஜீவாதமாவுக்குக் கர்த்ருதவம் விதிததிருக்க, கெட்டபுத்தியுள்ள எநதமனிதன் அநத அந்தவினைகளில தன்னையே கர்ததாவென்று அறிகிறானோ அவன் விவேகமற்ற புத்தியையுடையவனாதலால் உள்ளபடி கர்த்தாவை நன்கு அறிவதில்லை. எவனுக்கு, 'நான்' என்கிற எண்ணமில்லையோ, எவனுடையபுத்தியானது (கர்மபலவிருபபத்தினால்) பற்றப்படவில்லையோ அவன் இவவுலகததார்களைக் கொன்றாலும கொன்றவனாகான். அவன (காமபலத்தினால) கடடப்படுகிறதுமில்லை. கர்மங்களைபபற்றியவிதியானது அறிவு, அறியததக்ககாமம, அறிகிறவன்என மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. காமஸங்கிரஹமும் ஸாதநபூதமானத்ரவயம, காமம், கர்த்தாஎன இவவாறு மூன்றுவிதமாயிருககிறது குணகாாயங்களை எண்ணுங்கால் ஞானம, கர்மம், காததா (இம்மூன்றும் ஸத்வம, ரஜஸ், தமஸ்என்கிறமூன்று) குணங்களுடைய பேதத்தினால் மூன்றுவிதமாகவே சொல்லபபட்டிருக்கின்றன. அவைகளையும் உள்ளபடி கேள். வெவ்வேறாயிருக்கிற எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கபபடாததும் ஒன்றாயிருபபதும விகாரமற்றதுமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை எதனால பார்க்கிறானோ அந்தஞானத்தை ஸாத்விகமென்று அறி. வஸ்துக்களுடைய வேறுபாட்டினால எல்லாப்பூதங்களிலுமிருக்கினற ஆத்மஸ்வரூபங்களையும் நானாவிதங்களாகவும் தனித்தனிமாதிரியுள்ளவைகளாகவும எநதஞானம் அறிகிறதோ அந்தஞானத்தை ராஜஸமெனறு அறி. எநதஞானமானது (அற்பப்பயனுள்ள) ஒருகார்யத்தில, நிறைந்தபயன்களுடன்கூடின காரியத்தில்போலக் காரணமின்றிப பற்றுதலுள்ளதாயிருக்கிறதோ உண்மையில்லாத அாத்தங்களையுடையதும் அல்பமுமான அநதஞானமானது தாமஸமென்று சொல்லபபட்டிருக்கிறது. தத்தம்வர்ணாசிரமங்களுககுரிய எந்தக்கர்மாவானது பயனில் பற்றுதலில்லாத ஒருவனால் கர்த்ருதவம மமதைமுதலியவற்றைவிட்டும ராகத்வேஷங்களைவிட்டும அனுஷ்டிககபபடுகிறதோ அது ஸாத்விகமானகர்மமென்று கூறபபட்டிருக்கிறது. பயனில் விருபபமுள்ளவனாலாவது

அகங்காரமுள்ளவனாலாவது அதிக ஆயாஸத்துடன்கூடிய எந்தக்கார்யம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக்கர்மாவானது ராஜஸமென்று கூறப்படுகிறது. செய்யப்படுமகாரியத்தில் தொடர்ச்சியாகப் பின்னே ஸம்பவிக்கக்கூடிய துக்கத்தையும் பொருட்செலவையும் பிராணிஹிம்ஸையையும் தன்னுடையவல்லமையையும் ஆலோசியாமல் மோகத்தினால் எந்தக்காரியம் தொடங்கப்படுகிறதோ அந்தக் காரியமானது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. பலாபேக்ஷை இல்லாதவனும் கர்த்ருத்வாபிமானத்தை விட்டவனும் தைர்யமுடையவனும் உத்ஸாஹமுள்ளவனும் காரியத்தினுடையஸித்தியிலும் அஸித்தியிலும் ஹர்ஷசோகங்களை விட்டவனுமான கர்த்தாவானவன் ஸாத்விகனெனக் கூறப்படுகிறான். (புகழ்ச்சியில்) விருப்பமுள்ளவனும் வினைப்பயனை விரும்பியவனும் க்ருபணனும் பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்து அவர்களால் தன்கார்யத்தைமுடிக்கிறவனும் (கர்மங்களுக்குஉரிய) சுத்தியில்லாதவனும் (காமங்களுடையஸித்தி அஸித்திஇவைகளில்) ஹர்ஷசோகங்களை அடைகிறவனுமான கர்த்தாவானவன் ராஜஸன்என்று சொல்லப்படுகிறான். மனத்திலஸமாதானமற்றவனும் அவிவேகியும் வணக்கமில்லாதவனும் [1] அபிசாராதிகர்மங்களில் ருசிஉள்ளவனும் வஞ்சனையைப் பிரதானமாகக்கொண்டவனும் சோம்பலுள்ளவனும் அதிகமாகமனவருத்தத்தைப்பாராட்டுகிறவனும் காலவிளம்பம் செய்கிறவனுமான கர்த்தா தாமஸனென்று சொல்லப்படுகிறான். தனஞ்சய! விவேகத்தைமுன்னிட்ட நிச்சயரூபமானஞானம் தைர்யம் இவ்விரண்டுக்கும் ஸத்வாதிகுணங்களால் ஏற்பட்டிருக்கும் மூன்றுவிதபேதங்கள் என்னால் தனித்தனியாக முழுதும் எடுத்துஉரைக்கப்படப்போகின்றன. அவைகளை நீ கேள். பார்த்த! பிரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திதாமங்களையும் காரியாகார்யங்களையும் பயாபயங்களையும் பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் எந்தப்புத்தியானது அறிகிறதோ அந்தப்புத்தியானது ஸாத்விகமானது. பார்த்த! எந்தப்புத்தியினால் தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் கார்யத்தையும் அகார்யத்தையும் உள்ளபடியன்றி அறிகிறானோ அந்தப்புத்தியானது ராஜஸமானது. அர்ஜுன! எந்தப்புத்தியானது அஜ்ஞானத்தினால்மூடப்பட்டு அதர்மத்தைத் தர்மமென்றும் தர்மத்தை அதர்மமென்றும் ஸகலவஸ்துக்களையும் விபரீதங்களாகவும் எண்ணுகிறதோ அந்தப்புத்தியானது தாமஸமானது. அர்ஜுன! மோக்ஷஸாதனமான பகவதுபாஸநத்தின்பொருட்டு மனம் பிராணன் இந்திரியங்கள் இவைகளுடைய செய்கைகளைத் தவறாமலிருக்கிற

1 'சட:' என்பதுமூலம். (க-ம்) மாயாவி.

எந்தத் தைர்யத்தினால் நிலைநிறுத்துகிருனே அநததைர்யம் ஸாத்விகமானது. அர்ஜுன! குநதீபுததிர! பயனிலவிருபபமுள்ளமனிதன் அதிகபபற்றுதலோடு தாமகாமாாததஸாதனஙகளான பிராணன் இநதிரியஙகளமனம இவைகளுடையசெயகைகளை எநததைாயததினால தவறவிடாமலிருபபானே அநததைாயமானது ராஜஸமானது ஓ!பாாத்த! துஷ்டபுததியைஉடையவன் எததைர்யததினாலே உறக்கம, பயம, சோகம, வயஸனம, மதம இவைகளைவிடுவதிலலையோ அநததைாயம தாமஸமானது பரதகுலததில பிறநதவாகளுள் உததமனே! புருஷன் எநதஸுகத்தில பழக்கததினால் ரமிககிருனே, ஸகலதுக்கங்களுடையமுடிவையும அடைகிருனே, அபபடிபபட்ட ஸுகமும மூன்றுவிதமாயிருககிறது. அதை இபபொழுது என்னிடமிருநது கேள. எநதஸுகமானது தொடக்கததில்விஷமபோலவும முடிவில அமிாதமபோலவும ஆகிறதோ ஆதமவிஷயமான புததியினுடைய தெளிவினாலஉண்டான அநத ஸுகம ஸாதவிகமெனறு சொலலபபட்டிருககிறது. அனுபவிககும காலததில விஷயேநதிரியஙகளுடையஸமபநததததினால எநதஸுகமானது அமிருதத்திற்கு ஒபபானதும முடிவிலவிஷமபோன்றதுமாகிறதோ அநதஸுகமானது ராஜஸமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது எநதஸுகமானது தொடககததிலும முடிவிலும் தனககு மோகததை உண்டாககுவதும நித்திரை ஆலஸயம அஜாக்ரதை இவைகளால் உண்டானதுமாயிருக்கிறதோ அநதஸுகமானது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பூமியில் (மனுஷ்யாதிகளிலாவது) தேவலோகத்தில் தேவர்களுள்ளாவது பிரகிருதியினிடத்தினின்று உண்டான இந்தமுக்குணஙகளாலும் விடுபட்டபிராணியானது இல்லை. பகைவாகளைவாட்டுப்வனே! பிராம்மணர்களுக்கும க்ஷததிரியர்களுககும் வைசியர்களுக்கும் சூத்ராகளுககும் பிராசீனமான காம விசேஷங்களால் உண்டாயிருககிற ஸத்வம் ரஜஸ்தாமஸ எனனும மூன்றுகுணஙகளலும காமங்கள் தனிததனி பிரிககபபட்டிருக்கின்றன. சமம, தமம, தவம, சுததி பொறுமை நோமை, ஞானம, விஜஞானம, வைதிகாாத்தங்கள் முழுமையும் ஸததியம் என்கிற நிசசயம இவைகளெலலாம பிராமமணனுக்கு ஸவபாவத்தினாலுண்டான காமங்களாயிருக்கின்றன. சௌாயம, பிறரால் அவமதிககக்கூடாமலிருததல், தொடஙகினகாாயத்தை எவ்விதமான இடையூறுகள வநதாலும முடிககும்திறமை, எல்லாக காாயங்களையும நிறைவேற்றுமவலலமை, யுத்தததில் புறஙகாட்டி ஓடாமலிருத்தல், கொடை, எலலாபபிராணிகளையும் அடககி ஆளும திறமை இவைகளனைததும க்ஷத்திரியர்

களுக்கு ஸ்வபாவஸித்தமான கர்மங்கள். பயிரிடுதல் பசுக்காத்தல், வாதத்துசெய்தல் இவையனைத்தும வைசியர்களுக்கு இயற்கையா லமைந்த தொழில்கள். பராமமணர்கள முதலான மூன்று வருணத் தார்களுக்கும ஊழியம்செய்வது சூத்திரனுக்கு ஸ்வபாவத்தினு லுண்டான கர்மமாயிருக்கிறது மனிதன் அவனவனுக்குவிதித்தி ருக்கின்ற காமத்தில் பாதத்தையோடிருந்தால் ஸித்தியை அடைகி ருன் தனக்குரிய கர்மங்களில் நிலைபெற்றவன் எவவாறு ஸித்தியை அடைகிருனென்பதை நீ கேள் எவனிடத்திலிருந்து பிராணிக ளுக்கு ப்ரவருததி உண்டாகிறதோ, எவனுல் இவவுலகம அனைத்தும் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமாதமாவை மனிதன் தனக்குரிய காமங்களால அாச்சித்து ஸித்தியை அடைகிருன். பிறருடைய தாமத்தை நன்ருக அனுஷ்டிப்பதைக்காட்டிலும், தன்னுடைய தர்மத்தை முறைபபடி அனுஷ்டியாமையால் குணக் குறைவுள்ளதாகச செய்வதும சிறந்ததே. ஸ்வபாவஸித்தமான காமத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையமாட்டான். குந்தீ புத்ர! தோஷமுள்ளதாயிருந்தாலும தனக்குரிய கர்மத்தைவிடக் கூடாது. எல்லாக்கர்மங்களும் புகையினுல் அக்நி சூழப்படு வதுபோலத் தோஷத்தினுல் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. பயன் முத லானவைகளில பற்றுதலற்ற மனத்தை யுடையவனும், மனத்தை யடக்கினவனும், ஆசையற்றவனும, ஸந்யாஸத்தையுடையவனுமா யிருப்பவன் உததமமான ஞானயோகத்துக்கும பயனுயிருக்கிற த்யானநிஷ்டையை அடைகிருன். குந்தீபுத்ர! கர்மயோகத்தினுல் ஸாதிக்கத்தக்க தியானஸித்தியைபபெற்றவன் த்யானுத்மகமான ஞானத்தினுல முக்கியமாக அடையத்தக்க பரம்மத்தை அடைகிற விதத்தை என்னிடமிருந்து நீ சுருக்கமாகத்தெரிந்துகொள். பரி சுத்தமான புத்தியுள்ளவனும, தைரியத்தினுல் மனத்தை அடக்கிச் சப்தமுதலான விஷயங்களைவிட்டு விருப்பு வெறுப்புக்களை விலக்கி ஏகாநதஸ்தலத்தில் இருபபவனும, மிதமான ஆகாரத்தை உட் கொள்பவனும் மனமொழிமெய்களை அடக்கினவனும், எப்பொழு தும த்யானயோகத்தில் பற்றுள்ளவனும், வைராக்யத்தை நன்ருக அடைந்தவனும, அகங்காரம், பலம், இறுமாப்பு, காமம், குரோ தம், புத்திரமித்திராதிகளிடம அபிமானம் இவைகளை விட்டு மமதையற்றவனும், சாநதனுமாயிருக்கின்ற மனிதன், ப்ரம்மபா வத்தை அடைவதற்குச் சக்தியுள்ளவனுகிருன். ப்ரம்மமானவனும், தெளிந்த மனமுள்ளவனும், எல்லாப பிராணிகளிடத்திலும் ஸம த்ருஷ்டியுள்ளவனுமான ஒருவன், விசனபபடுகிறதுமில்லை; விரும்பு

கிறதுமில்லை; சிறந்ததானஎன்னுடையபக்தியை அடைகிறான் (ஸ்வரூபத்தாலும், ஸ்வபாவத்தினாலும்) நான் எப்படிப்பட்டவனென்பதையும், (குணங்களாலும் விபூதியினாலும்) நான் எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவனென்பதையும் (இவ்விதமான) பக்தியினால் உள்ளபடியறிகிறான். என்னை உள்ளபடி அறிந்து அவ்வித தத்வஞானம் வந்தபிறகு அந்தப் பக்தியினால் என்னை அடைகிறான் என்னையே ஆச்ரயித்தவனாகி எல்லாக் காமங்களையும் எப்பொழுதும் செய்கிறவன் என்னுடைய அருளால் சாச்வதமும் [1] அழிவற்றதுமான பதத்தை அடைகிறான் நீ எல்லாக்காமங்களையும் மனதினால் என்னிடத்தில் ஒப்பித்து என்னையே பயனாக அடையத்தக்கவனென்று அநுசந்தானம் செய்பவனும (இவ்விதமான) புத்தியோகத்தை நாடி எப்பொழுதும் என்னிடத்திலேயே மனத்தை வைத்தவனுமாக்கடவாய நீ என்னிடத்திலேயே சித்தத்தைச் செலுத்தினவனாகி எல்லாக் கஷ்டங்களையும் என்னுடைய அநுக்கிரஹத்தினால் தாண்டப்போகிறாய் அவ்விதமின்றி நீ அகங்காரத்தினால் கேளாவிடின் விநாசத்தையடைவாய். அகங்காரத்தை அடைந்து, 'நான் யுத்தம்செய்யமாட்டேன்' என்று நீ நினைத்தால் இப்படிப்பட்ட உன்னுடைய நிச்சயமானது வீணாகும் ப்ரக்ருதியானது உன்னை யுத்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படிசெய்யும் குந்தீபுத்ர! எந்த யுத்தத்தை அஜ்ஞானத்தினால் இப்பொழுது நீ செய்ய விரும்பவில்லையோ அந்த யுத்தகாரியத்தையே ஸ்வபாவஸித்தமான உன்னுடைய கர்மத்தினால் கட்டுப்பட்டுப் பரவசனாகிச் செய்யப்போகிறாய். அர்ஜுன! ஈச்வரன், யந்திரத்தில் ஏறிய வஸ்துக்களைப்போல் எல்லாப் பிராணிகளையும (தன்னுடைய) மாயாசக்தியினால (கர்மங்களில்) சுழன்று வரும்படி செய்துகொண்டு எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும இருக்கின்றான். பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனே! மனம வாக்குக் காயங்களால் (ஹ்ருதய கமலவாஸியான) அந்த ஈச்வரனையே நீ சரணமடைவாயாக. அந்த ஈச்வரனுடைய அருளால் ஸர்வகாமபந்த நிவ்ருத்தியையும் சாச்வதமான ஸ்தானத்தையும அடைவாய். ரகஸ்யத்தைக் காட்டிலும அதிரகஸ்யமாயுள்ள ஞானம் இவ்வாறு உனக்கு என்னால் உரைக்கப்பட்டது. இதை முழுதும ஆலோசித்து எவ்வாறு நீ விரும்புகிறாயோ அவ்வாறு செய். எல்லா ரஹஸ்யங்களிலும் பரமரஹஸ்யமாயிருக்கிற என்னுடைய சிறந்த வசனத்தை

[1] 'அவ்யயம்' என்பது மூலம், 'பரமஸர்வோத்க்ருஷ்டம்' என்பது பழைய உரை.

மறுபடியும நீ கேள. நீ எனக்கு மிகவும் இஷ்டனுக இருக்கிறு யென்கிற , காரணததினுல் உனக்கு ஹிததததைச சொல்லப போகிறேன். எனனிடததில மனததைதவைததவனும, என்னிடத தில பகதியுள்ளவனும, எனனை ஆராதிககிறவனுமாகக்கடவாய். என்னை வநதனம செய் என்னையே நீ அடைவாய் எனககு ப்ரியனுக இருககிறுய் உனககு உண்மையாகப பிரதிஜ்ஞை செய் கிறேன் எலலாத தாமஙகளையும (முறகூறியபடி பலம காமம கர்த் ருதவமமுதலானவைகளுடைய பரிதயாகததினுல்) த்யாகம செய்து என்னை ஒருவனையே சரணமாக அடைவாயாக. நான் உன்னை எலலாப பாவஙகளினின்றும் விடுவிபபேன். நீ விசனம டையாதே இநத (பபரமரஹஸயமான) சாஸ்திரமானது என்னுல் உனக்கு உரைககபபட்டது இநதச சாஸதிரமானது தவமில்லா தவன், ஆசாாயபகதியிலலாதவன், கேடகவிருபபமிலலாதவன், என்னிடம அஸூயையுளளவன் இவாகளுககு ஒருபொழுதும் சொலலததககதன்று எவன் இநதப பரமரஹஸய்மான கீதாசாஸ் திரததை என்னுடைய பக்தாகளிடங்களில சொலலுவனே அவன் என்னிடததில சிறநத பக்தியைசசெய்து என்னையே அடைவான். ஸம்சயமிலலை. மனிதாகளுள அவனைககாட்டிலும எனக்கு மிக்க பரியனுசெய்பவன் ஒருவனும இல்லை. பூமியில் அவனைக்காட்டிலும் எனக்கு மிககபிரீதிக்கு விஷயமானவன் வேறொருவன உண்டாகப போவதுமிலலை எவன் நமமிருவாகளுககும நடநததும், தர்மத தைவிட்டு விலகாததுமான இநத ஸமவாததததை அத்தியயனம செய்வனே அவனுல ஞானயஜ்ஞததினுல் நான் ஆராதிக்கப்பட்ட வனுவேனென்பது என்னுடைய எண்ணம். எநத மனிதன் பூரத தையுடனும அஸூயையிலலாமலும இநதச சாஸ்திரததைக் கேட் பானே அவனும, ஸமஸாரபநதத்தினின்று விடுபட்டுப புண்யகா மஙகளைச செய்தவாகளுககுரிய நல்ல உலகங்களை அடைவான். 'பார்த்த! என்னுல் உபதேசிக்கபபட்ட இநதச சாஸதிரார்தத மானது உன்னுல மனவூககததுடன் கேடகப்பட்டதா? தனஞ் சய! அஞ்ஞானததினுலுண்டான மதிமயககமானது உனக்குப் போய் விட்டதா?' என்ருர்

அர்ஜுனன், 'அச்சுதரே! விபரீதஞானம ஒழிநதுவிட்டது. உள்ளபடி தத்வஜ்ஞானமானது உமமுடைய அநுகரஹததினுல என்னுல அடையபபட்டது ஸநதேகஙகள நீஙகி ஸ்வஸ்தனுக இருக்கிறேன. உம்முடைய வசனததை அனுஷ்டிககபபோகிறேன்' என்று சொன்னுன்.

இவ்வாறு வாஸுதேவருக்கும் மஹாத்மாவான பார்த்தனுக்கும் நடந்தேறியதும், ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறதும், மயிர்க் கூச்சத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான இந்த ஸம்வாதத்தை நான் உள்ளபடி கேட்டேன். வ்யாஸருடைய அநுக்ரஹத்தினால் (எனக்கு ஞானக் கண்ணும் காதும் கிடைத்தமையால்) தாமே சொல்லுகின்ற யோகேச்வரரான ஸ்ரீவாஸுதேவரிடத்தினின்று இந்தப் பரமரஹஸ்யமான யோகத்தை நான் நேரில் கேட்டேன். ராஜரே! கேசவருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நடந்த பரிசுத்தமும் ஆச்சரியகரமுமான இந்த ஸம்வாதத்தை நான் நினைத்து நினைத்து அடிக்கடி சந்தோஷமடைகிறேன். அரசரே! (அர்ஜுனனின்பொருட்டுக் காட்டப்பட்டதும்) அத்யாச்சரியகரமுமாயுள்ள ஸ்ரீஹரியினுடைய அந்த விச்வரூபத்தை நினைத்து நினைத்து எனக்கு அதிகமான ஆச்சரியமானது உண்டாகிறது. அடிக்கடி ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறேன். எந்த இடத்தில் யோகங்களுக்கு ஈச்வரரான க்ருஷ்ணபகவானும் எந்த இடத்தில் வில்லேந்தரித்த அர்ஜுனனும் இருக்கிறார்களோ அந்த இடத்தில் லக்ஷ்மி, விஜயம், அபிவிருத்தி, நீதி இவைகள் சாச்வதமாக நிலைபெற்றிருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்' என்றான்.

பகவத்கீதை முற்றிற்று.

பகவத்கீதாபாவம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம்.

(யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மர் முதலானவர்களை வணங்கித் திரும்பி நடந்து தேரேறியதும், யுத்தபேரிகள் முழங்கியதும்.)

ஸ்ரீபத்மநாபருடைய முகாரவிந்தத்தினின்று தானாகவே வெளியில்வந்த அந்தக் கீதாசாஸ்திரமானது நன்றாகப் பாராயணம் செய்யத் தக்கது. வேறு சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதினாலும் மனனஞ் செய்வதினாலும் யாது பயன்? கீதாசாஸ்திரமானது ஸர்வசாஸ்திர ஸ்வரூபம்; ஹரியானவர் ஸர்வதேவஸ்வரூபி. கங்கையானது ஸர்வதீர்த்த ஸ்வரூபம். மந்திரமானது ஸர்வவேதமயம். கீதா, கங்கா, காயத்ரீ, கோவிந்த என்கிற (க) காரத்துடன்கூடின நான்கு பதங்களும் மனத்தில் நிலைபெற்றிருக்குமானால் மறுபடியும் பிறப்புக் கிடையாது. ஸ்ரீகேசவர் அறுநூற்றிருபது ச்லோகங்களைச் சொன்னார்.

அர்ஜுனன் ஐம்பத்தேழுசுலோகங்களைச சொன்னான். ஸஞ்சயன் அறுபத்தேழு சுலோகங்களை உரைத்தான் திருதராஷ்டிரன் ஒரு சுலோகததைச சொனனான் ஆக எழுநூற்றுநாற்பததைநது சுலோகங்கள் ஸ்ரீபகவதகீதையினுடைய அளவு என்பது சொல்லப படுகின்றது. பாரதமாகிற திருப்பாற்கடலைக் கடைநது அதன் ஸாரஸ்வமாகிற கீதையெனகிற சிறநத அமருதத்தையெடுதது ஸ்ரீ வாஸுதேவா அாஜுனனுடைய முகததில ஹோமஞ்செய்தார். ஓ! அரசரே! பிறகு பாணடுவையும் காண்டீவத்தையும் தரிததவ னை தனஞ்சயனைக்கண்டு மஹாரதர்கள திருமபவும மிக்க ஆரவா ரஞ் செய்தாாகள். பாண்டவர்களும் ஸோமகாகளும் இன்னும் இவர்களை அனுசரிததுவந்திருக்கிற வீரர்களும மகிழ்ச்சியுற்று ஸமுத்திரததினின்று உண்டான சங்கங்களை ஊதினார்கள். பிறகு பேரிகைகளும காகளங்களும ஜயமங்களைகளும் பசுவின் கொமபி னால செய்யபபட்ட வாததியங்களும விரைவாக நான்கு பக்கஙகளி லும முழக்கபபட்டன. அதனால் மிகுந்த சபதம் உண்டாகியது. அரசரே! அவ்வாறே கநதாவர்களும தேவாகளும பித்ருககளும அநத ஸித்தசாரணாகளுடைய கூட்டங்களும யுத்தத்தைபபாாக்க எண்ணங்கொண்டு ஒருங்கு கூடினாாகள் மிக்க பாககியசாலிகளான ரிஷிகளும சேர்நது இநதிரனை முனனிட்டுக்கொண்டு அந்தபபெரிய யுத்தத்தைப் பாாப்பதற்காக அவ்விடததிற்கு வநதுசேர்நதார்கள். கங்கையமுனைகளுடையவேகமானது ஒன்றையொனறுஅடைநதால் எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறே அவவிரண்டு ஸேனைகளும் ஸன்னததமாக ஒன்றைஒன்று பாாத்துககொண்டு அசைவற்றிருநதன. இவ்வாறு முயல்கின்றவைகளும ஜனககூட்டத்தில சபதமிலலாத வைகளுமான அவவிரண்டு ஸேனைகளும படததில் எழுதப்பட்ட சித்திரங்கள்போலப பாாகக மிக்க அழகும மங்களகரமுமாயிருந் தன. அரசரே! பிறகு, வீரரும் தீரரும தர்மராஜருமான யுதிஷ் டிரர் யுத்தததிற்கு ஆயத்தமாக நிற்கின்றவையும சமுததிரம போன்றவையும அடிக்கடி நன்கு ஜ்வலிககின்றவையுமான அநத இரண்டு சேனைகளையுங்கண்டு கவசத்தைக் கழற்றி உத்தமமான ஆயுதத்தையும் வைத்துவிட்டுத தேரினின்றும விரைவாகக் கீழே இறஙகிக கைகளைக் குவித்து மௌனத்துடன் பிதாமஹரை நேராகப் பார்ததுககொண்டு கிழக்குமுகமாகக கால்களாலேயே நடந்து பகைவாகளுடைய படையைக குறிததுச சென்றார் செலலு கின்ற அநதத தாமபுததிரரைப பார்ததுக குநதீபுததிரனான தனஞ் சயன் தேரினின்றும விரைவாக இறஙகிச் சகோதரர்களுடன் அவ

ரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான் பகவானான வாஸுதேவரும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார். அவ்வாறே முக்கியர்களான அரசர்களும் அந்த்த் தாமரைக் கண்ணரிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்திய வர்களும் குதூகலமுள்ளவர்களுமாகச் சென்றார்கள். அர்ஜுனன், 'அண்ணரே! எங்களை விட்டுவிட்டுக் கிழக்குமுகமாகப் பகைவர்களுடைய படையை நோக்கிக் காலால் நடந்து செல்லுகின்றீர். உம்முடைய முயற்சியானது யாது?' என்று வினவினான். பீமஸேனன், 'ராஜேந்திரரே! பாரதரே! சத்துரு சேனைகள் கவசம் பூண்டிருக்குங்காலத்தில் கவசத்தையும் ஆயுதங்களையும் வைத்துவிட்டுத் தம்பிமார்களையும் விட்டுவிட்டு நீர் எங்கே போகிறீர்?' என்று வினவினான். நகுலன், 'பாரதரே! எனக்கு மூத்ததமையனாரான நீர் இவ்வித நிலைமையையடைந்திருக்கையில், [1] பயமானது என் மனத்தை வருத்துகிறது. நீர் எங்கே போகின்றீர்? சொல்லும்' என்று கேட்டனன். ஸஹதேவன், 'வேந்தரே! மிக்கபயங்கரமான இந்தப் போர்வீரர்களின் கூட்டமானது இருக்கையில் (இதனை) விட்டுவிட்டுப் பகைவர்களுக்கெதிராக எங்கே போகிறீர்?' என்று வினவினன். குருநந்தனரான யுதிஷ்டிரர் ஸகோதரர்கள் இவ்வாறு கேட்கவும் மௌனத்துடன் ஒன்றும் சொல்லாமல் சென்றுகொண்டேயிருந்தார். பேரறிவாளரும் மனவுறுதியுள்ளவருமான வாஸுதேவர் அவர்களைப் பார்த்து, 'நான் இவருடைய கருத்தை அறிந்துகொண்டேன்' என்று நகைத்துக்கொண்டே உரைக்கலானார். 'இந்த அரசர் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும் மற்றெல்லாப் பெரியோர்களையும் அனுமதிகொடுக்கும்படி செய்வித்துக்கொண்டு பகைவர்களோடு போர்புரியப் போகிறார். 'பெரியோர்களிடம் அனுமதி பெறாமல் யுத்தம் செய்கின்றவன் பெரியோர்களால் வெளிப்படையாகவே நிந்திக்கப்படுகின்றான்' என்று பழைய நூல்களில் கேட்கப்படுகிறதன்றோ? எவன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி (பெரியோர்களால்) அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு மிக்க பலசாலிகளோடும் யுத்தம் செய்வானோ அவனுக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயமாக உண்டென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்றார். அந்த ஸமயத்தில் கிருஷ்ணபகவான் இவ்வாறு சொல்லுகையில் கௌரவர்களுடைய சேனையில் பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று. மற்றவர்கள் பேசாமலிருந்தார்கள். துரியோதனனுடைய சேனையிலுள்ளவர்கள் தூரத்திலிருந்தே யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, 'இவன் குலத்தில் இழிவானவன். இந்த யுதிஷ்டிரராஜன் ஸகோதரர்களோடு பயந்தவன்போலத்

[1] வேறு பாடம்.

தன் ரக்ஷணததைவேண்டிப பீஷ்மருடைய பக்கததில் வருகிறுன். இது நிச்சயம் தனஞ்சயனும் பாண்டுநந்தனனை விருகோதரனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் ரக்ஷகாகளாக இருக்கையில் இநதப பாண்டவனை எவவாறு பயம வநது அணுகியது? வன்மையற்றவனை இவனுடைய மனமானது யுததததிலபயமடைநததால பூமியில மிகக பிரஸிததிபெற்ற க்ஷததிரியகுலததில இவன பிறநதவனலல னென்பது திண்ணம்' என்று ஒருவரோடொருவா பேசிககொண்டாாகள பிறகு, உமமுடைய சேனையிலுளளவாகளெல்லாம ஸநதோஷமுளளவாகளும நலல மனஉறுதியுடையவாகளுமாகிக கௌரவாகளைப புகழ்நதாாகள, வஸதிரஙகளையும வீசிஞாகள வேநதரே! உமமுடைய யுததவீராகள அனைவரும ஸகோதராகளோடும கேசவரோடுமகூடின யுதிஷ்டிரரை அவவாறு நிநதித்தாாகள. அரசரே! பிறகு, அநதககௌரவஸேனையானது யுதிஷ்டிரரை நிநதிததுவிட்டு மறுபடியும பேசாமலிருநதது 'இநத யுதிஷ்டிரராஜா எனனசொலலபபோகிருரோ? பீஷ்மா என்ன மறுமொழி கூறபபோகிருரோ? யுததததைபபுகழுகின்ற பீமனும கிருஷ்ணாஜுனாகளும என்ன சொல்லபபோகிருாகளோ? இநத யுதிஷ்டிரா எநதவிஷயம சொலல விரும்பியிருககிருரோ?' என்று யுதிஷ்டிராவிஷயததில் இரணடு சேனைகளுக்கும அபபொழுது மிகப பெரிய ஸநதேகம உண்டாயிற்று அவா பாணங்களாலும் சக்திகளாலும நிறைநதிருககிற பகைவாபடையில் நுழைநது பிராதாக்களால சூழபபட்டவராகப பீஷ்மரை நோககியே விரைவாகச் சென்ருா அரசரான பாண்டவா போருக்கு வநதிருக்கின்ற சநதனுபுததிரரான பீஷ்மருடைய இரண்டு பாதஙகளையும இருகரங்களாலும பிடித்துக்கொண்டு பிறகு அவரைபபாாத்துப் பின்வருமாறு சொலலலாஞர் 'ஜயிககமுடியாதவரே! உமமைக்கேட்டுககொளளுகிறேன் உமமோடு யுத்தமசெய்யப்போகிரும் ஐயா! எனககு அனுமதிகொடும; ஆசீாவாதஙகளையும் செய்யும' என்று வேண்ட, பீஷ்மா, 'மஹாராஜனே! பரதகுலததில உதித்தவனே! இவ்வாறு யுததகளததில (வநதனஞ்செய்தற்காக) என்னை நோக்கி வராதிருபபாயாகில அவமானததையடையுமபடி உன்னைச் சபித்திருபபேன் பாண்டவ! குழந்தாய்! நான் பரீதியை அடைகிறேன். நீ யுத்தமசெய், நீ ஜயததை அடைவாயாக. யுத்தத்தில் நீ வேறு எதனை விருமபுகிருயோ அதனையும் அடைவாயாக. பார்தத! நமமிடத்திலிருந்து நீ விரும்புகிற வரத்தைக்கேட்கலாம். மஹாராஜனே! நீ இப்படிச செய்திருப்பதால உனககுத தோல்வி உண்டாகாது. மஹாராஜனே! 'மனிதன் தனததிற்கு அடிமைப்

பட்டவன். தனம ஒருவனுக்கும அடிமையானதன்று என்கிற வசனம உண்மையே ஆதலால், யான் கௌரவாகளால தனத்தால கட்டபபட்டிருககிறேன் குருநநதன ! ஆதலால, நான் சகதியற்ற வனைபபோல உன்னைபபாாதது (இவவிதமான) வாககியததைச சொல்லுகிறேன குருகுலததிற பிறநதவனே ! நான துரியோதன னுல பொருளால் போஷிககபபட்டவனுயிருககிறேன் யுததததைத் தவிர வேறுஎதை நீ விருமபுகிறுய்?' என்றுவினுவினா, யுதிஷ்டிரா, 'மிககபாஹுபலமுளளவரே! துரியோதனனநிமிததமாக நீர் யுதது செயயும. எபபொழுதும எனககு நன்மையைததேடுகிற ஸ்வ பாவமுளளவராகவே ஆலோசியும இதுதான எனக்கு எபபொழு தும வேண்டிய வரன்' என்று விணணபபமசெய்தாா. பீஷ்மா, 'ராஜனே ! குருநநதன ! இநத யுத்ததததில் உனக்கு யான் எவவித மாக உதவி புரிவேன் ? உனக்குச சததுருவான துரியோதனன நிமிததம கடுமையாகப் போாபுரியபபோகிறேன் நீசொலலவிரும்பி யதைச சொல்' என்று கூறினுா யுதிஷ்டிரா, 'ஜயிககப்படாதவ ரான உமமை யுததத்தில் எவவாறு ஜயிபபேன் ? எனககு நன்மை யைக் கருதுவீராகில் இநத நனமையை ஆலோசியும' என்று விஜ ஞாபனம செயதாா பீஷ்மா, 'குநதீபுததிர! ஸாக்ஷாத இநதிரனு யிருநதாலும யுததகளததில போாபுரிகினற என்னை ஜயிக்கிற புருஷனைப பாாக்கவிலலை' என்று கூறினுா யுதிஷ்டிரா், 'பிதா மஹரே ! ஆதலால, தேவரீரை ஸநதோஷததோடு கேட்கிறேன். உமக்கு வநதனம, யுத்ததததில் தேவரீருககுப பகைவர்களால எநத உபாயததால வதம் ஏற்படக்கூடுமெனபதைச சொல்லும'என்றுா. பீஷ்மர், 'அப்பா ! யுதததததில் என்னை ஜயிக்கக்கூடியவனை நான் காணவில்லை மேலும, எனககு மரணகாலமும வரவில்லை. மறுபடி யும் என்னிடம வருவாயாக' என்று கூறினுா.

பிறகு, மிகக புஜபலமுளள யுதிஷ்டிரா பீஷ்மருடைய வாக் கியத்தைத தலையினுல் ஏற்றுக்கொண்டு மறுபடியும அவருக்கு அபிவாதனமசெய்து பாாததுக்கொண்டிருககும் எல்லாஸைனி காகளுககும் நடுவோடு தமபிமார்களுடன் ஆசாாயருடைய ரதத் தைக்குறிதது மறுபடியுமசென்றுா அநத அரசர் துரோ ணரை வணஙகிப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி ஒருவராலும ஜயிக்க முடியாத அவரைப் பார்ததுத தமக்கு க்ஷேமததை உண்டுபண் ணக்கூடிய வாாத்தையைச சொன்னுர் 'பகவானே! உம்மைக் கேட்டுககொள்ளுகிறேன். அநதணரே ! உம்மால் அனுமதி கொடுககப்பெற்று எல்லாச சத்துருக்களையும் எவ்வாறு ஜயிப் பேன் ? கபடமிலலாமல சொல்லும' என்று வினவினுர். துரோ ணா, 'மகாராஜனே ! போர்புரிய நிசசயிதத நீ என்னிடம வரா

மலிருநதால் எல்லாவிதத்தாலும் அபஜயமடையுமபடி உன்னை நான் சபிததிருபபேன் யுதிஷ்டிர! இபபடி வநததால நான ஸநதோஷமுடையவனாகிறேன குறறமற்றவனே! உனனால யான் பூஜிககப் பட்டேன் நான் அனுமதிகொடுககிறேன யுததம்செய். விஜயததை அடைவாயாக நான் உன்னுடைய விருபபததை நிறைவேற்றக் கடவேன் உன் விருபபததைசசொல் மஹாராஜனே! இவவாறன பிறகு, யுததததைதத தவிர வேறெதை விருமபுகிறாய்? மஹாராஜனே! 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைபபட்டவன ஒருவனுககேனும் பொருள் அடிமையன்று' என்பது உண்மை நான் கௌரவாகளால தனததால் கட்டபபட்டிருக்கிறேன் நான அசகதனைபபோல உன்னைககுறித்து இதனைசசொலலுகிறேன யுததததைத தவிர வேறெதை நீ விருமபுகிறாய்? கௌரவன்நிமிததமாக நான் யுததம் செய்யபபோகிறேன் நான் உனககு ஜயததை விருமபுகிறேன' என்றுகூறினா யுதிஷ்டிரா, 'பிராமமணரே! எனககு ஜயததை விருமபும எனககு நனமையையும ஆலோசியும கௌரவனுககாகப போர்புரியும இநத வரம என்னால வரிககபபட்டது' என்று வேண்ட, துரோணா, 'அரசனே! ஹரியை மநதிரியாகவுடைய உனககு ஜயம் நிசசயம். நான் உனககு அனுமதி கொடுககிறேன். யுத்தததில் சததுருக்களை ஜயிபபாய். எங்குத் தர்மம உளளதோ அங்குக் கிருஷ்ணன்உளன் எஙகுக கிருஷ்ணனுளனோ அங்கு ஜயம் உண்டு கௌநதேய! போ, யுததம செய் உனககு நான் என்ன சொலலவேண்டும? எனனைக கேள' என்று சொனனா் யுதிஷ்டிரா, 'பிராமமணோததமரே! நான் விருமபியதைக குறிதது உம்மைக கேட்கிறேன் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் ஜயிககபபடாத தேவரீரை எவவாறு ஜயிப்பேனா?' என்று வினவ, துரோணா, 'யுத்த களததில நான் எவவளவுகாலமவரையில யுததமசெய்வேனோ அவ வளவுகாலம்வரையில உனக்கு ஜயம கிடையாது. அரசனே! என்னைக் கொல்லுமவிஷயத்தில நீ தமபிமாாகளுடன் சீக்கிரம முயற்சி செய்' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'மிகக புஜபலமுளளவரே! ஸநதோஷம அவ்விதமானால் தேவரீரை வதஞசெய்யக்கூடிய உபாயத்தைச சொலலும். ஆசார்யரே! இதோ நான் வநதனஞசெய்து உமமைக் கேட்கிறேன தேவரீருககு நமஸகாரம்' என்று வேண்ட, துரோணா, 'ஐயனே! ரததததிலிருநதுகொண்டு போர்புரிகின்றவனும அதிகபபரபரபபுள்ளவனும மிகுநத சரமாரியைப பொழிகின்றவனுமான என்னைக கொலலுகினற சததுருவை நான் காணவிலலை. ராஜனே! நான் சஸ்திரஙகளைக் கீழேவைதது யோகபலததினால்

சரீரத்தில் பற்றற்று மரணத்தின்பொருட்டு, நிச்சயஞ்செய்திருந்தா லன்றி என்னை யுத்தவீரர்களுள் ஒருவனாவது போரில் கொல்லத் திறமையுள்ளவனுகான். இது ஸத்யமென்று உனக்குச்சொல்லுகி றேன். நம்பத்தக்க வார்த்தையுள்ள ஒரு முனிதனிடத்தினின்று பெரிய அப்ரியமானவார்த்தையைக் கேட்பேனாகில் நான் யுத்தத் தில் சஸ்திரங்களை எறிந்துவிடுவேன் இது ஸத்யமென்று யான் உனக்குச்சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னார். மகாராஜரே! புத்தி மானான பாரத்வாஜருடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவரிடம் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு ஆசார்யரான அந்த க்ருபரிடம் சென் றார் வாக்கியங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமரான அந்த யுதிஷ் டிரமஹாராஜா (பகைவர்களால்) எவ்விதத்திலும் அவமதிக்க முடியாத க்ருபரைப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணி அபிவாதனஞ்செய்து ஒரு வார்த்தைசொல்லலானார். 'குற்றமற்றவரே! குருவே! எனக்கு யுத்தஞ்செய்வதற்கு அனுமதிகொடுக்கும்படி உம்மை நான் கேட் டுக்கொள்ளுகிறேன், நான் கல்மஷமில்லாதவனாகப் போர்புரியப் போகிறேன். உம்மால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்று எல்லாச்சத் துருக்களையும் ஜயிக்கவேண்டும்' என்று வேண்ட, க்ருபர், 'மஹாரா ஜனே! யுத்தத்துக்காக நிச்சயங்கொண்ட நீ என்னை நாடாமலிருப் பாயாயின் எல்லாவிதத்திலும் அவமானம் உண்டாகும்படி உன் னைச் சபித்திருப்பேன் மஹாராஜனே! 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவன். பொருளானது ஒருவனுக்கும் அடிமைப்பட்ட தன்று' என்பது உண்மை. யான் கௌரவர்களாலே பொருளால் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன் மஹாராஜனே! அந்தக் கௌரவர்களின் நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யத்தக்கதென்பது என்னுடைய எண் ணம் ஆதலால், சக்தியற்றவன்போல உன்னிடத்தில் பேசுகிறேன் யுத்தத்தைத்தவிர வேறு எதை விரும்புகிறாய்?' என்று வினவினார். யுதிஷ்டிரர், 'ஆசார்யரே! ஸந்தோஷம் அதற்காகத்தான் தேவ ரீரை நான் கேட்கிறேன் என்னுடைய வார்த்தையை நீர் கேளும்' என்று சொல்லினர் பிறகு, ராஜாவான தர்மநந்தனர் மனவருத்த முற்றுப் பிரஜ்ஞையிழந்து யாதொன்றும் சொல்லாமலிருந்தார். கௌதமர் அவருடைய மனத்திலுள்ள அவ்விதமான விருப்பத்தை அறிந்து, 'அரசனே! யான் (ஒருவனாலும்) கொல்லத்தகாதவன் நீ யுத்தஞ்செய் ஜயத்தை அடைவாயாக நீ என்னைவந்து நாடின தினால் உன்விஷயத்தில் பிரீதியுள்ளவனாகிறேன் அரசனே! எப்பொழுதும் ஊக்கத்துடனிருந்துகொண்டு உனக்கு ஜயத்தை விரும்பப்போகிறேன் இது ஸத்தியமென்று உனக்குச் சொல் லுகிறேன்' என்றார். மகாராஜரே! கௌதமருடைய இந்த

வார்த்தையைக்கேட்டு, அரசரான தர்மநந்தனர், அவரிடம் அனுமதி பெற்றுககொண்டு மதரராஜன் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றனா. பிறகு, அந்தத் தாமநந்தனா சல்யனைப பிரதக்ஷிணமசெய்து அபிவாதனம பண்ணி ஒருவராலும அவமதிககமுடியாத சல்யனை நோக்கித தமக்கு க்ஷேமகரமான ஒருவார்த்தையைச் சொல்லலானா 'எவவிதத்தாலும ஜபிககமுடியாதவரே! அனுமதி கொடுக்கும்படி தேவரீரை வேண்டுகிறேன் கபடமறறவனாக யுததம செயயபபோகிறேன் ராஜரே! உமமால அனுமதி கொடுக்கபபெற்று நான் [1] சிறநதவல்லமையுடையவாகளை ஜயிக்கவேண்டும' என்று வேண்ட, சல்யன், 'மஹாராஜனே! போாபுரிய நிசசயித்த நீ என்னை நாடாமலிருப்பாயாகில யுததததில் அவமானம உண்டாகுமபடி உன்னைச சபிததிருபபேன். நான ஸநதோஷமுள்ளவனாகிறேன், உன்னால பூஜிககபபட்டவனுமாகிறேன். நீ எதை விருமபுகிறாயோ அது உனககு உண்டாகட்டும உனக்கு நான் அனுமதிகொடுககிறேன் யுததம செய், ஜயததை அடைவாய். வீரனே! மேல் நடக்கவேண்டிய விஷயததைச சொல. உனககு என்ன வேணடும்? உனக்கு எதைக் கொடுபபேன? மகாராஜனே! இவவாறு நடநத பிறகு யுததததைத தவிர வேறு எதை விரும்புகிறாய்? 'மனிதன பொருளுககு அடிமைப்பட்டவன். பொருள் ஒருவனுக்கும அடிமையன்று' என்பது உண்மை மகாராஜனே! கௌரவாகளால தனததால் நான் கட்டபபட்டிருக்கிறேன் மருமானே! விருமபியதை விருமபியபடி நிறைவேற்றுவேன். ஆதலால், அசகதனைபபோல யான் உன்னைக் குறித்துச சொலலுகிறேன். யுத்தததைதத தவிர வேறெதை நீ விருமபுகிறாய்?' என்றான். யுதிஷ்டிரர், 'மஹாராஜரே! எபபொழுதும எனககுச் சிறநத நன்மையையே நீர் ஆலோசியும சத்ருவுக்காக நீர நன்கு யுத்தம் செய்யும் இநத வரததைத்தான் நான் வரிககிறேன்' என்று கேடக, சல்யன், 'ராஜ நரேஷ்டனே! இநத யுததகளததில உனககு எவவிதமாக உதவி புரிவேன்? சொல. சதருவுககாக நன்றாக யுத்தம் செய்வேன். ஏனெனில், கௌரவாகளால் அாத்தததினால் நான் கட்டப்பட்டவனாயிருக்கிறேன்' என்றான். யுதிஷ்டிரா, 'சல்ய ராஜரே! போருககு முயறசிசெய்தபொழுது, எந்தவரன் உம்மால் அளிக்கப்பட்டதோ அதேவரன் எனககு வேண்டும். (அதாவது) போர்க்களத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய காணனுடைய ஊக்கமானது உம்மால கெடுககபபடவேண்டும்' என்று வேண்ட, சல்யன், 'குந்தீபுத்திர! உன்னுடைய இந்த விருபபமானது நீ விரும்பியபடி நிறைவேறபபோகிறது, போ; மனககவலையற்று யுத்தமசெய். உன்

---

[1] ஒருசொல் விடுப்பட்டது.

விஷயத்தில் இந்த வசனத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன்' என்று கூறினன். பிறகு, குந்திபுத்திரர் மாதுலனை மத்ரதேசாதிபதியிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிராதாக்களால் சூழப்பட்டவராக மஹாஸைனியத்தினின்று வெளியில் வந்தார்.

வாஸுதேவரோ யுத்தகளத்தில் கர்ணனை நோக்கிச்சென்றார். பிறகு, அவர் பாண்டவர்களுக்காகக் கர்ணனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானார். 'கர்ண! பீஷ்மருடைய த்வேஷத்தினால் நீ யுத்தம் பண்ணப்போகிறதில்லையென்று நான் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன் ராதையின் புத்திரனே! பீஷ்மர் கொல்லப்படாமலிருக்கும்வரையில் எங்களைச் சேர்ந்திரு ராதேய! பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபிறகு துரியோதனனுக்கு உதவிசெய்வது யுக்தமென்று உனக்குத் தோன்றினால் மறுபடியும் யுத்தத்திற்காகப்போ' என்று சொல்ல, கர்ணன், 'கேசவரே! துரியோதனனுக்கு விருப்பமில்லாத காரியத்தை நான் செய்யமாட்டேன். என்னைத் துரியோதனனுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனென்றும் (அவனுக்காக) உயிரைக் கொடுத்துவிட்டவனென்றும் நீர் அறிவீராக' என்று கூறினன். பாரதரே! வாஸுதேவர் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து திரும்பினார் பிறகு, பாண்டவரில் மூத்தவரான தர்மநந்தனர் சேனையின் நடுவிலிருந்துகொண்டு, 'எங்களை எவன் விரும்புகிருனே அவனை நான் உதவிக்காக விரும்புகிறேன்' என்று இரைந்து கூறினார். பிறகு, அவர்களைப் பார்த்துப் பிரியமான மனமுள்ள யுயுத்ஸுவானவன் தர்மராஜரும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி இந்த வார்த்தையைச் சொன்னன். 'மஹாராஜரே! குற்றமற்றவரே! நீர் விரும்பினால் உமக்காக நான் உமமுடைய யுத்தத்தில் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களோடு போர்புரிவேன்' என்றான். யுதிஷ்டிரர், 'யுயுத்ஸுவே! வா, வா; நாம் அனைவரும் மூர்க்கர்களான உன்னுடைய பிராதாக்களோடு போர்புரிவோம்; வாஸுதேவரும் நாங்களும் ஸர்வவித்த்தாலும் சொல்லுகிறோம். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! உன்னை நான் வரிக்கிறேன். எனக்காக நீ யுத்தம் செய். உன்னிடத்தில் பிதிர்யஜ்ஞமும் திருதராஷ்டிரருடைய ஸூத்தியும் காணப்படுகின்றன. ராஜபுத்திர! மிக்க காந்தியுடையவனே! (உன்னை) நாடுகின்ற எங்களை நீ அடைவாயாக. கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் மிக்ககொடுமையுள்ளவனுமான துர்யோதனன் இனி இருக்கப்போகிறதில்லை' என்றார். பிறகு, யுயுத்ஸுவானவன் கௌரவசேனையிலுள்ள

உம்முடைய புத்திரர்களை விட்டுவிட்டு, துந்துபிவாத்யத்தை முழக்கிக்கொண்டு, பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனையை அடைந்தான். பிறகு, யுதிஷ்டிரமகாராஜா தம்பிமார்களோடு மிக்கமனக்களிப்புறுக காந்தியுள்ளதும ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்றதுமான கவசத்தை மறுபடியும் அணிந்துகொண்டார். புருஷச்ரேஷ்டர்களான அந்த வீரர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் ரதங்களில் ஏறினார்கள். பிறகு, அவர்கள் மறுபடியும் முன்போலவே வ்யூஹக்கிரமமாக எதிரணிவகுத்து நின்றார்கள் புருஷச்ரேஷ்டர்களான பாண்டவவீரர்கள் துந்துபிவாத்யங்களையும் நூற்றுக்கணக்கான காகளவாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள், பலவித ஸிம்மநாதங்களையும் செய்து கர்ஜித்தார்கள் திருஷ்டத்யும்னன் முதலான எல்லா அரசர்களும ரதங்களின்மீதேறியிருக்கின்ற புருஷச்ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களைப்பார்த்து அப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். பூஜிக்கத்தக்க அரசர்களைப் பூஜிக்கின்ற பாண்டுபுத்திரர்களுடைய கௌரவத்தைக்கண்டு வேந்தர்கள் அந்த யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களை மிகவும் பூஜித்தார்கள் அரசர்கள் மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய அக்காலத்துக்குரிய நட்பையும் அருளையும் தங்கள்ஞாதிகளிடமுள்ள அதிகமான அன்பையும் சொன்னார்கள். மனத்தையும் ஹ்ருதயத்தையும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்கின்றவையும் பரிசுத்தமானவையும் புகழப்பட்டவையுமான கீர்த்திமான்களுடைய, 'நல்லது நல்லது' என்கிறவார்க்குக்கள் எல்லா இடத்திலும் வெளிப்பட்டன. அப்பொழுது பாண்டுபுத்திரர்களுடைய அந்நடக்கையைக் கண்டவர்களும் கேட்டவர்களுமான மிலேச்சர்களும ஆரியர்களும் தழுதழுத்தகுரலுடன ரோதனம் செய்தார்கள் பிறகு, உதாரமனமுள்ளவீரர்கள் மகிழ்ந்து நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும பெரியபேரிகைகளை அடித்தார்கள் பசுவின்பால்போன்ற (வெண்ணிறமுள்ள) சங்கங்களையும ஊதினார்கள்' என்று கூறினான்.

நாற்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவபாண்டவசேனைகள் போர்செய்யத் தொடங்கியது.)

திருதராஷ்டிரன், '(ஸஞ்சய!) இவ்வாறு என்னுடையசேனைகளும் இதரசேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டபோது அந்த யுத்தத்தில் எவர்கள் முதலில் ஆயுதப்ரயோகம செய்தார்கள்? கௌரவர்களா? பாண்டவர்களா?'' என்று வினவ, ஸஞ்சயன், 'அரசரே!

உம்முடைய புத்திரனை துச்சாஸனன் பிராதாக்களோடுகூடிப் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு சேனையுடன்சென்றான் அவ்வாறே, எல்லாப் பாண்டவர்களும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மன மகிழ்ந்து பீஷ்மரோடு யுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுற்றுச்சென்றார்கள் இருதிறத்துச் சேனைகளிலும் ஸிம்மநாதங்களும் கிலகிலாசப்தங் களும் ஜயமங்களை யென்னும் வாத்தியங்களின் ஒலிகளும் பசுவின் கொம்புகளால் செய்யப்பட்ட வாத்தியங்களுடையஒலிகளும் பேரி வாத்தியங்கள் மிருதங்கங்கள் மேளங்கள் இவைகளுடைய முழக் கங்களும் குதிரைகளின் கனைப்புக்களும் யானைகளினுடைய பிளிறு தல்களும் உண்டாயின. பிறகு, அவர்கள் எங்களைநோக்கி எதிர்த் து விரைவாக வந்தார்கள். நாங்களும் காஜித்துக்கொண்டு அவர் களை விரைவாக எதிர்த்துச்சென்றோம் அப்பொழுது கைகலந்த பெரும்போர் நடக்க ஆரம்பித்தது. பாண்டவ கௌரவர்களுக்கு நேர்ந்த மிகப்பெரிய யுத்தத்தில் சங்கமிருதங்கங்களுடைய ஒலிக ளால் பெரும்படைகள், காற்றினால் மிகவும் அலைக்கப்பட்ட காடு கள்போல நடுங்கின. ராஜேந்திரரே! யானைகள் குதிரைகள் தேர் கள் இவைகளால் வியாபிக்கப்பட்டவையும் அமங்களகரமான முகூர்த்தத்தில் (பகைவர்களை) எதிர்த்துவந்திருக்கின்றவையுமான ஸைன்யங்களுடைய நெருங்கியசப்தமானது, காற்றினால் அலைக்கப் பட்ட ஸமுத்திரங்களுடைய சப்தம்போலஉண்டாகியது நெருங்கி யதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான அந்தச்சப்த மானது தோன்றினவுடனே, மிக்கபுஜபலமுள்ள பீமஸேனன் பெரிய விருஷபம்போல உரக்கக் காஜித்தான். பீமஸேனனுடைய கர்ஜனையானது சங்கவாத்தியங்களுடைய ஓசையையும் துந்துபி வாத்தியங்களுடையகோஷத்தையும் யானையினுடையகாஜனத்தை யும் ஸைன்யங்களுடையஸிம்மநாதத்தையும் கீழ்ப்படுத்தியது. காஜிக்கின்ற பீமனுடையசப்தமானது ஸைனியங்களில் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கனைக்கின்ற குதிரைகளினுடைய எல்லாசப்தங்களை யும் கீழ்ப்படுத்தியது. காஜிக்கின்ற மேகம்போன்ற பீமஸேன னுடைய இடிக்கொப்பான அந்த ஸிம்மநாதத்தைக்கேட்டு உம் முடைய ஸைனிகர்கள் பயந்தார்கள் ஸிம்மத்தினுடைய த்வனியி னாலே மற்ற மிருகங்கள்போல வீரனை அந்தப் பீமஸேனனுடைய சப்தத்தினால் எல்லாவாகனங்களும் ஜலமலங்களைப் பெருக்கின. பீமஸேனன் தன்ஸ்வரூபத்தைக் கோரமாகக் காண்பித்துக் கொண்டும் பெரிய மேகம்போலக் காஜித்துக்கொண்டும் உம் முடைய குமாரர்களை அதிகபயமடையும்படி செய்துகொண்டும் எதிர்த்துவந்தான். அவ்வாறுவரும் பெரியவில்லாளியான பீம

ஸேனை உம்முடையபுத்திரனை துர்யோதனனும் அவனுடைய ஸஹோதரர்களான தாமுகன், துஸ்ஸஹன், சலன், அதிரதனை துச்சாஸனன், அரசனை தூமாக்ஷனை, விவிம்சதி, சித்ரஸேனன், மஹாரதனை விகர்ணன் ஆகியஇவர்களும் புருமித்ரனும் ஜயனும் போஜனும் வீர்யமுடையவனை ஸோமதத்தனுடைய குமாரனும் மின்னலுடன்கூடிய மேகங்கள்போலப் பெரியவிற்களை அசையும் படி செய்துகொண்டு சட்டையுரித்த ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளைக் கையிலெடுத்து மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல அம்புக்கூட்டங்களால் மூடிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் பிறகு, அந்தத்திரௌபதிகுமாரர்களும் மஹாரதனை அபிமன்யுவும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் த்ருபதன்குமாரனை த்ருஷ்டத்யும்னனும் மிக்கவேகமுள்ள வஜ்ராயுதங்களாலே மலைகளினுடையசிகரங்களைப் பிளப்பதுபோலக் கூர்மையுள்ளஅம்புகளாலே கௌரவர்களைப்பிளந்துகொண்டு எதிர்த்தார்கள் பயங்கரமான நாரீசங்களோடும் கையுறைகளின் சப்தங்களோடுங்கூடின அந்த முதல்யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுள்ளாவது பிறர்களுள்ளாவது ஒருவனும் புறங்காட்டியோடவில்லை பரதர்களுள் சிறந்தவரே! லக்ஷ்யத்தை அடிக்கின்றவர்களும் பாணங்களை மிகுதியாகத்தொடுப்பவர்களுமான துரோணசிஷ்யர்களுடைய லாகவத்தை நான் பார்த்தேன் அவ்வாறு ஒலிக்கின்ற விற்களுடைய ஓசையானது ஓயவில்லை ஜ்வலிக்கின்ற அம்புகள் ஆகாயத்தினின்று (விழுகின்ற) நக்ஷத்திரங்கள்போல வெளிப்பட்டன பாரதரே! மற்ற எல்லாஅரசர்களும் பார்க்கிறவர்கள் போலிருந்துகொண்டு பார்க்கத்தக்கதும் பயங்கரமுமான அந்தத் தாயாதிகளுடைய யுத்தத்தைக் கண்டார்கள் அரசரே! பிறகு, மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் குற்றஞ்செய்தவர்களுமான அந்தமகாரதர்கள் ஒருவரையொருவர் மிஞ்சும்விருப்பத்துடன் போர்புரிந்தார்கள். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருங்கின அந்தக்கௌரவபாண்டவசேனைகள் இரண்டும், சித்திரப்படத்தில் எழுதப்பட்டவைபோல் யுத்தரங்கத்தில் மிகப் பிரகாசித்தன. பிறகு, உம்முடைய புத்திரனது கட்டளையினாலே எல்லா அரசர்களும் விற்களைக்கையிற்கொண்டு சேனைகளோடுகூட யுத்தத்துக்காகவந்தார்கள். யுதிஷ்டிரராலே கட்டளையிடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அந்த அரசர்கள் ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு உமது புத்திரனுடைய சேனையை வந்தடைந்தார்கள் இரண்டு சேனைகளிலுமுள்ள ஸைனிகர்கள் தீவிரமாகப்போர்செய்தற்கு

எதிர்த்தார்கள். ஸூர்யனும் சேனையில் உண்டான புழுதியினால் மூடப்பட்டு மறைந்தான் இந்தயுத்தத்தில் போர்செய்து தோல்வி அடைந்தவர்களும், மீண்டும் (யுத்தத்தைக்குறித்துத்) திரும்பிவருபவர்களுமான நம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் வேற்றுமை காணப்படவில்லை கைகலந்ததும் மகாபயங்கரமுமான அந்த யுத்தம் நடக்கும்பொழுது உம்முடைய பிதாவானவர் எல்லாஸைன்யங்களையும்விட மேலாகப் பிரகாசித்தார்

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

((கௌரவபாண்டவ சேனைகளுடைய துவந்துவயுத்தம்)

அரசரே! பயங்கரமான அந்தப்பகலினுடைய முன்பாகத்தில் அரசர்களுடைய தேகங்களை அறுக்கின்றதும் மகாகோரமுமானயுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது. பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் விருப்பமுள்ளவர்களான கௌரவர்களுடைய அட்டஹாஸமும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடைய அட்டஹாஸமும் ஸிம்மங்களுடைய கர்ஜனைபோல ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்தன கையுறைகளின் ஒலிகளோடும் சங்கவாத்யங்களுடைய கோஷங்களோடும் கலகலவென்று சப்தம் தோன்றியது. எதிர்க்கக்காஜிக்கின்ற சூரர்களுடைய ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின பரதர்களிற் சிறந்தவரே! கையுறையில் மோதுகின்ற நாண்கயிறுகளின்ஒலிகளும் காலாட்களுடைய பாதசப்தமும் குதிரைகளினுடைய உரத்தகனைப்பும் சவுக்குக்களும் அங்குசங்களும் விழும்சப்தமும் ஆயுதங்களினுடைய சப்தமும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்தோடிவருகின்ற யானைகளினுடைய மணியோசையும் எங்கும் பரவின இடைவெளியற்றதும் மயிர்க்கூச்சத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதுமான அந்தச்சப்தம் மிகத் தோன்றியபோது மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கத்திற்கொப்பான தேரொலியானது உண்டாயிற்று உயரத்தூக்கிக்கட்டப்பட்ட தவஜத்தையுடையவர்களான அந்தக்கௌரவவீரர்கள் எல்லோரும் உயிரைவிட நன்குதுணிந்தவர்களாகி, மனத்தைக் குரூரமாகச்செய்துகொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள் மன்னரே! பிறகு, பீஷ்மர் யுத்தகளத்தில் காலதண்டத்திற்கு ஒப்பான கோரமானவில்லைக் கையிலெடுத்து அர்ஜுனனை எதிர்த்துவந்தார் தேஜஸ்ஸையுடையவனான அர்ஜுனனும் உலகப்பிரசித்தமான காண்டீவமென்கிறவில்லைக

கையிலெடுத்து யுத்தமுனையில கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து ஓடிவந்தான் கௌரவஸ்ரேஷ்டர்களான அவவிருவரும ஒருவரையொருவர் கொலவதில் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். பலசாலியான காங்கேயர் யுத்தத்தில பார்த்தனை அடித்தும் அசையச் செய்யவில்லை அரசரே! அவ்வாறே பாண்டவனும யுத்தத்தில் பீஷ்மரை அசையச செய்யவில்லை சிறந்த வில்லாளியான ஸாத்யகியோ கிருதவர்மாவை எதிர்த்தான் அவவிருவருக்கும மயிர்க்கூச்சமுண்டுபண்ணக்கூடிய கைகலந்த யுத்தம நடந்தது. ஸாத்யகி கிருதவர்மாவையும கிருதவர்மா ஸாத்யகியையும கொடியகணைகளால ஒருவரை ஒருவர் பிளந்து துன்பஞ்செய்துகொண்டார்கள். அம்புகளாலே நான்குபுறங்களிலும் பிரப்பப்பட்ட எல்லா அங்கங்களையுமுடையவர்களும மிக்க பலசாலிகளுமான அவ்விருவரும வஸந்தகாலத்தில புஷ்பங்களால விசித்திரங்களான பூக்கள் நிரம்பிய இரண்டு பலாசமரங்கள் போல விளங்கினார்கள அபிமன்யுவானவன் பெரிய வில்லாளியான ப்ருஹத்பலனை எதிர்த்துப போர்புரிந்தான். வேந்தரே! அந்த கோசலதேசத்தரசன் போரில் அபிமன்யுவினுடைய கொடியை அறுத்து ஸாரதியையும் கீழே தள்ளினான் மஹாராஜரே! பிறகு, ஸுபத்ராபுத்திரனும, ரதத்திலுள்ள ஸாரதி கீழேதள்ளப்பட்டவுடன், கோபமிககு ப்ருகத்பலனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான் பகைவரைக் கொல்பவனான அபிமன்யு பின்னும கூர்மையுள்ள இரண்டு பாணங்களை எடுத்து ஒன்றினால கொடியையும, மற்றொன்றினால பின்பக்கத்திலிருந்த ஸாரதியையும துண்டித்தான ஒருவர்மீதொருவர் கோபங்கொண்ட அவவிருவரும அம்புகளால் ஒருவரை ஒருவர் பிளந்தார்கள். யுத்தத்தில் மானியாயிருப்பவனும் கர்வமுள்ளவனும் விரோதம செய்தவனும மகாரதனும உமமுடைய குமாரனுமான துரியோதனனைப பீமஸேனன் எதிர்த்துப போர்புரிந்தான். நரஸ்ரேஷ்டர்களும கௌரவர்களுள் முக்கியர்களும மஹாபலசாலிகளுமான அவவிருவரும், போர்க்களத்தில் ஒருவர்மீதொருவர் சரமாரிகளைப பொழிந்துகொண்டார்கள பாரதரே! மிக்கபலசாலிகளும ஸமர்த்தர்களும் விசித்திரமாக யுத்தம செய்கின்றவர்களுமான அவவிருவர்களையும பார்த்து எல்லாப பிராணிகளுக்கும் ஆச்சரியமுண்டாகியது துச்சாஸனனோ மகாபலசாலியான நகுலனை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ளவைகளும மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்குந் திறமையுள்ளவைகளுமான அனேக பாணங்களால் அடித்தான் பாரதரே! மாத்ரிகுமாரன் அட்டஹாஸம்செய்துகொண்டு கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே அவனுடைய கொடியையும் பாணங்களையும் வில்லையும் அறுத்தான்; பிறகு, இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரக

பாணங்களால அவனை அடித்தான் உம்முடைய குமாரனுன துர்த்தர்ஷனே மகாயுத்தத்தில பாணங்களாலே நகுலனுடைய குதிரைகளையும அறுத்து தவஜத்தையும கீழே தள்ளினன் துர முகன் மிக்கபலசாலியான ஸஹதேவனை எதிர்த்து யுத்தத்தில மிக்க முயற்சியுடையவனை அவனைச சரமாரியினுல அடித்தான் பிறகு, வீரனை ஸஹதேவனும மகாயுத்தத்தில மிக்க கூர்மையுள்ள அமபினுலே துர்முகனுடைய ஸாரதியைக கீழே தள்ளினன். யுத் தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவாகளும, செய்ததற்குப் பிரதி செய்யவிருப்பமுள்ளவாகளுமான அவவிருவரும யுத்தகளத்தில ஒருவரையொருவர்நாடிக கொடிய அமபுகளாலே பயமுறுத்தி ஞாகள். யுதிஷ்டிரராஜா மத்ரதேசாதிபதியான சலயனைத தாமாகவே எதிர்த்தார மத்ரதேசாதிபதி அவருடைய வில்லை இரண்டாகத துணடித்தான். குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரராஜா அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு வேகமுள்ளதும மிக்க பலமுள்ளதுமான வேறு வில்லைக கையிலெடுத்து வணங்கினகணுக்க ளுடன் கூடின அமபுகளாலே மத்ரதேசாதிபதியை மூடி மிக்க கோபமுண்டவராகி, 'நில நில' என்றும சொன்னார பாரதரே! பிறகு, திருஷ்டத்யும்னன துரோணரை எதிர்த்தான். துரோணர மிகுந்த கோபங்கொண்டு அந்தப பாஞசால ராஜகுமாரனுடைய பகைவாகளுடைய உயிரை வாங்கும தன்மையுள்ள திடமானவில்லை யுத்தத்தில மூன்றாகத துண்டாக்கி மிக்ககொடியதும வேறொரு காலதண்டமபோன்றதுமான பாணத்தைப பிரயோகித்து அவ னுடைய தேகத்தில அதை அழுந்துமபடி செய்தார. துருபதபுத திரன் பிறகு வேறுவில்லை எடுத்து அதில பதினன்குகணைகளைப பூட்டிப போரில துரோணரைத திருப்பி அடித்தான். அவவிரு வரும ஒருவாமேல ஒருவர கோபித்து மிகவும பயங்கரமான யுத்தத்தைச செய்தார்கள் மஹாராஜரே! போரில பரபரப புள்ள சங்கன பரபரப்புள்ள ஸௌமதத்தியை யுத்தத்தில் எதிர்த் தான; 'நில நில' என்றும சொன்னன் வீரனை சங்கன் யுத்தத்தில் அந்த ஸௌமதத்தியினுடைய வலக்கையைப் பிளந் தான் அவவாறே, ஸௌமதத்தியும சங்கனைத தோளின்பூட் டில் நன்றாய் அடித்தான் முற்காலத்தில காவமுடையவாக ளான விருத்திரனுக்கும இந்திரனுக்கும போர்க்களத்தில யுத்தம நடந்ததுபோல அவவிருவருக்கும் அப்படிப்பட்ட கொடியயுத்தம் நடந்தது அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ளவனும, மகாரதனுமான திருஷ்டகேது கோபங்கொண்ட பாஹ்லீகனை எதிர்த்து மிக்க கோபத்துடன் விரைவாகவந்தான். மன்னரே! கோபமுள்ள பாஹ்லீகனே திருஷ்டகேதுவை அநேக பாணங்களால

பிடித்துப் பிறகு சிங்கநாதஞ் செய்தான். சேதிராஜனோ மிகுந்த
கோபங்கொண்டு மதயானையை மதயானை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்
துப் பாஹ்லீகனை ஒன்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாக
அடித்தான். அந்த யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவர்களும் அடிக்
கடி காஜிக்கின்றவர்களுமான அவ்விருவரும் அதிக கோபங்
கொண்ட அங்காரகனும் புதனும்போல எதிர்த்தார்கள். யுத்தத்
தில் வலனென்கிற அஸுரனை இந்திரன் எதிர்த்ததுபோலக்
கொடிய செய்கைகளையுடைய கடோத்கசன் ரௌத்ரமான செய்கை
யுள்ள அலம்புஸன் என்கிற ராக்ஷஸனை எதிர்த்தான். பாரதரே!
பிறகு, கோபங்கொண்ட கடோத்கசன் மகா பலசாலியான அந்த
ராக்ஷஸனைக் கூர்மையான தொண்ணூறு பாணங்களால் பிளந்தான்.
அலம்புஸனோ அழுந்திய கணுக்களுள்ள பாணங்களாலே யுத்
தத்தில் மிக்க பலசாலியான கடோத்கசனைப் பலவாறு பிளந்தான்.
பிறகு, யுத்தத்தில் பாணங்களாலே மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்ட
அவ்விருவரும் தேவாஸுரயுத்தத்தில் மிக்க பலசாலிகளான பலா
ஸுரனும் இந்திரனும் விளங்கியதுபோல விளங்கினார் வேந்தரே!
பலசாலியான சிகண்டி யுத்தத்தில் துரோண புத்திரரை எதிர்த்
தான். பிறகு, அச்வத்தாமா கோபமுற்று அருகில்வந்த சிகண்
டியை மிக்க கூர்மையுள்ள நாராசத்தால் நன்றாக அடித்து நடுங்கும்
படிசெய்தார். அரசரே! பிறகு, சிகண்டியும் நன்றாகத் துவைந்த
தும் நுண்ணிய முனையுள்ளதும் சாணையில் தீட்டப்பட்டதுமான
அம்பினாலே துரோணபுத்திரரை அடித்தான். அவ்விருவரும் அப்
பொழுது யுத்தத்தில் பலவிதமான அம்புகளாலே ஒருவரையொரு
வர் அடித்துக்கொண்டார்கள். அரசரே! சேனைத்தலைவனான விராட
ராஜன் விரைவுடன் போர்க்களத்தில் சூரனான பகதத்தனை எதிர்த்
தான். பிறகு, யுத்தம் நேர்ந்தது பாரதரே! விராடன் அதிக கோப
மூண்டு மேகம் மலையின்மீது மழையைப் பொழிவதுபோலப் பக
தத்தன்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தான். பிறகு, பகதத்தன், மேக
மானது உதித்த சூரியனை மறைப்பதுபோல, ரணகளத்தில் விராட
ராஜனை விரைவாக மூடினான் பாரதரே! கேகயதேசத்தரசனான
பிருஹத்க்ஷத்திரனைச் சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபர்
எதிர்த்து அம்புமழையினாலே அவனை மூடினார். கேகயராஜனான
பிருகத்க்ஷத்திரன் கோபமூண்டு கிருபாசாரியரைச் சரமாரியினால்
நான்கு புறங்களிலும் நிரப்பினான். கோபமுள்ளவர்களான அவ்
விருவரும் ஒருவர் ஒருவருடைய குதிரைகளைக் கொன்றும் விற்களை
வெட்டியும் தேர்களை இழந்தவர்களாகிக் கத்திச்சண்டையின்
பொருட்டு எதிர்த்தார்கள். அவ்விருவருக்கும் கொடிதும் மிக்க

பயங்கரமுமான அவ்வித யுத்தம் நடந்தது. அரசரே! பிறகு, சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனான த்ருபதனே அதிக ஸந்தோஷத்துடன், மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவனும் ஸிந்து தேசாதிபதியுமான ஜயத்ரதனை எதிர்த்துச்சென்றான் பிறகு, ராஜாவான ஸைந்தவன் த்ருபதனை மூன்று பாணங்களால் அடித்தான் அவனும் அவனை யுத்தத்தில் திருப்பியடித்தான். சுக்ரனுக்கும் அங்காரகனுக்கும் யுத்தம் நேர்வதுபோல (பார்ப்பவர்களுடைய) கண்களுக்கு ப்ரீதியுண்டுபண்ணக்கூடியதும் கொடியதும் மிக்க அச்சத்தைத் தருவதுமான அந்த யுத்தம் அவ்விருவருக்கும் நடந்தேறியது விகர்ணன் என்கிற உமது புத்திரனே மகாபலசாலியான ஸுதஸோமனை அதிவேகமுள்ள குதிரைகளோடு எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது விகர்ணன ஸுதஸோமனையும் ஸுதஸோமன் விகர்ணனையும் அம்புகளால் அடித்தும் (ஒருவரையொருவர்) நடுங்கும்படி செய்யவில்லை. அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. நரஶ்ரேஷ்டனும் மகாரதனும் பராக்கிரமசாலியுமான சேகிதானன் பாண்டவன் நிமித்தமாக அதிக கோபங்கொண்டு ஸுசர்மாவை எதிர்த்தான். மகாராஜரே! ஸுசர்மாவும் மகாரதனான சேகிதானனைப் பெரியசரமாரியினாலே யுத்தத்தில் தடுத்தான். சேகிதானனும் பரபரப்புடன் அந்தப் பெரும்போரில் ஸுசர்மாவை, மகாமேகம் மலையை (மழைத்தாரையினால்) மூடுவதுபோல அம்புகளால் நன்றாக மூடினான். ராஜேந்திரரே! பராக்கிரமசாலியான சகுனி பராக்கிரமசாலியான ப்ரதிவிந்தியனை, கொழுத்த சிங்கமானது யானையை எதிர்த்தோடுவதுபோல எதிர்த்து ஓடினான் யுதிஷ்டிரபுத்ரனான ப்ரதிவிந்தியனே மிகுந்த கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் இந்திரன் அஸுரனைப் பிளந்ததுபோலக் கூர்மையான அம்புகளால் சகுனியைப் பிளந்தான். மகாப்ராஜ்ஞனான சகுனி யுத்தத்தில் தன்னைத் திருப்பியடிக்கின்ற ப்ரதிவிந்தியனை அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களால் பிளந்தான் ராஜேந்திரரே! காம்போஜர்களுள் மஹாரதனும் பகைவர்களை ஆக்ரமிக்கின்றவனுமான ஸுதக்ஷிணனை பார்க்தகார்மாவானவன் போரில் எதிர்த்துவந்தான். ஸுதக்ஷிணனே மஹாரதனும் மைனாக பர்வதம்போன்றவனுமான ஸஹதேவபுத்திரனை யுத்தத்தில் அடித்தும் அசையும்படி செய்யவில்லை பிறகு, கோபங்கொண்ட பார்க்தகார்மாவானவன் காம்போஜர்களுள் மகாரதனான ஸுதக்ஷிணனை நாற்புறங்களிலும் பிளக்கிறவன்போல அநேகபாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனுமான இராவான் மிகுந்த கோபங்கொண்டு அதிக முயற்சியுள்ளவனும

பகைவர்களை அடக்குகிறவனுமான ஶ்ருதாயுஸை எதிர்த்தான் பலசாலியும் மகாரதனுமான அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில அவனுடைய குதிரைகளைக்கொன்று சிங்கநாதஞ்செய்து அவனுடைய ஸைனியத்தைத்ரப்பினுன் பிறகு, ஶ்ருதாயுஸும் கோபமூண்டவனுகி யுத்தத்தில பலகுனகுமாரனுடைய குதிரைகளைக் கதாயுத்தத்தின் முனையினுல அடித்துக்கொன்றுன பிறகு, யுத்தம நடந்தது. அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தாநுவிந்தர்கள ஸேனையோடும் புத்திரர்களோடுங்கூடினவனும மகாரதனும வீரனுமான குந்திபோஜனைப போரில் எதிர்த்தார்கள். அந்த இடத்தில ஆச்சரியகரமும கோரமுமான அவர்களின் பராக்கிரமத்தைக் கண்டோம அவ்வீரரிருவரும பெரியஸேனையுடன் கூட உறுதியாக இருந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள அநுவிந்தனே கதாயுத்தினுல குந்திபோஜனை அடித்தான் குந்திபோஜனும பாணக்கூட்டங்களை விரைவாக அவனமீது இறைத்தான குந்திபோஜனுடைய புத்திரனும பாணங்களால விந்தனை அடித்தான் அந்த விந்தனும குந்திபோஜனுடையபுத்திரனைத் திருப்பியடித்தான் அது ஆச்சரியமாயிருந்தது சேனைகளையுடையவர்களும ஸகோதரர்களுமான ஐந்துகேகயதேசத்துராஜாகள் படைகளுடனகூடின ஐந்துகாந்தார தேசத்துவீரர்களோடு யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிந்தார்கள உம்முடைய புத்திரனுன வீரபாகுவும ரதிகர்களுள உத்தமனும விராடபுத்திரனுமான உத்தரனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்து கூர்மையான பாணங்களால்அடித்தான் உத்தரனும் அந்தவீரனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான் அரசரே! யுத்தத்தில சேதிதேசத்துராஜன உலூகனை எதிர்த்து விரைவாக வந்து சரமாரியினுல அவனை நன்றுக அடித்தான். உலூகனும் கூரியவைகளும சிறகுகளுள்ளவைகளுமான பாணங்களாலே அவனை நன்றுக அடித்தான் அரசரே! அவவிருவருக்கும மிகக் கொடிய போர நடந்தது பகைவர்களால ஜயிக்கப்படாத அவ்விருவரும மிக்ககோபங்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர பிளந்தார்கள இவவிதம உம்முடைய ஸேனவீரர்களுக்கும அவர்களுக்கும நேர்ந்த கைகலந்த யுத்தத்தில ரதிகர்களுக்கும யானைகளுக்கும குதிரைகளுக்கும காலாட்களுக்கும ஆயிரக்கணக்கான தவந்துவயுத்தங்கள் நடந்தன அந்த யுத்தமானது ஒருமுகூர்த்தகாலம பார்ப்பதற்கு இனிமையாக இருந்தது வேந்தரே! பிறகு, பைத்தியமபிடித்தது போல் ஆயிற்று ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை அந்த யுத்தத்தில யானை யானையை எதிர்த்தது ரதிகன ரதிகனை எதிர்த்தான் குதிரை குதிரையை எதிர்த்தது காலாள காலாளை எதிர்த்தான். பிறகு, அந்தயுத்தரங்கத்தில் ஒருவரையொருவர எதிர்த்த

சூரர்களுக்கு மிகநெருங்குதற்கரியதும கைகலநததுமான யுத்தம் நடநதது. அநத இடததில தேவரிஷிகளும ஸிததாகளும சாரணர்களும ஒனறுகூடிய பூமியில தேவாஸுரயுததததிறகொபபாயும கோரமாயுமிருககினற அநதயுததததைப பாாததாாகள பிறகு, ஆயிரககணககான யானைகளும தோகளும குதிரைககூட்டங்களும மனிதாகளுடையகூட்டஙகளும யுததமுறையைக்கடநது எதிாததன நரஸ்ரேஷ்டரே! தோகளும யானைகளும காலாட்களும குதிரைவீராகளும அடிககடி ஆஙகாஙகு யுததமபண்ணுகின்றவாகளாகக காணபபடடாாகள.

நூறபத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுந்தம்.)

அரசரே! பாரதரே! ஆஙகாஙகு லக்ஷமகாலாடபடைகள வரமபு கடநது யுததமசெய்தன. அதனை உமக்குச சொலவேன் அந்த யுததததில புததிரன் தகபபனை அறியவில்லை பிதாவும தன புதரனை அறியவிலலை பிராதாவும் பிராதாவை அறியவிலலை அமமான் மருகனை அறியவிலலை மருகனும அமமானை அறியவிலலை அவவாறே ஸ்நேகிதனும ஸநேகிதனை அறியவிலலை. பாண்டவாகள் (பிசாசததால்) பிடிக்கப்பட்டவாகள்போலக் கௌரவாகளோடு போாபுரிநதார்கள. சில புருஷஸ்ரேஷ்டாகள் தோபபடையைத தேர்களாலேயே எதிாத்தாாகள் பரதாகளிறசிறநதவரே! நுசததடிகள நுகத்தடிகளாலே நொறுககபபட்டன தேரின் ஏாககால்களால் தேரின ஏாககாலகளும் தேரைசசார்நத நுகத்தடியிலுள்ள இருப்புமுளைகளால் இருபபுமுளைகளும நாசமசெய்யபபட்டன. ஒருவரை ஒருவா கொலல எண்ணங்கொண்ட சிலா, எதிாதது அருகிலவநதவாகளோடு எதிர்ததாாகள். சில தோவீராகள தோவீரர்களோடு போாபுரிவதறகாக எதிாததுததாககி அசைவதற்குச சகதியற்றவாகளானாகள் மதபபெருக்குக் கொண்டவையும், பெரியதேகததையுடையவையுமான யானைகள் கோபஙகொண்டு யானைகளோடு எதிாததுக் கொமபுகளால ஒனறைமற்றொன்று பலவாறுககிழிததன மகாராஜரே! அநத யுத்தததில யானைகள் தோரணஙகளையும கொடிகளையுமுடைய சிறநத யானைகளோடு எதிாதது வேகமுளள மஹாகஜங்களாலே தநதங்களாலேஅடிக்கபபட்டு மிககதுன்பமுறறவைகளாக வீரிட்டு அலறின சிக்ஷைகளால

நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவைகளும் [1] வேணுகங்களாலும் [2] அங்குசங்களாலும் அடிக்கப்பட்டவைகளும் மதம் பெருக்கில்லாதவைகளுமான யானைகள் மதம் பெருக்குக்கொண்ட யானைகளுக்கு எதிராகச் சென்றன. அந்த யுத்தத்தில் சில மஹாகஜங்கள் மதம் பெருக்குக்கொண்ட யானைகளோடு சேர்ந்து சண்டை செய்கின்றவைகளாகி அன்றில் பக்ஷிகள் போல அலறிக்கொண்டு நான்கு திக்குக்களிலும் ஓடின. நன்றாக யுத்தத்தில் பழக்கப்பட்டவைகளும் மதம் பெருக்குக்கொண்ட கன்னத்தையும் முகத்தையுமுடையவைகளுமான [3] யானைகள் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் நாராசங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு மர்மஸ்தானங்கள் உடைந்து அலறின, உயிர்களையிழந்தும் கீழே விழுந்தன. சில யானைகள் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு திசைகளில் விரைவாக ஓடின. மகாராஜரே! அகன்ற மார்பையுடையவர்களும் பகைவர்களை அடிக்கும் திறமைவாய்ந்தவர்களுமான கஜங்களுடைய பாதரக்ஷகர்கள் ரிஷ்டிகளையும் விற்களையும் பளபளப்புள்ள கோடாலிகளையும் கதாயுதங்களையும் உலக்கைகளையும் பிண்டிபாலங்களையும் தோமரங்களையும் இரும்புமயமான பரிகாயுதங்களையும் தீட்டப்பட்டவையும் பளபளப்புள்ளவையும் நீண்டவையுமான (முப்பது அங்குலத்துக்கு அதிகமான (நீளமுள்ள) கத்திகளையும் கையில் ஏந்தியவர்களும் மிகுந்த பரபரப்புள்ளவர்களும் ஒருவரையொருவர் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களும் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள். ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தோடி வரும் சூரர்களுடைய கத்திகள் மனிதர்களுடைய உதிரங்களால் நன்கு நனைக்கப்பட்டு விளங்குகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. வீரர்களுடைய கைகளாலே சுழற்றி வீசப்பட்டவைகளும் பகைவர்களுடைய மர்மஸ்தானங்களில் விழுகின்றவைகளுமான கத்திகளுடைய ஓயாத சப்தமானது உண்டாயிற்று. பாரதரே! கதாயுதங்களாலும் முஸலங்களாலும் அடிக்கப்பட்டும், சிறந்த கத்திகளால் வெட்டப்பட்டும், யானைகளுடைய கொம்புகளால் பிளக்கப்பட்டும், யானைகளால் அடிக்கப்பட்டும் ஆங்காங்கு ஒருவரையொருவர் அலறி அழைக்கின்ற யுத்தவீரகூட்டங்களுடைய குரூரமான சொற்களை நரகத்தில் இருக்கின்ற பிராணிகளுடைய சொற்களைப் போல (ஜனங்கள்) கேட்டார்கள். குதிரைவீரர்கள், சாமரத்தைத் தலையலங்காரமாகத் தரித்தவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் அன்னப்பறவைகள் போன்றவைகளுமான குதிரைகளோடு ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து விரைவாக ஓடினார்கள். அவர்களால

1,2 யானையோட்டுங்கருவி. 3 கூறியது கூறலால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளும் விரைவாகச் செல்பவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பெரிய நட்டிகள் (லக்ஷ்யங்களில்) நன்றாகப் பாய்ந்தன. சிலகுதிரை வீரர்கள் சிறந்த வேகமுள்ள குதிரைகளிலிருந்து துள்ளிப்பாய்ந்து ரதிகர்களுடைய தலைகளைப் பெரிய ரதத்தினின்று பறித்தெறிந்தார்கள். ஒரு தேர்வீரன் அழுந்திய கணுக்களையுடைய [1] பல்லங்களாலே பாணத்திற்கு எதிர்ப்பட்டிருக்கும் நிலைமையை அடைந்துள்ள அனேகம் குதிரைக்காரர்களை நாடி அவர்களைக் கொன்றான். புதிய மேகங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மதங்கொண்டவைகளும் ஸ்வர்ணாபரணங்களையணிந்தவைகளுமான யானைகள் குதிரைகளைத் தள்ளிக் கால்களாலேயே மிதித்தன. நட்டிகளாலே துன்புறுசெய்யப்படுகின்ற சிலயானைகள் மஸ்தகங்களும் விலாப்புறங்களும் பிளக்கப்படுமளவில் மிகுந்த துன்பமுற்று வீரிட்டு அலறின. உத்தமமான யானைகள் குதிரைக்காரர்களோடு கூடியிருக்கிற சில குதிரைகளை அடித்து நெருங்கினதும் பயங்கரமுமான அந்த யுத்தத்தில் விரைவாகத் தூக்கி எறிந்தன. கஜங்கள் கொம்புமுனைகளாலே குதிரைக்காரர்களோடு குதிரைகளைத் தூக்கி எறிந்து கொடிகளுடன் கூடின ரதக்கூட்டங்களை நான்குபக்கங்களிலும் அடித்துக்கொண்டு நாற்புறத்திலும் ஸஞ்சரித்தன. அந்தப் போர்க்களத்தில் சில பெரிய யானைகள் ஆண்மைத்தனத்தினாலும் மிக்கமதத்தினாலும் குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் துதிக்கைகளாலும் கால்களாலும் நாசஞ்செய்தன. யுத்தத்தில் குதிரைவீரர்களாலும் யானைமீதேறியிருக்கின்ற வீரர்களாலும் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பரிசுத்தமானவைகளும் ஸர்ப்பங்கள் போன்றவைகளுமான பாணங்கள் யானைகளினுடைய நெற்றிகளிலும் சரீரங்களிலும் விலாப்பக்கங்களிலும் விழுந்தன. அரசரே! வீரர்களுடைய கைகளால் விடப்பட்டவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் பெரிய தூறைக்கொள்ளிகள்போன்றவைகளும் கோரமுள்ளவைகளுமான சக்திஆயுதங்கள் ஆங்காங்கு மனிதர்களுடைய சரீரங்களையும் குதிரைகளுடைய சரீரங்களையும் இரும்புக்கவசங்களையும் உடைத்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்தன. (வீரர்கள்) புலித்தோல்களால்கட்டப்பட்டவைகளும் புலித்தோலால் உறை போடப்பட்டவைகளும் உறையினின்று உருவப்பட்டவைகளும்மாசற்றவைகளுமான கத்திகளாலே பகைவர்களையுத்தகளத்தில்அடித்தார்கள். வீரர்கள் தைர்யத்துடன்

1 பிறைவடிவமான முனையுள்ள பாணம்.

எதிரில்வருகின்றவனையும் கோபத்தோடு எதிரில்நிற்பவனையும் இடப்
பக்கத்தை அடுத்திருக்கிறவர்களையும் பார்த்துக்கொண்டு கத்தி
களோடும் கேடகங்களோடும் கோடாலிகளோடும் விரைவாக ஓடிவந்
தார்கள். சிலயானைகள் துதிக்கைகளாலே குதிரைகள்பூட்டப்பட்ட
தேர்களைக் கீழேதள்ளி இழுத்துக்கொண்டே எல்லாருடைய ஒலி
களையும் அனுஸரித்து எல்லாத்திக்குகளிலும் ஓடின. சிலமனிதர்கள்
முளைகளால் பிளக்கப்பட்டார்கள். சிலர் கோடாலிகளால் பிளக்கப்
பட்டார்கள். சிலர் யானைகளால் நசுக்கப்பட்டார்கள். சிலர் குதிரை
களாலே தூளியாக்கப்பட்டார்கள். இன்னும்சிலர் தேருருளைகளால்
அரைக்கப்பட்டார்கள். சிலர் கோடாலிகளாலே வெட்டப்பட்டார்
கள். அரசரே! ஆங்காங்கு மனிதர்கள் உறவினர்களை அலறியழைத்
தார்கள். சிலர் புத்திரர்களையும், வேறுசிலர் தந்தையர்களையும்,
பந்துக்களையும், பிராதாக்களையும், மாதுலர்களையும், மருகர்களையும்,
பகைவர்களையும் உரக்க அழைத்தனர். பாரதரே! அனேகமனிதர்
கள் நரம்புகள்சிதறியும் தொடைகள் ஒடிந்தும் காணப்பட்டார்
கள். சிலர் கைகள் அறுக்கப்பட்டும் விலாப்புறங்கள் பிளக்கப்பட்டும்
ஜீவித்திருப்பதில் விருப்பமுற்றுத் தாகத்துடன் அலறுகிறவர்களா
கக் காணப்பட்டார்கள். தாகங்கொண்டவர்களும் அல்பமானபிரா
ணனையுடையவர்களுமான சிலர் யுத்தத்தில் பூமியில்விழுந்து ஜலத்
தைத் தேடினார்கள். பாரதரே! ரக்தவெள்ளத்தால் நான்குபக்கங்
களிலும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் துன்பமடையும்படி செய்விக்கப்
படுகின்றவர்களுமானவீரர்கள் தங்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற
உம்முடைய புத்திரர்களையும் மிகவும்நிந்தித்தார்கள். சூரர்களான
சிலக்ஷத்திரியர்கள் ஒருவரிடத்தொருவர் பகையுள்ளவர்களாயிருந்
தும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கவில்லை; அலறவுமில்லை. சூரர்கள்
ஊக்கத்துடன் ஆங்காங்கு ஒருவரை ஒருவர் வெருட்டினார்கள்.
குரோதத்தினால் பற்களால் தங்கள் உதட்டைக்கடித்துக்கொண்டு
புருவநெறித்தலுடன்கூடிய முகங்களுடன் ஒருவரையொருவர் பார்த்
துக்கொண்டார்கள். திடமானமனமுள்ளவர்களும் மிக்கபலசாலி
களுமானசிலர் பாணங்களால் துன்பமுற்றும் காயத்தினால் பீடிக்
கப்பட்டும் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுமிருந்தும் சப்தஞ்செய்
யாமலிருந்தனர். மஹாராஜரே! ரதத்தையிழந்து போர்க்களத்தில்
அன்னியருடைய ரதத்தைவிரும்பும் சில சூரர்கள் சிறந்தயானைக
ளாலே கீழேதள்ளி நொறுக்கப்பட்டுப் பூத்தபலாசமரங்கள்போல
விளங்கினார்கள். மிக்கபயத்தைச்செய்வதும் சிறந்தவீரர்களுக்கு
நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான அப்படிப்பட்டயுத்தம் நடக்

கையில் சேனைகளில் அனேகர் பயங்கரமான சபதங்களை சசெய்தார்கள். போரில தகப்பன் பிள்ளையைக்கொன்றான்; பிள்ளையும் தகப்பனைக்கொன்றான், மருமகன் மாமனைக் கொன்றான், மாமனும மருமகனைக் கொன்றான், தோழன் தோழனைக்கொன்றான்; ஸம்பந்தி ஸம்பந்தியைக் கொன்றான் இவ்வாறு, அந்தயுத்தத்தில் கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு சமர்புரிந்தார்கள் அப்படி வரம்புகடந்ததும அச்சந்தருவதுமான அந்தப்போர்நடக்குங்கால், பாண்டவர்களுடைய படையானது பீஷ்மரையடைந்து மிக்க நடுக்க முற்றது. பரதர்களுள் சிறப்புற்றவரே! வேந்தரே! அப்பொழுது மிக்கபராக்குபலமுள்ளபீஷ்மர் பெரியரதத்தின்மீது உயர்த்தி நிறுத்தப்பட்டதும ஐந்துநக்ஷத்திரப்பிரதிமைகளுள்ளதும வெள்ளிமயமுமான பனைமரக்கொடியோடு மேருவில சந்திரன்விளங்குவதுபோல விளங்கினார்.

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(உத்தரகுமாரனுடையவதம்.)

பெருமபான்மையாக முற்பகல முழுதுங்கழிந்த அந்தப் பயங்கரமான தினத்தில,மிகக்கொடியதுமசிறந்தபெரியவீரர்களுக்கு க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான (யுத்தம்) அவ்விதமாகநடக்கையில, துர்முகன், கிருதவர்மா, கிருபர், சல்லியன், விவிம்சதி இவர்கள உமதுபுத்திரனால் தூண்டப்பட்டுப பீஷ்மரைஅடைந்து அவரைப்பாதுகாத்தார்கள பரதசிரேஷ்டரும் மகாரதருமான பீஷ்மர், அதிரதர்களான இவ்வைவர்களாலே பாதுகாக்கப்பட்டுப பாண்டவர்களுடைய சேனைகளில் புகுந்தார பாரதரே! சேதிதேசத்தார்கள், காசிதேசத்தார்கள், கரூசர்கள், பாஞ்சாலர்கள் இவர்களுக்கிடையில் அசைகிற பீஷ்மருடைய பனைமரக்கொடியானது பலவாறுகக்காணப்பட்டது அந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்தில அதிக வேகமுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான பல்லங்களாலே பகைவர்களுடைய தலைகளையும நுகத்தடிகளும கொடிகளுமுள்ள ரதங்களையும அறுத்தார். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! நர்த்தனம்செய்பவர்போலிருக்கும பீஷ்மருடைய தேர்செல்லும வழிகளில யானைகள் மர்மஸ்தானத்தில் அடிக்கப்பட்டு அதிகமாக அலறின அபிமன்யு மிக்ககோபமுற்றுப பொன்னிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகள்பூட்டிய தேரின்மீதேறிப் பீஷ்மருடையரதத்தைநோக்

கிச் சென்றான். ஜாம்பூநதத்தினால் சித்திரவேலைசெய்த [1] கோங்கு மரக்கொடியோடு அந்த அபிமன்யு பீஷ்மரையும் அங்குள்ள உத்தமர்களான ரதிகர்களையும் எதிர்த்தான். வீரனான அபிமன்யு கூரியஒருகணையினால் பீஷ்மருடைய கொடியை அடித்து அவரோடும் அவரை அடுத்துவருகின்ற வீரர்களோடும் போர் புரிந்தான். கிருதவர்மாவை ஒருபாணத்தினாலும் சல்யனை ஐந்து பாணங்களாலும் அடித்துக் கூரியமுனையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே பிரபிதாமகரான பீஷ்மரையும் அடித்தான். காது வரையில் நன்கு இழுத்துவிடப்பட்டதும் நன்கு பிரயோகிக்கப் பட்டதுமான ஒரு பாணத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடியையும் அடித்தான். எல்லாக்கவசங்களையும் உடைக்குந் திறமையுள்ளதும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளதுமான ஒரு பாணத்தினால் துர்முகனுடைய ஸாரதியின் தலையைத் தேகத்தினின்று அறுத்தான். கூர்மையான நுனியுள்ளபல்லத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கிருபருடையவில்லை அறுத்தான். மகாரதனான அபிமன்யு அதிக கோபங்கொண்டு நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போல இருந்துகொண்டு கூரிய முனையுள்ள அம்புகளால் அந்த வீரர்களையும் அடித்தான். அவனுடைய லாகவத்தைக் கண்டு தேவர்களும் சந்தோஷமடைந்தார்கள். பீஷ்மரை முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாரதிகர்களும் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யு லக்ஷ்யம்தவறாமல் அடித்தலால் அவனை மஹா பலசாலியான ஸாக்ஷாத் தனஞ்சயனாகவே எண்ணினார்கள். அவனுடைய கைத்தோசசியினவழி நிறபதும கொள்ளிவட்டம்போன்ற காந்தியுள்ளதும் ஒலியுள்ளதுமான வில்லானது காண்டீவம்போல் நான்குபக்கத்திலும் ஆக்ரமித்தது. பகைவீரர்களை அழிப்பவரான பீஷ்மர் அந்த அர்ஜுனகுமாரனை அடைந்து யுத்தரங்கத்தில் மஹாவேகமுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் விரைவாகஅடித்து அதிக பலசாலியான அவனுடையதவஜத்தையும் மூன்றுபாணங்களால் அறுத்தார். விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவரான பீஷ்மர் மூன்றுகணைகளால் ஸாரதியையும் கொன்றார். அவ்வாறே, கிருதவர்மாவும் கிருபரும் சல்யனும் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவை ஹிம்ஸித்தும், மைநாகபர்வதத்தைப்போல அசைக்கஇயலவில்லை. சூரனான அந்த அபிமன்யு மஹாரதர்களான அந்தக் கௌரவர்களாலே சூழப்பட்டு ஐந்துரதங்களின்மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பிறகு, அர்ஜுனகுமாரனும் பலசாலியுமான அபிமன்யு சரமாரிகளாலே ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைத்தடுத்துக்கொண்டும் பீஷ்மரின்மீது கணைகளை விடுத்துக்கொண்டும் ஸிம்மநாதம் செய்தான். அரசரே! யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனும் அம்புகளால்

[1] 'கர்ணிகாரம்' என்பது மூலம்.

பீஷ்மரை அடிப்பவனுமான் அந்த அபிமன்யுவினுடைய கைவன்மையானது மிகப்பெரிதாகக் காணப்பட்டது. பீஷ்மரும் பகைவர்களைக்கவர்கின்ற அந்த அபிமன்யுவின்மீது அம்புகளைத் தொடுத்தார். அந்த அபிமன்யுவும் சமரில் பீஷ்மருடைய வில்லினின்றும் விடுகின்ற அம்புகளைத் துண்டாடினன் பிறகு, பழுதற்றபாணங்களையுடையவனும் வீரனுமான அபிமன்யு யுத்தத்தில் ஒன்பது பாணங்களாலே பீஷ்மருடையகொடியை அறுத்தான். பிறகு ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பாரதரே! வெள்ளியாலாகியதும் அடிபருத்ததும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தப் பனைமரக்கொடியானது அபிமன்யுவினுடைய அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தது பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அபிமன்யுவினுடைய அம்புகளால் அந்தப்பனைக்கொடி வீழ்ந்ததைக்கண்டு அவனை மகிழ்விப்பதற்காகப் பீமன் உரத்த ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் பிறகு, மிக்கபலசாலியான பீஷ்மர் மகா பயங்கரமான அந்தயுத்தத்தில் திவ்யமான அநேக மஹாஸ்திரங்களை வெளிப்படுத்தினர். பிறகு அளவிடமுடியாத பலமுள்ளபிர பிதாமஹர் அபிமன்யுவின்மீது ஆயிரம்அம்புகளை இறைத்தார். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது பிறகு, பெரியவில்லாளிகளும் மகாரதர்களுமான விராடன், விராடபுத்திரன், த்ருபதகுமாரனை திருஷ்டத்யும்னன், பீமன், கேகயர்கள், ஸாத்யகி ஆகியபாண்டவர்களைச்சேர்ந்தபதின்மர் விரைவுடன் ஸுபத்திரா புத்திரனைக் காப்பதற்காகத் தேர்களோடு எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். சந்தனு குமாரரான பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் வேகத்துடன் வருகின்ற அவர்களுள் பாஞ்சாலராஜபுத்திரனை மூன்று பாணங்களாலும் ஸாத்யகியை ஒன்பதுபாணங்களாலும் அடித்தார் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டதும் கூர்மையுள்ளதுமான க்ஷுரம் என்கிற ஒரு பாணத்தினாலே பீமஸேனனுடைய கொடியையும் அறுத்தார் பொன்மயமானதும் ஒளிபொருந்தியதுமான பீமனுடைய அந்த ஸிம்மக்கொடியானது பீஷ்மரால் நாசம் பண்ணப்பட்டு ரதத்தினின்று கீழேவிழுந்தது பிறகு பீமன் ரணகளத்தில் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை மூன்று பாணங்களால் அடித்தும், கிருபரை ஒரு பாணத்தாலும் கிருதவர்மாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான் விராடபுத்திரனை உத்தரனும் துதிக்கைமுனையை வளைத்துக்கொண்டிருக்கும் யானையோடு மத்ரதேசாதிபதியான அரசனை எதிர்த்து ஓடிவந்தான் வேகத்தோடுவருகின்ற அந்தச் சிறந்த யானையின் ஒப்பற்ற வேகத்தைத் தேரின்மீதுள்ள சல்யன் பாணங்களால் தடுத்தான். அந்தச் சல்யன்மீதுகோபங்கொண்ட அந்தச்சிறந்தயானை

நன்கு ரதத்தை வஹிக்கின்ற பெரிய நான்குகுதிரைகளைக் காலால் நுகத்தடியை மிதித்துக்கொன்றது குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட தேரிலிருக்கும் அந்த மத்ரதேசாதிபதி இரும்பாலானதும் உத்தரனுடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் ஸர்ப்பம்போன்றதுமான ஒரு சக்தியை எறிந்தான் உத்தரன் அந்தச்சக்தியினால் கவசம் பிளக்கப்பட்டு அதிக மூர்ச்சையடைந்து அங்குசமும் தோமரமும் நழுவ யானைப்பிடரினின்று விழுந்தான் சல்யனும் கத்தியைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு சிறந்ததேரினின்று கீழேகுதித்துப் பிறகு அந்த யானையரசின் பெரியதுதிக்கையை வெட்டியெறிந்தான் பல கணைகளால் மர்மம்பிளந்ததும் துதிக்கையறுபட்டதுமான அந்த யானையானது பயங்கரமான தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழேவிழுந்துமரித்தது அரசரே! மத்ரராஜன் இவ்விதமான இந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற கிருதவர்மாவினுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாக ஏறினான் விராடபுத்திரனான ச்வேதன் அப்பொழுது பிராதாவான உத்தரன் கொல்லப்பட்டதையும் சல்யன் கிருதவர்மாவோடு சேர்ந்திருப்பதையும் கண்டு ஹவிஸினாலே அக்னிஜ்வலிப்பதுபோலக் கோபத்தால் நன்குஜ்வலித்தான். பலவானான அந்த ச்வேதன் இந்திரனுடைய வில்லுக்கொப்பான பெரியவில்லை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டு மத்ரதேசாதிபனான சல்யனைக்கொல்வதற்கு எதிர்த்து ஓடிவந்தான் ச்வேதன் பெரிய தேர்க்கூட்டத்தால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டுப் பாணமயமானமழையைப் பொழிந்துகொண்டு சல்யனுடைய ரதத்தைநோக்கி விரைந்துசென்றான். அரசரே! மதங்கொண்ட யானையினுடைய பலம்போன்றபலமுடையவனும் எதிர்த்து வருகின்றவனுமான அந்தச்வேதனைக்கண்டு உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுள் கோஸலதேசாதிபதியான பிருகத்பலன், மகததேசாதிபதியான ஜயத்ஸேனன், பிரதாபசாலியும் சல்யபுத்திரனுமான ருக்மரதன், அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தானுவிந்தர்கள், காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன், ப்ருஹத்க்ஷத்ரனுடைய குமாரனும் ஸிந்துதேசாதிபதியுமான ஜயத்ரதன் ஆகிய ஏழுரதிகர்களும் மிருத்யுவினுடைய கோரப்பற்களின் நடுவை அடைந்திருக்கின்ற மத்ரராஜனைச் சல்யனை மீட்க எண்ணங்கொண்டு நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மிக்கபலசாலிகளான வீரர்களுடைய பலவித வர்ணங்களால் விசித்திரமானவைகளும் நாணொலிசெய்யப்பட்டவைகளுமான விற்கள் மேகங்களில் மின்னல்கள்போலக் காணப்பட்டன. அவர்களோ கார்காலத்தில் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்கள் மலையின்மீது ஜலத்தைப் பொழிவதுபோல அம்பு மழையை ச்வேதனுடைய தலையின்மீது பொழிந்தார்கள் பிறகு, பெரிய வில்லாளியும் ஸேனாபதியுமான ச்வேதன் கோபங்கொண்டு

நன்கு தீட்டப்பட்ட எழுகணைகளால் அவர்களுடைய வில்லுகளை யறுத்து நாசமபண்ணினான் பார்தரே! அவர்களுடைய வில்லு கள அறுக்கபபட்டவைகளாகவே காணபபட்டன. பிறகு, அநத ஏழுவீராகளும அரைநிமிஷததிற்குள்ளாகவே வேறு விற்களைக் கையிலகொணடு ஏழுகணைகளை பீமசேனன்மீது தொடுததாாகள். பிறகு, அளவிடுதற்கு அருமையாகிய வலியுள்ளவனும் மிக்க பாகு பலமுள்ளவனுமான பீமசேனன் வில்லாளிகளான அவாகளுடைய விற்களை விரைவாகசசெலலுகின்ற ஏழுபலலங்களாலே மறுபடியும அறுததான் பெரியவில்லுகள அறுபட்டவுடன, மகாரதாகளான அவாகள் ரதசகதிகளை விரைநது கையிலெடுததுப் பயங்கரமாக வி்மமநாதஙகளைச செயதாாகள். பரதசிரேஷ்டரே! ஏழுரதசக்தி களும பீமசேனனுடைய ரததகைக்குறிததுசசென்றன. பிறகு, மகேநதிரனுடைய வஜ்ராயுததததின் ஒலிபோன்ற ஒலியுள்ளவைக ளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான அநத ஏழுசக்திகளும தன்னை அடைதற்குள்ளாகவே, உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநதவனை பீமசேனன் ஏழுபல்லங்களாலே அவைகளைத துண்டாடினான் பரத ஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு பீமசேனன எலலாவீராகளுடையசரீரங்களையும் பிளக்குநதிறமையுளள ஒரமபை எடுதது, ருகமரதனைக்குறிதது எய்தான வஜ்ராயுதததைககாட்டிலும அதிகவல்லமையுள்ளதும பெரிதுமான அவனுடைய பாணமானது ருகமரதனுடைய தேகதகதில விழுந்தது. அரசரே! பிறகு, ருக்மரதன் பாணததால் உறுதி யாக அடிக்கப்பட்டுத தேரின்நடுவினுள் உட்காாந்து மிககமூாசசை யையும் அடைநதான் பிரஜ்ஞைதவறியவனும் மனநிலை தவறினவனு மான அவனை ஸாரதியானவன எல்லாஜனங்களும பாாத்துககொ ண்டிருககும பொழுதே ஜாககிரதையாக வேறிடததிற்கு விரைநது கொணடு சென்றான். மிக்க புஜபலமுள்ளவனை பீமசேனன் பொன் னால அலங்கரிககபபட்ட வேறு ஆறுபாணங்களைக் கையிலெடுதது அந்த ஆறுவீரர்களின் கொடிகளின் தலைகளையும் அறுத்துக கீழே தள்ளினான் பகைவரை வாட்டுபவரே! அவர்களுடைய் குதிரைகளை யுமசாரதிகளையும பிளந்து அமபுகளை அவாகளின்மீது பொழிநது கொணடு சல்யனுடைய ரதத்தைக்குறித்துசசென்றான் பாரதரே! பிறகு சல்யனுடையரதத்தை நோககி வேகமாகச்செலலுகின்ற ஸேனாபதியான பீமசேனனைக்கண்டு உமமுடைய படைகளில கலகல வெனனும ஒலி உண்டாயிற்று. பிறகு, மிகக பலசாலியான உமது குமாரன் பீஷ்மரைமுன்னிட்டு எல்லாஸைன்யங்களாலும் சூழப பெற்று பீமசேனனுடைய தேரைக்குறிததுச சென்றான், மிருதயுவி னுடைய வாயில் விழுந்திருக்கின்ற மதஈராஜனை விடுவிததான்.

பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் பரஸ்பரம் எதிர்த்து ஒன்றுசேர்ந்து போர்புரிகின்றதேர்களையும் யானைகளையு முடையதும் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும் கைகலந்தது மான யுத்தம் நேர்ந்தது கௌரவர்களுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் பிதாமஹருமான பீஷ்மரானவர் மனிதரிற்சிறந்தவர்களான அபிமன்யு, பீமஸேனன், மஹாரதனான ஸாத்யகி, கேகயன், விராடன், துருபதகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய இவர்கள்மீதும் சேதிதேசத்தரசர்கள்மீதும் மச்சநாட்டார்கள்மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்' என்று கூறினன்.

நாற்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ச்வேதன் போர்புரிந்ததும், பீஷ்மர் அவனைக் கொன்றதும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! சிறந்தவில்லாளியான ச்வேதன் இவ்வாறு சல்யனுடைய தேரைநோக்கி வந்திருக்கையில், கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் என்ன செய்தார்கள்? சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரும் யாது செய்தார்? கேட்கும் எனக்கு அதைச்சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்:

'அரசரே! பாரதரே! பிறகு, ஸேனாதிபதியும் சூரனுமான ச்வேதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மஹாரதர்களாகிய லக்ஷக்கணக்கான க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்கள் அரசனான உமது புத்திரனுக்குப் பலத்தைக் காண்பிப்பவர்களாகிச் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு (தங்களைப்) பாதுகாப்பதற்கு விரும்பினர்கள் மஹாரதர்கள் கொல்ல விருப்பமுள்ளவரும் போர்வீரர்களுள்சிறந்தவருமான பீஷ்மரை ஜயிக்கஎண்ணிப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்மருடைய ரதத்தை எதிர்த்துவந்தார்கள். அப்பொழுது கைகலந்த பெரும்போர்நடந்தது. விரதம்தவருதவரே! உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களுக்கும் பகைவர்களுக்கும் நடந்த பெரிய யுத்தத்தை உமக்கு நான் நன்குசொல்வேன். சாந்தனவர் அந்தயுத்தகளத்தில் அநேக ரதமத்தியங்களைச் சூன்யமாக்கினர் அந்தயுத்தத்தில் பீஷ்மர் பெரிய ஆச்சரியத்தைச்செய்தார்; அம்புகளாலே உத்தமர்களான தேர்வீரர்களைத் துன்பமடையச்செய்தார். ஸூர்யனைப்போன்ற பிரதாபமுள்ள பீஷ்மர் அம்புகளாலே ஸூர்யனை மூடினர். உதிக்கின்ற சூரியன் இருளை நாசம்செய்வதுபோல யுத்தத்தில் நான்கு பக்கங்களிலும் (சத்ருக்களை) ஓடும்படி செய்தார். அரசரே! அந்தப் பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் லக்ஷம்லக்ஷமாகத் தொடுக்கப்பட்டவைகளும்

போரில் க்ஷத்ரியர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் பெரிய பலமுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் வீரர்களுடைய தலைகளை நூறுநூறாக யுத்தபூமியில் கீழே விழும்படிசெய்தன. வஜ்ராயுதத்தால் அடித்துத்தள்ளப்பட்டபர்வதங்களைப்போல முடக்ளடாந்த இருமபுககவசங்களபூண்ட யானைகளையும் கீழே விழ்த்தினா அரசரே! ரதங்கள் ரதங்களோடு சேர்க்கை பெற்றனவாகக் காணப்பட்டன. சில குதிரைகள், குதிரைகளுடன் கூடின ரதத்தை இழுத்தன. சில குதிரைகள், கொல்லப்பட்டு வில்லுடன் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற யுவாவான வீரனைப் பொறுத்து அதிக வேகத்துடன் அங்குமிங்கும் சென்றன. கத்திகளும் அம்பறாத்தூணிகளும் கட்டப்பெற்ற வீரர்கள் அடிக்கப்பட்டுத் தலைசிதறி நூறுநூறாகப் பூமியில்விழுந்து வீரசயனங்களில் படுத்தார்கள். அந்தப்போர்க்களத்தில் போர்வீரர்கள் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்து ஓடுகின்றவர்களும் கீழே விழுந்தவர்களும் மறுபடியும் எழுந்தவர்களும் எழுந்து விரைவாக ஓடுகின்றவர்களும் மீண்டும் ஒருவரை யொருவர் துன்பப்படுத்திப் புரளுகின்றவர்களுமாகி த்வந்தவயுத்தஞ்செய்தார்கள். வில்லும் அம்புக்கூடுமுடையவர்களும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் பயமற்றவர்களும் கொல்லப்பட்ட துணைவீரர்களையுடையவர்களுமான வீரர்கள் நூறுநூறாக நாலு பக்கங்களிலும் துன்புறுத்தப்பட்டுக் கணைகளைத்தொடுத்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு பகைவர்களை எதிர்த்தோடினார்கள். பாரதரே! மதங்கொண்ட யானையானது, குதிரை வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளை நாற்புறத்திலும் துரத்தி அடித்தது. ரதிகர்கள் ரதிகர்களை நான்கு பக்கத்திலும் அடித்தார்கள். ஒருவன் மற்றொருவனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுத் தேரினின்றும் கீழேவிழுந்தான். கொல்லப்பட்ட ஸாரதியையுடைய உயர்ந்த ஒரு ரதமானது கட்டைபோலக் கீழே விழுந்தது. அணிவகுக்கப்பட்ட சேனைகளால் நிறைந்த அந்த யுத்தகளத்தில் புழுதி மேலெழுந்திருந்ததலால் யுத்தம் செய்கின்ற ஒரு வீரனும் எதிர் யுத்தம் செய்கின்ற மற்றொரு வீரனும் பரஸ்பரம் விற்களினுடைய ஓசையினால் அறிந்துகொண்டார்கள். யுத்தவீரர்கள் எதிரியைச் சரீரத்தின் ஸ்பர்சத்தினால் அறிந்துகொண்டார்கள். அரசரே! யுத்தவீரர்கள் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு போர்புரியுங்கால் அவர்களாலே செய்யப்பட்ட வீரவாதத்தை நாண்கயிற்றின் ஒலியினாலும் சேனையினுடைய ஒலியினாலும் ஒருவரோடொருவர் கேட்கவில்லை. யுத்தரங்கத்தில் காதைப்பிளக்குந்தன்மையுள்ள படகவாத்தியம் ஒலிக்கும்பொழுது

யுத்தத்தில் தன்னுடைய ஆண்மையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு யுத்தம் செய்கின்ற வீரனுடைய பெயர்களையும் வம்சங்களையும் பரஸ்பரம் (செய்யப்படும்) கீர்த்தனத்தையும் நான் கேட்கவில்லை. யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய வில்லினின்று வெளிப்பட்ட பாணங்களாலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும் ஒருவரோடொருவர் போர்புரிகின்றவர்களுமான இந்த வீரர்களுடைய மனங்கள் அதிக நடுக்கமுற்றன. அதிபயங்கரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதும் மிக்க மனக்குழப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான அந்த யுத்தரங்கத்தில் தகப்பன் ஒருவனாவது தன் பிள்ளையை யுத்தத்தில் அறிந்துகொள்ளவில்லை. சக்கரம் உடைக்கப்பட்டு நுகத்தடியும் வெட்டப்பட்டு ஒரு பக்கத்தை இழுக்கின்ற குதிரையும் கொல்லப்பட்டவுடனே பாணங்களாலே ஸாரதியுடன் அடிக்கப்பட்ட ஒரு வீரன் தேரிலிருந்து கீழே தள்ளப்பட்டான். இவ்வாறு அந்த யுத்தத்தில் எல்லா வீரர்களும் ரதத்தை யிழந்து அந்தஅந்த வழியினாலே நான்கு பக்கத்திலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். யானை கொல்லப்பட்டது. தலை அறுக்கப்பட்டது. மர்மஸ்தானம் பிளக்கப்பட்டது. குதிரை கொல்லப்பட்டது. பீஷ்மர் சத்துருக்களைக் கொல்லும்பொழுது கொல்லப்படாதவன் ஒருவனுமில்லை. அந்த மகாயுத்தத்தில் ஶ்வேதன் கௌரவர்களுக்கு க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணினான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஶ்வேதன் ரதிகர்களில் சிறந்த ராஜபுத்திரர்களை நூறு நூறாகவும் கூட்டம் கூட்டமாகவும் கொன்றான். ரதிகர்களுடைய தலைகளைப் பாணங்களால் அறுத்தான். வேந்தரே! பாரதரே! ஶ்வேதனாலே தோள் வளைகளை யணிந்த கைகளும் விற்களும் ரதத்தின் ஏர்க்காலும் தேருருளைகளும் அம்பறாத்தூணிகளும் நுகத்தடிகளும் உத்தமமான குடைகளும் கொடிகளும் குதிரைக்கூட்டங்களும் தேர்க்கூட்டங்களும் மனிதர்களுடைய கூட்டங்களும் யானைகளும் நூறு நூறாக நாற்புறங்களிலும் கொல்லப்பட்டன. குருநந்தனரே! நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் ஶ்வேதனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால் பயந்து சிறந்த தேர்களைவிட்டுவிட்டு ஓடினார்கள். பிறகு ஓர் அம்பு செல்லக்கூடிய தூரந்தாண்டித் தைரியத்துடன் கௌரவர்களாகிய நாங்கள் பிரபுவான பீஷ்மரைக் கண்டோம். யுத்தத்தில், சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மரை நான்கு புறத்திலும் சுற்றியிருந்துகொண்டு கண்டோம். மஹாயுத்தத்தில் எங்களுக்குத் தளர்ச்சியுண்டான ஸமயத்தில் புருஷ ஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்மர் ஒருவரே மகாமேருமலை போல் அசைவற்றுத் தைரியத்துடன் நின்றார். சிசிரருதுவினுடைய முடிவில் அதிதியின் குமாரனை ஸூர்யன் கிரணங்களால் ஜலத்தை உறிஞ்சுவதுபோலக் கிரணங்கள்போன்ற அம்புகளையுடைய

பீஷ்மர் பாணங்களால் பகைவர்களுடைய உயிர்களை வாங்குகின்ற வராக நின்றார். மகாவில்லாளியான அந்தப் பீஷ்மர் வஜ்ரபாணி யான இந்திரன் அசுரர்களைக் கொல்லுவதுபோல யுத்தத்தில் பகை வர்களைக் கொன்றுகொண்டு அம்புக் கூட்டங்களைப் பலபலவாகத் தொடுத்தார். பீஷ்மராலே கொல்லப்படும் அந்த வீரர்கள் மிக்க பலசாலியான அந்தச் ஸ்வேதனைவிட்டு ஓடினார்கள். பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! தன்னுடைய சேனைக் கூட்டத்தினின்று விடு பட்டதுபோல உம்முடைய ஸேனாஸமூகத்தினின்றும் விடுபட்டவ ராக யுத்த பூமிகளில் மிக்க சத்ருஜயிருக்கின்ற அந்தச் ஸ்வேதனை இவ்விதமாகக் கண்டு, பீஷ்மர் ஒருவரே ஸந்தோஷமுள்ளவரும் புஷ்டியுள்ளவருமாயிருந்தார் அரசரே! துர்யோதனனுக்குப் பிரி யத்தைச்செய்வதில் முயற்சியுள்ளவரும் பாண்டவர்கள் வருத்தம டையும்படி செய்கின்றவருமான பீஷ்மர் நல்ல மஹாயுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் விடமுடியாததான[1] உயிரையும் பயத்தையும் விட்டுப் பாண்டவர்களுடைய சேனைகளைக் கீழே தள்ளினார். கௌ ரவஸைந்யங்களை அழிக்கும் ஸேனாதிபதியான ஸ்வேதனைக்கண்டு தேவவிரதரென்று பிரஸித்திபெற்ற உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் அவனை விரைந்து எதிர்த்தார். அந்தச் ஸ்வேதன் பீஷ் மர்மீது அளவற்ற அம்புக்கூட்டத்தை நன்கு இறைத்தான். அவ் வாறே பீஷ்மரும் ஸ்வேதன்மீது அம்புக் கூட்டங்களை நன்கு இறைத்தார். அவ்விருவரும் இரண்டு காளைகளைபோலும், மதங் கொண்ட இரண்டு பெரிய யானைகள்போலும் கர்ஜித்துக்கொண்டு புலிகளைப்போல மிகுந்த பரபரப்புடன் ஒருவரோடொருவர் அடித் துக்கொண்டார்கள். பிறகு, புருஷ சிரேஷ்டர்களான அந்தப் பீஷ் மர் ஸ்வேதன் இருவரும் ஒருவரையொருவர் கொல்ல விரும்பி அஸ் திரங்களாலே அஸ்திரங்களைத் தடுத்துக்கொண்டு போர்புரிந்தார் கள். மிகுந்த கோபங்கொண்ட ஸ்வேதன் அம்புகளால் பாதுகாத் திராவிடின் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையைப் பீஷ்மர் ஒரு பகலி லேயே எரித்துவிடுவார். பிறகு, ஸ்வேதனால் பீஷ்மர் தோல்வி யுற்றதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள் அதிக ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். உம்முடைய புத்திரன் மனவருத்தமடைந்தான். பிறகு, துரியோத னன் கோபமுற்று அரசர்களால் சூழப்பட்டுச் சைனியங்களுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் பாண்டவசேனையை எதிர்த்து விரைந்துசென் றான். உம்முடைய புத்திரனாலே ஏவப்பட்டவர்களான துர்முகன், கிருதவர்மா, கிருபர், சல்யன் இந்நால்வரும் பீஷ்மரை நாடி அவ ரைப் பாதுகாத்தார்கள். துரியோதனனை முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லா அரசர்களாலும் யுத்தத்தில் கொல்லப்படும் பாண்டவர்களு

1 உயிரில் அபிமானத்தையும் என்பது.

டையுஸேனைகளைக்கண்டு ஸ்வேதன் பீஷ்மரைவிட்டுவிட்டுக் காற்றானது புஷ்பத்தாலே மரங்களை முறிப்பதுபோல உமது புத்திரனுடைய சேனையை வேகத்தால் நாசஞ்செய்தான். அரசரே! விராடபுத்திரன் கோபமூண்டு உமது சேனையைத் துரத்தியடித்துவிட்டு, பீஷ்மர் முயற்சியுள்ளவராக இருந்த இடத்திற்கு மறுபடியும் விரைவாக வந்தான். மகாராஜரே! அந்த யுத்தகளத்தில் கிட்டநெருங்கியவர்களும் அம்புகளாலஜ்வலிக்கின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளும் மகாத்மாக்களுமான அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் கொல்லவிரும்பி விருத்திரனும் இந்திரனும்போல ஒருவரோடொருவர் போர்புரிந்தார்கள். ஸ்வேதன் வில்பிடித்து ஏழுபாணங்களால் பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு பராக்கிரமசாலியான பீஷ்மர் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டு மதயானையை மதயானை தடுப்பதுபோலப் பலத்தினால் அந்த ஸ்வேதனுடைய பராக்கிரமத்தைத் தடுத்தார். ஸ்வேதன் சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரை அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள இருபத்தைந்து அம்புகளால் மறுபடியும் அடித்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் அப்பொழுது அவனைப் பத்துக் கணைகளால் திருப்பியடித்தார். அந்தப்பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்ட பலவானான அந்த ஸ்வேதன் மலைபோல அசைவற்றுநின்றான். பிறகு க்ஷத்திரியர்களை மகிழ்விக்கும் விராடபுத்திரனான ஸ்வேதன் யுத்தத்தில் மிகுந்த கோபங்கொண்டு வில்லைவளைத்துப் பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு ஸ்வேதன் மிகஅட்டஹாஸம்செய்து இரண்டுகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு ஒன்பதுபாணங்களால் பீஷ்மருடைய வில்லைப் பத்தாகத் துண்டாக்கினான். சிறகுகளுள்ள கூர்மையான ஓரம்பை (வில்லில்) பூட்டி மகாத்மாவான பீஷ்மருடைய கொடிநுனியிலுள்ள பனைமரத்தையும் அறுத்துத்தள்ளினான். பீஷ்மரது கொடி கீழே விழுந்ததைப்பார்த்து உமது புத்திரர்கள் பீஷ்மரைக் கொல்லப்பட்டாரென்றும் ஸ்வேதனுக்கு வசப்பட்டாரென்றும் எண்ணினார்கள். பாண்டவர்களும் ஸந்தோஷத்தையடைந்து மிகுந்த உத்ஸாகத்துடன் சங்கங்களை ஊதினார்கள். பிறகு மகாத்மாவான பீஷ்மருடைய பனைக்கொடி கீழே விழுந்ததைக்கண்டு துரியோதனன் கோபத்தினால் தன் சேனையை நோக்கி, 'நீங்கள் முயற்சியுடன் பீஷ்மரை நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டு காப்பாற்றுங்கள். நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீஷ்மர் ஸ்வேதனிடத்தினின்றும் மரணமடையவேண்டாம். சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் சௌரியமுடையவர். உங்களுக்கு நான் உண்மையாகச்சொல்லுகிறேன்' என்று சொல்லி ஏவினான். துரியோதனராஜனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மகாரதர்கள் விரைவாகச் சதுரங்கஸேனையுடன் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை

ரக்ஷித்தார்கள். பாரதரே! பாஹ்லீகன், கிருதவர்மா, சலன், சல்யன், ஜலஸந்தன, விகர்ணன், சித்திரஸேனன், விவிம்சதி இவர்கள் விரையவேண்டியகாலத்தில அதிகவிரைவுடன் நான்கு பக்கங்களி லும் சூழ்ந்துகொண்டு ஸ்வேதன்மீது மிகவும் நெருக்கமான சரமாரியைப பொழிந்தார்கள் அளவிடமுடியாத பலத்தையுடையவனும மகாரதனுமான ஸ்வேதன் மிகக பரபரப்புடனும கோபத்துடனும கைத்தோசசியை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவர்களைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால தடுத்தான். அந்த ஸ்வேதன், சிங்கம யானைகளைத் தடுப்பதுபோலப பெரியசரமாரியினாலே அவர்கள அனைவரையும தடுத்துப பீஷ்மருடைய வில்லைத் துணித்தான் ராஜேந்திரரே! பிறகு சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர யுத்தத்தில வேறுவில்லை யெடுத்துக் கழுகிறகுகளுடன கூடியவைகளும கூர்மையுள்ளவைகளுமான அமபுகளாலே ஸ்வேதனை அடித்தார் அரசரே! பிறகு ஸேனுபதியான ஸ்வேதன் கோபமுற்று யுத்தத்தில எல்லா ஜனங்களும பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இருமபுமயமான அனேக பாணங்களால பீஷ்மரை அடித்தான பிறகு, எல்லா உலகங்களுள்ளும சிறந்தவீரரான பீஷ்மர அப்பொழுது யுத்தத்தில் ஸ்வேதனாலே தடுக்கப்பட்டாரென்பதைக கண்டு துரியோதன ராஜன் மிகக வருத்தமடைந்தான் உமமுடைய ஸைனிகர்களுடைய பெரிய ஒலியானது மிகப பெரிதாகத் தோன்றியது. ஸ்வேதனால தடுக்கப்பட்டவரும அமபுகளால மிகவும காயப்படுத்தப்பட்டவரும அவனுக்கு வசப்பட்டவரும வீரருமான அந்தப பீஷ்மரைப்பார்த்து எல்லோரும ஸ்வேதனால் கொல்லப்பட்டவரென்றே எண்ணினார்கள் பிறகு உமமுடைய பிதாவான தேவவிரதர், தமதுகொடி அறுக்கப்பட்டதையும அப்படிப்பட்ட சேனை தடுக்கப்பட்டதையுங்கண்டு குரோதத்தை அடைந்தார மகாராஜரே! உடனே பீஷ்மர ஸ்வேதனை லக்ஷ்யமவைத்துப பலகணைகளை எய்தார் தேராளிகளிற் சிறந்தவனான ஸ்வேதனும யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய அநதககணைகளையும தடுத்து மறுபடியும் பல்லம என்கிற பாணத்தினால் உம்முடைய பிதாவின் வில்லைத் துண்டித்தான். அரசரே! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர கோபமூண்டு வில்லை எறிந்துவிட்டுப் பெரிதும மிக்க பலமுள்ளதுமான வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து அதில் சாணைபிடிக்கப்பட்ட ஏழு பெரிய பாணங்களைத் தொடுத்து நான்கு பாணங்களாலே படைத்தலைவனான ஸ்வேதனுடைய குதிரைகளையும இரண்டு பாணங்களால அவன் கொடியையும ஏழாவதுபாணத்தினால் அவனஸாரதியினுடைய தலையையும் அறுத்தார் - அதிக கோபங்கொண்டவனும மிகுந்த விக்ரமமுடையவனும மகாபலசாலியுமான ஸ்வேதன், குதிரைகளும

ஸாரதியுங்கொல்லப்பட்ட தேரினின்று கீழேகுதித்துக் கோபத்திற் குடன்பட்டவனும் மனக்கலக்கமுற்றவனுமானான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான சுவேதன் தேரிழந்ததைக்கண்டு பீஷ்மர் கூர்மையுள்ள பாணஸமூகங்களால், நான்குபுறங்களிலும் அடித்தார். பீஷ்ம ருடையவில்லினின்றுவிடுபட்ட அம்புகளாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப் படுகிற அந்தச்சுவேதன் வில்லைத் தன்தேரில் வைத்துவிட்டு ஸ்வர்ண மயமானசக்தியைக் கையிலெடுத்தான். பிறகு அவன் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு உக்கிரமானதும் மகாபயங்கரமானதும் காலதண் டம்போன்றதும் கோரமாயுள்ளதும் மிருத்யுவினுடைய நாவைப் போன்றதுமான சக்தியைக் கையிலெடுத்து அப்பொழுது சந்தனு குமாரரான பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'அதிககோபங்கொண்டவரான நீர் இப்பொழுது நில்லும், என்னைப்பாரும், ஆண்பிள்ளையாயிரும்' என்றுசொன்னான். பெரியவில்லாளியும் பராக்ரமசாலியும் அள விடமுடியாதபலமுடையவனும் பாண்டவர்களுக்காகப் பகைவர் களின்மீது பராக்கிரமத்தைவெளியிடுகின்றவனும் உமக்கு அனர்த் தத்தை விளைவிக்கஎண்ணங்கொண்டவனுமான சுவேதன் போர்க் களத்தில் பீஷ்மரைநோக்கி இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுப் பிறகு ஸர்ப் பத்திற்குஒப்பானசக்தியை அவர்மீது விடுத்தான். அரசரே! மிகக் கொடியதும் யமதண்டம்போன்றதும் ஒளிபொருந்தியதும் சட்டை யுரித்தபாம்புக்கு ஒப்பானதுமான சக்தியானது, சுவேதனுடைய கையினின்றுவிடுபட்டதைக்கண்டு உமதுபுத்திரர்கள் ஆ! ஆ! ஆ! என்ற பெரிய சத்தத்தைச் செய்தார்கள். அந்தச்சக்தியானது ஆகா யத்தினின்று எரிநக்ஷத்திரம் விழுவதுபோல விரைவாக விழஆரம் பித்தது. வேந்தரே! உமதுபிதாவானதேவவ்ரதர் அப்பொழுது பரபரப்பற்றவராகி ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றதும் ஜ்வாலைகளால் நன்குசூழப்பட்டதுபோலிருக்கின்றதுமான அந்தச்சக்தியைப் பதி னேழு பாணங்களால் அறுத்தார். சிறந்தபொன்னால் அலங்காரிக் கப்பட்ட அந்தச்சக்தி, கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட தைக்கண்டு உமமைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் பிறகு உரக்க ஆர வாரஞ்செய்தார்கள். விராடபுத்திரனான சுவேதனோ சக்தி நாசம் பண்ணப்பட்டதைக்கண்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு காலத்தினால் மதிகெட்டுச் செய்யத்தக்கது இன்னதென்பதை அறியவில்லை. அரச ரே! கோபமூண்டவனான விராடபுத்திரன் அட்டஹாஸஞ்செய்து கொண்டு பீஷ்மருடையவதத்தைக்கருதி மிக்கஊக்கத்துடன்கதா யுத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டு கோபத்தால்கண்கள்சிவந்து காலதண் டத்தைக் கையில்கொண்ட யமன்போன்றவனாகி ஜலப்ரவாகமானது

மலையைத்தாக்குவதுபபோலப பீஷ்மரைஎதிாத்துத தாக்கினுன். பிரதாபசாலியான பீஷ்மா அநத ஃவேதனுடையவேகம தடுககத தகாதது என்றெண்ணி அநத அடியினின்றும தாம தபபுவதற்காக உடனே பூமியில் குதிததுவிட்டாா. கோபமீறின ஃவேதன் தேவனை தனே ஃவரனபோல அநதககதாயுததைதசசுழற்றிப பீஷ்மருடையதேரின்மீது எறிநதான். பீஷ்மரைநாசமசெயவதில நோககமுள்ள அநதக்கதாயுததினுலே அநதபபீஷமருடையரதமானது கொடிமரததோடும ஸாரதியோடும குதிரைகளோடும ஏாக்காலோடும் தோசசட்டங்களோடும சாமபலாககப்பட்டது ரதிகாகளுள சிறநதவரானபீஷ்மா ரததைதயிழநததுகண்டு சல்யன்முதலான மஹாரதாகள் ஒருஙகுசோநது எதிாததுஓடிவநதாாகள. பிறகு பீஷ்மா அட்டஹாஸமசெய்துகொண்டு வேறுதேரின்மீதேறி வில்லை நாணேலியிடுமபடிசெய்து கலஙகினமனத்துடன் ஃவேதனை நோக்கி மெதுவாக எதிாததுவநதாா இதனிடையில, 'பீஷ்மரே! பீஷ்மரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! விரைவாக (இவனைககொலவதில) முயற்சிசெயயும எலலாஉலகததுக்கும காரணபூதரானபரமாதமாவினுலே இவனைவெலல இதுதான்காலமென்று குறிபபிடபபட்டிருக்கிறது' என்று ஆகாயததினின்றுஉசசரிக்கபபட்டதும தேவஸமபநதமபெற்றதும தமககுஹிததைதசசெயவதும அாதத கெளரவமபொருநதியதுமான வாாததைதயைப பீஷ்மா கேட்டனா. பீஷ்மா தேவதூதன்சொலலிய இவவாாததைதயைககேட்டு மனமகிழ்நது அவனைககொலவதில மனததைச் செலுததினா. ரதிகாகளுளசிறநதவனும ரதத்தையிழநதுகாலாளாயிருககின்றவனுமான ஃவேதனைப்பாாதது மஹாரதாகளான ஸாதயகி, பீமஸேனன், துருபதகுமாரனுன திருஷ்டதயுமனன், கேகயதேசததரசனுன திருஷ்டகேது, வீாயமுடையவனுன அபிமன்யு இவர்கள் ஒருஙகுசோநது அவனைக காககஎணணஙகொண்டு அநதபபீஷ்மருககெதிரில வநதாாகள். இவ்வாறுவருகின்ற அநதஎலலாவீராகளையும, அளவற்ற பலமுள்ளபீஷமா, துரோணரோடும சல்யனேடும கிருபரோடும சேர்ந்து ஜலத்தினுடையவேகத்தை மலை தடுபபதுபோலத தடுததாா். மிககபலசாலிகளான பாணடவவீராகளெல்லாம தடுக்கபபடவே ஃவேதன் கத்தியைஉருவிககொண்டு பீஷ்மருடையவில்லை வெட்டினுன். அவா வெட்டபபட்ட அநதவில்லை யெறிநதுவிட்டுத தேவதூதனுடைய வாாததையைககேட்டு ஃவேதனை விரைவாகக கொலவதில மனததைசசெலுத்தினா பிறகு விரைவாகஸஞசரிககின்ற உமமுடையபிதாவும, மகாரதருமானதேவவரதா வானவிற்போன்றஒளியுள்ள வேறுவில்லை விரைவில்எடுதது க்ஷணததிறகுள் நாணேற்றினா. பரதசிரேஷ்டரே! உமமுடையபிதாவான காஙகே

யர் பீமஸேனனை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களுமான மகாரதர்களால் சூழப்பட்ட ஸேனாபதியான அந்த சுவேதனைக்கண்டு விரைவாக எதிர்த்துவந்தார். பிறகு பிரதாபசாலியும் மகாரதருமான பீஷ்மர் தம்மை எதிர்த்து வருகின்ற சேனைத்தலைவனான பீமஸேனனை அறுபது கணைகளால் அடித்தார். பரதர்களில் சிறந்தவரும் உம்முடைய பிதாவுமான தேவவ்ரதர் போரில் அபிமன்யுவை அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள மூன்றுபாணங்களால் அடித்தார். பரதவம்சத்தில் தோன்றிய அரசர்களுக்கெல்லாம் பிதாமஹரான அவர் யுத்தத்தில் ஸாத்யகியை நூறுபாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னனை இருபதுபாணங்களாலும் கேகயராஜகுமாரனை ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தார். உம்முடைய பிதாவான தேவவிரதர் அந்தப் பெரிய வில்லாளிகளனைவரையும் கோரமான பாணங்களால் தடுத்து சுவேதனை நோக்கி எதிர்த்து ஓடினார். பிறகு, பலவானான அவர் மிருத்யுவுக்கு ஒப்பானதும் பெருங்காரியங்களைச் செய்தற்குச் சாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமானதும் (பகைவர்களால்) நெருங்கமுடியாததுமான ஓரம்பை வில்லிலபூட்டி நன்றாக இழுத்து சுவேதன்மீது விடுத்தார். பிரமமாஸ்திரத்தோடு நன்கு சேர்க்கப்பட்டதும் சிறகுகளுள்ளதுமான அந்தப் பாணத்தைத் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசங்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் கண்டார்கள். அந்தப்பாணமானது அளவற்றவன்மையுள்ள அந்த சுவேதனுடைய கவசத்தையுடைத்து மார்பைப்பிளந்துகொண்டும் பெரிய இடிபோல ஜ்வலித்துக்கொண்டும் பூமியில் பிரவேசித்தது. அஸ்தமயத்தைஅடைகின்ற சூரியன் தனதொளியை எடுத்துக்கொண்டே செல்வதுபோல அந்த அம்பானது அதிவேகத்துடன் சுவேதனுடைய தேகத்தினின்று உயிரைக் கவர்ந்துகொண்டே சென்றது. அவவாறு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரால் கொல்லப்பட்டு விழுந்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டனான அந்த சுவேதனைப் பூமியில் நழுவிவிழுந்த ஒரு மலையினுடைய கொடுமுடியைப்போலக் கண்டோம். அந்த யுத்தகளத்திலிருந்த பாண்டவவீரர்களும் மகாரதர்களான க்ஷத்திரியர்களும் மனவருத்தமுற்றனர். உமது புத்திரர்களும் கௌரவர்களும் எல்லாவிடத்திலும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். அரசரே! பிறகு துச்சாஸனன், சுவேதன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு நாற்புறங்களிலும் கோரமான நான்குவித வாத்ய கோஷங்களோடும் கூத்தாடினான். பெரிய வில்லாளியான அந்தசுவேதன் போரில் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்ற பீஷ்மராலே கொல்லப்பட்டவுடனே சிகண்டி முதலான பெரியவில்லாளிகளான

ரதிகர்கள் மிக நடுங்கினார். அரசரே! பிறகு தனஞ்சயனும் விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் ஸேனாபதி கொல்லப்படவே, எல்லாப்பக்கத்திலும் மெள்ள யுத்தத்தை நிறுத்தினார்கள். பாரதரே! பிறகு உம்முடைய படைகளுக்கும் பகைவர்களுடைய படைகளுக்கும் நேர்ந்திருந்த யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது. அடிக்கடி உம்முடைய சேனையிலுள்ளவர்களும் சத்ருசேனையிலுள்ளவர்களும் கர்ஜிக்கும்பொழுது மஹாரதிகர்களும் பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்யுந் திறமையுடையவர்களுமான பார்த்தர்கள் (இரண்டு ரதிகர்களுக்கும்) நடந்த த்வந்த்வயுத்தத்தினால் நேர்ந்த கோரமான (சுவேதனுடைய) வதத்தை நினைத்து மிகுந்த மனவருத்தமுற்றுத் திரும்பினார்கள்' என்று கூறினான்.

நாற்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(சங்கனுடைய யுத்தவர்ணனம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஐயனே! ஸேனாபதியான சுவேதன் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டவுடன் சிறந்த வில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களுடன் சேர்ந்து யாது செய்தனர்? ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸேனாபதியான சுவேதன் கொல்லப்பட்டதையும் பகைவர்கள் அவனிமித்தம் முயன்றும் பயந்து ஓடினதையும் கேட்கின்ற என்னுடைய மனத்தை ஐயமான உன்னுடைய வாக்யமானது ப்ரீதியை அடையும்படி செய்கிறது. என்னுடைய கபடோபாயத்தை நினைத்து ஸாதுஜனங்கள் (என்னிடத்தினின்று) அதிகமாக விலகுகிறார்கள். வீரரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் அக்காலத்தில் அன்புள்ளவராக இருந்தாரன்றோ? புத்திசாலியான அவன் (என்) பிதாவினிடத்தில் எப்பொழுதும் விரோதம் பாராட்டிவந்தான். அவருடைய விரோதத்தினாலுண்டான பயத்தினாலேயே அவன் முற்காலத்தில் பாண்டவர்களை அடுத்து எல்லாப்பயத்தையும்விட்டுத் துர்க்கத்தைஅடைந்து வஸித்தான் பாண்டவர்களுடைய பிரதாபத்தினால் (பிறர்களால்) எவ்விதத்தாலும் பிரவேசிக்க முடியாத வாஸஸ்தலத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டும் பகைவர்களை எப்பொழுதும் பீடித்துக்கொண்டும் சிறந்தவிருத்தியை அனுஷ்டித்துவந்தான். ஸஞ்சய! முற்காலத்தில் அந்த அரசர்களிடத்தில் எப்பொழுதுமே அதிகக்கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் அதனால் யுதிஷ்டிரனிடத்தில் பக்தியுள்ளவனுமாயிருந்த

அந்தச்வேதன எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஆச்சரியம் ஸஞ்சய! என் புத்திரன் (ஸாதுக்களால்) மிகவும் விலக்கப்பட்டவனென்றே நான் நினைக்கிறேன். மேலும் அவன் அற்பன்; மனிதருள் மிக இழிவானவன் பீஷ்மராவது ஆசாரியரான துரோணராவது கிருபராவது போர்செய்வதற்கு எவ்விதத்தாலும் பிரியப்படவேயில்லை, காந்தாரிக்கும் பிரியமில்லை; நானும் பிரியப்படவில்லை, அவ்வாறே, விருஷ்ணிகுலத்திற் பிறந்த ஸ்ரீவாஸுதேவரும் பாண்டுகுமாரனான தர்மராஜனும் பீமனும் அர்ஜுனனும் புருஷச்ரேஷ்டர்களான நகுல ஸஹதேவர்களும் பிரியப்படவேயில்லை ஸஞ்சய! எப்பொழுதுமே யுத்தம் செய்வதில் நோக்கங்கொண்டவனும் பாபியுமான துரியோதனன் எப்பொழுதும் என்னாலும் காந்தாரியினாலும் விதுரனாலும் ஜமதக்னியினுடைய குமாரரான பரசுராமராலும் மகாத்மாவான வ்யாஸராலும் தடுக்கப்பட்டும் கர்ணன், ஸௌபலனான சகுனி, துச்சாஸனன், இவர்களுடைய கருத்துக்கிணங்கிப் பாண்டவர்களை மதிக்கவில்லை ஸஞ்சய! அந்த ச்வேதனுடைய நாசத்தினாலும் பீஷ்மருடைய விஜயத்தினாலும் அந்த அர்ஜுனனுக்குக் கொடுந்துயர் வந்துவிட்டதென்றே எண்ணுகிறேன் கிருஷ்ணனோடு கூடின பார்த்தன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யாது செய்தான்? அப்பா! அர்ஜுனனிடத்தினின்று எனக்கு உண்டான அதிக பயம் தணியவில்லை. அந்தக் குந்தீபுத்ரனான தனஞ்சயனே மிகுந்த சூரன், மிக்க சுறுசுறுப்புள்ளவன் அம்புகளால் பகைவர்களின் சரீரங்களை அழிப்பானென்று நான் எண்ணுகிறேன் உபேந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் கோபமும் விருப்பமும் வீணாகாதவனுமான இந்திர குமாரனைப் பார்த்து உங்கள் மனம் எவ்வாறிருந்தது? ஸஞ்சய! அவ்வாறே வேதத்தை அறிந்தவனும் சூரனும் அக்னிக்கும் ஸூர்யனுக்கும் ஸமமான காந்தியுடையவனும் ஐந்திராஸ்திரத்தை யறிந்தவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனும் பகைவர்கள்மீது எதிர்த்துச்செல்லுகிறவனும் யுத்தத்தில் ஜயம்பெறுபவனும் வஜ்ராயுதம்போன்ற மிகக்கொடிய அஸ்திரங்களைத் தொடுப்பவனும் மகாரதனும் கத்தியைக் கையால் சுழற்றிக்கொண்டிருப்பவனும் அட்டஹாஸம் செய்பவனும் சிறந்த அறிவுள்ளவனும் துருபதனுடைய புத்திரனும் பலசாலியுமான தருஷ்டத்யும்னன், யுத்தத்தில் ச்வேதன் கொல்லப்பட்டவுடனே என்னசெய்தான்? முன்பு செய்யப்பட்ட குற்றத்தினாலும் ஸேனாபதியினுடைய வதத்தினாலும் மிக்க பலசாலிகளான பாண்டவர்களுடைய மனமானது (கோபத்தால்) மிகப் பொங்கியிருக்குமென்றே நான் எண்ணுகிறேன். துரி

யோதனனுடைய செய்கையினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அப்பாண்டவர்களுடைய கோபத்தைப் பகற்காலங்களிலும் இராக்காலங்களிலும் நினைத்துக்கொண்டு மனம் ஆறுதலை அடையவில்லை ஸஞ்சய! அந்த மகாயுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது? அதை எல்லாம் எனக்குச் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன், 'அரசரே! ஸ்திரமாயிருந்து கேளும், உம்முடைய அநீதியானது பெரிது நீர் துரியோதனன் மீது குற்றஞ் சுமத்துவது தகாது உமது புத்தியானது வெள்ளம் போன பிறகு அணைபோடுவதுபோலிருக்கிறது வீடுபற்றியெரியும் போது கிணறுவெட்டுவது எப்படியோ அப்படியே உம்முடைய புத்தி இருக்கிறது. பெரும்பான்மையாகச் சென்றுபோன முற்பகலோடு கூடின அதிக பயங்கரமான அந்தப்பகலில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் சத்துருக்களுக்கும் மறுபடியும் போர் நடந்தது. விராடனுடைய சேனாதிபதியாயிருந்த ஶ்வேதன் கொல்லப்பட்டதையும் சல்யன் கிருதவர்மாவுடன் கூடி (ப் போருக்கு) வந்து நிற்பதையும் கண்டு சங்கன், ஹவிஸினால் அக்னி ஜ்வலிப்பதுபோலக் கோபத்தினால் மிகஜ்வலித்தான். பலசாலியான அந்தச் சங்கன் போர்க்களத்தில் இந்திரனுடைய வில்லை ஒத்த தன்னுடைய பெரிய வில்லை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டு மத்ரதேசாதிபதியான சல்யனைக் கொல்ல நினைத்து அவனை எதிர்த்தான் சங்கன் பெரிய ரதக்கூட்டத்தால் நாற்புறமும் காக்கப்பட்டுச் சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு சல்யனுடைய ரதத்தைக் குறித்துச்சென்றான் வேந்தரே! எதிர்த்துவருகின்றவனும் மதயானையின் விக்ரமம் போன்ற விக்ரமமுடையவனுமான அந்தச் சங்கனைக்கண்டு மிருத்யுவினுடைய கோரப்பல்லின் நடுவை யடைந்தவன்போன்ற மத்ரராஜனைக் காப்பாற்றுவதற்கு மிகுந்த ஆவல்கொண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான கோஸல தேசாதிபதியான பிருகத்பலன், மகததேசாதிபதியான ஜயத்ஸேனன், கௌரவந்தங்கியவனும் சல்யபுத்திரனுமான ருக்மரதன், அவந்தி தேசாதிபதிகளான விந்தானுவிந்தர்கள், காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன், பிருஹத்க்ஷத்திரனுடைய குமாரனும் ஸிந்து தேசாதிபதியுமான ஜயத்ரதன் இந்த ஏழு ரதிகர்களும் அவனை நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். நானாவித தாதுக்களால் விசித்திரமானவைகளும் நாணொலியுடன் கூடியவைகளுமான அந்த மகாத்மர்களுடையவிற்கள் மேகங்களில் மின்னல்கள்போலக் காணப்பட்டன அவர்கள் வர்ஷாகாலத்தில் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்கள் மலையின்மீது ஜலத்தைப் பொழிவதுபோலச்சங்கனுடைய தலையில் அம்புமழையைப்பொழிந்தார்கள். பிறகு பெரிய வில்லாளியும் ஸேனாதிபதியுமான சங்கன்

கேசபமுண்டு நன்கு தீட்டப்பட்ட ஏழுபல்லங்களாலே அவர்க
ளுடைய விற்களைவெட்டிக் காஜித்தான். பிறகு மிக்க புஜபலமுள்ளவ
ரான பீஷ்மர் மேகம்போல ஸிம்மநாதம்செய்து ஒருபனைமரத்தி
னளவுள்ள வில்லை எடுத்து யுத்தகளத்தில் சங்கனை விரைவாக
எதிர்த்தார். பிறகு முயற்சியுள்ளவரும் மஹா வில்லாளியும் மஹா
பலசாலியுமான அந்தப்பீஷ்மரைப்பார்த்துப் பாண்டவசேனை
யானது, காற்றின்வேகத்தால் அடிக்கப்பட்ட ஓடம்போல மிக
நடுக்கமுற்றது. பிறகு அர்ஜுனன், 'இந்தச் சங்கனைப் பீஷ்மரிடத்
தினின்று இப்பொழுது காப்பாற்றவேண்டும்' என்று எண்ணி மிக
விரைந்து சங்கனுக்கு முன்னின்றான். பிறகு யுத்தம் நடந்தது.
போர்க்களத்தில் போர்செய்கிறவீரர்களுடைய மிக்க பேரொலி
உண்டாயிற்று. (அங்குள்ள வீரர்கள்,) 'தேஜஸ் தேஜஸோடு இவ்
வாறு நன்றாகச் சேர்க்கைபெற்றது' என்று ஆச்சரியத்தை அடைந்
தார்கள். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு சல்லியன் கதாயுதத்தைக்
கையிற்கொண்டு பெரியரதத்தினின்று கீழேஇறங்கிச் சங்கனுடைய
நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான். அந்தச்சங்கன் குதிரைகள்
கொல்லப்பட்டரதத்தினின்று கீழேகுதித்து விரைவாகக் கத்தியை
யெடுத்துக்கொண்டு ஓடி அர்ஜுனனுடைய ரதத்தையடைந்து
மறுபடியும் மனத்தேறுதலை அடைந்தான். பிறகு பீஷ்மருடைய
ரதத்தினின்று பாணங்கள் அதிவேகமாக வெளிப்பட்டன; அந்த
அம்புகளாலே ஆகாயமும் பூமியும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் வியா
பிக்கப்பட்டன. பகைவர்களை அடிக்கும் திறமையுடையவீரர்களுள்
சிறந்த பீஷ்மர், பாஞ்சாலர்களையும் மாத்ஸ்யர்களையும் கேகயர்களை
யும் பிரபத்திரகர்களையும் பாணங்களால் அடித்துத் தள்ளினார். அர
சரே! பீஷ்மர் யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனை ஸவ்யஸாசியைவிட்டு
விட்டுப் பாஞ்சாலதேசத்தரசனும் சேனையினால் சூழப்பட்டவனும்
பிரியமானசம்பந்தியுமான துருபதராஜன்மீது அனேக அம்புகளை
யிறைத்துக்கொண்டு அவனை எதிர்த்தார். பீஷ்மருடைய அம்பு
களாலே எரிக்கப்பட்ட அந்த (த் துருபதனுடைய) ஸேனைகள் சிசிர
ருதுவின் முடிவில் காட்டுத்தீயினால் மிகவும் எரிக்கப்பட்டகாடுகள்
போலக் காணப்பட்டன. பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் புகையில்லாத
நெருப்புப்போல நின்றார். பாண்டவவீரர்கள் உச்சிப்போதில்
தேஜஸினால் தபிக்கச்செய்கின்ற சூரியனைப் பார்க்கமுடியாதது
போலப் பீஷ்மரைப் பார்க்கச் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. குளிரி
னால் பீடிக்கப்பட்ட பசுக்கள்போல அந்தப்பாண்டவவீரர்கள் பயத்
தால் பீடிக்கப்பட்டு நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்தார்கள்; ரக்ஷ
கனை அடையவில்லை. அந்த யுதிஷ்டிரருடைய சேனையானது ஹிம்
மத்தினால் பிளக்கப்பட்டஇடையனுடைய வெள்ளைப் பசுப்போலக்

கங்காபுத்திரரான பீஷ்மருடைய அம்பினால் பீடிக்கப்பட்டது பாரதரே! பாண்டவஸைனியம் கொல்லப்பட்டும் நன்கு அடிக்கப் பட்டும் உத்ஸாகத்தையிழந்தும் ஓடும்பொழுது அவற்றில் ஆ! ஆ! என்னும் பேரொலி உண்டாயிற்று பிறகு எப்பொழுதும் வட்ட மான வில்லையுடைய சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் பற்களில் விஷத் தைக்கொண்ட ஸர்ப்பங்களைப்போல ஜ்வலிக்கின்ற நுனிகளுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பாரதரே! கடுமையானவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற பீஷ்மர் எல்லாத்திக்குகளையும் அம்புகளாலே ஒரே வழியுள்ளவைகளாகச் செய்துகொண்டு குறிப்பிட்டுக் குறிப் பிட்டுப் பாண்டவரதிகர்களைக் கொன்றார். பிறகு படைகள் நாற் புறங்களிலும் அடித்து நாசம்பண்ணப்பட்டுச் சூரியனும் அஸ்தமிக் கவே ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பெரும்போரில் பராக்ரமத்தால் நன்கு விருத்தியடைகின்ற பீஷ் மரைக்கண்டு பார்த்தர்கள் சேனைகளுடைய யுத்தத்தை நிறுத்தி னார்கள்

முதல்நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஐம்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ரௌஞ்சவ்யூஹம் வகுத்தது.)

பரதர்களிற் சிறந்தவரே! அரசரே! சேனைகளுக்கு முதலாவ தான போர்நிறுத்தமானது ஏற்படுத்தப்பட்டுப் பீஷ்மர் போரில் அதிகப்பரபரப்புடனும் துரியோதனன் ஸந்தோஷத்துடனு மிருக் கையில் தர்மராஜர் பீஷ்மருடைய விக்ரமத்தைப்பார்த்து (த்தமது) தோல்வியையும் நினைத்து அதிகதுக்கத்தோடு, விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவருமஜனார்த்தனருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணரை எல்லா ஸகோதரர் களோடும் எல்லாஅரசர்களோடும் விரைவிலடைந்து,'கிருஷ்ணரே! வெய்யிற்காலத்தில் உலர்ந்த காட்டைக்கொளுத்தும் நெருப்பைப் போல அம்புகளால் என்னுடைய சேனையைக்கொளுத்துகிறவரும் சிறந்தவில்லாளியும் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவருமான பீஷ் மரைப் பாரும். அக்னியானது ஹவிஸைப்பக்ஷிப்பதுபோல என் னுடைய படையை அடிக்கடி பக்ஷிக்கிறவரும் மஹாத்மாவுமான இந்தப்பீஷ்மரை எதிர்த்துப்பார்ப்பதற்கு எவ்வாறு வல்லமை யுள்ளவர்களாவோம்? வில்லைக் கையில் பிடித்தவரும் மிக்க பலமுள்ளவருமான இந்தப் புருஷசிரேஷ்டரைக் கண்டு யுத்தத் தில் பாணங்களால் அடிபட்ட (என்னுடைய) படையானது

ஒழிவிட்டது யுத்தத்தில் யமனையும் கோபங்கொண்ட வஜ்ர பாணியான இந்திரனையும் பாசத்தைத்தரித்த வருணனையும் கதாதரனான குபேரனையும் ஜயிக்கலாம் மிக்க தேஜஸுள்ளவரும் மிக்க பலசாலியுமான பீஷ்மரையோ ஜயிக்க இயலாது கேசவரே! நான் என்னுடைய புத்தியின் குறைவினால், பீஷ்மரையடைந்து, இவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கிறதும் தைரியமில்லாததுமான பீஷ்மராகிய ஆழ்ந்த ஜலத்தில் முழுகிவிட்டேன் விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவரே! நான் கானகம் செல்வேன் அங்கு ஜீவிப்பது எனக்கு மேன்மை நான் இந்த அரசர்களை பீஷ்மராகிற மிருத்யுவுக்குக் கொடுக்கப் பிரியப்படவில்லை. கிருஷ்ணரே! பெரிய அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான பீஷ்மர் என்னுடைய ஸேனையை நாசம் செய்வார் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பை விரைவாக எதிர்த்தோடிவருகின்ற விட்டில்பூச்சிகள் நாசத்தின்பொருட்டே நாடுவதுபோல என்னுடைய படைகள் பீஷ்மரை வந்து நாடுகின்றன சிறந்த பராக்கிரமசாலியான நான் ராஜ்ய நிமித்தம் குறைவை அடைந்தேன். வீரர்களான என்னுடைய தம்பியர்களும் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்னிமித்தமாக இவர்கள் ஸஹோதரவாத்ஸல்யத்தினாலே ராஜ்யத்தினின்றும் சுகத்தினின்றும் நழுவிவிட்டார்கள் நான் உயிரையே பெரிதாக நினைக்கிறேன் அவ்வுயிர்தான் இப்பொழுது துர்லபமாயிருக்கிறது கேசவரே! மிச்சமுள்ள வாழ்நாட்களில் கடுமையான தவம் புரியப்போகிறேன். இந்த மித்திரர்களை நான் இந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறதில்லை. மிக்க பலசாலியான பீஷ்மர் அடிக்கடி திறமையுள்ளவர்களும் மிக்க சிறப்புற்றவர்களுமான (வீரர்களுடைய) பலலாயிரம் ரதங்களைச் சிறந்த அஸ்திரங்களால் ஓயாமல் நாசம் செய்கிறார். மாதவரே! எதுசெய்தால் எனக்கு நன்மையோ அதைக் காலதாமதமின்றிச் சொல்லும் யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியை மத்யஸ்தனைப்போலக் காண்கிறேன். மிக்க புஜபலமுள்ள பீமன் ஒருவனே க்ஷத்திரியதர்மத்தை நினைத்துப் புஜபலம் ஒன்றினாலேயே அதிக வல்லமையோடு போர்புரிகிறான். மனவலிமிக்க பீமஸேனன் தன் உத்ஸாகத்துக்குத் தக்கபடி வீரர்களைக் கொல்லுந் திறமையுடைய கதாயுதத்தினாலே தேர்கள் குதிரைகள் காலாட்கள் இவைகளுடைய வரிசைகளில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கிறான். வீரரே! நூறு வருஷங்கள் போர் செய்தாலும், ருஜுவான யுத்தத்தினாலே பகைவர் சேனையை நாசம் செய்வதற்கு இவன் திறமையுடையவனாகான் உமக்கு நண்பனும் அஸ்திரங்களை யறிந்தவனுமான இந்த அர்ஜுனன் ஒருவன்தான் ஸமர்த்தன். அவனும் மஹாபலசாலியான பீஷ்மராலும் துரோ

ணராலும் கொளுத்தப்படுகின்ற நம்மை மிக உபேக்ஷைபண்ணு கிறான். அடிக்கடி பிரயோகிக்கப்படும் மஹாத்மாக்களான பீஷ்மத் துரோணர்களுடைய திவ்யாஸ்திரங்கள் எல்லாக்ஷத்ரியர்களையும் எரிக்கப்போகின்றன. பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்க் குங்கால் மிகப்பராக்ரமுள்ளவரான அவர் எல்லா அரசர்களுடனும் கூடி நிச்சயமாகவே நம்மை நாசம்செய்வார். யோகேசுவரரே! காட்டுத்தீயை மேகம் தணிப்பதுபோல யுத்தத்தில் பீஷ்மரைத் தணிக்கும் மஹாரதனை நீர் பாரும், கோவிந்தரே! உம்முடைய அருளினாலே பாண்டவர்கள் பகைவர்களைக் கொன்று தம் ராஜ் யத்தை மீண்டும் அடைந்து பந்துக்களோடு ஸந்தோஷிக்கப்போகி றார்கள்' என்று சொன்னார் பெரிய மனமுள்ள தர்மபுத்ரர் இவ் வாறு சொல்லிவிட்டுப் பிறகு நெடுநேரம் கவலையுற்றுத் துக்கத் தால் ப்ரஜ்ஞைதவறித் தியானம் செய்துகொண்டிருந்தார். பிறகு கோவிந்தர் அந்தத் தர்மநந்தனரைச் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவ ரென்றும் துக்கத்தால் மனங்கலங்கியவரென்றும் அறிந்து பாண் டவர்களெல்லாரையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு அந்தச் சமயத்தில் கூறலானார் 'பரதச்ரேஷ்டரே! நீர் துயரப்படாதீர் எல்லா உலகங்களிலும் வில்லாளிகளென்று ப்ரஸித்திபெற்றவர் களும் சூரர்களுமான தம்பிமார்களையுடைய நீர் துக்கிக்கத்தகாது அரசர்களுள் சிறந்தவரே! விரும்பியதைச் செய்பவனான நானும் பெருங்கீர்த்தியுடையவனான ஸாத்யகியும் இந்த விராடனும் துரு பதனும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் சேனைகளையுடைய இந்த அரசர்களும் உம்மிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களாகி உமதருளை எதிர்பார்க்கிறோம் மிக்கபலமுள்ள இந்த த்ருபத குமாரனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் எப்பொழுதும் உமக்கு ப்ரியத்தையும் நன் மையையும் செய்வதில் முயற்சியுள்ளவனாகி உம்முடைய ஸேனாபதி யாயிருக்கும் நிலைமையை அடைந்திருக்கிறான். சிகண்டியும் பீஷ்ம ருடைய நாசத்திற்குக் காரணமன்றோ?' என்று கூறினார். பிறகு இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுத் தர்மராஜர் அந்தஸபையில் வாஸு தேவர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனான த்ருஷ் டத்யும்னனை நோக்கி, 'த்ருஷ்டத்யும்ன! ஐயா! நான் உன்னை நோக்கிச் சொல்லுகிறதை நீ தெரிந்துகொள், நான் சொல்லுகிற அந்த வார்த்தையை நீ தாண்டக்கூடாது. என்னுடைய ஸேனா பதியாயிருக்கின்ற நீ வாஸுதேவருக்கொப்பானவன். புருஷ ச்ரேஷ்டனே! முற்காலத்தில் ஸுப்ரமண்யர் தேவர்களுக்கு எப்பொழுதும் ஸேனாதிபதியாயிருந்ததுபோல நீயும் பாண்ட வர்களுக்கு ஸேனாபதியாயிருக்கிறாய். நீ உன் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டுக் கௌரவர்களை நாசம்செய்.' புருஷர்களிற் சிறந்தவ

ணே! நான் உன்னைப் பின்தொடரப்போகிறேன். பீமனும் அர்ஜுனனும இணைபிரியாதவர்களான மாத்ரீபுத்திரர்களும் கவசம் பூண்டவர்களான த்ரௌபதிகுமாரர்களும் இன்னும பிரதானர்களான அரசர்களும உன்னைப பின்தொடரபபோகின்றனர்' என்று கூறினர் பிறகு த்ருஷ்டத்யுமனன் எல்லாரையும் மிகமகிழ்விதது்க் கொண்டு சொலலலானன். 'பார்த்தரே! நான் முற்காலததில் ருத்ரரால் துரோணருக்கு யமனுக ஏற்படுததபபட்டிருக கிறேன் அரசரே! போர்க்களத்தில பீஷ்மரையும கிருபரையும் துரோணரையும சலயனையும ஜயத்ரதனையும கொழுபபுள்ள எல்லோரையும இபபொழுது எதிர்த்துபபோர்புரிபப போகிறேன்' என்முன். பிறகு, ராஜஸ்ரேஷ்டனும் பகைவர்களை அழிபபவனுமான பார்த்தன நலலமுயறசியுள்ளவனுபிருககையில் பெரிய வில்லைகையில தாங்கினவர்களும யுததத்தில் கொடியமதஙகொண்டவர்களுமானபாண்டவர்களாலே உரத்தஸிமமநாதம் செய்யப்பட்டது. பிறகு, யுதிஷ்டிரர் ஸேனுபதியான அந்தப்பார்ஷதனை நோக்கி, 'முறகாலததில் தேவாஸுரயுததத்தில பிருகஸபதிஇந்திரனுக்குசசொலலிய க்ரௌஞசாருணமென்கிறஅநதவ்யூகம் பகைவர்களைஎல்லாம நாசமசெய்யுமதன்மையுளளது. யுததமுறைப்படி ஏற்படுததபபட்டதும பகைவர்களுடையபடையை நாசம்செய்வதும இதற்குமுன்பார்க்கப்படாததும் பரதிவ்யூஹமாக ஏற்படுத்தப்பட்டதுமான அநதக்ரௌஞசாருணவ்யூகத்தை அரசர்கள கௌரவர்களோடு பார்ககட்டும்' எனறுசொன்னர். இநதிரனல் சொல்லபபட்ட உபேநதிரன்போல அரசரான தாமநந்தனராலே சொலலபபடடதருஷ்டத்யுமனன் விடிநதவுடனே, எல்லாசசேனைகளுககும முன்னணியில தனஞசயனை அமாத்தினன் இந்திரனுடைய கட்டளையினுலே விரவகர்மாவினுல் ஏற்படுததபபட்டதும ஆச்சரியகரமானதும மனத்திற்கினியதுமான அவனுடையகொடியானது ஸூரியனுடையவழியை அளாவிநின்றது. இநதிராயுததத்தின் நிறம்போன்றநிறமுடைய கொடித்துணிகளால அலங்கரிக்கபபட்டதும் கந்தாவநகரமபோன்றதுமான அநதத்வஜமானது ஆகாயத்தில் பறக்கின்றபட்சிபோலவே இருநதது ரதமார்க்கங்களில் அக்கொடியானது நாத்தனமசெய்கிறதுபோல விளஙகிற்று சிறந்த ரதனமயமான அநதக்கொடியினுலே பார்த்தன் மிகப்பிரகாசித்தான் சூரியனுல மஹாமேரு காநதியுளளதாவதுபோலக் காண்டீவத்தை விலலாகக் கொண்ட அர்ஜுனனுலே அநதககொடியும அதிக காந்தியுடையதாகியது. துருபதராஜன் பெரியசேனையினுல்

சூழப்பட்டு (அந்தவ்யூஹத்துக்குத) தலையானான். அரசர்களான அந்தக்குந்திபோஜனும சைதயனுமாகிய இருவரும அந்தக்ரௌஞ்ச வ்யூகத்திற்கு இரண்டுகண்களாயினார் பரதர்களிற் சிறந்தவரே! தாசார்ணகர்களும பரபத்ரர்களும அநூபகர்களும கிராதர்களும தாஸேரகர்களுடைய கூட்டங்களோடு வயூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய கழுத்திலிருந்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் படச்சரர்களோடும் பௌண்டரர்களோடும பௌரவகர்களோடும நிஷாதர்களோடும சேர்ந்து அந்த வயூஹக்கிரௌஞ்சத்தினுடைய பின்பாகமானார் பீமஸேனனும துருபத ராஜகுமாரனான த்ருஷ்டத்யும்னனும ஆகிய இருவரும இரண்டுசிறகுகளானார்கள் பாரதரே! தரௌபதிபுத்திரர்கள், அபிமன்யு, மஹாரதனானஸாதயகி, பிசாசர்கள், தாரதர்கள், குண்டவிஷர்கள், புண்ட்ரர்கள், மாருதர்கள், தேனுகர்கள், தங்கணர்கள், பரதங்கணர்கள், பாஹலிகர்கள், தித்திரர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள் ஆகியஇந்தத் தேசத்தார்கள் அந்த வ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய வலப்பக்கத்துச்சிறகிருக்கும இடத்தை அடைந்தனர். அகனிவேசர்களும ஹுண்டர்களும மாளவர்களும தானபாரிகளும சபரர்களும உதபஸர்களும நாகுலர்களும வதஸர்களும நகுலஸஹதேவர்களும அந்தவயூஹக்ரௌஞ்சத்தின் இடப்பக்கத்துச்சிறகின ஸதானத்தைஅடைந்து நின்றார்கள். அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய இரண்டு சிறகுகளும பதினாயிரந் தேராளிகளை அடக்கிக்கொண்டிருந்தன அவவாறே அதனுடைய தலையும் லக்ஷமவீரர்களை அடக்கிக்கொண்டிருந்தது. பின்புறத்தில ஓர் ஆரபபுதத்திற்குமேல் இருபதினாயிரமபடைகள் அடங்கியிருந்தன. கழுத்தில லக்ஷத்தெழுபதினாயிரம படைகள் அடங்கியிருந்தன சிறகுகளின் முனைகளிலும அடிப்புறங்களிலும மத்தியிலும் யானைகள், நடக்கும மலைகளபோல (சைனியங்களால) சூழப்பட்டுச் சென்றன விராடன் கேகயர்களோடுகூட அதனுடைய இடைபரதேசத்தைப பாதுகாத்தான காசிராஜனும சிபிதேசத்தரசனும் முப்பதினாயிரம தேர்களோடு அந்தவயூஹத்திலிருந்தார்கள் பரதகுலத்திலுதித்தவரே! அந்தப்பாண்டவர்கள் இவவிதம இந்தமஹாவயூஹத்தை ஏற்படுத்திக கவசமபூண்டு ஸூர்யோதயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு யுதத்திற்கு ஸஜ்ஜமாயிருந்தார்கள். சூரியனுடையநிறம்போன்ற நிறமுடையவைகளும நிர்மலமானவைகளும பெரியவைகளுமான அவர்களுடைய வெள்ளைக்குடைகள் யானைகளின்மீதும ரதங்களின்மீதும பிரகாசித்தன.

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் முதலியோர் எதிரணிவகுத்தது.)

அரசரே! பாரதரே! பிறகு, உமது குமாரன், அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள பார்த்தனால் காக்கப்படுவதும் மிக்க கோரமான தும் உடைக்க முடியாததுமான க்ரௌஞ்சவ்யூகத்தைப்பார்த்து, ஆசாரியரான த்ரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும் அடைந்து, ஸோமதத்த குமாரனையும் விகர்ணனையும் அச்வத்தாமாவையும் துச்சாஸனன் முதலான தம்பியர்களனைவரையும் போருக்காக வந் திருக்கின்ற கணக்கிலடங்காத மற்றசூரர்களையும் [1] ஸந்தோஷ மடையும்படி செய்துகொண்டு, அச்சமயத்தில் பின்வரும் வார்த் தையைச் சொல்லலானான். 'நீங்கள் அனைவரும் பற்பல சஸ்த்ரங்க ளைத் தரித்திருக்கின்றீர்கள், யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்கள். மகாரதர்க ளான நீங்கள் ஒவ்வொருவருமே சேனைகளையுடைய பாண்டுபுத்தி ரர்களை யுத்தத்தில் கொல்வதற்கு வல்லமையுடையவர்கள். அவ்வா றிருக்க, ஒருங்குகூடியிருக்கின்ற நீங்கள் அனைவரும் பாண்டவர் களை ஜயிக்குமவிஷயத்தில் ஸந்தேகம் என்ன இருக்கிறது? பீஷ்ம ரால் பாதுகாக்கப்படும் நம்முடைய சேனையானது கணக்கிலடங் காததாயிருக்கிறது. பீமனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய அந்தச் சேனையானது சிறிதாயிருக்கிறது. படைகளை முன்னிட் டவர்களான ஸமஸ்தானர்களும் சூரஸேனர்களும் வேத்ரிகர்களும் குகுரர்களும் ஆரோசகர்களும் திரிகர்த்தர்களும் மத்ரகர்களும் யவ னர்களும் சத்ருஞ்சயனோடும் துச்சாஸனனோடும் வீரனான விகர்ண னோடும் நந்தோபநந்தகர்களோடும் சித்ரஸேனனோடும் பாரிபத்ரகர் களோடும் சேர்ந்து பீஷ்மரையே நான்குபுறங்களிலும் சூழ்ந்து ரக்ஷிக்கட்டும்' என்றான். பிறகு, பீஷ்மரும் த்ரோணரும் உம்மு டைய புத்திரர்களும் பாண்டவர்களை எதிர்த்து அடிக்கக்கூடிய பெரிதான வ்யூகத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். பீஷ்மர் பெரிய ஸேனை யினால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டுப் பெரிய ஸேனையை நன்கு நடத் திக்கொண்டு தேவராஜன்போலச் சென்றார் சிறந்த வில்லாளியும் பிரதாபசாலியுமான த்ரோணர் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார். அர சரே! குந்தலர்களோடும் தசார்ணதேசத்து வீரர்களோடும் மாக தர்களோடும் விதர்ப்பர்களோடும் மேகலர்களோடும் கர்ணப்பிரா வரணர்களோடும் எல்லா ஸைனியங்களையுமுடையவர்களான காந்

1 இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன.

தாரர்களும் ஸிந்துதேசத்து வீரர்களும் ஸௌவீரர்களும் சிபி களும வஸாதிகளும யுத்தத்தில விளங்குகின்ற பீஷ்மரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். சகுனியும் தன் சேனையுடன் த்ரோணரைப பாதுகாத்தான். பிறகு, துரியோதனனென்பவன் தம்பியாகள, அச்வத்தாமாகள, விகர்ணர்கள, அம்பஷ்டர்கள, கோஸலர்கள, தரதர்கள், சகர்கள், க்ஷுத்ரகர்கள, மாலவர்கள ஆகிய இவர்களோடு சேர்ந்து மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் ஸௌபலனென சகுனியினுடைய சேனையைப பாதுகாத்தான் பூரிச்ரவஸும சலனும சல்யனும பூஜ்ய ஹ்ருனை பகதத்தனும அவந்திதேச ராஜகுமாரர்களான விந்தானுவிந்தர்களும பீஷ்மருடைய இடப்பக்கத்தைப பாதுகாத்தார்கள. ஸோமதத்தகுமாரனும ஸுசர்மாவும காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும ச்ருதாயுவும அச்யுதாயுவும வலப்பக்கத்தில நின்றார்கள். அச்வத்தாமாவும கிருபரும ஸாத்வதனென கிருதவர்மாவும் பெரியசேனையுடன் படையினுடையபின்பக்கத்திலநின்றார்கள. பற்பல தேசங்களுக்குத் தலைவர்களான அரசர்களும் கேதுமானும வஸுதானனும காசிராஜ குமாரனென அபிபூவும அந்த வ்யூகத்தினுடைய பின்புறத்தைக்காக்கின்றவர்களானார்கள், பரதகுலத்திற பிறந்தவரே! பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அவர்கள் எல்லோரும யுத்தத்திற்கு உத்ஸாஹத்துடனும் ஸந்தோஷத்துடனும சங்கங்களை ஊதினார்கள். அவ்வாறே, சிங்கநாதங்களையும செய்தார்கள. மனக்களிப்புற்ற அந்த வீரர்களுடைய (அவ்வொலியைக்) கேட்டுப் பிரதாபசாலியும் பிராயமுதிர்ந்தவரும கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மர் ஸிம்மநாதத்தைச்செய்து சங்கத்தையும் மிக முழக்கினார். பிறகு, பகைவர்களாலும சங்கங்கள ஊதப்பட்டன; பேரிகைகளும பலவிதமான காளங்களும ஆனகங்களும அடிக்கப்பட்டன. அவ்வொலியானது நெருங்கினதாயிற்று பிறகு, வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடைய பெரிய தேரில் வீற்றிருக்கின்ற க்ருஷ்ணனும தனஞ்சயனுமாகிய இருவரும் பொன்னாலும மணிகளாலும் இழைக்கப்பட்ட பாஞ்சஜன்யம் தேவதத்தம என்கிற இரண்டு உத்தம சங்கங்களையும் முழக்கினார்கள். பயங்கரமான செய்கையையுடைய வ்ருகோதரனும் பௌண்ட்ரமென்னும் மகா சங்கத்தை ஊதினான். குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிர மகாராஜா அநந்த விஜயம் என்கிற சங்கத்தை ஊதினார். நகுலனும் ஸஹதேவனும் ஸுகோஷம் மணிபுஷ்பகம என்னும் இரண்டுசங்கங்களையும் ஊதினார்கள். காசிராஜனும் சிபிதேசத்தரசனும் மகாரதனென சிகண்டியும் திருஷ்டத்யும்னனும் விராடனும் மகாரதனென ஸாத்யகியும் பாஞ்சாலதேசத்தரசர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளான த்ரௌபதியி

னுடைய ஐந்துகுமாரர்களும் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து மஹா சங்கங்களை முழக்கினார்கள்; ஸிம்மநாதங்களையும் செய்தார்கள். அந்தஸமயத்தில அந்த வீரர்களாலே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் மிகப்பெரிதும் மிகநெருங்கியதுமான அந்தச்சப்தமானது ஆகாயத் தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்தது மகாராஜரே! இவ்வாறு இந்தக கௌரவ பாண்டவவீரர்கள் மிக்க மனக்களிப் புற்று ஒருவரைஒருவர் தவிக்கச்செய்ய எண்ணங்கொண்டு யுத்தத் திற்கு மறுபடியும் ஒன்றுகச்சேர்ந்தார்கள்' என்று கூறினான்.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மார்ஜுனர்களுடையயுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், 'இவவாறு நமமுடையஸேனைகளும் பிறரு டையஸேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டபோது, போரில்திறமை யுள்ள வீரர்களுள சிறந்தஅரசர்கள் எவ்வாறு போர்செய்தார்கள்?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் கூறலானன் 'அவவாறு சேனைகள் அணிவகுக்கபபட்டபொழுது ஸன்னத்தமான அழகியத்வஜங்களை யுடைய உமமைச்சேர்ந்தவீரர்கள் பாண்டவர்களோடு எவ்வாறு போர்புரிந்தார்களென்பதைக் கேளும். அரசரே! கரையற்றகடல் போன்ற சேனையைபபார்த்து உமது புத்திரனை துரியோதனன் அவர்களினிடையில நின்றுகொண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல் லோரையும்பார்த்து, 'கவசமணிந்தவர்களான நீங்களனைவரும யுத் தம்செய்யுங்கள்' என்றுசொன்னான். உயர எடுத்துககட்டபபட்ட தவஜமுள்ள அவர்களனைவரும் உயிரைவிடத்துணிந்தவர்களாகி மனத்தைக்ரூரமாகச்செய்துகொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார் கள் பிறகு, உமமைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும சத்துருவீரர்களுக்கும் நெருங்கியதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும் ஒன், றோடொன்று எதிர்ததிருககின்ற ரதங்களோடும் யானைகளோடுங் கூடினதுமான போர் தொடங்கியது ரதிகர்களாலே விடப்பட்ட வையும் ஸ்வர்ணமயமானகணுக்களுளளவையும நன்றாகத் தீட்டப் பட்டவையும மழுங்காதமுனையுளளவையுமான பாணங்கள யானை களின்மீதும குதிரைகளின்மீதும விழுந்தன. அவவாறு போர்நடக் கையில் பெரியகைவன்மையுள்ளவரும் பயங்கரமானபராக்ரமமுள ளவரும் கௌரவர்களுக்குப்பாட்டனரும் முதியவருமானபீஷ்மர்

கவசமணிந்து விலலைக்கையிலெடுத்துப் பகைவர்படையை எதிர்ந்து வந்து பகைவர்களை அலக்ஷ்யமசெய்து ஸுபத்திராபுத்திரனை அபிமன்யு, பீமஸேனன், மகாரதனை ஸாதயகி, கேகயராஜன், விராடன், பாரஷதனை திருஷ்டத்யுமனன் ஆகிய இநதவீரர்களின் மீதும் சைத்யர்களின்மீதும் மாதஸ்யர்களின்மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிநதார். பிறகு, அப்படிப்பட்டவீரர்கள் சேர்நது போர்புரியும்பொழுது வ்யூகம பிளக்கபபட்டது படையிலிருநதவர்களெல்லாருக்கும் பெரியயுத்தம நேர்நதுவிட்டது பாண்டவசேனையிலுள்ள குதிரைவீரர்களும ரதிகர்களும, சிறநதகுதிரைகள் கொல்லப்பட்டவர்களும் நான்குபுறங்களிலும சிதறியோடுகின்றதோபபடைகளுள்ளவர்களுமானார்கள். நர ச்ரேஷ்டனை அர்ஜுனனே மகாரதரானபீஷ்மரைபபார்ததுக் கோபங்கொண்டு விருஷ்ணிகுலததிலதோன்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணரைநோக்கி, 'எவவிடததில் பிதாமஹர் இருக்கின்றாரோ அவவிடத்திற்குச செல்லும துரியோதனனுக்கு நன்மை உண்டாவதில் ஆவலுளள இநதபீஷ்மர மிகக கோபமுறறு நமதுசேனையை நிசசயமாக நாசமசெய்வார ஜனார்த்தனரே! உறுதியானவில்லைக கையில்கொண்டபீஷ்மராலேகாககப்பட்ட துரோணரும கிருபரும் சல்யனும விகர்ணனும துரியோதனனை முதலாககொண்ட அவன்தமபியர்களும பாஞ்சாலர்களைக கொலவார்கள். ஜனார்த்தனரே! நான் (நமது) சைனியங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே பீஷ்மரை வதமபண்ணப்போகிறேன்' என்றுகூறினன் வாஸுதேவர அந்தஅர்ஜுனனைநோககி, 'தனஞ்சய! நீ முயற்சியுளளவனாக இரு. இதோ யான் உனனைப பிதாமஹருடையரததததை அடையுமபடி செய்வேன்' என்றுகூறினார். ஸ்ரீவாஸுதேவர இவவாறுசொல்லிப் பிறகு உலகததிலபிரஸித்தி பெறற அநதரதத்தைப பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறிததது நடத்தினார். தீனர்களை ரக்ஷிபபவனும ஸுஹ்ருததுககளுக்கு ஸநதோஷத்தைவிருத்திபண்ணுகிறவனும் பாண்டுகுமாரனுமான அர்ஜுனன், அசைநதுகொண்டிருககிற அனேகமகொடிச்சீலைகளுள்ளதும கொக்குப்போல வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளுள்ளதும உயரத் தூக்கிக்கட்டப்பட்ட மகா பயஙகரமாய்சசப்திக்கின்ற வானரக் கொடியுள்ளதும் மேகததினுடைய இடிமுழக்கமபோன்ற ஒலியுள்ளதும அளவற்ற ஒளியுள்ளதுமான பெரியதேருடன் கௌரவர்களுடைய சேனையையும் சூரஸேனர்களையும அழிததுககொண்டு விரைவாகச்சென்றான். அவ்வாறு வேகததோடு வருகின்றவனும் மதயானை போன்றவனும் யுத்தத்தில (பகைவர்களைப்) பயமடையுமபடி செய்கின்றவனும் அமபுகளாலே சூரர்களை அடிப்பவனுமான அர்ஜுனனைச் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர்

ஸைந்தவனை முதன்மையாகக்கொண்ட கீழ்நாட்டுவீரர்களாலும் ஸௌவீரர்களாலும் கேகயர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்டு விரைவாக எதிர்த்துவந்தார். காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனைக் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகரானபீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் இம்மூவரையுந் தவிர வேறெந்தத் தேர்வீரன் எதிர்ப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவன்? மகாராஜரே! பிறகு, ஸர்வலோகமகாரதரான பீஷ்மர் பாண்டுகுமாரனை அர்ஜுனனை எழுபத்தேழு நாராசங்களால் நன்கு அடித்தார். துரோணர் இருபத்தைந்து பாணங்களாலும், கிருபர் ஐம்பதுபாணங்களாலும், துரியோதனன் அறுபத்துநான்குபாணங்களாலும், சல்யனும் ஸைந்தவனும் ஒன்பதொன்பது பாணங்களாலும், சகுனி ஐந்துபாணங்களாலும், விகர்ணன் பத்துப்பல்லங்களாலும் அடித்தார்கள். பெரியவில்லைக் கையில்கொண்டவனும் மிக்க கைவன்மையுடையவனுமான அந்த அர்ஜுனன் அவர்களால் விடப்பட்ட கூர்மையான அம்புகளாலே நான்குபக்கங்களிலும் அடிக்கப்பட்டும் மலைபோலத் துன்பமடையவில்லை. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனும் நரஶ்ரேஷ்டனுமான அந்தக்கிரீடியானவன் பீஷ்மரை இருபத்தைந்துபாணங்களாலும், க்ருபரை ஒன்பதுபாணங்களாலும், துரோணரை அறுபதுபாணங்களாலும், விகர்ணனை மூன்றுபாணங்களாலும், சல்யனை மூன்றுபாணங்களாலும், (துரியோதன) ராஜனை ஐந்துபாணங்களாலும் திருப்பியடித்தான். அந்தத் தனஞ்சயனை, ஸாத்யகியும் விராடனும் பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னனும் ஸுபத்ராபுத்திரனை அபிமன்யுவும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, பீஷ்மருக்குப் பிரியத்தைத்தேடுவதில் அதிகநாட்டமுள்ளவரும் மகாவில்லாளியுமான துரோணரைப் பாஞ்சாலராஜகுமாரனை திருஷ்டத்யும்னன் ஸோமகர்களோடுகூடி எதிர்த்தான். அரசரே! ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டரான பீஷ்மரோ கூர்மையுள்ள எண்பதுபாணங்களாலே பாண்டவனை அடித்தார். பிறகு, பாண்டவர்கள் அலறினார்கள். ஒன்றுசேர்ந்த அவர்களுடையசபதத்தைக்கேட்டுப் பிரதாபசாலியான அர்ஜுனன் அந்தவீரர்களுடையமத்தியில் மிக்கமனக்களிப்புடன் புகுந்தான். மன்னரே! அந்தத்தனஞ்சயன் மஹாரதர்களான அந்தவீரர்களுக்கு நடுவிலசென்று மகாரதர்களைக் குறிவைத்து வில்லோடு விளையாடினான். அப்பொழுது, மகாரதனை பல்குனன் கொடியபடைகளால க்ஷத்திரியர்களுடைய தலைகளை அறுத்துத் தேர்களின் நடுவிடங்களைச் சூன்யமாகச் செய்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்தான். பிறகு, ஜனங்களுக்கு நாதனை துரியோதனராஜன் போரில் தன்சேனை பார்த்தனால் பீடிக்கப்படு

கின்றதைக்கண்டு பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'கங்காபுத்ரரே! பாண்டு புத்திரனும் பலசாலியுமான இந்த அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனோடுகூடி, நீரும் ரதிகர்களுள்சிறந்த துரோணரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே முயற்சியுள்ள நம்முடைய எல்லாச் சேனைகளின்வேரையும் அறுக்கிறான். அரசரே! உமக்காகவே அஸ்த்ரஸந்யாஸம்செய்தவனான கர்ணனும், எனக்கு எப்பொழுதும் நன்மைசெய்ய விருப்பமுள்ளவனாக இருந்தும், இப்பொழுது, பார்த்தனை எதிர்த்துப் போர் புரியவில்லை. பல்குனன் கொல்லப்படுதற்குரிய உபாயத்தை நீர் செய்யும்' என்று கூறினான். அரசரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட உமதுபிதாவான தேவவ்ரதர், 'க்ஷத்திரியதர்மம் நிந்திக்கத்தக்கது' என்று சொல்லிவிட்டுப் பார்த்தனுடைய ரதத்தை எதிர்த்துச் சென்றார். வேந்தரே! வெள்ளைக்குதிரைகளையுடைய அவ்விருவரும் எதிர்த்ததைக்கண்டு அரசர்கள் உரத்த ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள்; சங்கங்களையும் ஊதினார்கள். துரோண புத்திரரும் துரியோதனனும் உமது குமாரனான விகர்ணனும் யுத்த களத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்திற்காக நின்றார்கள். அவ்வாறே பாண்டவர்களெல்லாரும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்து கொண்டு பெரிதாகப் போர்புரியும்பொருட்டு நின்றார்கள் பிறகு, யுத்தம் நடந்தது பீஷ்மரோ போர்க்களத்தில் ஒன்பதுபாணங்களை எய்து அர்ஜுனனைத் துன்பமடையும்படிசெய்தார். அர்ஜுனன் அந்தப் பீஷ்மரை மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற பத்துக் கணைகளால் திருப்பியடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தைக் கொண்டாடுபவனும் பாண்டுபுத்ரனுமான அர்ஜுனன் நன்கு தொடுக்கப்பட்ட ஆயிரம்பாணங்களால் பீஷ்மரைத் திசைதெரியாமல் மறைத்தான். பிறகு சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரும் அப்பொழுது அர்ஜுனனுடைய சரக்கூட்டத்தைச் சரக்கூட்டத்தால் தடுத்தார். அதிக ஸந்தோஷத்தையடைந்தவர்களும் போரில் மகிழ்கின்றவர்களும் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும் ஸமமாகவே யுத்தம்செய்தனர். பீஷ்மருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட பாணஸமூகங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டுச் சிதறினவைகளாகக்காணப்பட்டன அவ்விதமே நான்குபக்கங்களிலும் அர்ஜுனனால் விடப்படும் அம்புக்கூட்டங்கள் பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. அர்ஜுனன் கூர்மையுள்ள இருபத்தைந்து பாணங்களாலே பீஷ்மரை அடித்தான். பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் பார்த்தனை அடித்தார். அதிகபலசாலிகளும் பகைவர்களை அழிக்குந்திறமையை யுடைய

வர்களுமான இருவரும், ஒருவர் ஒருவருடைய குதிரைகளை
யும் கொடிமரங்களையும் தேர்களின் ஏர்க்கால்களையும் தேருரு
ளைகளையும் நாசம்செய்துகொண்டு விளையாடினார்கள் மகாராஜரே!
போர்செய்பவர்களுள் சிறந்த பீஷ்மர், பிறகு கோபங்கொண்டு,
வாஸுதேவரை மூன்றுபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தார்.
அரசரே! பீஷ்மருடைய வில்லினின்றுவிடுபட்ட அந்தஅம்புகளால்
நன்கு அடிக்கப்பட்ட மதுஸூதனர் யுத்தகளத்தில் பூத்திருக்கிற
பலாசமரம்போல விளங்கினார். பிறகு, அர்ஜுனன், மாதவர் மிகப்
பிளக்கப்பட்டதைக்கண்டு அதிககோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய
ஸாரதியைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் பிளந்தான். ஒருவரை
யொருவர் கொல்வதில்முயற்சியுள்ள அவ்விருவீரரும் யுத்தத்தில்
அப்பொழுது ஒருவரையொருவர் வஞ்சிக்கத்திறமையுள்ளவர்
களாகவில்லை. அவ்விருவீரர்களும் ஸாரதிகளுடைய ஸாமர்த்தியத்
தாலும் சுறுசுறுப்பினாலும் விசித்திரமான மண்டலகதிகளையும் பல
வாறான போக்குவரவுகளையும் காண்பித்தார்கள். அரசரே! அவ்
விருவரும் ஒருவரையொருவர் அடிக்கும் விஷயத்தில் தகுந்த ஸம
யத்தைச் சிந்திக்கின்றவர்களும் அடிக்கடி துன்பம் விளைவிக்கும்
ஸமயத்தைத் தேடுவதிலேயே நோக்கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்
கள். மஹாரதர்களான அவ்விருவீரர்களும் ஸிம்மநாதத்தோடு
சங்கவாத்யகோஷங்களையும் விற்களினின்றுண்டாகிற நாணொலி
யையும் உண்டுபண்ணினார்கள். அவ்விருவருடைய சங்கநாதத்
தாலும் தேருருளைகளின் ஒலியாலும் விரைவாகப் பிளக்கப்பட்ட
பூமியானது நடுங்கியது; சப்தமுள்ளதும் ஆயிற்று. பரதர்களில்
சிறந்தவரே! அவ்விருவருக்குமுள்ள தாரதம்யத்தை ஒருவனாவது
காணவில்லை. அவ்விருவரும் பலசாலிகள்; யுத்தத்தில் (எவ்விதத்
தினாலும் பகைவர்களால்) அவமதிக்கமுடியாதவர்கள். ஒருவரோ
டொருவர் ஒப்பானவர்கள் அவ்விடத்தில் கௌரவர்கள் பீஷ்மரை
த்வஜத்தினால் மாத்ரம் அறிந்துகொண்டார்கள். அவ்வாறே
பாண்டுபுத்திரர்கள் பார்த்தனைக் கொடியினால் மாத்திரம் அறிந்
தார்கள் பார்த்தரே! யுத்தத்தில் அவ்விருவீரர்களுடைய அவ்வித
பராக்கிரமத்தையும் பார்த்து எல்லாப் பிராணிகளும் ஆச்சரி
யத்தை அடைந்தன. தர்மத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஒருமனித
னிடத்தில் பாவத்தை ஒருவனாவது ஒருபொழுதும் எவ்வாறு
பார்க்க முடியாதோ அவ்வாறே அந்தயுத்தரங்கத்தில் அவ்விரு
வருக்கும் நேரக்கூடிய தவறுதலை ஒருவனும் காணமுடியவில்லை.
யுத்தத்தில் அவ்விருவீரர்களும் சரக்கூட்டத்தினால் கண்ணுக்குப்
புலப்படாதவர்களானார்கள். மறுபடியும் அவ்விருவரும் விரை
வில் பிரகாசமுள்ளவர்களானார்கள். அவ்விடத்தில் கந்தர்வர்

களும் தேவர்களும் ரிஷிகளும் சாரணர்களும் அவ்விருவருடைய பராக்கிரமத்தையும் கண்டு, 'யுத்தத்தில் அதிக கோபமுள்ளவர்களும் மகாரதர்களுமான இவ்விருவீரர்களும் தேவர்களோடும் அசுரர்களோடும் கந்தர்வர்களோடுங்கூடின (எல்லா) உலகங்களாலும் கூட எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். மிகவும் வியக்கத்தக்க இந்த யுத்தமானது உலகங்களில் ஆச்சர்யகரமாயுள்ளது. இவ்வித யுத்தங்கள் எவ்விதத்தாலும் உண்டாகா வில்லையும் ரதத்தையும் குதிரைகளையுமுடையவரும் அம்புகளைப் போர்க்களத்தில் வாரியிறைக்கிறவருமான இந்தப் பீஷ்மர் புத்திசாலியான பார்த்தனாலே யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு முடியாதவர். அவ்வாறே தேவர்களாலும் யுத்தத்தில் அணுகமுடியாதவனும் வில்லைக் கையில்பிடித்தவனுமான இந்தப் பாண்டவனைப் பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவராகார். இவ்வுலகமுள்ளவரையில் இவ்விருவருடைய யுத்தமும் ஸமமாகவேயிருக்கும்' என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். அரசரே! இவ்வாறு பீஷ்மார்ஜுனரிருவரும் செய்யும் யுத்தத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படும் புகழ்மொழிகள் போர்க்களத்தில் ஆங்காங்குக்கேட்கப்பட்டன. பாரதரே! அந்த இரண்டு வீரர்களும்சேர்ந்து சண்டைசெய்யுங்காலத்தில் உம்முடைய யுத்தவீரர்களும் பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களும் கூரிய முனையுள்ள கத்திகளாலும் பளபளப்பான கோடாலிகளாலும் வேறு பல அம்புகளாலும் பலவித சஸ்த்ரங்களாலும் ஒருவரையொருவர் அப்பொழுது அடித்தார்கள். அவ்வாறு கோரமும் மிக்க பயங்கரமுமான அந்த யுத்தம் நடக்கையில் இருதிறத்துச் சேனைகளிலுமுள்ள சூரர்கள் ஒருவரையொருவர் வெட்டினார்கள். அரசரே! துரோணருக்கும் திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பெரும்போர் நடந்தது' என்று கூறினான்.

ஐம்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரோணருக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பெரியவில்லாளியான துரோணர் பாஞ்சாலராஜபுத்ரனை த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய யுத்தமுயற்சியுள்ள இருவரும் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக. சந்தனுபுத்ரரானபீஷ்மர்யுத்தத்தில்பாண்டவனை மீறுமையால்

மனிதனுடைய வல்லமையைக்காட்டிலும தெய்வமே சிறந்ததென்று நான் நினைக்கிறேன் இது என்னுடைய எண்ணம பீஷ்மரோ யுததததில கோபங்கொண்டால சராசரமான உலகஙகளை நாசஞ செயவாா ஸஞசய! 'அவா யுதததில பலததினல் பாண்டவனை ஏன அதிககிரமிககவிலலை?' என்று கேட்க, ஸஞசயன் சொல்ல லானன்

'ராஜரே! உறுதியுடனிருநதுகொண்டு அதிபயங்கரமான இநத யுததததை நீா கேளும பாண்டவாகள இநதிரனேடுகூடிய தேவாகளாலும ஜயிகக முடியாதவாகள. துரோணரோ கூாமை யுளளபாணங்களால் திருஷ்டதயுமனனை அடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும ஒரு பலலததினல் அடிததுத தோததட்டினின்று கீழேதளளினா் துரோணா அதிககோபமூண்டு உததமமான நான்கு பாணங்களால் திருஷ்டதயுமனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும துனபுறுததினா. பிறகு, வீரனன திருஷ்டதயுமனன் சிரித்துக் கொண்டு துரோணரைக கூாமையுள்ள தொண்ணூறு பாணஙக ளால அடிதது, 'நில்லும, நில்லும' என்றும சொனனன். பிறகு, அளவிடமுடியாத மனேதைரியத்தையுடையவரும பிரதாபசாலியு மான பாரதவாஜா கோபஙகொண்டவனை திருஷ்டத்யும்னனை அம்புகளால மூடி, அவனை வதமசெய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத் தினல கோரமானதும இநதிரனுடைய வஜ்ராயுதததுக்கு ஸமமான ஸபாசமுளளதும வேறுன காலதண்டமபோன்றதுமான ஓரம்பைக் கையிலெடுததாா பாரதகுலததில பிறநதவரே! துரோணரால் போரில் தொடுக்கபபட்ட அநதக் கணையைக்கண்டு எல்லா ஸைனி யஙகளிலும பெரிய கூககுரல் உண்டாயிற்று. அநதசசமயத்தில் யுத்தபூமியில் சூரனன திருஷ்டத்யுமனன் ஒருவன்மாததிரம மலை போல அசைவற்று நின்றன். ஆச்சரியகரமான அவனுடைய ஆண் மையை நாங்கள் கண்டோம். அவன் அவ்வாறு ஜ்வலித்துக் கொண்டு தன்னைநோககிவருகின்றதும கோரஸ்வரூபமுள்ளதும் தனக்கு மிருத்யுவாயிருப்பதுமான அந்த அம்பைத துண்டித்துப் பாரத்வாஜரின்மீது சரமாரியையும் பொழிநதான். பிறகு, செய்தற் கரியதும் திருஷ்டத்யுமனனல செய்யபபட்டதுமான அச்செய்கை யைக்கண்டு பாஞசாலாகளனைவரும் பாண்டவாகளோடு சேர்ந்து உரக்க ஆரவாரித்தாாகள. பிறகு, பராக்கிரமசாலியான திருஷ்டத் யும்னன் துரோணரைக் கொல்லும விருபபத்துடன் மிக்க வேக முள்ளதும் பொன்னலும் வைடூர்யத்தினலும அலங்கரிக்கப்பட்ட துமான சக்தியாயுதத்தை விடுத்தான். வேகமாக வருகின்றதும்

ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சக்தியாயுதத்தைப் பாரத்வாஜர் யுத்தத்தில் சிரிப்பவர்போலத் தோற்றிக்கொண்டு மூன்று துண்டாக்கினார் வேந்தரே! பிரதாபசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் தனது சக்தியானது அழிக்கப்பட்டது கண்டு துரோணரின்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பிறகு, மகாகீர்த்திசாலியான துரோணர் அந்த அம்பு மழையைத் தடுத்துத் துருபதபுத்திரனுடைய வில்லை நடுவில் வெட்டினார். அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனும் மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவனும் பலசாலியுமான அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் மலைபோல உறுதியானதும் பெரிதுமான ஒரு கதாயுதத்தைத் துரோணர்மீது பிரயோகித்தான். துரோணரைக்கொல்லும் எண்ணத்தோடு வேகமாக விடப்பட்ட அந்தக் கதாயுதமானது விரைவாகச்சென்றது. அத்தருணத்தில் துரோணர் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தக்கதாயுதத்தை லாகவத்தினாலே தம்மீது தாக்காதபடி செய்துகொண்டார். ஆச்சரியகரமான அவருடைய ஆண்மையை அப்பொழுது நாங்கள் கண்டோம். அவ்வாறு அந்தக் கதாயுதத்தை நாசஞ்செய்துவிட்டுப் பார்ஷதனைக்குறித்து மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் துவையப்பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான கணுக்களுள்ளவைகளும் மிகவும் அச்சத்தைத் தருபவைகளுமான பல்லங்களைத் தொடுத்தார். அந்த அம்புகள் யுத்தத்தில் அவனுடைய கவசத்தைப் பிளந்து ரக்தத்தைப் பானஞ்செய்தன. பிறகு, மகாரதனான த்ருஷ்டத்யும்னன் வேறு வில்லை எடுத்து யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்தைக் வெளிப்படுத்தித் துரோணரை ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். ராஜரே! ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களான அந்தப் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களிருவரும் வஸந்தகாலத்தில் பூத்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள். பிறகு, படைமுகத்தில் கோபங்கொண்ட துரோணர் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி மறுபடியும் துருபதகுமாரனுடைய வில்லை அறுத்தார். அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள அவர், மேகம் நீர்த்தாரையை மலையில் பொழிவதுபோல வில்லறுபட்ட அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன்மீது வணங்கின கணுக்களையுடைய அம்புகளை வர்ஷித்தார். பிறகு, ஒருபிறைக்கணையால் அவனுடைய ஸாரதியைத் தேர்த்தட்டினின்று கீழேதள்ளினார். பின்பு அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கூர்மையுள்ள நான்கு பாணங்களாலே அடித்துக் கீழேதள்ளி யுத்தத்தில் சிங்கநாதஞ்செய்தார். பிறகு, வேறொரு பல்லத்தினாலே அவன் கையிலிருந்த வில்லை வெட்டினார். வில் அறுபட்டு ரதத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையுமிழந்த அந்தத்

திருஷ்டத்யும்னன் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்து மிக்க ஆண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே குதித்தான். தேரினின்று கீழே இறங்குவதற்குள்ளாகவே அவன்கதாயுதத்தைத் துரோணர் பாணங்களால் விரைவாகக் கீழேதள்ளினார். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. வலியகைகளையுடையவனும் பலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன், பிறகு, பெரிதும் காந்தியுள்ளதும் நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளுள்ளதுமானகேடகத்தையும் பெரிதும் சிறந்ததுமானகத்தியையும் கையில் கொண்டு துரோணரை வதம்செய்யும்விருப்பத்தோடு காட்டில் மாமஸத்தில் விருப்பமுள்ள ஒரு சிங்கம் மதங்கொண்டயானையை எதிர்த்துவருவதுபோல வேகத்தோடு எதிர்த்தோடிவந்தான். துரோணர் இந்தப்பாரஷதனைச் சரமாரியினால் தடுத்துவிட்டார். அந்தச்சமயத்தில் ஆச்சரியகரமான தரோணருடைய பௌருஷத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் அஸ்த்ரப்பிரயோகத்திலுள்ளதிறமையையும் கைவன்மையையும் நாங்கள் கண்டோம். பிறகு, பலசாலியாயினும் தருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் நடப்பதற்குச் சக்தியற்றவனானன். துரோணராலேதடுக்கப்பட்ட மகாரதனான்திருஷ்டத்யும்னன் ஹஸ்தலாகவத்துடன் கேடகத்தாலே அந்த அம்புக்கூட்டங்களைத் தடுத்தான். பிறகு, மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியுமானபீமன் யுத்தத்தில் மிக்கபலசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு உதவிசெய்யநினைத்து விரைவாக அவனுக்கு எதிரில் வந்தான். அரசரே! அவன் துரோணரைக் கூர்மையுள்ள ஏழுபாணங்களால் அடித்தான்; அப்பொழுது பார்ஷதனையும் தன்தேரின்மீது விரைவாக ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான். பிறகு, துரியோதனன் பெரியசேனையுடன் கலிங்கனைத் தரோணரைக்காப்பதற்காக ஏவினான். பிறகு, கலிங்கர்களுடைய அந்தப்பெரியபடையானது உமது குமாரனுடைய ஆஞ்ஞையினாலே விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்துச் சென்றது. பிறகு, தேராளிகளுட்சிறந்ததுரோணரும் த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டுவிட்டுக் கிழவர்களான விராடனையும் துருபதனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்தார். திருஷ்டத்யும்னனும் போர்க்களத்தில் தர்மபுத்ரருக்கெதிரில் சென்றான். பிறகு, யுத்தகளத்தில் கலிங்கர்களுக்கும் மகாபலசாலியான பீமனுக்கும் உலகத்திற்கு அதிகநாசத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதும் பயங்கரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டாக்குவதும் கைகலந்ததுமான போர் நடந்தேறியது' என்றுகூறினான்.

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன், களிங்கன்முதலானவர்களைக் கொன்றது.)

திருதராஷ்டிரன், 'என்புத்திரனால் ஏவப்பட்ட சேனாபதியான களிங்கன், ஆச்சரியகரமான செய்கையும் மிக்கபலமுமுடையவனும் கதாயுதத்தோடு ஸஞ்சரிப்பவனும் வீரனும் காலதண்டத்தைக்கையிலெகொண்ட யமன்போன்றவனுமான பீமஸேனனைச் சேனையோடு போர்க்களத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்செய்தான்?' என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'ஓ! ராஜேந்திரரே! உம்முடையபுத்திரனால் அவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்ட மிக்கபலசாலியான அந்தக்களிங்கன் பெரியபடையினால் காக்கப்பட்டுப் பீமனுடைய ரதத்தைக்குறித்துச்சென்றான். பாரதரே! அவ்வாறு தன்னைநோக்கிவருகின்றதும் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியதும் கையில்பிடிக்கப்பட்ட பெரிய ஆயுதங்களையுடையதுமான களிங்கர்களுடைய பெரும்படையையும் எதிர்த்துவருகின்ற நிஷாதர்களுக்குத்தலைவனை கேதுமானையும் பீமஸேனன் சேதிதேசத்துவீரர்களோடு சேர்ந்து [1]எதிர்த்தான் பிறகு, அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற சேதிவீரர்களினிடையிலுள்ள பீமனை அதிககோபங்கொண்ட ச்ருதாயு கேதுமானென்னும் அரசனோடு சேர்ந்து போரில் எதிர்த்துச்சென்றான். ஓ! அரசரே! கேதுமானென்னுமரசன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான களிங்கர்களுடைய தேர்களோடும் பதினாயிரம்யானைகளோடும் நிஷாதர்களோடும் சேர்ந்து போரில் பீமஸேனனை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டான் பீமஸேனனை அனுஸரித்து வந்திருக்கின்ற சேதிதேசத்தார்களும் மத்ஸ்யதேசத்தார்களும் கருஷதேசத்தார்களும் யுத்தத்தில் அரசர்களுடன் சேர்ந்து நிஷாதர்களை எதிர்த்தார்கள் பிறகு, அச்சத்தைத்தரும் கொடியபோர் தொடங்கியது போர்வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லும்விருப்பத்தினால் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களையே தாங்கள் அறியவில்லை. பெரிய அஸுரஸேனையோடு இந்திரனுக்குப் போர் நடப்பதுபோலவே பீமனுக்குப் பகைவர்களுடன் மிக்ககொடியபோர் நடந்தது. பாரதரே! ரணகளத்தில்போர்புரிகின்ற அந்தஸைனியத்தினுடைய மிக்க பேரொலியானது முழங்குகின்றகடலினுடைய ஒலிபோல் உண்

[1] கூறியதுகூறலால் இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன.

டாகியது. ராஜரே! அப்பொழுது யுத்த வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் நன்குஇழுத்துக்கொண்டு (படைகளால்) நிறைக்கப்பட்ட யுத்த பூமி முழுமையும் முயலினுடைய ரக்தம்போன்ற நிறமுள்ளதாகச் செய்தார்கள். யுத்தவீரர்கள் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் பிறரையும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான சூரர்கள் தங்களைச்சேர்ந்த வீரர்களைத் தாங்களே கொன்றார்கள். அரசரே! குறைந்தவர்களான சேதிதேசத்துவீரர்களுக்கு மிகுந்தவர்களான கலிங்கர்களோடும் நிஷாதர்களோடும் மிகப் பெருஞ் சண்டை நடந்தது மிக்க பலசாலிகளான சேதிதேசத்துவீரர்கள் சக்திக்கேற்றவாறு பௌருஷத்தை வெளியிட்டுப் பீமஸேனனை விட்டுவிட்டுத் திரும்பினார்கள். அவ்வாறு சேதிநாட்டுவீரர்கள் திரும்பியபொழுது கலிங்கர்கள் கைத்திறத்தைக் காட்டிப் பீமஸேனன்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள் மிக்க பலசாலியான பீமஸேனன் தேரின் நடுவிலிருந்தும் அசையவில்லை, கூரிய அம்புகளைக் கலிங்கனுடைய சேனையின்மீது வாரியிறைத்தான். சிறந்த வில்லாளியான காலிங்கனும் சக்ரதேவன்என்பபெயர்பெற்ற மகா ரதனான அவனுடையபுத்திரனும் பீமஸேனனை அம்புகளால் அடித்தார்கள். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள பீமன் தன் தோள்வலியைத் துணையாகக்கொண்டும் அழகிய வில்லை அசைத்துக்கொண்டும் காலிங்கனோடு போர் புரிந்தான். சக்ரதேவனோ பலகணைகளைத் தொடுத்து அவற்றால் பீமஸேனனுடைய குதிரைகளைக்கொன்றான். அந்த ரணகளத்தில் பகைவர்களையழிக்கும் திறமையுள்ள பீமஸேனன் தேரையிழந்ததைக் கண்டு, சக்ரதேவன் கூர்மையான அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோடி வந்தான் ராஜேந்திரரே! கார்காலத்தில் மேகம் மழையைப் பொழிவதுபோல மிக்க பலமுள்ள சக்ரதேவன் பீமன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். குதிரைகள்கொல்லப்பட்ட தேரிலிருக்கும் மிக்க பலசாலியான பீமஸேனனும் சக்ரதேவன்மீது முழுதும் எஃகினாலாகிய கூரிய கதாயுதத்தை எறிந்தான் கதையினால் அடிக்கப்பட்ட கலிங்கபுத்ரன் தேரினின்று தவறி ஸாரதியோடு கூடவே பூமியில் விழுந்தான் கலிங்கர்களுக்குத் தலைவனான அரசன் தன் புத்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு பதினாயிரம் யானைகளாலும் நிஷாதர்களாலும் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டுப் பல ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு பீமனை நாற்றிசைகளிலும் சூழ்ந்துகொண்டான் பிறகு, பீமன் மிக்க வேகமுள்ள பெரிய மஹாகதையை எறிந்துவிட்டுக் குரூரமான காரியத்தைச் செய்ய எண்ணிப் பயங்கரமான கத்தியைக் கையிலெடுத்தான். புருஷச்ரேஷ்டரே! ஸ்வர்ணமயமான நக்ஷத்

திர பிம்பங்களாலும் அர்த்தசந்திர பிம்பங்களாலும் நிறைக்கப்பட்டதும காளையினுடைய தோலினால் செய்யபபட்டதும ஒப்பற்றதுமான கேடகததையும் கையிலெடுததான. பிறகு, களிங்கராஜன் கோபங்கொணடு பீமஸேனனைக் கொல்ல எண்ணி வில்லில் கட்டிய நாண்கயிற்றை உருவிக் கோரமானதும ஸாபபத்தினுடைய விஷத்திற்கு ஒபபானதுமான ஒரு பாணததையெடுததுத தொடுததுப் பீமஸேனன்மீது விடுததான் அரசரே! விடப்பட்டதும வேகத்தோடு வருகின்றதும கூாமையுள்ளதுமான அநத அமபைப் பீமஸேனன் பெரிய கத்தியினால இரண்டாகத துண்டாடினன். பிறகு, காளிங்கன் யுததததில பீமஸேனன்மீது கோபமுற்று அதிக உத்ஸாகததோடு பகைவாபடையை நடுஙகசசெயதுகொண்டு பெரியஸிமமநாதஞ செயதான், சாணையில் தீட்டபபட்ட பதினான்கு தோமராயுதங்களையும் விரைவாகப பிரயோகித்தான் மிகக புஜபலமுள்ள பாண்டவன பரபரபபில்லாமல அநதத தோமராயுதங்கள தன்னிடம் வருமுன், சிறநத கத்தியினால் ஆகாய மாாக்கத்திலேயே அவைகளை விரைவாகத் துண்டாடினன். ஆண்மையில்சிறநதவனான பீமன் யுத்தகளத்தில பதினான்கு தோமரஙகளையும அறுததெறிநதுவிட்டுப பிறகு பானுமானைக் குறிதது எதிர்ததுச சென்றான் பானுமானோ சரமாரியினால் பீமனைமூடி ஆகாயத்தை எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு உரக்க ஸிமமநாதம செய்தான் பீமன் மகாயுததததில் அநத ஸிமமநாதத்தைப பொறுககவில்லை. பிறகு, மிக்க ஆரவாரஞ செய்யும் பீமஸேனன் பேரொலியோடு ஸிமமநாதஞ செய்தான் பரதர்களிற சிறநதவரே! களிங்கனுடைய சேனையானது அநத ஸிம்மநாததத்தினாலேயே மிககநடுககமுற்று யுதததில பீமஸேனனை ஒருமனிதனாக எண்ணவேயிலலை பிறகு, மிகக தோளவலிமையுள்ள பீமன் பேரொலியோடு ஸிமமநாதஞ செய்து கத்தியுடன் உததமமான யானையினுடைய இரண்டு தநதஙகளையும பிடிததுககொண்டு வேகமாகத துளளிக கஜராஜனுடைய [1] முதுகின்மீது ஏறினன் பிறகு, காளிஙகன் ஒரு சகதியைப பீமனமீது விடுததான். அநதச் சகதியைப பீமன பெரிய வாளினால் நடுவில் இரண்டு துண்டாக்கினன், பிறகு, பானுமானையும இரண்டு துண்டாக்கினன் பகைவாகளையழிபபவனான அநதப பீமஸேனன் யானையினமீதிருக்கும போாவீரனைககொன்று மிக்கசுமையைத்தாங்கக் கூடிய யானையின் பிடரில கததியாலவெட்டினன. பிடாவெட்டபபட்ட அநதசசிறநத யானையானது ஸிந்துவின்வேகததினால் நானகு பக்கத்திலும இடிககபபடும தாழ்வரைகளையுடைய மலைபோல மிக

[1] 'மதயம்' என்பது மூலம்.

அலறிக்கொண்டு கீழேவிழுந்தது. பார்த்தரே! பரதகுலத்திற்பிறந்தவனும் கம்பீரமான ஸ்வபாவமுள்ளவனும் நல்லகவசமணிந்தவனுமாகிய பீமன் கத்தியைக்கையிற்கொண்டு அந்தயானையினின்று துள்ளிக் கீழேகுதித்துப் பூமியில் நின்றான். அந்தபீமன் நான்குபக்கங்களிலும் யானைகளை மடியும்படிசெய்துகொண்டு பலவிதமானயுத்தகதிகளில் ஸஞ்சாரம்செய்தான். நாற்புறத்திலும்சுற்றும் அவனுடையகதியானது சுழற்றப்படும் கொள்ளிவட்டம்போலக் காணப்பட்டது. பகைவர்களை அவமதிக்கிறவனும் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவனும் பலத்தினால் அதிகரித்தவனும் மகாபலசாலியும் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனும் பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் அழிக்கிற யமனுக்கு ஒப்பானவனுமானபீமன் குதிரைகள் யானைகள் தேர்கள் காலாட்கள் ஆகிய இவர்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ்செய்கிறவனும் ரணகளத்தில் பகைவர்களின்மீது பருந்துபோல நான்குபக்கத்திலும் வட்டமிடுகின்றவனும் யானையின்மீதேறிப் போர்புரிகின்ற அவர்களுடைய சரீரங்களையும் தலைகளையும் கூரியமுனையுள்ளகத்தியினால் துண்டாக்குகின்றவனும் ஸகாயமற்றவனும் காலாளுமாயிருந்துகொண்டே அவர்களை மயங்கச்செய்தான். புத்திமயக்கமுற்ற அந்தப் பகைவர்கள் கர்ஜித்துக்கொண்டு பெரும்போரில் கத்தியுடன் மிகவேகமாகஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தப் பீமனைக்குறித்தே எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். பலமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடிக்கிறவனுமானபீமன் யுத்தத்தில் தேராளிகளுடைய தேரைச்சேர்ந்த ஏர்க்கால்களையும் நுகத்தடிகளையும் வெட்டி ரதிகர்களையுங்கொன்றான். பீமஸேனன் அனேகவிதமான யுத்தமார்க்கங்களில் ஸஞ்சரிக்கின்றவனாகக் காணப்பட்டான். பாண்டுபுத்திரனானபீமன் [1]ப்ராந்தம், [2]ஆவித்தம், [3]உத்ப்ராந்தம், [4]ஆப்லுதம், [5]ப்ரஸ்ருதம், [6]ப்லுதம், [7]ஸம்பாதம், [8]ஸமுதீர்ணம் என்கிற பலவிதமான கத்தி சுழற்றும்வகைகளையும் காண்பித்தான். சிலர் மகாபலசாலியான பாண்டவனாலே கத்திமுனையினால் வெட்டுண்டு மர்மஸ்தானங்கள் பிளக்கப்பட்டு அலறிக்கொண்டு உயிர்போய்க் கீழேவிழுந்தார்கள். பாரதரே! தந்தங்களும் துதிக்கைநுனிகளும் அறுக்கப்பட்டுக் கும்பஸ்தலங்களும் பிளக்கப்பட்டுப் போர்வீரர்களையிழந்த வேறுயானைகள் தங்கள் சேனைகளையே

---

1 வட்டமாகச் சுழற்றல். 2 நாற்புறத்திலும் பகைவர்கள் துன்பமடையும்படி வீசுதல். 3 மேலாகச்சுழற்றுதல். 4 நான்குபக்கங்களிலும் மேலாகச் சுழற்றுதல். 5 நேராகநீட்டல் 6 துள்ளும்படிசெய்தல். 7 நன்றாக லக்ஷ்யங்களில் தாக்கும்படி செய்தல். 8 நன்றாக வீசுதல்.

கொன்றன; அவ்வாறே, பேரொலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு பூமியிலும் வீழ்ந்தன. தோமரங்களும் மாவுத்தர்களுடைய தலைகளும் விசித்திரமான மேல்விரிப்புக்களும் ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்ற கச்சைகளும் கழுத்தணிகளும் சக்திகளும் கொடித்துணிகளும் உலக்கைகளும் அம்புப்பெட்டிகளும் யந்திரங்களும் விசித்திரமான வில்லுகளும் பிண்டிபாலங்களும் நிர்மலமான வேணுகங்களும் மாவெட்டிகளும் பற்பலவிதமான மணிகளும் மத்தியில் தங்கத்தால் இழைக்கப்பட்ட கத்திப்பிடிகளும் அறுக்கப்பட்டதையும் குதிரைகள் வீழ்த்தப்பட்டுக் குதிரைக்காரர்களோடுகூடவே கீழே விழுவதையும் நாங்கள் கண்டோம் அரசரே! சரீரத்தினுடைய முன்புறமும் கீழ்ப்புறமும் துதிக்கையும் அறுக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட யானைகளாலே நன்றாக நான்குபக்கத்திலும் பரப்பப்பட்ட யுத்த பூமியானது கீழே வீழ்ந்திருக்கின்ற மலைகளால்சூழப்பட்டது போலாயிற்று. மகாபலசாலியான பீமன் இவ்வாறு பெரியயானைகளை அடித்துவிட்டுக் குதிரைகளையும் அடித்தான். சிறந்தவர்களான குதிரைவீரர்களையும் யுத்தத்தில் கீழேதள்ளினான் பாரதரே! அந்தப் பீமனுக்கும் அவர்களுக்கும் அதிகோரமானயுத்தம் நடந்தது. அந்தப் பெரியயுத்தத்தில் கீழேதள்ளப்பட்ட கடிவாளங்களும் பூட்டாங்கயிறுகளும் பொன்னொளிவீசுகின்ற கச்சைகளும் யானையின்மேல்விரிப்புக்களும் ஈட்டிகளும் மிகுந்த விலைமதிப்புள்ள ரிஷ்டியாயுதங்களும் கவசங்களும் கேடகங்களும் விசித்திரமான விரிப்புக்களும் ஆங்காங்குக் காணப்பட்டன. அந்தப்பீமன் [1] பிராஸங்களாலும் விசித்திரமானயந்திரங்களாலும் பளபளப்பான சஸ்திரங்களாலும் யுத்தபூமியைப் பற்பலநிறமுள்ள புஷ்பங்களாலே வியாபிக்கப்பட்டதுபோலச் செய்தான், மகாபலசாலியான பாண்டவன் துள்ளிச் சில தேர்வீரர்களைக் கத்தியினாலேவெட்டி அவர்களைக் கொடிமரங்களோடுகூடவே கீழேதள்ளினான். அடிக்கடி யுத்தரங்கத்தில் மேலேகிளம்புகிறவனும் திக்குகளில் ஓடுகின்றவனும் கீர்த்திபொருந்தியவனும் விசித்திரமானகதிகளுடன் ஸஞ்சரிக்கிறவனுமான பீமனைக்கண்டு ஜனங்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அந்தப் பீமன் காலால் சிலரைக்கொன்றான்; மற்றவர்களை விசேஷமாகக் கீழேதள்ளி நாசம் செய்தான்; மற்றவர்களைக் கத்தியினாலே வெட்டினான்; மற்றும் சிலரை ஸிம்மநாதத்தினாலே பயமுறுத்தினான், இன்னும் சிலரைத் தொடையினிடத்திலுண்டான வேகத்தினாலே பூமியில் வீழ்த்தினான். சிலர் இவனைப் பார்த்துப் பயத்தினாலேயே மரணமடைந்தனர். இவ்

---

1 சுருள்கத்தி.

வாயு வேகமுள்ள களிங்கர்களுடைய அந்தப பெருமபடையானது ரணகளத்தில் பீஷ்மரைச சூழ்ந்துகொண்டு பீமனை எதிர்த்து அவனுக்கருகில ஓடிவந்தது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு, பீமஸேனன் காளிங்கனுடைய ஸைன்யங்களுக்கு முன்நிற்கின்ற ஶ்ருதாயுவைக்கண்டு எதிர்த்தான். அவவாறு வருகின்ற பீமஸேனனைககண்டு அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள காளிஙகன் ஒன்பதுபாணஙகளால அவனது நடுமார்பிலடித்தான். காளிங்கனுடைய பாணத்தால் அடிக்கபபட்ட பீமஸேனன் வேணுகம் என்கிற ஆயுதததிஞல் துன்பபபடுத்தபபட்ட யானைபோலவும விருத்தி பண்ணபபட்ட நெருப்புபபோலவும கோபத்திஞல மிகஜ்வலித்தான் பிறகு, தோபபாகனுன அசோகன் பொன்ஞல அலங்கரிக்கபபட்ட ரததததைக கொண்டுவநது பீமனை அதிலேறுமபடி செயதான பகைவர்களை அழிப்பவஞன கௌநதேயன் விரைவாக அநதத்தேரின்மீதேறிக் காளிஙகனை எதிர்த்தோடி வநது, 'நில்: நில்' என்று சொன்ஞன் பிறகு, பலசாலியான ஶ்ருதாயு மிகக கோபமுற்றுக கைததோசசிலையக காண்பிததுககொண்டு பீமன் மீது கூர்மையான கணைகளை எய்தான். மகாராஜரே! மகாபலசாலியான களிஙகஞலே சிறநத விலலினின்று விடபபட்ட கூரிய ஒன்பதுபாணங்களாலே அடிக்கப்பட்ட அநதபபீமன் தடியிஞல் அடிக்கபபட்ட ஸாபபமபோல மிகப்பெரிய ஆரவாரம் செய்தான். பலசாலிகளுள் உத்தமனும ப்ருதையின்புதல்வனுமான பீமன் கோபங்கொண்டு உறுதியானவில்லை வளைத்து உருக்குமயமான ஏழுபாணங்களால் களிங்கனைக் கொன்ருன். மஹாபலசாலிகளும் களிங்கனுடைய சகரரக்ஷகர்களுமான ஸத்தியதேவனும ஸத்யனுமாகிய இருவரையும் இரண்டு [1] க்ஷுரஙகளாலே யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பிஞன். பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுடையபீமன் கூர்மையுள்ள மூனறு நாராசஙகளாலே கேதுமானை யுத்ததில் யமனுடைய வீட்டிற்கனுப்பிஞன் பிறகு, களிங்கர்கள ஸன்னத்தர்களாகிக கோபமுள்ள பீமனை அனேக ஆயிரககணககான படைகளோடு நன்ருகச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, களிஙகர்கள பீமஸேனன் மீது சக்திகளையும,கதைகளையும் வாள்களையும் தோமரங்களையும ரிஷ்டிகளையும் கோடாலிகளையும் இறைததாரகள மகாபலசாலியான பீமன், மிகுதியான அந்தக கொடிய படைமாரியைத் தன்பலத்தால் தடுத்துக் கதையைக் கையிலெடுத்து அதிவேகததோடு எதிர்த்து வநது எழுநூறுவீரர்களை யமனுடைய வீட்டிறகனுபபிஞன். பகைவர்களை அழிப்பவஞன பீமன் மறுபடியும் இரண்டாயிரம் களிங்கர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பிஞன் அது ஆச்சரியமாயிருந்

---

1 பட்டாக்கத்தி.

தது இவ்வாறு அந்தப் பீமஸேனன் போர்க்களத்தில் மகாரதனான பீஷ்மரை அடிக்கடி பார்த்துக் கலிங்கர்களுடைய அந்த ஸேனைகளை விரைவாகப் பிளந்தான். யுத்தகளத்தில் பாண்டவனாலே பாகர்கள் கொல்லப்பட்ட யானைகள் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அதிகமாகக் கர்ஜித்துத் தம்ஸேனைகளையே அடித்துக்கொண்டு காற்றினால் சிதற அடிக்கப்பட்ட மேகங்கள்போல ஸேனைகளில் அங் குமிங்கும் ஓடின. பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் வாளைக் கையிலெடுத்தவனும் அளவற்ற ஊக்கமுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமன் பேரொலியுள்ள சங்கத்தை உரக்க ஊதிக் கலிங்கப் படையிலுள்ள எல்லாருடைய மனங்களையும் நடுங்கச் செய்தான். சத்துருக்களைத் தவிக்கச் செய்பவரே! கலிங்கர்களை மோகமும் வந்து சூழ்ந்தது. படைகளும் வாகனங்களும் எல்லாவிடங்களிலும் நடுக்கமுற்றன. போர்க்களத்தில் கஜராஜன்போல நான்குபக்கங்களிலும் பலவிதமான யுத்தகதிகளோடு ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவனும் அடிக்கடி மேலே துள்ளிக்குதிக்கின்றவனுமான பீமனாலே கலிங்கஸேனைகளுக்கு மதிமயக்கமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது. முதலையினாலே தடையுற்றுக் கலக்கப்படும் பெரியதடாகம்போலக் கலிங்கஸேனையானது பீமஸேனனிடத்தினின்றுண்டான பயத்தால் பயந்து மிக நடுக்கமுற்றது. ஆச்சரியகரமான செய்கையுள்ள பீமனாலே கலிங்கஸேனைசேர்ந்த எல்லாயுத்தவீரர்களும் பயமுறுத்தப்பட்டு யுத்தத்தைவிட்டுத் திரும்பிக் கூட்டங் கூட்டமாக ஓடுகையில் பாண்டவ ஸேனாபதியான பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், 'யுத்தம்செய்யுங்கள்' என்று தன்னுடையபடைகளைப் பார்த்துக் கட்டளையிட்டான். ஸேனாபதியினுடையவார்த்தையைக் கேட்டுச் சிகண்டியைத்தலைவனாகக்கொண்ட ஸேனைக்கூட்டங்கள் (பகைவர்களை) அடிக்கும் திறமையுள்ள தேர்ப்படைகளோடுகூடவே பீமனையே தொடர்ந்துசென்றன. பாண்டுபுத்திரரான தர்மராஜரும் மேகம்போன்றநிறத்தையுடைய பெரியயானைப்படையோடு பின்புறத்தில் அந்தஸைனிகர்கள் அனைவரையும் அனுஸரித்தார். இவ்வாறு த்ருஷ்டத்யும்னன் தன்னுடையஎல்லாச்ஸேனைகளையும் யுத்தம்செய்யும்படி ஏவிவிட்டுச் சிறந்தவீரர்களால் சூழப்பட்டவனாகப் பீமஸேனனுடைய பின்பக்கத்தைநாடி நின்றான். உலகத்தில் பாஞ்சாலராஜனுக்கு உயிரைவிட்டாவது பிரியத்தைச்செய்பவன் பீமனையும் ஸாத்யகியையும்விட வேறொருவனுமில்லை. பகைவர்களை அழிப்பவனும் உத்தமவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனுமான அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் கலிங்கவீரர்களுடையமத்தியில் ஸஞ்சரித்துக்

கொண்டிருக்கிற மிக்கபுஜபலமுள்ள பீமஸேனனைப் பார்த்தான். அரசரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனான த்ருஷ்டத்யும்னன் பலவாறு கர்ஜித்தான், ஸந்தோஷமுடையவனுமானான், சங்கத்தை யும் ஊதினான், யுத்தத்தில் விமர்த்தத்தையும் செய்தான் அந்தப்பீமஸேனன் புறாநிறமான குதிரையையுடைய த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற ரதத்திலுள்ள 1 கோவிதாரக்கொடியைக்கண்டு மனத்தேறுதலையடைந்தான். அளவிடமுடியாதவல்லமையுள்ள திருஷ்டத்யும்னன், களிங்கர்களாலே நன்றாகஎதிர்த்துத் தாக்கப்பட்ட பீமஸேனனைக்கண்டு யுத்தத்தில் அவனைக்காப்பாற்றுவதற்காக அவனுக்கு எதிராகச்சென்றான. உதாரமானமனமுள்ளவர்களும் வீரர்களுமான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் பீமனிருவரும் தூரத்தில் ஸாத்யகியைக்கண்டு களிங்கர்களோடு போர்புரிந்தார்கள் ஜயசீலர்களுட்சிறந்தவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான ஸாத்யகி வேகமாக அவ்விடத்திற்சென்று பீமனுக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பின்புறத்தில் நின்றான் கையில் விற்பிடித்த அந்தஸாத்யகி உக்கிரமானகாரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பயங்கரமான வடிவத்துடன் களிங்கர்களைப் பார்த்தான். அந்த யுத்தகளத்தில் பீமன் களிங்கர்களிடத்தினின்று உண்டானதும் மாமிஸங்களாலும் ரத்தங்களாலும் சேறுபட்டதும் ரக்தவெள்ளத்துடன்கூடியதுமான ஒருநதியை உண்டுபண்ணினான். மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் களிங்கவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் இடையிலபெருகுகின்றதும் எவ்விதத்தாலும்தாண்டமுடியாததுமான அந்த ரக்தநதியைத் தாண்டினான் ராஜரே! அவ்வாறுயுத்தம் செய்கிற பீமஸேனனைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள், 'காலனே பீமஸேனஉருவத்துடன் களிங்கர்களோடு யுத்தம்செய்கிறான்' என்று அலறினார்கள். பிறகு, நான்குபக்கங்களிலும் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற சேனைகளையுடைய சந்தனுகுமாரரானபீஷ்மர் போர்க்களத்தில் அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்து வந்தார். பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்மருடைய அந்த ரதத்தை ஸாத்யகி, பீமஸேனன், பார்ஷதனானதிருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய மூவரும் எதிர்த்துவந்தார்கள். அவர்களனைவரும் ரணகளத்தில் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை விரைவாகச்சூழ்ந்துகொண்டு வன்மையோடு தொடுக்கப்பட்ட மும்மூன்றுகொடிய அம்புகளாலே பீஷ்மரை மூடினார்கள். உம்முடையபிதாவான பீஷ்மர் அவ்வாறு முயற்சிசெய்கின்ற பெரிய வில்லாளிகளை மும்மூன்றுபாணங்களால் திருப்பியடித்தார். பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே அந்த

1 ஒருவகைமரம.

மகாரதர்களைத் தடுத்து ஸ்வர்ணமயமான கவசத்தையணிந்த பீம னுடைய குதிரைகளை அம்புகளால் கொன்றார். குதிரைகள் கொல்லப் பட்டதேரின்மீது வீற்றிருக்கின்றவனும் பிரதாபசாலியுமான பீம ஸேனன் காங்கேயருடைய ரதத்தைக்குறித்து ஒருசக்தியை விரை வாக எறிந்தான். உமதுடைய பிதாவான தேவவ்ரதர் அந்தச்சக்தி தம்மிடம் வருவதற்குள் அதை மூன்று துண்டாக்கினார். அந்தச்சக்தி யுத்தபூமியில் சிதறியது. புருஷச்ரேஷ்டரே! பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் எஃகினால் செய்த மிக்ககூரிய ஒருபெரிய கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அந்தரதத்தினின்று விரைவாகத் துள்ளிக் கீழேகுதித்தான். பிறகு, ஸாத்யகியும் விரைவாகப் பீமனுக்குப் பிரி யத்தைச்செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தோடு காங்கேயருடைய ஸாரதியை விரைவாகக் கணைகளால் அடித்துக் கீழேதள்ளினான். தேராளிகளுட் சிறந்த பீஷ்மரோ அந்த ஸாரதி கொல்லப்பட்ட வுடனே காற்றைப்போலச் செல்லுகின்ற குதிரைகளாலே யுத்த பூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார். அரசரே! பிறகு, பெரிய விரதமுள்ள பீஷ்மர் விலகிப்போனவுடன், பீமஸே னன் உலர்ந்த காட்டைக்கொளுத்துகிற பெருநெருப்புப்போல அதிகமாக ஜ்வலித்தான். அவன் எல்லாக்காளிங்கர்களையும் கொன்றுவிட்டு ஸேனையின் மத்தியில் நின்றான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்ட பீமனை உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுள் ஒரு வனாவது எதிர்க்கச்சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. தேராளிகளுட் சிறந்த திருஷ்டத்யும்னன் கீர்த்திமானான அந்தப்பீமனைத் தன்தேரின் மீதேற்றிக்கொண்டு எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக் கும்பொழுதே வேறிடத்துக்குச் சென்றான். பரதர்களிற்சிறந்த வரே! அந்தப்பீமஸேனன் பாஞ்சாலவீரர்களாலும் மத்ஸ்யதேசத்து வீரர்களாலும் புகழப்பட்டு திருஷ்டத்யும்னனைத் தழுவிக்கொண்டு பிறகு ஸாத்யகியிடம் சென்றான். பிறகு, உறுதியான வலிமை யுள்ளவனும் யதுகுலத்தில் பிறந்தவீரர்களுள் சிறந்தவனுமான ஸாத்யகி திருஷ்டத்யும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீமஸேனனைநோக்கி அவன் சந்தோஷிக்கும்படி பின்வருமாறு கூறலானான். 'பாக்யவிசேஷத்தினாலே கலிங்கராஜனும் ராஜபுத் திரனான கேதுமானும் கலிங்கராஜகுமாரனான சக்ரதேவனும் மற் றக்கலிங்கர்களும் யுத்தத்தில் (உன்னால்) கொல்லப்பட்டார்கள். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் சூழப்பட்டதும் மகாபுருஷர்களாலே நிரம்பியதும் தைர்யமுடையவர்களான யுத்தவீரர்களால் அடையப்பட்டதுமான கலிங்கர்களுடைய பெரிய ஸேனாவ்யூகமானது ஏகாகியான உன்னால் உன் புஜபலத்தினாலும்

வீர்யத்தினாலும் அடிக்கப்பட்டது' என்றான். பகைவர்களை அழிக்குந் திறமையுள்ளவரே! நீண்டகைகளையுடையவனான சினியினுடைய [1] பௌத்திரன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத் தன் ரதத்தினின்று (திருஷ்டத்யும்னனுடைய) ரதத்தில் விரைவாகத்தாவிய பாண்டவனைக் கட்டிக்கொண்டான் பிறகு, மகாரதனான ஸாத்யகி மீண்டும் தன்ரதத்தை அடைந்து பீமனுடைய பலத்தை விருத்திசெய்துகொண்டு அதிகோபத்துடன் உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களை நாசஞ்செய்தான்

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனனுடைய யுத்தம்.)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு, அந்தப்பகலில் [2] பிற்பகுதித் தொடக்கத்தில், தேராளிகள் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்படைகள் குதிரைக்காரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு அதிகமான க்ஷயம் உண்டாகவே, பாஞ்சாலராஜகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன், அஸ்வத்தாமா சல்யன் மகாத்மாவானகிருபர் இந்தமூன்றுமகாரதர்களோடும் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான் மிக்கபலசாலியான அந்தப் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் கூர்மையுள்ள பத்துக்கணைகளால் உலகப்ரஸித்திபெற்றவைகளான அஸ்வத்தாமாவினுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். வாகனங்கள் கொல்லப்பட்ட துரோணபுத்திரர், பிறகு சல்யனுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாக ஏறித் திருஷ்டத்யும்னன்மீது அம்புகளைப்பொழிந்தார். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவை எதிர்த்ததைக்கண்டு அபிமன்யுவும் கூர்மையுள்ளபாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். புருஷஸ்ரேஷ்டனான அந்த அபிமன்யு சல்யனை இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் கிருபரை ஒன்பது பாணங்களாலும் அஸ்வத்தாமாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான் பிறகு, அஸ்வத்தாமா அபிமன்யுவை ஒருபாணத்தால் விரைவாக அடித்தான்; பிறகு, சல்யன் பத்துக்கணைகளாலும் கிருபர் கூர்மையுள்ள மூன்றுகணைகளாலும் அடித்தார்கள் உம்முடைய பௌத்ரனான லக்ஷ்மணன் (யுத்தமுனையில்) நிற்கின்ற அபிமன்யுவை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் எதிர்த்தான். பின்பு, யுத்தம் நடந்தது. சத்துரு வீரர்களை அழிப்பவனான லக்ஷ்மணன் அதிககோபங்கொண்டு

---

1 ஸாத்யகி. 2 'அபராஹ்ண' என்பது மூலம்; பகல் 18 - நாழிகைக்கு மேல் 24 - நாழிகைவரையிலுள்ள காலம்.

அபிமன்யுவை அடித்தான். அது ஆச்சர்யமபோலிருந்தது பரதர்களிற்சிறந்தவரே! கைகேயராகதவனை அபிமன்யுவும அதிகமகோபங கொண்டு பிராதாவான லக்ஷ்மணனை ஐம்பதுபாணங்களால அடித்தான். மகாராஜரே! லக்ஷ்மணனும அபிமன்யுவினுடையவில்லைப பிடிக்குமிடத்தில ஒருபாணத்தால இரண்டாகத துண்டாக்கினன். பிறகு, எல்லாஜனங்களும கூச்சலிட்டார்கள பகைவர்களை அழிபபவனை அபிமன்யு, வெட்டப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு, விசித்ரமாயும மிகக வேகமுள்ளதாயுமிருக்கின்ற வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்தான புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும அந்த யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர எதிர்த்துச செய்வதற்குப பிரதி செய்வதில விருப்பத்துடன் கூரியசரங்களால் அடித்துக்கொண்டார்கள். பிறகு, பிரஜைகளுக்கெல்லாம தலைவனும அரசனுமான துரியோதனன் மகாரதனை தன்புத்திரன் உமமுடைய பௌத்ரனை அபிமன்யுவினாலே பீடிக்கப்படுவதைக்கண்டு விரைவாக அவவிடம சென்றான் உமது குமாரன் அங்குத் திரும்பிவந்தவுடன், எல்லா அரசர்களும் அனேக ரதங்களோடு அபிமன்யுவை நானகு புறங்களிலும சூழ்ந்துகொண்டார்கள வேந்தரே! கிருஷ்ணனுக்குச் சமமான பராக்கிரமமுடைய சூரனை அந்த அபிமன்யு யுத்தத்தில எவ்விதத்தாலும ஜயிக்கமுடியாத அப்படிப்பட்ட சூரர்களால் சூழப்பட்டும மனவருத்தமடையவில்லை. பிறகு, தனஞ்சயனும அந்தயுத்தத்தில தன்புத்ரனை அபிமன்யு வீரர்களை எதிர்த்தது கண்டு அவனைககாப்பதில் ஆவலோடு எதிரில ஓடிவந்தான். பிறகு, பீஷ்மரையும் துரோணரையும முதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்கள ஒன்றுசேர்ந்து தேர்களோடும யானைகளோடும குதிரைகளோடும அர்ஜுனனை எதிர்த்தார்கள். யானைகளாலும குதிரைகளாலும தேர்களாலும காலாட்படைகளாலும விரைவாகத தாக்கப்பட்டுப பூமியினுண்டான புழுதியானது சூரியனுடைய ரதத்தையடைந்ததாகக் காணப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான யானைகளும் அனேக அரசர்களும் எவ்விதத்தாலும அவனுடைய பாணமார்க்கத்தையடைந்து எதிர்க்கவில்லை எல்லாப்பிராணிகளும் அலறின திசைகள இருளடைந்தவையாயின. கௌரவர்களுடையபயங்கரமான கொடியஅநீதியானது நன்குகாணப்பட்டது பரதச்ரேஷ்டரே! அர்ஜுனனுடைய அம்புக்கூட்டங்களாலே ஆகாயமும திக்குகளும பூமியும சூரியனும காணப்படவில்லை தேர்களும யானைகளும அழிக்கப்பட்டன சிலதேராளிகள் போரில்கொல்லப்பட்ட குதிரைகளையுடையவர்களானார்கள். சிலதேர்ப்படைத்தலைவர்கள்

அதிவேகமாக ஓடுகின்ற ரதமுடையவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். சில ரதிகர்கள் தோள்கள் பிளந்தவர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களும் தோள்வளைகளையணிந்தகைகளாலே ஆயுதங்களைப்பிடித்தவர்களுமாக ஆங்காங்குக் காணப்பட்டார்கள். அரசரே! அர்ஜுனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினாலே குதிரைவீரர்களும் யானைவீரர்களும் முறையே குதிரைகளையும் யானைகளையும் இழந்து நான்குபக்கத்திலும் ஓடினார்கள். அரசர்கள், அர்ஜுனன்பாணங்களால் தேர்களினின்றும் யானைகளினின்றும் குதிரைகளினின்றும் கீழேவிழுந்தவர்களும் வீழ்த்தப்படுகின்றவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள் அர்ஜுனன் ஆங்காங்கு யுத்தத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட கதைகளையும் வாள்களையும் ஈட்டிகளையும் அம்புப்பெட்டிகளையும் பாணங்களையும் வில்களையும் அங்குசங்களையும் கொடித்துணிகளையும் ஏந்திய மனிதர்களுடைய கைகளைக் கொடிய அம்புகளாலே துணித்தான், பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனாகவுமிருந்தான் பரதகுலத்திற் பிறந்த ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் கீழே (அறுத்துத் தள்ளப்பட்டு) ஜ்வலிக்கின்ற ஈட்டிகள்; உலக்கைகள், பிராஸங்கள், பிண்டிபாலங்கள், பட்டாகத்திகள், கூர்மையுள்ள கோடாலிகள், தோமரங்கள், அடித்துத் தள்ளப்பட்ட பொற்கவசங்கள், த்வஜங்கள், கேடகங்கள், விசிறிகள், பொற்காம்புகளுள்ள குடைகள், [1] தாற்றுக்கோல்கள், பூட்டாங்கயிறுகள், சாட்டைகள் ஆகிய இவற்றின் குவியல்கள் போர்க்களத்தில் நிறைந்தனவாகக் காணப்பட்டன. பாரதரே! அந்தப் போரில் சூரனான அர்ஜுனனை எவ்விதத்தாலாவது எதிர்க்கக்கூடிய மனிதன் உமது படையில் ஒருவனும் இல்லை. அரசரே! எந்தெந்த மனிதன் யுத்தத்தில் பார்த்தனை எதிர்த்தானோ அந்த அந்த மனிதன் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் பரலோகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான். உம்மைச்சேர்ந்த அந்த யுத்தவீரர்கள் நாற்புறங்களிலும் ஓடும்பொழுது அர்ஜுனனும் வாஸுதேவரும் சிறந்த சங்கங்களை ஊதினார்கள். அந்த ஸேனை முழுதும் தோல்வியடையும்படி செய்யப்பட்டதைக்கண்டு உமது பிதாவான பீஷ்மர், யுத்தத்தில் சூரரான துரோணரை நோக்கிப் புன்னகையுடன் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார். 'வீரரே! பலசாலியான இந்தப் பாண்டுபுத்திரன் கிருஷ்ணனோடு சேர்ந்து (நம்முடைய) ஸைன்யங்களை நெருப்புப்போல எரிக்கிறான். இவனுடைய ரூபமானது காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பாகக் காணப்படுதலால் இந்த அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன். இந்தப்பெரிய சேனையானது நம்மால் திருப்பமுடியாதது. இந்த ஸேனையானது

1 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

ஒன்றை ஒன்று பார்த்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஓடு கிறது. நீர் பாரும். இதோ ஸூர்யனும் ஸர்வவிதத்திலும் எல்லாப் பிராணிகளுடைய கண்களையும் கவர்கிறவன்போலச் சிறந்ததான அஸ்தகிரியை நாடுகிறன். புருஷச்ரேஷ்டரே! ஆதலால், இந்த ஸமயத்தில் யுத்தத்தை நிறுத்துவதே உசித மென்று நான் எண்ணுகிறேன். களைத்தவர்களும் பயந்தவர்களு மான நமமுடைய யுத்தவீரர்கள் எவ்விதத்தாலும் போர்புரியமாட் டார்கள்' என்றனர். அரசரே! மஹாரதரான பீஷ்மர் ஆசார்ய ச்ரேஷ்டரான துரோணரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பிறகு உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும் படி செய்தார். பிறகு, ரதங்களோடும் யானைகளோடும் தேர்க ளோடுங்கூடின பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்க ளோடு ஜயத்தைப்பெற்று அடிக்கடி ஸிம்மநாதஞ் செய்தார்கள். தனஞ்சயன் முதலான மகாரதர்கள் மனக்களிப்புற்று நான்குவித வாத்யகோஷங்களால் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பாச றையைக் குறித்துச்சென்றார்கள். பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! பிறகு, சூரியன் மறைந்து ஸந்தியாகாலம் வரவே, உமது சேனைக ளுக்கும் அந்தப் பாண்டவவீரர்களுக்கும் யுத்தம் நின்றுவிட்டது.

இரண்டாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஐம்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(இருதிறத்துச் சேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டது.)

பாரதரே! இரவுமுடிந்தவுடனே, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் அப்பொழுது திரும்பவும் யுத்தத்திற்காகப் புறப்படும்படி சேனை களைக் கட்டளையிட்டார். கௌரவர்களுக்கெல்லாம் பிதாமஹரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் அப்பொழுது உம்முடைய புத்தி ரர்களுக்கு ஜயத்தை விரும்பிப் பெரிதான கருடவ்யூகத்தை ஏற் படுத்தினர். உமது பிதாவான பீஷ்மர் தாம் அந்த வ்யூகக்கருட னுடையமுகத்தில் நின்றார்; த்ரோணரும் ஸாத்வதனை கிருதவர் மாவும் இரண்டு கண்களானார்கள்; கீர்த்திசாலிகளான அச்வத்தா மாவும் கிருபரும் தலையானார்கள். ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் தரிகர்த் தர்களோடும் கேகயர்களோடும் வாடதானர்களோடுங் கூடின பூரி ஸ்ரவஸ், சலன், சல்யன், பகதத்தன், மத்ரகர்கள், ஸைந்தவர்கள், ஸௌவீரர்கள், பஞ்சநதர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஜயத்ரதனோடும்கூட (அந்தவ்யூகத்தின்) கழுத்தில் அமர்த்தப்பெற்றனர். துரியோதன

ராஜன் பரிவாரங்களோடுகூடின ஸஹோதரர்களால் சூழப்பெற்று (வ்யூஹத்தின்)பின்புறத்திலிருந்தான். மஹாராஜரே! அவந்திதேசத்தரசர்களாகியவிந்தானுவிந்தர்களும் சகர்களோடுகூடியகாம்போஜனும் சூரஸேனர்களும் (அதன்) வாலானார்கள். கவசமபூண்டமாகதர்களும் கலிங்கர்களும் தாஸேரகர்களின்கூட்டங்களோடு வியூஹத்தின வலப்புறத்தை அடைந்திருந்தார்கள். காகருசர்களும் விகுஞசர்களும் முண்டர்களும் குண்டீவருஷர்களும் பிருகத்பலனோடுகூடி அதற்கு இடப்புறத்தில நின்றார்கள் அந்தக்கௌரவசேனை அணிவகுக்கப்பட்டது கண்டு பகைவர்களைவருத்துபவனான ஸவ்யஸாசி த்ருஷ்டத்யும்னனோடு யுத்தகளத்தில தன்ஸைனியத்தை எதிரணிவகுத்தான். பீமஸேனன பற்பல ஆயுதத்திரள்களோடு கூடியவர்களும பறபலதேசங்களிலதோன்றியவர்களுமான அரசர்களால்சூழப்பட்டு, அர்த்தசந்திரவடிவமாக அணிவகுக்கப்பட்டு அதிபயங்கரமாயிருக்கின்ற அதன்வலப்பக்கத்துச்கொம்பை அடைந்து பிரகாசித்தான். அவனுக்குப்பின்புறத்தில் விராடனும மகாரதனான துருபதனும இருந்தனர அவர்களுக்குப்பின் நீலன் கறுத்த ஆயுதங்களுள்ள வீரர்களுடன் நின்றான். மிககபலவானான திருஷ்டகேது நீலனை அடுத்துநின்றான். பாரதரே! சேதிதேசத்துவீரர்களாலும காசியர்களாலும் கரூஷர்களாலும பௌரவர்களாலும் சூழப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னன, சிகண்டி, பாஞ்சாலர்கள், பிரபத்ரகர்கள் ஆகிய இவர்கள் பெரியசேனையின் மத்தியத்தில யுத்தம் செய்ய நின்றார்கள். அவ்விடத்திலேயே தர்மராஜரும யானைப்படையால சூழப்பட்டு நின்றார். மன்னரே! பிறகு, ஸாத்யகியும் த்ரௌபதி புத்ரர்களைவரும பின்புறத்தில நின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பின்புறத்தில சூரனான அபிமன்யு இருந்தான் அவனுக்கப்புறத்தில இராவான் நின்றன மஹாராஜரே! அவனுக்கும் அப்புறத்தில் பீமஸேனனுடைய குமாரனும் மகாரதர்களான கேகய வீரர்களுமாகிய எல்லோரும அதன் இடவிலாப்புறத்தை அடுத்துநின்றார்கள். எல்லாஉலகங்களையும ரக்ஷிக்கின்றவரான ஜனார்த்தனரை ரக்ஷகராகவுடையவனும் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனுமான அந்தஅர்ஜுனன் அந்தவ்யூகசந்திரனுடைய இடக்கொம்பில நின்றான். உம்முடையபுத்திரர்களைக் கொல்வதின் பொருட்டு அந்தக்கக்ஷியில்சேர்ந்துகொண்டவர்களும் பாண்டவர்களும் இவ்வாறான இந்தப் பெரிய எதிரணியை அமைத்தார்கள். பிறகு, ஒருவரையொருவர் கொல்லுகின்றவர்களான உம்மைச் சேர்ந்த படையிலுள்ளவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்க்கிற தேராளிகளுடனும் யானைகளுடனுங்கூடின போர்

நடக்க ஆரம்பித்தது அரசரே! பரஸ்பரம் கொல்லுகிற அந்தக் குதிரைக்கூட்டங்களும் தேராளிகளுடைய கூட்டங்களும் ஆங்காங்கு விழுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. ஓடுகின்றவைகளும் தனித்தனியாக இடித்துக்கொள்ளுகின்றவைகளுமான ரதக்கூட்டங்களுடைய நெருங்கின ஒலியானது துந்துபிவாத்யங்களினுடைய சப்தங்களோடு சேர்ந்து ஒலித்தது. பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! உம்முடைய படைவீரர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் நடந்த மிக்க கைகலந்த யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் கொல்லுகின்றவர்களான வீரர்களுடைய முழக்கமானது ஆகாயத்தை அளாவியது.

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பாரதரே! பிறகு, உம்முடைய படைகளும் மற்றவர்களுடைய படைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது தனஞ்சயன் உமது தேராளிகளுடைய படையைக் கொன்றான். அதிரதனான அந்தத் தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் தேர்ப்படையை அம்புகளால் பிளந்தான். யுகமுடியுங்காலத்துக் காலன்போன்ற அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தக் கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் முயற்சியுடனே பாண்டவர்களையெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். அவர்கள் பிரகாசமான கீர்த்தியைவிரும்பி மிருத்யுவே யுத்தத்தினின்று நிவிருத்திப்பதற்குக் காரணமென்று எண்ணி ஒரேமனத்துடன் பாண்டவர்களுடைய சேனையைப் பலவாறாக நாசம்செய்தார்கள். அவர்களும் யுத்தத்தில் (பகைவர்களை) நன்றாக எதிர்த்தார்கள். ஓடுகின்றவர்களும் அடிக்கப்பட்டவர்களும் நாற்புறங்களிலும் சுற்றிவருகின்றவர்களுமான பாண்டவர்களாலும் கௌரவர்களாலும் ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை. அந்தத்தருணத்தில் சூரியனை மறைக்கும் பெரும்புழுதி யுத்தபூமியினின்றும் மேலேஎழுந்தது. அந்தயுத்தபூமியில் ஒருங்குகூடியிருக்கின்றவீரர்கள் திசைகளையாவது திசைக்கோணங்களையாவது அறியவில்லை. அரசரே! யுத்தத்தில் த்வஜமுதலான அடையாளத்தினாலும் ஸங்கேதங்களாலும் பெயர்களாலும் கோத்திரங்களாலும் ஒருவரையொருவர் தெரிந்துகொண்ட வீரர்களுக்கு அப்பொழுது ஆங்காங்கு யுத்தம் நடந்தது. ஸத்யஸந்தரான த்ரோணராலே காக்கப்பட்ட கௌரவவ்யூகமானது அந்தயுத்தத்தில் எவ்வித்தாலும் உடைக்க

முடியவில்லை. அவ்வாறே, ஸவ்யஸாசியினாலும் பீமனாலும் நன்றாக பாதுகாக்கப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய பெரிய வ்யூகமானது (கௌரவர்களால்) எவ்விதத்தாலும் உடைக்கப்படவில்லை. அந்த யுத்தத்தில் இரண்டுபடைகளிலும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப் போர்புரிகின்ற ரதங்களையும் யானைகளையுமுடையவர்களான யுத்த வீரர்கள் படைமுகத்தினின்றும் வெளியில் வந்து தாக்கி நன்றாகப் போர்புரிந்தார்கள். பெரும்போரில் குதிரைக்காரர்கள் பளபளப் பான ரிஷ்டிகளாலும் ஈட்டிகளாலும் [1] குதிரைவீரர்களால் (குத்திக்) கீழேதள்ளப்பட்டார்கள். அதிபயங்கரமான அந்த யுத்தத்தில் தேராளி தேராளியை எதிர்த்துப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே யுத்தபூமியில் அடித்துத் தள்ளினான். உமது படையிலும் சத்துருவின்படையிலுமுள்ள யானையின்மீதுள்ளவர்கள் எதிர்த்துப் போர்புரிகின்ற யானைக்காரர்களை நாராசங்களாலும் பாணங்களாலும் தோமரங்களாலும் நான்கு பக்கத்திலும் தள்ளினார்கள். ஒருவன் போரில் பாய்ந்து உத்தமமானயானையின் மீதேறி (அதிலிருப்பவனுடைய) தலைமயிரைக் கையால் பிடித்துத் தலையை [2] அறுத்தான். யானையினுடைய கொம்புமுனையினால் மார்பு பிளக்கப்பட்ட மற்றவீரர்கள் யுத்தத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டே உதிரத்தைக் கக்கினார்கள். யானையினுடைய கொம்பிலிருக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனுமான ஒருவீரன் கஜசிக்ஷையையும் அஸ்திரங்களையும் அறிந்த ஒரு வீரனாலே சக்தியினால் பிளக்கப்பட்டு அதிக நடுக்கமுற்றான். ஒன்றற்கொன்று தீங்கிழைப்பவனவான காலாட்கூட்டங்கள் போரில் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் பிண்டிபாலங்களாலும் கோடாலிகளாலும் காலாட்களை வீழ்த்தின. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! யுத்தத்தில் இரண்டு சேனைகளிலும், தேராளியும், கஜயூதபதியை எதிர்த்து அதனை நாசஞ்செய்தான். யானைக்காரனும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனை அடித்துக் கீழேதள்ளினான். குதிரைமீதுள்ளவன் ஈட்டியினால் ரதிகனைக் கீழேதள்ளினான். ரதிகனும் குதிரைமீதுள்ளவனைப் போரில் தள்ளினான். காலாள் தேராளியையும், தேராளி காலாளையும் கூர்மையானசஸ்திரங்களாலே அடித்துத் தள்ளினார்கள்; யானையின்மீதுள்ளவர்கள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்களைத் தள்ளினார்கள்; அப்பொழுது, குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் யானையின் மீதுள்ளவர்களைக் கீழேதள்ளினார்கள். அது ஆச்சரியமாயிருந்

---

1 கூறியதுகூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.
2 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

தது யானையின்மீதுள்ள உததம வீரர்களாலே ஆங்காங்குக் காலாட்கள் தள்ளப்பட்டவர்களாக்க காணப்பட்டார்கள்; அவர்களாலும், யானையின்மேறி யுத்தம் செய்பவர்கள் தள்ளப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் குதிரைக்காரர்களாலே காலாட் கூட்டங்களும், காலாட்களாலே குதிரைக்காரர்களுடைய கூட்டங்களும், நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் தள்ளப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன. பரதச்ரேஷ்டரே! முறித்துத்தள்ளப் பட்டிருக்கின்ற கொடிமரங்களாலும் விற்களாலும் தோமரங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் கதாயுதங்களாலும் பரிகங்களாலும் கம்பனங்களாலும் சக்திகளாலும் சித்ரமான கவசங்களாலும் கணபங்களாலும் அங்குசங்களாலும் நிர்மலமாயிருக்கின்ற பட்டாக்கத்திகளாலும் பொற்கட்டுக்களுள்ள அம்புகளாலும் பெரிய சித்திரக்கம்பளங்களாலும் சிறியகம்பளங்களாலும் மிக்க விலைபொருந்திய ஆட்டுரோமக்கம்பளங்களாலும் அந்த யுத்தபூமியானது விசித்திரமான மாலைகளாலே சித்திரிக்கப்பட்டதுபோல விளங்கியது. மகாயுத்தத்தில் மாம்ஸத்தினாலும் ரக்தத்தினாலும் சேறுள்ளதான யுத்த பூமியானது கீழேவிழுந்திருக்கின்ற மனிதர்களுடைய தேகங்களாலும், குதிரைகளினுடைய உடல்களாலும், யானைகளின் சரீரங்களாலும், நடப்பதற்கு இயலாததாகியது. யுத்தபூமியில் உண்டான புழுதியானது யுத்தத்திலுண்டான ரக்தங்களால் நன்றாக நனைக்கப் பட்டுத் தணிந்தது. எல்லாத்திசைகளும் மாசற்றவையாயின. பாரதரே! எண்ணிறந்த தலையில்லா முண்டங்கள் உலகத்தினுடைய விநாசத்திற்கு அறிகுறியாக நான்கு பக்கங்களிலும் எழுந்து கூத்தாடின மிக்கக்கொடியதும் அச்சத்தைத் தருவதுமான அந்த யுத்தம் நடக்குமளவில் ரதிகர்கள் நாற்புறங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். பிறகு, ஸிம்மத்திற்கொப்பான பராக்ரமமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களுமான பீஷ்மரும் துரோணரும் ஸிந்து தேசாதிபதியான ஜயத்ரதனும் புருமித்திரனும் ஜயனும் போஜனும் சகுனியுடன் கூடின சல்யனும் அடிக்கடி பாண்டவர்களுடைய படைகளை நாசம் செய்தார்கள். அவ்வாறே, பீமஸேனனும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனும் ஸாத்யகியும் சேகிதானனும் திரௌபதி புத்திரர்களும் எல்லா அரசர்களோடுங் கூடின உம்மைச்சேர்ந்தவர்களையும் உம்துபுத்திரர்களையும் யுத்தரங்கத்தில் தேவர்கள் அஸுரர்களைத் துரத்தியதுபோலத் துரத்தினார்கள் அவ்வாறே, யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொள்ளும் க்ஷத்திரிய ச்ரேஷ்டர்கள் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களாகவும் கோரரூபிகளாகவும் அஸுரர்களைப்போல விளங்கினார்கள் இரு

திறந்துச்சேனைகளிலுமுள்ள பிரதான வீரர்கள் சத்துருக்களை ஜயித்து ஆகாயத்தில் விளங்கும் கிரகங்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். பிறகு, உமது புத்திரனான துரியோதனன் ஆயிரம் ரதங்களோடு யுத்தத்தில் பாண்டு புத்திரனான பீமஸேனனையும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனையும் எதிர்த்தான். அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் அனைவரும் பெரியசேனையுடன் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களும் சத்துருக்களை அழிப்பவர்களுமான துரோணரையும் பீஷ்மரையும் எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு சிறந்த அரசர்களை நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்தான். அர்ஜுனகுமாரனும் ஸாத்யகியும், ஸௌபலனான சகுனியினுடைய ஸைனியத்தை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் விஜயத்தை விரும்புகின்றவர்களான உமமைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய யுத்தமானது மறுபடியும் நடந்தது.

ஐம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் முதலான வீரர்களுடைய யுத்தம்.)

பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களான அந்த அரசர்களும் யுத்தத்தில் பல்குனனைப்பார்த்து அனேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு நான்குபக்கங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டார்கள். பாரதரே! பிறகு, அந்தவீரர்கள் அனைவரும் அந்த அர்ஜுனனைத் தேர்க்கூட்டத்தால் சூழ்ந்துகொண்டு அனேகஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் எப்பக்கத்திலும் தடுத்தார்கள். கோபங்கொண்ட கௌரவவீரர்கள் பல்குனனுடைய ரதத்தைக்குறிவைத்துப் பளபளப்புங் கூர்மையுமுள்ள சக்திகளையும் கதாயுதங்களையும் பரிகங்களையும் ஈட்டிகளையும் கோடாலிகளையும் முத்கரங்களையும் உலக்கைகளையும் எறிந்தார்கள். விட்டிற்பூச்சிகளுடைய கூட்டத்தைப்போல வருகின்ற அந்தச்சஸ்திரவர்ஷத்தைப் பார்த்தன் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே நாற்புறங்களிலும் தடுத்தான். அந்தயுத்தகளத்தில் மனிதர்களுடைய வல்லமைக்கு மேற்பட்டிருக்கின்ற அர்ஜுனனுடைய அந்தத்திறமையைக்கண்டு, அவனை, தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும், 'நல்லது நல்லது' என்று புகழ்ந்தார்கள். ஸாத்யகியும் அபிமன்யுவுமாகிய இருவரும் பெரிதான ஸேனையினால் சூழப்பட்டுச்

சகுனியுடன்கூடின சூரர்களான காந்தாரவீரர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள் அந்தயுத்தத்தில் சகுனியைச் சேர்ந்தவீரர்கள் கோபங்கொண்டு பற்பல ஆயுதங்களாலே விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றிய ஸாத்யகியினுடைய சிறந்த தேரை எள்ளளவு எள்ளளவாகக் கோபத்தால் வெட்டியெறிந்தார்கள் பகைவர்களை வருத்துகிறவனான ஸாத்யகியோ பயங்கரமான யுத்தம் நடந்து வருமதருணத்தில் தனதுதேரை இழந்து அபிமன்யுவினுடைய தேரில் விரைவாக ஏறினான். ஒரேரதத்தின்மீதேறியவர்களான அவ்விருவரும் ஸௌபலனுடைய சேனையை அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள கூர்மையான அம்புகளாலே விரைவாக நாசம் செய்தார்கள் அந்தயுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களான துரோணர் பீஷ்மர் இருவரும், கூர்மையுள்ளவைகளும் கழுகுஇறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளாலே தர்மராஜருடையஸேனையை நாசஞ்செய்தார்கள். பிறகு, ராஜாவான தர்மநந்தனரும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும், சேனையிலுள்ளவர்களனைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, துரோணருடையபடையைநோக்கி எதிர்த்து அருகில்சென்றார்கள் முற்காலத்தில் அதிகபயங்கரமான தேவாஸுரயுத்தம்நடந்ததுபோல மயிர்சிலிர்க்கச்செய்வதும், மிகப் பெரியதும், கைகலந்ததுமானயுத்தமானது நடந்தேறியது. பீமஸேனன் கடோத்கசன் இவ்விருவரும் மிகவும்பெரிதானகாரியத்தைச் செய்தார்கள். பிறகு, துரியோதனன் அவ்விருவரையும் எதிர்த்து வந்து தடுத்தான் பாரதரே! கடோத்கசன், பிதாவான பீமஸேனனைக்காட்டிலும் மேலாகப் போர்புரிந்தான் ஆச்சரியகரமான ஹிடிம்பாபுத்ரனுடைய அந்தப்பராக்கிரமத்தை நாங்கள் அந்த யுத்தத்திலகண்டோம். பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனனோ மிக்க கோபங்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்து ரோஷமுள்ள துரியோதனனை ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான் பிறகு, துரியோதனராஜன் வலிமைபொருந்திய அந்த அடியினாலே துன்பமடைந்து ரதத்தின்மத்தியில் உட்கார்ந்தான், மூர்ச்சையுமடைந்தான். அரசரே! துரியோதனன் பிரஜ்ஞையிழந்ததை அறிந்து, அவனுடைய ஸாரதியானவன் மிகவிரைவாக அவனைப் போர்க்களத்தினின்று வேறிடத்திற்குக்கொண்டுபோனான். பிறகு, சேனையானது முறிய அடிக்கப்பட்டது பிறகு, நான்குபக்கங்களிலும் ஓடும் அந்தக் கௌரவசேனையைப் பீமன் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்துக்கொண்டு அதன்பின்புறத்தில் அதனுடன்கூடவே ஓடினான். துரோணரும் காங்கேயரும் அந்தச் சேனையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, தேராளிகளுள் சிறந்தவனான த்ருஷ்டத்யும்ன

னும், பாண்டுபுத்திரரான தாமநந்தனரும பகைவர்களுடைய படையை அழிக்குந திறமைபொருந்திய கூர்மையுள்ள பாணங்க ளால அடிததாாகள ஓடுகின்ற உமது புத்திரனைச் சோந்த அந்தசசேனையை மகாரதாகளானபீஷ்மரும துரோணரும தடுபப தற்குச் சக்தியுள்ளவாகளாகவில்லை. பீஷ்மராலும மிககபலசாலி யான துரோணராலும தடுக்கபபடுகின்றஅநதசசேனையானது அவ விருவரும பார்ததுக்கொண்டிருக்குமபொழுதே ஓடிக்கொண்டே யிருந்தது. பிறகு, ஆங்காங்கு ரதிகர்கள் ஆயிரக்கணக்காக ஓடும பொழுது, ஒரேரதததின்மீதேறியிருக்கினற அபிமன்யு ஸாதயகி இருவரும யுததததில சகுனியினுடையசேனையை நான்குபுறதநி லும நாசமசெய்தாாகள் அப்பொழுது, அந்தஸாதயகி அபிமன்யு இருவரும, அமாவாஸ்யைதிதியை அடைநது ஆகாயத்தில் சநதிர சூரியர்களிருவரும விளங்குவதுபோல விளஙகினா வேநதரே! அர்ஜுனனே, பிறகு, கோபமுற்று மேகமானது நீரத்தாரைகளை ப பொழிவதுபோல உமமுடைய சேனையின்மீது சரமாரியைப் பொ ழிந்தான். பிறகு, அந்தயுத்தததில பாரத்தனுடைய அமபுகளால வதமசெய்யபபடும கௌரவசேனையானது துக்கததினாலும பயத் தாலும நடுக்கமுற்று ஓடியது அநதச் சேனைகள் ஓடுவதைககண்டு துரியோதனனுக்கு நன்மையைச்செய்வதில்விருபபமுள்ளவர்களும் மகாரதர்களுமான பீஷ்மரும் துரோணரும் பரபரபபுடன் தடுத் தார்கள். பிறகு, அரசனான துரியோதனன தேறுதல் அடைந்து நான்குபக்கத்திலும ஓடுகின்ற அநதஸைனியத்தைத் திருபபினான். பாரதரே! க்ஷத்திரியாகளுள் மகாரதாகளான எவரெவர்கள் எநத எநத இடததில உமது குமாரனைப் பாரததாாகளோ அவரவர்கள் அந்த அந்த இடததில திருமபினாகள். திரும்பினவர்களான அந்த வீரர்களைப பாரத்து அவாகளைக்காட்டிலும் வேறாயிருக்கின்ற மற்றஜனங்களும அன்யோன்யம் பகையோடும் லஜ்ஜையோடுமிருந் தார்கள். அரசரே! சநதிரோதயகாலத்தில் விருத்தியடைகின்ற கடலினுடைய வேகம்போல மறுபடியும மீண்டுவருகின்ற அவர்க ளுக்கு வேகமுண்டாயிற்று அரசனான துரியோதனன் யுத்தத்தில் அவாகள திரும்பிவருவதைப்பார்த்து விரைவாகச சநதனுகுமார ரான பீஷ்மரையடைநது, 'பாரதரே! பிதாமஹரே! நான் உம் மிடம் ஒன்று சொல்லுகிறேன்; அதனை நீர் தெரிந்துகொள்ளும். கௌரவரே! நீரும் அஸ்த்ரங்களையறிநதவர்களுள் உத்தமரும் புத்திரரையும் மித்திரவர்க்கங்களையுமுடையவருமான துரோணரும் மகாவில்லாளியான கிருபரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே, சேனை

ஓடுகிறதென்பதை நான் தக்கதென்று எண்ணவில்லை. யுத்தத்தில் உமக்கும் துரோணருக்கும் துரோண்புத்திரருக்கும் கிருபருக்கும் எவ்விதத்தாலும் பாண்டவர்கள் தகுந்த எதிராளிகளென்று நான் எண்ணவில்லை. பிதாமஹரே! வீரரே! பாண்டவர்களாலே இந்தச் சேனை கொல்லப்படுவதை நீர்பொறுத்துக்கொண்டிருத்தலால் அவர்களிடத்து அருளுள்ளவராகிறீர் இது நிச்சயம் அரசரே! முன்னரே சேர்ந்து ஆலோசிக்குங்காலத்தில், 'யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் தருஷ்டத்யும்னனையும் ஸாத்யகியையும் நான் எதிர்த்துப் போர்புரியேன்' என்று நீங்கள் எனக்குச் சொல்லியிருக்க வேண்டும் தேவரீர், ஆசாரியர், கிருபர் ஆகிய உங்களுடைய வார்த்தையைக்கேட்டன்றோ கர்ணனோடு சேர்ந்து செய்யவேண்டிய காரியத்தைப்பற்றி அப்பொழுதே நான் ஆலோசித்திருக்கிறேன் புருஷச்ரேஷ்டர்களே! உங்களிருவராலும் இந்த யுத்தத்தில் நான் கைவிடத்தக்கதவனாயின், தக்க வல்லமையோடு நீங்கள் போர்புரியவேண்டும்' என்று சொன்னான்.

பீஷ்மர் இந்தவார்த்தையைக் கேட்டு அடிக்கடி மிகநகைத்துக் கோபத்தினால் இரண்டு கண்களையும் புரட்டிவிழித்து உம்முடைய புத்திரனைப்பார்த்து, 'அரசனே! யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களாலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்று பலவாறாக உண்மையாயும் ஹிதமாயுமுள்ளவார்த்தையை நான் உனக்குக் கூறியிருக்கிறேன். பிராயமுதிர்ந்தவனும் வாழ்நாட்கள் சென்றவனுமான என்னாலே எது இப்பொழுது செய்யமுடியுமோ அதை என்சக்திக்குத்தக்கபடி செய்யப்போகிறேன். நீ பந்துக்களுடன் இப்பொழுது பார். அப்படிப்பட்ட நான் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒருவனாயிருந்து கொண்டு ஸைனியங்களுடன்கூடின பாண்டவர்களைப் பந்துக்களுடன்கூட இப்பொழுது தடுக்கப்போகிறேன்' என்று கூறினார். பீஷ்மர் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், உமது புத்திரர்கள் ஸந்தோஷத்தோடு சங்கங்களை ஊதினார்கள்; பேரிகைகளையும் மிகவும் அடித்தார்கள். வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவர்கள் பெரிதான அந்த முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சங்கங்களை ஊதினார்கள்; பேரிகைகளையும் முரசங்களையும் அடித்தார்கள்' என்றுகூறினான்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(தமது பிரதிஜ்ஞையைமீறிக் கண்ணபிரான் பீஷ்மரைக் கொல்லச்சென்றதும், அர்ஜுனன்தடுத்ததும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பயங்கரமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது பீஷ்மராலேபிரதிஜ்ஞைபண்ணப்பட்டவளவில், அதிக துக்கத்தையடைந்திருக்கின்ற என்புத்திரனாலே கோபமூட்டப் பட்டபீஷ்மர் அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவவீரர்களின்விஷயத்தில் யாதுசெய்தார்? [1] அல்லது பாஞ்சாலர்களாவது பிதாமஹரான பீஷ்மர்விஷயத்தில் யாதுசெய்தனர்? அதை எனக்குச் சொல்' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'பாரதரே! அன்றைக்குப் பெரும்பான்மையாக முற்பகல் சென்று சூரியனும் மேற்றிசையை அடைந்து மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களும் ஜயம்பெற்று மகிழ்ந்திருக்கையில் எல்லாத் தர்ம விசேஷங்களையுமறிந்தவரான உம்முடையபிதாவானபீஷ்மர் பெரிய சேனையினாலும் உமதுபுத்திரர்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டு வேகமுள்ளகுதிரைகளோடு பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்துச்சென்றார். பாரதரே! பிறகு, உமது அநீதியினாலே நமக்குப் பாண்டவர்களுடன் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டு பண்ணக்கூடிய கைகலந்த போர் நடக்க ஆரம்பித்தது அந்த யுத்தத்தில் சப்திக்கின்றவிற்கள் அடிக்கப்படுகின்றகையுறைகள் இவற்றின் பெரியசப்தமானது பிளக்கப்படுகின்றமலைகளினுடையசப்தம் போலத் தோன்றியது அந்தயுத்தரங்கத்தில் நாற்புறங்களிலும், 'நில்; நிற்கிறேன்; இவனைத்தெரிந்துகொள்; திரும்பு; உறுதியாக நில்; உறுதியாயிருக்கிறேன்; அடி' என்கிற சப்தங்கள் கேட்கப்பட்டன. கீழேவிழுகின்ற பொன்மயமானகவசங்களிலும் கிரீடங்களிலும் கொடிமரங்களிலும், மலைகளின்மீது கற்கள்விழுந்தால் எவ்வித மானசப்தம் உண்டாகுமோ அவ்விதசப்தம் உண்டாயிற்று. பிறகு, நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் விழுகின்ற தலைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றகைகளும் பூமியை அடைந்து துடித்தன. சிலபுருஷசிரேஷ்டர்களின தலைகள் அறுக்கப்பட்டன. சிலர் விற்களைக் கையில் எடுத்தும் மற்ற ஆயுதங்களை ஏந்தியும் நின்றார்கள். பின்பு, உத்தமமானகுதிரைகள் மனிதர்கள் யானைகள் இவைகளி

[1] பொருந்தாமையால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

னுடைய சரீரத்தினின்று உண்டாகியதும் யானைகளுடைய அங்கங் களாகிற கற்களையுடையதும் பயங்கரமானதும் மாமஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும் சேறுள்ளதும் பரலோகமாகிற ஸமுத்திரத்தை நோக்கிச்செல்லுகின்றதும் கழுகுகளையும் நரிகளையும் ஆனந்திக்கச் செய்கின்றதும் மிக்கவேகமுள்ளதும் உதிரவெள்ளம்பெருகுகின்ற துமான ஒருநதியானது ஓட ஆரம்பித்தது பரதகுலத்திற்பிறந்த மன்னரே! உமதுபுத்திரர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நடந்தது போன்றயுத்தம் ஜனங்களாலே பார்க்கப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப் பட்டதுமில்லை அந்தயுத்தத்தில் தள்ளப்பட்டிருக்கிற போர்வீரர் களாலும் மலையின்கொடுமுடிகள்போல விழுந்திருக்கின்ற கறுத்த யானைகளாலும் சூழப்பட்ட அந்தயுத்தபூமியில் ரதம்செல்வதற்கு வழியேயில்லை. இறைந்திருக்கின்ற அழகியகவசங்களாலும் தலைப் பாகைகளாலும் அந்தப்போர்க்களம் சரத்காலத்திலுள்ள ஆகா யம்போல விளங்கியது கொழுப்புள்ளவர்களும் அம்புகளால் அதிகமாகப்பிளக்கப்பட்டவர்களுமானசிலர் (வெளியில்வந்திருக் கின்ற) நரம்புக்குவியல்களை நன்றாக இழுத்துக்கொண்டே பயமற்ற வர்களாக யுத்தத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். அந்த யுத்தத்தில் விழுகின்றமற்றவர்கள், 'ஐயா! ஸகோதர! மித்திர! பந்துவே! என்சிநேகித! மாமா! என்னைவிடாதே' என்றுகூச் சலிட்டனர் இன்னும்மற்றவர்கள், 'என்னை எதிர்த்துவா நீ இங்குவா ஏன் பயப்படுகிறாய்? எங்கு நீ செல்வாய்? நான் இதோ இருக்கிறேன். யுத்தத்தில் நீ பயப்படாதே' என்று கூச்சலிட்டார் கள். அந்தயுத்தத்தில் எப்பொழுதும் மண்டலாகாரமானவில்லை யேந்தியவரும் சந்தனுகுமாரருமானபீஷ்மர் பறகளில்விஷமுள்ள ஸர்ப்பங்கள்போல விளங்குகின்றமுனையுள்ள அம்புகளைத் தொடுத் தார். பரதஸ்ரேஷ்டரே! கடுமையான விரதத்தையுடைய பீஷ்மர் எல்லாத்திக்குகளையும் அம்புகளால் ஒரேவழியாகச் செய்து கொண்டு பாண்டவர்களின்தேராளிகளைக் குறிவைத்துக் கொன் றார். அந்தபீஷ்மர் ரதமத்தியத்தில் நர்த்தனம்செய்கின்றவராக வும் கையின்தேர்ச்சியைக்காண்பிக்கின்றவராகவும் கொள்ளிவட் டம்போல ஆங்காங்குக் காணப்பட்டார். யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர் களுடன்கூடினபாண்டவர்கள் சூரரான அந்தப் பீஷ்மர்ஒருவரை லாகவத்தினால் அநேகலக்ஷம்பீஷ்மர்களாகக் கண்டார்கள். அந்த யுத்தத்தில் பீஷ்மரை மாயையினாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட உருவங்களையுடையவர்போலவே எல்லாஜனங்களும் எண்ணி னார்கள். ஜனங்கள் அந்தப்பீஷ்மரைக் கிழக்குத்திக்கிலும் கண்டு மேற்குத்திசையிலும் கண்டனர்; பிரபுவே! அவ் வாறே வடக்குத்திக்கிலுங்கண்டு மீண்டும் தெற்குத்திக்கிலும்

கண்டார்கள் சூரரான அந்தக காங்கேயர் இவ்வாறாக யுத்தத்தில் காணப்பட்டார் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுள் ஒருவனும் அந்த இவரைப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. பலகணைகள் பீஷ்மருடைய விலலினின்று விடுபடுவனவற்றையேமே பாண்டவர்கள் கண்டார்கள் யுத்தத்தில் செய்யததக்கதைச் செய்கிறவரும ஸேனையையழிப்பவரும் அமானுஷரூபத்தோடு ஸஞ்சரிப்பவரும் உம்முடைய பிதாவுமான பீஷ்மரைப் பார்த்து, அந்த யுத்தத்தில் பலவிதமான மனிதர்கள் அதிகமாகச் கூச்சலிட்டார்கள் அரசர்கள் தெய்வத்தால தூண்டப்பட்டு (பகைவர்களை) நோக்கி மிக்ககோபங்கொண்டிருக்கின்ற அக்னிபோன்ற பீஷ்மர்மீது விட்டில் பூச்சிகள்போல ஆயிரம்ஆயிரமாக விநாசத்தின் பொருட்டு வீழ்ந்தார்கள் லாகவத்தினால் விரைவாகப் போர்புரிகின்ற அந்தப்பீஷ்மருடைய யுத்தத்தில் மனிதர்கள் யானைகள் குதிரைகள் ஆகிய இவர்களின் சரீரங்களில விழுகின்ற ஓரம்பாவது வீணாகவில்லை அந்தப் பீஷ்மர் நல்ல கூர்மையுள்ளதும இறகுகள் கட்டியதுமான ஓரம்பினால வஜ்ராயுதத்தால் மலையைப் பிளப்பதுபோலக் கவசத்தால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற யானையைப் பிளந்தார். உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் கவசம்பூண்டு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற இரண்டு மூன்று யானைவீரர்களையும நன்குவிடப்பட்ட ஒரு நாராசத்தால் கொன்றார் யுத்தத்தில எந்தஎந்த மனிதன் நரசிரேஷ்டரான பீஷ்மரை எதிர்த்து வந்தானோ அந்தஅந்த மனிதன் ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில யுத்தபூமியில் வீழ்ந்திறந்ததை நான் பார்த்தேன். இவ்வாறு ஒப்பற்ற வீரரான பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற தர்மராஜருடைய அந்தப் பெரும்படையானது ஆயிரம் விதமாகச் சிதற அடிக்கப்பட்டது வாஸுதேவரும் பார்த்தனும் சிகண்டியும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (பீஷ்மருடைய) சரமாரியினாலே தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டு (பாண்டவர்களுடைய) பெரும்படையானது மிக்க நடுக்கமுற்றது. பீஷ்மருடைய பாணத்தால் நன்குபீடிக்கப்பட்டுஓடுகின்றமகாரதர்களை அந்த வீரர்கள் முயற்சியைச் செய்தும தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களாயினார். மகாராஜரே! மகேந்திரனுக்கு ஒப்பான வீரியமுள்ள பீஷ்மராலே கொல்லப்படும பெருஞ்சேனையானது தோல்வியடைவிக்கப்பட்டது இருவர்கள் சேர்ந்து ஓடவில்லை. மனிதர்களும யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டுக் கொடிகளும் கூபரங்களும் வீழ்த்தப்பட்ட பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனையானது ஹாஹாகாரத்துடன் மதிமயங்கியதாயிற்று. அந்த யுத்தத்தில் பிதா புத்திரனைக் கொன்றான்; அவ்வாறே, புத்திரனும் பிதாவைக் கொன்றான்; தெய்வத்தினாலே பலாத்காரமாகத்

தூண்டப்பட்டு மித்திரன் பிரியமான மித்திரனைக்கொன்றான். பாரதரே! பாண்டவருடைய படையிலுள்ளவர்களிற் சிலர் கவசங்களையிழந்து விரித்தமயிர்களுடன் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அதிகமாக நிலைதவறியிருக்கின்ற ரதயூதபதிகளுள்ளதும் தீனஸ்வரத்துடன்கூடியதுமான பாண்டுபுத்திரனுடைய அந்தச் சேனையானது அப்பொழுது பசுக்கூட்டம்போல் அதிகமாகச் சுழலுகின்றதாகக் காணப்பட்டது. அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு யாதவநந்தனரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சிறந்த ரதத்தை நிறுத்திக்கொண்டு பிருதையின் புத்திரனை அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'பார்த்த! உன்னால் விரும்பப்பட்டதான காலம் இதோ வந்துவிட்டது. நரஸ்ரேஷ்ட! நீ மோகத்தால் மதிமயக்கங்கொள்ளாதவனாயிருந்தால் யுத்தஞ்செய். குந்தீபுத்ர! வீர! முன்பு அரசர்கள் சேர்ந்திருக்கும் சமயத்தில், 'போரில் என்னை எதிர்க்கும் பீஷ்மர் துரோணர் முதலான கௌரவ வீரர்களனைவரையும் பந்துமித்ரர்களுடனே கொல்லப்போகிறேன்' என்று நீ சொல்லிய வார்த்தையை நீ உண்மையாகச் செய். பகைவர்களை அழிப்பவனே! அர்ஜுன! உன்னுடைய படை ஆங்காங்கு நாசம் செய்யப்படுகின்றதைப் பார். யுதிஷ்டிரருடைய படையில் அரசர்கள் ஓடுவதைப் பார். போர்க்களத்தில் வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் யமன்போன்ற பீஷ்மரைக் கண்டு நம்முடைய சேனையிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஸிம்மத்தினிடத்தினின்று பயந்த அல்பமிருகங்களைப்போல அதிகமாக ஓடுகின்றார்கள்' என்று கூறினார். இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட தனஞ்சயன் வாஸுதேவரைப் பார்த்து, 'மாதவரே! பீஷ்மரிருக்குமிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டும். அந்த ஸேனாஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிக்கிறேன். பிராயமுதிர்ந்தவரும் ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகருமான பீஷ்மரை அடித்துத்தள்ளப்போகிறேன்' என்று மறுமொழி கூறினான். அரசரே! பிறகு, எந்தவிடத்தில் பீஷ்மருடைய ரதமானது சூரியனைப்போலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்ததோ அவ்விடத்திற்கு மாதவர் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற குதிரைகளை நடத்தினார். குருசிரேஷ்டரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரருடைய பெரிய ஸேனை மறுபடியும் திரும்பிவந்ததையும் மிக்ககைவன்மையுள்ள அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்வதற்கே போரில் முயற்சிசெய்து வருவதையுங் கண்டு பீஷ்மர் ஸிம்மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாகச் சரமாரியைப் பொழிந்தார். குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடுங்கூடின அந்த அர்ஜுனனுடைய தேரானது ஒரு க்ஷணத்தினுள் பெரியசரமாரி

யினால்மூடப்பட்டுக் கண்ணுக்குத் தோன்றாமலிருந்தது சிறந்த முயற்சியையுடையவரான வாஸுதேவரோ பரபரப்பில்லாமல் தைரியத்தை அடைந்து பீஷ்மருடைய அம்புகளால் பிளக்கப்பட்ட அந்தக் குதிரைகளை நடத்தினார் பிறகு, பார்த்தன் மேகம்போலக் கர்ஜிக்கின்ற திவ்யமான வில்லைக் கையிலெடுத்து மூன்று பாணங்களாலே பீஷ்மருடைய வில்லையறுத்துத் தள்ளினான் வில் அறுக்கப்பட்ட உமது பிதாவான அந்தப் பீஷ்மர் மீண்டும் பெரிதான வேறொருவில்லை எடுத்து ஒரிமைப்பொழுதுக்குள்ளாகவே நாணேற்றி உடனே இரண்டுகைகளாலும் மேகமுழக்கம்போலப் பேரொலி இடும்படி அதனை நன்றாக இழுத்துவிட்டார் பிறகு, அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு அந்தவில்லையும் துண்டாக்கினான் அந்த அர்ஜுனனுடைய அப்படிப்பட்ட லாகவத்தைக்கண்டு சந்தனுபுத்திரர், 'பார்த்த! நல்லது மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! பாண்டுநந்தன! நல்லது; தனஞ்சய! இத்தகைய பெரியசெய்கையானது உனக்கேதகுந்தது மிகவும் பிரீதியடைகிறேன் என்னுடன் யுத்தம்செய்' என்று புகழ்ந்தார். யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை இவ்வாறுபுகழ்ந்து பிறகு பெரிதான வேறொரு வில்லைக்கையிலெடுத்து வீரரான அவர் பார்த்தனுடைய ரதத்தைக்குறித்துக் கணைகளைத் தொடுத்தார் வாஸுதேவர் குதிரைகளை நடத்துவதில் மிக்க திறமையைக்காண்பித்துக்கொண்டும் அந்தப்பீஷ்மருடையபாணங்களை வீணாகச்செய்துகொண்டும் அதிலாகவத்தோடு மண்டலகதிகளுடன் ஸஞ்சரித்தார். பாரதரே! பீஷ்மரோவெனில் அவ்வாறே வாஸுதேவர் தனஞ்சயன் இருவரையும் எல்லா அவயவங்களிலும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் மிக்க வலிமையுடன் அடித்தார். பீஷ்மருடைய பாணங்களாலே அடிக்கப்பட்ட நரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் கொம்புகளால் கீறப்பட்டுக் காயத்துடன் கூடிய பரபரப்புள்ள இரண்டுகாளைகள்போல விளங்கினார்கள். யுத்தத்தில் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின்மீது கோபமுற்றபீஷ்மர் மீண்டும் அதிகப் பரபரப்புடன் லக்ஷக்கணக்கான அம்புகளால் திசைகளைமூடினார். அர்ஜுனனும் பீஷ்மரிடத்தில் கோபங்கொண்டு (அம்புகளால்) திசைகளைமூடினான். கோபமுற்றபீஷ்மர் அப்பொழுது உரக்க அட்டஹாஸஞ்செய்து கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடிக்கடி அடித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனையும் நடுங்கச்செய்தார். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள கண்ணபிரான் யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தையும் அர்ஜுனன் மெதுவாக யுத்தம்செய்வதையுங்கண்டு, சரமாரிகளை ஓயாமல் பொழிகின்றவரும் நடுப்பகலையடைந்த சூரியனைப்போலஇருந்திறத்துசேனைகளுக்கும் இடையிலிருந்து(பகைவர்களை) மிகஎரிக்கின்றவரும் மிகவும் சிறப்புற்ற பாண்டுபுத்திரருடைய

படைகளை அதிகமாகக் கொல்லுகின்றவரும் யுதிஷ்டிரனுடைய சேனையில் பிரளயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவர் போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பொறுக்கவில்லை சத்ருவீரர்களையழிப்பவரும் பகவானும் கேசவருமு அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவர், 'யுதிஷ்டிரருடையசேனை இனியில்லை' என்றெண்ணினார். 'பீஷ்மர் ஒருபகலிலே தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் யுத்தத்தில் அழிப்பார் படைகளையும் பரிவாரங்களையுமுடைய பாண்டு புத்திரர்களை அழிப்பதில் ஐயம் என்ன இருக்கிறது? மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய பெரியசேனை ஓடுகிறது இந்தக்கௌரவர்களும், ஸோமகர்கள் விரைவாகத் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைப் பார்த்துப் பிதாமஹரைக்கண்டு அவரைஸந்தோஷிக்கச்செய்து கொண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக நான்குபக்கத்திலும் ஓடுகிறார்கள். நான் பாண்டவனிமித்தம் கவசமணிந்து இப்பொழுது பீஷ்மரைக் கொல்லுகிறேன். மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய இந்தப் பாரத்தை நீக்கப்போகிறேன். அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கூர்மையான அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டாலும் பீஷ்மரிடத்திலுள்ள கௌரவத்தினாலே யுத்தத்தில் செய்யவேண்டியவிஷயத்தை அறியவில்லை' என்று எண்ணினார். அவ்வாறு அந்தவாஸுதேவர் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பிதாமஹர் மிக்ககோபங்கொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தின்மீது திரும்பவும் கணைகளைத்தொடுத்தார். அந்தக்கணைகள் அதிகமாயிருப்பதினாலே எல்லாத்திக்குக்களும் நன்குமூடப்பட்டனவாயின. ஆகாயமும் திக்குக்களும் பூமியும் கிரணங்களோடு பிரகாசிக்கின்ற சூரியனும் காணப்படவில்லை. நெருங்கினகாற்றும் வீசிற்று. திக்குகளனைத்தும் புகையுடன்கூடிக் கொந்தளிப்புற்றவையாயின. பிறகு, துரோணர், விகர்ணன், ஜயத்ரதன், பூரிச்ரவஸ், கிருதவர்மா, கிருபர், சுருதாயு, அம்பஷ்டதேசாதிபதி, விந்தானுவிந்தர்கள், ஸுதக்ஷிணன், கீழ்நாட்டுவீரர்கள், ஸௌவீரர்களுடையகூட்டங்கள், வஸாதிகள், க்ஷுத்ரகர்கள், மாலவர்கள் ஆகிய இவர்களனைவரும் அரசரான பீஷ்மருடையகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து விரைவாக அர்ஜுனனை எதிர்த்தார்கள். அனேகலக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளாலும் காலாட்படைகளாலும் தேர்க்கூட்டங்களாலும் கஜயூதபதிகளாலும் அந்த அர்ஜுனன் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்படுகின்றதைச் சினியின்பேரனான ஸாத்யகி கண்டான் பிறகு, காலாட்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்துப் போர் புரியப்பட்டவர்களும் சஸ்திரங்களைத்தரிக்கின்றவீரர்களுள் உத்தமர்களுமான அர்ஜுனனையும் கண்ணபிரானையும் பார்த்துச் சினி

குலத்தில் பிறந்தவீரர்களுள் உத்தமனான ஸாத்யகி விரைவாக அவர்களுக்கு எதிரில் வந்தான். உறுதியான வில்லைக் கையில் கொண்ட அந்த ஸாத்யகி விரைவாகச் சத்துருப்படைகளை எதிர்த்துவந்து விருத்திரனுக்குப் பகைவனை இந்திரனுக்கு விஷ்ணு உதவிசெய்ததுபோல அர்ஜுனனுக்கு உதவிசெய்தான். யுதிஷ்டிரருடைய படையிலுள்ள யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், கொடிமரங்கள் ஆகிய இவற்றின் கூட்டங்களை சிதறின பீஷ்மரால் பயமுறுத்தப்பட்ட போர்வீரர்களெல்லாம் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள் சினிபுங்கவனான ஸாத்தியகியானவன் அந்தப்படையைப்பார்த்து, 'க்ஷத்திரியர்களே! எங்கே போகப்போகிறீர்கள்? முன்னோர்களாலே ஸாதுக்களுடைய முன்னிலையில இது தர்மமென்று சொல்லப்படவில்லை சிறந்தவீரர்களே! உங்கள் பிரதிஜ்ஞையை விட்டுவிடாதீர்கள் உங்களுக்குரிய வீரதர்மத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்றுசொன்னான் அவ்வாறு ராஜஶ்ரேஷ்டர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஓடுகின்றதையும் அர்ஜுனன் மெதுவாக யுத்தம் செய்கின்றதையும் பீஷ்மர் யுத்தத்தில அஸாத்தியமாகப் பராக்ரமத்தால் விருத்தியடைகின்றதையும் எல்லாக்கௌரவர்களும் எதிர்த்து வருகின்றதையும் பார்த்து, பொறுத்தவரும் மஹாபலசாலியும் தாசார்ஹர்களையெல்லாம் காப்பவரும் இந்திரனுடைய இளைய ஸஹோதரருமான அந்தக்கண்ணபிரான் மஹாகீர்த்திசாலியான ஸாத்யகியைப் புகழ்ந்து பின்வருமாறு வசனிக்கலானார் 'சினிகுலத்தில் பிறந்த உத்தமவீர! எவர்கள் போகிறார்களோ அவர்கள் போகட்டும்; எவர்களிருக்கிறார்களோ அவர்களும் செல்லட்டும்; இப்பொழுது யுத்தகளத்தில ரதத்தினின்று என்னால் பீஷ்மரும பரிவாரங்களுடன் கூடின துரோணரும கீழேதள்ளப்படுவதைப்பார். ஸாத்வத! கோபித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பார்த்தஸாரதியான என்னிடத்தினின்று இந்த யுத்தகளத்தில் கௌரவர்களுள் ஒருவனாவது இப்பொழுது விடுபடமாட்டான் ஸாத்யகியே! ஆதலால், நான் உக்கிரமான சக்ரத்தைக் கையிலேந்திப் பெரியவிரதமுள்ள பீஷ்மருடைய உயிரைக் கவரப்போகிறேன் தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான பீஷ்மரையும துரோணரையும பரிவாரங்களுடன் யுத்தத்தில் கொன்று தனஞ்சயனுக்கும் தர்மராஜருக்கும் பீமனுக்கும் அச்வினீ புத்திரர்களுக்கும் பிரீதியை உண்டுபண்ணப்போகிறேன். மேலும், திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களனைவரையும் இன்னும் அவர்கள் பக்கத்தில சேர்ந்த ராஜஶ்ரேஷ்டர்களையுங்கொன்று ஸந்தோஷத்துடன் யுதிஷ்டிரராஜரை ராஜ்யத்தையடையும்படி செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னார். இவ்வாறு இந்த வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு மஹானுபாவரான அந்தக் கண்ணபிரான் கூர்மை

யுள்ளதும புராதனமுமான சக்ராயுதத்தை நினைத்தார். ஸுதர்சன மென்னும சக்ரமானது நினைததமாததிரததிலேயே அவருடைய கைந்நுனியில் தானாகவே ஏறிக்கொண்டது நாராயணருடைய பாகுவாகிற காம்புள்ளதும யுத்தத்தில பிடிக்கபபட்டிருக்கின்றது மான அந்தச சகரமாகிற பத்மமானது (முற்காலததில்) ஸ்ரீமந்நாரா யணருடைய நாபியிலுண்டானதும பாலசூரியனுக்குஒபபான வா ணமுள்ளதுமான ஆதிபத்மமபோல விளஙகியது அநதக்கிருஷ்ண ருடைய தேகமாகிற பெரிய தடாகத்திலமுளைததததும் அவருடைய கையாகிற காமபுளளதும வாளபோலக் கூரமையான நுனிகளாகிற அழகிய இதழ்களுளளதுமான அநதசசக்ரமாகிற பதமமானது கிருஷ்ணருடையகோபமாகிற உதயகாலததுஸூரியனால் மலாத் தபபட்டு விளஙகியது பிறகு, மகாத்மாவும வஸுதேவபுத்திரரு மான கிருஷ்ணர் நடு அழகியதும் சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளி பொருந்தினதும் வஜ்ராயுதமபோன்ற மகிமையுளளதும கத்தி களை நுனிகளில கொண்டதுமான சக்ரத்தைக் கையினால் எடுத துக் குதிரைகளை விட்டுவிட்டு ரததத்தினின்று துளளிககுதிததுக காலடிகளாலே பூமியை அதிரசசெய்துகொண்டு பீஷ்மரைநோக்கி விரைநது சென்றா யுத்தத்தில இருக்கும மதததினால் ஒன்று மறியாதவரும காவமிகுந்தவருமான பீஷமரை, (சத்துருக்களை) அழிபபவரும் உபேநதிரருமான அநத ஸ்ரீவாஸுதேவா கோபங கொண்டு கஜயூதபதியைக் கொலல எண்ணிய ஸிமமம்போல ஸேனைமத்தியததில் எதிாதது ஒடிவநது, தொஙகுகிற பீதாம்பரத் துடன் ஆகாயததில் மின்னலோடுகூடிய மேகம்போல விளங்கினா. சக்ரத்தைக்கையிலேநதியவரும் உரக்கஸிமமநாதம்செய்கின்றவ ரும் கோபங்கொண்டவரும உபேநதிரருமான ஸ்ரீவாஸுதேவ ரைப்பார்த்து எல்லாப பிராணிகளும் கௌரவர்களுக்கு அழிவு நேர்ந்ததுபோல எண்ணி அதிகமாக ஆரவாரித்தன சக்ரத்தைக் கையிலேநதியவரும எல்லா உலகங்களையும் அழிபபவாபோன்றவ ரும் பீஷ்மரை எதிர்த்துப்பாய்கின்றவரும லோகநாதருமான அந்த வாஸுதேவா பிராணிகளை எரிக்கப்போகிற (ஊழித்) தீப்போல விளஙகினா. அஙஙனம தம்மை எதிர்த்துவருகின்ற வரும் கையில் சக்ரம் பிடிததவருமான கண்ணபிரானைக்கண்டு சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் காண்டீவம்போன்ற ஒளியுள்ள அந்தப்பெரியவில்லை இரண்டுகைகளாலும் பரபரப்பின்றி அப் பொழுது இழுத்தாா. யுத்தத்தில் மயககமற்ற மனத்தை யுடைய பீஷ்மர் முடிவற்ற பௌருஷத்துடன்கூடின கோவிந்த ரைப் பார்த்து, 'தேவநாதரே! ஜகந்நிவாஸரே! வாரும்; வாரும். மாதவரே! சக்ரபாணியே! உமக்கு வந்தனம். லோகநாதரே!

ஸர்வசரண்யரே! யுத்தத்தில் உத்தமமான ரதத்தினின்று என்னை பலாத்காரமாய்க் கீழேதள்ளும் இப்பொழுது உம்மால் கொல்லப்பட்டாலுங்கூட எனக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மையே அந்தகர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும் நாதரே! வீரரே! நீர் எதிர்த்துவந்ததால் மூவுலகங்களாலும் நான் கௌரவப் படுத்தப்பட்டவனாகிறேன்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார். பிறகு, மிகநீண்டும் பருத்துமிருக்கின்ற கைகளுள்ள பார்த்தனும் அதிக வேகத்துடன் ரதத்தினின்று பாய்ந்து கீழேகுதித்து யதுக் களுள் சிறந்தவீரரும் பருத்துத்தொங்கும் சிறந்த கைகளுள்ள வருமான ஸ்ரீஹரியைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிக் கைகளில் பிடித் துக்கொண்டான். தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஆதியானவரும் யோகியுமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் அப்பொழுது (அர்ஜுனனால்) தடுக்கப்பட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு பெருங்காற்றானது ஒரு மரத்தைக்கொண்டுபோவதுபோல வேகத்தோடு அர்ஜுனனை இழுத்துக்கொண்டே சென்றார். அரசரே! பிருதையின் புத்திரனான அர்ஜுனனோ, பீஷ்மருடைய பக்கத்தைக்குறித்து விரைவாக எதிர்த்து ஓடுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பலத்தினாலே இரண்டு கால்களையுங் கட்டிக்கொண்டு அதிப்ரயாஸத்தினாலே பத்தாவது அடியில் போகவொட்டாமல் பலாத்காரமாகத் தடுத்தான். பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாலையையுடைய அர்ஜுனன் அவ்வாறு நிற்கின்ற கிருஷ்ணரை ப்ரீதியுடன் ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி, 'கேசவரே! நீர் கோபத்தை விலக்கவேண்டும். பாண்டவர்களுக் கெல்லாம் தேவரீரல்லவோ முக்கியமானகதி? கேசவரே! புத்திரர்கள்மீதும் ஸகோதரர்கள்மீதும் நான் ஆணையிடுகிறேன். பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டபடி இந்தக் காரியத்தை நான் (செய்யாமல்) விட்டுப்போகிறதில்லை. உபேந்திரரே! நான் உம்மால் தூண்டப்பட்டுக் கௌரவர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுவேன்' என்று கூறினான். பிறகு, அந்த அர்ஜுனனுடைய பிரதிஜ்ஞையையும் ஸங்கேதத்தையுங்கேட்டு மனமகிழ்ந்த ஜனார்த்தனர் கௌரவசிரேஷ்டனான அர்ஜுனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதில் உறுதியாக நின்று, சக்கரத்துடன் மறுபடியும் ரதத்தின்மீதேறினார்.[1] பிறகு, பகவான் பாஞ்சஜன்யத்தின் ஓசையினாலே எல்லாத் திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்தார். கழுத்திலுள்ள பொன்னணிகளும் தோள்வளைகளும் குண்டலங்களும் நிலைகுலைந்திருப்பவரும் புழுதிபடர்ந்த அழகிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவரும் மாசற்ற பற்களையுடையவரும் சங்கத்தைக் கையில்கொண்

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான இரண்டு ஸ்லோகங்கள் விடப் பட்டன.

டவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவரைப் பார்த்துக் கௌரவவீரர்கள் அதிகமாக ஆரவாரித்தார்கள். பிறகு, கௌரவர்களுடைய எல்லாச் சேனைகளிலும் மிருதங்கங்கள், பேரிவாத்யங்கள், பணவங்கள் இவைகளுடைய நாதங்களும் தேருருளை நுனியினால் உண்டு பண்ணப்பட்ட சப்தங்களும் துந்துபிவாத்ய கோஷங்களும் உக்கிரமான ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின. இடிமுழக்கத்திற்கு ஒப்பான பார்த்தனுடைய காண்டீவத்தின் ஒலியானது ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் அடைந்தது. பாண்டவனுடைய வில்லினால் விடப்பட்ட மாசற்ற பளபளப்பான பாணங்கள் எல்லாத் திக்குக்களிலும் சென்றன. கௌரவர்களுக்கெல்லாம் அதிபனான துர்யோதனன் அதிவேகத்துடன் பீஷ்மரோடும் பூரிஸ்ரவஸோடும் சேர்ந்து கையில் பாணத்தை எடுத்து உலர்ந்தகாட்டை எரிக்க எண்ணங்கொண்ட அக்னிபோல அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்தான். பிறகு, பூரிஸ்ரவஸ் பொற்கணுக்களுள்ள ஏழுபல்லங்களை அர்ஜுனன்மீது விடுத்தான். துரியோதனனும் கொடிய வேகமுள்ள தோமரத்தைப் பிரயோகித்தான். சல்யனும் சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மரும் கதையையும் சக்தியையும் பிரயோகித்தனர். அந்த அர்ஜுனன், பூரிஸ்ரவஸ் விடுத்த சிறந்த ஏழுபாணங்களை ஏழுபாணங்களால் தடுத்துக் கூர்மையான க்ஷுரத்தினாலே துரியோதனன் கையினால்வீசிய தோமரத்தையும் நாசம் செய்தான். பிறகு, வீரனான அந்த அர்ஜுனன் சாந்தனவரால் விடப்பட்டு மின்னலொளிபோல் பிரகாசிக்கின்றதும் அதிவேகமாய் வருகிறதும் மங்களகரமுமான அந்தச்சக்தியையும், மத்ரதேசாதிபனது கையினால் விடப்பட்ட கதையையும் இரண்டுஅம்புகளால் அறுத்தான். பிறகு, ஆச்சரியகரமானதும் மனத்தினால் எண்ண முடியாததுமான காண்டீவமென்கிற வில்லைக் கைகளால் திடமாக இழுத்து அதிகோரமானதும் ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுமானமஹேந்திராஸ்திரத்தை முறைப்படி ஆகாயத்தில வெளிப்படுத்தினான். பிறகு, மிக்கபலசாலியும் சிறந்த வில்லைக் கையிலேந்தியவனும் கிரீடமுடையவனுமான அர்ஜுனன் அந்த உத்தமமான அஸ்த்ரத்தாலும் பளபளப்புடன் அக்நிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற சரக்கூட்டங்களாலும் எல்லாச் சேனைகளையும் தடுத்தான். பார்த்தனுடைய வில்லினின்று விடுபடும் அம்புகள், தேர்களையும் கொடிமுனைகளையும் விற்களையும் கைகளையும் அறுத்து, பகைவர்களான அரசர்கள் சிறந்தயானைகள் குதிரைகள் இவைகளின் உடலில் புகுந்தன. கிரீடமும் மாலையும் அணிந்த அர்ஜுனன் நல்லமுனைகளுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் திக்குக்களையும் திக்கோணங்களையும் நிரப்பிக் காண்டீவத்தின் ஒலியினாலே பகைவர்களுடையமனத்தையும் துன்பமுறும்படி செய்தான். மிகவும்கோரமான அந்தயுத்தமானது அவ்

வாழ்நடக்கையில் சங்கொலிகளும் துந்துபியொலிகளும் உக்கிர மான குதிரைகளினுடைய சப்தங்களும் தேரொலிகளும் காண் டீவத்தினுடைய ஒலியினாலே மறைக்கப்பட்டன. பிறகு, அந்தக் காண்டீவத்தின் ஒலியைக்கேட்டுச் சிறந்தபலமுள்ள விராடன்முத லான உத்தமவீரர்களும் வீரனும் பாஞ்சாலநாட்டுத்தலைவனுமான துருபதனும் அவ்விடம் வந்தனர். எந்த எந்த இடத்தில் காண் டீவத்தினின்றும் உண்டாகின்ற பேரொலியானது கேட்கப்படுகின் றதோ அந்த அந்த இடத்திலுள்ள உம்மைச்சேர்ந்த எல்லாச் சேனைகளும் வணக்கத்தையே அடைந்தன. அவனுக்கு விரோதி யாக ஒருவனும் நேரில் வரவில்லை. அரசரே! மிக்ககோரமான அந்தயுத்தத்தில் தேர்களோடும் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடுங் கூடின வீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். பெரிய கொடிகளையுடைய வைகளும் மங்களகரமான பொற்கச்சைகளையுடையவைகளுமான யானைகளும் நாராசங்கள் (மேலே) விழுவதனால் தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டன. (வீரர்கள்) குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனனால் கடிய வேகமுள்ளவைகளும் இறகுகளுள்ளவைகளும் நிர்மலமானவைக ளும் கூரிய முனையுள்ளவைகளுமான பல்லங்களாலே நன்கு அடிக் கப்பட்டுக் கவசங்களும் சரீரங்களும் பிளக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து விரைவாக விழுந்தார்கள். படைமுகங்களில் பெரியத்வஜங்கள் யந்திரங்கள் அறுக்கப்பட்டுப் பேர்த்துத்தள்ளப்பட்ட இந்திரத் துவஜங்களைப்போலக் கீழேவிழுந்தன. யுத்தத்தில் காலாட்களு டைய கூட்டங்களும் தேர்ப்படைகளும் குதிரைகளும் யானை களும் அர்ஜுனன் தொடுக்கும் அம்புகளால் அடிபட்டு விரை வாக உயிரையிழந்து அங்கங்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! அப்பெரும்போரில் சிறந்த அந்த ஐந்தி ராஸ்திரத்தினால் (வீரர்கள்) கவசங்களும் உடல்களும் பிளக் கப்பட்டவர்களானார்கள். பிறகு, சஸ்திரங்களால் காயப்படுத் தப்பட்ட மனிதர்களுடைய தேகங்களினின்று பெருகுகின்ற ரக் தத்தை ஜலமாகக்கொண்டதும் மனிதர்களுடைய மாமஸங்க ளையே நுரையாகக்கொண்டதும் மரித்திருக்கிற யானைகள் குதி ரைகளுடைய சரீரங்களாகிற கரைகளுள்ளதும் அரசர்களுடைய மஜ்ஜையும் அதிகமானமாம்ஸங்களுமாகிற சேறுள்ளதும் மயிர்கள் நிறைந்திருக்கும் மண்டையோடுகளாகிற புலதரைகளுள்ளதும் சித றிக்கிடக்கின்ற பற்பல கவசங்களாகிற அலைகளாலே வியாபிக்கப் பட்டதும் அறுக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதர்கள் குதிரைகள் யானை கள் இவைகளின் எலும்புகளாகிற சுக்கான்கற்களுள்ளதும் அதி வேகமுள்ளதும் பெரிய பிரவாகத்தையுடையதும் - அநேகராக்ஷ ஸக்கூட்டங்களாலும் பூதங்களாலும் அடையப்பட்டதும் ஆயிரக் கணக்கான சரீரக்குவியல்களை இழுத்துச்செல்லுகிறதும் மஹாகோர

மானதுமான ஒருநதியானது அர்ஜுனனால் அந்தயுத்தகளத்தில் கூர்மையான சரக்கூட்டங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்டது. நாய்களாலும் 1 கங்கங்களாலும் செந்நாய்களாலும் 2 க்ருத்ரங்களாலும் காக்கைகளாலும் ஊனுண்ணும் மிருகங்களினுடைய கூட்டங்களாலும் சிறுத்தைப்புலிகளாலும் அணுகப்பட்ட கரைகளுள்ளதும் க்ரூரமானதும் பெரிதான வைதரணீநதிபோல விளங்குவதும் அர்ஜுனனுடைய அம்புக்கூட்டங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் மாம்ஸம், ஊனீர், ரக்தம் இவைகளோடு பெருகுகின்றதும் மிக்கபயங்கரமுமான அந்தரகததநதியை மனிதர்கள் கண்டார்கள். பிறகு, பல்குனனாலே சிறந்த வீரர்களழிக்கப்பட்ட கௌரவர்களுடைய சேனையைக்கண்டு அந்தச் சேதிதேசத்துவீரர்களும் பாஞ்சாலர்களும் க்ரூஷர்களும் மச்சதேசத்தார்களும் ஜயத்தை அடைவதில் ஸமர்த்தர்களும் புருஷர்களுள் உத்தமவீரர்களுமான பாண்டவர்களும் ஆகிய அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து கௌரவசேனையிலுள்ள போர்வீரர்களை மிக்கபயமடையும்படி செய்துகொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள். பகைவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிற கிரீடியானவன் உத்தமவீரர்கள் கொல்லப்பட்ட படைகளைக் கண்டு மான்களுடைய பெருங்கூட்டங்களை ஸிம்மமானது பயமடையச்செய்வதுபோல ஸேனாதிபதிகளுடைய ஸேனையை அதிக பயமடையும்படி செய்தான். காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அந்த அர்ஜுனனும் ஜனார்த்தனரும் அதிக ஸந்தோஷத்துடன் ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள். பிறகு, பீஷ்மர், துரோணர், துரியோதனன், பாஹ்லிகன் இவர்களோடுகூடின கௌரவர்கள் ஆயுதங்களால் மிக்ககாயப்படுத்தப்பட்டமேனியுடன் சூரியனுடைய கிரணக்கூட்டங்கள் மறைவதையும் சூரியனுடைய சிவப்பான காந்தியுடன் கூடிய ஸந்தியையடைந்திருக்கின்ற ராத்திரியையும் பரவியிருக்கின்றதும் கொடியதும் பொறுக்கமுடியாததும் யுகாந்தகாலத்திற்கு ஒப்பானதுமான அந்த ஐந்திராஸ்திரத்தையும் கண்டு யுத்தத்தைவிட்டு ஓடினார்கள். தனஞ்சயனும் உலகத்தில் கீர்த்தியையும் யசஸையும் பெற்றுப் பகைவர்களைவென்று போர்முடித்து அரசர்களோடும் ஸஹோதரர்களோடும் சேர்ந்து இரவில் சேனைதங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றான். பிறகு, அந்த ராத்திரியின் தொடக்கத்தில் கௌரவர்களுடைய நெருங்கிய அதிகோரமான சப்தமானது உண்டாகியது: "பாரதரே! அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் பதினாயிரம் தேராளிகளையும் எழுநூறு யானைகளையுங் கொன்றான். அவ்வாறே, கீழ்நாட்டுவீரர்களும் எல்லா ஸௌவீரா

1, 2 கழுகின் வகைகள்.

களுடையகூட்டங்களும கூதரகர்களும மாலவாகளும் அடித்துத்தள்ளப்படடாாகள. வேறொருவன் எநதக் காரியத்தைச செய்ய முடியாதோ அபபடிபபட்டபெரிதானகாரியம் தனஞ்சயனால் செய்யபபட்டது. ருதாயு, அம்பஷ்டதேசாதிபதி, ராஜாவான துர்யோதனன், துாமர்ஷணன், சித்ரஸேனன், துரோணர், கிருபர், ஜயத்ரதன், பாஹ்லீகன், பூரிஸ்ரவஸ், சல்யன், சலன், பீஷ்மர், நூற்றுககணக்காகக கூடியிருக்கிற அனேகயுததவீரர்கள் ஆகிய எல்லோரும உலகததில் மகாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் கோபஙகொண்டவனும பிருதையின்புததிரனுமான அர்ஜுனனால் போரினிடையில் தன்கைவன்மையால் ஜயிக்கப்பட்டாாகள்' என்றுசொலலிக்கொண்டே உம்மைச்சோநத எல்லாஸைனிகாகளும் ஸேனாதங்குமிடத்திற்குச சென்றாகள் கௌரவாகளுடைய சேனையானது கிரீடியினால்பயமுறுத்தபபட்ட எல்லாயுத்தவீராகளுடனும நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான கொள்ளிக்கட்டைகளோடும் பிரகாசிக்கினற தீவட்டிகளுடனுங்கூடி வாஸஸ்தானத்தைககுறிததுச சென்றது.

மூன்றாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

அறுபதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மார்ஜுனர்களுடைய யுத்தவர்ணனம்.)

பாரதரே! மகாத்மாவானபீஷ்மர், இரவுவிடிநதவுடன், எல்லாச் சேனைகளாலும் சூழப்பட்டுச சத்துருக்களைக்குறித்துக் கோபங்கொண்டு பாரதாகளுடைய ஸேனைகளுக்குமுன்னே சென்றார். அந்தப்பீஷ்மரைத துரோணா, துரியோதனன், பாஹ்லீகர்கள, துர்மர்ஷணன், சித்ரஸேனன், மிக்கபலசாலியானஜயத்ரதன் இன்னும மற்றஅரசர்கள் ஆகிய எல்லோரும் நாற்புறங்களிலும் (சூழ்ந்துகொண்டு) ஸேனாஸமூகங்களோடு சென்றார்கள். மிக்க மகிமை பொருந்தியவர்களும மகாரதர்களும் கர்நதியுள்ளவர்களும் வீர்யமுள்ளவாகளுமான ராஜசிரேஷ்டாகளாலே சூழபபட்ட அரசரானபீஷ்மர் தேவர்களால்சூழப்பட்ட வஜ்ரபாணியான இநதிரன் போல விளங்கினார். அந்தப்படைமுகததில கட்டப்பட்டவைகளும் அடிக்கடி அசைகினறவைகளும நலலசிவபபும் மஞ்சளும கறுப்பும வெளுபபுமானநிறஙகளால் விளங்குபவைகளும பெரியயானைகளினுடைய பிடரிகளையடைநதவைகளுமான பெருங்கொடிகள் விளங்கின. பீஷ்மராலகாக்கப்பட்ட அச்சேனையானது மகா

ரதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும்நிறைந்து வர்ஷா காலத்தில் தோன்றியமேகங்களோடும் மின்னலோடும்இடிமுழக்கத் தோடுங்கூடின ஆகாயம்போல விளங்கியது. பிறகு, பீஷ்மரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு மிகக கடுமையுடனிருக்கின்ற அந்தக்கௌரவஸேனை யானது அர்ஜுனனைக்குறித்து நதியினுடையபயங்கரமானவேகம் போன்ற அதிவேகத்துடனே யுத்தத்தில நோக்கங்கொண்டு சென் றது. மஹாபலசாலியும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாகக்கொண் டவனுமான அர்ஜுனன், மறைக்கபபட்டிருக்கிற பற்பலவிதமான பலத்தையுடையதும் தேர்கள, யானைகள், குதிரைகள, காலாட் கள் இவற்றின் கூட்டங்களாகிற சிறகுகளுள்ளதும பெரியமேகம் போன்றதுமான வ்யாளம என்கிற அந்தக் கௌரவசேனையின்வயூ ஹத்தைத் தூரத்திலிருநதேகண்டான். அஸுரசேனைகளை ஜயிப் பதில் தேவராஜன் எவவாறு உறுதியுள்ளவனோ அவவாறே சத் துருக்களுடைய படையைஜயிப்பதில் நரசிரேஷ்டனான அர்ஜுனன் உறுதியுள்ளவனாகித் தகுந்தசமயத்தில் வெள்ளைக்குதிரைகளபூட்டி யதும்கொடியையுடையதுமான ரதத்தோடு புறப்பட்டான். நாராய ணரோடு சேர்க்கைபெற்று அவரால்ரக்ஷிக்கபபட்ட இநதிரனைப் போலவும் சூரியனோடுசேர்க்கைபெற்றசநதிரனைப்போலவும மஹா த்மாவான அர்ஜுனன் கேசவரோடுசோநது ஸேனுமுகத்தில் விளங்கினான். உபகரணஙகளோடுகூடியதும் உறையுள்ள அழகிய பார்மரத்துடன் கூடியதும் யதுகுலத்தலைவரால் யுத்தரஙகத்தில் நடத்தப்படுகின்றதும் வானரக்கொடிகட்டியதுமான ரதத்தைப் பார்த்துக் கௌரவர்கள் உமது புத்திராகளோடுகூடவே துன்பமுற் றார்கள். நன்றாக அமைக்கப்பட்டதும லோகங்களுளமகாரதனும் ஆயுதங்களைக் கையில்எடுத்தவனுமான அர்ஜுனனால்ரக்ஷிககப் பட்டதும் பதினாயிரம்மதங்கொண்டயானைகளால் வியாபிக்கப பட்டதுமான அநத உத்தமமானவ்யூஹத்தை உம்மைச்சேர்நதவர் கள் பார்த்தார்கள். கௌரவர்களுளசிறந்தவரான தர்மராஜராலே முற்பகலில் ஏற்படுத்தப்பட்டவ்யூஹம்போல இப்புவியில் உண்டா னதேயில்லை; மனிதர்களால் இதற்குமுன் பாாக்கப்பட்டதுமில்லை; கேட்கப்பட்டதுமில்லை. பிறகு, தலைவர்களான பாஞ்சாலர்கள் முக்கி யர்களான சேதிதேசததாாகளுடன் கட்டளைப்படி சமீபத்தை நாடி நின்றார்கள் பிறகு, ரணகளத்தில் (ஸேனைத்தலைவனுடைய) கட்டளை யினால் ஆயிரக்கணக்கான பேரிகைகள் அடிக்கப்பட்டு ஒலித்தன. எல்லாச்சேனைகளிலும் சங்கத்தின்ஒலிகளும் தூர்யவாத்யங்களின் ஓசைகளும் ஸிம்மநாததேதாடு முழங்கின. பிறகு, வீரர்களாலே நாணொலியிடும்படி செய்யப்பட்டவைகளும் பேரொலியுள்ளவைக

ளும் பூரணங்களுடன் கூடியவைகளுமான விற்கள் ஒருக்ஷணத்திற்குள் பேரீவாத்தியங்களினுடைய ஒலிகளையும் பணவவாத்தியங்களினுடைய ஒலிகளையும் சங்கங்களினுடைய பேரொலிகளையும் மறைத்தன. பிறகு, மஹானுபாவர்களான வீரர்கள், ஆகாயமானது அவ்விதமான சங்கவாத்தியங்களினுடைய ஒலியினாலே நிரம்பியதும் பூமியினின்று உயர எழுப்பப்பட்டு விரைவாகப் பரவுகின்ற புழுதிக் கூட்டத்துடன் கூடினதுமாயிருப்பதை விளக்கமாகக்கண்டு, விரைவாக எதிர்த்தார்கள். தேராளியானவன் தேராளியினால் அடிக்கப்பட்டு ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ரதத்தோடும் கொடிமரத்தோடும்விழுந்தான். யானையும் யானையால் அடிக்கப்பட்டுவிழுந்தது. காலாளும் காலாளால் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தான். உத்தமமான குதிரைக்கூட்டங்கள் சுழன்றுவருகின்ற சிறந்த குதிரைக்கூட்டங்களாலே அடிக்கப்பட்டும் பயங்கரமானவைகளாகச் செய்யப்பட்டும் ஈட்டிகளாலும் கத்திகளாலும் கொல்லப்பட்டும் சுழன்றுகொண்டு ஆச்சரியமானதோற்றத்துடன்விழுந்தன. பொன்னாற்செய்தநக்ஷத்திரக் கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியையுடையவைகளுமான கவசங்கள் கோடாலிகளாலும் ஈட்டிகளாலும் கத்திகளாலும் பிளக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. சில ரதிகர்கள் யானைகளாலே கொம்புகளாலும் தேகத்தின் பின்புறத்தாலும் அடிக்கப்பட்டு ஸாரதியுடன் கூடவே விழுந்தார்கள். உத்தமமானயானைகள் உத்தமமான யானையினாலும் பாணங்களாலும் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. யானைக்கூட்டங்களால் அதிவேகத்தோடு சிதற அடிக்கப்பட்டவர்களும் கொம்புகளாலும் தேகத்தின் பின்புறத்தாலும் அடிக்கப்பட்டவர்களுமான குதிரைக்காரர்கள் யௌவனமுடையவர்களான காலாட்கள் இவர்களின் தீனஸ்வரத்தைக்கேட்டு மனிதர்கள் விரைவாகத்துக்கம் அடைந்தார்கள். பரபரப்புள்ள யானைகளையும் குதிரைகளையும்தேர்களையுமுடையதும் குதிரைக்காரர்களுக்கும் யௌவனமுள்ளவர்களான காலாட்களுக்கும் மிக்க நாசத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான அந்தச் சமயத்தில் மகாரதர்களாலே நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்ட அந்த வானரக்கொடியையுடைய அர்ஜுனனைத் தூரத்தினின்று பார்த்து ஐந்துபனைகளை அடையாளமாகக்கொண்ட கொடியையுடையவரும் சிறந்த குதிரைகளுடைய வேகத்தினாலே ஆச்சரியகரமான வீயர்முள்ள ரதத்தையுடையவருமான பீஷ்மர், மகாஸ்திரங்களாலும் வஜ்ராயுதம்போன்றபாணங்களாலும் விளக்கமுறுகிற அர்ஜுனனை எதிர்த்தோடிவந்தார். அவ்வாறு இந்திரனுக்குச் சமமான பிரபாவத்துடன் கூடின இந்திரபுத்திரனை அர்ஜுனனைக்

குறித்துத் துரோணரைத் தலைவராகக்கொண்ட கிருபாசாரியரும் சல்யனும் விவிம்சதியும் துரியோதனனும் ஸோமதத்த குமாரனும் விரைவாகச் சென்றார்கள். பிறகு, ஸர்வாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனும் ஸ்வர்ணத்தினால் விசித்திரமான கவசமணிந்தவனும் சூரனும் அர்ஜுனபுத்திரனுமான அபிமன்யுவானவன் ரதிகர்களுடைய முற்பண்டையிலிருந்து அருகில்வந்து வேகமாக அவர்களனைவரையும் எதிர்த்தான். பொறுக்கமுடியாத செய்கையுள்ள அபிமன்யு, அந்த மகாரதர்களுடைய மகாஸ்திரங்களை நாசம்செய்து, மகாமந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யப்பட்டதும், ஜ்வாலை கிளம்பியதும் யாகசாலையை அடைந்துள்ளதுமான அக்கினியைப்போலப்பிரகாசித்தான். பிறகு, அதிகபலத்துடன் கூடினபீஷ்மர் யுத்தகளத்தில் சத்துருக்களுடைய ரக்தமாகிற ஜலத்தையும் நுரையையுமுடையநதியை விரைவாக உண்டுபண்ணி அபிமன்யுவைத்தாண்டி மகாரதனான அர்ஜுனனைக்குறித்து எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றார். பிறகு, கிரீடதாரியான அர்ஜுனன் அற்புதமான விக்ரமத்துடன்கூடியதும் காண்டீவத்தினின்று விடப்பட்டதும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டதுமான விபாடங்கள் என்கிற பாணங்களுடைய கூட்டத்தால் பீஷ்மருடைய மகாஸ்திரஸமூகத்தை அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு நாசம்செய்தான். தடையற்ற செய்கையுள்ளவனும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனும் மிக்க பலசாலியுமான அர்ஜுனன் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் உத்தமரான அந்தப் பீஷ்மரின்மீது பளபளப்புள்ள பாணஸமூகங்களையும் பல்லங்களையும் விரைவாக வர்ஷித்தான். அவ்வாறே, ஆகாயத்தில் பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்டுச் சிதறின அர்ஜுனனுடைய மகாஸ்திரஸமூகத்தை உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் சூரியனாலே நாசம்செய்யப்பட்ட இருளைப் போலக் கண்டார்கள். ஸத்புருஷர்களும் உத்தமர்களுமான பீஷ்மரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவராலும் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் விற்களுடைய பயங்கரமான சப்தத்துடன் கூடியதும் தையத்தையுடையதுமான இவ்விதமான அந்தத் த்வந்துவயுத்தத்தை ஜனங்களும் கௌரவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பார்த்தார்கள்.

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(திருஷ்டத்யும்னன் சலனுடைய புத்திரனைக் கொன்றது.)

ஐயா! துரோணபுத்திரரும் பூரிஶ்ரவஸும் சல்யனும் சித்ர ஸேனனும் சலனுடைய புத்திரனும் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஒருசிங்கக்குட்டி யானைகளோடெதிர்த்து யுத்தம் செய்வதுபோல அபிமன்யுவானவன் அதிகபராக்கிரமசாலிகளான ஐந்துபுருஷசிரேஷ்டர்களோடு தனியே போர்புரிவதை ஜனங்கள் கண்டார்கள். தவறாமல் லக்ஷ்யத்தை அடிக்குமதிறமையுடனிருத் தலால் சௌர்யத்திலும் பராக்கிரமத்திலும் அஸ்திரத்திலும் கைத் தோசசியிலும் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவுக்கு ஒருவனும் நிகராகவில்லை. அவ்வாறு போரில் வல்லமையைவெளியிடுகின்ற வனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மிகுந்தமுயற்சியுடையவனு மான அப்படிப்பட்டபுத்திரனைக் கண்டு பிறகு அர்ஜுனன் ஸிம்ம நாதஞ்செய்தான் ராஜேந்திரரே! அப்படிப்பட்ட கௌரவஸைன் யத்தைப்பீடிக்கிற உம்முடைய பௌத்திரனைக்கண்டு உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சத்துருக்களைத்தைன்யமடையச்செய்கின்ற அபிமன்யுவானவன் தைர்யமுடையவனாகித் தேஜஸோடும் பலத்தோடும் கௌரவர் களுடையசேனையை எதிர்த்தான். யுத்தகளத்தில் பகைவர்களோடு சண்டையிடுகின்ற அந்த அபிமன்யுவினுடைய கைத்தோச்சி வழிநிற்கும்பெரியவில்லானது ஸூர்யனுக்கு ஒப்பான ஒளியுள்ள தாகக் காணப்பட்டது. அந்தஅபிமன்யு துரோணபுத்திரரை ஒரு பாணத்தாலும் சல்யனை ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு எட்டுப்பாணங்களாலே சலனுடையபுத்திரனது கொடியையும் அறுத்தான். ஸோமதத்தகுமாரனாலே பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பொன்மயமானதண்டமுள்ளதும் ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பாகவிளங்கு கிறதுமான அப்படிப்பட்ட பெரியசக்தியை அபிமன்யு கூர்மை யானஒரம்பினால் எதிர்த்து அடித்தான். பல்குனகுமாரனான அவன், யுத்தத்தில் மிக்கவேகமுள்ள பாணங்களைப்பிரயோகிக்கின்ற சல் யனுடையவில்லைக் கடியவேகமுள்ள ஒருபல்லத்தால் அறுத்தான். அவன் நான்குபல்லங்களாலே நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான். மிகுந்தகோபமுள்ளவர்களானபூரிஶ்ரவஸ், சல்யன், துரோணபுத் திரர், சலன், அவனுடையகுமாரன் இவர்களனைவரும் அர்ஜுன குமாரனான அபிமன்யுவினுடைய புஜபலத்தினது மிகுதியினால்

அவனை எதிர்த்துச்செல்லவில்லை. ராஜேந்திரரே! பிறகு, தனுர் வேதத்தை அறிந்தவர்களும் தலைமைபெற்றவர்களும் பகைவர்களால் யுத்தத்தில்ஜயிக்கமுடியாதவர்களுமான இருபத்தையாயிரம் த்ரிகர்த்தவீரர்களும் கேகயர்களோடுகூடின மத்ரதேசத்துவீரர்களும் உம்முடையபுத்திரனால் ஏவப்பெற்று, கொல்லஎண்ணங் கொண்டவனும் புத்திரனுடன் கூடியவனுமான அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பகைவர்களையடக்குபவரே! அப்பொழுது நான்குபக்கங்களிலும்சூழப்பட்டவர்களும் மகாரதர்களும் பிதாபுத்திரர்களுமான அவ்விருவரையும் ஸேனாபதியான பாஞ்சாலராஜகுமாரன் பார்த்தான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவரே! அனேக ஆயிரக்கணக்கானயானைகளாலும் தேர்க்கூட்டங்களாலும் குதிரைகளாலும் லக்ஷக்கணக்கானகாலாட்களாலும் சூழப்பட்டவனும் புறாநிறமுள்ளகுதிரைகளையுடையவனும் சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனுமான அந்தத்ருஷ்டத்யும்னன் ரதத்தின்மீதேறி வில்லில்நாணேற்றிமுழுப்பி மிகுந்தகோபத்தோடு ஸைன்யத்தை ஏவிக்கொண்டு அந்தமத்ரகர்களுடையபடையையும் கேகயர்களையும் எதிர்த்துச்சென்றான். கீர்த்தியுள்ளவனும் உறுதியானவில்லையுடையவனுமான அந்தத்ருஷ்டத்யும்னனாலே பாதுகாக்கப்பட்டதும் மிகுந்த பரபரப்புடன்கூடிய ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடையதும் யுத்தஞ்செய்யப்போகின்றதுமான அந்தப் படையானது மிகவும் பிரகாசித்தது. பாஞ்சாலகுலத்தைவிருத்திசெய்பவனான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன், அர்ஜுனனை எதிர்த்துச் செல்லுகின்ற க்ருபரை மூன்றுபாணங்களாலே தோள்பூட்டில் அடித்தான். பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னன் பத்துக்கணைகளால் பத்து மத்ரகர்களைக்கொன்று கிருதவர்மாவின் பின்புறத்தைக்காக்கும் யுத்தவீரனைப் பல்லத்தினால் விரைவாகக் கொன்றான். பகைவர்களைத்தவிக்கச்செய்பவனான அவன் மகாத்மாவான பௌரவனுடையபுத்திரனான தமனனை முனைபளபளப்பான ஒருநாராசத்தினாலே அடித்தான். பிறகு, சலனுடையபுத்திரன் யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்ட த்ருஷ்டத்யும்னனை முப்பதுபாணங்களாலடித்து அவனுடையஸாரதியையும் பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான். அவ்வாறு அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியுமான திருஷ்டத்யும்னன் இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ள ஒருபல்லத்தினாலே அவனுடையவில்லை அறுத்தான். அரசரே! பிறகு, அவன் இருபத்தைந்து பாணங்களை விரைவாக அவன்மீது பிரயோகித்தான். இருபுறங்களிலுமுள்ள ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் கொன்றான். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரிலிருக்கிற அந்தஸாம்யமனியி

னுடையபுத்திரன் மிக்க பலசாலியான பாஞ்சால ராஜகுமாரனைப் பார்த்தான். புருஷசிரேஷ்டனான அந்தஸாம்யமணியினுடையபுத்திரன் மிகக்கொடியதும் எஃகினாற்செய்ததுமான ஒரு சிறந்தசக்தியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே ரதத்திலிருக்கிற திருஷ்டத்யும்னனைநோக்கி விரைவாக ஓடிவந்தான். பெரியஜலப்பிரவாகம்போலவருகின்றவனும் ஆகாயத்தினின்றுவிழுகின்ற ஸர்ப்பம்போன்றவனும் கேடகத்தையும்கத்தியையும்சுழற்றுகின்றவனும் காலத்தினால் அனுப்பப்பட்ட அந்தகன் போன்றவனும் சூரியன்போல ஜ்வலிக்கின்றவனும் மதயானையின் விக்ரமம்போன்ற விக்ரமத்தையுடையவனுமான சலனுடைய புத்திரனை அந்த யுத்தகளத்தில் பாண்டவர்களும் பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் பார்த்தார்கள். சேனாதிபதியான பாஞ்சாலபுத்திரன் கோபமுற்றுத் தனக்கெதிரியாகி விரைந்து ஓடிவருகின்றவனும் கூர்மையான கத்தியைக் கையில்கொண்டவனும் கேடகத்தைக் கையிற்பிடித்தவனும் அம்பினும் அதிகவேகமுள்ளவனும் அவ்விதமாகத் தன் ஸமீபத்தை அடைந்தவனுமான சலபுத்திரனது தலையைக் கதாயுதத்தால் பிளந்தான். ராஜரே! கொல்லப்பட்டுக் கீழேவிழுகின்ற அந்தஸாம்யமணிபுத்திரனுடைய கையினின்று கத்தியுடன்கூடியதும் நல்லொளியுள்ளதுமான கேடகமானது விரைவாகப் போர்க்களத்தில் விழுந்தது. மகாபலசாலியும் பயங்கரமான விக்கிரமமுள்ளவனுமான பாஞ்சாலராஜபுத்திரன் கதையினுடைய நுனியினால் அவனைஅடித்து மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான். மகாவில்லாளியும் மகாரதனுமான அந்தச்சலபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே உமதுசேனையினின்று பெரிதான ஆரவாரம் தோன்றியது. பிறகு, சலன் தன்னுடைய புத்திரன் கொல்லப்பட்டதுகண்டு கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவனான பாஞ்சாலராஜகுமாரனை வேகத்தோடு எதிர்த்து ஓடிவந்தான். சூரர்களும் யுத்தத்தில் அதிகமதங்கொண்டவர்களும் அவ்வாறு யுத்தகளத்தில் போர்புரிவதற்காக எதிர்த்திருப்பவர்களுமான அவ்விருவரையும் எல்லா அரசர்களும் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் கண்டார்கள். பிறகு, சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனும் கோபங் கொண்டவனுமான சலன் வேணுகங்களாலே மஹாகஜத்தை அடிப்பதுபோல மூன்றுபாணங்களாலே த்ருஷ்டத்யும்னனை அடித்தான். அவ்வாறே, யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனானசல்யனும் கோபங்கொண்டு சூரனான த்ருஷ்டத்யும்னனை மார்பிலடித்தான். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது' என்று கூறினான்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன் முதலான வீரர்களுடைய யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! என்புத்திரனுடையசேனையானது பாண்டுபுத்திரனாலே கொல்லப்படுதலால் முயற்சியைக்காட்டிலும் ஊழே பெரிதென்று நான் எண்ணுகிறேன். அப்பா! என்னைச சேர்ந்தவர்களே எப்பொழுதும் கொல்லப்பட்டார்களென்று சொல்லுகிறாய். பாண்டவர்களையோ கவலையற்றவர்களாகவும் மிகுந்த களிப்புள்ளவர்களாகவும் நித்தியம் சொல்லுகிறாய். ஸஞ்சய! என்னைச்சேர்ந்தவர்களை விசேஷமாகக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவும் அதிகமாக நாசம் அடைந்தவர்களாகவும் எப்பொழுதும் சொல்லுகிறாய். இப்பொழுது என்னைச்சேர்ந்தவர்களை ஆண்மை அற்றவர்களும் கீழே தள்ளப்பட்டவர்களும் தள்ளப்படுகின்றவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களுமாகச் சொல்லுகிறாய். சக்திக்குத் தக்கபடி யுத்தம் செய்கின்றவர்களும் ஜயத்தைக்குறித்து முயற்சி செய்கிறவர்களுமான கௌரவர்களைப் பாண்டவர்கள் ஜயிக்கவே ஜயிக்கிறார்கள் என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் நிச்சயமாகவே ஜயிக்கப்படுகிறார்கள் அப்பா! அப்படிப்பட்டநான் தீவ்ரமானவைகளும் துரியோதனனாலே உண்டுபண்ணப்பட்டவைகளும் பொறுக்கமுடியாதவைகளுமான பலதுக்கங்களை எப்பொழுதும் கேட்கப்போகிறேன். ஸஞ்சய! எந்த உபாயத்தினாலே என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் பாண்டவர்களைத் தோல்வியடையச்செய்து யுத்தத்தில் விஜயத்தை அடைவார்களோ அந்தவுபாயத்தை யான் காணவில்லை' என்று சொன்னான்.

ஸஞ்சயன், 'வேந்தரே! நீர் உறுதியுள்ளவராக மானிடதேகங்களினுடைய நாசத்தையும் யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள் இவைகளினுடைய நாசத்தையும் கேளும் பெரிய அநியாயம் உம்முடையதே. திருஷ்டத்யும்னனோ சல்யனால் ஒன்பதுபாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு மிகுந்தகோபமூண்டு மத்ரதேசாதிபதியை எஃகு ஆயுதங்களால் அடித்தான் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனான சல்யனை விரைவாகத் தடுத்ததாகிய த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய அற்புதமான பராக்ரமத்தை நாங்கள் கண்டோம் அந்த யுத்தகளத்தில் அப்பொழுது ரதிகர்களான அவ்விருவருக்கும் வேற்றுமையானது காணப்படவில்லை. அவ்விருவருக்கும் ஒருமுகூர்த்தகாலம் யுத்தம் ஸமமாக நடந்தது. மகாராஜரே! பிறகு, சல்யன் துவைந்ததும் கூர்மையுள்ளதுமான பல்லத்தினாலே திருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லை அந்தயுத்தத்தில் அறுத்தான்; பிறகு, யுத்தத்தில்

வார்ஷகாலத்தில மேகங்கள் மலையின்மீது மழையைப் பொழிவது போலவே திருஷ்டத்யும்னனைச் சரமாரியினால் மூடினான். திருஷ்டத்யுமனன் பீடிக்கப்பட்டபொழுது, அபிமன்யு கோபங்கொண்டு மத்ரராஜனுடைய தேரைநோக்கி வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, அதிககோபமுள்ளவனும அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுடையவனுமான அபிமன்யு மத்ரதேசாதிபனுடைய ரதத்தை நாடிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே ருதாயனனுடைய புத்திரனை சல்யனை அடித்தான் அரசரே! பிறகு, உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் ரணகளத்தில் அர்ஜுனன புத்திரனைக் கையகப்படுத்த எண்ணங்கொண்டு விரைவாக மத்ரராஜனுடைய ரதத்தை நான்குபுறத்திலும சூழ்ந்துநின்றார்கள். பாரதரே! உமக்கு மங்களம துரியோதனன் விகர்ணன், துச்சாஸனன், விவிம்சதி, துர்மர்ஷணன், துஸ்ஸஹன, சித்ரஸேனன், துர்முகன், ஸத்யவ்ரதன், புருமித்ரன் இவர்கள மத்ரதேசாதிபதியினுடைய ரதத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் நின்றார்கள் ரதிகர்களான உம்முடைய அந்தப்புத்துக் குமாரர்களை மிகுந்தகோபங்கொண்ட பீமஸேனன, பார்ஷதனை திருஷ்டத்யுமனன், திரௌபதிபுத்திரர்களான ஐந்து உபபாண்டவர்கள், அபிமன்யு, மாத்ரிபுத்திரர்களான இருவர்கள இந்தப் பத்துவீரர்களும பற்பலவித ஆயுதங்களைப பிரயோகித்துக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள. அவ்விருதிறத்தினரும மிக்க ஊக்கமுள்ளவர்களாகவும ஒருவரையொருவர் கொல்வதில விருப்பமுள்ளவர்களாகவும எதிர்த்துப போர்புரிந்தார்கள் அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையை அடியாகக்கொண்ட இந்த யுத்தத்தில அந்த வீரர்கள் எதிர்த்தார்கள. மஹாபயங்கரமும குரோதமுள்ளதுமான அந்தப்பத்து ரதிகர்களின் போர்நடக்கையில, உம்மைச் சேர்ந்த ஸேனைகளிலும பகைவர்படைகளிலும இருக்கிற தேராளிகள இந்த யுத்தத்தைப பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். மஹாரதர்கள பற்பலவித ஆயுதங்களைப பிரயோகம் செய்துகொண்டும ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் காஜித்துக்கொண்டும யுத்தம செய்தார்கள். (அந்த வீரர்களனைவரும) அப்பொழுது ரோஷமுள்ளவர்களும ஒருவரை ஒருவர் கொல்லும் எண்ணமுள்ளவர்களும ஒருவரைஒருவர் அடிக்கிறவர்களும் பரஸ்பரமபகையுள்ளவர்களுமாகப போர்புரிந்தார்கள. அந்யோந்யம் ஸ்பர்த்தையால் ஞாதிகள ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து மிகுந்தகோபமுள்ளவர்களாகி மஹாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள. துரியோதனனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள நான்கு பாணங்களாலே திருஷ்டத்யும்னனை மஹாயுத்தத்தில் [1] விரைவாக அடித்தான். அந்த

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யுமனனை துர்மர்ஷணனும், சித்ரஸேனனும், தாமுகனும், துஸ்ஸஹனும, விவிம்சதியும், துசசாஸனனும முறையே இருபதுபாணங்களாலும, ஐந்து பாணங்களாலும, ஒன்பது பாணங்களாலும, ஏழுபாணங்களாலும, ஐநதுபாணங்களாலும, மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள் ராஜேநதிரரே! சத்ருக்களைத தபிக்கசசெய்கிறவனான தருஷ்டதயுமனன, ஹஸதலாகவததைக் காண்பிததுககொண்டு, ஒவவொருவரையும இருபத்தைநது இருபததைநது பாணங்களால திருபபியடிததான். பாரதரே! அபிமன்யு யுதததத்தில் ஸதயவ்ரதனையும புருமிததிரனையும் பததுபபததுக கணைகளால் அடிததான். மாதாவினுடைய மனததிற்கு ஸநதோஷததை உண்டுபணணுகினறவாகளான மாதரிபுததிரர்கள யுதததததில் மாதுலனான சல்யனைக் கூாமையுளள அமபுகளால அடிததாாகள். அது ஆச்சரியமாயிருநதது. மஹாராஜரே! பிறகு, சலயன் ரதிகர்களுள் சிறநதவாகளும செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான மருமானகளை அனேக பாணங்களினலே அடித்தான். (கணைகளால) மூடப்படுகின்ற அநத மாத்திரிபுததிரர்களிருவரும அசையவில்லை. பிறகு, மஹாபலசாலியும் பாண்டுபுததிரனுமான பீமஸேனன் துரியோதனனைபபாாதது முடிவைபுண்டுபண்ண நினைநது கதாயுதததைக் கையில் எடுத்தான். கதாயுதததைக் கையில் எடுத்தவனும கொடுமுடியுடன் கூடின கைலாஸமபோன்றவனும மிக்க புஜபலமுளளவனுமான பீமஸேனனைப் பார்த்து உமமுடைய புத்திராகள பயததால ஓடினார்கள். துரியோதனனே மிகுநத கோபங்கொணடு வேகமுள்ள பதினாயிரம யானைகளடங்கிய படையுடன் மகதநாதனை (யுத்தத்திற்காக) ஏவினான். துரியோதனராஜன, அநத யானைப் படையோடு மகதநாதனை முன்னிட்டுககொண்டு பீமஸேனனை எதிர்ததுச் சென்றான். பீமன் தன்னை எதிர்த்துவருகின்ற யானைபபடையைபபாாத்துக் கதையைக் கையில்கொண்டு ஸிமமமபோல உரக்கக் காஜிததுக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழே இறங்கினான். பீமன் இருமபாலாகிய கனமான பெரிய கதையைக் கையில் எடுத்துககொண்டு வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அநதகன் போல யானைபபடையை எதிர்த்து வநதான். நீண்டகைகளையுடைய பலசாலியான பீமஸேனன் கதையினலே யானைகளைக் கொன்றுகொண்டு வஜ்ரததுடன் கூடின இநதிரன்போல யுத்தததில் ஸஞ்சரிததான். பெரிதும் மனத்தையும் ஹருதயததையும நடுங்கச செய்கின்றதுமான காஜிக்கின்ற பீமனுடைய அந்தச் சபதததினால் யானைகள் வெருண்டு ஒன்றுகூடி ஒன்றை மற்றொன்று தாக்கின. பிறகு, த்ரௌபதிபுத்திராகள, மகாரதனான

அபிமன்யு, நகுலன், ஸஹதேவன், பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய இவர்கள் பீமஸேனனுடைய பின்புறத்தைப்பாதுகாக்கின்ற வர்களாகவும் விரைவாக ஓடிவருகிறவர்களாகவும் மேகங்கள் மலைக்கூட்டங்களின்மீது வர்ஷதாரைகளைப் பொழிவதுபோல யானைகளின்மீது அம்புமழையைப பொழிந்தார்கள். சத்துருக்க ளுடைய கூட்டங்களையழிப்பவனும் பாண்டுவின்வம்சத்தில் உதித் தவனும நகுலபுத்திரனுமான சதாநீகன் யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள வாள்களாலும் க்ஷுரபரங்களாலும துவையப்பட்ட பல்லங்களா லும அஞ்சலிகங்களாலும் யானைகளின்மீதேறிப போர்புரிகின்ற வீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்தான். கீழேவிழுகின்ற தலைகளா லும அலங்கரிக்கப்பட்டதோள்களாலும அங்குசங்களுடன்கூடின கைகளாலும யுத்தபூமியானது கல்மாரியுடன்கூடியது போலவிளங் கியது. யானைகளினுடையபிடர்களில் தலையறுபட்ட யானைவீரர் கள் மலையுச்சிகளில கிளைகளொடிந்தமரங்கள்போலக் காணப்பட் டார்கள். மஹாத்மாவும் பார்ஷதனுமான திருஷ்டத்யும்னனாலே கொன்று வீழ்த்தப்பட்டுக் கீழே விழுகின்ற வேறுபெரியயானைகளை யும் கண்டோம். பிறகு, அரசனை மகதநாதன் ஐராவதத்திற்கு ஒப்பான ஒருயானையை ஸுபத்திராபுத்திரனை அபிமன்யுவி னுடைய ரதத்தைக்குறித்து யுத்தததில் தூண்டினான். சத்ருவீரர் களைக் கொல்லுகிற வீரனை ஸுபத்ராபுத்திரன் மகதநாதனுடைய பெரியயானை தன்னை எதிர்த்துவருவதைக்கண்டு ஒருபாணத்தால் அடித்தான். சத்ருப்பட்டணங்களை ஜயிக்கின்றஸ்வபாவமுடைய அபிமன்யுவானவன், யானையை நடத்திவருகின்ற அந்த மகதநாத னுடைய தலையை வெள்ளிக்கட்டுடன்கூடின ஒரு பல்லத்தினாலே அறுத்தான். பாண்டுபுத்திரனை பீமஸேனனும் அந்தயானைப் படையில நுழைந்து இந்திரன் மலைகளைப் பிளப்பதுபோல யானை களை அடித்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் ஸஞ்சரித்தான். வஜ்ரத் தால் அடிக்கப்பட்ட மலைகளைப்போல அந்த யுத்தகளத்தில் பீம ஸேனனாலே ஒரே அடியினால் யானைகள் கொல்லப்படுவதைக் கண் டோம். அரசரே! தந்தங்கள் முறிந்தவைகளும் துதிக்கைகள் அறு பட்டவைகளும தொடைகளொடிபட்டவைகளும் முதுகும் முது கெலும்பினடியும ஒடிபட்டவைகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும பர் வதங்கள் போன்றவைகளுமான சிலயானைகளையும், கர்ஜிக்கின்றவை களும் துன்பமடைகின்றவைகளும் யுத்தத்தையடைந்து புறங்காட்டி ஓடுகின்றவைகளுமான சிலயானைகளையும் அதிகமாக ஓடுகின்றவைக ளும் பயத்தினால் மிக நடுக்கமுற்றவைகளும் மிகுதியாகவிஷ்டை போடுகின்றவைகளும் பீமஸேனனுடைய யுத்தமார்க்கங்களில் பர்

வதங்கள்போல விழுந்திருக்கின்றவைகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும் நுரைகளைக் கக்குகின்றவைகளுமான அனேக யானைகளையும் நான்கண்டேன் இன்னும் மற்றப் பெரியயானைகள் கும்பஸ்தலம் உடைந்து உதிரத்தைக்கக்கிக்கொண்டும்மிகத் துடித்துக்கொண்டும் பூமியிலிருக்கின்றமலைகள்போல யுத்தபூமியையடைந்திருந்தன கொழுப்பினாலும் உதிரத்தாலும் பூசப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் ஊனீரினாலும் மஜ்ஜைகளாலும் நனைக்கப்பட்டவனுமான பீமன் போர்க்களத்தில்தண்டபாணியான அந்தகன்போல ஸஞ்சாரஞ்செய்தான். யானைகளினுடையரக்தங்களால் நனைக்கப்பட்ட கதாயுதத்தைக் கையில்கொண்டவனும் கோரரூபமுள்ளவனுமான பீமஸேனன் பிநாகம்என்கிறவில்லைக் கையிலேந்திய பரமசிவன்போலப் பயங்கரனாயிருந்தான் கோபங்கொண்ட பீமஸேனனாலே நன்கு நாசம்பண்ணப்படும் யானைகள் துன்புறுத்தப்பட்டு உம்முடைய சேனையை அடித்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடின மகாவில்லாளியும் யுத்தஞ்செய்கின்றவனும் வீரனுமான அந்தப்பீமனை, வஜ்ரபாணியான இந்திரனைத் தேவர்கள் காப்பதுபோல, அபிமன்யுமுதலான ரதிகர்கள் பாதுகாத்தார்கள் [1]யானையினுடையரக்தங்களால் நனைக்கப்பட்ட கதாயுதத்தைக் கையில்கொண்ட பீமஸேனன் யமன்போலப் பயங்கரனாகக் காணப்பட்டான் பாரதரே! கதையோடுகூட எல்லாத்திக்குகளிலும் ஸஞ்சரித்துப் போர்புரிகின்ற பீமனை ரணகளத்தில் நாத்தனஞ்செய்கின்ற சங்கரரைப்போலக் கண்டோம் மகாராஜரே! யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானதும் பெரியதும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான ஒலியுள்ளதும் கோரமானதும் பகைவர்களை ஹிம்ஸிக்கின்றதும் மயிர்களோடும் மஜ்ஜைகளோடும் கலந்துகொண்டிருக்கின்றதும் ரக்தத்தால் நன்கு பூசப்பட்டதுமான அந்தப்பீமனுடைய கதாயுதத்தை, கோபங்கொண்டு ஜீவராசிகளைக் கொல்லுகின்ற ருத்திரருடைய பினாகத்தைப்போலக்கண்டோம் இடையன் பசுக்கூட்டங்களைத் தடியினால் ஓட்டுவதுபோலப் பீமன் கதாயுதத்தினாலே யானைப்படையை ஓட்டினான் கதாயுதத்தினாலும் பாணங்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் அடிக்கப்படும் அந்த உம்முடையயானைகள் தமது படைகளையே அடித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஓடின. பீமன் பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதறஅடிப்பதுபோல யானைகளைச் சின்னபின்னமாக அடித்து மயானத்தில் சூலபாணியான ருத்திரர் நிற்பதுபோல நெருங்கின யுத்தகளத்தில் நின்றான்.

---

[1] பொருந்தாமையால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

அறுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகியும் பூரிஶ்ரவஸ்ஸும் போர்புரிந்தது.)

அந்தயானைப்படைகொல்லப்பட்டவுடன், உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனன், 'பீமஸேனனைக்கொல்லுங்கள்' என்று எல்லா ஸைனிகர்களையும் ஏவினான். பிறகு, எல்லாப்படைகளும் உமது புத்திரனுடைய கட்டளையினாலே, பயங்கரமான சப்தங்களை வெளியிட்டுக் கர்ஜிக்கிற பீமஸேனனை எதிர்த்தோடிவந்தன. எல்லையற்றதும் தேவர்களாலும் மிகவும் ஸஹிக்கமுடியாததும் பர்வகாலத்தில் ஸமுத்திரம்போல நான்குபக்கத்திலும் பொங்கிவருகின்றதும் எவ்விதத்தாலும் அக்கரை காணமுடியாததும் ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியதும் சங்கங்கள் துந்துபிகள் இவைகளின் சப்தங்களால் நிரம்பியதும் எண்ணிறந்த ரதங்களோடும் காலாட்படைகளோடுங் கூடியதும் புழுதியினால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் வேறொரு பெருங்கடல் போன்றதும் நிலைதவறும்படி செய்யமுடியாததுமான அந்த ஸேனாஸமுத்திரத்தைப் பீமஸேனன் கரைபோலத் தடுத்தான். அரசரே! யுத்தகளத்தில் மஹாபலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனனுடைய ஆச்சரியகரமானதும் மனிதசெய்கைக்கு மேற்பட்டதுமான அந்தசெய்கையை நாங்கள்கண்டோம். பீமஸேனன் யுத்தத்தில்முயற்சியுள்ளவர்களும்,குதிரைகளையும்ரதங்களையும்யானைகளையுமுடையவர்களுமான எல்லா அரசர்களையும் பரபரப்பில்லாமலே கதையினாலே தடுத்தான். ரதிகர்களுள் உத்தமனான அந்தப்பீமன் அந்த ஸைனியஸமூகங்களைக் கதையினால் தடுத்துக்கொண்டு கைகலந்த அந்தயுத்தத்தில் மேருபர்வதம்போல் அசைவற்றுநின்றான். மிகுந்தஸங்கடகரமும் கோரமும் அதயகரமுமான அந்தக் காலத்தில் ஸஹோதரர்களும் புத்திரர்களும் பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் (பிரதிவிந்தியன் முதலான) த்ரௌபதி புத்திரர்களும் அபிமன்யுவும் பகைவர்களால் ஜயிக்கப்படாதவனான சிகண்டியும் பயமடைந்திருக்கின்ற ஸமயத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனைவிட்டு விலகவில்லை.' பிறகு, பீமஸேனன் கூர்மையுள்ளதும் உருக்கினால் செய்யப்பட்டதும் கனமுள்ளதுமான பெரியகதையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு தண்டபாணியான அந்தகன்போல உம்முடைய யுத்தவீரர்களைக்குறித்து ஓடிவந்தான். பகைவரை அவமதிப்பவனும் பிரபுவுமான பாண்டவன், தேர்க்கூட்டங்களையும் குதிரைக்கூட்டங்களையும் நாசம்செய்துகொண்டும் கைகளின் வேகத்தாலும் தொடைகளின் வேகத்தாலும் தேர்க்கூட்டங்

களை [1] இழுத்துக்கொண்டும் யுகாந்தகாலத்தில் காலன்போலக் கொன்றுகொண்டு யுத்தபூமியில் உலாவினான். யானை கோரைக் காடுகளை அழிப்பதுபோலப் பீமன் கௌரவஸைனியங்களை விரைவாக நன்கு அடித்தான். ரதங்களினின்றும் ரதிகர்களையும் யானைகளினின்றும் யானைவீரர்களையும் குதிரைகளினின்றும் குதிரை வீரர்களையும் பூமியில் காலாட்களையும் அடித்துத் தள்ளினான். மிக்க புஜபலமுள்ள பீமஸேனன் உம்முடைய புத்திரனுடைய படையிலிருக்கின்ற எல்லாவீரர்களையும் காற்றானது வலிமையினால் மரங்களை ஒடிப்பதுபோலக் கதையினால் நாசஞ்செய்தான். யானைகளையும் குதிரைகளையும் கீழேவிழும்படிசெய்கின்ற அந்தக்கதாயுதமானது மஜ்ஜையினாலும் ஊனீராலும் மாமஸங்களாலும் ரக்தத்தாலும் நன்றாகப்பூசப்பட்டதும் மஹாபயங்கரமுமாகக் காணப்பட்டது. ஆங்காங்குக் கொல்லப்பட்டமனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது மிருத்யுவினுடைய இல்லத்திற்கு ஒப்பாயிற்று. கோபங்கொண்டு ஜீவராசிகளை நாசஞ்செய்கின்ற ருத்திரருடைய பினாகம்போன்றதும் யமதண்டம்போன்றதும் உக்ரமாயிருக்கிறதும் இந்திரனது வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகரான ஒலியுள்ளதும் நாசஞ்செய்கிறதும் அச்சத்தை விளைவிப்பதுமான பீமஸேனனுடைய கதாயுதத்தை அனைவரும் கண்டார்கள். கதாயுதத்தைச் சுழற்றுகின்ற மஹாபலசாலியான அந்தக் குந்தீபுத்திரனுடைய ரூபமானது யுகாந்தகாலத்தில் காலனுடைய வடிவம் போல மகாகோரமாக விளங்கியது. அவ்வாறு பெரியஸேனையை அடிக்கடி துரத்திஅடிப்பவனும் மிருத்யுவைப்போல வருகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு எல்லோரும் துக்கமுள்ளவர்களானார்கள். பாரதரே! பாண்டவன் கதையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு எந்த எந்த இடத்தில் பார்க்கிறானோ அந்த அந்த இடத்தில் எல்லாச் சேனைகளும் பிளக்கப்பட்டன. பலத்தினாலே ஸைநியங்களை நன்றாகப் பிளக்கின்றவனும் அளவற்ற ஆற்றலுள்ளவனும் வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகன்போலச் சைனியங்களை விழுங்குகிறவனும் அவ்வாறு பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்கின்றவனும் கையில் பெரியகதாயுதம் பிடித்தவனுமான அந்தப்பீமனைக் கண்டு பீஷ்மர் மழையுடன்கூடின மேகம்போலச் சரமாரியினால (பீமனை) மூடிக்கொண்டு பெரிதான தேரொலியுடன் சூரியன் போற் பிரகாசிக்கிற ரதத்தோடு விரைவாக அவனை எதிர்த்து வந்தார். மிக்க பாகுபலமுள்ள பீமன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகன்போல அங்ஙனம்

[1] ஒருசொல் விடப்பட்டது.

வருகின்ற அந்தப்பீஷ்மரைக்கண்டு அவரை எதிர்த்தான். அந்த க்ஷணத்தில் சினிகுலத்திலபிறந்தவர்களுள் சிறந்தவீரனும ஸத்யஸந்தனுமான ஸாதயகி உறுதியானவில்லினால் பகைவர்களை அடித்துக் கொண்டும உமதுபுத்திரனுடைய ஸைனியத்தை நடுங்கச்செய்து கொண்டும பிதாமஹரை எதிர்த்தான். பாரதரே! வெள்ளிபோல விளங்குகிற குதிரைகளோடுவருகிறவனும், கூர்மையுள்ளவை களும நல்லகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளை வர்ஷிக்கிறவனுமான அந்தஸாதயகியை அப்பொழுது உமமைச்சேர்ந்த எல்லா (வீரர்களுடைய) கூட்டங்களும் தாங்கிநிற்பதற்குச் சக்தியற்றவையாயின. அப்பொழுது, அலம்புஸன்என்கிறராக்ஷஸன் இப்படிப்பட்ட ஸாதயகியைப பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான். சினியினுடையபேரனை ஸாத்யகியும நான்குபாணங்களால் அவனைத்திருப்பியடித்துத தேருடன் எதிரததுவநதான். பகைவரினிடையில நாற்புறங்களிலும சுழன்றுகொண்டும, குருபுங்கவர்களை (யுத்தரங்கத்தைவிட்டு) ஓட்டிக்கொண்டும, யுததத்தில அடிக்கடி ஸிம்மநாதம்செய்துகொண்டும வருகின்ற வருஷ்ணிவீரனை ஸாத்யகியைக்கண்டு உம்முடையயுத்தவீரர்கள், மேகங்கள் ஜலவேகங்களால் மலையைஅடிப்பதுபோலச் சரமாரிகளைப பொழிந்தார்கள். ஆனாலும், மத்தியான்னகாலத்தில் நன்றாகப்பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைப்போல அவனைஸஹிப்பதற்குச சக்தியற்றவர்களானார்கள். வேந்தரே! அச்சேனையில் ஸோமதத்தனுடையபுத்திரனைத்தவிர வேறு ஒருவனேனும துக்கத்தை அடையவில்லையென்பதில்லை. பாரதரே! மகாத்மாவும் ஸோமதத்தனுக்குக் குமாரனுமான அந்தப் பூரிஶ்ரவஸ் வில்லைக்கையிலெடுத்துத் தன்னைச்சேர்ந்த ரதிகர்கள் துரத்தப்படுவதுகண்டு ஸாத்யகியை எதிர்த்துப்போர்புரிய விரும்பி அவனை எதிர்த்தான்.

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன் துரியோதனனுடையதம்பிகள்எண்மரைக்கொன்றதும், கடோத்கசனிடம்பயந்து கௌரவர்கள் போரை நிறுத்தியதும்.)

அரசரே! பிறகு, பூரிஶ்ரவஸ் அதிககோபங்கொண்டு வேணுகங்களாலே பெரியயானையை அடிப்பதுபோல ஒன்பதுபாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித்தான். அளவிடுதற்கரிய பராக்கிரமமுள்ள ஸாத்யகியும் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்

போதே பதிவான கணுக்களுடன்கூடின அம்புகளால் கௌரவனைத் தடுத்தான். பிறகு, துரியோதனராஜன் தம்பிகளால் சூழப்பட்டு யுத்தத்தில் முயற்சியுடன் பூரிஸ்ரவஸை நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்து கொண்டான். அதிகபராக்கிரமமுள்ள பாண்டவர்களனைவரும் யுத்தத்தில் வேகமுடையவனான அந்தஸாதயகியை நான்குபக்கத் திலும் சூழ்ந்துகொண்டுநின்றார்கள். பாரதரே! பீமஸேனனே மிக்ககோபங்கொண்டு கதையைஎடுத்துத துரியோதனன்முதலான உம்முடையபுத்திரர்கள் எல்லோரையும் வளைத்துக்கொண்டான். கோபமும் பொறுமையுமுள்ள உம்முடையபுத்திரனானநந்தகனே அனேகஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு மகாபலசாலியான பீம ஸேனனைக் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட் டவைகளுமான ஆறுபாணங்களால் அடித்தான். அரசரே! அப் பொழுது துரியோதனன் கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே மஹாரதனான பீமஸேனனை மார்பில் அடித்தான். பிறகு,மிககபுஜபலமுள்ளவனும் அளவற்றதேகபலமுள்ளவனுமான பீமன் ரதங்களுட்சிறந்த தன்ரதத்தின்மீதேறி விசோகனென்கிற தன்ஸாரதியைநோக்கி, 'மகாரதர்களும சூரர்களுமான இந்தத் திருதராஷ்டிரகுமாரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து மிகுந்தகோபங்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் என்னையே கொல்வதற்கு முயன்றிருக்கின்றனர். பாகனே! இந்தப்போர்க்களத்தில இப்பொழுது நான ஸஹோதரர் களைப் பார்த்தலால் அனேகவருஷகாலங்களாக எண்ணப்பட்டிருக் கின்ற நம்முடைய மனோரதவிருக்ஷம் (இப்பொழுதுதான்) பழத் தோடு கூடியதாயிற்று. அசோக! எந்தவிடத்தில் ரதங்களின் உருளைகளாலேதூற்றப்பட்டபுழுதிகள் திசைகளினிடையில் பாண ஸமூகங்களோடு ஆகாயத்தை நாடப்போகின்றனவோ அந்தஇடத் தில் துரியோதன ராஜன் தானே யுத்தஸன்னத்தனாக நிற்கிறான். அந்தஇடத்திலேயே அதிகமதமுள்ளவர்களும் குலபுத்திரர்களு மான இவனுடையபிராதாக்களும் யுத்தஸன்னத்தர்களாக நிற்கிறார் கள். இவர்களை இப்பொழுது நீ பார்த்துககொண்டிருக்கையிலேயே நான் கொல்லப்போகிறேன்; ஸம்சயமில்லை. ஸாரதியே! ஆதலால், யுத்தத்தில்முயற்சியுள்ளவனாக என்குதிரைகளை இழுத்துநடத்து' என்று கட்டளையிட்டான்.

ராஜரே! பீமன் இங்ஙனம்கூறி, பின், உமதுபுத்திரனை நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பொன் னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அடித் தான். நந்தகனையும் மூன்றுஅம்புகளால் நடுமார்பிலடித் தான். மகாபலமுள்ளவனான அந்தப பீமனைத் துரியோ தனன் அறுபதுபாணங்களால் அடித்து கூர்மையான

வேறு மூன்று பாணங்களினாலே விசோகனையும அடித்தான். அரசரே! துரியோதனன் நகைத்துக்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ள மூன்றுபல்லங்களாலே யுத்தத்தில பிரகாசிக்கின்ற பீமனுடையவில்லைக் கைபிடிக்குமிடத்தில துண்டாக்கினான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! மஹாராஜரே! பீமஸேனன், ஸாரதியான விசோகனை வில்லைக் கையிற்கொண்ட உமதுபுத்ரன் போரில் கூரியஅம்புகளால் வருத்துவதுகண்டு அதனைப் பொறுமல் பரபரப்புடன் உம்முடைய குமாரனைக் கொல்வதற்காகத் திவ்யமானவில்லைக் கையிலெடுத்தான். பீமன் மிகுந்த கோபமூண்டு இறகுகள் பூண்ட க்ஷுரப்ரம் என்கிற பாணத்தை வில்லிற்பூட்டி அதனால் துரியோதனராஜனுடைய சிறந்தவில்லைத் துண்டாக்கினான். உம்முடைய புத்திரனை அந்தத் துரியோதனன் சினமிகுந்து அறுக்கப்பட்ட (அந்த) வில்லையெறிந்துவிட்டு மிகுந்தவேகமுள்ள வேறு வில்லையெடுத்துக் காலமிருத்யுவுக்குச் சமமாக விளங்குகின்ற கோரமானபாணத்தை அதனிலபூட்டி அதனாலே மிகுந்த கோபத்தோடு பீமஸேனனை நடுமார்பில அடித்தான். நன்கு அடிக்கப்பட்டவனும் வருத்தமுற்றவனுமான அந்தப் பீமன் தேரின் மத்தியில் உட்கார்ந்தான். ரதத்தின்மத்தியில உட்கார்ந்த அந்தப பீமன் மூர்ச்சையையடைந்தான். துன்பமுற்ற அந்தப பீமனைப்பார்த்து அபிமன்யுவை முதன்மையாகவுடையவர்களும சிறந்தவில்லாளிகளுமான பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த மஹாரதர்கள பொறுக்கவில்லை. பிறகு, அவர்கள் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் உமது புத்திரனுடைய முடியில் உக்ரமான தேஜஸுள்ள சஸ்திரங்களினுடைய நெருங்கின மழையைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, பேராற்றலுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனன் பிரஜ்ஞையையடைந்து, துரியோதனனை மூன்றம்புகளாலும் திரும்பவும் ஐந்துஅம்புகளாலும் அடித்துப பொற்கட்டுக்களுள்ள இருபத்தைந்து பாணங்களால் சல்யனை அடித்தான். அடிக்கப்பட்டவனும் பெரியவில்லாளியுமான அந்தச்சல்யன் யுத்தத்தை விட்டு விலகினான்: பிறகு, ஸேனாபதி, ஸுஷேணன், ஜலஸந்தன், ஸுலோசனன், உக்ரன், பீமரதன், பீமன், வீரபாகு, அலோலுபன், துர்முகன், துஷ்ப்ரதர்ஷன், விவித்ஸு, விகடன், ஸமன் என்கிற உமது பதினன்குபுத்திரர்கள் பீமனை எதிர்த்தார்கள். அவர்கள் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்து பலகணைகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு ஒன்று சேர்ந்து பீமஸேனனை எதிர்த்து ஓடிவந்து நன்கு அடித்தார்கள். மஹாபலமுள்ளவனும் வீரனும் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனன் உம்முடைய புத்திரர்களைப்பார்த்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு பசுக்களின் மத்தியில் செந்நாய் பாய்வதுபோலப்

பாய்ந்து கிருடன்போன்ற வேகத்துடன் க்ஷுரப்ரத்தினால் ஸேனாபதியினுடைய தலையை அறுத்தான். நீண்டகைகளையுடையவனான பீமன் மனக்களிப்புடன் உரக்க அட்டஹாஸம்செய்து மூன்று பாணங்களால் ஜலஸந்தனைப்பிளந்து யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். பிறகு, ஸுஷேணனையுங்கொன்று மிருத்யுவினிடம் அனுப்பினான். சந்திரனுக்கு ஒப்பானதும், குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், தலைப்பாகையுடன்கூடியதுமான உக்கிரனுடைய தலையை ஒரு பல்லத்தினாலே பூமியில்தள்ளினான். யுத்தத்தில் வீரனானபாண்டவன் எழுபது பாணங்களாலே குதிரைகளோடும் கொடிமரத்தோடும் ஸாரதியோடும் வீரபாகுவைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பினான். மன்னரே! பீமஸேனன் நகைத்துக்கொண்டு கொடியமதங்கொண்டவர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களுமான பீமன் பீமரதனிருவரையும் யமலோகத்தையடையும்படி செய்தான். பிறகு, பீமன் மகாயுத்தத்தில் எல்லாஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸுலோசனனையும் க்ஷுரப்ரத்தினால் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். அரசரே! உம்முடைய புத்திரர்களும் அங்கு மிச்சமாயிருந்தவர்களும் அந்தப் பீமஸேனனுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு அவனிடத்தினின்றுண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும் மகாபலசாலியான அவனால் அடிக்கப்பட்டும் திசைகளில் ஓடினார்கள். பிறகு, பீஷ்மர், மஹாரதர்களெல்லாரையும் நோக்கி, 'கொடியவில்லைக் கையில்கொண்ட இந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு சிறப்புடையவர்களையும் பிராயமுதிர்ந்தவர்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற சூரர்களையும் மஹாரதர்களான தார்த்தராஷ்டிரர்களையும் நாசம்செய்தலால் இவனைத் தாமதமின்றிப் பிடியுங்கள்' என்று கூறினார். பிறகு, இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட துர்யோதனனுடைய ஸைனிகர்களனைவரும் மிகவும்கோபங்கொண்டு மகாபலசாலியான பீமஸேனனைக்குறித்து எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். அரசரே! பகதத்தனானவன் பீமனிருக்குமிடத்திற்கு மதப்பெருக்குற்ற யானையுடன் விரைவாக எதிர்த்து வந்தான்; யுத்தம் செய்வதற்காக வரும்பொழுதே, மேகமானது சூரியனை மூடுவதுபோல், பீமஸேனனை அம்புகளாலே யுத்தத்தில் கண்ணிற்குப் புலப்படாமல் செய்தான். அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் தங்கள் புஜபலத்தையே துணையாகக்கொண்டவர்களுமான மஹாரதர்கள், பகதத்தன் பீமனை அம்புகளால் அவ்வாறுமூடினதைப் பொறுக்கவில்லை. அவர்கள் இந்தப்பகதத்தனைச் சரமாரியோடு நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பக

தத்தனுடைய யானையையும் சரமாரியினால் பிளந்தார்கள். வேந்தரே! அந்த எல்லா மகாரதர்களாலும் சஸ்திரவருஷத்தினால் அடிக்கப்பட்டதும், பற்பல அடையாளமுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான (அம்புகளாலே) பெரிய உதிரப்பெருக்குண்டு பண்ணப்பட்டதுமான அந்த ப்ராகஜ்யோதிஷ தேசத்தரசனுடைய யானையானது, சூரியனுடைய கிரணங்களாலே கோக்கப்பட்ட பெரியமேகம்போல யுத்தத்தில் பார்ப்பதற்கு அழகுள்ளதாயிருந்தது. பகதத்தனாலே தூண்டப்பட்டதும் மதஜலத்தைப்பெருக்கும் தன்மையுள்ளதுமான (அந்த) யானையானது இரண்டுமடங்கு வேகத்தையடைந்து காலடிகளாலே பூமியை நடுங்கும்படிசெய்து கொண்டு காலனால் அனுப்பப்பட்ட அந்தகன்போல அவர்களனைவரையும் எதிர்த்து ஓடிவந்தது. எல்லாமஹாரதர்களும் அந்த யானையினுடைய மிகப்பெரிதான அந்த ரூபத்தைக் கண்டு (இது ஒருவராலும்) ஸஹிக்கமுடியாததென்று எண்ணி மனஊக்கத்தை இழந்தனர். மஹாராஜரே! பிறகு, அரசன் கோபமூண்டு அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள அம்பினாலே பீமஸேனனை நடுமார்பில் அடித்தான். மஹாரதனும் சிறந்தவில்லாளியுமான அந்தப்பீமன் அவ்வரசனாலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்டு மயக்கத்தால் மனநிலைதவறிக் கொடிமரத்தில் சாய்ந்தான். பிரதாபசாலியானபகதத்தன் பயந்தவர்களான அந்தப்பாண்டவவீரர்களையும் மூர்ச்சையடைந்த பீமஸேனனையும் கண்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். அரசரே! பிறகு, ராக்ஷஸனும் கோரரூபமுள்ளவனுமான கடோத்கசன், பீமன் அவ்விதநிலைமையை அடைந்ததைக்கண்டு மிக்ககோபமூண்டு அவ்விடத்திலேயே மறைந்தான். அந்தக்கடோத்கசன் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய குரூரமானமாயையைச் செய்து அரை நிமிஷத்திற்குள் பயங்கரமானஉருவத்தைஅடைந்து தன்மாயையினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஐராவதத்தின்மீது வீற்றிருப்பவனாகக் காணப்பட்டான். அந்தயானையை மற்றுமுள்ள அநேக திக்கஜங்கள் பின்தொடர்ந்தன. அஞ்சனம், வாமனம், நல்லொளிபொருந்திய மகாபத்மம் ஆகிய மூன்று பெரியயானைகளினும் அரக்கர்கள் வீற்றிருந்தனர். (அந்தயானைகள்) உடல்பருத்து மும்மதங்களையும் மிகப்பெருக்கிக்கொண்டு தேஜஸும் வீரியமும் பலமுமுள்ளனவாகவும் மகாபலபராக்கிரமமுள்ளனவாகவும் காணப்பட்டன. சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனான கடோத்கசன் யானையையுடைய பகதத்தனைக் கொல்லஎண்ணி அப்பொழுது தன்யானையைத் தூண்டினான். மகாபலசாலிகளான அவ்வரக்கர்களால் தூண்டப்பட்ட நான்கு தந்தங்களுள்ள (அந்தயானைகளும்)

மற்றயானைகளும் நான்குதிக்குக்களினின்றும் மிக்க கோபத்தோடு பகதத்தனுடைய அந்தயானையைக் கொம்புகளால் குத்தித் துன்புறுத்தின. அந்தயானைகளால் துன்பமடைந்தும் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டும் வேதனையினால் தைந்யமுற்ற அந்த (ப் பகதத்தனுடைய) யானையானது இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தின் ஒலி போன்ற ஒலியுடன் மிக்கபெரிதான ஒலியைசசெய்தது. பாரதரே! பீமஸேனபுத்திரனான கடோத்கசனுடைய அமபுகளால் அடிக்கப்பட்டு அலறுகின்ற அநதயானையானது உமது புததிரனுடைய எல்லாச சேனைகளையும் அடித்துககொண்டு ஸஞசரித்தது. கர்ஜிக்கின்ற அநதயானையினுடைய மிககொடிய பயங்கரமான அநத ஒலியைக்கேட்டு, பீஷ்மா, துரோணரையும துரியோதனராஜனையும் பாாதது, 'இதோ, மஹா வில்லாளியான பகதத்தன் யுத்தகளத்தில் துராத்மாவான கடோதகசனோடு போர்செய்கிறான்; கஷ்டமான நிலைமையிலுமிருக்கிறான். ராக்ஷஸனோ பெரியமாயையையுடையவன். அநதப் பகதத்தராஜனோ அதிக கோபமுள்ளவன். காலனும்மிருதயுவுமபோன்ற அவ்விருவரும யுத்ததில் எதிாத்துப் போாபுரிகிறார்கள ஸநதோஷமுள்ள பாண்டவர்களுடைய பேரொலியும கேட்கப்படுகிறது. பயநதிருககின்ற யானையினுடைய மிகபபெரிதான ரோதனசபதமும் கேட்கபபடுகிறது. உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும. பகததராஜனை ரக்ஷிபபதற்காக அவவிடம் செல்வோம. யுத்தத்தில் காக்கபபடாவிடில் (அவன்) விரைவில் உயிரை இழப்பான். மிக்கவீர்யமுடையவாகளே ! அப்படிப்பட்ட நீங்கள் வேகமாகப் புறபபடுங்கள நாம ஏன தாமதமாகச் செல்லவேண்டும்? ரௌத்திரமானதும மயிர்ககூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதுமான பெரியயுததமலலவோ நடநதுவருகின்றது? ஸேனபதியான பகததன் நமமிடததில பகதியுள்ளவன்; மேலும, [1] குலபுததிரன் ; சூரன். (மனவுறுதி) [2] தவறுதவர்களே ! நாம் அநதப்பகததனை ரக்ஷிககவேண்டும' என்று மொழிநதார். பீஷ்மருடைய அநதவார்த்தையைக்கேட்டு எலலாமஹாரதர்களும் பகதத்தனைப்பாதுகாக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணததுடனே துரோணரையும் பீஷ்மரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனே. அநதபபகததனிருககுமிடம் சென்றாகள். செல்லுகின்ற அவர்களைப்பார்த்து யுதிஷ்டிரரைத் தலைவராகக்கொண்ட பாஞ்சாலர்கள், பாண்டவர்களுடன்சேர்நது பகைவர்களைப் பின்புறத்தில்

1 பிறபபினால சிறநதவன.

2 வேறு பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

அனுஸரித்துச்சென்றார்கள். பிறகு, பிரதாபமுடையவனான ராக்ஷஸேந்திரன் அந்தச்சைனியங்களைப்பார்த்து இடிமுழக்கம்போலமிகவும்உரக்க ஸிம்மநாதம்செய்தான். அந்தக்கடோத்கசனுடைய அந்தச்சபதத்தைக்கேட்டும், போர்புரிகின்ற யானைகளைக்கண்டும், சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் திரும்பவும் துரோணரைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லததொடங்கினார்: 'துராத்மாவான ஹிடிம்பையின்புத்ரனோடு யுத்தமசெய்வது எனக்கு விருபபமாயில்லை. இநதக்கடோத்கசன் பலமும் வீர்யமுமுள்ளவன்; இப்பொழுது உதவியுடனும கூடினவன். வஜ்ராயுதமேநதிய இநதிரனே நேரில்வந்தாலும் இவனைப் போரினால்வெல்வது முடியாது இவனோ குறிதவறாமல் ஆயுதப்பிரயோகம்செய்கின்றவன்; நன்றாக அடிக்கின்றவன். நாமோ் பகல்முழுவதும் பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் அடித்துக்காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் களைத்திருக்கின்றவாகனங்களையுடையவர்களுமாயிருக்கின்றோம். அபபடிப்பட்ட இந்த ராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் இப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாதவன். சூரியனோ அஸ்தமிக்கிறான். இரவில் யுத்தம்செய்யமுடியாது. ஆதலால், யுத்தத்தை நிறுத்துவோம. நாளைததினம் பகைவர்களோடு போர்புரிவோம்' என்று கூறினர். பிதாமஹரானபீஷ்மருடைய வார்த்தையைக்கேட்டுக் கடோத்கசனிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டகௌரவாகள் அவ்வாறே உபாயத்தால யுததத்தைவிட்டு விலகிவிட்டாாகள பாரதரே! கௌரவர்கள் திரும்பியவுடனே பாண்டவாகள் வெற்றியால் விளங்கிக்கொண்டு பெரிய ஸிமமநாதத்தைச் செய்தாாகள்; சங்கங்களையும் ஊதினாகள் பரதர்களிற்சிறந்தவரே! கடோத்கசனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டவாகளுக்கும கௌரவாகளுக்கும் இவ்விதமான யுத்தமானது பகல்முழுதும் நடந்தது. அரசரே! பிறகு, பாண்டவர்களாலே தோல்வியடைவிககபபட்டவர்களும வெட்கமடைந்தவர்களுமான கௌரவர்கள் இரவில் தங்கள்ஸைனியம் தங்கியிருக்குமிடத்தை அடைநதார்கள் பாணஙகளாலே சரீரத்தில் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மகாரதர்களான பாண்டுபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மனம்குளிர்ந்து தங்களஸைனியம் தங்கியிருக்குமிடத்தை அடைந்தார்கள பகைவர்களைவாட்டுகின்றவரே! பாண்டவர்படையிலுள்ளவீரர்கள் பீமஸேனனையும கடோத்கசனையும் முன்னிட்டு, அபபொழுது, ஒருவரை ஒருவாபுகழ்கின்றவாகளாகவும அதிகஸந்தோஷத்தோடு கூடியவாகளாகவும் தூர்யவாதயகோஷங்களோடு பற்பல கோஷங்களை வெளியிடுகின்றவாகளாகவும் சங்கவாத்யகோஷஙகளோடு ஸிம்மநாதங்களைச்செய்கின்றவர்களாகவும் அதிக

மாக அட்டஹாஸம் செய்கின்றவர்களாகவும் பெரும்பலமுள்ளவர் களாகவும் பூமியை நடுங்கச்செய்பவர்களாகவும் உமதுபுத்திர னுடைய மர்மஸ்தானங்களை வருத்துகின்றவர்களாகவும் இராக் காலத்தில் தங்கள் பாசறையையே அடைந்தார்கள். துர்யோதன ராஜனோ ஸஹோதரவததிலுண்டான துக்கத்தால் மெலிந்து கண்களில் நீர்ததும்பக் கலக்கமுற்று ஒருமுகூர்த்தகாலம் சிந்திக்க லானன். தம்பியரின்பிரிவால் வருந்தியவனும் சோகத்தால் மிக வாட்டமுற்றவனுமான துரியோதனன் பாசறைக்கு முறைப்படி எல்லாவிதியையும் செய்துவிட்டு ஆழ்ந்த ஆலோசனைசெய்தான்' என்று கூறினன்.

நான்காம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு விஸ்வோபாக்கியானத்தைக் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! தேவர்களாலும் ஒருபோதும் செய்யமுடியாததான பாண்டுகுமாரர்களுடைய செய்கையைக் கேட்டு எனக்கு மிகஅதிகமானபயமும் ஆச்சர்யமும் உண்டாயின. ஸஞ்சய! ஸூத! எல்லாவிதத்திலும் என்புத்திரர்களுக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைக்கேட்டு, 'எவ்விதமாக இது ஆகுமோ?' என்று எனக்குப் பெரியகவலை உண்டாயிருக்கிறது. ஸஞ்சய! விதுர னுடையவாக்கியங்கள் நிச்சயமாக என்மனத்தை எரிக்கப்போ கின்றன. தெய்வவசத்தால் யாவும் அவ்வாறே காணப்படுகின்றன. எந்தக்காரணத்தினல் பீஷ்மரை பிரதானமாகக்கொண்டவர்களும் சஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களும் உத்தமர்களுமான எல்லாப்போர் வீரர்களையும் பாண்டவர்களுடையசேனைகளில் இருக்கின்றவீரர்கள் எதிர்த்துப்போர்புரிகிறார்கள்! ஐய! மஹாத்மாக்களும் மிக்க பலசாலிகளுமானபாண்டுபுத்திரர்கள் யாதுகாரணத்தால் கொல் லத்தகாதவர்களானார்கள்? யாரால் அவர்களுக்கு அவ்வாறு வரம் அளிக்கப்பட்டது? எவ்விதஞானத்தை அவர்களடைந்திருக்கிறார் கள்? எதனால் ஆகாயத்தில் (நிலைபெற்றிருக்கிற) நக்ஷத்திரங்களுடை யகூட்டங்கள்போல அந்தப்பாண்டவர்கள் க்ஷயத்தையடையாம லிருக்கிறார்களோ அதையும் பாண்டவர்களாலே என்சேனை அடிக் கடி கொல்லப்படுவதையும் நான் ஸஹிக்கவில்லை. மிக்க உக்கிர மானதண்டமானது என்மீதே விழுகின்றது. ஸஞ்சய! எந்தக்கார ணத்தால் பாண்டுபுத்திரர்கள் கொல்லத்தகாதவர்களாகவும் என்

புத்திரர்கள் கொல்லத்தக்கவர்களாகவும் ஆனார்களோ இவ் விஷயமனைத்தையும் உண்மையாக எனக்கு உரைத்தல்வேண்டும். கைகளாலே நீந்துகின்ற ஒருமனிதன் பெரிதான கடலினுடைய அக்கரையைப் பார்க்கமாட்டாமைபோல எவ்விதத்தினாலும் இந்தத் துக்கத்தினுடைய அக்கரையை நான் காணவில்லை என் புத்திரர்களால் அதிபயங்கரமான துயரமானது நிச்சயமாக அடையப் பட்டுவிட்டதென்று எண்ணுகிறேன் என்புத்திரர்களனைவரையும் பீமன் கொல்லப்போகிறான் ஸம்சயமில்லை என்புத்திரர்களை யுத்தத்தில் பாதுகாக்கத்தக்க வீரனை நான் காணவில்லை. ஸஞ்சய! என்புத்திரர்களுக்கு நிச்சயமாகவே விநாசம் வந்துவிட்டது. ஸூத! ஆதலால், கேட்கிறஎனக்கு (முற்கூறிய விஷயங்களுக்கு) காரணமும் விசேஷித்து (ப்பாண்டவர்களுடைய)வல்லமையுமாகிய அனைத்தையும் உள்ளபடி சொல்வதற்கு நீ தகுந்தவனாக இருக்கிறாய். போரில் தம சேனைகள் புறங்காட்டிஓடுவதைக் கண்டு துரியோதனன், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சகுனி, ஜயத்ரதன், மஹாவில்லாளியான துரோணபுத்திரர், மஹாபலசாலியான விகர்ணன் ஆகிய இவர்கள் யாது செய்தனர்? பேரறிவாளனே! ஸஞ்சய! என் புத்திரர்கள் கவலையுற்றிருக்கும் அத்தருணத்தில மஹாத்மாக்களான அந்தப் பீஷ்மர்முதலியவர்களுக்கு எவ்விதமான நிச்சயம் உண்டாயிருந்தது?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'அரசரே! நீர் அவதானத்துடன்கேளும், கேட்டு மனத்தில் நிலை நிறுத்திக்கொள்ளும். ராஜரே! பாண்டவர்கள் மந்திரத்தினால் செய்யக்கூடிய ஒன்றையும செய்யவில்லை. அவ்விதமான மாயையையும் பிறர்பயப்படக்கூடிய ஒருவிதமான செய்கையையும் அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதில்லை யுத்தத்தில சிறந்தவல்லமையுள்ள அவர்கள் நியாயத்தை மீறாமல் யுத்தம் செய்கிறார்கள். பாரதரே! எப்பொழுதுமே பார்த்தர்கள் பெரிய கீர்த்தியை விரும்பித் தர்மத்தினாலேயே ஜீவனோபாயமுதலான எல்லாக் காரியங்களையும் ஆரம்பிக்கிறார்கள். உத்தமமான ஸ்ரீயையுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான அந்தப்பார்த்தர்கள் தர்மத்தில் நிலைபெற்று யுத்தத்தினின்று திரும்புகிறதில்லை. எங்குத் தர்மமோ அங்கு ஜயம். அரசரே! அதனால் பார்த்தர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லத்தகாதவர்களும் ஜயமுள்ளவர்களுமாக இருக்கிறார்கள் உமமுடையபுத்திரர்களோ கெட்ட எண்ணமுடையவர்கள்; எப்பொழுதுமே பாவங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்கள்; கொடுந்தன்மையுள்ளவர்கள்; இழிவான தொழிலையுடையவர்கள். ஆதலால், யுத்தத்தில் க்ஷீணிக்கின்றார்கள். அரசரே! நீசர்களான மனிதர்கள்போல உமமுடைய

புத்திரர்கள் இப்புவியில் பாண்டவர்களுக்கு அனேகம்கொடிய அபகாரங்களைச் செய்திருக்கின்றனர். பாண்டுவுக்குமூத்தவரே! உமதுபுத்திரர்களால்செய்யப்பட்ட அந்த எல்லாக்கொடுஞ்செயல்களையும நினையாமல் பாண்டவர்கள் எப்பொழுதுமே தாமத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டிருந்தார்கள். அரசரே! உம்முடையபுத்திரர்கள் இந்தபாண்டவர்களை மதிப்பதில்லை. எப்பொழுதும் செய்யப்படுகின்ற அவ்விதப்பாவச்செயலைச்சேர்ந்த மிகப்பெரியகோரமானபயனனது இப்பொழுது அடையப்பட்டுவிட்டது. மஹாராஜரே! அப்படிப்பட்ட நீர் புத்திரர்களோடும் மித்திரர்களோடும் சேர்ந்து அந்தப்பலனை அனுபவியும் வேந்தரே! மித்திரவாக்கங்களால்தடுக்கப்பட்டும் நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லை மேலும், விதுரராலும் பீஷ்மராலும் மஹாத்மாவானதுரோணராலும் அவ்வாறே, என்னாலும அடிக்கடி நீர் தடுக்கப்பட்டிருந்தும தெரிந்துகொள்ளவில்லை. (சாகப்போகிற) மனிதன் பத்தியமானஔஷதத்தை எவ்வாறு உட்கொள்ளானே, அவ்வாறே, நீர் புத்திரர்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கிணங்கி நன்மையும பத்தியமுமான (பீஷ்மர்முதலியோரின்) சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாமல பாண்டவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டதாகவே எண்ணினீர் பரதஸ்ரேஷ்டரே! பாண்டவர்களுடையஜயத்தைப்பற்றி நீர் என்னைக் கேட்டலால் அந்தக்காரணத்தைத் திரும்பவும் உள்ளபடிகேளும. நான் கேட்டபடி அதனை உமக்குச் சொல்வேன். ஜநேஸ்வரரே! இவ்விஷயத்தைப்பற்றித் துரியோதனன் பிதாமஹரானபீஷ்மரை நன்கு கேட்டனன். குருகுலத்தில்உதித்தவனை உம்முடையகுமாரன் மஹாரதர்களான தன்னுடைய பிராதாக்களனைவரும யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டது கண்டு சோகத்தினுல் மிகமனமயங்கி இராக்காலத்தில் பேரறிவாளரான பிதாமஹரை அடைந்து மிக்கவணக்கத்தோடு சொன்னதை என்னிடத்தினின்று கேளும.

'துரியோதனன், 'பிதாமஹரே! நீரும துரோணரும கர்ணனும் கிருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் ஹ்ருதிககுமாரனனகிருதவர்மாவும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும. பூரிஸ்ரவஸும் விகர்ணனும் வீரியசாலியானபகதத்தனும் மகாரதர்களென்றும் குலபுத்திரர்களென்றும (யுத்தத்தில) சரீரத்தைவிடத்துணிந்தவர்களென்றும் பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறீர்கள். மூவுலகங்களையும (ஜயிப்பதற்கு) நீங்கள் போதுமானவல்லமையுடையவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம் பராக்கிரமத்தில் பாண்டவர்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தாலும் (எங்களுக்கெதிர்) நிற்கமாட்டார்கள். குந்திபுத்திரர்கள் எதைப்பின்பற்றி ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் நம்மை ஜயிக்கிறார்களென்னும விஷயத்தில் என

க்கு ஐயம் உண்டாயிருக்கிறது. கேட்கின்ற எனக்கு அதனுடைய உண்மையை உரைகக வேண்டும்' என்று வினவினன். பீஷ்மர், 'ராஜனே! குருகுலததில் பிறநதவனே! நான்சொல்வதைக்கேள். பலவாறு நான் உனக்குசசொன்னேன். அப்படிப்பட்ட என்னுடைய சொல்லை நீ அனுஷ்டிக்கவில்லை. பரதரிற்சிறநதவனே! பாண்டவர்களோடுகூட ஸமாதானம செய்யபபடலாம். பிரபுவே! இபபடிச செய்துகொளவதை நான் பூமிககும் உனக்கும் க்ஷேமமென்று எண்ணுகிறேன். 'ராஜனே! பிராதாக்களோடுசேர்ந்து எல்லாத் துஷ்டாகளையும வாட்டிககொண்டும் பநதுக்களை மகிழ்வித்துக்கொண்டும இநதப பூமியை ஸுகமாக அனுபவிப்பாயாக' என்று முன்னமே நான் உன்னிடததில அலறினேன். ஐயனே! என்வாாத்தையை நீ கேட்கவில்லை. பாண்டவர்களை நீ அவமதித்த தன்பயன் இதோ அடையப்பட்டுவிட்டது. மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! பிரபுவே! சிறநத செய்கைகளையுடைய அநதப பாண்டவாகள் கொல்லத்தகாதவாகளாயிருத்தற்குக காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன்; என்னிடத்தினின்றுகேள் சார்ஙகத்தை வில்லாகக்கொண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணனாலே காக்கப்பட்டிருக்கின்ற எல்லாப் பாண்டவர்களையும வெல்லக்கூடியமனிதன் உலகங்களில் (இப்பொழுதும்) இல்லை, முன்னேயுமிலலை; இனி உண்டாகப்போகிறதுமில்லை. அப்பா! தாமங்களையறிநதவனே! பிரம்மநிஷ்டர்களான மஹர்ஷிகளாலே எனககுச் சொல்லபபட்டிருக்கிற புராதனமான கீதத்தை உள்ளபடிகேள்.

முற்காலத்தில் தேவர்களும எல்லாரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து கநதமாதனபாவதத்தில பரமமதேவரை அடைநதனராம. அவர்களுடைய மததியத்தில் வீற்றிருநத பிரமமதேவர் காநதியினால் ஜ்வலிககின்றதும் ஆகாயத்திலிருக்கின்றதும உத்தமமுமான ஒரு விமானததைக் கண்டனராம அவர் அந்த விமானத்தைத் தியானத்தினால் அறிநது நியமத்துடன் கைகளைக் குவிததுக் கொண்டு மனமகிழ்ந்து அவ்விமானததில் வீறறிருக்கின்ற பரம புருஷரை நமஸ்காரம்செய்தாா. பிறகு, எல்லாரிஷிகளும தேவர்களும் எழுந்திருநத பிரமமதேவரைக்கண்டு பெரிதான அவ்வாச்சரியத்தைப்பார்த்துக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். பிரம்மவித்துக்களுள் சிறநதவரும் உலகங்களைப் படைத்தவரும் உத்தமமான தர்மஙகளையறிநதவருமான பிரமமதேவர், (சாஸ்திரங்களில்) கூறிய முறைப்படி அந்தப் புருஷரைப் பூஜித்துப் பின்வருமாறு கூறலானார். 'தேவரீர் விஶ்வாவஸு; நீர் உலகத்தையே வடிவமாகக்கொண்டவர்; தேவரீர்விஶ்வேதேவர்

கள்; விஷ்வக்ஸேனா; (நித்ய நைமித்திககாம்யரூபங்களான) ஸமஸ்தகர்மஸ்வரூபி; ஜிதேந்திரியா தேவரீர் விஸ்வேஸ்வரர். நீர் வாஸுதேவர் ஆதலால், யோக ஸ்வரூபியும் தேவருமான தேவரீரை நான் சரணமடைகிறேன். விஸ்வஸ்வரூபரே! மஹாதேவரே! தேவரீர் ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும். உலகங்களுக்கு நன்மையைப் பயப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! தேவரீர் ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும். யோகீஸ்வரரே! உலகங்களை வியாபித்திருக்கின்றவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். யோகஸ்வரூபரே! பரமேஸ்வரரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். தாமரைமலரின் நடுவிதழ்போல அகன்றிருக்கிற கண்களையுடையவரே! லோகேஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரரே! இறந்தகாலம், வருங்காலம், நிகழ்காலம் இவைகளுக்குநாதரே! மங்களகரர்களான புத்திர பௌத்திரர்களை யுடையவரே! நீர் ஜயமடைதல் வேண்டும். கணக்கற்ற குணங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே! எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியகதியாயிருப்பவரே! நீர் ஜயசீலராக இருத்தல் வேண்டும் நாராயணரே! எவ்விதத்தாலும் கரைகாணமுடியாத் மகிமையுடையவரே! சார்ங்கமென்ற வில்லைத் தரித்தவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். எல்லாக்குணங்களையுமுடையவரே! உலகத்தையே சரீரமாககொண்டவரே! (பிறவிப்) பிணியற்றவரே! நீர் பிரகாசிக்கவேண்டும் விஸ்வேஸ்வரரே! மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! உலகங்களுக்கு நன்மையைப்பயப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! நீர் ஜயமுள்ளவராக இரும் ஆதிசேஷஸ்வரூபரே! வராஹ முதலிய உருவமாக அவதாரம் செய்தவரே! ஹரிகேசரே! விபுவே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். ஆதிசேஷனை வாஸஸ்தானமாகவுடையவரே! திக்குகளுக்கெல்லாம் நாதரே! உலகங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவரே! அளவிடமுடியாத ஸ்வரூபத்துடன் கூடியவரே! நாசமற்றவரே! பிரகாசமாகவும், அப்ரகாசமாகவுமிருப்பவரே! அமிதமான ஸ்தானங்களையுடையவரே! இந்திரியங்களையடக்கினவரே! நற்செய்கையுள்ளவரே! கணக்கிடமுடியாத ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வபாவத்தை அறிந்தவரே! ஆழ்ந்தஸ்வபாவமுடையவரே! வேண்டினவர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்றவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும் முடிவற்றவரே! அறிந்தவரே! பிரம்மமே! நித்யமாயிருப்பவரே! பிராணிகளை விசேஷமாகப் போஷிக்கின்றவரே! செய்யவேண்டியகாரியங்களைச் செய்தவரே! பேரறிவாளரே! தர்மங்களையறிந்தவரே! விஜயமுடையவரே! காண அரிதான ஸ்வரூபமுடையவரே! ஸர்வயோகஸ்வரூபரே! வ்யக்தமாக அவதரிப்பவரே! பூதங்களுக்கெல்லாம் ஆதியாயிருப்பவரே! உலகத்திலுள்ள தத்வங்களுக்கெல்லாம்ஈசரே! பிராணிகளை ரக்ஷிப்பவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். தம்மையேகாரணமாகக்

கொண்டவரே! மஹாபாக்யமுள்ளவரே! பிரளயகாலத்தில் (உலகத்தை) உபஸம்ஹாரம் செய்வதில் நோக்கமுள்ளவரே! பிரபஞ்சத்தை வெளிப்படுத்துவதில் நாட்டமுள்ளவரே! பிரம்மமே! ஜயத்தில் பிரீதியுள்ளவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். இயற்கையாகவே படைப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! அபீஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்கின்றவரே! பரமேசுவரரே! மோக்ஷத்தை அளிப்பதற்குக் காரணமான ஸ்வரூபத்துடன் கூடியவரே! முக்தாதமஸ்வரூபரே! விஜயத்தைக் கொடுப்பவரே! பிரம்மதேவருக்கும் நாதரே! தேவரே! பத்மநாபரே! மஹாபலமுள்ளவரே! பஞ்சபூதங்களை உமது வடிவமாகக்கொண்டவரே! ஸதவஸ்வரூபரே! எப்பொழுதும் தேவரீர் ஜயமடைய வேண்டும் பூமிதேவி உம்முடைய இரண்டுபாதங்கள்; திக்குக்கள் இரண்டுகைகள்; ஆகாயம் உமது தலை; யான் உம்முடைய மூர்த்தி, தேவாகள் உடல்; சந்திர சூரியர்கள் இரண்டு கண்கள், தவமும் ஸத்யமும் பலம்; உம்முடைய செய்கை தர்மஸ்வரூபமாயுள்ளது, அக்னியானது உம்முடைய தேஜஸ்; காற்று உம்முடைய சுவாஸம்; ஜலம் உம்முடைய வேர்வை; அசுவினிதேவர்கள் காதுகள் எப்பொழுதும் ஸரஸ்வதிதேவி உம்முடைய நாக்கு. வேதங்கள் உம்மிடத்திலுள்ள சிறந்த குணங்களைக் கூறுவதில நிலைபெற்றிருக்கின்றன. இவ்வுலகம் உம்மையே ஆசிரயித்திருக்கின்றது. யோகங்களுக்கும் யோகிகளுக்கும்நாதரே! (உமது) பரிமாணமானது அளவிடமுடியாதது. தேஜஸும் பராக்கிரமமும் அவ்வாறே. பகைவரை வாட்டுபவரே! உம்முடைய பலத்தை நாம் அறியோம். தேவரே! விஷ்ணுவே! உம்முடைய பக்தியில் நாங்களனைவரும் பற்றுதலுடன் நியமங்களால் உம்மையே நாடி மஹேசுவரராகவும் பரமேசுவரராகவுமிருக்கின்ற தேவரீரை எப்பொழுதும் அர்ச்சிக்கிறோம். ரிஷிகள், தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பன்னகர்கள், பிசாசங்கள், மனிதர்கள், மிருகங்கள், பக்ஷிகள், ஸர்ப்பங்கள் ஆகிய இவர்களை முதலாகப் பூமியில் என்னால் படைக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லா வஸ்துக்களும் உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினால் உண்டாயிருக்கின்றன பத்மநாபரே! விசாலமான கண்களையுடையவரே! கிருஷ்ணரே! துக்கத்தைப் போக்குகிறவரே! எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நீரே கதி; நீரே நாதர்; நீரே ஜகத்குரு; தேவேசரே! உம்முடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே எப்பொழுதும் தேவர்கள் ஸுகமுடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள். தேவரே! பூமியானது தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே எப்பொழுதும் பயமற்றதாகியது விசாலாக்ஷரே! ஆதலால், தேவரீர் யதுவம்சத்தை விருத்திபண்ணுகிறவராகவேண்டும். ஸர்வைஸ்வர்யபகரே! தர்மத்தை (உலகத்தில்) நிலை நிறுத்துவதற்காவும் தைத்யர்

களை அழிப்பதற்காகவும் உலகத்தைத் தரிப்பதற்காகவும் என் விண்ணப்பத்தை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். விபுவே! வாஸுதேவரே! பரமரகஸ்யமான இந்த விஷயமானது தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே என்னால் உள்ளபடி காணப்பண்ணப்பட்டது. கிருஷ்ணரே! நீர் உம்முடைய ஸங்கல்பத்தினால் உம்முடைய ஸ்வரூபமான ஸங்கர்ஷணதேவரைத் தாமாகவே ஸ்ருஷ்டித்துப் புத்திரனை ப்ரத்யும்னனையும் தாமாகவே ஸ்ருஷ்டித்தீர். எவரை விஷ்ணுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் ஞானிகள் அறிகிறார்களோ அந்த அநிருத்தரையும் ப்ரத்யும்னரிடமிருந்து நீர் உண்டுபண்ணினீர். அநிருத்தர் உலகத்தைத் தரிக்கின்ற பிரம்மாவான என்னை உண்டுபண்ணினார். அப்படிப்பட்ட நான் வாஸுதேவஸ்வரூபி; தேவரீரால்தான் உண்டுபண்ணப்பட்டவனாயிருக்கிறேன். லோகநாதரே! ஆதலால், (வாஸுதேவர், ஸங்கர்ஷணர், ப்ரத்யும்னர், அநிருத்தர் என) நான்குஸ்வரூபத்துடன் விளங்குகின்ற தேவரீரை நானாகவே வேண்டுகிறேன். விபுவே! தேவரீர் உம்மைப் பலகூறுகளாகப் பகுத்துக்கொண்டு மனிதத்தன்மையை அடைவீராக. அந்த மனுஷ்யாவதாரத்தில் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுவதின்பொருட்டு அஸுரவதத்தைச் செய்து தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்து பரதத்வஸ்வரூபத்தோடு சேர்க்கையடையப்போகிறீர். அளவிடமுடியாத விக்கிரமத்தையுடையவரே! பரமாத்மஸ்வரூபியான உம்மை உலகத்தில் பிரம்மரிஷிகளும் தேவர்களும் (உம்மிடம்) மனத்தைச்சேர்த்தவர்களாக அவ்வவ்விதமான நாமாக்களாலே கானம் செய்கிறார்கள். அழகிய கைகளையுடையவரே! எல்லாபூதஸங்கங்களும் உம்மிடத்தில் நிலைபெற்றுள்ளன. பிராம்மணர்கள் தேவரீரை ஆதாரமாகக்கொண்டு வரதரென்றும் ஆதிமத்யாந்தங்களற்றவரென்றும் கரையற்ற யோகமகிமையுடையவரென்றும் உலகத்திற்கு அணைபோன்றவரென்றும் சொல்லுகிறார்கள்' என்று கூறினார்.

அறுபத்தாறாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(விச்வோபாக்யானம்.)

பிறகு, ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் தேவரும் லோகநாதர்களுக்கெல்லாம்நாதருமான அந்தவாஸுதேவர் இன்பமாயும் கம்பீரமாயுமுள்ள வாக்கினாலே பிரம்மதேவரைப்பார்த்து, 'உம்முடைய இந்த எல்லாவிருப்பமும் யோகமகிமையினால் என்னால்

அறியப்பட்டது. அது அவ்விதமேயாகும்' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு, அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானம அடைந்தார்.

பிறகு, தேவர்கள் ரிஷிகள் கந்தர்வர்கள் ஆகியஎல்லோரும் மிக்க வியபபுற்று அதிககுதூஹலத்துடன் பிதாமஹரைப்பார்த்து, 'விபுவே! பகவானுன நீர யாரைவணங்கி மகிமைபொருந்திய வாக்குக்களால் விநயத்தோடு துதித்தீர ? நாங்கள் அவரைக்குறித்துக் கேட்கவிருபபமுள்ளவாகளாயிருக்கிறோம்' என்று வேண்டினுர்கள். இவ்வாறு சொலலியதைக்கேட்டு, ஷாட்குண்யபரிபூர்ணரானபிதாமஹரும் எல்லாத் தேவர்களேயும் ப்ரமமரிஷிகளேயும் கந்தர்வர்களேயும நோக்கி, 'தேவசிரேஷ்டர்களே! எது ஸாவோத்தமமோ, எது வருங்காலததிலும இருக்கக்கூடியதோ, இருககத்தககதோ, எது பரம்பொருளோ, எது பஞ்சபூதஸ்வரூபியோ, எது பிரபுவோ, எது ப்ரம்மமோ, எது உததமமான ஸ்தானமோ பிரஸன்னமான அந்தவஸ்துவோடு ஸம்வாதம செய்தேன். 'ஜகந்நாதரும் வாஸுதேவரென்று பிரசித்திபெற்றவருமானதேவரீா உலகத்தை அனுக்ரஹிப்பதற்காக மானிடவுலகததை அடைவீராக. அஸுரர்களேக் கொல்வதின்பொருட்டுத் தேவரீர் பூமியில் அவதாரமசெய்யும்' என்று அவர் என்னல் வேண்டப்பட்டார். போரில்கொல்லப்பட்டதைத்யர்கள் தானவர்கள் ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய அனேவரும், கோரரூபிகளும மஹாபலசாலிகளுமாக மனிதாகளில்வந்து தோன்றியிருக்கிறாகள். உலகமனேத்தையும் தமவசத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பகவான் அவாகளேக்கொல்லுதற்பொருட்டு நரனேடு மானிடபபிறவியைப பெற்றுப பூதலத்தில ஸஞ்சரிக்கபபோகிறார். அளவற்ற ஒளியுள்ளவர்களும் புராணர்களும ரிஷிசிரேஷ்டர்களுமான நரநாராயணரிருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து மனிதஉலகத்தில் பிறக்கப்போகிறார்கள். யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களான இவ்விருவரும் ஒன்றுசேர்ந்ததேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். மூடர்கள் இவர்களே நரநாராயணரிஷிகளென்று அறியவில்லே. எல்லா உலகங்களுக்கும் பிரபுவான நான் அந்தப்பகவானுக்கு முதல்புத்திரன். ஸர்வலோகமஹேஶ்வரரான வாஸுதேவர் உங்களால் அர்ச்சிக்கத்தக்கவர். தேவசிரேஷ்டர்களே! மகாவீர்யமுள்ளவரும் சங்கம், சக்கரம், கதை இவைகளேத் தாங்கியவருமான இந்தப் பகவான் மனிதரென்று ஒருபொழுதும் அலக்ஷ்யம்பண்ணத்தக்கவரல்லர். இது உத்தமமானரகஸ்யம். இது உத்தமமானபதம். இது உத்தமமானப்ரம்மம். இது உத்தமமானகீர்த்தி. இது அழிவற்றது; அப்ரகாசமானது. இது சாஶ்வதமானதேஜஸ். புருஷனென்று

பெயருள்ள்தாகக் கானம்செய்யப்படுவதும் அறியப்படாததுமான உததமமானஒளி இதுதான். இதுதான் உததமமானஸுகம். இது உததமமானஸத்தியமென்று விஸ்வகர்மாவினல் சொலலபபட்டிருக்கிறது. அளவறற விகரமததையுடையவரும பிரபுவுமான வாஸுதேவர் இநதிரனேடுகூடின தேவாகளாலும எல்லா உலகத்தார்களாலும், 'இவர் மனிதா' என்று அவமதிக்கத்தக்கவரல்லா இவரை ஸாமான்யமனிதரென்று சொல்லுகிறவன் அறிவில்லாதவன் இநதிரியங்களுககு அதிஷ்டாதாவான பரமாத்மாவை அலக்ஷியமசெய்கிறவனே மனுஷ்யாகளில அதமனென்று (விவேகிகள்) சொல்லுகிருாகள. யோகமகிமையுடையவரும் மஹாத்மாவுமமனிதசரீரததில பிரவேசிததிருபபவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரை அவமதிபபவனேத தமோகுணமுள்ளவனென்று ஜனங்கள்சொலலுவார்கள். தேவரும் சராசரஸ்வரூபியும் ஸ்ரீவத்ஸமஎன்கிறமறுவை அடையாளமாகக்கொண்டவரும நலல்காந்தியுள்ளவரும பத்மநாபருமான பரமாதமாவை அறியாதவனேக் கறறறிநதவாகள் தமோகுணமுடையவனென்று சொல்லுகிருாகள் கிரீடத்தையும கௌஸ்துபத்தையும் தரிததவரும் மிததிராகளுககு அபயம் அளிக்கின்றவருமான மகாத்மாவை அவமதிககிறவன் கோரமான அநதகாரததில மூழ்குகிருன் தேவசிரேஷ்டாகளே! இவ்வாறு தத்வார்த்ததைத உணாநது உலகஙகளிலுள்ள ஈஸ்வராகளுக்கெல்லாம ஈஸ்வரரான வாஸுதேவர் எலலா உலகத்தாாகளாலும நமஸ்கரிக்கத் தககவர். எல்லா உலகததிறகும் நாதனும் பரமமாஎன்று பிரஸிததிபெற்றவனுமான நான் அநதபபரமாத்மாவினுடைய (ஜ்யேஷ்ட) புத்ரன்' என்று மதுரமானவாக்கினல் மறுமொழிகூறினா

இவவாறு, அந்தப்பகவான் முறகாலததில ரிஷிகணங்களுடன் கூடின தேவாகளைப்பார்ததுச சொல்லி எலலாபபிராணிகளையும விட்டுவிட்டுத் தமமுடைய ஸதானத்திறகுச சென்ருர். பிறகு, தேவாகளும கநதாவாகளும ரிஷிகளும அபஸரஸுகளும பரமமதேவரால கானம்பண்ணபபட்டிருககிற அநதககதையைக்கேட்டுப பிரீதியடைந்து ஸ்வாககததையடைநதாாகள. ஐயனே! வாஸுதேவரை ஸ்தோத்திரமசெய்கின்ற பிரமமநிஷ்டாகளான ரிஷிகளுடைய ஸபையில் புராதனமான இநதவிஷயமானது என்னுலகேடகபபட்டது. பரதாகளிற சிறநதவனே! ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமா, புததிமானன மாாக்கண்டேயர், வ்யாஸர், நாரதா இவர்களிடமிருநது நான் இவ்வாததத்தைக கேட்டும் வாஸுதேவரே பிரபுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் மகாத்மாவென்றும் லோகங்களிலுள்ள ஈஸ்வராகளுக்கெலலாம ஈஸ்வரரென்

றும் அறிந்துமிருக்கிறேன். எல்லாஉலகங்களுக்கும் பிதாவான பிரம்மதேவர் எவருக்குப் புத்திரரோ அப்படிப்பட்ட இந்தவாஸுதேவர் மனிதர்களாலே ஏன் அர்ச்சிக்கத்தக்கவரல்லர்? ஏன் பூஜிக்கத்தக்கவரல்லர்? ஐயனே! வேதங்களின் கரைகளைக்கண்ட ரிஷிகளாலும் என்னாலும், 'வில்லாளியான அந்த வாஸுதேவரோடும் பாண்டவர்களோடும் நீ போர்புரியவேண்டாம்' என்று தடுக்கப்பட்டாய். அஜ்ஞானத்தினால் நீ உண்மையை அறியவில்லை. நீ கோவிந்தரையும் பாண்டவனான அந்தத் தனஞ்சயனையும் பகைத்தலால் உன்னைக் கொடியராக்ஷஸனென்று நான் எண்ணுகிறேன். அவ்விதமே நீயும் தமோகுணத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிறாய் உன்னைத்தவிர வேறெந்தமனிதன் நரநாராயணஸ்வரூபிகளான தேவர்களைப் பகைப்பான்? அரசனே! ஆதலால், உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன். இவர் சாச்வதர், குறைவற்றவர்; ஸர்வலோகமயர்; நித்தியர்; உலகத்தையடக்கியாளுகிறவர்; பிராணிகளைப்போஷிக்கின்றவர், இவ்வுலகத்தைத் தரிக்கின்றவர்; ஸ்திரமாயிருப்பவர்; சராசரங்களுக்குக் குருவும் பிரபுவுமாயிருக்கின்றவர்; மூவுலகங்களையும் தரிக்கின்றவர். மேலும், ஈச்வரரே யுத்தம் செய்பவர்; ஜயம்; ஜயிப்பவர்; ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் மூலகாரணமாயிருக்கிறவர். வேந்தே! தமஸினாலும் ராகத்தாலும் விடுபட்டவரான இந்தப் பகவான் ஸர்வஸ்வரூபி. எங்குக் கிருஷ்ணனோ அங்குத்தர்மம். எங்குத்தர்மமோ அங்கு ஜயம். அரசனே! பாண்டுபுத்திரர்கள் அவருடைய மகிமையின் ஸம்பந்தத்தினாலும் ஆத்மமயமான யோகத்தினாலும் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜயமுண்டாகப்போகிறது இந்தப்பகவானான ஸ்ரீவாஸுதேவர் எப்பொழுதுமே பாண்டவர்களுடைய விஷயங்களில் சிரேயஸை உண்டுபண்ணக்கூடிய எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்; மேலும், யுத்தத்தில் இவர்களுடைய பலத்தையும் நித்யம் போஷிக்கிறார்; பயங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிறார். பாரத! எவர்விஷயமாக என்னை நீ கேட்கிறாயோ அப்படிப்பட்ட இந்தப் பகவான் சாச்வதர்; (படைப்பு முதலியவற்றை) விளையாட்டாகவுடையவர்; எல்லா ரகஸ்யங்களின் உருவமாயும் மங்களமாயும் இருப்பவர்; வாஸுதேவரென்றுஅறியத்தக்கவர். தங்கள் தங்களுக்குரியகுணங்களால் பிரசித்திபெற்றவர்களும் எப்பொழுதும் பக்தியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுமான பிராம்மணர்களாலும் க்ஷத்திரியர்களாலும் வைசியர்களாலும் சூத்திரர்களாலும் தத்தம் கர்மங்களாலே இந்தப்பகவான் உபாஸிக்கப்படுகிறார்; அர்ச்சிக்கப்படுகிறார். இவர் த்வாபரயுகத்தின்முடிவிலும் கலியுகத்தின் தொடக்கத்திலும் ஸங்கர்ஷண

ரால் [1]ஸாத்வததந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைப்படி தானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். வாஸுதேவரூபியான இந்தக் கண்ண பிரான் ஸமஸ்தமான தேவலோகங்களையும் மனுஷ்யலோகங்களை யும் ஸமுத்திரமாகிற மேகலையையுடைய த்வாரகாநகரியையும மனுஷ்ய லோகவாஸத்தையும் ஒவ்வொருயுகத்திலும் அடிக்கடி ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறார்' என்று கூறினார்.

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், விஸ்வோபாக்யானத்தில் வாஸுதேவருடையமகிமை யையும் அவரைஅடுத்ததனால் யுதிஷ்டிரருக்குஜயமுண்டாதும் என்பதையும் கூறியது.)

துரியோதனன், 'வாஸுதேவர் மஹாபூதஸ்வரூபியென்று எல்லா உலகங்களிலும் சொல்லப்படுகிறார். பிதாமஹரே! அவரு டைய ஆகமத்தையும பிரதிஷ்டையையும் அறிவதற்கு நான்விரும்பு கிறேன்' என்றுவினவ, பீஷ்மா சொல்லலானார்.

'பரதர்களிற் சிறந்தவனே! வாஸுதேவர் மஹாபூதஸ்வரூபி; எல்லாத் தேவதைகளுக்கும் தேவர். புண்டரீகாக்ஷரைக்காட்டிலும் உயர்ந்தது காணபபடவில்லை. ஐயா! இவ் விஷயத்தைபபற்றிச் சொல்லிய ஜமதக்னிபுத்திரரான பரசுராமரிடத்தினின்றும் தேவ ரிஷியான நாரதரிடத்தினின்றும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரிடத் தினின்றும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அஸிதரும் தேவலரும் தபோதனர்களான வாலகில்யர்களும் மார்க்கண்டேயரும் கோ விந்தர்விஷயத்தில் பெரிதான ஆச்சர்யத்தைச் சொல்லுகின் றார்கள். ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியான பூதஸ்வரூபியும் மகாத் மாவுமான புருஷோத்தமர் ஜலம், காற்று, தேஜஸ் மூன்றையும் படைத்தார். ஸர்வலோகேசுவரரும் பிரபுவும் மகாத்மாவுமான அந்தப் புருஷோத்தமர் பூதேவியையும் ஸ்ருஷ்டித்து ஜலத்தில் சயனம் செய்துகொண்டிருந்தார். ஸர்வதேவஸ்வரூபியான அந் தத் தேவர் சயனத்தில் ஸுகமாகப் படுத்துக்கொண்டவராகவே முகத்தினின்று அக்னியையும் பிராணனிலிருந்து வாயுவையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். இந்த அச்யுதர் மனத்தினின்று ஸரஸ்வதியை யும் வேதங்களையும் படைத்தார். இவர் ஆதியில் உலகங்களையும்

---

[1] பாஞ்சராத்திர ஆகமவிதியினாலே ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூஜிக்கின்றவர் கள் ஸாத்வதர்கள்; அவர்களுக்குரியதந்திரம் ஸாத்வததந்திரம்.

ரிஷிகளுடன் தேவர்களையும் மோக்ஷத்தையும் மரணத்தையும் உண்டுபண்ணினார். இவர் பிரஜைகளுடைய உத்பத்திக்கும் பிரளயத்துக்கும் காரணமாயிருப்பவர். இவர் தர்மம்; தர்மத்தையறிந்தவர்; வரத்தைக் கொடுக்கின்றவர்; ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அளிக்கின்றவர். இவர் கர்த்தா; காரியம்; ஆதியானவஸ்துக்களுக்கெல்லாம் ஆதி; தமக்குத்தாமே பிரபுவாயிருப்பவர். ஜனார்த்தனர் முன்னமேயே இறந்தகாலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் படைத்தார். இரண்டு ஸந்தியாகாலங்களையும் ஸ்வர்க்கங்களையும் ஆகாயத்தையும் நியமங்களையும் உண்டுபண்ணினார். கோவிந்தர் ரிஷிகளையும் தவத்தையும் படைத்தார். மஹாத்மாவும் அழிவற்றவருமான பிரபுவானவர் உலகத்தைப்படைத்தவரான பிரம்மதேவரையும் எல்லாப்பூதங்களுக்கும் முந்தினவரான ஸங்கர்ஷணரையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். அறிஞர்கள், தேவனும் அனந்தனென்று பேர்பெற்றவனுமான சேஷனைப் படைத்தவரென்றும் அவரை அறிகிறார்கள். பிராணிகளையும் பர்வதங்களோடுகூடின இந்தப்பூமியையும் போஷிக்கிற மகாதேஜஸுள்ள பரமபுருஷரைப் பிராம்மணர்கள் தியானயோகத்தால் அறிகிறார்கள். பிரம்மதேவருக்குப் பிதாவும் மகாத்மாவுமான புருஷோத்தமர், தம்முடைய காணமலத்தினின்று உண்டானவனும் உக்கிரமான செய்கையுள்ளவனும் உக்ரமான புத்தியுள்ளவனும் பிரம்மாவினிடத்தினின்று வேதங்களை அபகரித்தவனும் கொடியவனுமான அந்தமதுவென்கிற மஹாஸுரனையும் பிரம்மதேவருக்குப் பூஜையைச் செய்யவேண்டிக் கொன்றார். ஐயனே! தேவர்களும் அஸுரர்களும் மனுஷ்யர்களும் ரிஷிகளும் அந்த மதுவைக் கொன்றதனால் ஜனார்த்தனரை மதுஸூதனரென்று சொல்லுகின்றனர். மேலும், இந்தப்பிரபுவை வராஹரென்றும் நரஸிம்மரென்றும் திரிவிக்கிரமரென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஸ்வரூபியான இந்தப்பகவான் எல்லாப்பிராணிகளையும் படைக்கின்றவர்; போஷிக்கின்றவர். புண்டரீகாக்ஷரிலும் சிறந்தவஸ்துவானது உலகத்தில் உண்டானதுமில்லை; உண்டாகப்போகிறதுமில்லை. ராஜனே! அந்தபகவான், முகத்தினின்று பிராம்மணர்களையும் இரண்டு புஜங்களினின்று க்ஷத்திரியர்களையும் தொடையினின்று வைஶ்யர்களையும் இரண்டுகால்களினின்று சூத்திரர்களையும் படைத்தார். தவத்தில் நிலைபெற்றவரும் காந்தியுள்ளவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமானவரும் அமாவாஸ்யையில் பிரம்மரூபியாயும் பூர்ணிமையில் யோகரூபியாயுமிருக்கின்றவருமான கேசவரை உபசரிக்கின்றவன் அதிகமான நன்மையை அடைவான். நராதிப! ரிஷிகள் ஹ்ரு

ஷீகேசரைக் கேசவரென்றும் உத்தமமான தேஜஸ்வரூபி என்றும் எல்லா உலகங்களுக்கும் பிதாமஹரென்றும் சொல்லுகின்றனர். நீ இந்த வாஸுதேவரை இவ்வாறு ஆசாரியரென்றும் பிதாவென்றும் குருவென்றும் அறிவாயாக. கிருஷ்ணபகவான் எவன்விஷயத்தில் கருணைபுரிவரோ அவனால் அழிவற்ற உலகங்கள் ஜயிக்கப்பட்டவைகளே. பயமுண்டான இடத்தில் இந்தக்கேசவரைச் சரணமடைபவனும் எப்பொழுதும் இவ்வுபாக்யானத்தைப் படிப்பவனுமான மனிதன் க்ஷேமமும் ஸுகமுமுள்ளவனாவான். கிருஷ்ணனைச் சரணமடையும் மனிதர்கள் மோகத்தை அடையார்கள். ஜனார்த்தனர், பெருமபயத்தில் மூழ்கினவர்களை எப்பொழுதும் பாதுகாக்கிறார். பரதகுலத்தில் பிறந்தவனே! வேந்தனே! அந்த யுதிஷ்டிரன் அந்தப்பரமபுருஷரை உண்மையாக அறிந்து மஹாத்மாவும் கேசவரும் ஜகதீசுவரரும் யோகங்களுக்கு ஈசுவரரும் பிரபுவுமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனைச் சரணமடைந்திருக்கிறான்.

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், ரிஷிகள்செய்தகிருஷ்ணஸ்தோத்திரத்தையும் வாஸுதேவர் பாண்டவர்களிடத்தன்புள்ளவராதலின் அவர்களிடம் ஸமாதானத்தோடிருக்கவேண்டுமென்பதையும் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது.)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! முற்காலத்தில் பிரமமரிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் புவியில்சொல்லப்பட்டதும் வேதமந்திரத்துடன் கூடினதுமான கிருஷ்ணஸ்தோத்திரத்தைக்கேள். அதாவது:—உம்மை நாரதரானவர், ஸாத்தியர்களுக்கும் பிரபுவென்றும் தேவதேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரரென்றும் உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுடைய தத்துவத்தையறிந்தவரென்றும் சொல்லுகிறார். மார்க்கண்டேயரும் உம்மை முன்னமே இருந்தவரென்றும் இப்பொழுது இருக்கின்றவரென்றும் இனிமேலும் இருப்பவரென்றும் யஜ்ஞங்களுக்கு யஜ்ஞமென்றும் தவங்களுக்குத் தவமென்றும் சொல்லுகிறார். விஷ்ணுவே! பகவானான ப்ருகுவானவர் தேவரீர், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரென்றும் உம்முடைய ரூபமானது புராதனமென்றும் ஸர்வோத்தமமென்றும் சொல்லுகிறார். தேவரீர் வாஸுதேவர்; அவ்வாறே, வஸுக்களுக்கு அதிபனான இந்திரனை ஸ்தாபித்தவர். தேவர்களுள்

தேவதேவராயிருக்கிறீரென்று கிருஷ்ணத்வைபாயனரும் சொல்லி யிருக்கிறார். முந்தியதான பிரஜாஸ்ருஷ்டியில தக்ஷனை ஸ்ருஷ்டி கர்த்தனாகச சொல்லுகிறார்கள். அங்கிரஸ மகரிஷியானவர், அவ்வாறே உம்மை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும ஸ்ருஷ்டிகர்த்தராகச சொன்னார் தேவலரும அஸிதரும, [1]அவ்யக்தமானது உமமுடைய சரீரத்தினின்று உண்டானதென்றும, [2]வ்யக்தமானது உமமுடையஉள்ளத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறதென்றும, தேவர்கள உமமிடததினின்று உண்டானாகளென்றும் சொன்னார்கள். ஆகாயம் உமமுடைய சிரஸினாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே பூமியும உமமுடைய இரண்டு கைகளால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூவுலகங்களும உமமுடைய வயிறு. நீர ஸநாதனபுருஷராயிருக்கிறீர். தவத்தினாலே சிறந்தமஹிமைபெற்ற மனிதாகள் இங்ஙனம உம்மை அறிகின்றனர் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தினால் திருப்தியடைந்திருக்கின்ற ரிஷிகளுள் நீர உத்தமராயிருக்கிறீர். மதுஸூதனரே! உதாரஸ்வபாவமுடையவாகளும யுத்தங்களில் புறங்கொடாதவாகளும் ஸர்வதாமங்களையும பிரதானமாகவுடையவாகளுமான ராஜரிஷிகளுக்கெல்லாம நீர கதியாயிருக்கிறீர்—என்பது. ஆறுகுணங்களாலுமநிறைநதவரும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீஹரியானவரயோக மஹிமையை அறிநதவாகளான ஸநதகுமாரர் முதலியவாகளாலே இவ்விதம் எப்பொழுதும துதிததுப பூஜிக்கப்படுகிறார். ஐயனே! கேசவருடைய (மகிமையானது) இதோ விரிவாகவும சுருக்கமாகவும உனக்கு உள்ளபடி நன்றாகக்கூறப்பட்டது. நீ அதிகப்பிரீதியுடன் கேசவரைச சரணமடைவாயாக' என்றுகூறினார்.

மஹாராஜரே! உமமுடையகுமாரன் பரிசுத்தமான இக்கதையைக்கேட்டுக் கேசவரையும மகாரதாகளானபாண்டுபுத்திராகளையும் நன்குமதித்தான். மஹாராஜரே! சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் திரும்பவும் அநதத்துரியோதனனைப்பார்த்துப பின்வருமாறுகூறலானார். 'அரசனே! நீஅநத மஹாத்மாவானகேசவருடைய பெருமையையும் நரனுடையபெருமையையுமவினவி உள்ளபடி என்னிடமிருந்துகேட்டாய். வேநதே! மனிதரைககாப்பவனே! வீராகளும யுத்தங்களில் சத்ருக்களால்ஜயிக்கப்படாதவர்களும் கொல்லததகாதவாகளுமான நரநாராயணரிஷிகள் எதற்காக மனிதாகளில வநதுதோன்றினரென்பதையும், மேலும், பாண்டவாகள் யுததத்தில் ஒருவராலும் கொல்லத்தகாதவர்களானதற்குரிய காரணததையும் நீ கேட்டறிந்தாய். ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி, புகழுள்ளவாகளான பாண்டவர்களிடத்

[1] மூலப்ரகிருதி; அல்லது பூதஸூக்ஷ்மம. [2] ஸ்தூல ப்ரபஞ்சம்.

தில் உறுதியான பிரீதியுள்ளவராயிருக்கிறானன்றோ? ராஜேந்திர! ஆத லால், பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் உண்டாகவேண்டுமென்று நான்சொல்லுகிறேன். நீ பலசாலிகளான பிராதாக்களோடு ஜிதேந் திரியனாகிப் பூமியை அநுபவி. தேவர்களான் நரநாராயணர்களை அவமதித்தால் நீ நாசமடைவாய்' என்று சொன்னார். மன்னரே! இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உமதுபிதா பேசாமல் இருநதார்; அரச னையும் அனுப்பினார். தாமும் சயனத்தில் படுத்துக்கொண்டார். பரதர்களிற்சிறநதவரே! அரசனும் மஹாத்மாவானஅவரை நமஸ் கரித்துத் தன்சேனை தங்கியிருக்குமிடம் சென்றான்; அவ்விரவுமுழு தும் வெண்ணிறமானபடுக்கையில் படுததிருந்தான்.

அறுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவர் மகரவ்யூஹத்தையும் பாண்டவர் ஶ்யேனவ்யூஹத்தையும் வகுத்துப் போர்தொடங்கியது.)

மஹாராஜரே! இரவுவிடிந்தவுடன் ஸூரியன்உதிக்கவே, இரண்டுபடைகளும் யுத்தத்திற்காகவே எதிர்த்தன. அவர்களெல் லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து மிக்க கோபங்கொண்டு ஒருவரையொரு வர் வெல்லக்கருதிப் போரில் ஒருவரையொருவர் நோக்கி எதிர் த்து வந்தனர். ராஜரே! கோபமுள்ளவர்களும் நல்ல உத்ஸாஹ முடையவர்களும அடிக்குந்திறமையுள்ளவர்களுமான பாண்ட வர்களும் உமமுடைய துராலோசனையில் (நிலைபெற்ற) தார்த்த ராஷ்டிரர்களும் இரண்டு வியூகங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு யுத்தஞ் செய்யத் தொடங்கினார்கள் ராஜரே! பீஷ்மர் மகரவ்யூஹத்தை நான்குபுறங்களிலும் பாதுகாத்தனர் பாண்டவர்கள், அவ்வாறே தங்களுடைய (ஶ்யேன) வ்யூகத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். அஜாத சத்துருவான யுதிஷ்டிரர், தௌம்யருடைய வார்த்தையினால் தாம் ஶ்யேனம்போல அந்தவியூகத்தை அணிவகுத்துப் பகைவர்களு டைய மனங்களை நடுநடுங்கச் செய்தார். பாரதரே! அந்த (தாம புத்திரருடைய) ஶ்யேனவ்யூகஅமைப்பானது யாகங்களில் அவ ரால் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது. புத்திமானான உமது குமாரனு டைய பெரியமகரவ்யூஹமோ அவனாலும் எல்லாச் சேனைகளாலும் துரோணராலும் அப்பொழுது ஸம்மதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பீஷ்மர் அந்தமகரவ்யூஹத்தை அனுஸரித்தார். மகாராஜரே! ரதிகர்

களுள் உத்தமரும உமக்குபபிதாவுமான் அந்தத்தேவவிரதர் பெரிய தேர்க்கூட்டத்தால் சூழப்பட்டு வெளிவந்தார் தேர்வீரர்களும் காலாட்களும் யானைவீரர்களும குதிரைவீரர்களும் தாங்கள் இருக்க வேண்டிய இடங்களில் நின்றுகொண்டு ஒருவரையொருவா அனு சரித்தார்கள யுத்தத்தில்முயற்சியுள்ளவர்களான அவர்களைக்கண்டு கீர்த்திசாலிகளான பாண்டவர்கள் ஶ்யேனவியூகத்தால் அணி வகுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸன்னத்தர்களானார்கள். மிக்கபல சாலியான பீமஸேனன் அந்த ஶ்யேனவியூகத்தின்முகத்தில் பிரகா சித்தான். சிகண்டியும் அவமதிக்கமுடியாத பார்ஷதனை திருஷ் டத்யும்னனும் இரண்டுகண்களாயினா. வீரனும ஸத்யவிக்கிரமனு மான ஸாத்யகியானவன் அந்தவியூகத்தினுடைய தலையில் இருந் தான்; அபபொழுது பார்த்தன் காண்டீவத்தை நாணொலியிடும் படிசெய்துகொண்டு அந்தவியூகத்தின்கழுத்தில் நின்றான் மகாத மாவும் ஐசுவாயமுடையவனுமான துருபதன் புத்திரனுடன்கூடி அந்தயுத்தரங்கத்தில் ஓர் அக்ஷௌஹிணிஸைனியத்துடன் அப பொழுது (அதனுடைய) இடச்சிறகானான். ஓர்அக்ஷௌஹிணிக்கு நாதனானகேகயதேசத்தரசன் வலச்சிறகானான். த்ரௌபதிபுத் திரர்களும் வீரயமுடையவனான அபிமன்யுவும பின்புறத்தில் நின் றார்கள். ஐசுவரியமுடையவரும வீரரும் அழகியவிக்கிரமமுள்ள வருமானயுதிஷ்டிரராஜா பிராதாக்களானநகுலஸஹதேவர்களோடு தாமே அதற்குப பின்புறத்தில நின்றா. பீமன் அபபொழுது யுத்தத்தில மகரவியூகத்தின்முகத்தில நுழைந்து பீஷ்மரைஎதிர்த்து ரணகளத்தில் அம்புகளால் மூடினான் பாரதரே! பிறகு, பீஷ்மர் மஹாயுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய அணிவகுக்கபபட்டிருக்கிற ஸைன்யத்தை மோகிக்கச்செய்துகொண்டு மஹாஸ்திரங்களைப பிர யோகித்தார். அப்பொழுது, சேனை நன்றாக மோகம்அடையவே, தனஞ்சயன் விரைந்து யுத்தமுனையில் பீஷ்மரை ஆயிரம்அம்புக ளாலே துன்பமுறும்படி அடித்தான் யுத்தத்தில் பீஷ்மரால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்களைத் திருப்பியடித்து உத்ஸாஹ முள்ள தன்படையோடு தனஞ்சயன் யுத்தத்தின்பொருட்டு (ஸன் னத்தனாகி) அருகில் வந்தான். பிறகு, பலசாலிகளுள்சிறந்த வனும் மஹாரதனுமான துரியோதனராஜன் ஆரம்பத்தில் தன் படையின் கோரமான வதத்தைக்கண்டும யுத்தத்தில் ஸஹோதரா களுக்கு நேர்ந்தவதத்தைநினைத்தும் துரோணரைநோக்கிப் பின்வரு மாறு சொல்லலானான்: ‘மாசற்றவரே! ஆசாரியரானநீர் எனக்கு எப்பொழுதும் ஹிதத்தைத்தேடுவதில் விருப்பமுள்ளவர். நாம்

தேவரீரையும் பிதாமஹரானபீஷ்மரையும அடுத்து யுத்தத்தில் தேவர்களைக்கூட ஜயிப்பதற்கு விரும்புகின்றோம. ஸந்தேகம இல்லை. அவ்வாறிருக்க, அல்பமான வீர்யமும் பராக்ரமமுமுள்ள வர்களான பாண்டுபுத்திரர்களை யுத்தத்தில்ஜயிப்பதில் ஸம்சய மென்ன? எவ்வாறு பாண்டவர்கள் கொல்லப்படுவார்களோ அவ் வாறானஉபாயத்தை நீர் செய்யவேண்டும. உமக்கு மங்களமுண் டாகுக' என்றுசொன்னான். உமமுடையபுத்திரனாலே இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட துரோணர், பிறகு, அரசனை அவனை அந்தஸமயத் தில்பார்த்து அதிககோபங்கொண்டவர்போலப் பெருமூசசுவிட்டுக் கொண்டு, 'அரசனே! நீ மூர்ககன், பாண்டவர்களுடைய பராக் கிரமத்தை நீ அறியவில்லை. மஹாபலசாலிகளானபாண்டவர்கள் ஜயிப்பதற்கு ஸாத்தியப்படாதவர்கள நான் என் பலத்திற்கும் வீரியத்திற்கும்தக்கபடி உன்னுடையகாரியத்தைச செய்வேன்' என்றுகூறினார். அரசரே! துரோணர உமதுபுத்திரனைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுச் சேனையைஅடைந்து, ஸாத்யகிபார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பாண்டவஸேனையைப் பிளந்தார். பாரதரே! பிறகு, ஸாத்யகியோ துரோணரைத் தடுத்தான் அவ் விருவருக்கும் கோரமாயும பயங்கரமாயுமுள்ளயுத்தம் நடந்தது. பிரதாபசாலியான துரோணர நகைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் கோபத்துடன் ஸாத்யகியைத தோள்பூட்டில கூர்மையுள்ளபாணங் களால் அடித்தார். அரசரே! பிறகு, பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு வில்லாளிகளுள்உத்தமரான துரோணரிடத்தினின்று ஸாத்யகியைப் பாதுகாக்கஎண்ணித் துரோணரை அடித்தான் பிறகு, துரோண ரும் பீஷ்மரும் சல்யனும் யுத்தத்தில கோபங்கொண்டு பீமஸேனனை அம்புகளால் மூடினார்கள். அப்பொழுது, மிககோபமூண்ட அபி மன்யுவும த்ரௌபதிபுத்திரர்களும ஆயுதங்களைக்கையில்எடுத்தவா களான அவர்கள்அனைவரையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித் தார்கள். மிகுந்தகோபங்கொண்டுவருகின்றவர்களும் மிக்கபல சாலிகளுமான துரோணருமபீஷ்மருமாகிய இருவரையும மஹாயுத் தத்தில் பெரியவில்லைக் கையில்தாங்கிய சிகண்டி எதிர்த்தான் வீர னான சிகண்டி நல்லபலமுள்ளதும மேகத்தின்இடிமுழக்கம்போன்ற ஒலியுள்ளதுமான வில்லைக்கையிலபிடித்து விரைவாகச் சூரியனை அமபுகளால் மறைத்துக்கொண்டு (பாணங்களை) வர்ஷித்தான். பரதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப பிதாமஹரானபீஷ்மர் சிகண்டி யைநாடி அவனுடைய ஸ்திரீத்தன்மையை நினைத்துக்கொண்டு அவ னுடன் போர்புரியாமல் ஒழிந்தார. மஹாராஜரே! பிறகு, துரோ ணர் உமது புத்திரனாலே ஏவப்பட்டு அப்பொழுது பீஷ்மரைப பாதுகாத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் அந்தச்சிகண்டியை எதிர்த் தோடினார். சிகண்டியோ யுகாந்தகாலத்து நெருப்புப்போல்

உக்கிரமாயிருப்பவரும் சஸ்திரங்களைத்தரிப்பவர்களுள் சிறந்தவரு மான துரோணரைப்பார்த்து மிக்கபயமுற்றவனாகி (அவரைவிட்டு) விலகினான். அரசரே! பிறகு, உம்முடையபுத்திரன் மிக்ககீர்த்தியை விரும்பிய பெருஞ்சேனையோடு பீஷ்மரையடைந்து அவரைப்பாது காத்தான். ராஜரே! அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் தனஞ்சயனை முன் னிட்டுக்கொண்டு ஜயத்தில் உறுதியான எண்ணத்துடன் பீஷ் மரையே எதிர்த்தார்கள். யுத்தத்தில் ஜயத்தையும் அதிக ஆச்சரிய கரமான கீர்த்தியையும் விரும்புகின்ற பாண்டவர்களுக்குக் கௌர வர்களோடு, தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நடந்தது போலக் கோரமான யுத்தம் நடந்தது.

எழுபதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

அப்பொழுது, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் உமதுபுத்திரர்க ளைப் பீமஸேனனிடமுண்டான பயத்தினின்று தாண்டுவிப்பதற்கு விருப்பமுள்ளவராகக் கைகலந்த சண்டைசெய்தார். முக்கியர்க ளான சூரர்களுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணக்கூடிய மஹாபயங்கர மான அந்தயுத்தமானது முற்பகலில் பாண்டவகௌரவ அரசர்க ளுள் நடந்தது. மிகவும் பயங்கரமான அந்தஸங்குலயுத்தமானது நடக்கையில், ஆகாயத்தையளாவும் நெருங்கிய பேரொலியானது தோன்றியது. கர்ஜிக்கின்ற பெரியயானைகளாலும் கனைக்கின்ற குதிரைகளாலும் பேரிகைகள் சங்கங்கள் இவற்றின் ஒலிகளாலும் (யுத்தரங்கமானது)வியாபிக்கப்பட்டது. திறமைவாய்ந்தவர்களும் மிக்க வலிமையுள்ளவர்களுமான அந்த வீரர்கள் போர்புரிவதில் நோக்கமுள்ளவர்களாகப் பசுக்கொட்டில்களில் பெரிய விருஷபங் கள் கர்ஜிப்பதுபோலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு வெற்றியின்பொருட்டு ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்தார்கள். பரதர்களிற்சிறந்தவரே!யுத்த களத்தில் கூர்மையான பாணங்களாலே வீழ்த்தப்படும் தலைகளி னுடைய வர்ஷமானது ஆகாயத்தில் கல்மாரிபோலத் தோன்றியது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையுந் தரித்தவைகளும் ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான தலைகள் வீழ்ந்தவைகளாகக் காணப்பட்டன. பாணங்களால் சின்னபின்ன மாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிற சரீரங்களாலும் விற்களைப்பிடித்த கைக

ளாலும் ஹஸ்தாபரணங்களுடன்கூடின இன்னும் வேறு புஜங்களாலும் பூமியானது மறைக்கப்பட்டதாகியது. அரசரே! கவசங்களால் மூடப்பட்ட சரீரங்களாலும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளாலும் சந்திரனுக்கு ஒப்பானவைகளும் சிவந்த கடைக்கண்களை உடையவைகளும் மங்களகரமாயுள்ளவைகளுமான முகங்களாலும் யானைகள், குதிரைகள், மனிதர்கள் ஆகிய இவர்களின் எல்லா உறுப்புக்களாலும் ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் பூமிமுழுதும் நன்றாகப் பரப்பப்பட்டதாயிற்று. மின்னல்போன்ற சஸ்திரங்களால் பிரகாசிக்கின்றதும் நெருங்கியதும் மேகங்கள்போன்ற புழுதியுள்ளதுமான அந்த யுத்தத்தில் ஆயுதங்களுடைய சப்தமானது இடிமுழக்கத்திற்கொப்பாக இருந்தது. பாரதரே! கைகலந்ததும் மிகக்கொடியதும் ரக்தவெள்ளம் நிரம்பியதுமான யுத்தமானது கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நடந்தது. அச்சத்தை மிகவிளைவிப்பதும் கொடியதும் கைகலந்ததும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுவதுமான அந்த யுத்தத்தில் கெட்ட யுத்தமதங்கொண்டவர்களான க்ஷத்திரியர்கள் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் எதிரிகளுக்கும் நடக்கும் அந்த யுத்தத்தில் யானைகள் சரமாரியினால் தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டு வீரிட்டன. கோபமுள்ளவர்களும் தைர்யமுள்ளவர்களும் அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களுமான வீரர்களுடைய விற்களில் பூட்டப்பட்ட நாண்கயிறுகள் விரலுறைகளின் ஒலியினால் ஒன்றும் அறியப்படவில்லை. எல்லாப் பக்கங்களிலும் ரக்தவெள்ளத்தோடு கூடிய யுத்தத்தில் தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்திருந்து நிற்கவே, அரசர்கள் சத்துருக்களை வதஞ்செய்வதில் முயற்சியுடன் போர்க்களத்தில் ஓடினார்கள். அளவு கடந்த தேஜஸுள்ளவர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவர்களுமான அந்தச் சூரர்கள் பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் கதைகளாலும் கத்திகளாலும் யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள். அந்த யுத்தபூமியில் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டயானைகள் அங்குசத்தினால் அடித்துத் தடுக்கப்பட்டாலும் அதனை லக்ஷ்யஞ் செய்யாமல் நான்கு பக்கங்களிலும் சுழன்றன. குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டிருக்கிற குதிரைவீரர்களையுடையவைகளாகிப் பத்துத் திக்குக்களிலும் ஓடித்திரிந்தன. உம்முடைய சேனையிலும் பகைவருடைய சேனையிலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள் பாணங்கள் தாக்குவதினால் மிகப் பீடிக்கப்பட்டு உயரத்துள்ளிக் கீழே விழுந்தார்கள். பாரதரே! பீஷ்மரும் பீமனும் எதிர்த்துப் போர்புரிகையில் அந்த ரணகளத்தில் சிறந்த அங்கங்களையுடைய குதிரைகள், விற்கள், கதாயுதங்கள், பரிகங்கள், கைகள், தொடைகள், கால்கள்,

பூஷணங்கள், தோள்வளைகள் இவைகளுடையகுவியல்கள் கூட்டம் கூட்டமாகக் காணப்பட்டன. வேந்தரே! யுத்தத்தைவிட்டுத் திரும் பாதவைகளான குதிரைகள், யானைகள், தேர்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களும் ஆங்காங்குக் காணப்பட்டன. யுத்தஸமயம் வாய்த்த போது க்ஷத்திரியர்கள் கதைகளாலும் கத்திகளாலும் ஈட்டிகளா லும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களாலும் அந்தயுத்தகளத் தில் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். கைச்சண்டை யில் ஸமர்த்தர்களான இன்னும் மற்றவீரர்கள் இரும்பினால் செய்யப் பட்ட பரிகாயுதம்போன்ற கைகளால் யுத்தரங்கத்தில் பலவாறாக ஒருவரையொருவர் தாக்கிக்கொண்டார்கள். அரசரே! உம்மைச் சேர்ந்தவீரர்கள் பாண்டவர்களுடன்கூட முஷ்டிகளாலும் முழங் கால்களாலும் உள்ளங்கைகளாலும் ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள் ஜனேஸ்வரரே! ஆங்காங்கு, பூமியில்விழுந்தவர் களும் விழும்படிசெய்விக்கப்படுகின்றவர்களும் விழுந்து பலவாறாகப் புரளுகின்றவர்களுமான வீரர்களாலே யுத்தம் கோரமாக ஆயிற்று. அந்தயுத்தத்தில் தேராளிகள் தேர்களையிழந்தவர்களாகவும் உத்தம மானகத்திகளைக் கையில்கொண்டவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த் தோடிவந்தார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் கலிங்கதேசத்து வீரர் பலராலேசூழப்பட்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரைமுன்னிட்டுக் கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தான். அவ்வாறே, எல்லாப் பாண்டவர்களும் விருகோதரனை நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்து கொண்டு வெகுண்டு பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது.

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பீஷ்மரோடு எதிர்த்துநிற்கிற ஸஹோதரர்களையும் மற்றஅர சர்களையும் பார்த்து, தனஞ்சயன், ஆயுதங்களைக்கையிலெடுத்துக் கங்காபுத்திரரானபீஷ்மரை எதிர்த்தோடிவந்தான். பாஞ்சஜன் யத்தினுடைய ஓசையையும் காண்டீவம் என்னும் வில்லினுடைய ஒலியையுங்கேட்டும் பார்த்தனுடையத்வஜத்தைப்பார்த்தும் எங்க ளனைவரையும் பயம் வந்தடைந்தது. மஹாராஜரே! ஸிம்மத்தி னுடையவால்போன்றவாலையுடையதும் ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்ற

மலைபோன்றதும் மரங்களில் தட்டுப்படாமல் உயரஎழுந்து நெருப்புப்போல ப்ரகாசிக்கின்றதும அனேக வர்ணங்களையுடையதும் விசித்திரமானதும் திவ்யமானதும் வானரவடிவமுள்ளதுமான காண்டீவததைவில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனுடையகொடியைக் கண்டோம. பரதகுலத்தில உதித்தவரே! ஆகாயத்தில் மேகமத்தியில்பிரகாசிக்கின்ற மின்னல்போல விளங்குகின்றதும் ஸ்வர்ணமயமான பின்புறததையுடையதுமான காண்டீவத்தை யுத்தத்தில் நான் கண்டேன். யுத்தவீரர்கள் மஹாயுத்தத்தில் ஸ்வர்ணமயமான, பின்புறத்துடன்கூடிய காண்டீவததைக் கண்டார்கள் இநதிரன் போலப பகைவர்களுக்குஎதிராகககாஜிக்கின்றவனும் உமமுடைய ஸேனையை நாசம்செய்கின்றவனுமான அநத அர்ஜுனனுடைய மிக்ககோரமான கையுறையிலிருந்து உண்டாகிற சப்ததளையும அதிகமாகக் கேட்டோம். சண்டமாருதத்துடன்கூடியதும் மின்னலுடனும் இடிமுழக்கததுடனும்கூடியதுமான மேகமபோல எல்லாத்திக்குக்களையும் நான்குபக்கங்களிலும் சரமாரிகளால் நிரப்பிக்கொண்டு தனஞ்சயன் பயங்கரமான அஸ்திரங்களோடு பீஷ்மரை எதிர்த்துச் சென்றான். அஸ்திரததினலே மோகமடைநதவர்களான நாங்கள் கிழக்குத்திக்கையும மேற்குததிக்கையும அறியவில்லை. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பயநது நாற்றிசைகளிலும ஓடுகின்றவர்களும் சிரமத்தையடைந்த வாகனங்களை உடையவர்களும் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளையுடையவர்களும் மன ஊக்கத்தை இழந்தவர்களுமான உமமுடைய யுத்தவீரர்கள் ஒருவரோடொருவர் சேர்க்கைபெற்று உமது எல்லாக் குமாரர்களோடும் பீஷ்மரையே வந்தடைந்தார்கள். சநதனுபுத்திரரான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் துன்பமுற்றவர்களான அவர்களுக்கு ரக்ஷகரானார். ரதிகர்கள் மிகப் பயந்து தேர்களினின்று நழுவி விழுநதார்கள். குதிரை வீரர்களும் குதிரைகளினுடைய முதுகினின்று நழுவிவிழுநதார்கள். காலாட்களும அவ்வாறே பூமியில் நிலைதவறினார்கள். பாரதரே! இடிமுழக்கமபோன்ற காண்டீவத்தினுடைய ஒலியைக் கேட்டு எல்லாப் படைகளும பயநது நான்குபக்கங்களிலும் பதுங்கின. ராஜரே! பிறகு, கலிங்கதேசாதிபன், காம்போஜ தேசததிலுண்டானவைகளும் பெரியவைகளும விரைவாகச் செல்லும தன்மையுடையவைகளுமான குதிரைகளாலும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான கோபர்களாலும் பாலர்களான கோபாயனர்களாலும் மத்திரதேசத்து வீரர்களாலும் ஸௌவீரர்களாலும் காந்தாரர்களாலும் திரிகர்த்தர்களாலும் முக்கியர்களான எல்லாக் காளிங்கர்களாலும் சூழப்பட்டான். துச்சாஸனனை முதன்மையாககொண்ட அரசனை ஜயத்ரதனும் பற்பல மனிதர்களுடைய கூட்டங்களோடும்

எல்லா அரசர்களோடுங்கூடியவனுனன். உமமுடைய புத்திரனுலே ஏவப்பட்ட உததமாகளான பதினுலாயிரம் குதிரைவீரர்கள், சகுனியைச் சூழ்நதுகொண்டாாகள. பரதர்களிற் சிறநதவரே! பிறகு, ஒன்றுசோந்துள்ள உம்மைச் சோநதவாகளான அவர்களனைவருமம தனித்தனியாகப பகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களோடும வாகனங்களோடும் கூடியவாகளாக யுத்ததநில் அாஜுனனை அடித்தார்கள. சேதிதேசத்துவீராகளோடும காசிதேசத்துவீரர்களோடும் காலாட்படைகளோடும ரதங்களோடும கூடினவாகளும், பாஞ்சாலாகளுடனும ஸ்ருஞ்சயர்களுடனும் கூடியவாகளுமான திருஷ்டத்யுமனனை முதனமையாகக்கொண்ட எலலாப்பாண்டவர்களும் ஒன்றுசேர்நது தாமபுத்திரரால் ஏவப்பட்டு உமமைசசேர்ந்தவர்களை யுத்ததநில் வருத்திஞாகள். ரதிகாகளாலும் யானைகளாலும குதிரைகளாலும காலாட்படைகளாலும் தூற்றபபட்டதும் பெரியமேகம்போன்றதுமான புழுதியானது யுத்தத்தைப பயங்கரமாகச்செய்தது. பீஷ்மர், தோமரஙகளாலும நட்டிகளாலும நாராசங்களாலும் யானைகளாலும குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் போர்புரிகின்றவீராகளுடைய பெருமபடையோடுகூடி அாஜுனனேடு எதிர்த்துப போர்புரிந்தார். அவந்திதேசத்தரசன் காசிராஜனேடும, ஸைந்தவன் பீமஸேனனேடும போர்புரிநதார்கள். யுதிஷ்டிரர், புத்திரர்களோடும் மிதரர்களோடுங்கூடி, மத்ரதேசத்துவீரர்களுள் சிறந்தவனும கீர்த்திபொருந்தியவனுமானசல்யனேடு போர்புரிந்தார. விகர்ணன் ஸஹதேவனேடும் சிததிரஸேனன் சிகண்டியோடும போர்புரிநதார்கள் ராஜரே! மத்ஸ்யதேசத்துவீரர்கள் துர்யோதனனையும் சகுனியையும் நாடிஞாகள். துருபதன், சேகிதானன், மகாரதனுன ஸாதயகி இவர்கள் மஹாபலசாலியும் புத்திரரோடுகூடியவருமான துரோணரை எதிர்த்தார்கள். கிருபரும் கிருதவர்மாவும் திருஷ்டத்யும்னனை எதிாத்தார்கள். இவ்வாறு, ஓடுகின்றகுதிரைகளோடும் சுழலுகின்றயானைகளோடும ரதங்களோடும கூடின ஸைனியங்கள் நாற்புறத்திலும் நன்ருகயுத்தங்களைச்செய்வதற்காக நெருங்கின மேகமில்லாத ஆகாயத்தில கடுமையான மின்னல்கள் உண்டாயின திசைகளும புழுதியிஞல்மூடப்பட்டன இடியுடன்கூடின பெரிதானவால்நக்ஷத்திரமும தோன்றியது. பெருங்காற்றும வீசியது. புழுதிமழையும் பொழிந்தது ஆகாயத்தில் சூரியன் ஸைனியததிஞுலுண்டான புழுதியிஞல்மூடப்பட்டு மறைந்தான். புழுதியிஞலே ஆக்ரமிக்கபபட்டவைகளும் அஸ்திரஸமூகங்களால் பீடிக்கப்பட்டவைகளுமான எலலாப்பிராணிகளுக்கும் மிக்க மதிமயக்கம் உண்டாயிற்று. வீரர்களுடையகைகளினின்று விடுபட்

டவைகளும், எல்லாக்கவசங்களையும் பிளக்கின்றவைகளுமான பாண ஸமூஹங்களினுடைய கூட்டமானது நெருங்கியதாகியது பரதர்களிற்சிறந்தவரே! உத்தமமான கைகளாலே எடுக்கப்பட்டவைகளும் நக்ஷத்திரங்கள்போல நிர்மலமானகாந்தியுள்ளவைகளுமான ஆயுதங்கள் ஆகாயத்தைப் பிரகாசமுள்ளதாகச்செய்தன பரதர்களிற்சிறந்தவரே! விசித்திரங்களும் பொற்புள்ளிகள்நிரம்பினவைகளும் காளைகளினுடையதோல்களாலே செய்யப்பட்டவைகளுமான கேடகங்கள் எல்லாத்திக்குக்களிலும் கீழேவிழுந்தன சூரியன்போலப்பிரகாசிக்கின்ற கத்திகளாலே நாற்புறங்களிலும் தள்ளப்பட்ட உடல்களும் தலைகளும் எல்லாத்திக்குகளிலும் காணப்பட்டன. சக்கரங்களும் அச்சுக்கட்டைகளும் [1] நீடங்களும் ஒடிக்கப்பட்டும் பெரியத்வஜங்கள் வீழ்த்தப்பட்டும் குதிரைகள் அடிக்கப்பட்டும் பெரியதேர்கள் அங்கங்கே தரையில் விழுந்தன. சில குதிரைகள் ஆயுதங்களால் புண்பட்டவையாகி ரதிகர்கள்கொல்லப்பட்டவுடனே ரதங்களை அங்கும் இங்கும் இழுத்துக்கொண்டு யுத்தபூமியில் நான்குபக்கத்திலும் ஓடின பாரதரே! அம்பினாலே அடித்துப் பிளக்கப்பட்ட தேகமுள்ளவையும் பூட்டப்பட்ட வார்களையுடையவையுமான சிறந்தகுதிரைகள் ஆங்காங்கு நுகத்தடிகளை இழுத்துச்சென்றன வேந்தரே! ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் ரதிகர்களையுமுடைய ரதங்கள் பலமுள்ள ஒரு யானையினால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன ஸேனாஸமூகங்கள் போர்புரியுங்காலத்தில் மதங்கொண்டயானையினுடைய மதஜலப்பெருக்கை மோந்துபார்த்து அனேகயானைகள் யானைகளால் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டன தோமரங்களோடுகூடியவர்களும் உயிரைஇழந்து கீழேவிழுந்தவர்களுமான யானைப்பாகர்களாலும் நாராசங்களால்அடிக்கப்பட்ட யானைகளாலும் யுத்தபூமியானது மறைக்கப்பட்டதாயிற்று படைக்கூட்டங்கள் போர்புரியுங்காலத்தில் (பாகர்களால்) தூண்டப்பட்ட உத்தமமானயானைகளால் கொல்லப்பட்ட யானைகள் யுத்தவீரர்களோடும் கொடிகளோடும் யுத்தத்தில் கீழேவிழுந்தன. மஹாராஜரே! தேர்களின்ஏர்க்கால்கள் யுத்தத்தில் யானைகளால் பெரிய ஸர்ப்பம்போன்ற துதிக்கைகளாலே பலாத்காரமாகப் பற்றிஇழுத்து நன்றாக ஒடிக்கப்பட்டவையாகக் காணப்பட்டன. யானைகளாலே யுத்தரங்கத்தில் சிதறஅடிக்கப்பட்ட தேர்க்கூட்டங்களையுடைய ரதிகர்கள் மயிரில் பிடித்திழுக்கப்பட்டு மரத்தின்கிளைகள்போல முறித்துப் பொடி-

[1] ரதிகன் தன்னைக்காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக ரதத்தில் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் இடம்.

செய்யப்பட்டார்கள். சிறந்தயானைகள், ரதங்களில் சேர்ந்திருக்கின்ற ரதங்களை இழுத்துக்கொண்டு எல்லாச்சப்தங்களையும் அதிக்கிரமித்தவைகளாக எல்லாத்திக்குகளிலும் சென்றன. அவ்வாறு ரதங்களை இழுக்கும் அந்த யானைகளினுடைய ரூபமானது (தம் மீது) நன்றாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற தாமரைக்கொடிகளுடைய ஸமூகத்தைத் தடாகங்களில் இழுக்கின்ற யானைகளினுடைய உருவம்போலப் பிரகாசித்தது. இவ்வாறு, அச்சமயத்தில் பெரிய யுத்தமானது, குதிரைவீரர்களாலும், காலாட்படைகளாலும், த்வஜங்களையுடைய மஹாரதர்களாலும் நன்கு மூடப்பட்டதாயிற்று.

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனம்.)

அரசரே! சிகண்டி மத்ஸ்யதேசாதிபதியான விராடனோடு சேர்ந்து சிறந்த வில்லாளியும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை விரைவாக நாடினன். தனஞ்சயன் துரோணரையும் கிருபரையும் மகாவில்லாளியும் மகாபலசாலியுமான விகர்ணனையும் சூரர்களான இன்னும் மற்ற அநேக அரசர்களையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். ராஜசிரேஷ்டரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பெரியவில்லையுடையவனும் மந்திரிகளையும் பந்துக்களையும் உடையவனுமான ஸைந்தவனையும் கீழ் நாட்டரசர்களையும் தென்னாட்டரசர்களையும் பெரிய வில்லையுடையவனும் அதிக கோபமுடையவனும் உம்முடைய புத்திரனுமான துரியோதனனையும் துஸ்ஸஹனையும் எதிர்த்தான். ஸஹதேவன் பெரியவில்லையுடையவர்களும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் மகாரதர்களும் பிதாபுத்திரர்களுமான சகுனியையும் உலூகனையும் எதிர்த்தான். மகாராஜரே! உம்முடைய புத்திரனாலே வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற மகாரதரான யுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தில் யானைப்படையை எதிர்த்தார். யுத்தத்தில் சூரர்களை அலறும்படி செய்கின்றவனும் மாத்ரிபுத்திரனும் பாண்டுபுத்திரனுமான நகுலன், திரிகர்த்தர்களுடைய படைகளோடு எதிர்த்தான். ஸாத்யகியும் சேகிதானனும் மகாரதனான அபிமன்யுவும் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸால்வர்களையும் கேகயர்களையும் எதிர்த்தார்கள். (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவர்களான திருஷ்டகேது, ராக்ஷஸனான கடோத்கசன், ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் நகுலபுத்திரனுமான சதானீகன் ஆகிய இவர்கள் உமது புத்திரர்க

ளுடைய தேர்ப்படையை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். ராஜரே! ஸேனாபதியும் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன் உக்கிரமானசெய்கையுள்ள துரோணரோடு யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். இவ்வாறு சிறந்த வில்லாளிகளான உம்மைச் சேர்ந்த இந்தச் சூரர்கள் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களோடு நெருங்கி யுத்தஞ்செய்தனர். சூரியன் நடுப்பகலை அடைந்து, ஆகாயமும் கலக்கமுற்றிருக்கும் நிலைமையடையவே, கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள். கொடிகளையுடையவைகளும் பொன்னால் சித்திர வேலை செய்யப்பட்ட உறுப்புக்களுள்ளவைகளும் கொடித்துணிகளோடுகூடியவைகளும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டவைகளுமான ரதங்கள் யுத்தரங்கத்தில் பலவாறு ஸஞ்சரிப்பவைகளாக விளங்கின. யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் ஜயிக்க எண்ணங்கொண்ட வீரர்களுடைய நெருங்கின ஒலியானது கர்ஜிக்கின்ற ஸிம்மங்களுடைய ஒலிபோலத் தோன்றியது. சூரர்களான ஸ்ருஞ்சயர்கள் கௌரவர்களோடுசேர்ந்து யுத்தரங்கத்தில் எதைச்செய்தார்களோ அப்படிப்பட்ட மிக்க பயங்கரமானயுத்தத்தை ஆச்சரியமாக அவ்விடத்தில் கண்டோம். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவரே! வேந்தரே! பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அம்புகளாலே நான்குபக்கங்களும் மூடப்பட்டிருந்தமையால் ஆகாயத்தையாவது திக்குக்களையாவது சூரியனையாவது திக்குக்கோணங்களையாவது நாங்கள் காணவில்லை. (ஆயுதங்களை) ப்ரயோகிக்கின்றவீரர்களுடைய பளபளப்புள்ள முனையையுடைய சக்திகள் தோமரங்கள் துவையப்பட்ட பட்டாக்கத்திகள் இவற்றின் கருநெய்தல்களுக்கொப்பான ஒளிகளும் விசித்திரமான கவசங்கள் பூஷணங்கள் இவற்றின் ஒளிகளும் காந்தியினால் ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் மூலைத்திசைகளையும் விளங்கச்செய்தன. ராஜரே! அப்பொழுது சந்திரசூரியர்களுக்கு ஒப்பான ஒளியுடன்கூடின அரசர்களுடைய சரீரங்களால் யுத்தபூமியானது ஆங்காங்கு விளங்கியது. போர்க்களத்தில் வந்திருக்கின்ற தோகூட்டங்களும் புருஷசிரேஷ்டர்களும் ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலங்களபோல யுத்தரங்கத்தில் விளங்கினார்கள். தேராளிகளுட்சிறந்த பீஷ்மர் மிகுந்த கோபமூண்டு மஹாபலசாலியான பீமஸேனனை எல்லாசசேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எதிர்த்தார். பிறகு, பீஷ்மரால் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் பொற்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டுச் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் யுத்தத்தில் பீமனை நேரில் தாக்கித் துன்பத்தை உண்டுபண்ணின. பரதகுலத்திற்பிறந்த

வரே! மிக்கபலசாலியானபீமஸேனன் மகாவேகமுள்ளதும் கோபங்கொண்டஸாபபத்திறகொபபானதுமான சக்தியாயுதத்தை அந்தப் பீஷ்மரின்மீது விடுத்தான். விரைவாகவருகின்றதும ஸ்வர்ணமயமான தண்டமுள்ளதும எவ்விதத்தாலும் அணுகமுடியாததுமான அநதசசக்தியைப் பீஷ்மா யுத்தத்தில் அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் துண்டாக்கினர். பாரதரே! பிறகு, துவைந்ததும் கூாமையுள்ளதுமான வேறொருபல்லத்தினலே பீமஸேனனுடைய வில்லை இரண்டாகத்துண்டாககினர் மஹாபலசாலியானபீமஸேனனே (பீஷ்மரால்) வெட்டபபட்டவில்லையெறிந்துவிட்டு வேறொரு வில்லைஎடுத்து அநேகபாணங்களால் சந்தனுகுமாரரானபீஷ்மரை அடித்தான். மகாராஜரே! பிறகு, ஸாத்யகியும் யுத்தகளத்தில் உம்முடையபிதாவானபீஷ்மரை விரைவாக அடைந்து காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும நன்கு தீட்டப்பட்டவைகளும் முனைமழுங்காதவைகளுமான அனேகஅம்புகளாலே அவரை அடித்தான். பிறகு, பீஷ்மா கூர்மையுள்ள மிக்க பயஙகரமானஓரம்பை வில்லிற்பூட்டி விருஷ்ணிவீரனான ஸாத்யகியினுடையஸாரதியை ரதததினின்று கிழேவிழுமபடிசெய்தார். அரசரே! ரதத்திலிருநதஸாரதி கொலலபபட்டவுடன், மனமுமகாற்றுமபோன்ற வேகமுள்ள அவனுடையகுதிரைகள மிக்கவேகத்துடன் அவ்வவ்வழியினல் ஓடின. பின்பு, எல்லாப்படைகளினுடையஒலியும் நெருக்கமாக உண்டாயிறறு. மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களும ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள். 'யுயுதானனுடைய தேர் எவ்விடத்திலிருக்கிறதோ அவ்விடததில் எதிர்த்தோடுங்கள்; பிடியுங்கள்; குதிரைகளைத்தடுங்கள்; ஓடுங்கள்' என்கிற நெருங்கின சப்தம் உண்டாயிற்று. இதனிடையில் சநதனுபுத்திரரானபீஷ்மர் இந்திரன் அஸுரஸேனையைக் கொல்வதுபோலப பாண்டவஸேனையை அப்பொழுது வதஞ்செய்தார். பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்பாஞ்சாலர்கள் ஸோமகர்களுடன்கூட யுத்தத்தில் புத்தியை ஸ்திரமாகசசெய்துகொண்டு பீஷ்மரையே எதிரத்தோடினர்கள். திருஷ்டத்யும்னனைமுதன்மையாகக்கொண்ட பார்த்தர்கள் உமதுபுத்திரனுடையஸேனையை ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிரத்தார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, பீஷ்மரையும் துரோணரையும் முன்னிட்டவர்களான கௌரவர்கள வேகத்தோடு (பாண்டவவீரர்களை) எதிர்த்தோடினர்கள். பிறகு யுத்தம நடந்தது.

எழுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, மஹாரதனான விராடன் மஹாரதரான பீஷ்மரை மூன்று பாணங்களால் அடித்து அவருடைய குதிரைகளையும் மூன்று பாணங்களால் துன்புறும்படி செய்தான். உறுதியான வில்லைக் கையிலேந்தியவரும் கைப்பழக்கமுள்ளவரும் மஹாபலசாலியும் சந்தனுமஹாராஜகுமாரருமான பீஷ்மர் பொற்கட்டுடன் கூடின பத்துக்கணைகளால் அவனைத் திருப்பியடித்தார். பயங்கரமான வில்லையுடையவரும் மஹாரதரும் உறுதியான கைகளுள்ளவருமான அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனை ஆறுபாணங்களால் நடுமார்பிலடித்தார். பகைவர்களை வருத்திக் கொல்பவனான அர்ஜுனன் மிக்க கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அவருடைய வில்லையறுத்து அவரையும் அடித்தான். அரசரே! வேகமுள்ளவரும் குரோதத்தால்விருத்தியடைந்தவருமான அந்த அஸ்வத்தாமா யுத்தத்தில் அர்ஜுனனால் வில் முறிக்கப்பட்டதைப்பொறுமல் வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்துக் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறுபாணங்களாலே பல்குனனை அடித்து உத்தமமானஎழுபதுபாணங்களாலே வாஸுதேவரையும் அடித்தார். பிறகு, சத்துருக்களை அழிப்பவனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன், கிருஷ்ணனுடன் கோபத்தால் கண்கள்சிவந்து நீண்ட உஷ்ணமான பெருமூச்சை விட்டுக்கொண்டு அடிக்கடி மனக்கவலையுற்று இடக்கையினால் வில்லை நன்றாக நெருக்கிப்பிடித்து மிகுந்தகோபத்தோடு கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளும் பகைவர்களுடையஉயிரைக் கவரும்திறமையுள்ளவைகளும் கோரமானவைகளுமான அம்புகளைக்கையிலெடுத்தான். பலசாலிகளுள்சிறந்த அர்ஜுனன் விரைவாகத் துரோணபுத்திரரை அம்புகளால் அடித்தான். அந்தஅம்புகள் அவருடைய கவசத்தைப்பிளந்து ரணகளத்தில் அவரது ரக்தத்தைப் பானம்செய்தன. அர்ஜுனனால் அவ்வாறு பிளக்கப்பட்டும் அவர் துன்பமடையவில்லை. மன்னரே! துரோணபுத்திரரும், தளர்ச்சியடையாமல் கணைகளை தொடுத்துக் கொண்டு யுத்தத்தில் தம்முடைய மஹாவிரதத்தைப் பாதுகாக்க விருப்பமுள்ளவராக நின்றார். அவர் யுத்தரங்கத்தில் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான க்ருஷ்ணார்ஜுனரிருவரோடும் எதிர்த்ததாகிய பெரிய செய்கையையே குருபுங்கவர்கள் புகழ்ந்தனர். அந்த அஸ்வத்

தாமரைவோ துரோணரிடத்தினின்று ' எவ்விதத்தாலும் அடைய முடியாததும் பிரயோகஸம்ஹாரங்களுடன் கூடியதுமான அஸ்திரஸமூகத்தைப்பெற்று எப்பொழுதும் பயமற்றவராக இருந்துகொண்டு படைகளில் போர்புரிநதார். பகைவர்களை வாட்டிச்செய்கின்றவனும் தேராளிகளுட்சிறந்தவனும் வீரனுமான அர்ஜுனனும் பாரத்வாஜ குமாரரான அஸ்வத்தாமாவைப்பற்றி, ' இவர் எனக்கு ஆசாரியபுத்திரர்; துரோணருக்கும் பிரியமான குமாரர்; மேலும், பிராம்மணர்; என்னுடைய விசேஷமாகக் கௌரவிக்கத்தக்கவர்' என்கிற எண்ணத்தைக்கொண்டு தயைபாராட்டி வந்தான்; பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் பராக்கிரமசாலியும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரைவிட்டுவிட்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களை நாசம் செய்துகொண்டு விரைந்து போர்புரிந்தான். துர்யோதனன் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளும் பொற்கட்டுள்ளவைகளுமான பத்துப்பாணங்களாலே மகாவில்லாளியான பீமஸேனனை அடித்தான். பீமஸேனனும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு உயிரைக்கவரக்கூடியதும உறுதியுள்ளதும் விசித்திரமுமான ஒரு வில்லையும் கூர்மையுள்ள பத்துப்பாணங்களையும் கையிலெடுத்து மிகுந்த ஊக்கத்துடன் காதுவரையில் இழுத்து விடப்பட்டவைகளும், கூர்மையுள்ளவைகளும், வேகமுள்ளவைகளும், லக்ஷ்யத்தில் நேராகத் தாக்குகின்றவைகளுமான அம்புகளாலே குருராஜனை விசாலமான மார்பில் விரைவாக அடித்தான் அந்தத் துரியோதனனுடைய மார்பில் பொன்னூலினால் கோக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மணியானது அம்புகளால் மறைக்கப்பட்டு, ஆகாயத்தில் கிரகங்களால் சூழப்பட்ட சூரியன்போல விளங்கியது ஒளியுள்ள உம்முடைய புத்திரன் பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவனாகி மதமிஞ்சிய ஒருயானையானது நாணொலியைப பொறுததுபோலப் பொறுக்கவில்லை. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸைன்யத்தைப பயப்படுத்துகின்றவனும் மிகுந்த கோபமூண்டவனுமான துரியோதனன், தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் பீமனை அடித்தான் போர்புரிகின்றவர்களும், யுத்தத்தில் ஒருவரால் ஒருவர் அதிகக் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான உம்முடைய புத்திரர்களிருவரும் இரண்டு தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்களாக விளங்கினார்கள். சத்துரு வீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனான அபிமன்யு நரசிரேஷ்டனான சித்திரஸேனனைப் பத்துப்பாணங்களாலும், புருமித்ரனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான். யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கொப்பான வீரனாகிய

அந்த அபிமன்யு ஸத்யவிரதனை எழுபதுபாணங்களால் அடித்து யுத்தரங்கத்தில் நர்த்தனஞ்செய்கிறவன்போல் இருந்துகொண்டு நமக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினான். அந்த அபிமன்யுவைச் சித்திரஸேனன் பத்துப்பாணங்களாலும் ஸத்தியவிரதன் ஒன்பது பாணங்களாலும் புருமித்திரன் ஏழுபாணங்களாலும் திருப்பி அடித்தார்கள். அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட அர்ஜுனகுமாரன் ரக்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு பகைவர்களை நன்றாகத் தடுக்குந் திறமையுடையதும் பெரியதும் விசித்திரமாயுள்ளதுமான சித்திரஸேனனுடைய வில்லை அறுத்தான்; அவனுடைய கவசத்தையும் உடைத்து ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான். பிறகு, உம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் வீரர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்த ராஜபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களாக ஒன்றுகூடிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அபிமன்யுவை அடித்தார்கள். சிறந்த அஸ்திரங்களை அறிந்தவனான அபிமன்யு அவர்களெல்லோரையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான். அவனுடைய அச்செய்கையைப்பார்த்து உமது புத்திரர்கள், வெய்யிற்காலத்தில் காட்டில் உலர்ந்தபெரும்புதரைக் கொளுத்துகின்றதும் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றதுமான நெருப்பைப்போல யுத்தத்தில் ஸைன்யத்தைக் கொளுத்துகின்ற அந்த அபிமன்யுவை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டனர். ஸுபத்ராபுத்திரனான அபிமன்யு உமது சேனைகளை நாசம்செய்துகொண்டு அதிகமாக விளங்கினான். அரசரே! உம்முடைய பௌத்திரனான லக்ஷ்மணன் அவனுடைய அந்தச் செய்கையைப் பார்த்து, யுத்தத்தில் அபிமன்யுவை விரைவாக எதிர்த்தான். அபிமன்யு மிக்ககோபமுண்டு கூரிய ஆறுபாணங்களாலே நல்ல லக்ஷணங்களுள்ள லக்ஷ்மணனையும், மூன்று பாணங்களால் அவன் ஸாரதியையும் அடித்தான். அரசரே! அவ்வாறே, லக்ஷ்மணனும் ஸுபத்திராபுத்திரனைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான் மஹாராஜரே! அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது மிக்க பலசாலியான ஸுபத்ராபுத்திரன் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங் கொன்று அவனையும் விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். பகைவர்களை அழிப்பவனான லக்ஷ்மணன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்திலிருந்துகொண்டு மிகுந்தகோபத்துடன் ஸுபத்திராபுத்திரனுடைய ரதத்தைக்குறிவைத்து ஒரு சக்தியாயுதத்தை எறிந்தான். விரைவாக வருகின்றதும் கோர ரூபமுள்ளதும் எவ்விதத்தாலும் அணுக முடியாததும் ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பானதுமான அந்தச்சக்தியாயுதத்தை அபிமன்யுவானவன் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே துண்டாக்கினான்.

பிறகு, க்ருபா அப்பொழுது லக்ஷ்மணனைத் தம் ரதத்திலேற்றிக் கொண்டு எல்லாசசேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே யுத்தரங்கத்தில் அவனை ரதத்தோடு வேறிடத்திற்குக் கொண்டு சென்றார். பிறகு, கைகலந்ததும் மஹாபயங்கரமுமான அநத யுத்தமநடக்கையில், (பகைவாகளைக்) கொல்ல எண்ணங் கொண்ட வீரர்கள் ஒருவரையொருவா வதம்செய்வதில் விருப்பத் துடன் எதிாததார்கள் மஹாவில்லாளிகளான உம்மைச் சோநத வீரர்களும மஹாரதாகளானபாண்டவர்களும் யுத்ததகில்பிராணனை ஹோமஞ்செய்கின்றவாகளாகி ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள். விரித்த தலைமயிாகளையுடையவாகளும் கவசத்தை இழந்தவர்களும் ரததகதையிழநதவாகளும அறுக்கப்பட்ட விற்களையுடையவர்களு மான ஸ்ருஞ்சயர்கள் கௌரவர்களுடன்கூடக் கைகளால் மிகுந்த யுத்தம செய்தனா. பிறகு, நீண்டகைகளையுடையவரும் மிக்கபல முள்ளவருமான பீஷ்மா மிகுநத கோபம்கொண்டவராக மஹாத் மாக்களான பாண்டவாகளுடைய ஸேனையைத் திவ்யாஸ்திரங் களால் அடிததாா. அந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட யானைவீரர் களாலும யானைகளாலும வீழ்த்தபபட்ட மனிதர்களாலும் குதிரை களாலும் ரதிகாகளாலும குதிரைவீரர்களாலும பூமியானது பரபபபபட்டது.

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பூரிஸ்ரவஸ் ஸாத்யகியின் குமாரர் பதின்மரைக் கொன்றதும், ஸாத்யகிக்கும் பூரிஸ்ரவஸுக்கும் நடந்த யுத்தமும்.)

அரசரே! பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனுமான ஸாதயகி யுததத்தில் பாரத்தை ஸஹிக்கக்கூடிய சிறநத வில்லை நாண்கயிற்றையிழுத்து நண்பனை அர்ஜுனனிடத்தினின்று முன்புகற்றதும ஆச்சர்யகரமானதும் சுறுசுறுப்புடன் கூடியதுமான ஹஸ்தலாகவத்தை நன்றாகக்காண் பித்துக்கொண்டு கட்டுக்களுடன்கூடியவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பாணங்களை நன்றாகப் பிரயோகித்தான். வில்லை நாணொலியிடும்படி செய்கின்றவனும் அனேகபாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் பின்னும் வேறுபாணங்களை எடுத்து நாண்கயிற்றில் பூட்டுகின்றவனும் இன்னும் அனேக பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும யுததத்தில் பகைவாகளைக் கொல்லுகின்ற வனுமான அந்த ஸாத்யகியினுடைய ரூபமானது, அதிகமாக வர்ஷ

தாரைகளைப் பொழிகின்ற மேகத்தினுடைய உருவம்போலக் காணப்பட்டது. பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன், அவ்வாறு பராக்கிரமத்தால் பிரகாசிக்கின்ற அந்த ஸாத்யகியைப் பார்த்து அவனை எதிர்ப்பதற்காகப் பதினாயிரம் தேர்களை அனுப்பினான். ஸத்தியமான விக்கிரமத்துடன் கூடியவனும் உத்தமமான வில்லையுடையவனும் வீர்யமுடையவனுமான ஸாத்யகி திவ்யாஸ்திரத்தினாலே சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றான். கையில் விற்பிடித்த வீரனான அந்த ஸாத்யகி பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு யுத்தத்தில் பூரிஶ்ரவஸை நாடினான். கௌரவர்களுக்குக் கீர்த்தியை விருத்தி பண்ணுகிறவனான அந்தப் பூரிஶ்ரவஸ் மிகுந்த கோபங்கொண்டு யுயுதானனாலே தள்ளப்பட்ட உமது சேனையைக் கண்டு (அவனை) எதிர்த்து வந்தான். மஹாராஜரே! அந்தப் பூரிஶ்ரவஸ் இந்திராயுதத்திற்குச்சமமான வர்ணமுள்ள மிகப்பெரியவில்லை நாணொலியிடும்படி செய்து கைத்தேர்ச்சியை ஆயிரம்மடங்காகக் காண்பித்துக்கொண்டு வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பானவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான். அரசரே! அப்பொழுது ஸாத்யகியினுடைய காலாட்கள் மிருத்யுவைப்போலத் தாக்குகின்ற அந்தப் பாணங்களை ஸஹிக்கவில்லை. அரசரே! அவர்கள் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட ஸாத்யகியை விட்டுவிட்டு யுத்தரங்கத்தில் எல்லாபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். மஹாரதர்களென்று மிக்க ப்ரஸித்திபெற்றவர்களும் மிக்கபலசாலிகளும் விசித்திரமான கவசங்கள், ஆயுதங்கள், த்வஜங்கள் இவைகளையுடையவர்களுமான ஸாத்யகியினுடைய பத்துக் குமாரர்களும் மிகுந்த பரபரப்புடன் யுத்தத்தில் சிறந்த வில்லாளியும், யூபஸ்தம்பத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனுமான அவனிடம் சென்று மஹாயுத்தத்தில் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்கள். 'ஓ! ஓ! குருவம்சத்திற் பிறந்தவனே! மிக்க பலசாலியே! வா. எங்கள் அனைவருடனுமாவது தனித்தனியாவது யுத்தம் செய். எங்களையாவது நீ தோல்வியடையும்படி செய்துவிட்டு யுத்தத்தில் கீர்த்தியை அடை. அல்லது, நாங்களேனும் உன்னைத் தோல்வி அடையும்படிசெய்து எங்கள் பிதாவான ஸாத்யகிக்குப் பிரீதியை விருத்திபண்ணுகிறோம்' என்றார்கள். இவ்வாறு சூரர்களாலே அப்பொழுது சொல்லப்பட்டவனும் மஹாபலசாலியும் வீர்யத்தினால் புகழ்ச்சிபெற்றவனும் ஆண்மையிற்சிறந்தவனுமான பூரிஶ்ரவஸ், ஸன்னத்தர்களாக நிற்கின்ற அந்த ஸாத்யகிபுத்திரர்களைப்பார்த்து, 'சூரர்களே! நீங்கள்சொல்லும் இது நல்லவிஷயமே; இவ்வாறான எண்ணம் இப்பொழுது உங்களுக்கு இருந்தால் நீங்க

ளனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தம் செய்யுங்கள். யுத்தத்தில் உங்களை நான் கொல்வேன்' என்று கூறினன். இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டு, மஹாவில்லாளிகளும் மிக்க சுறுசுறுப்புடையவர்களுமான அந்த வீரர்கள் பெரிதான அம்புமழையோடு பகைவரைக்கொல்பவனான பூரிஶ்ரவஸை எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள் மகாராஜரே! ஒருவனான பூரிஶ்ரவஸுக்கும் யுத்தபூமியில் ஒன்றுகூடினவர்களான அனேக வீரர்களுக்கும் பிற்பகலில் கைகலந்த அவ்விதமான சண்டை நடந்தது. அரசரே! வர்ஷாகாலத்தில் மேகங்கள் எவ்வாறு மேருபர்வதத்தை (வர்ஷதாரைகளால்) நனைக்குமோ அவ்வாறு அவர்கள் ரதிகர்களுள் உத்தமனான பூரிஶ்ரவஸை அம்புகளால் நனைத்தனர். மஹாரதனான பூரிஶ்ரவஸ் அவர்களால் விடப்பட்டவைகளும் கோரஸ்வரூபமுள்ளவைகளும் யமதண்டத்துக்கும் வஜ்ராயுதத்துக்குமொப்பான காந்தியுள்ளவைகளுமான பாணங்களைத் தன்னை வந்து நாடுவதற்குள் பரபரப்பில்லாமலே விரைவாக அறுத்தெறிந்தான். ஸோமதத்தனுடைய குமாரனான பூரிஶ்ரவஸ் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அனேகர்களோடு பயமற்றவன்போல் எதிர்த்துப் போர்புரிந்த அத்புதமான பராக்ரமத்தை அவ்விடத்தில் நாங்கள் அனைவரும் பார்த்தோம் வேந்தரே! பத்து மஹாரதர்களும் அவ்விதமான சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள பூரிஶ்ரவஸைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனைக்) கொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு, கோபங்கொண்டவனான ஸோமதத்தகுமாரன் மகாரதர்களான அவ்வீரர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அவர்களுடைய விற்களை வெட்டினன். பரதசிரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் விற்களறுக்கப்பட்ட அந்த வீரர்களுடைய தலைகளைப் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் அறுத்தான். அரசரே! கொல்லப்பட்ட அந்த ஸாத்யகிபுத்திரர்கள் இடியினல் முறிக்கப்பட்ட மரங்களைபோலக் கீழே விழுந்தார்கள். மன்னரே! விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றியவனும் வீரனுமான ஸாத்யகி, மஹாபலசாலிகளான தன் புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு பூரிஶ்ரவஸை எதிர்த்தான். மஹாபலசாலிகளும் மஹாரதர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் ஒருவர் ஒருவருடைய ரதத்தை ரதத்தினல் பீடித்து ரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் கொன்று ரதத்தை இழந்தவர்களும் எதிரில் யுத்தப்பரபரப்புள்ளவர்களுமாக எதிர்த்தார்கள். பெரிய கத்தியைக் கையில் பிடித்தவர்களும் உத்தமமான கேடகத்தைத் தரித்தவர்களும் நரசிரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தத்தின் பொருட்டு ஸன்னத்தர்களாக

நின்றுகொண்டு விளங்கினார்கள். மஹாரதனான விருகோதரன் யுத்தத்தில் பூரிச்ரவஸ்ஸைக் கத்திச்சண்டையில் பிறரால் ஸஹிக்கத் தகாதவன் என்று எண்ணி விரைவாக அவன்அருகில் வந்தான். ராஜரே! பிறகு, பீமஸேனன், மிக விரைந்து உத்தமமான கத்தியைக் கையில் தாங்கின ஸாத்யகிக்கு எதிராக வந்து அப்பொழுது அவனைத் தன் தேரில் ஏறும்படி செய்தான். அரசரே! உமது புத்திரனும், யுத்தகளத்தில் எல்லா வில்லாளிகளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே பூரிச்ரவஸ்ஸை விரைவாகத் தன் ரதத்தின்மீதேறும்படி செய்தான். அவ்விதமான யுத்தம் நடக்கும் பொழுது பரபரப்புள்ள பாண்டவர்கள் மகாரதரான பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். சூரியன் சிவந்த நிறமுடையவனாகுங்காலத்தில் தனஞ்சயன் விரைவாக இருபத்தையாயிரம் மஹாரதர்களைக் கொன்றான். பார்த்தனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட அந்த வீரர்கள், விட்டில்பூச்சிகள் நெருப்பையடைந்து நாசமுறுவதுபோல அப்பொழுது அர்ஜுனனை அடைந்தே நாசமடைந்தார்கள். பிறகு, தனுர்வேதத்தில் திறமையுள்ளவர்களான மத்ஸ்யதேசத்தார்களும் கேகயர்களும் அப்பொழுது புத்திரனோடுகூடின மஹாரதனை பார்த்தனை நான்குபுறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். இந்த ஸமயத்தில் சூரியன் அஸ்தமயத்தை அடையவே எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் மிகுந்த மயக்கம் உண்டாயிற்று. மஹாராஜரே! களைப்புற்ற வாகனங்களுடன்கூடின உமது பிதாவான தேவவிரதர் ஸந்தியாகாலத்தில் ஸைனிகர்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படி செய்தார். பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பரஸ்பரம் நேர்ந்த யுத்தத்தில் அந்த இருதிறத்துச் சேனைகளும் மிகுந்த துன்பமடைந்து தம்தம் இருப்பிடத்தை அடைந்தன. பாரதரே! பிறகு, ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடின பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் தம் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தை அடைந்து அவ்விடத்தில் முறைப்படி தங்கியிருந்தார்கள்.

ஐந்தாம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவர் க்ரௌஞ்சவ்யூஹத்தையும் பாண்டவர் மகரவ்யூஹத்தையும் வகுத்துப் போர் புரிந்தது.)

வேந்தரே! கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் இனிதுபொழுது போக்கி அவ்விரவுசென்றவுடன் திரும்பவும் யுத்தத்திற்குப்புறப்பட்

டார்கள் பாரதரே! பிறகு உமமுடையவைவயும், அவர்களுடைய வையுமான சோந்திருக்கின்ற உத்தமரதங்கள, விதத்துசெய்யப் படுகின்ற யானைகள, ஸன்னுஹத்துடன் கூடின காலாட்கள், குதி ரைகள் இவற்றின் சபதமானது பெரிதாகத் தோன்றியது பாா தரே! சங்கஙகள துநதுபிகள இவற்றின் ஒலியானது நெருக்கமாக எல்லாபபகககதிலும தோன்றியது பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் திருஷ் டதயுமனனேபபாாதது, 'பாஞசால! சததுருககளை நாசம்செய்யும திறமையுளள மகரவயூஹததை ஏறபடுதது' என்று சொன்னர் ரதிகாகளுள உததமனும மகாரதனுமான திருஷ்டத்யும்னன் யுதிஷ்டிரரால் இவவாறு சொல்லபபட்டு ரதிகாகளை நோக்கி யுத்த முறைபபடி கட்டளையிட்டான் துருபதனும பாண்டுபுததிர ஞன தனஞசயனும அதனுடையதலையாஞர்கள். மகாராஜரே! ஸஹதேவனும மகாரதஞன நகுலனும் (அதனுடைய) கண்களா ஞாகள; மஹாபலசாலியான பீமஸேனன முகமாஞன்; ஸுபத்ரா புததிரஞன அபிமன்யு, திரௌபதிபுததிராகள, ராக்ஷஸஞன கடோதகசன், ஸாதயகி, தாமராஜா இவாகள கழுததில நின்ருர் கள். மகாராஜரே! ஸேனபதியான விராடன் பின்புறததிலிருந் தான். பெரியசேனையினுல் சூழபபட்ட திருஷ்டத்யும்னனும், பிராதாக்களான ஐநது கேகயதேசத்துவீராகளும அதனுடைய இடவிலாபபுறததையடைநது நின்ருாகள். புருஷசிரேஷ்டஞன திருஷ்டகேதுவும் வீாயமுடையவஞன சேகிதானனும் அதன் வலப்பககத்தையடைந்து வியூகததைக்காபபதில (ஸன்னததர்க ளாக) நின்ருாகள் மஹாராஜரே! ஐசுவரியமுடையவாகளும் மஹா ரதர்களுமான குநதிபோஜனும சதாநிகனும் பெருமபடையிஞல் சூழப்பட்டு (அநத வியூஹமகரத்திஞுடைய) இரண்டு கால்ஸதா னங்களில் நின்ருாகள. பிறகு, மஹாவில்லாளியும் ஸோமகர் களால் சூழபபட்டவனும பலசாலியுமான சிகண்டியும இராவானும் (அந்த) வ்யூஹமகரததிஞுடைய வால்பககத்தில் நின்ருர் கள். பரதகுலத்திற்பிறநத மஹாராஜரே! பாண்டவர்கள் இவ்வாறு பெரிதான இநத மகரவியூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு கவசம்பூண்டு யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் தேர்களோடும் காலாடகளோடும தூக்கிக்கட்டபபட்ட கொடிகளோடும் குடைக ளோடும் தீட்டபபட்டவைகளும பளபளபபுளளவைகளுமான சஸ் திரங்களோடுங் கூடியவாகளாகிச் சூரிய உதயகாலத்தில் மீண்டும் யுததத்தின்பொருட்டு விரைவாகக் கௌரவாகளை எதிர்த்துச் சென்ருர்கள் அரசனே! அந்தபபாண்டவசைனியம் அணிவகுக் கபபட்டதைக்கண்டு உமமுடைய பிதாவான தேவவிரதர் தம் சேனையைப பெரிதானகிரௌஞ்சபக்ஷியின் வடிவமபோல் எதிரணி வகுத்தார். ஜனேபாவுரரே! பெரியவில்லைக்கையில்கொண்ட பாரத்

வாஜர் அந்த வ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய முகத்தில் விளங்கினார். அச்வத்தாமாவும் கிருபரும இரண்டு கண்களானார்கள். பிறகு, நரசிரேஷ்டனும் விற்பிடித்த எல்லா வீரர்களுள்ளும் சிறந்தவனுமானகிருதவர்மா காமபோஜாகளோடும பாஹலிகாகளோடும் சேர்ந்து (அந்தவ்யூஹகிரௌஞசத்தினுடைய) தலையில் நின்றான். மஹாராஜரே! சூரஸேன தேசத்தரசனும் அனேக அரசாகளால் சூழப்பட்ட உமமுடைய குமாரனை துரியோதனனும (அந்தவ்யூஹகிரௌஞ்சததினுடைய) கழுததில் நின்றாகள். மத்திர தேசத்து வீராகளோடும் ஸௌவீரர்களோடும் கேகயாகளோடுங்கூடின ப்ராக்ஜ்யோதிஷ தேசாதிபதியானவன் பெரும் படையினல் சூழப்பட்டவனாக (அநதவ்யூஹகிரௌஞசத்தினுடைய) மாாபில் நின்றான். பெரிய விற்களையுடையவாகளும காலாட்களுடன் கூடியவாகளுமான அவந்திதேசததரசர்களிருவரும் (அந்தவ்யூஹகிரௌஞச ததினுடைய) பின்புறததில் நின்றாகள். பிரஸ்தலாதிபனைஸுசர்மா கவசமணிநது தன் சேனையோடு (அநதவியூகக்ரௌஞசததினுடைய) இடபபக்கத்திலுள்ள சிறகையடைந்து நின்றான். பரதகுலததிற்பிறநதவரே! துஷாராகளும் யவனாகளும் சகாகளும சூசுபாகளோடு சோநது அநதவ்யூஹகிரௌஞசததினுடைய வலபபக்கத்தையடைநது நின்றாகள. ச்ருதாயுவும சதாயுவும் ஸோமதத்தகுமாரனும ஒருவரை ஒருவா காப்பவாகளாகி அந்தவயூஹகிரௌஞசத்தினுடைய இடைபபக்கத்தில் நின்றார்கள். மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தார்கள். சூரியன் உதயமாகவே ஜனக்ஷயமானது பெரிதாக நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. ராஜரே! அந்தப்பெரியயுத்தத்தில் தேராளிகள் யானைகளை எதிர்த்துசசென்றார்கள். யானைகள் தேராளிகளை எதிர்ததன தேரிலேறியிருநதவாகள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்களை எதிர்த்தார்கள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள தேரின்மீதிருந்தவர்களை எதிர்த்தார்கள். ராஜரே! குதிரைக்காராகள் குதிரைக்காரர்களையும் தேராளிகளையும் எதிர்த்தார்கள். குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் யானையின்மீதுள்ளவாகளையும் அவ்வாறே குதிரைவீரர்கள் ரதிகர்களையும் எதிர்த்தார்கள். (அந்த மகா) யுததத்தில் தேராளிகள கோபங்கொண்டவர்களாகக் காலாட்படைகளோடும குதிரைக்காரர்கள் காலாட்களோடும ஒருவரோடொருவர் எதிர்ததுப் போர்புரிந்தார்கள். பீமஸேனனும் அர்ஜுனனும நகுல ஸஹதேவர்களாலும் இன்னும் மற்றமகாரதர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்ட பாண்டவசேனையானது நக்ஷத்திரங்களால் இரவு விளங்குவதுபோல் விளங்கியது. அவ்வாறே, உம்முடையசேனையும் பீஷ்மர், கிரு

பர், துரோணர், சல்யன் துரியோதனன்முதலானவர்களாலே சூழப்பட்டு ஜ்யோதிககிரகங்களால ஆகாயம விளங்குவதுபோல் விளங்கியது பராக்கிரமசாலியும குந்திபுத்திரனுமான பீமஸேனன் துரோணரைக்கண்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு அவருடைய சேனையை எதிரதது வநதான் யுததத்தில் புகழ்சசிபெற்றவரும் வீர்யமுள்ளவருமான துரோணரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இரும்புமயமான ஒன்பதுபாணங்களால பீமனை மாமஸ்தானங்களில் அடித்தார நையப்புடைக்கபபட்டபீமன் பிறகு யுததத்தில் பாரத்வாஜருடையஸாரதியை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்துக்கு அனுப்பினன். சிறந்தபிரதாபசாலியான பாரதவாஜா தாமே குதிரைகளை நடத்திகொண்டு பஞசுக்குவியலைத் தீ எரிப்பது போலப் பாண்டவசேனையை நாசமசெய்தார் துரோணராலும் பீஷ்மராலும கொல்லபபட்ட அந்தபபுருஷசிரேஷ்டர்களான ஸ்ருஞ்சயாகள கேகயாகளுடன்கூட ஓடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்களானாகள. அவ்விதமாகவே பீமனாலும் அர்ஜுனனாலும் நான்கு பக்கங்களிலும காயபபடுததப்பட்ட உமமுடைய சேனையானது மதத்துடன்கூடின உத்தமஸ்திரீபோல் ஆங்காங்கு மோஹமடைந்தது பரதகுலததில் பிறந்தவரே! அவ்வாறு உத்தமர்களான வீரர்கள் நாசமடையுங்காலத்தில அவ்விரண்டு வியூஹங்களும் உடைந்தன உமமைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் கோரமான கைகலந்தயுத்தம நடந்தது. உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் ஒரேநிச்சயமுடையவர்களாகப பகைவாகளுடன் செய்த அத்புதமான யுத்தத்தை நாங்கள் கண்டோம் ராஜரே! மிக்கபலசாலிகளான பாண்டவாகளும் கௌரவாகளும் அஸ்திரங்களை (அஸ்திரங்களால்) தடுத்துக்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் போரபுரிந்தார்கள்' என்றுகூறினன்.

எழுபத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் தன் சேனைகளழிந்தது கேட்டு வருந்தியது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! இவ்வாறு அநேககுணங்களை உடையதும இவ்வாறு பலவிதமாயுள்ளதும் சிறபபுற்றதும் சாஸ்திரத்திற்சொல்லியபடி அணிவகுக்கப்பட்டதும் வீணாகாததும் நமமால் பரீதியோடு அடையபபட்டதும நமக்கு அதிகமாக அபீஷ்டத்தை எப்பொழுதும்விளைவிக்கின்றதும் மிகுந்தஸந்தோஷ

முள்ளதும் யுத்தத்தில் பற்றுதலுள்ளதும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்பட்ட வலிமையுடையதும் மிகவும்வயதுசெல்லாததும அதிபால்யமில்லாததும இளைக்காததும பருக்காததும விரைவாகக் காரியங்களைச் செய்கின்றதும உயர்ந்தமனிதர்களாலே நிறைந்ததும் கடல்போன்றதும குறைவற்றதும யுத்தஸன்னாகத்தினால் கையில் எடுக்கப்பட்ட அனேக சஸ்திரங்களையுடையதும கத்திச்சண்டையிலும, கைச்சண்டையிலும, கதாயுதத்திலும தேர்ச்சியுள்ளதுமான நமதுசேனையானது யுத்தகளத்தில ரிஷ்டிகள், ரிஷ்டிகள், தோமரங்கள், இரும்புமயமானபரிகாயுதங்கள், பிண்டிபாலங்கள், சக்திகள், உலக்கைகள், கம்பனங்கள், விற்கள், கணபங்கள், விசித்திரமானக்ஷேபணீயங்கள் ஆகிய இவைகளிலும முஷ்டியுத்தங்களிலும மிக்கதிறமையுடையது, மேலும்,வித்யைகளில் (ஸாரத்தை) பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டறிந்திருக்கிறது; யுத்தத்தில் மிகுந்த உழைப்புடன்கூடியிருக்கிறது; எல்லாச சஸ்திரக்கிரகணவித்தைகளிலும பூரணமானஸாமர்த்தியமுடையது ; யானைமுதலியவைகளின்மீதேறுவதிலும் யானைமுதலியவைகளிலிருந்து இறங்குவதிலும மற்றதில் துள்ளுதலோடுகூடின (தடையற்ற) ஸஞ்சாரத்திலும நன்றாக அடிப்பதிலும் (பகைவர்களை) எதிர்ப்பதிலும திரும்பிஓடுவதிலும் மிக்கதேர்ச்சியுடையது; யானையேற்றங்களிலும குதிரையேற்றங்களிலும ரதாரோஹணங்களிலும பலவாறு நன்றாகப் பரீக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; பரீக்ஷைசெய்து நியாயப்படி (தகுந்த) வேதனத்தினால் நம்மால அந்தந்தஸ்தானத்தில ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; அப்படியின்றி, கோஷ்டியினாலும உபகாரத்தினாலும உறவின்முறையினாலும் நட்பினாலும் இழிகுலத்திற்பிறந்தவர்களுடைய அங்கீகாரங்களாலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை ஜனங்களால் நிரம்பியதும சிறந்ததும ஸந்தோஷமடைந்த ஸம்பந்திகளோடும் பந்துக்களோடுங்கூடியதும உபகாரத்தையடைந்த ஜனங்களாலே நிறைந்ததும புகழ்பெற்றதும பெருந்தன்மையுள்ளதுமாயிருக்கின்றது. ஐயா! மேலும நெருங்கியசுற்றத்தார்களாலும் பலவாறு காணப்பட்ட செய்கைகளையுடையவர்களும் லோகபாலர்களுக்கு ஒப்பானவர்களுமாயிருக்கின்ற முக்கியர்களான மனிதர்களாலும காக்கப்பட்டும உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றுமிருக்கிறது. பூமியில எல்லா ஜனங்களாலும ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்களும விருப்பத்தினாலே நம்மையடைந்திருப்பவர்களும் படைகளையுடையவர்களும காலாட்களையுடையவர்களுமான அனேக க்ஷத்திரியர்களாலே காக்கப்பட்டதும் நதிகளாலே நான்குபுறத்திலும நிரப்பப்பட்ட மகாஸமுத்திரம்போன்றதும சிறகில்லாத பக்ஷிகளுக்கொப்பான

தேர்களாலும யானைகளாலும சூழபபட்டதும் பலவித யுத்தவீரர் களாகிற ஜலததோடுகூடியதும பயங்கரமானதும வாகனங்களாகிற அலைவரிசைகளையுடையதும க்ஷேபணிகள், கததிகள், கதைகள, சக்திகள, அமபுகள, ரிஷ்டிகள இவைகளால நிரமபியதும தவஜஙகளாலும பூஷணங்களாலும நெருஙகியதும ரதஙபட்டஙகளால நன்றாக நிறைககப்பட்டதும நான்குபக்கங்களிலும ஓடுகின்ற குதிரைகளால் உண்டுபண்ணபபட்ட காறறுவேகததினுல அசைககபபட்டதும கரையறற ஸமுததிரமபோலப பெரிதானதும் காஜிக்கின்றதும துரோணராலும பீஷ்மராலும கிருதவாமாவினுலும கிருபராலும் துசசாஸனனுலும் ஜயத்ரதனமுதலானவாகளாலும் பகதததனுலும்விகாணனுலும் துரோணபுததிரராலும்ஸௌபலனுலும் பாஹ்லிகனுலும மிககபலமுள்ளவர்களும மகாதமாககளும் சிறநதவீராகளுமானஜனஙகளாலுமபாதுசாக்கபபட்டதுமானஎன்னுடைய ஸைன்யமானது கொலலபபட்டதனுல் தெய்வததையே இவ்விஷயததில் முககியமென்றுஎண்ணுகிறேன். ஸஞசய! இவவிதமான யுததததை மனிதாகளேனும ரிஷிகளேனும் மஹாபாக்கியசாலிகளான பூாவ புருஷாகளேனும பூமியில பாாததிருக்கமாட்டாாகள. ஆயுதஙகளை மிகுதியாகக்கொண்ட இவ்விதமான சேனைததிரளும் யுத்தததில் பகைவர்களால கொல்லபபடுமேயாயின் நமது துரதிர்ஷ்டததைத தவிர வேறென்ன இருககிறது? ஸஞசய! இவவிதமான கோரமாயிருககின்ற இநத ஸைன்யம யுதததததில பாண்டவாகளைக கொல்லாமலிருநதமையால் இது முழுமையும எனக்கு விபரீதமாகத் தோன்றுகிறது ஸஞசய! நமமுடைய சேனை கொலலபபட்ட காரணத்தால் பாண்டவாகளுக்காகத் தேவர்களே அங்கு ஒன்று சோநது நிசசயமாகப போராபுரிகிறாாகள். விதுரனுல் தினநதோறும ஹிதமாயும பத்யமாயுமுள்ளவாாததை சொல்லபபட்டிருந்தும் புத்திக்குறைவுள்ள என் புத்திரனுன துரியோதனன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஐயா! விதுரனுல முன்பு கண்டறியபபட்ட இது அவ்வாறே வநதமையால் ஸர்வஜ்ஞனுன அந்த மகாத்மாவினுடைய புத்தியை யதார்த்தமென்று எண்ணுகிறேன். ஸஞ்சய! அன்றேனும இது எவ்விதத்தாலும இவ்வாறே ஆகும. தெய்வத்தினுலே எது முன்பு எவ்விதமாகவேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறதோ அது அவவிதமே ஆகத்தககது, வேறுவிதமாகாது' என்று கூறினுன்.

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமன், துரோணர் இருவருடைய பராக்ரமத்தையும் வர்ணித்தல்.)

ஸஞ்சயன், 'அரசரே! உம்முடைய தோஷத்தினாலே இவ் விதத் துயரமானது உம்மால் அடையப்பட்டது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! அரசரே! தாமஸாங்கர்யத்திற்குக் காரணமாக எந்தத் தோஷங்களைப் பார்க்கிறீரோ அவ்விதத் தோஷங்களைத் துரியோதனன் பார்க்கவில்லை. உம்முடைய தோஷத்தினாலே முன்பு இந்தச் சூதாட்டமானது ஏற்பட்டது. உம்முடைய தோஷத்தினாலேயே பாண்டவர்களுடன் யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது. ராஜரே! நீர் கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தீர். அதன் பயனை நீரே இப்பொழுது அனுபவியும். தன்னால் செய்யப்பட்ட செய்கையானது தன்னாலேயே இம்மையிலேனும் மறுமையிலேனும் அனுபவிக்கப் படுகிறது. (வினைப்பயன்) உள்ளபடி உம்மால் அடையப்பட்டு விட்டது. ஆதலால், நீர் இந்தப் பெரிய வியஸனத்தையடைந்து ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, சொல்லுகின்றவென்னிடத்தினின்று அந்த யுத்தம் நடந்தவகையைக் கேளும். பிறகு, வீரனான பீமஸேனன் மிக்க கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பெருஞ்சேனையைப் பிளந்து துரியோதனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களனைவரையும் நாடினான். மஹாரதனான அவன், துச்சாஸனன், துர்விஷஹன், துஸ்ஸஹன், துர்மதன், ஜயன், ஜயத்ஸேனன், விகர்ணன், சித்ரஸேனன், ஸுதர்சனன், சாருசித்ரன், ஸுவர்மா, துஷ்கர்ணன், கர்ணன் இவர்களையும் இன்னும் ஸமீபத்திலுள்ள கோபங்கொண்டிருக்கிற மற்றக் கௌரவர்களையும் அனேக மகாரதர்களையும் நோக்கிப் பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் காக்கப்பட்ட பெருஞ்சேனையில் பிரவேசித்தான். பிறகு, பிரவேசித்த அந்தப் பீமஸேனனைக் கண்டு, 'அரசர்களான நாம் இவனை உயிரோடு பிடிப்போம்' என்று சொன்னார்கள். பிரளய காலத்தில் குரூரமான மஹாக்கிரஹங்களாலே சூரியன் சூழப்படுவதுபோல நிச்சயங்கொண்டவர்களான அந்தப் பிராதாக்களால் அந்தப் பார்த்தன் சூழப்பட்டான். எவ்வாறு தேவாஸுரயுத்தத்தில் தானவர்களை அடைந்த மகேந்திரனைப் பயம் அணுகவில்லையோ அவ்வாறே (சத்துரு) ஸைன்யத்தினுடைய மத்தியத்தை அடைந்த பாண்டுபுத்திரனைப் பயம் அணுகவில்லை. பிரபுவே! பிறகு முயற்சியுள்ளவர்களான லக்ஷக்கணக்கான ரதிகர்கள் நான்குபக்கங்களிலும் தீவிரமான பாணங்களோடு ஸகாயமற்றவனாயிருக்கின்ற அந்தப் பீமஸேனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சூரனான அந்தப் பீமன் கௌ

ரவர்களை மதியாமல் அவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களையும் யானை களையும் குதிரைகளையும் தேர்களையும் குதிரைக்காரர்களையும் யுத்தத்தில் கொன்றான். அதிகமான மனோதைரியத்தையுடைய பீமஸேனன், தன்னைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்ட அவர்களனைவருடைய முயற்சியையும் அறிந்து, அவர்களெல்லோரையும் கொல்வதில் மனத்தைச் செலுத்தினான். பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான பீமன் ரதத்தை விட்டுவிட்டுக் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'பரிவாரங்களுடன் கூடின இந்தத் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை யான் கொல்லுகிறவரையில் நீ இங்கு நில்' என்று சொன்னான். பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரிய சேனையில் நுழைந்து கௌரவர்களுடைய மஹாஸமுத்திரம்போன்ற அந்த ஸேனாஸமூகத்தை நாசம்செய்தான். அவனால் கதாயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட பெரியதேகத்துடன் கூடின சிறந்த யானைகள் மத்தகங்களும் முதுகுகளும் உடல்களும் பிளக்கப்பட்டுத் தம்மீதேறியிருக்கின்ற யுத்தவீரர்களோடு யுத்தகளத்தில் சாய்ந்தன. போர்வீரர்களேறிய நூற்றுக்கணக்கான தேர்கள் யுத்தரங்கத்தில் எள்ளளவெள்ளளவாக உடைக்கப்பட்டன. குதிரைகளும் குதிரைக்காரர்களும் காலாட்களோடுகூட நாசஞ் செய்யப்பட்டார்கள். பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் கால தண்டத்தைக் கையில்கொண்ட அந்தகன் எதிர்ப்பதுபோல ஒருவனான பீமன் யுத்தத்தில் அநேக வீரர்களோடு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தானென்னும் பீமனுடைய ஆச்சரியகரமான விக்கிரமத்தை அந்த இடத்தில் கண்டோம். அவன் பிரவேசித்தவுடனே, பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் பீமஸேனனிருந்தவிடத்திற்கு விரைவாகத் துரோணரை விட்டுவிட்டுச் சென்றான். நரசிரேஷ்டனான திருஷ்டத்யும்னன் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பெரிய சேனையைப் பிளந்துகொண்டு பீமஸேனனையிழந்துள்ள அவனுடைய ரதத்தை யுத்தத்தில் நாடினான். மஹாராஜரே! திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தகளத்தில் பீமஸேனனுடைய ஸாரதியான விசோகனைக் கண்டு மனம்நொந்து பிரஜ்ஞையை இழந்து கண்ணீரால் மிகவும் மூடப்பட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துக்கத்துடன், 'விசோக! எனக்குப் பிராணன்களைக் காட்டிலும் பிரியமான பீமன் எங்கே?' என்று (அவனைக்) கேட்டான். விசோகன் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு அந்தத் திருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, 'பலசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான பாண்டுபுத்திரர் என்னை இங்கு நிறுத்திவிட்டுத் திருதராஷ்டிர குமாரர்களுடைய இந்தப் படையாகிய பெருங்கடலில் பிரவேசித்திருக்கிறார். புருஷசிரேஷ்டரும் மஹாபலசாலியுமான அவர், 'ஸூத! என்னைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களான இவர்களை இப்பொழுது யான் கொல்லும்

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமன், துரோணர் இருவருடைய பராக்ரமத்தையும் வர்ணித்தல்.)

ஸஞ்சயன், 'அரசரே! உம்முடைய தோஷத்தினாலே இவ்விதத் துயரமானது உம்மால் அடையப்பட்டது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அரசரே! தாமஸாஙகர்யத்திற்குக் காரணமாக எந்தத் தோஷங்களைப் பார்க்கிறீரோ அவ்வித தோஷங்களைத் துரியோதனன் பார்க்கவில்லை. உம்முடைய தோஷத்தினாலே முன்பு இந்தச் சூதாட்டமானது ஏற்பட்டது. உம்முடைய தோஷத்தினாலேயே பாண்டவர்களுடன் யுத்தம் நடக்கஆரம்பித்தது. ராஜரே! நீர் கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தீர். அதன் பயனை நீரே இப்பொழுது அனுபவியும். தன்னால் செய்யப்பட்ட செய்கையானது தன்னாலேயே இம்மையிலேனும் மறுமையிலேனும் அனுபவிக்கப்படுகிறது.' (வினைப்பயன்) உள்ளபடி உம்மால் அடையப்பட்டு விட்டது. ஆதலால், நீர் இந்தப் பெரிய வியஸனத்தையடைந்து ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு,சொல்லுகின்றஎன்னிடத்தினின்று அந்த யுத்தம் நடந்தவகையைக் கேளும். பிறகு, வீரனான பீமஸேனன் மிக்ககூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பெருஞ்சேனையைப் பிளந்து துரியோதனனுடைய இளைய ஸஹோதரர்களனைவரையும் நாடினான். மஹாரதனான அவன், துச்சாஸனன், துர்விஷஹன், துஸ்ஸஹன், துர்மதன், ஜயன், ஜயத்ஸேனன், விகர்ணன்,சித்ரஸேனன், ஸுதர்சனன், சாருசித்ரன், ஸுவர்மா, துஷ்கர்ணன், கர்ணன் இவர்களையும் இன்னும் ஸமீபத்திலுள்ள கோபங்கொண்டிருக்கிற மற்றக் கௌரவர்களையும் அனேகமகாரதர்களையும் நோக்கிப் பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் காக்கப்பட்ட பெருஞ்சேனையிலப்பிரவேசித்தான். பிறகு, பிரவேசித்த அந்தப் பீமஸேனனைக்கண்டு, 'அரசர்களான நாம் இவனை உயிரோடு பிடிப்போம்' என்று சொன்னார்கள். பிரளய காலத்தில் குரூரமான மஹாக்கிரஹங்களாலே சூரியன் சூழப்படுவதுபோல நிச்சயங்கொண்டவர்களான அந்தப் பிராதாக்களால அந்தப்பார்த்தன் சூழப்பட்டான் எவ்வாறு தேவாஸுரயுத்தத்தில் தானவர்களை அடைந்த மகேந்திரனைப் பயம் அணுகவில்லையோ அவ்வாறே (சத்துரு) ஸைன்யத்தினுடைய மத்தியத்தை அடைந்த பாண்டுபுத்திரனைப் பயம் அணுகவில்லை. பிரபுவே! பிறகு முயற்சியுள்ளவர்களான லக்ஷக்கணக்கானரதிகர்கள் நான்குபக்கங்களிலும் தீவிரமானபாணங்களோடு ஸகாயமற்றவனாயிருக்கின்ற அந்தப்பீமஸேனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சூரனான அந்தப் பீமன்கௌ

ரவர்களை மதியாமல் அவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தோகளையும குதிரைக்காராகளையும் யுத்தததில் கொன்ருன். அதிகமான மனேதைரியத்தையுடைய பீமஸேனன், தன்னைப பிடிக்க எண்ணங்கொண்ட அவாகளனைவருடைய முயற்சியையும அறிநது, அவாகளெல்லோரையும் கொல்வதில மனத்தைச செலுததினன். பிறகு, பாண்டுபுத்திரனை பீமன் ரதத்தை விட்டுவிட்டுக் கதாயுததகைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'பரிவாரங்களுடன் கூடின இந்தத் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை யான் கொல்லுகிறவரையில் நீ இங்கு நில்' என்று சொன்னன் பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரிய சேனையில் நுழைந்து கௌரவாகளுடைய மஹாஸமுத்திரம்போன்ற அந்த ஸேனுஸமூகததை நாசம்செய்தான் அவனல் கதாயுதத்திஞல் அடிக்கபபட்ட பெரியதேகத்துடன் கூடின சிறந்த யானைகள மத்தகஙகளும் முதுகுகளும உடல்களும் பிளக்கப் பட்டுத் தம்மீதேறியிருக்கின்ற யுத்தவீரர்களோடு. யுத்தகளததில் சாய்நதன. போர்வீராகளேறிய நூற்றுக்கணககான தேர்கள் யுத்தரங்கத்தில எளளளவெள்ளளவாக உடைககப்பட்டன. குதிரைகளும குதிரைக்காராகளும் காலாட்களோடுகூட நாசம செய்யப் பட்டார்கள். பிரளயகாலத்தில் எல்லாப பிராணிகளையும காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட அநதகன் எதிர்ப்பதுபோல ஒருவனை பீமன் யுததத்தில் அநேக வீரர்களோடு எதிர்த்துப் போரபுரிந்தானென்னும பீமனுடைய ஆசசரியகரமான விக்கிரமத்தை அநத இடத்தில் கண்டோம். அவன் பிரவேசிததவுடனே, பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னனும பீமஸேனனிருநதவிடத்திற்கு விரைவாகத துரோணரை விட்டுவிட்டுச சென்ருன். நரசிரேஷ்டனை திருஷ்டதயும்னன் உம்மைச சோநதவாகளுடைய பெரிய சேனையைப் பிளநதுகொண்டு பீமஸேனனையிழந்துள்ள அவனுடைய ரதத்தை யுத்தத்தில் நாடினன். மஹாராஜரே! திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தகளததில் பீமஸேனனுடைய ஸாரதியான விசோகனைக் கண்டு மனமநொந்து பிரஜ்ஞையை இழந்து கண்ணீரால் மிகவும் மூடப்பட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துக்கத்துடன், 'விசோக! எனக்குப் பிராணன்களைக காட்டிலும பிரியமான பீமன் எங்கே?' என்று (அவனைக்) கேட்டான். விசோகன் கைகளைக் குவித்துக்கொணடு அநதத திருஷ்டத்யுமனனைப் பார்த்து, 'பலசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான பாண்டுபுததிரர் என்னை இங்கு நிறுத்திவிட்டுத் திருதராஷ்டிர குமாரர்களுடைய இந்தப் படையாகிய பெருங்கடலில் பிரவேசித்திருக்கிருர். புருஷசிரேஷ்டரும் மஹாபலசாலியுமான அவர், 'ஸூத! என்னைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களான இவர்களை இப்பொழுது யான் கொல்லும்

வரையில் குதிரைகளை இழுத்து நிறுத்திக்கொண்டு ஒரு முகூர்த்த காலம என்னை எதிர்பார்த்திரு' என்று என்னைப் பாரத்துப் பிரீதியுடன் இநத வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு, கதாயுதத்தைக்கையில் கொண்டு அப்படிப்பட்ட கௌரவ ஸேனையை நோக்கி எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றார். பிறகு, கதையைக் கையில்கொண்டு விரைவாகச்செல்லும் மஹாபலமுள்ள அவரைக்கண்டு எல்லா ஸைனிகர்களுக்கும் அதிகமான சந்தோஷம் உண்டாகியது. அரசரே! அதிகமாகக் கைகலந்த பயங்கரமான அநத யுத்தம் நடக்கையில் உமது நண்பரான அவா மகாவ்யூஹத்தைப்பிளந்து (அதனுள்ளே) பிரவேசித்தார' என்று கூறினன்.

பிறகு, மிக்கவலிமையுள்ள பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னன் விசோகனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு யுத்தரஙகத்தின் நடுவில் அவனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மறுமொழி கூறலானன். 'யுத்தத்தில் பீமஸேனனைவிட்டுப் பாண்டவர்களோடு ஸ்நேஹத்தை இழந்து யான் உயிரோடிருப்பதினல் (கொஞசமேனுமம) இப்பொழுது எனக்குப் பிரயோஜனமில்லை. பீமன் (சத்துருஸம்ஹாரரூபமான) ஒருவழியை அடைந்திருந்து நானும் யுத்தகளத்திலிருக்கையில் பீமனைவிட்டு யான் சென்றால் க்ஷத்திரியர்கள் என்னைன்ன சொல்லுவார்கள்? எவன் ஸஹாயாகளை இழந்துவிட்டு க்ஷேமத்தோடு வீட்டிற்குச் செல்லுவனே அவனுக்கு இந்திரனை முதன்மையாகக்கொண்ட தேவர்கள க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுர்கள். அப்படிப்பட்ட மனிதன் மனிதர்களாலே எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததும் தெப்பமிலலாததுமான ரௌரவநரகத்தில் முழுகுவான். வலிமைமிக்க பீமன் எனக்கு நண்பன்; எனக்கு ஸம்பந்தி; நம்மிடங்களில் அன்புள்ளவன்; பகைவர்களை அழிப்பவனை அவனிடத்தில் நானும் அன்புள்ளவன். ஆதலால், அப்படிப்பட்ட நான் எந்தவிடத்தில் அவனிருக்கிறனே அங்குச் செல்லப் போகிறேன். அஸுரர்களைக் கொல்லுகின்ற இந்திரன்போலச் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற என்னைப் பார்' என்றான். பிறகு, வீரனை திருஷ்டத்யும்னன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சேனையின் நடுவிற்புகுந்து கதாயுதத்தினலே பொடியாக்கப்பட்ட யானைகளாலே (தெரிந்துகொண்டு) பீமஸேனனுடைய மார்க்கங்களில் சென்றான். அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன், சத்துரு ஸேனையைக் கொளுத்துகின்றவனும் காற்று மரங்களை ஒடிப்பதுபோலப் பலாத்காரமாக யுத்தத்தில் சத்துருக்களை நாசம்செய்கின்றவனுமான பீமனை அபபொழுது கண்டான். யுத்தத்தில் (பீமஸேனனல்) கொல்லப்படுகின்ற அந்த ரதிகர்களும் குதிரைக்காரர்களும் காலாட்களும் யானைகளும் மிக்க தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டார்கள். விசித்திரயுத்தம் செய்கின்றவனும் ஸமர்த்

தனுமான பீமனால் கொல்லப்படுகின்ற உம்முடைய படையில் ஆ! ஆ! என்னும் ஒலி மிகவுண்டாயிற்று பிறகு, அஸ்திரபயிற்சியுள்ள அவர்களெல்லோரும் பீமனைச் சூழ்ந்துகொண்டு பயமற்றுச் சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு நின்றார்கள். பகைவர்களை எதிர்த்துச் சென்றவனும் ஆயுததாரிகளுள் சிறந்தவனும் கோரமானவனும் நன்றாக ஒன்றுசேர்க்கப்பட்ட ஸைனியத்தால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டவனும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனனை லோகவீரனும் பலசாலியுமான த்ருஷ்டத்யும்னன் கண்டான். பிறகு, அவன் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் காலாளாக நிற்கின்றவனும் குரோதமாகிற விஷத்தைக் கக்குகிறவனும் கதையைக் கையில்கொண்டவனும் பிரளய காலத்தின் காலன்போல விளங்குகின்றவனுமான பீமஸேனனைத் தேற்றிக்கொண்டு அருகிற்சென்றான். மிக்க பலசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் பீமனை நன்றாகத்தழுவி அவன் தேகத்தின்மீது பாய்ந்திருக்கிற அம்புகளை விரைவாக வெளிப்படுத்தி (அவனை)த் தன் ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு சத்துருக்களுடைய மத்தியில் அவனைத் தேறுதலடையும்படி செய்தான்.

அது அவ்விதமிருக்கும்பொழுது, உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனனும் அதிவேகத்துடனே தன் பிராதாக்களை வந்தடைந்து நடந்துவருகின்ற [1] ஸங்குலமான அந்தயுத்தத்தில்(அவர்களைப்) பார்த்து, 'இதோ துராத்மாவான துருபதகுமாரன் பீமஸேனனோடு சேர்ந்திருக்கிறான். நாமனைவரும் பெரும்படையுடன் அவனையெதிர்த்துப் போவோம். அவன் உங்களுடைய படையை (யுத்தத்தின் பொருட்டு) விரும்ப வேண்டாம்' என்று இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைத்தான். (துரியோதனனுடைய) அந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பொறாதவர்களான தார்த்தராஷ்டிரர்கள் மூத்தோனான துரியோதனனுடைய கட்டளையினால் தூண்டப்பட்டவர்களாக ஆயுதங்களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு யுகக்ஷயத்தில் உக்கிரமான தூமகேதுக்களைபோல (திருஷ்டத்யும்னனைக்) கொல்வதற்காக வெளிப்பட்டார்கள் அந்த வீரர்கள் அஸ்திரங்களையும் விற்களையும் கையில் பிடித்து வண்டியுருளைகளின் ஒலிகளால் பூமியை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு மேகங்கள் வர்ஷதாரைகளை மலையின்மீது பொழிவதுபோல அம்புகளைத் துருபதபுத்திரன் மீது வர்ஷித்தார்கள். யுத்தரங்கத்தில் விசித்திரமாக யுத்தம் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ள துருபதகுமாரன், அந்தப் பாணங்களை மிக்ககூர்மையுள்ள பாணங்களாலடித்துத் தான் துன்பமடையாமலிருந்தான். ராஜரே! மகாரதனும் உக்கிரமானவனும் யுவாவுமாயிருக்கிற அவன் பகைவர்களுக்கு எதிரில் பராக்ரமத்தினால் மிகப்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

பிரகாசிக்கின்றவர்களும் யுத்தகளத்தில் அவ்வாறாக நான்குபக்கங்களிலும் நிற்கிறவர்களும் வீரர்களுமான உம்முடைய குமாரர்களைக்கண்டு அவர்களைக் கொல்லஎண்ணங்கொண்டு யுத்தத்தில் அஸுரர்களின்மீது மஹேந்திரன் எவ்வாறுகோபங்கொள்வானோ அவ்வாறே உம்முடைய புத்திரர்களின்மீது அதிக கோபங்கொண்டவனாக மோஹனாஸ்திரத்தை ஸந்தானஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். வேந்தரே! பிறகு, மஹாபலசாலியும் செய்கையில் திறமையுள்ளவனுமான அந்தத் துருபதராஜகுமாரன் அந்த யுத்தத்தில் உமது படையின்மீது அதிகமான பிரபாவமுள்ளதும் துரோணரால் கொடுக்கப்பட்டதுமான பிரமோஹனாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, யுத்தத்திலுள்ள வீரர்கள் பிரமோஹனாஸ்திரத்தினால் புத்தியும் பலமும் கெடுக்கப்பட்டவர்களாகி மோஹமடைந்தார்கள். உமது புத்திரர்கள் காலனால் கவரப்பட்டவர்கள் போலப் பிரஜ்ஞையிழந்து மோஹமடைந்ததைக் கௌரவர்களெல்லாரும் பார்த்துக் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் கூடியவர்களாக நாலுபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். அடிக்குந்திறமையுள்ள வீரர்களுள் சிறந்த பீமன், இச்சமயத்திலேயே அமிருதம்போல ருசியுள்ள ஜலத்தைக்குடித்து இளைப்பாறி மறுபடியும் ஸன்னத்தனாய்செய்துகொண்டு மிக்க கோபமுடையவனாகி யுத்தத்தில் போர்புரிந்தான். திருஷ்டத்யும்னனோடுகூடி (க் கௌரவஸேனையை) ஓடச்செய்தான். ராஜரே! சஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களுள் சிறந்தவரான துரோணர் இச்சமயத்தில் துருபதனை எதிர்த்து உக்கிரமான மூன்று பாணங்களால் அவனைத் துன்பமடையும்படி அடித்தார் அரசரே! பிறகு, துரோணராலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்தத் துருபதராஜன், [1] முன்வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு விலகிச்சென்றான் பிரதாபசாலியான துரோணர் துருபதனைஜயித்துச் சங்கத்தை முழக்கினார். அவருடைய சங்கத்வனியைக்கேட்டு எல்லாஸோமகர்களும் மிகப்பயந்தார்கள். பிறகு,சஸ்திரதாரிகளுட்சிறந்தவரும் காந்தியுள்ளவருமான துரோணர் பிரமோகனாஸ்திரத்தினால யுத்தத்தில் உமது குமாரர்கள் மயங்கியிருப்பதைக் கேட்டார். பிறகு, துரோணர் விரைவுடன் யுத்தரங்கத்தினின்று (உம்முடைய குமாரர்கள் இருக்குமிடத்தை) நோக்கி வந்தார். மிக்க வில்லாளியும் பிரதாபசாலியும் மகாரதருமான துரோணர் அந்தப் பெரும் போரில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற திருஷ்டத்யும்னனையும் பீமனையும் மயக்கமடைந்திருக்கிற உம்முடைய புத்திரர்களையும் கண்டார். பிறகு, துரோணர் பிரஜ்ஞாஸ்திரத்தை எடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது?

மோகனாஸ்திரத்தை நாசம் செய்தார். பிறகு, மகாரதர்களான உம்முடைய புத்திரர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுந்து ரணகளத்தில் ஜயிக்கஎண்ணங்கொண்டு மறுபடியும் யுத்தத்திற்காக முயன்றார்கள். பிறகு, யுதிஷ்டிரர் தமது படைகளை அழைத்து, 'அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்ட வீரர்களான பன்னிரண்டு ரதிகர்கள் கவசம்பூண்டு பீமதருஷ்டத்யும்னர்களின் வழியை யுத்தகளத்தில் வல்லமையுடன் தொடர்ந்து செல்லட்டும், அவ்விருவருடைய விருத்தாந்தத்தையும் நன்றாக அறிந்துகொள்ளட்டும்; என்மனம் கலக்கமுற்றிருக்கிறது யுத்தத்தில் பீமஸேனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் இவர்களுடைய விருத்தாந்தத்தை அறியவேண்டும். சீக்கிரமாக யுத்தத்தில் ரதங்களாகிற ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசியுங்கள். நீங்கள் அதிக வல்லமையுடன் செல்லவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்று கூறினார். இவ்வாறு அனுமதிகொடுக்கப்பட்டவர்களும் திறமையுடன் போர்புரியும் தன்மையுடையவர்களும் சூரர்களும் தமது சக்தியில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுமான அந்த எல்லா வீரர்களும், 'இவ்விதமே செய்கிறோம்' என்று சொல்லிவிட்டு, சூரியன் உச்சிப்பொழுதை அடைந்திருக்கும் சமயத்தில் புறப்பட்டார்கள் கேகயர்களும் திரௌபதிகுமாரர்களும் வீர்யமுடையவனான த்ருஷ்டகேதுவும் அபிமன்யுவை முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டவர்களானார்கள் அவர்கள் யுத்தத்தில் பகைவர்களைத் துன்பஞ்செய்யும் திறமையுள்ள ஸூசீமுகம் என்னும் வியூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு யுத்தத்தில் கௌரவர்களுடைய அந்தத் தேர்ப்படையைப் பிளந்தார்கள். எதிர்த்து வருகின்றவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களுமான அந்த வீரர்களைப் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டும் திருஷ்டத்யும்னனால் அதிகமாக மதிமயக்கமடையும்படி செய்விக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற உம்முடைய ஸேனையானது தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றதாகி மதத்தோடும் மயக்கத்தோடுங்கூடின மனத்தையுடைய ஒரு யுவதிபோல வழியில் நின்றது. நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும் மஹாவில்லாளிகளும ஸ்வர்ணத்தால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கொடிகளையுடையவர்களுமான அந்த வீரர்கள் திருஷ்டத்யும்னனையும் பீமஸேனனையும் பாதுகாக்க எண்ணி எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். சிறந்த வில்லாளிகளான அவ்விருவரும் அபிமன்யுவை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களைக் கண்டு சந்தோஷத்துடன் உமது ஸேனையைக் கொல்பவர்களானார்கள். பாஞ்சால ராஜகுமாரனும் வீரனுமான த்ருஷ்டத்யும்னன் அம்புகளிலும் அஸ்திரங்களிலும் ஸமர்த்தரும் எல்லா வித்தைகளிலும் கரைகண்டவருமான விரைவாகத் தன்னை எதிர்த்து

வருகின்றவரும் தன் குருவுமான துரோணரைப் பார்த்து உழுது புத்திரர்களைக் கொல்லுவதில் பிரியப்படவில்லை. பிறகு, திருஷ்டத்யும்னன் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகப் பீமனைக் கேகய ராஜனுடைய தேரின்மீதேற்றிக்கொண்டு பாணங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் முழுதும் தேர்ச்சிபெற்றவரான துரோணரைஎதிர்த்து ஓடினான். பிரதாபசாலியும் பகைவர்களை அழிப்பவருமான துரோணர் கோபங்கொண்டு விரைவாகத் தம்மையெதிர்த்துவரும் திருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லை ஒரம்பினால் துண்டாக்கி ராஜாவான துரியோதனன் தமக்களித்துவரும் அன்னத்தை நினைத்துத் துரியோதனனுக்கு நன்மையைச் செய்வதற்காகத் திருஷ்டத்யும்னன்மீது நூற்றுக்கணக்கான வேறுபாணங்களையும் பிரயோகித்தார். சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்ற திருஷ்டத்யும்னன், பிறகு, வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்துத் தங்கக்கட்டுக்களுடன்கூடியவையும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவையுமான இருபது பாணங்களால் துரோணரை அடித்தான். பகைவர்களை அழிக்கும் திறமையுள்ள துரோணர் அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லை மறுபடியும் துண்டாக்கி உத்தமமான நான்கு பாணங்களாலே அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் சீக்கிரமாகக் கோரமானயமனுடைய ஸ்தானத்திற்கு அனுப்பி ஒருபாணத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் மிருத்யுவினிடத்தில் அனுப்பினார். மகாரதனும் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனுமான அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று விரைவாகத் துள்ளிக்குதித்து அபிமன்யுவினுடைய மகாரதத்தின்மீதேறினான். பிறகு, பீமஸேனனும் திருஷ்டத்யும்னனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ரதங்களோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடுங்கூடின (பாண்டவர்களுடைய) சேனையானது நடுக்கமுற்றது. அளவற்ற தேஜஸுள்ளவரான துரோணராலே மிகவும் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டுள்ள அச்சேனையைக் கண்டு அந்த மஹாரதர்களனைவரும் அதைத்தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். துரோணரால் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தச் சேனையானது கடையப்பட்ட ஸமுத்திரம்போல அங்குமிங்கும் சுழன்றது. பாரதரே! பாண்டவசேனை அவ்வாறிருப்பதைக் கண்டு உம்முடைய சேனை மனக்களிப்புற்றது. மிக்ககோபங்கொண்டவரும் சத்துருக்களுடைய படையைத் தபிக்கச்செய்கின்றவருமான ஆசாரியரைக்கண்டு நாற்புறங்களிலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள், 'நல்லது, நல்லது' என்று ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.

எழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, துரியோதனராஜன் மோகந்தெளிந்து பிரஜ்ஞையடைந்து (ஜயத்தினின்று) நழுவாதவனான பீமனை மறுபடியும் சரமாரிகளைப்பொழிந்து தடுத்தான். பிறகு, மஹாரதர்களான உம்முடைய குமாரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தரங்கத்தில் பீமனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். மிக்க பாகுபலமுள்ள பீமஸேனனும் யுத்தரங்கத்தில் மீண்டு தன் ரதத்தை அடைந்து அதன்மீதேறிக்கொண்டு எவ்விடத்தில் உம்முடைய குமாரனிருக்கிறானோ அவ்விடம் சென்றான். பீமன் மிக்க வேகமுள்ளதும் பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் உறுதியுள்ளதுமான வில்லைக் கையிற்பிடித்து நாணேற்றி யுத்தத்தில் உம்முடைய குமாரனைப் பாணங்களால் பிளந்தான். பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன் மகாபலசாலியான பீமஸேனனை மிகக் கூர்மையுள்ள நாராசத்தினால் மர்ம ஸ்தானத்தில் நன்றாக அடித்தான். பெரிதானவில்லைக் கையிற்கொண்ட அந்தப் பீமன் சிறந்த வில்லையுடையவனான உமதுபுத்திரனாலே மிக அடிக்கப்பட்டுக் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச் சிவந்து வில்லை வேகத்துடன் வளைத்து இழுத்துத் துரியோதனனை மூன்று பாணங்களினால் இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலுமடித்தான். துரியோதனராஜன் அந்த ரணகளத்தில் (தன்மீது பாய்ந்திருக்கிற மூன்று பாணங்களாலே மூன்று) சிகரங்களோடுகூடிய பர்வதராஜன் போல விளங்கினான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பரஸ்பரம் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற அவ்விருவரையுங் கண்டு உயிரையிழக்கத்துணிந்தவர்களும் சூரர்களுமான துரியோதனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களனைவரும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள பீமஸேனனை நிக்கிரகிக்கும் விஷயத்தில் முந்திய ஆலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு ஸ்திரமான நிச்சயத்துடனே (பீமனை) நிக்கிரகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். யுத்தத்தில் தன்னை நோக்கி வருகின்ற அவர்களை மிக்க பலசாலியான பீமஸேனன், ஒரு யானை பகையுள்ள யானைகளை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவனும் தேஜஸ்வியுமான பீமஸேனன் மிக்க கோபங்கொண்டு உம்முடைய புத்திரனான சித்திரஸேனனை நாராசத்தால் அடித்தான். பீமன் தங்கக்கட்டுக்களுடன் கூடியவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பலவித பாணங்களாலே இன்னும் மற்ற உம்முடைய பிள்ளைகளையும் யுத்தத்தில் அடித்தான். பின்பு, உம்முடைய புத்திரர்களால் சூழப்பட்ட பீமஸேனனைக் கண்டு அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்

கொண்ட அந்தப் பன்னிரண்டு மஹாரதர்கள் தர்மராஜரால் ஏவப் பட்டுப பீமஸேனனைப பின்தொடர்ந்து மகாபலசாலிகளான உம் முடைய புத்திரர்களை எதிர்த்து வந்தார்கள். ரதத்தின்மீதிருக் கின்றவர்களும சௌர்யமுடையவர்களும சூரியனுக்கும் அக்கினிக் கும் ஒப்பான தேஜஸுள்ளவர்களும் மகாவில்லாளிகளும பிரகாசிக் கின்றவர்களும் ஸ்ரீயினுல் வரிக்கபபட்டவர்களும் மகாயுத்தத்தில் விளங்குகின்றவர்களும பொன்மயமான கிரீடஙகளாலே அதிகமாக ஜ்வலிக்கின்றவாகளுமான அவர்களனைவரையும கண்டு மஹாபல சாலிகளான உம்முடைய புத்திரர்கள் போாக்களத்தில் பீமனை விட்டு விலகினுர்கள் குநதிபுததிரன், உயிரோடு தபபிப்போய் விட்டார்களென்று அவர்களைபபற்றிப பொறுக்கவில்லை. மறுபடி யும் அவன் பின்தொடாந்து உமது புததிராகளனைவரையும் பிடித் தான். பிறகு, அபிமனயு யுத்ததில் பீமஸேனனேடு சோக்கை பெற்றுன். எல்லாக் கேகயாகளும் திரௌபதிபுத்திராகளும் த்ருஷ்டத்யும்னனேடு சோந்தார்கள் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட அவர்களைக்கண்டு துரியோதனன் முதலான உம்முடைய ஸைன் யத்திலுள்ள மகாரதாகள் விற்களைக் கையில் பிடித்து மிக்க வேக முளள குதிரைகளோடு அநதரதிகாகளிருககுமிடம் சென்றுர்கள். [1]அபராண்ண காலததில் பலசாலிகளான உமமுடைய புத்தி ராகளுக்கும சத்துருக்களுக்கும் பெரிய யுத்தம நடநதது. அபி மன்யு அம்மகாயுத்ததிலை விகாணனுடைய குதிரைகளைக் கொன்று, பிறகு, இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரபாணங்களால் அந்த விகாணனையும் அடித்தான். பாரதரே! மகாரதனுன விகர்ணனே குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தை விட்டுவிட்டு, சித்திரஸேன னுடைய ரததின்மீதேறிக்கொண்டு யுத்தத்தில் போர்புரிநதான். அது ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒரே ரததிலிருக்கின்றவர்களும் குலத்தை விருத்திபண்ணுகின்றவாகளும் ஸகோதரர்களுமான அவ் விருவரையும் அர்ஜுனகுமாரன் சரமாரியினுல் மூடினுன். சித் திரஸேனனும விகர்ணனும் அர்ஜுனகுமாரனை அபிமன்யுவை இரும்பினுலாகிய ஐநதுபாணங்களால் அடித்தாகள். அபி மன்யுவோ மகாமேருவைப்போல அசைவற்று நின்றுன். துச் சாஸனன் யுத்தத்தில் ஐநது கேகயாகளை எதிர்ததுப போர் புரிந்தான். அது ஆச்சரியமாயிருநதது. வேநதரே! திரௌ பதிகுமாராகள் யுத்ததில் கோபங்கொண்டு ஸர்பபம்போன்ற அம்புகளால் உமது குமாரனை துரியோதனனைத் தடுத்தார் கள். உமது புததிரனை தாத்தர்ஷனும் திரௌபதிகுமா ராகளைக் கூர்மையுளள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தனித்

1 18 - நாழிகைக்குமேல் 24 - நாழிகைவரையிலுள்ள 6 - நாழிகை.

தனியாக அடித்தான். அவர்களால் அடிக்கப்பட்டு இரத்தத்தால் நன்ருக நனைக்கப்பட்ட துர்த்தர்ஷன், பலவித தாதுக்களையுடைய அருவிகளோடுகூடிய ஒரு மலைபோல விளங்கினான். பலவானான பீஷ்மரும் யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையை இடையன் பசுக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலத் துரத்தினார். பிறகு, ஸைனியத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற பார்த்தனுடைய காண்டீவத்தினின்று உண்டாகும் ஓசையானது தோன்றியது. கௌரவபாண்டவஸைனியங்களில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அந்த யுத்தத்தில் தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்தன. புருஷசிரேஷ்டர்கள் ரத்தமாகிற ஜலமும அம்புகளாகிற சுழல்களும் யானைகளாகிற திட்டுக்களும் குதிரைகளாகிற அலைகளுமுள்ள சேனையாகிற ஸமுத்திரத்தை ரதங்களாகிற கப்பல்களாலே தாண்டினார்கள். கைகளறுக்கப்பட்டவர்களும் கவசமிழந்தவர்களும் தேகத்தையிழந்தவர்களுமான நரசிரேஷ்டர்கள் நூறு நூருகவும் ஆயிரம்ஆயிரமாகவும் அந்த ரணகளத்தில் விழுந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். கொல்லப்பட்டும் ரத்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற மதங்கொண்ட யானைகளாலே அந்த யுத்த பூமியானது பர்வதங்களால் நிறைக்கப்பட்டதுபோல் விளங்கியது. அந்த ரணகளத்தில் உம்முடைய சேனையிலும் அந்தப் பாண்டவர்களுடைய சேனையிலும் யுத்தத்தை விரும்பாதவனாக ஒருவனுமே இல்லை என்கிற இந்த ஆச்சரியத்தை அந்த யுத்தத்தில் பார்த்தோம். உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் ஜயத்தையும் பெரிய கீர்த்தியையும் விரும்பிப் பாண்டவர்களுடன் இவ்வாறு போர் புரிந்தார்கள்.

எழுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன் யுத்தத்தில் பரபரப்புடன் சூரியன் சிவந்திருக்குமளவில், பீமனைக் கொல்லவேண்டுமென்று எண்ணி எதிர்த்தோடிவந்தான். அவ்வாறு தன்னை எதிர்த்து வருகின்றவனும் திடமான வைரத்துடன் கூடியவனும் புருஷசிரேஷ்டனுக விளங்குகின்றவனுமான துரியோதனனைக் கண்டு பீமஸேனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு இந்த வார்த்தையை உரைக்கலானான்.

"அனேக வருஷகாலமாக என்னால் வேண்டப்பட்ட அக்காலம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது. நீ யுத்தத்தைவிட்டு விலகாமலிருப்பாயாயின் இப்பொழுது உன்னைக் கொல்வேன். இப்பொழுது நீ கொல்லப்பட்டாயாகில் குந்தியினுடைய கிலேசத்தையும் வனவாஸதுக்கத்தையும் திரௌபதியினுடைய துன்பத்தையும் போக்கச் செய்வேன். காந்தாரியின் புத்திர! முற்காலத்தில் நீ பொறாமையுடையவனாகிப் பாண்டவர்களை அவமதித்த பாவத்தினுடைய (பயனாக இந்த) வ்யஸனமானது வந்துவிட்டது, பார. முற்காலத்தில் கர்ணன், ஸௌபலனான சகுனி இவர்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கிப் பாண்டவர்களை மதியாமல் ஆசையினாலே இஷ்டப்படி செய்தாயல்லவோ? (ஸமாதானத்தை) வேண்டின கிருஷ்ணரை நீ அறியாமையால் அவமதித்ததனாலும் ஸந்தோஷமுள்ளவன்போல உலூகனுக்குக் கட்டளையிட்டதனாலும் உன்னை மித்திரவர்க்கங்களோடும் பந்துவர்க்கங்களோடும் யான் கொல்லப்போகிறேன். முற்காலத்தில் (எங்கள் விஷயத்தில்) எந்தப் பாவத்தைச் செய்தாயோ அந்தப் பாவச்செயலை நான் இப்பொழுது தணிக்கப் போகிறேன்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லிக் கோபமூண்டு கோரமான வில்லை இழுத்து அடிக்கடி சுழற்றிக் கொடிய உருவமுள்ளவைகளும் பெரிய வஜ்ராயுதத்திற்குச் சமமான ஒளிபொருந்தியவைகளும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியினுடைய ஜ்வாலைபோன்றவைகளும் இடிக்கொப்பானவைகளும் நேரில்போய்த் தாக்குகின்றவைகளுமான இருபத்தாறு கணைகளைத் தொடுத்துத் துரியோதனன்மீது விரைவாக விடுத்துப் பின் இரண்டம்புகளால் அவனுடைய வில்லை அறுத்துப் பின்னும் இரண்டுசரங்களாலே அவன் ஸாரதியையுங் கொன்று நான்கு பாணங்களாலே வேகமுள்ள அவனது குதிரைகளையும் யமலோகத்திற்கனுப்பினான். பகைவர்களை அடிக்கின்ற அந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட இரண்டு பாணங்களாலே அந்தத் துரியோதனராஜனுடைய குடையையும் அறுத்து ஆறுபாணங்களாலே ஜ்வலிக்கின்ற உத்தமமான அவனுடைய கொடியையும் அறுத்தான். அவன் கொடியை அறுத்துவிட்டு உம்முடைய புத்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிய ஸிம்மநாதம் செய்தான். பலவித ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரதத்தினின்று காந்தியுடன்கூடின அந்த த்வஜமானது மேகத்தினின்று மின்னல்விழுவதுபோலப் பூமியில் விரைவாக விழுந்தது. எல்லா அரசர்களும், ஜ்வலிக்கின்றதும் ஸூரியனுக்கொப்பானதும் மங்களகரமானதுமான குருராஜனுடைய மணிமயமான அரவக்கொடி அறுத்துக் கீழேதள்ளப்பட்டதைக் கண்டார்கள். பிறகு, மகாரதனான பீமஸேனன் மந்தஹாஸத்துடன் வேணுகங்களால்

பெரியயானையை அடிப்பதுபோலப் பத்துக்கணைகளால் வீரனான துரியோதனனை யுத்தத்தில் அடித்தான். பீமஸேனனாலே யுத்தத்தில நன்கு அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்ட அந்த துரியோதனன் மயக்கத்தினால் அறிவழிந்து ரதமத்தியில உட்கார்ந்தான் பிறகு; தேர்ாளிகளுட்சிறந்தவனும மிககபலசாலியுமான ஸிந்துதேசத் தரசன் தன்னைச சோநதமனிதர்களாலேசூழப்பட்டுத் துரியோத னனுடைய பின்புறத்தைப் பற்றிககொண்டான். வேந்தரே! ரதிகாகளுள்சிறந்தவரான கிருபா பிரஜ்ஞைபிழந்தவனும் கொடுங் கோபமுள்ளவனும் உமதுகுமாரனுமான துரியோதனனைத் தமது ரதத்தின்மீதேற்றிவைததுககொண்டார். பிறகு, ஜயத்ரதன் பீமனை ஜயிககஎண்ணி அனேகஆயிரக்கணக்கான ரதஙகளாலே அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு திசைதெரியாமல் மறைத்தான். அரசரே! பிறகு, திருஷ்டகேதுவும வீரயமுடையவனான அபிமன்யுவும் கேகயாகளும் திரௌபதிபுத்திரர்களும் உமதுபுத்திரர்களை எதிர்த்துப் போர் புரிநதாாகள். சித்திரஸேனன, ஸுசித்திரன, சித்திராங்கன், சித்திரதர்சனன், சாருசித்திரன், ஸுசாரு, நநதோபநநதகர்கள் ஆகிய இந்த ஸுகுமாராகளும கீர்த்திசாலிகளுமான எட்டுமகாவில் லாளிகள் அபிமன்யுவின்ரதத்தை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டாாகள். பிறகு, மிக்கமனோதைரியத்தையுடைய அபிமன்யு கூர்மையுள்ளவைகளும பதிவானகணுக்களுள்ளவைகளும் வஜ்ரா யுதததிற்கும் மிருதயுவுக்கும் ஒப்பானவைகளும் விசித்திரமான ஆயுதங்களோடு வெளிபபடுகின்றவைகளுமான ஐந்துபாணங்க ளாலே ஒவ்வொருவரையும விரைவாக அடித்தான். அவர்களெல் லாரும் கோபங்கொண்டு ரதிகாகளுட்சிறந்த ஸுபத்திராபுத்தி ரன்மீது மேகங்கள் மகாமேருவின்மீதுபொழிவதுபோலக் கூர்மை யுள்ளஅமபுகளாலே வர்ஷித்தார்கள். அஸ்த்ரத்தில் பயிற்சியுள்ள வனும யுத்தத்தில் கொடிய மதஙகொண்டவனுமான அநத அபி மன்யுவானவன் யுத்தத்தில் பீடிக்கப்பட்டு, தேவாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரபாணியான மகேந்திரன் அஸுராகளைநடுங்கும்படி அடித்தது போல உம்மைச்சேர்நதவாகளை நடுங்கும்படிஅடித்தான். பிறகு, ரதிக்சிரேஷ்டனான அபிமன்யு அச்சநதரும் உருவமுள்ளவைகளும ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவைகளுமான பதினான்குபல்லங்களை விகர்ணன்மீது விடுத்தான் வீர்யமுடையவனான அந்தஅபிமன்யு யுத்ததில் நர்த்தனம்செய்கின்றவன்போலிருந்துகொண்டு அந்தக் கணைகளாலே விகர்ணனுடைய ரதத்தினின்று கொடியையும் பாகனையும் குதிரைகளையும வீழ்த்தினான் மகாபலசாலியான அபிமன்யு மறுபடியுங்கோபங்கொண்டு துவைப்பட்டவைகளும்

முனைமழுங்காதவைகளும் சாணையில்தீட்டப்பட்டவைகளுமான வேறு அம்புகளை விகர்ணன்மீது பிரயோகம்செய்தான். கழுகிறகு களையுடையவைகளும் ஜ்வலிக்கின்ற ஸர்ப்பங்கள்போன்றவைகளு மான அந்த அம்புகள் விகர்ணனையடைந்து அவன்தேகத்தைப் பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன. பொன்னாலாகியகட்டுக் களும் முனைகளுமுள்ளவைகளும் விகர்ணனுடைய ரக்தத்தால்நனைக் கப்பட்டவைகளுமான அந்த அம்புகள் ரக்தத்தைக்கக்குகின்றவை கள்போல யுத்தபூமியில் காணப்பட்டன. விகர்ணன்பிளக்கப்பட்ட தைக்கண்டு அவனுடையமற்றஸகோதரர்கள் அபிமன்யுவை முதன் மையாகக்கொண்ட ரதிகர்களைநோக்கி யுத்தத்தில் எதிர்த்து விரை வாகச்சென்றார்கள். யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களான அந்த விகர்ணனுடையஸகோதரர்கள் சூரியன்போல விளங்குகின்ற அந்த ரதிகர்களையும் இன்னும் மற்றமகாரதர்களையும் பரபரப புடன்எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்தார்கள். துர்முகனனவன் ஏழுபாணங்களால் ச்ருதகர்மாவை அடித்து த்வஜத்தை ஒருபாணத்தால் அறுத்து ஏழுபாணங்களால் அவ னுடையஸாரதியையும்அடித்துப் பொற்கவசங்களால்மூடப்பட்ட வைகளும் காற்றின்வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அவ னுடையகுதிரைகளையுங்கொன்று ஆறுபாணங்களால் அவன் ஸாரதியையும்நாடிக் கீழே தள்ளினான். குதிரைகள்கொல்லப்பட்ட ரதத்திலிருக்கும் மகாரதனான அந்தச்ருதகர்மா அதிககோபங் கொண்டு ஜ்வலிக்கின்ற பெரிய தூமகேதுவைப்போன்ற சக்தியா யுதத்தை விடுத்தான். தன்னுடையதேஜஸினால்விளங்குகின்ற அந் தச்சக்தியானது கீர்த்திமானான துர்முகனுடைய நிர்மலமானகவ சத்தையுடைத்துப் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு சென்றது. பிரபுவே! துர்முகன் யுத்தத்தில் துன்பமடைந்து நிலைதவறினவனாகி அந்தத் தேரில் உட்கார்ந்தான். துர்முகன் நிலைவுதப்பியதைக்கண்டு அவனுடையப்ராதாக்களனைவரும நான்குபுறங்களிலும் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மகாரதனானஸுதஸோமன் அந்தயுத்த ரங்கத்தில் துர்முகன்தேரிழந்ததுகண்டு எல்லாஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனைத் தன்ரதத்தின்மீ தேற்றிவைத்துக்கொண்டான். வீரனானச்ருதகீர்த்தியும், கீர்த்தி மானும உம்முடையபுத்திரனுமானஜயத்ஸேனனைக் கொல்லக்கருதி யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். உம்முடைய குமாரனான ஜயத்ஸே னன் புன்னகைசெய்துகொண்டு நாண்கயிற்றையிழுத்துவிடுகின்ற அந்தச்ருதகீர்த்தியினுடைய பேரொலியுடன்கூடின வில்லை மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே யுத்தத்தில் விரைவாகத்துண் டாக்கினான். வில்அறுக்கப்பட்ட அந்த ஸகோதரனான ச்ருதகீர்

த்திரையைக்கண்டு தேஜஸ்வியான சதாநீகன் ஸிம்மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு ஜயத்ஸேனனை எதிர்த்து வந்தான். சதாநீகனே யுத்தத்தில் உறுதியானவில்லை நாணொலியிடும்படி செய்து கொண்டு ஜயத்ஸேனனைப் பத்துக்கணைகளால் விரைவாகத் துன்பமுறும்படி அடித்தான்; மதப்பெருக்குக்கொண்ட யானைபோல மிகப்பெரியகர்ஜனை செய்தான். பிறகு, சதாநீகன் எல்லாக்கவசங்களையும் உடைக்குந்திறமையுள்ள மிக்ககூர்மையான வேறோர் அம்பினாலே ஜயத்ஸேனனை மார்பில அதிகமாக அடித்தான். அவன் அவ்வாறிருக்குமளவில், ஸகோதரனை ஜயத்ஸேனனுடைய பக்கத்திலிருக்கின்றவனும் கோபமூண்டவனுமான துஷ்கர்ணன் சதாநீகனை லக்ஷ்யம்வைத்து, தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவைகளுமான அம்புகளைப் பிரயோகித்து நகுலகுமாரனுடையவில்லை யுத்தத்தில் துண்டாக்கினன். பிறகு, மகாபலசாலியான சதாநீகன் பெருஞ்செய்கைக்குத் தக்க சிறந்த வேறொருவில்லை எடுத்துக் கோரமான அம்புகளைப்பூட்டிப் பிராதாவுக்கெதிரில் நிற்கின்ற துஷ்கர்ணனை, 'நில்,நில்' என்று கூவி (குரோதத்தால்) ஜ்வலிக்கின்ற ஸர்ப்பங்களைப்போலுள்ள கூர்மையான பாணங்களை அந்தத் துஷ்கர்ணன்மீது தொடுத்தான். பிறகு, சதாநீகன் யுத்தரங்கத்தில் அந்தத் துஷ்கர்ணனுடைய வில்லை ஒரு பாணத்தாலும் ஸாரதியை இரண்டுபாணங்களாலும் அடித்து அவனையும் ஏழுபாணங்களாலே விரைவாக அடித்து மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளும் பலவித நிறமுள்ளவைகளும காற்றின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அந்தத் துஷ்கர்ணனுடைய குதிரைகளனைத்தையும் கூர்மையுள்ள பன்னிரண்டுபாணங்களால் விரைவாக அடித்தான். பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபங்கொண்டு நன்கு பூட்டப்பட்டதும் விரைவாகத் தாக்கும் தன்மையுடையதுமான வேறொரு பல்லத்தினாலே துஷ்கர்ணனை மார்பில் மிக்க துன்பமுறும்படி அடித்தான். பிறகு, அவன் வஜ்ராயுதத்தினாலடிக்கப்பட்ட மரம்போலப் பூமியில் விழுந்தான். துஷ்கர்ணன் துன்பமுற்றதைக்கண்டு ஐந்து மஹாரதர்கள் சதாநீகனைக் கொல்ல எண்ணி நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அம்புக்கூட்டங்களால் மறைக்கபபடுகின்றவனும் கீர்த்தியுள்ளவனுமான சதாநீகனை ஸகோதரர்களான ஐந்துகேகயர்கள் மிகுந்த கோபங்கொண்டு எதிர்த்தோடினார்கள். அந்தக் கேகயர்கள் எதிர்த்து வருவதைப்பார்த்து மகாரதர்களான உம்முடைய புத்திரர்கள் பெரியயானைகள் யானைகளை எதிர்பபதுபோல

எதிர்த்தார்கள். புகழ்பெற்றவர்களும ஸ்நேஹாதரர்களுமான துர்முகன், துர்ஜயன், யுவாவான துர்மர்ஷணன், சத்துருஞ்சயன், சத்துருஸஹன் இவர்களனைவரும கோபங்கொண்டு கேகயர்களை ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தார்கள். அம்புகளையும் விற்களையும் கையில்கொண்டவர்களும விசித்திரமான கவசங்களையும கொடிகளையுமுடையவர்களுமான அந்தவீரர்கள பலவித வர்ணங்களால் விசித்திரமாயிருக்கின்ற கொடித்துணிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும நகரங்களுக்கொப்பானவைகளும மனோவேகமபோன்ற வேகமுள்ள குதிரைகளையுடையவைகளுமான ரதங்களோடு ஸிம்மங்கள காட்டினின்று வேறுகாட்டில் நுழைவதுபோலச் சத்துருஸைன்யத்தில் நுழைந்தார்கள். பரஸ்பரம அடித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களும அன்னியோன்யம அபராதிகளுமான அந்த வீரர்களுக்கு அதிகக்கைகலந்ததும் அன்யோன்யம எதிர்க்கின்ற ரதங்களோடும யானைகளோடுமகூடினதும மகாபயங்கரமானதும யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதுமான யுத்தமானது நடந்தது. வேந்தரே! சூரியன் ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் அஸ்தமிக்கவே மகாபயங்கரமான யுத்தத்தை (எல்லா வீரர்களும) செய்தார்கள தேராளிகளும குதிரைக்காரர்களும, ஆயிரம ஆயிரமாகச சிதற அடிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு பதிவானகணுக்களுள்ள அம்புகளாலே மகாத்மாக்களான அவர்களுடைய அந்தஸேனையை நாசம்செய்தார். பாஞ்சாலர்களுடைய படைகளையும் அம்புகளாலே யமலோகத்திற்கனுப்பினார். சிறந்த வில்லாளியான பீஷ்மர் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையை இவ்வாறு பிளந்து ஸைனியங்களை யுத்தத்தினின்று நிறுத்தித் தம ஸைனியம தங்கியிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றார். வீரர்களான திருஷ்டத்யும்னனும பீமனும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே கௌரவர்களுடைய படைகளை நாசம் செய்தார்கள் தர்மராஜரும், திருஷ்டத்யும்னனையும் பீமனையும பார்த்து அவர்களை உச்சிமோந்து மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து தமது ஸேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றார். அர்ஜுனனும் வாஸுதேவரும கௌரவர்களுடைய ஸேனையைக் கொன்றும பாணங்களால் துரத்தியடித்தும் பாசறையை நோக்கிச சென்றார்கள்.

ஆறுவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

எண்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருக்கும் துரியோதனனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்.)

மஹாராஜரே! ஒருவருக்கொருவர் தீங்கிழைத்தவர்களான அந்த க்ஷத்திரியர்கள் ரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டுத் தங்கள் தங்களுடைய பாசறைகளையே அடைந்தார்கள். இளைப்பாறி முறைப்படி ஒருவரையொருவர் பூஜித்து மீண்டும் போர்புரியக்கருதி யுத்தம் செய்வதற்கு ஸன்னத்தர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். ராஜரே! பிறகு, உம்முடைய குமாரன் மனக்கவலையினால் கவரப்பட்டவனாகவும் மிக்க உதிரப்பெருக்கினால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவனாகவும் பிதாமஹரை அடைந்து இவ்வாறு வினவினான்: 'கீர்த்திசாலிகளான அந்தப் பாண்டவர்கள் உக்ரமானவைகளும் பயங்கரமானவைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்த பல கொடிமரங்களுள்ளவைகளுமான ஸைனியங்களைப் பிளந்தும் சூரர்களைக் கொன்றும் யுத்தத்தில் நம்மனைவரையும் மோகிக்கச்செய்து வெற்றிபெற்று மிக்க சந்தோஷமடைந்தார்கள். மிருத்யுவுக்கு ஒப்பான் அந்த மகரவ்யூகத்தினுள் புகுந்து யமதண்டங்கள்போல விளங்குகின்ற கொடிய அம்புகளால் பீமனால் யான் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டேன். அரசரே! கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பீமஸேனன் கோபமுற்றது கண்டு பயமிகுந்தநான் இப்பொழுதும் மனத்தில் ஆறுதலை அடையவில்லை. ஸத்தியஸந்தரே! உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினாலே ஜயத்தை அடைவதற்கும் பாண்டவர்களைக் கொல்வதற்கும் நான் விரும்புகிறேன்' என்றான். இவ்வாறு அந்தத் துரியோதனனால் சொல்லப்பட்டவரும் மஹாத்மாவும் துயரமற்றவரும் உதாரமான மனமுள்ளவரும் ஆயுததாரிகளுட் சிறந்தவரும் கங்காபுத்திரருமான பீஷ்மர் மிகநகைத்துத் துரியோதனன் துக்கத்திற்கு ஆள்பட்டிருப்பதை அறிந்து அவனை நோக்கிப் பின்வருமாறு மறுமொழி சொல்லலானார்: 'ராஜபுத்திர! நான் அதிக முயற்சியோடு உன்னுடைய ஸேனையில் பிரவேசித்து எல்லாவகையாலும் உனக்கு விஜயத்தையும் ஸுகத்தையுங்கொடுக்க விரும்புகிறேன். உன் நிமித்தமாக என்ஸ்வரூபத்தை நான் மறைக்கவில்லை. யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு உதவிசெய்கின்றவர்களாகவும் சிரமத்தைப் பொறுக்கின்றவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு ரோஷமாகிற விஷத்தைக் கக்குகிறவர்களும் பயங்கரமான ஸ்வபாவமுடையவர்களும் கீர்த்திபொருந்தியவர்களும் மிக்க சூரர்களும் அஸ்திரங்களில் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களுமான அநேக மஹா

ரதர்கள் இதோ நிற்கின்றார்கள். வீர்யத்தினால் கர்வங்கொண்டவர்களும் உன்னால் வைரம் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்களுமான பாண்டவர்கள் இப்புவியில் யாரால் விரைவில் ஜயிக்கத்தகுந்தவர்கள்? ராஜனே! வீர! யான் எல்லாவிதத்தினாலும் உயிரை இழந்தாவது இவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன். யுத்தத்தில் உனக்காக என்னுடைய உயிரானது இப்பொழுது காபபாற்றத்தக்கதன்று. தேவர்களோடும் அஸுரர்களோடுங்கூடின எல்லாவுலகங்களையும் உன்னிமித்தமாக எரிப்பேன். அவ்வாறிருக்க, இந்தச் சத்துருஸேனையை எரிப்பதில் ஸந்தேகமென்ன? அந்தப் பாண்டவர்களை யான் எதிர்த்துப போர்புரியப் போகிறேன். உனக்கு எல்லாவிதமான விருப்பத்தையும் நான் செய்கிறேன்' என்றார்.

பிரஸித்திபெற்ற துரியோதனன் உமது பிதாவினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பிரீதியுள்ள மனத்தையுடையவனானான். பிறகு, மகிழ்ச்சியுற்று எல்லாப்படைகளையும் எல்லா அரசர்களையும், '(யுத்தத்திற்குப) புறப்படுங்கள்' என்றுசொன்னான். அவனுடைய கட்டளையினாலே அந்தஸேனைகள் பதினாயிரக்கணக்கான யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்படைகளோடும் ரதங்களோடும் விரைவாக வெளிப்பட்டன. அரசரே! உம்முடைய அந்தப் பெரிய ஸைனியங்கள் மிகுந்த உத்ஸாகமுள்ளவைகளாகவும் பற்பலவித ஆயுதங்களையுடையவைகளாகவும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையுமுடையவைகளாகவும் யுத்தத்தில் நிலைபெற்றவைகளாகவும் விளங்கின. வேந்தரே! சஸ்திரங்களையும் அஸ்திரங்களையும் அறிந்த உத்தமர்களானபோர்வீரர்களாலே உம்முடையபடைகளுடைய கூட்டங்கள் அடையப்பட்டிருந்தன. யுத்தமுறைப்படி நடத்தப்பட்டு யுத்தரங்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற தேர்ப்படைகளாலும் காலாட்படைகளாலும் யானைக்கூட்டங்களாலும் குதிரைக்கூட்டங்களாலும உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பாலசூரியனுடைய நிறம்போன்றதுமான (பூமியிலுள்ள) புழுதியானது சூரியகிரணங்களை மறைத்துக்கொண்டு விளங்கியது. அரசரே! அந்த யுத்தத்தில் தேர்களிலும் யானைகளிலுமிருக்கின்றவைகளும் காற்றினால் அலைக்கப்படுகின்றவைகளும நாற்புறமும் சுழல்கின்றவைகளும் பலவித அடையாளங்களுள்ளவைகளுமான கொடித்துணிகள், மேகங்களோடுகூடின மின்னல்கள் ஆகாயத்தில்விளங்குவதுபோல விளங்கின. மிகுதியான யானைக்கூட்டங்கள் நன்றாக யுத்தத்தில் ஏவப்பட்டு நாற்புறங்களிலும் விளங்கின. விற்களை நாணொலியிடும்படி செய்கின்ற அரசர்களுடைய மிகக் கொடிய நெருங்கிய சப்தமானது அப்பொழுது ஆதியுகத்தில் தேவ-

கணங்களாலும் பெரிய அஸுரக்கூட்டங்களாலும் கடையப்படு கின்ற பாற்கடலினுடைய சப்தம்போலத் தோன்றியது. உக்கிர மான யானைகளையுடையதும் பலவித உருவமும் நிறமுமுள்ளதும் மிக்க கோபமூண்டதும் சத்துருக்களுடைய ஸைனியங்களைக் கொல்லுகின்றதுமான உமது புத்திரனுடைய ஸேனையானது அப்பொழுது யுகாந்தகாலத்தில் மேகக்கூட்டத்திற்கு ஒப்பாக விளங்கியது.

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துரியோதனனை மகிழ்வித்ததும், அரசர்கள் துவந்துவ யுத்தத்திற்காகச் சேர்ந்ததும், அர்ஜுனனுடைய பராக்கிரமமும்.)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுட்சிறந்த கங்காபுத்திரர் உமது புத்திரனைக்குறித்து நல்ல உத்ஸாகத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய வார்த்தையைப் பின்வருமாறு கூறலானார். 'ராஜனே! யான், துரோணர், சல்யன், ஸாத்வதனான கிருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா, விகர்ணன், பகதத்தன், ஸௌபலனான சகுனி, அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தானுவிந்தர்கள், தனது வீரர்களோடுகூடின பாஹ்லிகன், பலசாலியான திரிகர்த்தராஜன், எவ்விதத்தாலும் (ஒருவ ராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவனான மகததேசாதிபன், பிருகத்பலன், கோஸலதேசாதிபதி, சித்ரஸேனன், விவிம்சதி, உனது ஸஹோ தரர்களோடுகூடிய கிருபர் ஆகிய நாங்கள் உன்னைப் பின்தொடரு கிறோம். பெரியத்வஜங்களையுடைய அழகிய அநேக ஆயிரக்கணக் கான ரதங்களும், நல்லதேசங்களிலுண்டானவைகளும் குதிரைவீரர் களாலே ஏறப்பட்டிருக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளும், மதத்தி னாலே அடங்காதவைகளும் மதம்பெருக்குகொண்ட கன்னங்களை யும் முகங்களையுமுடையவைகளுமான சிறந்த யானைகளும், யுத்தத் தில் சௌர்யமுள்ளவர்களும் பற்பல ஆயுதங்களையுடையவர்களும் பற்பலதேசத்திலுண்டானவர்களுமான காலாட்களும் உன்னிமித்த மாக யுத்தம்செய்வதற்கு முயற்சியுடனிருக்கின்றார்கள். உன்னிமித்த மாக உயிரையுமிழக்கத்துணிந்தவர்களான இவர்களும், இன்னும் மற்ற அனைவரும் யுத்தத்தில் தேவர்களையும் ஜயிப்பதற்கு வல் லமையுடையவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம். எப்பொழு தும் என்னால் உனக்கு ஹிதமானது அவசியம் சொல்லத்தக

கது. வாஸுதேவரை ஸஹாயமாகக்கொண்டவர்களும் மஹேந் திரனுக்கொப்பான விக்கிரமமுள்ளவர்களுமான பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களாலும் ஜயிப்பதற்கு முடியாதவர் கள். யான் எவ்விதத்தாலும் உன்னுடைய வார்த்தையை அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன். பாண்டவர்களையாவது யுத்தத்தில் யான் ஜயிப்பேன்; அல்லது, பாண்டவர்களாவது என்னை ஜயிப் பார்கள்' என்று சொன்னார்.

பீஷ்மர் இங்ஙனம் சொல்லிவிட்டு, மங்களத்தையுண்டுபண்ணு கிறதும் வீர்யத்துடன்கூடியதுமான விசல்யகரணியென்கிற ஔஷதியை இவனுக்குக் கொடுத்தார். அப்பொழுது சல்யங்கள் நீங்கினவனு னன் நன்றாகப்பொழுதுவிடிந்தவுடன், வ்யூஹம் ஏற்படுத்துவதில் ஸமர்த்தரும் சிறந்த வீர்யமுடையவரும் புருஷர்களுள் சிரேஷ்டரு மான பீஷ்மர், பற்பலசஸ்திரங்களால் நெருங்கியதும், பிரதானர் களான யுத்தவீரர்களாலே நிறைந்ததும், யானைகளாலும் காலாட்க ளாலும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலும் நான்குபுறங்களி லும் சூழப்பட்டதும், ரிஷ்டிகளையும் தோமரங்களையும் கையில் கொண்ட பெரிய குதிரைவீரர்களுடைய கூட்டங்களால் நிறைந் திருக்கின்றதுமான மண்டலவியூகத்தைத் தாமே தமதுசேனையைக் கொண்டு அணிவகுத்தார். ஒவ்வொரு யானை இருக்குமிடத்திலும் எவ்வேழுதேர்களும், ஒவ்வொருதேருள்ள இடத்திலும் எவ்வேழு குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரையுள்ள இடத்திலும் பப்பத்து வில்லாளிகளும், ஒவ்வொருவில்லாளியுள்ள இடத்திலும் பப்பத்துக் கேடக்காரர்களுமாக இவ்வண்ணம் பீஷ்மரால் அணிவகுக்கப்பட் டும் கவசம்பூண்டும் யுத்தத்தில் அவரால் காக்கப்படும் ஸேனவ்யூக மானது பெரும்போருக்கு ஸித்தமாயிருந்தது. பதினாயிரங்குதிரை களும், பதினாயிரம்யானைகளும், பதினாயிரந்தேர்களும், கவசமணிந் தவர்களும் சூரர்களுமான சித்திரஸேனன் முதலான உமதுடைய புத்திரர்களும் பிதாமஹரைப் பாதுகாத்தார்கள். அந்தச் சூரர்க ளால் காக்கப்படுகின்றவர்களும் அந்தப் பீஷ்மரால் ரக்ஷிக்கப்படு கின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்த அரசர்கள் யுத்தஸன் னத்தர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். துரியோதனன் கவசமணிந்து ரதத்தின்மேலேறிக் காந்தியுடன் கூடியவனாக ஸ்வர்க்கத்தில் இந் திரன்போல யுத்தத்தில் விளங்கினான். பிறகு, உமது புத்திரர்க ளுடைய பெரியசப்தமும் ரதங்களுடையஒலியும் நான்குவித வாத்தி யங்களுடைய மிக்க முழக்கமும் தோன்றின. பீஷ்மரால் யுத்தரங் கத்தில் மேற்குமுகமாக அணிவகுக்கப்பட்டதும் பகைவர்களால் உடைக்கமுடியாததும் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றதும் பகை

வர்களால் நாடமுடியாததுமான கௌரவர்களுடையமண்டலாகார மான அந்தபெரியவ்யூகமானது போர்க்களத்தில் நான்குபக்கங் களிலும விளங்கியது. யுதிஷ்டிரமகாராஜா ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாத அந்தமண்டலாகாரமான வியூகத்தைப்பார்த்து, பிறகு, தாம வஜ்ரவ்யூகத்தை ஏற்படுத்தினா அவ்வாறு படைகள் அணிவகுக்கப்பட்டபொழுது அந்தஅந்தஇடங்களில் நிலைபெற்றி ருக்கின்ற எல்லாரதிகாகளும் குதிரைவீராகளும ஸிமமநாதமசெய் தாாகள். பிறகு, ஒருவரைவிட ஒருவா (அதிக) சௌாயமுளளவர் களும் யுத்தத்தை விருமபுகின்றவாகளும் (பகைவாகளை) அடிக்கும் தன்மையுள்ளவாகளுமான வீரர்கள் ஸைன்யங்களையுடையவர்க ளாகி (சத்துருவினுல்ஏற்படுததபபட்ட) வியூகத்தைப்பிளக்க எண் ணங்கொண்டு புறபபட்டார்கள். துரோணா மச்சதேசாதிபதியான விராடனையும், துரோணபுத்திரர் சிகண்டியையும் எதிர்த்தாாகள். துரியோதனராஜன் தானே த்ருஷ்டத்யும்னனைக்குறித்து ஸமீபத தில் ஓடிவநதான். நகுலஸகதேவரிருவரும மத்திரதேசாதிபனுன சல்யனை எதிாத்தார்கள். அவநதிதேசாதிபதிகளானவிநதானு விந்தர்கள் யுயுதானனை எதிாததோடிவநதார்கள் மற்ற மன்னரனை வரும் யுத்தத்தில் தனஞ்சயனை எதிாத்துப போாபுரிந்தார்கள் திறமையுள்ளபீமஸேனன் யுத்தத்தில்செல்லுகின்ற க்ருதவர்மாவை யும் சித்திரஸேனனையும் விகர்ணனையும் துர்மர்ஷணனையும் எதிர்த் தான் அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் உமதுகுமாரர்களைஎதிர்த் துப் போர்புரிந்தான். மகாவில்லாளியான பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசனுனவன் ராக்ஷஸசிரேஷ்டனுனகடோதகசனை, ஒருமத யானையானது மற்றொருமதயானையைஎதிாப்பதுபோல வேகத்து டன் எதிர்த்து ஓடினுன். யுததத்தில் கோபங்கொண்டவனுன அலம்புஸன்என்கிறராக்ஷஸன் சேனைகளையுடையவனும் யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவனுமான ஸாத்யகியை அப்பொழுது எதிர் த்துச்சென்றுன். பூரிஶ்ரவஸானவன் யுததத்தில் முயற்சியுடன் திருஷ்டகேதுவோடு போர்புரிந்தான். தர்மபுததிரரானயுதிஷ்டிரர் ராஜாவானஶ்ருதாயுவை எதிர்த்தார். சேகிதானன் யுத்ததில் கிருபரை எதிாத்துப் போர்புரிந்தான். மற்றவர்கள் முயற்சியுடன் மகாரதரானபீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். பிறகு சக்திகள், தோமரங்கள், நாராசங்கள், கதைகள், பரிகங்கள் ஆகியஇவை களைக்கையில்கொண்ட அந்தஅரசக்கூட்டங்கள் தனஞ்சயனைச சூழ்ந்துகொண்டன. பிறகு, அர்ஜுனன் மிகுந்தகோபத்துடன் கிருஷ்ணரைப்பார்த்து, 'மாதவரே! வ்யூகங்களை அறிந்தவரும் மிக்

கபலசாலியுமான கங்காபுத்திரராலே அணிவகுக்கப்பட்ட திருத ராஷ்டிரபுத்திரனுடைய சேனைகளை யுத்தத்தில் பாரும். மாதவரே! யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும் சூரர்களும் கவசமணிந்தவர்களுமான இவர்களைப் பாரும். கேசவரே! பிராதாக்களுடன் கூடின திரிகர்த்தராஜனைப் பாரும். ஜனார்த்தனரே! யதுசிரேஷ்டரே! யுத்தரங்கத்தில் எவர்கள் என்னுடன் யுத்தம்செய்ய விருப்பமுற்றிருக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட இவர்களை நீர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். கௌந்தேயன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு நாண்கயிற்றை உருவிக்கொண்டு ராஜாக்களுடைய கூட்டங்களின்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பெரியவில்லைக்கையில்தாங்கின அவர்களும், மேகங்கள்வர்ஷாகாலத்தில் தடாகத்தை நீர்த்தாரைகளால் நிரப்புவதுபோல அந்த அர்ஜுனனை அம்புமழைகளால் நிரப்பினார்கள். மகாயுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்படும் [1] கிருஷ்ணார்ஜுனரிருவரையுங்கண்டு உம்முடையஸைன்யத்தில் பெரியகூக்குரல் உண்டாயிற்று. அவ்வித நிலைமையடைந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணார்ஜுனர் இருவரையுங்கண்டு தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் உரகர்களும் கந்தர்வர்களும் அதிக ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அந்தயுத்தத்தில் பகைவர்களால்விடப்படும் ஆயுதவருஷத்தை அம்புக்கூட்டங்களாலே தடுத்ததாகிய விஜயனுடைய அத்புதமான பராக்கிரமத்தைக் கண்டோம். ராஜரே! அந்தயுத்தத்தில் பிளக்கப்படாதவன் ஒருவனாவது இல்லை. ஐயா! பார்த்தன் ஆயிரக்கணக்கான அவ்வரசர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மற்றவர்களையும் இரண்டுபாணங்களாலும் மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தான். பார்த்தனாலே அடிக்கப்படுகின்ற அவர்கள் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை அடைந்தார்கள். ஆழ்ந்ததான (பார்த்தனென்கிறகடலில்) முழுகுகின்றவர்களுக்குப் பீஷ்மர் அப்பொழுது தெப்பமானார். வந்துதாக்குகின்ற அந்தப்பாண்டவவீரர்களாலே உமது சேனையானது மிகவும்நாசஞ்செய்யப்பட்டு, காற்றுக்களால் பெருங்கடல்போலக் கொந்தளிப்புற்றது.

---

[1] ஒருசொல் விடப்பட்டது.

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(துரோணர் சங்கனைக்கொன்றதும், துவந்துவயுத்தமும்)

யுத்தம் தொடங்கி ஸுசர்மா திரும்பவே மகாபலசாலியான பாண்டவனாலே வீரர்கள் தோலவியடைவிக்கப்பட்டும் சமுத்திரம் போன்ற உம்முடைய சேனையானது விரைவாகக் கலங்கும்படி செய்யப்பட்டும கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரும விஜயனை நோக்கி விரைவாக எதிர்த்துச சென்றபொழுது துரியோதனராஜன் யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய விக்கிரமத்தைக்கண்டு விரைவாக அந்த எல்லா அரசர்களுக்கும எதிரில் வந்து அவர்களுக்கு முன்னிலையில் எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் மத்தியில சூரனும் மகாபலசாலியுமான ஸுசர்மாவை மிகவும ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு பின் வருமாறு சொல்லலானான். 'இதோ கௌரவசிரேஷ்டரும் சந்தனு குமாரருமான பீஷ்மர் எல்லாவிதத்தாலும் உயிரைவிடத் துணிந்து தனஞ்சயனை எதிர்த்துப் போர்புரிய விருப்பமுள்ளவராயிருக்கிறார். எல்லா ஸைனியங்களுடனும் அர்ஜுனனை எதிர்த்துச செல்லுகின்றவரும் வீர்யமுள்ளவரும் பரதகுலத்தில் தோன்றியவரும் பிதாமஹருமான பீஷ்மரை நீங்கள் [1] அனைவரும் போரில் மிக்கமுயற்சியுடன் காக்கக்கடவீர்' என்று சொன்னான். அரசர்களுடைய அந்தச் சேனைகளெல்லாம், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டுப பிதாமஹரை அடைந்தன. பிறகு, (யுத்தத்திற்குப) புறப்பட்டவரும் மஹாபலசாலியும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் தம்மை நோக்கி வருகின்றவனும் பரதகுலத்திற் பிறந்தவனுமான அர்ஜுனனை விரைவாக எதிர்த்தார். வெள்ளை நிறமுள்ள பெரிய குதிரைகளையுடையதும், பயங்கரமான வானரக்கொடியுள்ளதும மேகமுழக்கம்போன்ற மிக்க சப்தமுள்ளதும் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றதுமான பெரியதேருடன் யுத்தரங்கத்தில் எல்லா ஸைனியங்களுடைய ஸமீபத்திலும் வருகின்ற கிரீடியான தனஞ்சயனைக்கண்டு கௌரவசேனையில் பயத்தால் நெருங்கினசப்தம் உண்டாகியது. கௌரவவீரர்கள் கடிவாளங்களைக் கையில்பிடித்தவரும் வேறு சூரியன்போன்றவருமான வாஸுதேவரைக்கண்டு நடுப்பகலில் அடைந்திருக்கின்ற சூரியனை எவ்வாறு பார்க்க முடியாதோ அவ்வாறே யுத்தரங்கத்தில் அவரைப் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அவ்வாறே, வெண்மையான

1. ஒருசொல் விடப்பட்டது.

குதிரைகளையுடையவரும் வெண்ணிறமான வில்லைக் கையிலேந்தியவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரை உதிக்கின்ற வெண்ணிறமுள்ள ஜ்யோதிக்கிரகத்தைப்போலப் பாண்டவர்கள் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அந்தப்பீஷ்மர் ஸகோதரர்களோடும் புத்திரர்களோடுங்கூடின மஹாபலசாலிகளான திரிகர்த்தர்களாலும், இன்னும் மற்ற மகாரதர்களாலும் நாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்டார். துரோணாசார்யர் மச்சராஜனை விராடனை யுத்தத்தில் ஒருபாணத்தால் அடித்து அவனுடைய கொடியையும் ஒரு பாணத்தால் அறுத்து வில்லையும் மற்றொரு பாணத்தால் அறுத்தார் ஸேனாதிபதியான விராடன் வெட்டப்பட்ட அந்தவில்லை யெறிந்துவிட்டு வேகத்தோடு உறுதியானதும் பெரும்போரைச்செய்தற்குத் தக்கதுமான வேறுவில்லையும் ஸர்ப்பம்போல [1] ஜ்வலிக்கின்ற அம்புகளையுங் கையிலெடுத்துத் துரோணரை மூன்று பாணங்களாலும், அவருடைய குதிரைகளை நான்கு பாணங்களாலும், த்வஜத்தை ஒரு பாணத்தாலும், ஸாரதியை ஐந்து பாணங்களாலும், வில்லை ஒரு பாணத்தாலும் அடித்தான் அச்சமயத்தில் பிராமணஶ்ரேஷ்டரான துரோணர் கோபங்கொண்டார். அவர் பதிவானகணுக்களுள்ள எட்டுப்பாணங்களாலே அவனுடைய குதிரைகளையும் ஒரு பாணத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றார். ரதிகர்களுள் உத்தமனான விராடன் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் இழந்த ரதத்தினின்று துள்ளிக்குதித்து விரைவாகத் தன் புத்திரனுடைய ரதத்தின்மீதேறினான். பிறகு, பிதாவும் புத்திரனுமாகிய இருவரும் ஒரு தேரிலிருந்துகொண்டு பெரிதான அம்புமழையினாலே துரோணரைப் பலத்தால் தடுத்தார்கள். பிறகு, [2] துரோணர் கோபங்கொண்டு ஸர்ப்பம்போன்ற ஓரம்பைச் சங்கனைக்குறித்து யுத்தத்தில் விரைவாகத்தொடுத்தார் அந்தப்பாணமானது அவனுடைய ஹ்ருதயத்தைப்பிளந்து யுத்தத்தில் ரக்தத்தைப் பானம்செய்து ரக்தத்தினால் நனைந்த சிறந்த சிறகுகளுடன் பூமியை அடைந்தது. துரோணருடைய அம்பினாலே அடிக்கப்பட்ட சங்கன் யுத்தத்தில் விரைவாக வில்லையும் பாணங்களையும் நழுவவிட்டுப் பிதாவினுடைய அருகிலேயே விழுந்தான். அந்தக்குமாரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு விராடன் திறந்தவாயையுடைய அந்தகன்போல யுத்தத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) துரோணரை விட்டுவிட்டுப் பயத்தால் ஓடினான். பிறகு, துரோணர் யுத்தத்தில் நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பாண்டவர்களுடைய பெருஞ்சேனையை விரைவாகப்பிளந்தார். சிகண்டியோ யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை எதிர்த்து விரைவாகச் செல்லு

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது. 2 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கின்ற மூன்று பாணங்களாலே புருவங்களினிடையில் அடித்தான். ரதிகசிரேஷ்டரான அந்த அசுவத்தாமா நெற்றியில் பொத்திருக்கின்ற மூன்று பாணங்களாலே பொன்மயமான உயர்ந்த மூன்று கொடுமுடிகளாலே மகாமேரு விளங்குவதுபோல விளங்கினார். பிறகு, கோபங்கொண்ட அசுவத்தாமா அரை நிமிஷத்திற்குள் அனேக அம்புகளாலே சிகண்டியினுடைய தவஜத்தையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் ஆயுதங்களையும் அறுத்து யுத்தரங்கத்தில் கீழே விழும்படி செய்தார். ரதிகர்களுள் உத்தமனும் பகைவர்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவனுமான அந்தச் சிகண்டி கோபங்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று கீழே துள்ளிக் குதித்து நன்றாய்த் தீட்டப்பட்டுப் பளபளப்பான ஒருவாளையும் கேடகத்தையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பருந்துபோல வட்டமிட்டான். கத்தியுடன் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தச் சிகண்டிக்குத் துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தைத் துரோணபுத்திரர் காணவில்லை. அது ஓர் ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு, அதிக கோபமுள்ள துரோணபுத்திரர் சிகண்டியின்மீது யுத்தத்தில் பலலாயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பலசாலிகளுள் சிறந்தவனான சிகண்டி யுத்தத்தில் வருகின்ற மிகக்கொடிய அந்தச் சரமாரியைக் கூர்மையான முனையுள்ளவாளால் விலக்கினான். பிறகு, துரோணபுத்திரர், அனேக சந்திரபிம்பங்களை அலங்காரமாகக் கொண்டதும் மனத்திற்கினியதும் நிர்மலமானதுமான சிகண்டியினுடைய கேடகத்தையும் கத்தியையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே யுத்தத்தில் பலவாறாகத் துண்டித்து அவனையும் அடித்தார். சிகண்டியோ பிறகு அந்த அசுவத்தாமாவினால் பாணங்களால் துண்டிக்கப்பட்ட கத்தியை ஜ்வலிக்கின்ற ஸர்ப்பம்போல விரைவாகச் சுழற்றி எறிந்தான். வேகத்துடன் வருகின்றதும் ஊழித்தீயைப்போன்ற ஒளிபொருந்தியதுமான அந்தக் கத்தியைத் துரோணபுத்திரர் போர்க்களத்தில் ஹஸ்தலாகவத்தைக் காண்பித்துத் துண்டித்தார்; உருக்குமயமான அனேக பாணங்களால் சிகண்டியையும் அடித்தார். கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே மிகவும் அடிக்கப்பட்டுள்ள சிகண்டி மிக்கவல்லமையுள்ள ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டான். பலசாலிகளுட்சிறந்த ஸாத்யகியும் மிகுந்தகோபத்துடன் யுத்தத்தில் குரூரனான அலம்புஸனென்னும் ராக்ஷஸனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தான். பிறகு ராக்ஷஸேந்திரனான அலம்புஸன் யுத்தத்தில் அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அந்த ஸாத்யகியினுடைய வில்லைத் துண்டாக்கி அவனையும் அம்புகளாலே அடித்தான். மேலும், ராக்ஷஸர்களுக்

குரிய மாயையை வெளிப்படுத்திச் சரமாரிகளையும் பொழிந்தான். அந்த யுத்தத்தில் ஸாத்யகியின் அத்புதமான பராக்கிரமத்தை நாங்கள் கண்டோம். யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே ஹிம்ஸிக்கப்படும் ஸாத்தியகியானவன் பரபரப்பற்றவனாகி ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். புகழ்பெற்றவனான ஸாத்யகியினால் விஜயனிடத்தினின்று அடையப்பட்ட ஐந்திராஸ்திரமானது அப்பொழுது ராக்ஷஸனுடைய அவ்விதமான மாயையைச் சாம்பலாகச் செய்தது. வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் நீர்த்தாரைகளை மலையின் மீது வர்ஷிப்பதுபோல ஸாத்யகி அலம்புஸன்மீது நான்குபக்கங்களிலும் வேறு அம்புகளையும் வாரி இறைத்தான். கீர்த்தியுள்ள அந்த ஸாத்யகியினால் அவ்வாறு பீடிக்கப்பட்ட அவ்வரக்கன் யுத்தரங்கத்தில் பயத்தினாலே அவனை விட்டுவிட்டு ஓடினான். இந்திரனாலும் ஜயிக்கத்தகாதவனான அந்த அலம்புஸனை, சிநியினுடைய பௌத்திரனான ஸாத்யகியானவன் ஜயித்துவிட்டு உம்மைச் சேர்ந்த [1] யுத்தவீரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பலக்க ஸிம்ஹநாதம் செய்தான். உண்மையான ஆற்றலுள்ள அவன் கூர்மையுள்ள அனேக அம்புகளாலே உம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் அடித்தான். அவர்கள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடிவிட்டார்கள். இச்சமயத்தில் பலசாலியும் துருபதனுடைய குமாரனுமான திருஷ்டத்யும்னன் ராஜாவான உம்முடைய புத்திரனைக் கணுக்கள்பதிவான அம்புகளால் மறைத்தான். திருஷ்டத்யும்னனால் அம்புகளாலே மூடப்படும் உம்முடைய புத்திரனான அந்தத் துரியோதனன் துன்பத்தை அடையவில்லை. பின்பு துரியோதனன் அறுபது பாணங்களாலும் முப்பது பாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னனை யுத்தத்தில் விரைவாக அடித்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. ஸேனாபதியும் மகாபலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன் கோபங்கொண்டு துரியோதனனுடைய வில்லையும் அறுத்து நான்கு குதிரைகளையும் சீக்கிரமாகக் கொன்று மிக்க கூர்மையுள்ள ஏழு பாணங்களாலே அவனையும் துன்பமுறும்படி விரைவாக அடித்தான். மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் பலசாலியுமான அந்தத் துரியோதனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று குதித்துக் கத்தியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே த்ருஷ்டத்யும்னனைக் குறித்து விரைவாக ஓடிவந்தான். அரசனிடத்தில் அன்புள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான சகுனி அவனை நாடி எல்லா உலகத்துக்கும் அரசனான அந்தத் துரியோதனனைத் தன் ரதத்தின்மீதேறும்படி செய்தான். பிறகு, சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்ற த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனராஜனைத் தோல்வியடையச்செய்து இந்திரன் அஸுரர்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

களைக் கொல்வதுபோல உமது படையை நாசம் செய்தான். மகா ரதனான கிருதவர்மா, மஹாமேகம் சூரியனை மறைப்பதுபோலப் போர்க்களத்தில் அம்புகளால் அந்தப் பீமனை மூடினான். பிறகு, போரில் பகைவர்களை வாட்டும் தன்மையுடைய பீமஸேனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு அட்டஹாஸம்செய்து கிருதவர்மாவின் மீது அம்புகளைப் பிரயோகம் செய்தான். அதிரதனும் சஸ்திரங் களை அறிந்தவனுமான கிருதவர்மா அவைகளால் அடிக்கப்பட்டும் நடுக்கமுறவில்லை; பீமனையும், அவன் கூர்மையான அம்புகளாலே அடித்தான். மகாரதனான பீமஸேனன் அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று ஸாரதியையும் நன்றாக அலங்கரிக்கப் பட்ட த்வஜத்தையும் கீழே தள்ளினான் சத்துருவீரர்களை அழிப்பவனான பீமஸேனன் பலவித அம்புகளாலே கிருதவர்மாவி னுடைய தேகத்தை நிரப்பினான். துளைக்கப்பட்ட எல்லா அங்கங் களையுமுடைய கிருதவர்மா முட்களால் நிறைந்த முள்ளம்பன்றி போல விளங்கினான் பிறகு, குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட கிருத வர்மா, உமது புத்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, உமது மைத்துனனான சகுனியினுடைய ரதத்தைக் குறித்து விரை வாக ஓடினான். பீமஸேனனும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு உமது ஸைனியத்தின் பக்கத்தில் ஓடிவந்தான், தண்டத்தைக் கையில் கொண்ட யமன்போலக் கோபங்கொண்டு (கௌரவஸைனியத்தை) நாசம் செய்தான்' என்று கூறினான்.

எண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(த்வந்த்வயுத்தவர்ணனம்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பாண்டவர்களுக்கு நமது வீரர்களுடன் நடந்த அனேக விசித்திரமான ரதிகர்களுடைய த்வந்த்வ யுத்தங்களைச் சொல்லுகின்றவனான உன்னிடமிருந்து நான் கேட்டேன். ஸஞ்சய! என்னைச் சேர்ந்த வஸ்து ஒன்றாவது ஸந்தோஷமுள்ளதாயிருந்ததென்று நீ சொல்லவில்லை. எப் பொழுதும் பாண்டுபுத்திரர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களென்றும் தோல்வி அடையாதவர்களென்றும் நன்கு புகழ்கிறாய். ஸூத! என்னைச் சேர்ந்த வீரர்களை யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்படுகின்றவர்களாக வும் மனோதைரியத்தை இழந்தவர்களாகவும் பராக்கிரமத்தை இழந்தவர்களாகவும் சொல்லுகிறாய் இது தெய்வச் செயலே; ஸம்சயமில்லை' என்று கூறினான்.

ஸஞ்சயன், 'புருஷ ச்ரேஷ்டரே! உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் வல்லமையுடன் அதிக பௌருஷத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு சக்திக்கேற்றபடியும் ஊக்கத்திற்குத் தகுந்தபடியும் யுத்தரங்கத்தில் போர் புரிகிறார்கள் தேவநதியான கங்கையினுடைய ருசியுள்ள தீர்த்தமானது மகோததியின் ஸமீபத்தை அடைந்து உப்பாயிருக்கும் நிலைமையை அடைவதுபோல உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய அந்த ஆண்மையானது வீரர்களான பாண்டுபுத்திரர்களை நெருங்கி யுத்தத்தில் வீணாகின்றது சக்திக்குத்தக்கபடி யுத்தத்தைச் செய்பவர்களும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்றவர்களுமான கௌரவர்களின்மீது தோஷத்தைச் சொல்வதற்கு நீர் தகுந்தவரல்லீர் புத்திரர்களுடன் கூடின உம்முடைய தோஷத்தினாலே மிக்க பெரிதும் யமனுடைய தேசத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் கொடியதுமான பூமியினுடைய க்ஷயமானது நேர்ந்துவிட்டது. உமது குற்றத்தினாலே உண்டானதைப்பற்றி நீர் துக்கிக்கத்தக்கவரல்லீர் அரசர்கள் எல்லாவிதத்தினாலும் இப்பொழுதும் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதில் ஆவலுள்ளவர்களான அரசர்கள் யுத்தத்தில் புண்யசாலிகளுக்குரிய உலகங்களை விரும்பிச் சேனையில் நுழைந்து எப்பொழுதும் யுத்தம் செய்கின்றனர். முற்பகலில் ஜனங்களுக்கு நாசம் உண்டாகியது தேவாஸுரயுத்தம்போன்றதான அதனை ஒரே மனமுடையவராயிருந்து நீர் கேளும் யுத்தத்தில் கொழுப்புள்ளவர்களும் பெரிய வில்லைக் கையில் தாங்கினவர்களும் பெரிய சேனையையுடையவர்களும் மிக்க பலசாலிகளும் அவந்திதேசத்தரசர்களுமான விந்தானுவிந்தர்கள் யுதாமன்யுவை நோக்கி யுத்தத்திற்காக எதிர்த்துச் சென்றார்கள். அவர்களுக்கு மிகவும் பெரிய மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய யுத்தம் நடந்தது. யுதாமன்யுவும் மிகுந்த கோபம் மூண்டு கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே தேவதைகளுடைய ரூபம்போன்ற ரூபமுடையவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான விந்தானுவிந்தர்களை விரைவாக அடித்தான் விசித்திரமாக யுத்தம் செய்யும் தன்மையுள்ளவர்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் யுதாமன்யுவைத் திரும்பி அடித்தார்கள். அரசரே! பகைவர்களைக் கொல்வதற்கு முயற்சிசெய்கின்றவர்களும் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் போர் புரிகின்றவர்களுமான அவர்களுக்கு வேற்றுமையொன்றும் காணப்படவில்லை. பிறகு, யுதாமன்யுவானவன் நான்கு பாணங்களாலே அநுவிந்தனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் யமலோகத்திற்கனுப்பினான். மேலும், யுதாமன்யு மிக்க கூர்மையுள்ள இரண்டு பல்லங்களாலே

யுத்தத்தில் அந்த அனுவிந்தனுடைய வில்லையும் கொடியையும் அறுத்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது பிறகு, அனுவிந்தன் தன்னுடைய ரத்தத்தை இழந்து, சிறந்ததும் பெரியகாரியங்களைச் செய்யத்தக்கதும் உத்தமமுமான வில்லைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு விந்தனுடைய ரதத்தின்மீதேறினான். ஒரே ரதத்தின் மீது ஏறியிருக்கின்றவர்களும் வீரர்களும் ரதிகர்களுள் உத்தமர்களு மான அந்த அவந்திராஜகுமாரர்கள் மகாத்மாவான யுதாமன்யு வின்மீது யுத்தத்தில் விரைவாகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார் கள். அவ்விருவராலும் விடப்பட்டவைகளும் மிகுந்த வேகமுள்ள வைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் சூரியனுடைய வழியை அடைந்து ஆகாயத்தை மறைத்தன. யுதாமன்யு யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு மகாரதர்களும் பிராதாக் களுமான விந்தானுவிந்தர்களின்மீது சரமாரியைப் பொழிந்து ஸாரதியையும் வீழ்த்தினான் அந்த ஸாரதி உயிரையிழந்து கீழே விழுந்தவுடனே, தேரானது மிகவெருண்ட குதிரைகளையுடைய தாகித் திக்குகளில் ஓடியது யஜ்ஞஸேனகுமாரனும் பிரபுவுமான யுதாமன்யு அவ்விருவரையும் ஜயித்து ஆண்மையை வெளியிட்டுக் கொண்டு உம்முடைய சேனையை விரைவாக நாசம் செய்தான். யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்ற உமது அந்தப் பெரியசேனையானது விஷத்தைப் பானஞ்செய்த ஒரு மனிதன்போலப் பலவித வேகங் களைச் செய்தது மகாபலசாலியும் ராக்ஷஸசிரேஷ்டனுமான ஹிடிம்பாபுத்திரன், சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் கொடி யுடன்கூடியதுமான ரதத்தோடு பகதத்தனை எதிர்த்தான். பிறகு, பிராக்ஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் பெரிய யானையின்மீதேறி முற் காலத்தில் தாரகாஸுரயுத்தத்தில வஜ்ரத்தைத் தரித்த இந்திரன் பிரகாசித்ததுபோலப் பிரகாசித்தான். அவ்விடத்தில் ஒன்றுகூடி யிருக்கின்ற தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரிஷிகளும் ஹிடிம்பா புத்திரனுக்கும் பகதத்தனுக்குமுள்ள வித்தியாஸத்தைக் காண வில்லை. தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதனான இந்திரன் எவ்வாறு அஸுரர்களைப் பயமடையும்படி செய்தானோ அவ்வாறே பகதத்த ராஜன் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை ஓடும்படி அடித்தான். அந்தப் பகதத்தனாலே எல்லாத் திக்குக்களிலும் துரத்தியடிக்கப்படுகின்ற பாண்டவர்கள் தங்கள் படைகளுள் ஒரு ரக்ஷகனையும் அடைய வில்லை அந்த யுத்தகளத்தில் பீமஸேனகுமாரன் மாத்திரம் தேரிலிருந்ததை நாங்கள் கண்டோம். மற்ற மகாரதர்கள் மனோ தைரியத்தை இழந்து ஓடிவிட்டார்கள். பாண்டவர்களுடைய ஸைனியங்கள் மறுபடியும் திரும்பிவந்தவுடனே யுத்தரங்கத்தில உமது படையினுடைய கோரமான சப்தமானது தோன்றியது.

பிறகு, கடோத்கசன் மேகம் மகாமேருகிரியை வர்ஷதாரைகளால் மூடுவதுபோல மகாயுத்தத்தில பகதத்தனை அம்புகளாலே மூடி ஞன். பகதத்தன் ராக்ஷஸனுடைய வில்லினின்றுவிடுபட்டு வரும அந்த அம்புகளை நாசஞ்செய்து பீமஸேனபுத்திரனை யுத்தத்தில எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும விரைவாக அடித்தான். ராக்ஷஸேந்திரனை கடோத்கசன் பிளக்கப்படுகின்ற மலைபோல, பதிவான கணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டும வருத்தமடையவில்லை. பிராகஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் கோபங் கொண்டு பதினன்கு தோமராயுதங்களை அந்தக் கடோத்கசன் மீது பிரயோகித்தான. ராக்ஷஸனுன கடோத்கசன யுத்தத்தில் அவைகளைத துண்டாக்கினன். மிக்க பாகுபலமுள்ள கடோத்கசன் அந்தத தோமராயுதங்களைக கூர்மையான பாணங்களால் அறுத்துக் கழுகிறகுகள பூண்ட எழுபது பாணங்களாலே பகதத்தனையும அடித்தான். பிறகு, பிராகஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் அட்டஹாஸத்துடன்கூடியவனுகி அம்புகளால் அவனது நான்கு குதிரைகளையும யுத்தபூமியில தள்ளினன். குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தில வீற்றிருக்கின்ற பிரதாபசாலியான அந்த ராக்ஷஸேந்திரன் பிராகஜ்யோதிஷாதிபதியினுடைய யானையின்மீது வேகத்துடன் ஒரு சக்தியை எறிந்தான். விரைவாக வருகின்றதும பொற்காம்புள்ளதும நல்ல வேகமுடையதுமான அந்தச சக்தியாயுதத்தைப பகதத்தன் மூன்றுகத துண்டாக்கினன. அது பூமியில் சிதறியது. சக்தியாயுதம நாசம செய்யப்பட்டதைக் கண்டு ஹிடிம்பாபுத்திரன், முற்காலத்தில இந்திரனுடைய யுத்தத்தினின்று அஸுரசிரேஷ்டனுன நமுசி எவவாறு பயந்தோடினனே அவ்வாறு பயந்தோடினன். யுத்தத்தில் சௌர்யமுடையவனும் விக்கிரமமுள்ளவனும பிரசித்தமான பௌருஷத்தையுடையவனும் யுத்தத்தில் யமனுலும் வருணனுலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் வீரனுமான அந்தக் கடோத்கசனைப பகதத்தன தோல்வியடையும்படி செய்து யானையுடன்கூடியவனுகிப பாண்டவசேனையை, காட்டுயானை தாமரை ஓடையை அழித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிப்பதுபோல அழித்தான். மத்ரதேசத்தரசனுன சல்யனே நகுல ஸகதேவர்களோடு போர்புரிவதற்காக எதிர்த்தான், ஸகோதரீபுத்திரர்களும பாண்டுநந்தனர்களுமான நகுலஸகதேவர்களை அம்புக்கூட்டங்களால் மூடினன். ஸஹதேவனே யுத்தத்தில (தன்னேடு போர்புரிவதற்காக) அருகில்வந்திருக்கின்ற மாதுலனுன சல்யனைக் கண்டு மேகம் சூரியனைமறைப்பதுபோல அம்புக்கூட்டத்தால் தடுத்தான். பாணஸமூகத்தால மூடப்படுகின்ற சல்யன் மிக்கஸந்தோஷமுடையவனுனன. அவ்விருவர்களுக்கும, மாதாவான மாத்ரி

நிமித்தமாகச் சல்யன்மீது ஒப்பற்றப்ரீதியுண்டாயிருந்தது பிறகு, மகாரதனான சல்யன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு யுத்தத்தில் நகுலனுடையகொடியை அறுத்து ஓரம்பினால் அவன் வில்லையும் அறுத்தான். பிறகு, சல்யன், வில்அறுபட்ட நகுலனை (அம்புகளால்) மூடினான் அந்த நகுலனை யுத்தத்தில் அடித்துவிட்டு அவனுடையஸாரதியையும் தள்ளினான். பிறகு, மகாரதனானசல்யன், பலாத்காரமாக, நகுலனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் நான்கு சிறந்தபாணங்களாலே யுத்தத்தில் அடித்து யமனுடையவீட்டிற்கு அனுப்பினான். பிறகு, மகாரதனான நகுலன் குதிரைகளிறந்தரதத்தினின்று விரைவாக இறங்கி, கீர்த்தி பொருந்திய பிராதாவான ஸகதேவனுடையரதத்தின்மீது ஏறினான் யுத்தத்திலசூரர்களும் ஒரேரதத்தில வீற்றிருப்பவர்களுமான அவ்விருவரும் திடமான விற்களையிழுத்து ஒருக்ஷணத்திற்குள் மத்ரராஜனுடையரதத்தை விரைவாகமூடினார்கள் ஸகோதரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதேவர்களால பதிவானகணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலேமூடப்படுகின்ற அந்தப்புருஷசிரேஷ்டனானசல்யன் மலைபோல அசைவற்று நின்றான், மேலும், அட்டஹாஸத்துடன் அந்தச்சஸ்திரவர்ஷத்தையும் நாசஞ்செய்தான் வீர்யமுடையவனானஸஹதேவன் பிறகு ஓரம்பைக்கையிலெடுத்துக் கோபத்துடன் மத்ரராஜனைக்குறித்து விடுத்தான். கருடனுக்கும் காற்றுக்குமஒப்பானவேகமுடைய அந்த அம்பானது ஸகதேவனால் தொடுக்கப்பட்டவுடனே சல்யனுடையதேகத்தைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் விழுந்தது நன்றாக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்த மகாரதனான அந்தச்சல்யன் தேர்நடுவிலேயே உட்கார்ந்து மூர்ச்சையடைந்தான் நகுலஸகதேவர்களால் யுத்தத்தில் நன்கு அடிக்கப்பட்டு (ரதத்தில்) அறிவுமயங்கிவீழ்ந்த அந்தமத்திரராஜனை ஸாரதியானவன் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்து ரதத்தோடு (அவனை) வேறிடத்திற்குக் கொண்டுசென்றான். திருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் அனைவரும் புறங்காட்டி ஓடுகின்ற மத்ரராஜனுடைய ரதத்தைக்கண்டு மனவருத்தமுற்று, 'இது இனிஇல்லை' என்று எண்ணினார்கள். மஹாரதர்களான மாதரீபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில மாதுலனைஜயித்து மகிழ்ந்து சங்கங்களை ஊதினார்கள்; ஸிம்மநாதத்தையுஞ்செய்தார்கள். ஸந்தோஷமுற்ற அவ்விருவரும் உம்முடையஸைனியத்தைக்குறித்து, தேவர்களான இந்திரன் உபேந்திரன் இருவரும் அஸுரசேனையைக்குறித்து எதிர்த்துச்செல்வதுபோல எதிர்த்துவந்தார்கள்.

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களுடைய யுத்தம்.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா, சூரியன் நடுப்பகலையடைந்திருக்கும் பொழுது, சுருதாயுவை லக்ஷ்யமாய்வைத்துக் குதிரைகளை ஓட்டினார். பிறகு, அவர், பகைவர்களை அடக்குகிறவனான சுருதாயுவைக் கணுக்களைப் பதிவாயுள்ள கூர்மையான ஒன்பது பாணங்களாலே, விரைந்து அடித்தார். மஹாவில்லாளியும் அரசனுமான அந்த ஸ்ருதாயு, தர்மபுத்திரரால் தொடுக்கப்படும் அம்புகளைத் தடுத்து யுத்தத்தில் அவர்மீது ஏழுகணைகளைத் தொடுத்தான். அந்த அம்புகள் அவருடைய கவசத்தையுடைத்து மஹாத்மாவான அவருடைய தேகத்திலுள்ள பிராணன்களைத் தேடுகின்றவைபோல யுத்தத்தில் இரத்தத்தைப் பானம்செய்தன. மஹாபலசாலியான அந்த ஸ்ருதாயுவினால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட பாண்டுபுத்திரரோ கோபங் கொண்டு யுத்தத்தில் வராஹகர்ணமென்கிற பாணத்தினால் அரசனை சுருதாயுவை மார்பிலடித்தார். பிறகு, தேராளிகளுட்சிறந்தவரான தர்மநந்தனர் மிக்கபலசாலியான சுருதாயுவினுடைய கொடியை வேறொருபல்லத்தினாலே (அறுத்து) ரதத்தினின்று பூமியில் விரைவாகத் தள்ளினார் கொடிவிழுந்ததைக்கண்டு அரசனான சுருதாயு பாண்டுநந்தனரைக் கூர்மையுள்ள ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, தர்மபுத்திரரானயுதிஷ்டிரர் யுகாந்த காலத்தில் பிராணிகளை எரிக்கநினைந்த தீயைப்போலக் கோபத்தால் நன்குஜ்வலித்தார். பாண்டுபுத்திரர் கோபமுற்றதைக்கண்டு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ராக்ஷஸர்களும்மனத்தில் துன்பமடைந்தார்கள்; உலகமும் மனக்குழப்பமுற்றது. மிக்ககோபங்கொண்ட யுதிஷ்டிரராஜர் இப்பொழுது மூவுலகங்களையும் எரிக்கப்போகிறார் என்னும் இஃது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மனத்தில்தோன்றியது. அப்பொழுது, யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டிருக்கையில், ரிஷிகளும் தேவர்களும் உலகங்களுக்கு (அனிஷ்டம்) தணிவதின்பொருட்டுப் பெரிய ஆசீர்வாதத்தைச் செய்தார்கள். கோபமூண்ட அந்தத்தர்மநந்தனரும், இரண்டுகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு தமசரீரத்தை யுகாந்தகாலத்திலுள்ள சூரியன்போலக் கோரமாகத் தரித்தார் பிறகு, உம்முடையபடைகளெல்லாம் அந்தயுத்தரங்கத்தில் உயிரைப்பற்றி ஆசையற்றவைகளாயின. மிக்கபுகழையுடைய தர்மநந்தனர் தைரியத்தினால் அந்தக்கோபத்தையடக்கி

ஸ்ருதாயுவினுடைய பெரியவில்லைக் கைப்பிடி உள்ள இடத்தில் நன்கு அறுததார். பிறகு, தர்மராஜர் வில அறுக்கப்பட்ட சுருதாயுவை எல்லாச்சேனைகளுமபார்த்துக்கொண்டிருக்குமபொழுதே யுத்தத்தில நாராசததினால் நடுமார்பில் பிளநதார். அதிகபலசாலியான தாமநநதனர் மஹாதமாவான அந்தச சுருதாயுவினுடைய குதிரைகளை யுததத்தில் அம்புகளால் விரைவாகக்கொன்று ஸாரதியையும் அப்படியே கொன்றார். அபபொழுது சுருதாயு குதிரைகள் கொலலபபட்ட ரதத்தைவிட்டு இநத அரசருடைய ஆண்மையைக் கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக ஓடினான். சிறந்த வில்லாளியான அந்தசுருதாயு யுத்தத்தில தாமபுத்திரரால் ஜயிக்கபபட்டவுடன் துரியோதனனுடைய சைனியம் முழுவதும புறங்காட்டிஓடியது தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு (சுருதாயுவை) ஜயித்து வாயைததிறந்துகொண்டிருக்கும் காலன்போலிருநது கொண்டு உம்முடைய சேனைகளைக்கொன்றார் விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறநத சேகிதானனே ரதிகர்களுள் சிறந்தவரான கிருபரை எல்லா ஸைனியங்களும் பாாத்துககொண்டிருக்கும்பொழுதே அம்புகளால்மூடினன். சரத்வானுடையகுமாரரானகிருபரும் யுத்ததில் அந்த அம்புகளை (அமபுகளால்) தடுத்து யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள சேகிதானனைப் பாணங்களால் அடிததார். பிறகு, யுத்தத்தில் ஹஸ்தலாகவமுள்ள கிருபாசாரியா வேறொருபல்லத்தினலே சேகிதானனுடைய வில்லை அறுத்து அவனுடையஸாரதியையும் தள்ளினர். அவர் சேகிதானனுடைய குதிரைகளையுங்கொன்று இருபக்கத்திலுமுள்ள ஸாரதிகளையுங் கொன்றார். ஸாத்வதன் தேரினின்று விரைவாக இறங்கி ஒருகதையைக் கையிலெடுத்தான். கதையைத் தரித்தவர்களுள் உத்தமனை அநதச் சேகிதானன் வீரர்களைக்கொல்லும் தன்மையுள்ள அந்தக் கதையினலே கிருபருடைய குதிரைகளைக் கொன்று ஸாரதியையும் தள்ளினன். கௌதமா பூமியில் நின்றுகொண்டு சேகிதானன்மீது பதினறமபுகளை விடுத்தாா. அந்த அம்புகள் சேகிதானனைப் பிளநதுகொண்டு பூமியில் பிரவேசிததன. பிறகு, சேகிதானன் கோபங்கொண்டு விருததிரனுடையவதத்தில் நோக்கங்கொண்ட புரந்தரன்போலக் கிருபருடையவதத்தையே விரும்பி அந்தக்கதையை மறுபடியும் எறிந்தான். வருகின்றதும் பளபளப்புள்ளதும் ரத்னங்களால் நடுவில்இழைக்கப்பட்டதுமான அந்தப் பெரிய கதாயுதத்தைக் கிருபர் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுத்தார் சேகிதானன், பிறகு, கோபத்தால் கத்தியை உருவிக்கொண்டு அதிகலாகவத்துடனே கிருபாசாரியருடைய பக்கத்தை நோக்கி ஓடிவந்தான். கிருபரும் வில்லை

எறிந்துவிட்டு மிகுந்த ஜாக்ரதையுடன் கத்தியைக் கையிலெடுத்து கொண்டு அதிகவேகத்துடனே அவனுடையபக்கத்தில ஓடிவந தார். பலமுள்ளவர்களும், உத்தமமான கததியைக் கையில்ஏநதி யவர்களுமான அவ்விருவரும், மிககூர்மையுள்ள கததிகளாலே ஒருவரையொருவர் வெட்டிக்கொண்டார்கள். பிறகு, புருஷசிரேஷ் டர்களான அவ்விருவரும கத்தியின்வேகத்தால்அடிக்கப்பட்டு எல் லாப்பிராணிகளாலும் அடையபபட்டிருக்கிற பூமியை அடைநது யுத்தம செய்ததினல் மயக்கமடைந்தவர்களும மூர்சசையினல் தளர்ச்சியடைநத அங்கங்களையுடையவாகளுமானார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட பீமஸேனன், அந்தநிலைமையை அடைநதிருக்கின்ற சேகிதானனைக்கண்டு நேசததினல் வேகத் தோடு அவனுக்கெதிராக ஓடிவநது எல்லாசசைனியங்களும் பாாத் துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனைத தன் ரததநின்மீது ஏற்றி வைத்துக்கொண்டான். அவ்வாறே, உமமுடைய மைததுனனும, சூரனுமான சகுனி ரதிகர்களுள் உத்தமரான கிருபரை விரைவாகத் தன் ரததததில் ஏறறிவைததுக்கொண்டான் பிறகு, மிக்க வல்லமை யுள்ள திருஷ்டகேது கோபஙகொண்டு ஸோமதததகுமாரனைத் தொண்ணூறுபாணஙகளாலே மாாபில் விரைவாக அடிததான். ஸோமதததகுமாரன் மாாபில் தைததிருக்கின்ற அநதப பாணங் களாலே, சூரியன் உசசிபபோதில் கிரணங்களாலே பிரகாசிப்பது போல,அதிகமாகபபிரகாசிததான். பூரிஶ்ரவஸோ, யுத்தரங்கத்தில் மகாரதனை திருஷ்டகேதுவை, உததமமான பாணங்களாலே ஸாரதியையும் குதிரைகளையும கொன்று தேரையும இழக்கச்செய் தான்; அவன் தேரிழந்ததையும் அவனதுகுதிரைகளும் ஸாரதியும கொல்லப்பட்டதையும்கண்டு யுத்தத்தில பெரிய அமபுமழையினல் அவனை மூடினன் உறுதியானமனமுளள திருஷ்டகேது, அநத ரததைதவிட்டுச சதாநீகனுடைய ரததநின்மீதேறினன். ரதிகர்க ளான சித்திரஸேனனும விகாணனும் தூமர்ஷணனும பொற் கவசங்களை அணிநது ஸுபததிராபுத்திரனை அபிமன்யுவை எதிாதது ஓடினர்கள். பிறகு, வாதம பிததம கபம் என்னும் மூன் றோடு சரீரததிறகு யுத்தம் எவவாறுநேருமோ அவ்வாறே அபி மன்யுவுக்கு அம் மூவர்களோடு கோரமானயுத்தம்நடநதது. புருஷ சிரேஷ்டனன அபிமன்யுவானவன் பெரும்போரில் உமது குமா ரர்களை ரதங்களையிழநதவாகளாககசசெய்து அப்பொழுது பீமனு டைய வாாத்தையை நினைத்துக்கொண்டு அவாகளைத தான்கொல்ல வில்லை. பிறகு, யானைகளின்மீதும குதிரைகளின்மீதும் ரததநின் மீதும் ஏறிச்செல்லுகிற அனேகநூற்றுக்கணக்கான அரசர்களாலே

சூழப்பட்டவரும், தேவர்களாலும நெருங்கமுடியாதவரும், உமது குமாரர்களைக் காபபாற்றுவதற்காக, பாலனும தனியாயிருபபவனும மகாரதனுமான அபிமனயுவை லக்ஷயமவைத்து விரைவாக வருகின்றவருமான பீஷ்மரைக்கண்டு, குநதிபுததிரனை அர்ஜுனன், வாஸுதேவரைபபார்தது, 'ஹ்ருஷீகேசரே! ரதங்கள மிகுதியாயிருககுமிடததிறகுக் குதிரைகளை ஒட்டும மாதவரே! செளாயமுள்ளவாகளும அஸ்திரவித்தையில பாண்டிதயமுள்ளவர்களும் யுததத்தில அடஙகாத மதஙகொண்டவாகளுமான இவாகளனைவரும் நம்முடைய சேனையைக் கொலலாவணணம (நமமுடைய குதிரைகளை) நடத்தும' என்று சொனனான் அளவுகடநதபராககிரமமுள்ள அர்ஜுனன் இவ்வாறுசொலல, அநத வாஸுதேவர் வெண்மையான குதிரைகளோடுகூடின (அநத) ரததகதை யுததத்தில் ஓட்டினா அர்ஜுனன் யுதததத்தில கோபங்கொண்டு உம்மைச சோநதவாகளை லக்ஷயமவைததுப புறபபட்ட காரணததினுலே உமமுடைய சைனியததில பெரியஆரவாரம உண்டாயிற்று. அர்ஜுனன், பீஷ்மரை ரக்ஷிககின்ற அநத அரசாகளைநாடி ஸுசர்மாவைபபாாததுப பினவருமாறு வசனததை உரைககலானன்: 'உன்னை நான் போாவீராகளுள மிகச சிறநதவனென்றும் பூாவவைரியென்றும அறிவேன் அநியாயச செய்கையினுடைய மிகக் கொடியபயனனது இப்பொழுது உன்னல அடையபபட்டது; பார். முன்மரித்தவாகளான உன் பிதாமகாகளை இபபொழுது உனக்குக் காண்பிககப்போகிறேன்' என்றான் இவ்வாறு சொல்லுகின்றவனும் பகைவர்களை அழிககின்றவனுமான அநத அர்ஜுனனுடைய குரூரமான வார்தகதையைக் கேட்டு ரதயூதபதியான ஸுசாமாவானவன் அர்ஜுனனைப பார்தது நலலதையோ கெட்டதையோ ஒன்றையும் சொலலவில்லை. மஹாரதனை ஸுசர்மா அநேக அரசர்களால் சூழபபட்டவனாக வீரனை அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்து முன்புறததிலும பின்புறததிலும இரண்டு விலாப்பக்கங்களிலும எல்லாப பககஙகளிலும உமது புத்திரர்களுடன்சோநது யுத்தததில் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல அம்புகளால மூடினன் பிறகு, யுத்தகளததில் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுககும பாண்டவர்களுககும் ரக்த வெள்ளத்துடன் கூடின மிகப பெரியயுததம் நடநதது.

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பலசாலியான அந்தத் தனஞ்சயன் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவனாகிக் காலால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு யுத்தத்தில் மஹாரதர்களுடைய பாணங்களைப் பாணத்தால் பலாத்காரமாகத் துண்டாக்கி அவர்களுடைய விற்களையும் வெட்டி எறிந்தான். மஹாத்மாவான அர்ஜுனன் அவர்கள் மிச்சமில்லாமல் நாசமடையவேண்டுமென்றெண்ணி யுத்தத்தில் வீர்யமுடையவர்களான அந்த அரசர்களுடைய அப்படிப்பட்ட விற்களை ஒரு க்ஷணத்தில் துண்டித்துச் சரங்களால் (அவர்களனைவரையும்) ஒரே ஸமயத்தில் அடித்தான். இந்திர புத்திரனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டும் அந்த அரசர்கள் ரக்தத்தினால் நன்கு பூசப்பட்டும் சரீரம் பிளக்கப்பட்டும் தலைகள் கீழேவிழுந்தபட்டும் கவசங்களும் சரீரங்களும் அறுக்கப்பட்டும் உயிரை இழந்து விழுந்தார்கள். பார்த்தனுடைய பலத்தினாலே அவமதிக்கப்பட்டவர்களும் விசித்திர ரூபமுள்ளவர்களுமான மன்னர்கள் பூமியை அடைந்தவர்களாக ஒரே ஸமயத்தில் நாசமடைந்தார்கள். போரில் கொல்லப்பட்ட அந்த ராஜபுத்திரர்களைக்கண்டு திரிகர்த்தராஜன் ரதத்தோடு விரைவாகச்சென்றான். பிறகு, அந்த ரதிகர்களுடைய பின்புறத்தைப் பாதுகாக்கின்ற வேறு முப்பத்திரண்டு வேந்தர்கள் பார்த்தனை எதிர்த்துவந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, பெரிய சப்தத்துடன்கூடின விற்களை நாணொலியிடும்படிசெய்து, மேகங்கள் நீர்த்தாரைகளை மலையில் பொழிவதுபோல அம்புமயமான பெருமழையைப் பார்த்தன்மீது பொழிந்தார்கள் தனஞ்சயன் சரக்கூட்டங்களின் மாரியால் நன்கு பீடிக்கப்பட்டுக் கோபங்கொண்டு எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட அறுபது பாணங்களாலே அந்தப் பின்புறம் காக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றான். கீர்த்திமானான அர்ஜுனன் யுத்தரங்கத்தில் அந்த ரதிகர்களை ஜயித்து மனக்களிப்படைந்தான். பிறகு, அர்ஜுனன் சேனைகளை நாசம் செய்துவிட்டுப் பீஷ்மரைக் கொல்லச்சென்றான். திரிகர்த்தராஜன் மஹாபலசாலியான அர்ஜுனனாலே அவர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யுத்தத்தில் அந்த அரசர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு பார்த்தனைக் கொல்வதின்பொருட்டு விரைவாகச் சென்றான். அஸ்திரதாரிகளுட்சிறந்த அர்ஜுனன் ஸுசர்மாவினால் எதிர்க்கப்பட்டதைக் கண்டு, சிகண்

டியை முதன்மையாகக்கொண்ட அந்தவீரர்கள் கூர்மையான ஆயுதங்களைக் கையிலகொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தைக் காக்ககக்கருதி அதனை நோக்கி வந்துசேர்ந்தார்கள் வில்லாளியான பார்த்தனும் திரிகாத்த ராஜனோடு கூடிய அந்த வீர புருஷர்கள் தன்னை எதிர்த்துவருவதுகண்டு காண்டீவத்தினின்று விடுபடும் கூர்மையான பாணங்களாலே யுத்தத்தில அவர்களை நாசஞ்செய்து பீஷ்மரை நோக்கிச்செல்ல எண்ணித துரியோதனனையும் ஸைந்தவன் முதலான அரசர்களையும் பார்த்தான். வீரனும் முடிவற்ற வீர்யமுடையவனும் பெரிய பிரதாபமுள்ளவனும் பயங்கரமான பலமுள்ளவனும் உதாரமனமுள்ளவனும் அம்புகளையும் வில்லையும் கையில் கொண்டவனுமான தனஞ்சயன் நன்றாக எதிர்க்கின்ற வீரர்களை நாலாபக்கத்திலும் தடுத்துப் பலத்தோடு ஒரு முகூர்த்த காலம் யுத்தஞ்செய்து துரியோதன ராஜனையும் ஜயத்ரதன் முதலான அரசர்களையும் விட்டுவிட்டுப் பிறகு கங்கா புத்திரரான பீஷ்மரை நோக்கிச் சென்றான். அந்தப் பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் அஸ்த்ரங்களில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவர்களும் (பலத்தினால்)மிக்க மேன்மை பெற்றவர்களுமான பாண்டவசேனையிலுள்ள ரதிகர்களைக்கண்டு யுத்த முனையில (அவர்களை) விட்டுவிட்டுப் பிருதையின்புத்திரனை அர்ஜுனனையே வேகத்தோடு மறுபடியும் எதிர்த்துவந்தனர். அதிகபலசாலியும் மஹாத்மாவும் முடிவற்ற கீர்த்திபெற்றவருமான யுதிஷ்டிரரும் கோபங்கொண்டவராக விரைவுடனே யுத்தத்தில தமக்குப் பாகமாகக் கிடைத்திருக்கிற மத்ரராஜனைசல்யனை விட்டு விட்டு மாத்ரிபுத்திரர்களோடும் பீமனோடும் சேர்ந்து யுத்தஞ்செய்வதின் பொருட்டுச் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை அடைந்தார். பற்பலவிதமாக யுத்தஞ்செய்யும் ஸாமர்த்தியமுடையவரும் மஹாத்மாவும் கங்காபுத்திரரும் சந்தனுகுமாரருமான அந்தப் பீஷ்மர் மஹாரதிகர்களுட்சிறந்த பாண்டு புத்திரர்களனைவராலும் ஒன்று சேர்ந்து (ஆயுதங்களைப்) பிரயோகித்தும் (சிறிதும்) துன்பமுறும் படி செய்யப்படவில்லை பிறகு, ஸத்தியஸந்தனும் அத்யுக்கிரமான பலமுடையவனும் நல்ல மனமுள்ளவனும் அரசனுமான ஜயத்ரதன் யுத்தத்தில (சத்துருக்களிடம்) வந்து அந்த மஹாரதர்களுடைய விற்களைத் தன்னுடைய சிறந்தவில்லினால் பலாத்காரமாக அறுத்தான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனும் கோபமாகிற விஷமுள்ளவனும் மிக்க உறுதியுள்ளவனுமான துரியோதனன் நெருப்புப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அம்புகளாலே யுதிஷ்டிரரையும் பீமஸேனனையும் நகுலஸஹதேவர்களையும் அர்ஜுனனையும் மாதவரையும் அடித்தான். மிகவும் விருத்தியடைந்திருக்கின்ற கோபத்தையுடையவைகளும் ஒன்றுசேர்ந்தவைகளுமான அஸ்ரக்கூட்டங்க

ளால் தேவர்கள் எவ்வாறு அடிக்கப்பட்டார்களோ அவ்வாறே கிருபாசாரியரும் சல்யனும் சலனும் அங்ஙனமே சித்திரஸேன னும் யுத்தத்தில் அம்புகளால் அவர்கள் அடிக்கப்பட்டார்கள். கோபமூண்ட மஹாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜர், பீஷ்மரால் யுத்தத் தில் சிகண்டியினுடைய ஆயுதங்கள் அறுக்கப்பட்டதுகண்டு அவ னைப் பார்த்துக் கோபத்துடன் கூறலானார்:

'சிகண்டியே! 'நிர்மலமான சூரியனுடைய வர்ணம்போன்ற வர்ணமுடைய பாணஸமூகங்களாலே மஹாவிரதத்துடன் கூடின அந்தப் பீஷ்மரை நான் கொல்லுவேன். ஸத்யமாகச் சொல்லு கிறேன்' என்று நீ உன்பிதாவுக்கு முன்னிலையில் என்னைப் பார்த் துச் சொல்லிப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தாய். நீ பீஷ்மரைக் கொல்லாமை யால் அவ்விதமான பிரதிஜ்ஞையைப் பயனுள்ளதாகச்செய்யவில்லை வீர! நீ இந்த யுத்தத்தில் வீண் பிரதிஜ்ஞையைச்செய்தவனாகாதே உனக்குரிய தர்மத்தையும் குலத்தையும் கீர்த்தியையும் காப்பாற் றிக்கொள். பயங்கரமான வேகமுள்ளவரும் அதியுக்கிரமான வேகமுள்ள பாணஸமூகங்களாலே என்னுடைய சேனைக் கூட்ட மனைத்தையும் ஒரு க்ஷணத்தில் தவிக்கச்செய்கிறவரும் காலத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட காலன்போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பார். அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனும் யுத்தத்தில் விருப்பமில்லாத வனும் யுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரனான பீஷ்மரால் தோல்வி அடை விக்கப்பட்டவனுமாகிப் பந்துக்களையும் ஸஹோதரர்களையுமிழந்து நீ எவ்விடம் செல்லப்போகிறாய்? இவ்வண்ணமிருப்பது உனக்குத் தகாது துருபதகுமார! முடிவற்ற வீர்யத்துடன்கூடின அந்தப் பீஷ்மரையும் முறிய அடிக்கப்பட்டு இவ்வாறாக ஓடுகின்ற சேனையை யும் பார்த்து நிச்சயமாக நீபயந்துகொண்டிருக்கிறாய் அதனால், உன் முகத்தினுடையதேஜஸ் சந்தோஷமின்மையைக் காட்டுகிறது வீர! நன்றாகத் தொடங்கப்பட்டிருக்கிற மஹாயுத்தத்தில் வீரபுருஷனான தனஞ்சயன் பின்புறத்தில் நிற்குங்கால் பூமியில் பீஷ்மரைக்காட்டி டிலும் பிரஸித்திபெற்றவனான நீ எப்படி பயத்தை இப்பொழுது பாராட்டலாம்?' என்றார். மஹாபலசாலியான அந்தச்சிகண்டியா னவன் கொடுமையானதும் பிரதிஜ்ஞைதவறியதைத் தெரிவிப்பது மான தர்மராஜருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு நிந்தையை நினை த்து பீஷ்மருடைய வதத்தின்பொருட்டு மிகவிரைந்தான். அதிக மான வேகத்துடனே பீஷ்மரைநோக்கி வருகின்ற அந்தச் சிகண்டியைச் சல்யன் கோரமானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாததுமான அஸ்திரத்தினாலே தடுத்தான். மஹேந்திரனுக்கு ஒப்பான பிரபாவத்தையுடைய அந்தத் துருபதகுமாரனும்

நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்டதும ஊழித தீபபோன்ற ஒளியுள்ளது
மான அஸதிரததைக் கண்டும புததி மயககததை அடையாமல்
பெரிய வில்லைக் கையிற் பிடிதது அமபுகளாலே அநத அஸ்திரத
தைத தடுததுக்கொண்டு அவவிடததிலேயே நின்றான், பிறகு,
சிகண்டி அநத அஸதிரத்தைத தடுககக்கூடியதும உககிரமுமான
வேறொரு வாருணாஸதிரததை எடுததான வாருணாஸதிரததினால
பிளககபபடும அநத ஆகனேயாஸதிரததை ஆகாயததிலிருககின்ற
தேவாகளும அசுராகளும கண்டாாகள மஹாதமாவும வீரருமான
பீஷ்மரோ, அஜமீடனுடைய குலததில தோன்றியவரும் பாண்டு
குமாரருமான யுதிஷ்டிர ராஜருடைய ஆசசரியகரமான விலலையுங
கொடியையும அறுதது ஸிமமநாதம செய்தாா பிறகு, யுதிஷ்டிரர்
பயமடைநதிருபபதைக்கண்டு, பீமஸேனன் பாணததுடன் கூடின
விலலைப்போட்டுவிட்டுக கதையைக் கையிலெடுததுககொண்டு
ஜயதரதனைக குறிதது யுததரங்கததில் காலால நடநதே எதிரத
துச்சென்றான். வேகததுடன் வருகின்றவனும கதையை ஏநதிய
வனுமான அநதப பீமஸேனனை ஜயதரதன் கோரமானவைகளும
யமதண்டமபோன்றவைகளுமான கூாமையான ஐநநூறு பாணங
களாலே எலலாப பககங்களிலும அடிததான். பலமுளளவனும்
குரோதததால் மூடபபட்ட மனமுளளவனுமான அநதப பீமஸே
னன் பாணங்களைக கவனியாமல (பலததில) நன்றாக ஒபபுககொள
ளபபட்டிருககிற ஸிந்துராஜனுடைய குதிரைகளை யுத்ததததில நாற்
புறஙகளிலும அடித்தான். பிறகு, நிகரில்லாத பிரபாவததையுடை
யவனும தேவராஜன்போன்றவனுமான உமமுடைய குமாரன்,
பீமஸேனனைப பாாதது அவனைக் கொலவதின்பொருட்டு அஸ்தி
ரத்தைக கையிலஎடுதது ரதத்துடன விரைவாக எதிரததுவநதான்.
ஜயதரதன் பீமனிடததினினறுண்டான பயததினால மயககமுற்ற
மனமுளளவனாகி அஙகு யுததம செய்வதினின்று பயநது குதிரை
கள் நாசமசெய்யபபட்ட அநதரததை விட்டுவிட்டுச சகுனியுடன்
குருராஜனிருககுமிடம் சென்றான் பிறகு, பீமனும விரைவாக ஸிம்
மநாதமசெய்து ஜயதரதனை வெருட்டிக கதாயுததததுடன் எதிரத
தான். பீமனாலே யமதண்டம்போன்ற அநதக் கதாயுதம் தூககப
பட்டது கண்டு, நாறபுறததிலுமுள்ள அநதக் கௌரவாகளனைவரும்
நெருங்கியதும நன்றாக அடிபபதும அதிபயங்கரமானதும் புத்தி
மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணககூடியதுமான அநத யுததத்தில கதாயு
தத்தினுடைய உக்கிரமான வீழ்ச்சியை விலக்கிக்கொளள எண்ணி
உமது புத்திரனைவிட்டுஓடிவிட்டாாகள். பிறகு, மயங்காதமனமுளள
சித்ரஸேனன் பெரியகதாயுதம எதிரில் வருகின்றதைக்கண்டு யுத்த

ததில் ரததநதைவிட்டுவிட்டுக்காலாளாகவே கத்தியையும் பெரிதான கேடகத்தையுங் கையில்கொண்டு மலையினுடைய நுனியினின்று குதிக்கின்ற ஸிம்மமபோலத துளளி வேறொரிடததை அடைந தான் அநதக் கதாயுதமும, யுததததில மிகக ஆசசரியகரமாயுள்ள ரதததையடைநது குதிரைகளையும ஸாரதியையுமுடைய அநத ரதததை நாசமசெய்து, ஜ்வலிககின்ற பெரிய எரிநக்ஷததிரம ஆகா யத்தினின்று நழுவிப பூமியில விழுவதுபோல, பூமியில் விழுந தது. மிகக பெரிய ஆசசரியகரமாயுளள உமது புத்திரனுடைய அவவித சௌாயததைககண்டு உமமைசசேரநதவாகளனைவரும மிகுநத ஸநதோஷமடைநது ஸிமமநாதம செய்தாாகள். நாலு பக்கஙகளிலும ஒன்றுகூடிப புகழவும புகழ்நதாாகள

எண்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனம்.)

ரதத்தை யிழந்தவனும கீர்ததிசாலியுமான அந்தச சித்ரஸே னனை உமது புததிரனுன விகர்ணன் தன் ரதததில் ஏற்றிவைததுக் கொண்டான். கைகலநத அநத ஸங்குல யுத்தம அவ்வாறு நடநது வருமளவில், சநதனுபுததிரரான பீஷ்மா விரைவாக யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து ஸமீபத்தில நெருஙகினா பிறகு, ரதங்களோடும யானை களோடும குதிரைகளோடுங் கூடின ஸ்ருஞ்சயாகள மிக்க நடுக்க முற்றாகள; யுதிஷ்டிரரை மிருதயுவினுடைய வாயை அடைநதவ ரென்றும எணணினார்கள. குருவமசததிலுதித்தவரும் பிரபுவு மான யுதிஷ்டிரரும, நகுல ஸஹதேவாகளோடு, பெரிய வில்லைக் கையிற்கொண்டவரும புருஷ சிரேஷ்டரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரைக் குறித்துச சென்றார் பிறகு, பாண்டவர் யுத்தத்தில் ஆயிரம் பாணங்களை நன்கு தொடுத்துக்கொண்டு மேகம் சூரியனை மூடுவதுபோலப் பீஷ்மரை நன்றாக மூடினா. அநத யுதிஷ்டிரரால் நூறுநூறாகவும ஆயிரம ஆயிரமாகவும நன்கு தொடுககபபடும அம்புத திரள்களைப் பீஷ்மா ஏற்றுககொண்டார். பீஷ்மரால் விடபபடும அமபுத் திரள்கள் ஆகாயததில் பக்ஷிகளுடைய கூட் டங்கள்போலக் காணபபட்டன. யுததத்தில சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் அரை நிமிஷததிற்குள குந்தீ புததிரரைப பாண ஸமூஹத் தால கண்ணிறகுப புலப்படாதபடி செய்தாா. பிறகு, ராஜாவான யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு மஹாபலசாலியான பீஷ்மர்மீது

ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பான ஒரு நாராசத்தைப் பிரயோகித்தார். யுத்தத்தில் அவருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட, அந்த நாராசமானது தம்மைவந்து நாடுவதற்குள் மகாரதரான பீஷ்மா அதனை ஒரு க்ஷுரபரத்தினலே துண்டாக்கினர். பீஷ்மர் ரணக்களத்தில காலனுக்கு ஒப்பான அந்த நாராசத்தை அறுத்துக் கௌரவேந்திரரான யுதிஷ்டிரருடைய பொன்னணிகள் பூண்ட குதிரைகளையும் கொன்றூர. தாமராஜனுடைய புத்திரரான யுதிஷ்டிரா குதிரைகள கொல்லப்பட்ட ரதத்தைவிட்டு மஹாபலசாலியான நகுலனுடைய ரதத்தில விரைவாக ஏறிக் கொண்டார. சத்துருபட்டணங்களை ஜயிக்கின்ற பீஷ்மர் மிகுந்த கோபமூண்டு யுத்தத்தில், அப்பொழுது, நகுலஸஹதேவாகளை நாடி அவர்களை அம்புகளால மூடினூர. பீஷ்மருடைய பாணத்தால் அவ்விருவரும மிகப பீடிக்கப்பட்டது கண்டு தர்ம ராஜர் பீஷ்மரைக் கொல்லவேண்டுமெனகிற எண்ணத்தால அதிக கவலையுற்றூர் பிறகு, யுதிஷ்டிரா தமக்கு விதேயாகளான அந்த அரசர்களையும ஸ்நேகிதாகளுடைய கூட்டங்களையும் பாரத்து, 'சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை நீங்களனைவரும கொல்லுங்கள்' என்று ஏவினுர் பிறகு, அந்த அரசரனைவரும பாரததருடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப பெரிய தோககூட்டத்தோடு பிதாமஹரைச் சூழ்ந்துகொண்டாாகள. உம்முடைய பிதாவான தேவவிரதா (வீராகளால) நான்கு பககங்களிலும் சூழப்பட்டவராகத் தனுவினுல் மகாரதர்களைத தள்ளி விளையாடினூர. காட்டில் மிருகங்களினுடைய மத்தியத்தில பிரவேசித்துச சிஙககுட்டி எவ்வாறு ஸஞ்சரிக்குமோ அவவாறு யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தப பீஷ்மரைப பாரததாகள் பாரத்தாாகள் யுத்தத்தில் வீராகளை அதட்டுகினறவரும அம்புகளால் பயபபடுத்துகின்றவருமான பீஷ்மரைக் கண்டு ஸிமமத்தைக்கண்ட மான் கூட்டங்கள்போல எலலோரும நடுஙகினூாகள. பாரதரே! உலர்ந்த காட்டைக்கொளுத்த விருப்பமுள்ளதும் காற்றுடன் கூடினதுமான நெருப்பினுடைய கதி எவ்விதமோ அவ்விதம் பரதசிரேஷ்டரான பீஷ்மருடைய கதியை யுத்தத்தில க்ஷத்திரியாகள கண்டார்கள். பீஷ்மா யுத்தத்தில தோவீராகளுடைய தலைகளை, பக்குவமான பனமபழங்களை ஸமாததஞன ஒரு மனிதன் பனைமரங்களினின்று அடித்துத தள்ளுவதுபோல அடித்துத் தள்ளினூா. விழுகின்ற கறகளுடைய சபதமபோலப் பூதலத்தில் விழுகின்ற தலைகளாலே நெருங்கின சப்தமானது உண்டாயிற்று. அவ்வாறு மிக்க நெருக்கமுற்றதும் பயங்கரமுமான அந்த யுத்தம் நடக்கையில் எல்லாஸைனிகாகளுக்குமே பெரிதான கைகலந்த யுத்தம் நடந்தது. அந்தவ்யூஹஙகள உடைந்திருக்கையில் க்ஷத்திரியாகள் பரஸ்பரம்

யுத்தத்துக்காக ஒருவரையொருவர் அழைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். சிகண்டியோ பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரை வேகத்தோடு எதிர்த்து ஓடிவந்து, 'நில்லும் நில்லும்' என்று சொன்னான். பிறகு, பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அந்தச் சிகண்டியை அலக்ஷியம் செய்து அவனுடைய ஸ்திரீத்தன்மையை நினைந்து ஸ்ருஞ்ஜயர்களை நோக்கிக் கோபங்கொண்டு சென்றார். ஸ்ருஞ்ஜயர்களோ, பிறகு, மஹா யுத்தத்தில் ஸந்தோஷமுள்ளவரான பீஷ்மரைக் கண்டு சங்கத்வனிகளையும் பற்பல ஸிம்மநாதங்களையும் செய்தார்கள். சூரியன் மேற்குத் திசையை நாடி இருக்கவே, பிறகு, ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துத் தாக்குகின்ற ரதங்களோடும் யானைகளோடும் கூடின போர் தொடங்கியது. பிறகு, பாஞ்சால குமாரனான திருஷ்டத்யும்னனும் மஹாரதனான ஸாத்யகியும் சக்திகள் தோமரங்களுடைய வர்ஷங்களால் சத்துரு ஸைன்யத்தை அதிகமாகத் துன்பமடையச்செய்து யுத்தத்தில் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களை அநேக சஸ்திரங்களால் அடித்தார்கள். யுத்தத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற உம்மைச் சேர்ந்தவர்களான அந்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் உத்தமமான புத்தியைச் செலுத்தி யுத்தத்தை விட்டு விலகவில்லை. உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்திற்குத் தக்கபடி (பகைவர்களைக்) கொன்றார்கள். மஹாத்மாவான த்ருஷ்டத்யும்னனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற மஹாபலசாலிகளான உம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்களுக்கு அத்தருணத்தில் பெரிதான யுத்தம் நடந்தது. உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய கோரமான அந்தத்வனியைக் கேட்டு மஹாரதர்களும் அவந்தி தேசத்தரசர்களுமான விந்தானுவிந்தர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்து வந்தார்கள். மஹாரதர்களான அவ்விருவரும் விரைவுடன் அவனுடைய குதிரைகளைக் கொன்று சரமாரியினால் அவனை மூடினார்கள். பிறகு, மஹாபலசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னன் ரதத்தினின்று வேகமாகத் துள்ளிக்குதித்து மகாத்மாவான ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறினான். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா பெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டுச் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவர்களும் கோபங்கொண்டவர்களும் அவந்தி தேசத்தரசர்களுமான விந்தானுவிந்தர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார். அவ்வாறே, உம்முடைய புத்திரனும் எல்லாவிதமான முயற்சியோடும் விந்தானுவிந்தர்களை யுத்தத்தில் சூழ்ந்து நின்றான். க்ஷத்திரியர்களுள் சிரேஷ்டனான அர்ஜுனனும் கோபங்கொண்டவனாகி யுத்தத்தில் வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட இந்திரனானவன் அஸுரர்களோடு போர் புரிந்தது போல க்ஷத்திரியர்களோடு போர்புரிந்தான். உம்முடைய புத்திரனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்கின்ற த்ரோணரோ யுத்தத்தில்

கோபங்கொண்டு நெருப்பானது பஞ்சுக்குவியலை எரிப்பதுபோல எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் எரித்தார். துர்யோதனனைத் தலைவனாகக்கொண்ட உம்முடைய புத்திரர்கள் ரணகளத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு பாண்டவர்களுடன் போர்புரிந்தார்கள். பிறகு, துர்யோதனராஜன், சூரியன் செந்நிறமுடையவனானதையில, உம்மைச் சேர்ந்தவர்களனைவரையும் பார்த்து, 'விரைவு செய்யுங்கள்' என்று சொன்னான் அவர்கள் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டு அவ்வாறு போர்புரியச் சூரியனும் அஸ்தகிரியையடைந்து பிரகாசியாமலிருக்க ஒருக்ஷணத்திற்குள் இரவின் தொடக்கத்தில் இரத்த வெள்ளத்தினாலே அலைமோதுகின்றதும் நரிக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதுமான கோரமான நதியானது பெருக ஆரம்பித்துவிட்டது. கோரமான அந்த யுத்தமானது அமங்களகரமான குள்ளநரிகளாலும் பயங்கரமான சப்தத்தை வெளியிடுகின்ற பூதங்களுடைய கூட்டங்களாலும் நெருங்கியதாயிற்று ராக்ஷஸர்களும் பிசாசங்களும் மாம்ஸங்களைப் புஜிக்கின்ற மற்ற ஜந்துக்களும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் காணப்பட்டன. பிறகு, அர்ஜுனன் காலாட்படைகளையுடைய ஸுசர்மாவை முதன்மையாகக் கொண்ட அந்த அரசர்களை ஸேனாமத்தியத்தில் ஜயித்துத் தன் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் சென்றான். அவ்வாறே, குருகுலத்தில் பிறந்த யுதிஷ்டிர ராஜரும் இரண்டு ஸஹோதரர்களுடன் இரவில் சேனையினாலே சூழப்பட்டுத் தமசேனை தங்கியிருக்குமிடம் சென்றார். பீமஸேனனும் துர்யோதனனை முதன்மையாகக் கொண்ட ரதிகர்களை யுத்தத்தில் ஜயித்து, பிறகு, தன்சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றான். துர்யோதன ராஜனும் மஹாயுத்தத்தில் சந்தனு புத்ரரான பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு விரைவாகத் தன் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றான். துரோணர், துரோணபுத்திரர், கிருபர், சல்யன், ஸாத்வதனான க்ருதவர்மா இவர்கள் எல்லா ஸைன்யத்தையும் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு படைவீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அவ்வாறே, ஸாத்யகியும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் யுத்தத்தில் போர்வீரர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு தங்களுடைய படைவீட்டை நாடினார்கள். இராக்காலத்தில் இவ்வாறு ஒன்று கூடியிருக்கின்ற உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான இந்த வீரர்களும் பாண்டவர்களும் (தங்கள் தங்களுடைய படைவீடுகளை நோக்கிச்) சென்றனர். பிறகு, பாண்டவர்களும் அவ்வாறே கௌரவர்களும் தத்தம்பாசறையையடைந்து ஒருவரையொருவர் உபசரித்துக் கொண்டு வஸித்தார்கள். பிறகு, புகழ்பெற்ற சூரர்கள் எல்லோரும் சேனைகளுக்குப் பாதுகாவலை ஏற்படுத்திச் சாஸ்திரங்

களில் சொல்லியபடி காவற்படைகளை அமைத்து உடலில்தைத்தி ருக்கும் ஆயுதங்களைபபிடுங்கிப பற்பலஜலங்களால் ஸ்நானம்செய்து மங்களாசீரவசனங்கள் செய்யப்பெற்றும வந்திகளால் ஸ்தோத் திரம் பண்ணப்பட்டும ஸங்கீதத்வனியோடும் நான்குவித வாதய கோஷத்தோடும் உல்லாஸமாகப பொழுதுபோக்கினார்கள். ஒரு முகூர்த்தகாலம, அதுமுழுவதும் ஸ்வர்க்கத்திற்கொப்பாக இருந தது. மஹாரதர்கள் அவ்விடத்தில் யுத்தவிஷயமான வார்த்தை ஒன்றையும பேசவில்லை அவ்விடத்தில் களைத்திருக்கின்ற ஜனங்க ளோடு கூடியவையும் யானைகளாலும குதிரைகளாலும நெருங்கிய வையும நன்றாகஉறங்குகின்றவையுமான அந்தஇருதிறத்துசசேனை களும் இராக்காலத்தில் பார்ப்பதற்கு ரமணீயமாயிருநதன.

ஏழாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(இரண்டுசேனைகளும் அணிவகுத்து எதிர்த்தது.)

வேந்தரே! அரசர்களும கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும ஸுகமாக நித்திரைசெய்து அன்றிரவுசென்றதும மீண்டும யுத்தத் திற்காகப் புறப்பட்டார்கள். பிறகு, யுத்தத்திற்காகப புறப்படு கின்ற அந்தஇரண்டுசேனைகளிலும், கரைகடந்து பொங்கிவருகிற இரண்டுகடல்களில் ஒலிஉண்டாவதுபோலப் பேரொலியுண்டா யிற்று. பிறகு, துர்யோதனராஜன், சித்ரஸேனன், விவிம்சதி, ரதிகர்களுள்சிரேஷ்டரான பீஷ்மர், பிராம்மணரான பாரத்வாஜர் இவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து மிகுந்தமுயற்சியுள்ளவர்களாகிக் கவசம் பூண்டவர்களாகி பாண்டவர்களைநோக்கிக் கௌரவர்களுடைய பெரும்படையை அணிவகுப்பதின்பொருட்டு (தகுந்தஒழுங்குக ளைச்) செய்தனர். பிறகு, உமதுபிதாவும் சந்தனுகுமாரருமான பீஷ்மர் கடல்போலப பயங்கரமானதும் அதன்அலைகளும் வேக மும்போன்ற குதிரைகளையும் யானைகளையுமுடையதுமான கூர்மவ்யூ ஹத்தை ஏற்படுத்தி மாளவர்களோடும தென்னாட்டரசர்களோ டும் அவந்திதேசத்துவீரர்களோடும் எல்லாஸைன்யத்திற்கும் முன் னிலையில்சென்றார். பிறகு, பிரதாபசாலியான பாரத்வாஜர் புளிந் தர்களோடும் [1]பாரதர்களோடும்க்ஷுத்ரகமாலவர்களோடும் அந் தப்பீஷ்மரை அடுத்துநின்றார். பிரதாபமுடையவனான பகதத்தன்

---

1 இவர்கள் ஒரு ஜாதியார்; பரதவம்சத்தாரலலர்.

மகதர்களோடும் களிங்கர்களோடும் [1]பிசாசர்களோடுங்கூடி மிகுந்த முயற்சியுடன் துரோணரையடுத்து நின்றான். பிறகு, கோஸல தேசாதிபதியான பிருஹத்பலன் மேகலர்களோடும் குருவிந்தர்களோடும திரிபுரவாஸிகளான வீரர்களோடும் பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசாதிபனையடுத்து நின்றான் பிரஸ்தல தேசாதிபதியான திரிகாததராஜன் அனேககாம்போஜர்களோடும ஆயிரக்கணக்கான யவனர்களோடும பிருகத்பலனையடுதது நின்றான். சூரரும அதி வேகமுடையவருமான துரோணபுத்திரரோ ஸிம்மநாதத்தினாலே பூமியை எதிரொலி இடும்படி செய்துகொண்டு திரிகர்த்தராஜனை அனுஸரித்துச சென்றார். அவ்வாறே, துரியோதனராஜன் அபபொழுது தம்பிமார்களால் சூழபபட்டு எல்லாச் சேனையுடனுங்கூடித துரோணபுத்திரரை அடுத்துச்சென்றான். பிறகு, சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபாசாரியரும் துரியோதனனை அனுசரிததுச் சென்றார் இவ்வாறு, இநதமஹாவ்யூஹமானது கடல்போலசசென்றது. அதில் கொடிகளும் வெண்குடைகளும விசிததிரமான தோள்வளைகளும சிறந்தவிற்களும விளங்கின. மஹாரதரான யுதிஷ்டிரர் உமமைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய அநத மஹாவ்யூஹத்தைப் பாரத்துச் சேனாபதியான பார்ஷதனைக குறித்து, 'மஹா வில்லாளியே! மஹாரத! சூரனே! ஒழுங்குபடுததப்பட்டுள்ள ஸமுத்திரம போன்ற ஸேனாவ்யூஹத்தைப் பார். சீக்கிரமாக யுத்தததிற்காக எதிரணி வகுகக வேண்டும்' என்று விரைவாகச சொன்னார். பிறகு, சூரரான அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன், சததுரு வயூகததை அழிக்கக்கூடிய திறமையுள்ளதும மிக்க பயங்கரமுமான [2]சிருங்காடகம் என்ற வ்யூகத்தை ஏற்படுத்தினான். பீமஸேனனும மஹாரதனான ஸாத்யகியும் அனேக ஆயிரககணக்கான தேர்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட் படைகளோடும இரண்டு சிருங்கங்களிலும் நின்றார்கள். நரஶ்ரேஷ்டனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன் நாபிஸ்தானததில் நின்றான். யுதிஷ்டிர ராஜரும மாத்ரீ புத்திரர்களான பாண்டவர்களும் மத்தியில் நின்றார்கள். பெரிய வில்லைக் கையில தாங்கினவர்களும வ்யூஹ சாஸ்திரத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான மற்ற அரசர்கள் ஸைன்யங்களுடன் கூடியவர்களாக அந்த வ்யூகத்தை நிரப்பினார்கள். சூரர்களும் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான பாண்டவர்கள் இவ்வாறு இந்த மஹாவ்யூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு யுத்தம செய்யக்கருதி ரணகளத்தில் நின்றார்கள். ஸ்பஷ்டமாகக் கேட்கப்படுகின்ற பேரிகைமுழக்

[1] சில தேசததவர். [2] நாற்சந்தி வீதிபோன்றது.

கங்களோடுகூடின சங்கத்வனிகளாலும் ஸிம்மநாதங்களாலும் தோளதட்டுகிற த்வனிகளாலும் இரைநதகூச்சல்களாலும் எல்லாப பக்கங்களிலும திசைகள் எதிரொலியிடுமபடி செயயப்பட்டன. பிறகு, அநதச சூராகள யுத்தத்தில ஒருவரையொருவா நாடி இமைகொட்டாமல் ஒருவரை ஒருவா பார்ததார்கள். அநதயுதத வீராகள் மனத்திலேயே யுத்தமசெய்தாாகள் பிறகு, அவாகள பரஸ்பரம்அழைததுச சரீரங்களாலும போராபுரிநதாாகள பரஸ் பரம வதமசெய்கின்றவாகளான உமமைசசோநதவாகளுக்கும் சத துரு வீராகளுககும கொடியபயஙகரமானயுததம பிறகு நடந்தது யுததத்தில் கூாமையானநாராசங்கள், திறந்தவாயுடன்கூடிய பயங் கரமான ஸாபபங்கள்போலக் கூட்டங்கூட்டமாக வநதுவிழுநதன. எண்ணெயிட்டுத தீட்டபபட்டவைகளும பளபளப்புளளவைகளும மிககக்கூாமையுளளவைகளுமான சக்தியாயுதங்கள் மேகங்களிலி ருநது பிரகாசிக்கின்ற மின்னல்கள்போலப பிரகாசித்துக்கொண்டு விழுந்தன நிாமலமான பட்டஙகளால் கட்டபபட்டவைகளும் பொன்னால் அலஙகரிக்கபபட்டவைகளும அநத யுத்தரஙகத்தில் விழுகின்றவைகளும மங்களகரமானவைகளுமான கதாயுதங்கள மலைகளின் கொடுமுடிகளுக்கு ஒபபாகக காணபபட்டன. நிாமல மான ஆகாயததிறகு ஒபபாயுளள நீண்ட பட்டாககததிகளும் (அங்கு) காணபபட்டன எருதுகளுடைய தோல்களினால் செய் யபபட்டவைகளும அனேக சந்திரபபிரதிமைகளுள்ளவைகளுமான கேடகங்களும யுதத ரங்கத்தில் எல்லாபபக்கஙகளிலும தள்ளப பட்டவைகளாக விளஙகின. யுதத ரங்கததில் ஒன்றோடொன்று சண்டை செய்கின்ற அநத இருசேனைகளும் யுத்த முயறசியுடன் கூடின தேவாஸுர சேனைகளபோல விளங்கின அநதக் கௌரவ பாண்டவ வீராகள யுத்தததில நான்குபக்கத்திலும அநயோந்யம எதிரததாாகள். மஹாயுதததத்தில ரதஙகள ரதிகாகளாலே விரை வாக ஓட்டபபட்டன ராஜசிரேஷ்டாகள (தததம ரதஙகளின்)நுகத் தடிகளால் (சததுரு ரதங்களின்) நுகததடிகளை போருமபடிசெய்து கொண்டு யுத்தம செய்தாாகள யுததம்செய்கின்ற யானைகளுடைய தநதங்களில ஒன்றோடொன்று உரைவதினால் புகையுடன் கூடின நெருபபு எல்லாத திக்குககளிலும உண்டாயிற்று ப்ராஸங்களால் அடிக்கபபட்டு நாற்புறங்களிலும விழுகின்ற சில யானைவீராகள மலையுச்சியினின்று கீழேவிழுகின்ற மரங்கள்போலக் காணபபட் டார்கள். காலாட்படைகளும ஒன்றையொன்றெதிர்த்துத் துன்பம் செய்கின்றவைகளாகக்காணபபட்டன. விசித்திரரூபங்களை ததரித்த

வர்களும் சூரர்களும் நகங்களாலும் ரட்டிகளாலும் போர்புரிகின்றவர்களுமான அந்தக் கௌரவபாண்டவ ஸைனிகர்கள் யுத்தத்தில் நன்றாக எதிர்த்துத்தாக்கிக் கோரமான நானாவித அஸ்திரங்களால் பரஸ்பரம் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையும்படி செய்தார்கள். பிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் ரதத்தினுடைய சப்தத்தினாலே (திக்குக்களை) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் வில்லினுடைய ஓசையினாலே பாண்டவர்களை மோகமடையச்செய்துகொண்டும் யுத்தரங்கத்தில (பாண்டவவீரர்களை) எதிர்த்து வந்தார். திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவ ரதிகர்களும் பயங்கரமானசப்தத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு முயற்சியுடன் சத்துருஸேனையை எதிர்த்தார்கள் பிறகு, உம்முடைய மனிதர்களுக்கும் அவர்களுடைய மனிதர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் ரதங்களுக்கும் யானைகளுக்கும் பரஸ்பரம் ஸங்குலமான யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது.

எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன், ஸுநாபன்முதலான எண்மரைக்கொன்றது)

யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு நான்கு பக்கங்களிலும் தபிக்கச்செய்கின்ற பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் தபிக்கச்செய்கின்ற சூரியனைப் போலப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பிறகு, எல்லாச் சேனைகளும் கூர்மையான அம்புகளாலே அடிக்கின்ற பீஷ்மரைத் தர்மபுத்திரருடைய ஆஜ்ஞையினாலே விரைவாக எதிர்த்தன. யுத்தத்தில் புகழ்ச்சிபெற்ற அந்தப்பீஷ்மரோ ஸ்ருஞ்சயர்களோடுகூடின ஸோமகர்களையும் சிறந்த வில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்களையும் அம்புகளினால் அடித்துத் தள்ளினார். பீஷ்மராலே வதம் பண்ணப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களோடுகூட மரணபயத்தைவிட்டு விரைவாகப் பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். வீரரும் சந்தனுபுத்திரருமான அந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அந்த ரதிகர்களுடைய கைகளையும் தலைகளையும் விரைவாக அறுத்தார். உம்முடைய பிதாவான தேவவ்ரதர் ரதிகர்களை ரதத்தை இழந்தவர்களாகச் செய்தார் குதிரைவீரர்களுடைய தலைகள் குதிரைகளின்மீதிருந்து கீழே விழுந்தன. பீஷ்மருடைய அஸ்திரத்தினால் நாசம்பண்ணப்பட்டுப் பாகர்களையிழந்து பர்வதங்கள்போல விழுந்திருக்கின்ற யானைகளைக் கண்டோம். பாண்டவர்களுள் மஹாபலசாலியும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனுமான பீம

ஸேனனைத்தவிர வேறு ஒரு மனிதனாவது அந்த இடத்தில் இருக்கவில்லை அந்தப் பீமஸேனனே பீஷ்மரை எதிர்த்து அவரை அம்புகளால் மூடினன். பிறகு, பீஷ்மருக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்திருக்கும் சமயத்தில், கோரமானதும் கோர ரூபமுள்ளதும் பயங்கரமுமான எல்லாப் படைவீரர்களுடைய பேரொலியும் தோன்றியது. அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஸிம்மநாதம் செய்தனர். பிறகு, யுத்தத்தில் வீரர்கள் நாசமடையும்போது, துரியோதனராஜன் ஸஹோதரர்களால் சூழப்பட்டவனாகப் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான பீமனே பீஷ்மருடைய ஸாரதியைக் கொன்றான்; அந்தப் பீஷ்மருடைய ரதமானது நாலுபக்கங்களிலும் செல்லும் குதிரைகளையுடையதாக ஓடிக்கொண்டிருக்கையில், ஸுநாபனுடைய தலையை ஓரம்பினாலே சீக்கிரமாகத் துண்டாக்கினன் மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரமென்னும் பாணத்தினாலே அவன் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான். மஹாரதனான உம்முடைய அந்தக்குமாரன் கொல்லப்படவே யுத்தத்தில் சூரர்களான ஏழுஸகோதரர்களும் யுத்தரங்கத்தில் பொறுக்கவில்லை. ஆச்சரியகரமான ஸன்னாகத்துடன் கூடியவர்களும் விசித்திரமான கவசமணிந்தவர்களும் தவஜத்தையுடையவர்களும் யுத்தம்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை அடிக்கின்றவர்களுமான ஆதித்யகேது, பஹ்வாசி, குண்டதாரன், மஹோதரன், அபராஜிதன், பண்டிதகன், எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனான விசாலாக்ஷன் இந்த ஏழுபேர்களும் யுத்தத்தில் பாண்டவனை எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். மஹோதரனே, விருத்திரசத்துருவான இந்திரன் நமுசியை எவ்வாறு அடித்தானே அவ்வாறே வஜ்ராயுதம்போன்ற ஒன்பதுபாணங்களால் யுத்தத்தில் பீமனையடித்தான் ஆதித்யகேது, பஹுவாசி, குண்டதாரன், விசாலாக்ஷன் ஆகிய இவர்கள் பீமனை முறையே எழுபது பாணங்களாலும் ஐந்து பாணங்களாலும் தொண்ணூறு பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். மஹாராஜரே! பராஜயம் அடையும்படி செய்கின்றவனான அபராஜிதன் மஹாரதனும் மிக்கபலசாலியுமான பீமஸேனனை அனேக அம்புகளாலே மூடினன் யுத்தத்தில் பண்டிதகனும் அந்தப் பீமன் மீது மூன்று பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்தப்பீமன் ரணகளத்தில் சத்துருக்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்தத் துன்பத்தைப் பொறுக்கவில்லை பகைவர்களை அழிக்குந் திறமையுடையவனான பீமன் இடக்கையினால் வில்லை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டு சம வளைந்திருக்கின்ற கணுக்களுள்ள ஓரம்பினாலே யுத்தத்தில் உமது குமாரனான அபராஜிதனுடைய நல்ல மூக்குடன்கூடிய

தலையை அறுத்தான். பீமனாலே அறுக்கப்பட்ட அபராஜிதனுடைய தலையானது பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, பீமன் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனை குண்டதாரனை வேறொரு பல்லத்தினால் மிருத்யுலோகத்திற்கு அனுப்பினான். பிறகு, அளவிடமுடியாத பலத்தையுடைய பீமன் ஓரம்பை விலவிற்பூட்டி யுத்தரங்கத்தில் பண்டிதகன்மீது பிரயோகித்தான். அந்த அம்பு காலனால் ஏவப்பட்ட ஒரு ஸர்ப்பமானது ஒருமனிதனைக்கொன்றுவிட்டு எவ்வாறு பூமியில் பிரவேசிக்குமோ அவ்வாறே பண்டிதகனைக் கொன்றுவிட்டுப் பூமியில் விரைவாகப் பிரவேசித்தது. பின்னும், தளர்ச்சியடையாத தைரியமுள்ளவனான பீமன் முந்தினகிலேசத்தை நினைத்துக்கொண்டு மூன்றம்புகளாலே விசாலாக்ஷனுடைய தலையை அறுத்துப் பூமியில் தள்ளினான். பீமன் சிறந்த வில்லாளியான மஹோதரனை நடுமார்பில் நாராசத்தினால் அடித்தான். அந்த மஹோதரன் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான். பீமன் யுத்தத்தில் ஒருபாணத்தினாலே ஆதித்யகேதுவினுடைய கொடியை அறுத்துவிட்டு மிக்க கூர்மையுள்ள பல்லத்தினாலே அவன் தலையையும் அறுத்தான். பிறகு, பீமன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு சிறிது வளைந்தகணுக்களுள்ள ஓரம்பினாலே பஹ்வாசியை அடித்து யமனுடைய வீட்டிற்கனுப்பினான். பிறகு, உம்முடைய மற்றக் குமாரர்கள் ஸபையில் சொன்ன பீமனுடைய வார்த்தையை உண்மையென்றெண்ணி வேகமாக ஓடினார்கள். பிறகு, துரியோதனராஜன், பிராதாக்களுடைய துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு, உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களைப் பார்த்து, 'இந்தப் பீமனைக் கொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு, சிறந்த வில்லாளிகளான இந்த உமது புத்திரர்கள் பிராதாக்கள் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்து, 'பேரறிவாளரான விதுரர் முன்பு ஹிதமும் குற்றமற்றதுமான எந்த வார்த்தையைச் சொன்னாரோ திவ்ய தர்சியான அந்த மஹானுபாவருடைய அந்த வசனத்தின் பலன் இதோ நன்றாக அடையப்பட்டுவிட்டது' என்று அந்த வசனத்தை நன்றாக நினைத்தார்கள். யதார்த்தமானதும் மகிமைதங்கியதுமான முன்னமே சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தையை நீர் லோபத்தையும் மோகத்தையும் அடைந்து புத்திரர்களிடத்திலுள்ள பிரீதியினாலே நினையாமலிருந்துவிட்டீர். மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் பலசாலியுமான பாண்டவன், கௌரவர்களைக் கொல்லுதலால், உமது புத்திரர்களுடைய வதத்தின்பொருட்டு நிச்சயமாகத் தோன்றியிருக்கிறான். பிறகு, துர்யோதனராஜன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரையடைந்து அதிகமான துக்கத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு மிகவுந் துன்பமுற்றுப் பின்வருமாறு புலம்பலானான்.

'யுத்தத்தில் பீமஸேனனாலே சூரர்களான என்னுடைய ஸகோதரர்கள்' கொல்லப்பட்டார்கள்; அவ்வாறே, முயற்சிசெய்கின்ற மற்ற எல்லா ஸைனிகர்களும் கொல்லப்படுகிறார்கள். தேவரீரோ நடுநிலைமையிலிருந்துகொண்டு எப்பொழுதும் எம்மை உபேக்ஷை பண்ணுகிறீர். அவ்விதமான யான் கெட்ட வழியை அடைந்துவிட்டேன். என்னுடைய இந்தத் துரதிர்ஷ்டத்தைப் பாரும்' என்றான். இந்தக் கொடிய வார்த்தையைக்கேட்டு உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் கண்களில் நீர் ததும்பத் துர்யோதனனைப்பார்த்து, 'அப்பா! முன்பு என்னாலும் த்ரோணராலும் விதுரனாலும் கற்பினால் புகழப்பட்டவளான காந்தாரியினாலும் இந்த விஷயம் உரைக்கப்பட்டது. அதை நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லை. பகைவர்களை அழிப்பவனே! என்னால் முன்னமே சபதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யுத்தத்தில் நானாவது அன்றி ஆசார்யரான த்ரோணராவது எவ்விதத்தாலும் ஏவத்தக்கவர்களல்லர். துரியோதன! நான் உனக்கு இவ்விஷயத்தை ஸத்யமாக உரைக்கிறேன். பீமன் யுத்தத்தில் தார்த்தராஷ்டிரர்களுள் எவனெவனைப் பார்ப்பனோ அவனவனை யுத்தத்தில் நிச்சயம் கொல்லப்போகிறான். அப்படிப்பட்ட நீ உறுதியாயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் திடமான புத்தியைச் செலுத்தி ஸ்வர்க்கத்தை முக்கியமாக அடையத்தக்க கதியென்றெண்ணிப் பார்த்தர்களுடன் ரணகளத்தில் யுத்தம்செய். பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்கள். பாரத! ஆதலால், யுத்தத்தில் ஸ்திரமான எண்ணத்தைவைத்து யுத்தம்செய்' என்று கூறினார்' என்றான்.

எண்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களுடைய வதத்தைக் கேட்டுத் துக்கித்தது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! ஒருவனாலே என்னுடைய அனேக புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரும் த்ரோணரும் கிருபரும் என்ன செய்தார்கள்? ஸஞ்சய! நாள்தோறும் என் புத்திரர்கள் க்ஷயமடைகிறார்கள். எல்லாவிதத்தினாலும் என் புத்திரர்களைத் தெய்வத்தால் மிகவும் கெடுக்கப்பட்டவர்களென்றே நான் எண்ணுகிறேன். என்னுடைய எல்லாப் புத்திரர்களும் வெல்லப்பெறுகிறார்களேயன்றி வெற்றியைப்பெறவில்லை. ஐயா! பின்வாங்காத சூரர்களான பீஷ்மர், த்ரோணர், மஹாத்மாவான கிருபர், ஸோமதத்த குமாரன்,

வீரனான பகதத்தன், அஸ்வத்தாமா, மற்றுமுள்ள சூரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கிடையிலிருந்தும் என்னுடைய குமாரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்படுதலால் துரதருஷ்டத்தைத்தவிர வேறு என்ன இருக்கத் தக்கது? மந்தனான துர்யோதனன் முன்புசொல்லப்பட்டதை அறியவில்லை. ஐயனே! எப்பொழுதும் நன்மையை விளைவிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு என்னாலும் பீஷ்மராலும் விதுரனாலும் காந்தாரியினாலும் முன்பு தடுக்கப்பட்டும் துர்புத்தியுள்ள துர்யோதனன் மோகத்தினாலே தெரிந்துகொள்ளவில்லை அதனுடைய பயன் இதோ வந்துவிட்டது பீமஸேனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு புத்தியில்லாத என்பிள்ளைகளை யுத்தத்தில் நாடோறும் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்புகிற காரணத்தினால், விதுரனுடைய மிகச் சிறந்த அந்தவாக்கியமானது இப்பொழுது பலித்து விட்டது. 'பிரபுவே! சூதாட்டத்தினின்றும் பிள்ளையைத் தடு. பாண்டவர்களுக்குத் துரோகம் செய்யாதே' என்று அப்பொழுது உரைக்கப்பட்ட வார்த்தையை நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை அந்த அந்த விஷயத்தையே உரைக்கின்றவர்களும் நன்மையைத் தேடுவதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான ஸுஹ்ருத்துக்களுடைய வாக்கியத்தை, சாகப்போகிறவன் பத்தியமான ஔஷதத்தை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளானோ அவ்வாறே முற்காலத்தில் நான் கேட்கவில்லை நன்றாக எடுத்துரைக்கப்பட்ட அந்தவசனமானது இதோ வந்துவிட்டது விதுரன், துரோணர், பீஷ்மர், ஹிதத்தைத்தேடுவதில் முயற்சியுள்ள மற்றவர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய பத்தியமான வார்த்தையை அனுஷ்டிக்காமல் கௌரவர்கள் நாசமடைகிறார்கள். ஸஞ்சய! அப்படிப்பட்ட இந்தவிஷயம் முந்தியேசென்றுவிட்டது. ஆதலால், எவ்வாறு யுத்தம்நடந்ததோ அதை உள்ளபடி எனக்கு உரைப்பாயாக' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'ராஜரே! மத்தியான்னகாலத்தில் மிகவும் அதிக பயங்கரமாயுள்ளதும் உலகங்களுக்கு க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான யுத்தமானது நடந்தது சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று அதைக் கேளும். பிறகு, எல்லாச் சேனைகளும் தர்மபுத்திரருடைய ஆஜ்ஞையினால் பீஷ்மரையே கொல்லவிரும்பிப் பரபரப்புடன் எதிர்த்துநின்றன. திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, மகாரதனான ஸாத்யகி இவர்கள் ஸைனியங்களுடன் கூடியவர்களாகப் பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். விராடனும் துருபதனும் எல்லா ஸோமகர்களோடுங்கூடி யுத்தத்தில் மஹாரதரான பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். கேகயர்கள், திருஷ்டகேது, கவசமணிந்தவனான குந்திபோஜன் இவர்கள் ஸைனியங்களுடன் சேர்ந்து பீஷ்மரையே

எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனன், த்ரௌபதிகுமாரர்கள், வீர்யமுள்ள சேகிதானன் ஆகிய இவர்களெல்லோரும் துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட எல்லா அரசர்களையும் எதிர்த்தார்கள். அவ்வாறே, சூரனான அபிமன்யுவும் மஹாரதனான ஹிடிம்பாபுத்திரனும் அதிக குரோதமுள்ளவனான பீமஸேனனும் கௌரவர்களை எதிர்த்தோடினார்கள். [1] மூன்று வகுப்பாகப் பிரிந்திருக்கின்ற பாண்டவ வீரர்களாலே யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, கௌரவர்களாலும் யுத்தத்தில் சத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். ரதிகர்களுள் சிறந்த துரோணரோ அதிககோபமூண்டு ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் கூடின ஸோமகர்களை யமனுடையவீட்டிற்கு அனுப்ப நோக்கங்கொண்டு எதிர்த்தோடினார். வில்லாளியான துரோணராலே யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கு அந்த ரணகளத்தில் பெரும்போர் நடந்தது. துரோணராலே அந்த யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்டுப் புரளுகிற அனேகக்ஷத்திரியர்கள் வியாதியினால் வருத்தப்படும் மனிதர்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். கூக்குரலிடுகிறவர்களும் ரோதனம் செய்கிறவர்களும் உரக்கக் கத்துகிறவர்களுமான யுத்தவீரர்களுடைய சப்தமானது பசியினால் வருந்துகின்ற மனிதர்களுடையசப்தம்போல ஒய்வில்லாமற்கேட்டது. அவ்வாறே, மிக்க பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு வேறொரு காலன்போலக் கௌரவர்களுக்குக் கோரமான துன்பத்தைச் செய்தான். அந்த மஹாயுத்தத்தில் ஒன்றோடொன்று கொல்லப்படுகிற ஸைன்யங்களிடத்தினின்று ரக்தவெள்ளத்தோடு பெருகுகின்ற கோரமான நதியானது தோன்றியது. கோரரூபமுள்ளதும் பெரிதுமான அந்தக் கௌரவ பாண்டவயுத்தமானது யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுவதாயிற்று. பிறகு, பீமன்கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் விசேஷித்து வேகத்துடன் யானைப்படையைநாடி (அதனை) மிருத்யுவினிடத்துக்கு அனுப்பினான். அந்தரணகளத்தில் பீமனால் யானைகள் நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தன; வீரிட்டன; சிதறின; திக்குகளில் எல்லாப்பக்கத்திலும் நிலைதவறிச் சுற்றின. துதிக்கை அறுபட்டவைகளும் அங்கங்கள் அறுபட்டவைகளுமானபெரிய யானைகள் பயந்து அன்றிற்பக்ஷிகள்போல அலறிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, நகுலனும் ஸஹதேவனும் குதிரைப்படையை எதிர்த்தார்கள். பொன்னாலாகிய தலையலங்காரங்களையும் மற்ற ஆபரணங்களையும் மேல் விரிப்புக்களையும்

[1] அபிமன்யு கடோத்கசன் பீமஸேனன் இம்மூவருடனும் மூன்றுவிதமாக ஸேனைகள் பிரிந்துசென்றபடியால் மூன்று வகுப்பு.

அணிந்த அந்தக் குதிரைகள் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் கொல்லப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. விழுகின்ற குதிரைகளாலே யுத்தபூமி பரப்பப்பட்டது. யுத்தபூமியானது பற்பல ரூபங்களையுடையவைகளும் நாசத்தையிழந்தவைகளும் பெருமூச்சு விடுகின்றவைகளும் கதறுகின்றவைகளும் உயிரையிழந்தவைகளுமான குதிரைகளாலே விளங்கியது. அர்ஜுனனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்படும் அரசர்களாலே ஆங்காங்கு யுத்தபூமி பயங்கரமாக விளங்கியது. ஒடிக்கப்பட்டிருக்கிற ரதங்களாலும் த்வஜங்களாலும் அறுக்கப்பட்டும் ஒடிக்கப்பட்டுமிருக்கிற பெரிய ஆயுதங்களாலும் சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் மிக்க ஒளி பொருந்தின குடைகளாலும் மாலைகளாலும் பொன்னாபரணங்களாலும் தோள்வளைகளாலும் குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் புரட்டித்தள்ளப்பட்டிருக்கிற தலைப்பாகைகளாலும் எல்லாப் பக்கங்களிலுமுள்ள கொடித்துணிகளாலும் மங்களகரமான அண்டை மரங்களாலும் கட்டுக்கயிறுகளாலும் குதிரைகளைக் கட்டும் கயிறுகளாலும் நிரப்பப்பட்ட யுத்த பூமியானது வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பங்களால் இறைக்கப்பட்ட பூமிபோல விளங்கியது. சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மரும் ரதிகர்களுள் உத்தமரான துரோணரும் அச்வத்தாமாவும் கிருபரும் கிருதவர்மாவும் இன்னும் மற்றப் போர்வீரர்களும் கோபத்துடனிருக்கும் ஸமயத்தில், பாண்டவர்களைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் இவ்வாறே நாசமுண்டாகியது; உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் நாசமுண்டாயிற்று.

தொண்ணூறாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(இராவான் சகுனியினுடைய சகோதரர்களைக் கொன்றதும், அலம்புஸன் இராவானைக் கொன்றதும்.)

மஹாராஜரே! பயங்கரமும் சிறந்த வீரர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில், செல்வப் பெருக்குள்ளவனும் ஸுபல புத்திரனுமான சகுனியானவன் பாண்டவர்களை நன்றாக எதிர்த்து வந்தான். பகைவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் ஸாத்வத வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனுமான கிருதவர்மாவும் அவ்வாறே யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்தான். பிறகு, அர்ஜுனனுக்குப் புத்திரனும் பலசாலியும் அதிக ஊக்கமுள்ளவனும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனும் காந்தியுள்ளவனும் சிறந்த வீர்யமுடையவனும் புத்திசாலியுமான பார்த்தனாலே நாகராஜனுடைய கன்னிகையினிடத்தில்

உண்டானவனுமான இராவான், காமபோஜ தேசத்தில் தோன்றிய குதிரைகளுள் சிறந்தவைகளும் நதீஜம் மஹீஜம் என்பவைகளும் ஆரட்ட தேசத்திலும் ஸிந்து தேசத்திலும் வனாயுதேசத்திலும் பிறந்தவைகளும் வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் மலைகளில் வசிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளுடைய பெரும்படைகளாலும் தித்திரி தேசத்தில் தோன்றியவைகளும் [1] பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நல்ல கவசமுள்ளவைகளும் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவைகளும் காற்றுப்போன்ற வேகமுள்ளவைகளும் சிறந்தவைகளுமான இன்னும் மற்ற அனேகம் குதிரைகளாலும் சூழப்பட்டுச் சத்துரு சேனையை எதிர்த்தான். கருடனால் பார்த்தா கொல்லப்பட்டிருக்குமதருணத்தில் இரக்கப்படத்தக்கவளும் பேதைமையுற்றவளும் புத்திரனில்லாதவளுமான அந்த உலூபிகையானவள் மஹாத்மாவான ஐராவதநாகனாலே அர்ஜுனனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள். பார்த்தன் மன்மதனுக்கு உடன்பட்டவளான அவளையும் [2] கார்யார்த்தமாகக் கைக்கொண்டான். இவ்வாறு இந்த அர்ஜுன் புத்திரனை இராவான் [3] பரக்ஷேத்திரத்தில் உண்டு பண்ணப்பட்டான். அவன், அர்ஜுனனிடத்திலுள்ள த்வேஷத்தினால் துராத்மாவான அச்வஸேனனென்னும் சிறிய தகப்பனால் விலக்குண்டு, தாயான உலூபிகையினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு நாகலோகத்தில் வளர்ந்தான். உண்மையான பராக்ரமமுள்ளவனும் நாகர்களுள் சிரேஷ்டனுமான இந்த இராவான், அர்ஜுனன் ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றிருக்கிறானென்பதைக்கேட்டு ஆகாயத்தில் கிளம்பி விரைவாக இந்திரலோகம் சென்றான். மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் உறுதியான வலிமையுள்ளவனுமான அந்த இராவான் மனக்கவலையற்றுப் பிதாவை அடைந்து வணக்கத்துடன் கைகூப்பி நமஸ்காரம் செய்தான் மகாத்மாவான அர்ஜுனனிடத்தில், 'பிரபுவே! யான் இராவான், உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டும். நான் உங்களுடைய புதல்வன்' என்று தன்னைத் தெரிவித்துக்கொண்டான்; தன் தாயோடு அவனுக்கு நேசமுண்டான் விதத்தை முழுதும் தெரிவித்தான். அஃதனைத்தையும் நடந்தபடி பாண்டவன் நினைத்துக்கொண்டான் பார்த்தனும், குணங்களால் தனக்கு ஒப்பான புத்திரனைக் கட்டிக்கொண்டு பிரீதியுடன் தேவராஜனுடைய அரண்மனைக்கு அழைத்துச்சென்றான் மிக்கவைவன்மையுள்ள அந்த இராவான் தேவலோகத்தில அர்ஜுனனால் அப்பொழுது தன்னு

1 இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன.
2 'பார்யார்த்தம்' என்பது வேறுபாடம். 3 பிறன் மனைவி.

டையுங்காயத்தை உத்தேசித்துப் பிரீதியுடன் கட்டளையிடப்பட்டான் நரசிரேஷ்டனும் புலிக்குச்சமமான விக்கிரமமுள்ளவனுமான அவனும் அர்ஜுனனை நோக்கி, 'மாசற்றவரே! நான் இருக்கிறேன் நான் உங்களுக்குக் கிங்கரனாகவும் புத்திரனாகவுமிருக்கிறேன் நீங்கள் எல்லா விதத்தாலும் என்னை நோக்கிக் கட்டளையிடலாம். யான் உங்களுக்கு எந்தவிருப்பத்தை நிறைவேற்றவேண்டும்? நீங்கள் எந்த அபீஷ்டத்தை இச்சிக்கிறீர்கள்?' என்று அப்பொழுது சொன்னான். இந்திரகுமாரனான அர்ஜுனன் புத்திரனான அந்த இராவானை அன்புடன் கட்டிக்கொண்டு அவனை நோக்கி, '(பகைவர்களுடைய) காவத்தையழிப்பவனே! (என்காரியங்களைப்) பிரீதியோடு செய்யக்கடவாய், (என்னிடம்) அன்போடிருக்கக்கடவாய். யுத்தசமயம் நேர்ந்தபொழுது நீ எமக்கு உதவிசெய்யவேண்டும்' என்று மறுமொழிகூறினான் இராவனும், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லி யுத்தகாலத்தில் இங்குவந்தான், விரும்பத்தக்க நிறமுடையவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான குதிரைகளாலே சூழப்பட்டவனாக விளங்கினான். ஸ்வர்ணாபரணங்களையுடையவைகளும் பற்பலநிறமுள்ளவைகளும் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அந்தக்குதிரைகள் பெருங்கடலில் அன்னப்பறவைகள்போல (யுத்தகளத்தில்) விரைவாகத் துள்ளிக்குதித்தன. அந்தக்குதிரைகள் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளான உமது குதிரைக்கூட்டங்களை நாடி மார்புகளோடுமார்புகளையும் மூக்குக்களோடுமூக்குக்களையும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டும் அதிகவேகத்தால் அடிக்கப்பட்டும் விரைவாக யுத்தபூமியில் விழுந்தன. அந்தக் குதிரைக்கூட்டங்கள் ஒன்றோடொன்று அவ்வாறு (மோதி) விழுவதனால், கருடன் பறக்குங்காலத்தில் கேட்கப்படுவதுபோலக் கோரமான சப்தம் கேட்கப்பட்டது அவ்வாறே, உம்முடைய குதிரைவீரர்கள் எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள். கைகலந்து மிகநெருங்கினயுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில், இருதிறத்துச்சேனையிலுமுள்ள குதிரைக்கூட்டங்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் உயிரையிழந்தன. ஒருவரையொருவர் வெட்டிக்கொள்ளுகின்ற சூரர்கள் பாணங்களை இழந்தும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டும் சிரமத்தினால் மிகவருத்தப்பட்டும் நாசத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, குதிரைப்படையழிந்து சிறிதுமிகுந்திருக்கும்பொழுது, சூரர்களான ஸௌபலனுடைய இளையஸஹோதரர்கள் காற்றுப்போல வேகமாகத்தாக்குகின்றவைகளும் வேகத்தில் காற்றுக்கொப்பானவைகளும் பலத்தினால் நிறைந்தவைகளும் யௌவனமுள்ளவைகளுமான உத்தமமானகுதிரைகளின்மீதேறிக்

கொண்டு யுத்தமுனையில் வெளிப்பட்டார்கள். பலத்தினால் நிறைந்தவர்களும் ஸன்னாஹமுடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும் பயங்கரமான ரூபத்தையுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான கஜன், கவாக்ஷன், விருஷகன், சர்மவான், ஆர்ஜவன், சுகன் என்னும் இந்த ஆறுவர் சகுனியினாலும் அதிகபலமுள்ள தங்களைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களாலும் சூழப்பட்டுப் பெரும்படையினின்று வெளிப்பட்டார்கள். அதிகமான பலமுள்ளவர்களும் விஜயத்தைவிரும்புகின்றவர்களும் யுத்தத்தில்கெட்டமதங்கொண்டவர்களுமான அந்தக்காந்தாரவீரர்கள் ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பி ஸந்தோஷத்துடன் அப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாத பாண்டவசேனையைப் பிளந்துகொண்டு பிரவேசித்தார்கள். புகுகின்ற அந்தக்காந்தாரவீரர்களைக்கண்டு அப்பொழுது வீர்யவானான இராவானும் யுத்தத்தில் விசித்திரமான குதிரைகளின்மீதிருக்கின்ற தன்னைச்சேர்ந்த வீரர்களைப்பார்த்து, 'துணைவீரர்களுடனும் வாகனங்களுடனுங் கூடின துர்யோதனனைச்சேர்ந்த இந்த யுத்தவீரர்களனைவரையும் யுத்தத்தில் கொல்லத்தக்க உபாயத்தை நீங்கள் செய்யவேண்டும்' என்றுகட்டளையிட்டான். இராவானுடைய அந்த யுத்தவீரர்களனைவரும், 'அங்ஙனமே செய்கிறோம்' என்றுசொல்லிவிட்டு, பகைவர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாததான அந்தக்காந்தாரர்களுடையபடையை நாசம்செய்தார்கள். யுத்தத்தில் (இராவானுடைய) படையினாலே நாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்தப்படையைக்கண்டு ஸுபலனுடைய புத்திரர்களனைவரும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இராவானுக்கெதிரிற் சென்று நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அந்தசூரர்கள் ஒருவரையொருவர் தூண்டியும் கூர்மையானஈட்டிகளாலே (இராவானைக்) குத்தியும் மிகுந்தகுழப்பத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் விரைவாக ஓடினார்கள். பிறகு, வேணுகமென்கிற ஆயுதங்களாலே அடிக்கப்பட்டயானைபோல மிக்கபலசாலிகளான சூரர்களாலே கூர்மையுள்ளஈட்டிகளால் பிளக்கப்பட்டவனும் பெருகுகின்ற ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவனும் மார்பிலும் முதுகிலும் இரண்டு விலாவிலும் அனேகர்களாலேமிகவும்அடிக்கப்பட்டவனும் ஒருவனாகத்தனித்திருப்பவனுமான இராவான் தைரியத்தால் வருத்தம் அடையவில்லை. சத்துருபட்டணங்களைஜயிப்பவனான இராவானும் மிகுந்தகோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கூர்மையான அம்புகளாலே அவர்களனைவரையும் அடித்து மோகிக்கச்செய்தான் சத்துருக்களை அடக்குபவனான இராவான் பலத்தினால் தன்சரீரத்தினின்று ஈட்டிகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு ரணகளத்தில் அந்தஈட்டிகளாலேயே

ஸௌபலர்களை அடித்தான். கூர்மையான கத்தியை உருவிப்பிடித்துக் கேடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே யுத்தத்தில் ஸுபல புத்திரர்களைக் கொல்ல எண்ணி விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, மீண்டுவந்திருக்கின்ற பிராணனையுடையவர்களான அந்த ஸுபலபுத்திரர்களனைவரும் கோபத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவர்களாக இராவானை நோக்கி எதிர்த்தோடினார்கள். இராவானும் யுத்தத்தில் கத்தியினால் கைத்தேர்ச்சியைத் தேவர்களும் மனிதர்களும் காணச்செய்துகொண்டு எதிர்த்தான். பிறகு, வேகமாகச் செல்லுகின்ற குதிரைகளோடு ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த ஸுபல புத்திரர்களனைவரும் லாகவத்துடனே ஸஞ்சரிக்கின்ற இராவானுக்குத் துன்பத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை அடையவில்லை. பிறகு, ரணகளத்தில ஆகாயத்தினின்று குதித்துப் பூமியிலிருக்கின்ற இராவானை ஸௌபலர்களெல்லோரும் அதிகமாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பிடிப்பதற்குத் தொடங்கினார்கள். பிறகு, சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றவனான இராவான் கத்தியைக் கையிலகொண்டு தன்னருகில் வந்தவர்களும் அஸ்திரங்களைக் கையிலகொண்டவர்களுமான அந்தக் காந்தார வீரர்களுடைய அவயவங்களையும் எல்லாருடைய ஆயுதங்களையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையும் அறுத்தான். (அங்குள்ள வீரர்கள்) அங்கங்கள் அறுக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து பூமியில் விழுந்தார்கள். பலவாறாக உடல் முழுதும் மிகவும் வெட்டப்பட்ட விருஷகனோ வீரர்களை வெட்டுகிறவனும் மிகவும் பயங்கரனுமான அந்த இராவானிடத்தினின்று விடுபட்டான். பிறகு, கீழே விழுந்திருக்கின்ற அவர்களனைவரையுங் கண்டு பயந்தவனான துரியோதனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கொடிய உருவமுள்ளவனும் பெரிய வில்லைக் கையில் ஏந்தியவனும் மாயாவியும் பகைவர்களைத் துன்பஞ்செய்கின்றவனும் முன்பு பகாஸுரனைக்கொன்றதனால் பீமஸேனனுக்கு வைரியும் ராக்ஷஸனுமான [1] ஆர்ச்யச்ருங்கியை நோக்கி, அவனருகில ஓடி, 'வீர! பலமுள்ளவனும் மாயையையுடையவனுமான இந்த அர்ஜுன குமாரனை இராவான் எனக்கு அப்பிரியமான காரியஞ் செய்வதற்காக எனக்குப் பலக் குறைவை உண்டுபண்ணிவிட்டான், பார். ஐயனே! நீயும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸ்பாவமுடையவனாகவும் மாயா சாஸ்திரத்திலும் ஸமர்த்தனாகவும் பார்த்தனோடுண்டுபண்ணப்பட்ட விரோதத்தையுடையவனாகவுமிருக்கிறாய். ஆதலால், இவனை நீ யுத்தத்தில் கொல்' என்று கூறினான். கோரமான தோற்றத்தையுடைய ராக்ஷஸன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று ஒப்புக்கொண்டு யௌவனமுள்ள இராவானிருக்குமிடத்திற்கு ஸிம்மநாதத்தோடு சென்றான். அந்த

1 இவனே அலம்புஸன்.

ஆர்ஶ்யசிருங்கி யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களும் பளபளப்பான கட்டி களைக் கொண்டு போர்புரிகின்றவர்களும் வீரர்களும் சத்துருக்களை நன்றாக அடிக்கின்ற தன்மையுடையவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தவர் களுமான தன் சேனையிலுள்ள போர்வீரர்களால் சூழப்பட்டவனாக மரித்துப்போக நிச்சயித்திருக்கின்ற சிறந்த இரண்டாயிரம் குதிரை களுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் மஹா பலசாலியான இராவானைக் கொல்லக் கருதி அவனை எதிர்த்தான் பராக்கிரமசாலியும் பகைவர் களை அழிக்கின்றவனுமான இராவானும் மிகுந்த கோபங்கொண்ட வனாகத் தன்னைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனான ராக்ஷஸனை விரைவாக எதிர்த்தான். அவ்வாறு, இராவான் தன்னை எதிர்த்து வருவது கண்டு, பிறகு, மிக்க பலசாலியான ராக்ஷஸன் விரைந்து மாயையை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தொடங்கினான். பயங்கரமான உருவமுள்ளவர்களும் சூலங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களு மான ராக்ஷஸர்களாலே நன்கு ஏறப்பட்டிருப்பவைகளும் மாயா மயங்களுமான (இராவானுக்கு எவ்வளவு குதிரைகளுண்டோ) அவ் வளவு குதிரைகளை அந்த ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்டன. மிக்க கோபமுள்ளவைகளும் நன்றாக அடிக்கும் திறமையுடைய வைகளுமான அந்த இரண்டாயிரம் குதிரைகளும் (இராவானு டைய குதிரைகளை) எதிர்த்து அதிசீக்கிரத்தில் ஒன்றையொன்று யமலோகத்தை அடையும்படி செய்தன. அச்சேனை கொல்லப்பட் டவுடன், யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவர்களான அவர்க ளிருவரும் விருத்திரனும் இந்திரனும்போல யுத்தத்தில் எதிர்த்து நின்றார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனும் எதிர்த்தோடிவருகின்றவனுமான ராக்ஷஸனைக்கண்டு மஹா பலசா லியான இராவானும் மிகுந்த பரபரப்புடன் எதிர்த்து ஓடினான். கெட்ட மதமுள்ளவனான இராவானும் ரணகளத்தில் ஸமீபத்தை அடைந்தவனான அந்த ஆர்ஶ்யசிருங்கியினுடைய ஜ்வலிக்கின்ற வில் லையும் கேடகத்தையும் கவசத்தையும் வாளினால் துண்டாக்கினான் அந்த ஆர்ஶ்யசிருங்கியானவன் வில் அறுக்கப்பட்டதைக் கண்டு அதிககோபங்கொண்டு இராவானை மாயையினால்மோகிக்கச்செய்து கொண்டு வேகத்துடன் ஆகாயத்தில் கிளம்பினான். பிறகு, எல்லா மர்மங்களையும் அறிந்தவனும் தன்னிஷ்டப்படி ரூபத்தை யெடுத் துக்கொள்ளும் சக்தியுடையவனும் அணுக முடியாதவனுமான இராவானும் ஆகாயத்தில் கிளம்பி ராக்ஷஸனை மாயைகளால் மோகிக்கச்செய்து அம்புகளாலே அவனுடைய அவயவங்களைப் பிளந்தான். அவ்வாறாக அந்த ராக்ஷஸ ஶ்ரேஷ்டன் அம்பு களால் வெட்டப்பட்டு (உயிரை யிழந்தும்) மறுபடியும் மறு படியுந் தோன்றினான்; யௌவனத்தையும் அடைந்தான்.

அந்த ராக்ஷஸர்களுக்கு மாயையும் இஷ்டப்படி வயதையும் ரூபத்தையும் எடுப்பதும் இயற்கையானவை. இவ்வாறு அந்த ராக்ஷஸனுடைய அங்கம் அறுக்க அறுக்க (மறுபடியும் மறுபடியும்) உண்டாயிற்று. மிக்க கோபங்கொண்ட இராவானும் மஹா பலசாலியான அந்த ராக்ஷஸனை ஆர்ஷ்யச்ருங்கியைக் கூர்மையுள்ள கோடாலியினாலே அடிக்கடி வெட்டினான். பலசாலியான அந்த இராவானாலே மரம்போல வெட்டப்படுகின்ற வீரனான அந்த ராக்ஷஸன் கோரமாகச் சப்தித்தான். அந்தச் சப்தமானது எங்கும் நெருங்கியதாயிற்று. கோடாலியினால் வெட்டப்பட்ட ராக்ஷஸன் அதிகமாக ரக்தத்தைப் பெருக்கினான். பிறகு, பலசாலியான அவன் கோபங்கொண்டான்; யுத்தத்தில் வேகத்தையும் வெளியிட்டான். பிறகு, ஆர்ஷ்யச்ருங்கியானவன் யுத்தத்தில் பலசாலியான சத்துருவைப் பார்த்து வீரனும் புகழ்பெற்றவனும் அர்ஜுன குமாரனுமான அவனை யுத்தமுனையில் மத்தியில் அங்குள்ள அனைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே கோரமான பெரிய உருவங்கொண்டு பிடிக்க ஆரம்பித்தான். அற்புதமாவான ராக்ஷஸனுடைய அந்தமாயையைக் கண்டு இராவானும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு மாயையை உண்டுபண்ண ஆரம்பித்தான். கோபத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனும் யுத்தத்தில் திரும்பாதவனுமான அந்த இராவானுடைய தாயின் வம்சம் அவனை வந்தடைந்தது. அந்த இராவான் அனேக நாகங்களாலே யுத்தத்தில் சூழப்பட்டவனாகச் சிறந்த உடலுள்ள நாகராஜனான அனந்தன்போல மிகவும் பெரிதான ரூபத்தைத் தரித்தான். பிறகு, பலவிதமான நாகங்களாலே ராக்ஷஸனை மூடினான். ஸர்ப்பங்களாலே மூடப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸச்ரேஷ்டனோ தியானஞ்செய்து கருடனுடைய ரூபத்தையடைந்து ஸர்ப்பங்களைப் பக்ஷித்தான். இராவானுடைய தாயின் வம்சமானது மாயையினால் பக்ஷிக்கப்படும்பொழுது ராக்ஷஸன் மோகித்திருக்கின்ற இராவானைக் கத்தியால் வெட்டிக் குண்டலங்களோடும் கிரீடத்தோடுங் கூடியதும் தாமரைப் புஷ்பத்திற்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பான ஒளிபொருந்தியதுமான அவனுடைய தலையைப் பூமியில் தள்ளினான். வீரனான அந்த அர்ஜுன குமாரன் ராக்ஷஸனால் கொல்லப்பட்டவுடன், அரசனோடு கூடின தார்த்தராஷ்டிரர்கள் துயர் நீங்கினவராயினர். பயங்கரமாயும் பெரிதாயுமிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட யுத்தத்தில் மறுபடியும் இரண்டு சேனைகளும் (யுத்தத்தின் பொருட்டு) கோரமாக மிக எதிர்த்தன. வேந்தரே! உம்முடைய சேனைகளுக்கும் அந்தப் பாண்டவ வீரர்களுக்கும் கைகலந்து நடந்துவரும் அந்தச் சண்டையில் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கின்ற யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் யானைகளால் கொல்லப்பட்டன. ரதத்தில்

பூட்டப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளும் யானைகளும் அந்த யுத்தத்தில் காலாட்களால் நாசம் செய்யப்பட்டன. அவ்வாறே, காலாட்களும் தேர்க்கூட்டங்களும் அநேகம் குதிரைகளும் ரதிகர்களாலே நாசஞ்செய்யப்பட்டன. அர்ஜுனனும் தன்னுடைய ஔரஸ புத்திரனை இராவான் கொல்லப்பட்டானென்பதை அறியாமல் யுத்தரங்கத்தில் சூரர்களும் பீஷ்மரை ரக்ஷிக்கின்றவர்களுமான அந்த அரசர்களைக் கொன்றான். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ருஞ்சயர்களும் யுத்தத்தில் பிராணன்களை ஹோமம் செய்பவர்களாக ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். விரிந்த கூந்தலுடையவர்களும் கவசத்தையிழந்தவர்களும் ரதங்களையிழந்தவர்களும் விற்கள் அறுக்கப்பட்டவர்களுமான அந்த வீரர்கள் ஒன்றுகூடி ஒருவரோடொருவர் கைகளால் போர் புரிந்தார்கள். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்ற பீஷ்மர் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நடுங்கச்செய்துகொண்டு உயிரில்லாதவைகளைப் பிளக்கின்ற அம்புகளாலே மஹாரதர்களை அடித்தார். அந்தப் பீஷ்மரால் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் அநேக மனிதர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, யானைகளும் குதிரை வீரர்களும் தேராளிகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன. அந்த யுத்தத்தில் இந்திரனுடைய [1] பராக்கிரமத்தைப் போல அத்யாச்சரியகரமாயுள்ள பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தை நாங்கள் கண்டோம். அவ்வாறே, பீமஸேனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் வில்லாளியான ஸாத்யகி இவர்களுடைய யுத்தமானது ரணகளத்தில் பயங்கரமாக நடந்தது. துரோணருடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு பாண்டவர்கள் பயத்தை அடைந்தார்கள். யுத்தத்தில் துரோணரால் அடிக்கப்படுகின்ற வீரர்கள், 'துரோணர் ஒருவரே யுத்தத்தில் எல்லாச்சேனைகளையும் கொல்வதற்குச் சக்தியுள்ளவர்; அவ்வாறிருக்க, பூமியிலுள்ள சூரர்களாலும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் துரோணர் சத்துரு வீரர்களை ஜயிப்பதில் யாது ஸந்தேகம்?' என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு பயங்கரமான யுத்தம் நடந்துவருமளவில், இரண்டு ஸேனைகளிலும் சூரர்கள் ஒருவரையொருவர் பொறுக்கவில்லை. வில்லாளிகளான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களும் பாண்டவ வீரர்களும் கோபத்துடன் ராக்ஷஸர்களாலும் பூதங்களாலும் ஆவேசிக்கப்பட்டவை போன்ற பெரிய ஸைனியங்களுடன் சேர்ந்து போர் புரிந்தார்கள். தேவாஸுர யுத்தம் போலே விளங்குகின்ற அந்த யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களுள் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள நினைப்பவன் ஒருவனையும் நாங்கள் காணவில்லை' என்று கூறினான்.

---

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது

தொண்ணூற்றேராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனனுக்கும் கடோத்கசனுக்கும் யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! இராவான் கொல்லபபட்டது கண்டு மஹாரதர்களான பார்த்தர்கள் யுத்தத்தில் யாதுசெய்தனர்? அதனை எனக்குச் சொலவாயாக' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'அரசரே! யுத்தத்தில் இராவான் கொல்லப்பட்டது கண்டு, பீமஸேனனுடைய குமாரனை கடோத்கசனென்கிற ராக்ஷஸன் மிகபபெரிதான சப்தத்துடன் காஜித்தான். கர்ஜிக்கின்ற அநதக் கடோத்கசனுடைய சப்தததினால் ஸமுத்ரததை ஆடையாக உடையதும் மலைகளோடும காடுகளோடுங் கூடினதுமான பூமியானது அப்பொழுது மிகவும் நடுக்கமுற்றது அநதஸமயத்தில் அநதச் சப்தத்தினால் எதிரொலியிடும்படி செய்யபபட்டிருக்கிற ஆகாயமும் எல்லாத் திக்குக்களும் திக்கோணங்களும் விரைவாக நடுக்கமுற்றன. மிகப்பெரிய அந்த ஒலியைக்கேட்டு உமது ஸைன்யத்துக்குத் தொடைகளை அசைக்கமுடியாம லிருத்தலும் நடுக்கமும் வெயர் வையு முண்டாயின. உமமைச் சேர்நதவாகள் அனைவருமே வாடிய மனத்துடன் சிங்கததினிடமிருந்து பயநத யானைகள்போல மிக நடுங்கினார்கள். ராக்ஷஸன் இடிபோலப் பெரியஸிம்மநாதம் செய்து ஜ்வலிககின்ற சூலத்தைக கையிலெடுத்து அதிக பயங்கரமான ரூபத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு மிக்ககோபமுண்டவனாகவும் [1] கால னுக்கும் [2] அந்தகனுக்கும் [3] யமனுக்கும் ஒப்பானவனாகவும் பற்பல ஆயுதங்களை ஏநதிய ராக்ஷஸ சிரேஷ்டர்களால் சூழப்பட்டவனாக வும் (உமது ஸேனாவீரர்களை)நாற்புறங்களிலும் துன்பஞ்செய்தான். எதிர்த்து வருகின்றவனும மிக்க கோபங்கொண்டவனும் பயங்கர மான தோற்றமுடையவனுமான அநதக் கடோத்கசனைக் கண்டு அவனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினாலே கௌரவஸேனை பெரும்பாலும் யுத்தத்தில் விருப்பமற்றதாகச் செய்யப்பட்டது. பிறகு, துரியோதனராஜன் பெரிதான வில்லைக் கையிலேந்தி ஸிம் மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு கடோத்கசனுடைய அரு கில் ஓடினான். துரியோதனனுக்குப் பின்புறத்தில் மதப்பெருக்

---

1 சாந்திபர்வம் ௬௬௪-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க. 2 முடிவைச்செய்பவன்.
3 " " " "

குள்ளவைகளும் மலைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பதினாயிரம் யானைகளோடு வங்கதேசாதிபன் தானே தொடர்ந்து சென்றான். யானைப்படையினால் சூழப்பட்டுத் தன்னை நோக்கி வருகின்ற உம்முடைய புத்திரனான அந்தத் துரியோதனனைக் கண்டு அந்த ராக்ஷஸன் கோபங்கொண்டான். பிறகு, ராக்ஷஸர்களுக்கும் துரியோதனனுடைய சேனைக்கும் கைகலந்ததும் மயிர்க் கூச்சத்தையுண்டு பண்ணுவதுமான பெரும்போர் நடந்தது. மேகக்கூட்டம்போலத் தோன்றின யானைப்படையைக்கண்டு மிகுந்த கோபங்கொண்ட ராக்ஷஸர்கள் மின்னலுடன் கூடிய மேகங்கள்போலச் சஸ்திரங்களைக் கையில் ஏந்திப் பற்பலவித ஸிம்மநாதங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள். அந்த வீரர்கள் அம்புகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் நாராசங்களாலும், யானையின்மீ தேறிப் போர்புரிகின்ற வீரர்களை நாசஞ் செய்துகொண்டு பிண்டிபாலங்களாலும் சூலங்களாலும் உலக்கைகளாலும் கோடாலிகளாலும் பர்வதங்களுடைய கொடுமுடிகளாலும் விருக்ஷங்களாலும் பெரியயானைகளை அடித்தார்கள். ராக்ஷஸர்களாலே வதம்செய்யப் படுகின்றவைகளும் மத்தகம் பிளக்கப்பெற்றவைகளும் ரக்தத்தைச் சொரிகின்றவைகளும் உடல்பிளக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகளை நாங்கள் கண்டோம் யானையின்மீதேறிப் போர் புரிகின்ற அந்த யுத்தவீரர்கள் அடிக்கப்பட்டு நாசமடையும்போது துரியோதனன் கோபத்திற்கு வசப்பட்டுத் தன்னுயிரையிழக்கத் துணிந்து ராக்ஷஸர்களை எதிர்த்து விரைவாக ஓடினான் சிறந்த வில்லாளியான துர்யோதனன் அரக்கர்களின்மீது கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்து அந்த யுத்தத்திலுள்ள பிரதானர்களான ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றான் மஹா பலசாலியும் உமது குமாரனுமான துரியோதனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு நான்கு பாணங்களாலே வேகவான், மகாரௌத்ரன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், பிரமாதி என்கிற நான்கு ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றான். பிறகு, அளவிட முடியாத மனோதைரியத்தை யுடையவனும் பரதகுலத்திற் பிறந்தவீரர்களுள் உத்தமனுமான துர்யோதனன் அரக்கர்களுடைய படையைக் குறித்து ஒருவராலும் நாடமுடியாத சரமாரியைப் பொழிந்தான். அதிக பலமுள்ளவனான பீமஸேனனுடைய குமாரன் உமது புத்திரனுடைய அந்தப் பெரிய செய்கையைக்கண்டு மிகக் கோபத்தோடு விளங்கினான். அந்தக்கடோத்கசன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்குச் சமமான ஒளிபொருந்திய பெரியவில்லை நாணேலியிடும்படி செய்துகொண்டு பகைவர்களை அழிப்பவனான துரியோதனனை

நோக்கி விரைவாகஓடிவநதான். உமத்துபுததிரனை துர்யோதனன், எதிரத்துவருகினறவனும காலததினுலேஸ்ருஷ்டிக்கபபட்ட அநத கனைபபோலிருக்கினறவனுமான அநதககடோதககசனைப்பாாததுச சிறிதும (பயததால்) மனவருததமடையவிலலை. பிறகு, கொடுந தன்மையுள்ளவனும சிவநதகண்களை யுடையவனுமான அந்தக கடோதககசன கோபஙகொணடு துாயோதனனைநோக்கிப பின்வரு மாறு சொலலலானுன்: 'மிககக்கொடியவனுன உன்னுலே எவாகள் நெடுஙகாலமகாட்டில ஓடடபபட்டாாகளோ அபபடிபபட்டபிதாக் களின் விஷயததிலும மாதாவின் விஷயததிலும கடனுளியாகா திருததலை நான் இபபொழுது அடையபபோகிறேன. ராஜனே! மதிகெட்டவனே! குலததில இழிநதவனே! அநதபபாண்டவர்கள கபட்மான சூதாடடததில தோலவியடைவிக்கபபடடதும, ஒரே வஸதிரம தரிததவளும வீடடுககு விலககாயிருபபவளும தருபத ராஜகுமாரியுமான கிருஷ்ணையானவள உன்னுல சபைக்குக்கொணா நது பலவாறு துன்புறுததபபடடதும, உனககுப பிரியததைசசெய் வதில விருபபமுள்ள துஷ்டனுன ஜயத்ரதன ஆசரமததில வஸிக் கின்ற அவளை என் பிதாககளை அலக்ஷயமசெயது அபகரிததததும, மறறுமுள்ளனவுமான அவமானஙகளுடைய முடிவை, நீ யுததத்தை விடடு விலகாமலிருநதால, இன்று அடையபபோகிறேன்' என்முன். ஹிடிமபாபுத்திரன் இவவாறுசொலலிப பெரியவிலலை நாணேவி செய்து பற்களால உதட்டைககடிதது இரணடுகடைவாய்களையும நககிக்கொண்டு கார்காலததில மேகமானது மழைத்தாரைகளை மலையின்மீது பொழிவதுபோலப பெரியசரமாரியைத துரியோ தனன்மீது பொழிநதான்

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கடோத்கசனுடைய யுத்தம்.)

பிறகு, அஸுராகளாலும தாஙகமுடியாத அநதசசரமாரியை ராஜசிரேஷ்டனுன துரியோதனன, பெரியயானையானது வர்ஷதா ரையைத தாங்குவதுபோல யுத்தத்தில் தாங்கினுன். பிறகு, கோப மிகுநதவனும ஸர்ப்பமபோலப் பெருமூச்சுவிடுகின்றவனுமானஉம முடையபுத்திரன் மிகஸஙயமுற்று, தீடடப்பட்ட கூர்மையானஇரு பததைநது நாராசங்களைக் கடோதககசன்மீதுவிடுத்தான். அநத நாராசஙகள் கநதமாதனபருவததிலுள்ள கோபங்கொண்ட ஸாப

பங்கள்போல அந்தராக்ஷஸசிரேஷ்டன்மீது விரைவாகவிழுந்தன. அந்தராக்ஷஸன் அவைகளால் அடிக்கப்பட்டு மதப்பெருக்குக் கொண்ட யானைபோல ரக்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு துரியோதனனைக் கொல்லக்கருதினன். மிக்கபுஜபலமுள்ள அந்தராக்ஷஸன் மலைகளையும் பிளக்குந்திறமையுடையதும நன்றாகஜ்வலிக்கின்றதும் பெரிதான தூமகேதுவைப்போலப பிரகாசிக்கின்றதும் ஜ்வலிக்கின்ற வஜ்ராயுதமபோன்றதுமான ஒருபெரிய சக்தியைக்கையில் எடுத்து உம்முடையபுத்திரனைக்கொல்லக்கருதி எதிர்த்துவந்தான். அந்தச்சக்தியாயுதம எடுக்கப்பட்டதுகண்டு வங்கதேசாதிபதியானவன் மலைபோன்றயானையை ராக்ஷஸனைக்குறித்து விரைந்து ஏவினன். அவன் பலமுள்ளதும் யுத்தத்திலவிரைவாகச்செலலும் ஸ்வபாவமுள்ளதுமான சிறந்தயானையினல் துரியோதனனுடைய ரதமிருக்கிறவழியைத் தடுத்துக்கொண்டான். அந்த வங்கதேசத்தரசன் யானையினல் உமது புத்திரனுடைய [1] ரதத்தையும தடுத்தான். புத்திமானுன வங்கராஜனுலே மார்க்கம் தடுக்கப்பட்டதைக் கண்டு கோபத்தினல சிவந்தகண்களையுடைய கடோத்கசன் எடுக்கப்பட்ட அந்தப்பெரியசக்தியை அந்த யானையின்மீது எறிந்தான். கடோத்கசனுடைய கையினின்று விடுபட்ட மஹாசக்தியினுல அடிக்கப்பட்ட அந்த யானை ரக்தத்தைப பெருக்கிக் கொண்டு கீழே விழுந்து உயிரையும் இழந்தது. பிறகு, யானை கீழேவிழுந்தவுடனே, பலசாலியான வங்கதேசாதிபன் வேகத்தோடு துள்ளிக்குதித்துப் பூமியில் நின்றுன் துரியோதனனும் உத்தமமான யானை கீழேவிழுந்ததையும சைனியம் நாசம்பண்ணப்பட்டதையுங் கண்டு அதிகமனவருத்தமடைந்தான் அந்தக் கடோத்கசனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு எதிர்த்துப போராபுரிவதற்குச சக்தியற்ற துரியோதனராஜன் ஓடவேண்டிய சமயம நேரிந்திருந்தும் க்ஷத்திரியதர்மத்தையும தனக்குள்ள அதி கௌரவத்தையும் முன்னிட்டு மலைபோல அசைவற்று நின்றுன். அவன் அதிககோபங்கொண்டு ஊழித்தீபபோன்றஒளியுள்ள கூர்மையான பாணத்தை ஸந்தானஞ்செய்து கோரமான அந்தராக்ஷஸன்மீது பிரயோகித்தான். மிக்க உறுதியுள்ளவனுன கடோத்கசன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம்போலப பிரகாசிக்கின்றதும் தன்னைநோக்கிவருகின்றதுமான அந்தப்பாணத்தைப்பார்த்து லாகவத்தினல் அதனைத் தன்மீது பாயாமலிருக்கும்படி செய்துகொண்டான். கோபத்தினல் கண்கள மிகச்சிவந்த அந்தக்கடோத்கசன் யுகாந்தகாலத்து மேகம்போல மறுபடியும் உக்கிரமாகக் காஜித்து சைனியங்களைப் பயமடையும்படி செய்தான். பயங்கர

[1] வேறுபாடம

ஞன அந்த ராக்ஷஸனுடைய அந்தப் பயங்கரமான ஒலியைக் கேட்டு சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மா ஆசாரியரை அடைந்து சொல்லலானார்.

'ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பயங்கரமான இந்தச் சபதமானது கேட்கபபடுதலால் ஹிடிம்பாபுத்திரனை கடோத்கசன் நிச்சயமாகத் துரியோதனராஜனோடு போர்புரிகிறான். இநத ராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் ஒரு பிராணியினாலும் ஜயிக்கப்படத்தகாதவன், அரசனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவ்விடம் செல்லுங்கள் உங்களுக்கு மங்களம். ராக்ஷஸனால் மிகப் பீடிக்கபபட்ட மிக்க புஜபலமுள்ள துரியோதனனைக்குறித்து விரைவாக ஓடுங்கள் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவாகளே! நமமனைவருக்கும இது வன்றோ முக்கியமான காரியம்?' என்றூா பிதாமஹருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு மஹாரதாகளான துரோணா, ஸோமதத்தன், பாஹ்லிகன்,ஜயத்ரதன்,கிருபா, பூரிஸ்ரவஸ்,சலயன், அவந்திதேசத்தரசன், பிருகதபலன், அசுவத்தாமா, விகர்ணன்; சித்ரஸேனன், விவிம்சதி, மற்றும அவாகளைத் தொடாந்து வந்திருக்கிறவாகள் ஆகிய அநேக ஆயிரககணக்கான ரதிகர்கள், கடோதகசனால் எதிர்க்கப்பட்டிருக்கிற உம்முடைய புத்திரனை துரியோதனனைப் பாதுகாக்க எண்ணித துரியோதனனிருக்கிறவிடத்திற்கு அதிவேகமாகச் சென்றாகள். அவமதிக்க முடியாததும் மஹாரதர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டதும் தன்னைககொல்வதற்காக வருகின்றதுமான அந்தச் சேனையைக் கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் பெரிய வில்லைக் கையில் பிடித்து, சூலங்களையும உலக்கைகளையும் கையில் கொண்டவாகளும் பற்பல ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான பந்துக்களாலே சூழபபெறறு மைநாகம் என்கிற மலைபோல அசைவற்று நின்றான். பிறகு, ராக்ஷஸாகளுள் முக்கியனை கடோதகசனுக்கும் துரியோதனனுடைய சேனைககும் கைகலந்ததும மயிர்க் கூசசத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான போர் நடநதது. சப்திக்கின்ற விற்களுடைய ஒலியானது எரிககப்படுகின்ற மூங்கில்களுடைய சப்தம்போல யுத்தத்தில் எங்கும நெருங்கினதாகக் கேட்கபபட்டது. யுதத வீரர்களுடைய கவசங்களில் போடபபடும ஆயுதங்களின் ஒலியானது பிளக்கப்படுகின்ற மலைகளின் ஒலிபோலஉண்டாகியது. வீரர்களுடைய கைகளால் பிரயோகிக்கப்படும் தோமரங்களுடைய ரூபமானது ஆகாயத்தில ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸர்ப்பங்களுடைய ரூபம போலாயிற்று. பிறகு, தோள்வலி யமைந்த ராக்ஷஸ ஶ்ரேஷ்டன் கோபமூண்டு மிகவும் பெரியவில்லில் நாணொலியெழுப்பிப் பயங்கரமான சப்தத்துடன் கர்ஜித்துக்கொண்டு ஓர் அர்த்தசநதிர பாணத்

தினால் ஆசாரியருடைய வில்லை அறுத்தான். ஒரு பல்லத்தினாலே ஸோமதத்தனுடைய கொடியையும் நாசஞ்செய்து விமமனாதனு செய்தான். பாஹ்லிகனை மூன்று பாணங்களாலும், கிருபரை ஒரு பாணத்தாலும், சித்திரஸேனனை மூன்று பாணங்களாலும் மார்பில் திருப்பியடித்தான் பின்பு, விகர்ணனை அணுகிக் காது வரையில் நன்கு இழுத்து விடப்பட்டதும் மிகுந்த கவனத்துடன் லக்ஷியத்தை நோக்கி விடப்பட்டதுமான ஒரு பாணத்தினாலே தோட்பூட்டில் அடித்தான். அந்த விகர்ணன் ரக்தத்தால் எங்கும் நனைக்கப்பட்டுத் தன்னுடைய ரதத்தின் மத்தியிலேயே உட்கார்ந்தான். பிறகு, அளத்தற்கரிய பலமுள்ள கடோத்கசன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு மறுபடியும் பூரிச்ரவஸின்மீது பதினைந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அவைகள் அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துக்கொண்டு பூமியில் விரைவாகப் பிரவேசித்தன. கடோத்கசனவன், விவிம்சதி அச்வத்தாமா இவர்களின் ஸாரதிகளையும் அடித்தான். அவ்விருவரும் குதிரைகளுடைய கடிவாளங்களை நழுவவிட்டுத் தேர்த்தட்டிலேயே சாய்ந்தார்கள் ராக்ஷஸேந்திரன் ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தாலே ஸிந்துராஜனுடைய பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பன்றிக்கொடியையறுத்து இரண்டாவதான அர்த்தசந்திரபாணத்தினாலே அவனுடைய வில்லையுமறுத்தான். பிறகு, அவன் கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து நான்கு நாராசங்களாலே மிகுந்த தைரியமுள்ளவனான அவந்திதேசத்தரசனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான். காதுவரையிலும் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்டதும் துவைந்ததும் கூர்மையுள்ளதுமான ஒரு பாணத்தினாலே ராஜபுத்திரனான பிருகத்பலனையும் பிளந்தான். அந்தப் பிருகத்பலன் நன்றாக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்து தேரின் நடுவிலேயே உட்கார்ந்தான் தேரிலிருக்கிற ராக்ஷஸேந்திரன் அதிகமான கோபாவேசங்கொண்டு ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்களைச் சல்யன்மீது விடுத்தான் அந்த அம்புகள் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனான சல்யனைப் பிளந்தன

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

ராக்ஷஸனான கடோத்கசன் யுத்தரங்கத்தில் உம்மைச்சேர்ந்த அனைவரையும் புறங்காட்டியோடும்படி அடித்துக் கொல்லநினைந்து துரியோதனனுக்கு ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான். அவன் துரியோதன

ராஜனை விரைவாக எதிர்த்துவருவது கண்டு யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களான உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் அவனைக் கொல்லக் கருதி எதிர்த்தோடினார்கள். மகாரதர்கள் ஒரு பனை மர உயரமுள்ள விற்களை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் ஸிம்மநாதம் செய்துகொண்டும் ஸிம்மக் கூட்டங்கள்போல ராக்ஷஸன் ஒருவனை எதிர்த்து ஓடினார்கள். பிறகு, அந்த வீரர்கள் சரத்காலத்தில் மேகங்கள் பர்வதத்தில் நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவது போல ராக்ஷஸன்மீது சரமாரியை எல்லாப்பக்கங்களிலும்பொழிந்தார்கள். வேணுகமென்கிற ஆயுதத்தினலே அடிக்கப்பட்ட யானை போல நன்ருக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்த அந்த ராக்ஷஸன், அப்பொழுது, கருடனைப்போல ஆகாயத்தில் கிளம்பி எங்கும் ஸஞ்சரித்தான். பயங்கரமான சப்தத்தையுடைய அந்த ராக்ஷஸன் சரத்கால மேகம்போலத் திக்குகளையும் ஆகாயத்தையும் திக்குக்கோணங்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு இரைந்து காஜித்தான். அவனுடைய அந்தச் சப்தத்தைக்கேட்டு யுதிஷ்டிரராஜா பகைவர்களை அடக்குகிறவனை பீமனைப்பார்த்து, 'காஜிக்கின்ற இந்தக் கடோற்கசனுடைய பயங்கரமானசப்தம் கேட்கப்படுதலால் இந்தராக்ஷஸன் மகாரதர்களான தார்த்தராஷ்டிரர்களோடு போர்புரிகிருனென்பது திண்ணம். அந்த ராக்ஷஸபுங்கவனை கடோத்கசன் தனியே மிகப் பெரிய காரியத்தைச் செய்கிருனென்று நான் எண்ணுகிறேன். பிதாமஹரோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு பாஞ்சாலர்களைக் கொல்வதற்கு முயற்சிசெய்திருக்கின்ருர். அந்தப்பாஞ்சாலர்களைக் காப்பதற்காகப் பல்குனன் பகைவர்களோடு போர்புரிகிருன். மிக்க கைவன்மையுள்ளவனே! ஸமீபத்தில் நேர்ந்திருக்கிற இந்த இரண்டு காரியத்தையும் அறிந்து நீ செல். அதிக சந்தேகநிலைமையிலிருக்கின்ற ஹிடிம்பாபுத்திரனை 'ரக்ஷி' என்று கூறினார்.

பீமஸேனன் பிராதாவினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு விரைந்து எல்லா அரசர்களையும் ஸிம்மநாதத்தினல் பயமடையச் செய்துகொண்டு பர்வகாலத்தில் ஸமுத்திரம்போல அதிவேகத்துடன் சென்ருன். அந்தப் பீமஸேனனை ஸத்தியத்ருதியும் யுத்தத்தில் துஷ்டமதங்கொண்ட ஸௌசித்தியும் ஶ்ரேணிமானும் வஸுதானனும் காஶ்யனுடைய புத்திரனை அபிபூவும் பின்தொடர்ந்தார்கள். அபிமன்யுவைத் தலைவனகக்கொண்ட மகாரதர்களான திரௌபதிபுத்திரர்களும் வல்லமையுள்ளவனை க்ஷத்ரதேவனும் க்ஷத்ரதர்மாவும் தன் ஸைன்யத்துடன் கூடியவனும் அநூபதேசாதிபதியுமான நீலனும் பெரிய தேர்க்கூட்டத்தோடு ஹிடிம்பாபுத்திரனும் ராக்ஷஸேந்திரனுமான கடோத்கசனைச்

சூழ்ந்துகொண்டு எப்பொழுதும் மதமுள்ளவைகளும் அடிக்கும் தன்மையுள்ளவைகளுமான ஆறுயிரம யானைகளோடு பாதுகாத்தாாகள். அவர்கள் பெரிய ஸிம்மநாதத்தாலும் சக்கரத்தின் நுனியினின்றுண்டாகும சப்தத்தாலும குதிரைக்குளம்புகளின் ஒலிகளாலும் பூமியை நடுங்குமபடி செய்துகொண்டு வநதார்கள். அங்ஙனம் வருகின்ற அநத வீரர்களுடைய அவ்வித சப்தத்தைககேட்டு உம்முடைய சேனையானது பீமஸேனனிடத்தினின்றுண்டான பயத்தால் மனககவலையுற்று நிறம்மாறியிருக்கின்ற முகங்களோடு கடோத்கசனைவிட்டு யுத்ததகதினின்றும் திரும்பியது. பிறகு, அநத யுததகளததில மகாபலசாலிகளும் யுததங்களில் புறங்காட்டாதவாகளுமான பாண்டவ வீராகளுக்கும உமமைச் சோநத கௌரவவீராகளுக்கும யுததம நடந்தது. மகாரதாகள் பற்பலவித ஆயுதங்களைப பிரயோகித்துக்கொண்டும ஒருவரை யொருவா எதிாததும ஒருவரோடொருவா கைகலநதும மகாபயங் கரமாயும பயநதவாகளுககுப பயததை உண்டுபண்ணக்கூடியதாயு முள்ள போரைச செய்தாாகள். அநத யுததததில குதிரைகள் குதிரைகளோடு எதிாத்தன. காலாட்கள் காலாட்களோடும் தோாளிகள் தோாளிகளோடும யானைகள யானைகளோடும எதிாத்துப் போாபுரிந்தனா. யுத்தரங்கத்திலுள்ள வீரர்கள் (ஜயததை) விருமபி ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தாாகள். (அவ்விருதிறத்து வீரர்களும) ஒருவரோடொருவா எதிாததுப போாபுரிநதால் உடனே பெருந்தூளியானது விரைவாகத்தோன்றியது. யானைகள், குதிரைகள், தோ்கள், காலாட்கள இவாகளினுடைய பாதங்களாலும் சக்கரததின் நுனிகளாலும நன்முக எழுபபப்பட்டதும் புகைநிறமானதும சிவபபுநிறமுள்ளதுமான கொடிய புழுதியானது யுத்த பூமியை நன்முகச சூழ்நதுகொண்டது. தம்மவரென்றும் பகைவரென்றும ஒருவரை ஒருவர் அறியவில்லை. தகபபன் பிள்ளையை அறியவில்லை. அவ்வாறே, புததிரனும பிதாவை அறியவில்லை. அவ்வாறு வரம்புகடந்ததும மயிாக்கூச்சததை உண்டுபண்ணக்கூடியதுமான அநத யுத்தததில் சஸ்திரங்கள் கர்ஜிக்கின்ற மனிதாகள் இவர்களின் மிக்க பேரொலியானது [1] ப்ரேதங்களுடைய த்வனி போல உண்டாயிற்று. அவ்விடத்தில் யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவற்றின் ரக்தத்தினுலும் நரமபுகளாலும் அலைமோதுகின்றதும் மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களோடும் புல்தரைகளோடும் கூடியதுமான (பெரிய ரக்த) நதியானது, பெருகஆரம்பித்தது. மனிதர்களுடைய உடல்களிலிருநது யுத்தத்தில் விழுகின்றதலைகளுடைய பெரிய சப்தமானது கீழேவிழுகின்ற கற்களுடைய சப்தம்

[1] ஒருவகைப் பிசாசுகள்.

போலக் கேட்கப்பட்டது தலையையிழந்த மனிதர்களாலும் சீரங்களறுக்கப்பட்ட யானைகளாலும் உடல்கள் பிளக்கப்பட்ட குதிரைகளாலும் பூமி வியாபிக்கப்பட்டதாகியது. யுத்தத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய்கின்ற மகாரதர்கள் பற்பலவிதமான சஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து வந்தார்கள். குதிரையின் மீதுள்ள வீரர்களாலே தூண்டப்பட்ட குதிரைகள் (எதிரியின்) குதிரைகளை யுத்தத்தில் எதிர்த்து ஒன்றை ஒன்று தாக்கிக்கொண்டு உயிரையிழந்து விழுந்தன. மனிதர்கள் மிகுந்த கோபத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவர்களாக மனிதர்களை எதிர்த்து மார்புகளால் மார்புகளில் மோதி ஒருவரையொருவர் வதஞ்செய்தார்கள். பகைவர்களை எதிர்த்துத் தடுக்குந் திறமையுள்ளவர்களான யானைப்பாகர்களாலே தூண்டப்பட்ட யானைகள் யுத்தத்தில் (எதிரியினுடைய) யானைகளையே கொம்பின் நுனிகளால் குத்தி நாசஞ்செய்தன. மேலே தோன்றியிருக்கின்ற ரத்தவெள்ளத்தை யுடையவைகளும் கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த யானைகள் ஒன்றோடொன்று சேர்க்கை பெற்று மின்னல்களுடன் கூடின மேகங்கள்போலக் காணப்பட்டன. சில யானைகள் கொம்பின் நுனிகளாலே பிளக்கப்பட்டும் தோமரங்களாலே மத்தகங்கள் உடைக்கப்பட்டும் கர்ஜிக்கின்ற மேகங்கள்போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு எதிர்த்தோடி வந்தன. கைகலந்த அந்த யுத்தத்தில் சில யானைகள் துதிக்கைகள் இரண்டாக அறுக்கப்பட்டும் சில யானைகள் சரீரங்கள் அறுக்கப்பட்டும் சிறகுகளறுபட்ட மலைகள்போலக் கீழே விழுந்தன. சில உத்தமமான யானைகள் எதிரியின் யானைகளாலே விலாப்புறங்களில் பிளக்கப்பட்டு, மலைகள் அதிகமாகத் [1] தாதுக்களை பெருக்குவதுபோல அதிகமாக ரத்தத்தைச் சொரிந்தன. மற்றும் சில யானைகள் நாராசங்களாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு (தம்மீதுள்ள வீரர்களை இழந்து) வீரிட்டுக்கொண்டு கொடுமுடிகளை யிழந்த மலைகள்போலச் சத்துருயானைகளை எதிர்த்தோடின. சில யானைகள் சினமிகுந்து மதத்தினால் மதிமயங்கித் தடையற்று யுத்தரங்கத்தில் நூறுநூறாகத் தேர்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்படைகளையும் அடித்தன. அவ்வாறே, குதிரைகள் குதிரைக்காரர்களால் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டுத் திசைகளைக் கலங்கச்செய்துகொண்டு அவ்வவ்வழியினாலே எதிர்த்தன. நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும் சரீரத்தை யுத்தத்தில் இழக்கத் துணிந்தவர்களுமான ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடு அதிகமான சக்தியைக்கைக்கொண்டு பயமற்றுக் காரியங்களைச் செய்தார்

[1] செம்பு முதலியவைகள்.

கள். போரில்வல்ல அரசர்கள் புகழையாவது அல்லது ஐஷ்வர்க்கத்தையாவது அடைய விரும்பி ஸ்வயம்வரத்தில் செய்வதுபோல யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள் மயிர்க்கூச்சத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய அவ்வித யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில் துரியோதனனுடைய பெரிய சேனையானது யுத்தத்தில் விருப்பமற்றதாகச் செய்விக்கப்பட்டு விரைவாக ஓடியது.

தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கடோத்கசன் யுத்தம்.)

தன்னுடைய சைனியம் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு துரியோதனராஜன் மிக்க கோபங்கொண்டு பகைவரைப்பீடிக்கும் பீமஸேனனைக்குறித்துத் தானே நேரில் எதிர்த்து வந்து இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான சப்தத்தையுடைய மிகப்பெரிய வில்லைக் கையிற் பிடித்துப் பெரிய சரமாரியைப் பாண்டவன்மீது பொழிந்தான். கோபத்தையுடைய துரியோதனன் மிக்க கூர்மையுள்ளதும் இறகுகள் கட்டியதுமான ஓர் அர்த்தசந்திர பாணத்தையும் ஸந்தானம் செய்து பீமஸேனனுடைய வில்லைத் துண்டாக்கினான் அந்த ஸமயத்தை நன்றாகப் பார்த்து மஹாரதனான துரியோதனன் விரைந்து மலைகளையும் பிளக்குந் திறமையுள்ள கூர்மையான ஓர் அம்பை வில்லிற் பூட்டினான், அந்த அம்பினாலே பீமஸேனனை மார்பிலடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பராக்கிரமசாலியுமான அந்தப் பீமஸேனன் துன்பத்தை அடைந்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிமரத்தை நன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டான். அவ்வாறு, நல்ல மனநிலைமையை இழந்திருக்கிற பீமஸேனனைக் கண்டு கடோத்கசன் எரிக்கப்போகின்ற தீயைப்போலக் கோபத்தினால் நன்றாக ஜ்வலித்தான். அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் துரியோதனராஜனைக் கூவி அழைத்துக்கொண்டு பரபரப்புடன் எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள் கோபங்கொண்டு அதிகப் பரபரப்புடன் வருகின்ற அந்தப் பாண்டவ வீரர்களைக் கண்டு துரோணர் உமது சேனையிலுள்ள மஹாரதர்களை நோக்கி, 'நீங்கள் விரைவாகச் செல்லுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம் வியஸனமாகிற ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி அதிக ஸந்தேஹத்தை அடைந்திருக்கின்ற அரசனைக் காப்பாற்றுங்கள். இதோ பாண்டவ சேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் கோபங்கொண்டு

பெரியவில்லைக் கையிற்கொண்டவர்களாகவும் பற்பலவித சஸ்திரங்களை [1] பிரயோகிக்கின்றவர்களாகவும் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு கர்ஜிக்கின்றவர்களாகவும் அரசர்களைப் பயமடையச்செய்கின்றவர்களாகவும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு துரியோதனனை எதிர்த்துவந்துவிட்டார்கள்' என்று கூறினார். ஆசாரியருடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு பூரிஸ்ரவஸை முதன்மையாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்தார்கள் கிருபர், பூரிஸ்ரவஸ், சல்யன், துரோணபுத்திரர், விவிம்சதி, சித்ரஸேனன், விகர்ணன், ஸைந்தவன்; பிருஹத்பலன், சிறந்த வில்லாளிகளான அவந்திதேச ராஜகுமாரர்களான விந்தானுவிந்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் துரியோதனனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் விருப்பங்கொண்டவர்களான அந்தப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் இருபதடி அளவில் நெருங்கிச்சென்று போர்புரிந்தனர். மிக்க புஜபலமுள்ள பாரத்வாஜர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரிய வில்லை நாணேற்றிச்செய்து, பிறகு, இருபத்தாறு பாணங்களைப் பீமன்மீது விடுத்தார் கைவன்மைமிக்க துரோணர் மாரிக்காலத்தில் மேகமானது நீர்த்தாரைகளை மலையின்மீது பொழிவதுபோல அம்புகளை விரைவாக மறுபடியும் பீமன்மீது இறைத்தார் மஹா பலசாலியும் சிறந்த வில்லாளியுமான பீமஸேனன் விரைந்து பத்துப்பாணங்களாலே இடவிலாப்புறத்தில் அந்தத் துரோணரைத் திருப்பியடித்தான். நன்றாக அடிக்கப்பட்டவரும் துன்பமடைந்தவரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான துரோணர் பிரஜ்ஞை தப்பி உடனே தேரின் நடுவில் உட்கார்ந்தார் ஆசாரியர் மிக்க துன்பமுற்றாரென்பதைக் கண்டு துரியோதனராஜனும் துரோணபுத்திரரும் மிக்க கோபங்கொண்டு பீமஸேனனைத் தாங்களே எதிர்த்தார்கள் எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவர்களுமான அவ்விருவரையும் பார்த்து மிக்க புஜபலமுள்ள பீமஸேனன் கதையை த்வரையுடன் எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று வேகமாகக் குதித்து யமதண்டம் போன்ற அந்தப் பெரிய கதையை ஓங்கிக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் மலைபோல அசைவற்று நின்றான். கதாயுதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஒரு கொடுமுடியையுடைய கைலாஸம்போல நிற்கின்ற அந்தப் பீமஸேனனைக் கண்டு துரியோதனனும் அச்வத்தாமாவும் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தோடினார்கள். ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்து வருகின்றவர்களும் பராபரப்புள்ளவர்களும் பலசாலிகளுள் உத்தமர்களுமான அவ்விருவரையும் த்வரையுடன் கூடினவனான பீமஸே

---

[1] ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

னன் வேகத்துடன் எதிர்த்தான். எதிர்த்துவருகின்றவனும் மிக்க கோபங்கொண்டவனும் பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனுமான அந்தப் பீமனைக் கண்டு கௌரவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். பாரத்வாஜரை முதன்மையாகக் கொண்ட எல்லாக் கௌரவ வீரர்களும் பீமஸேனனைக் கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி நாற்புறங்களிலும் பாண்டவனைப் பிடித்துக்கொண்டு பற்பலவித சஸ்திரங்களைப் பீமனுடைய மார்பில் பிரயோகித்தார்கள். துன்புறுத்தப் படுகின்றவனும் ஸம்சயத்தையடைந்திருக்கின்றவனும் மஹாரதனுமான அந்தப் பீமஸேனனைக்கண்டு அபிமன்யுவைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் இழத்தற்கரிய உயிரை இழந்தாவது பாதுகாக்க வெண்ணிப் பீமஸேனனுக்கு எதிரில் ஓடிவந்தார்கள். சூரனும் பீமனிடத்து அன்புள்ள நண்பனும்காளமேகம்போன்ற வடிவமுள்ளவனும் அநூபதேசாதிபதியுமான நீலன் அதிக கோபங்கொண்டு துரோண புத்திரரை எதிர்த்தான். சிறந்த வில்லாளியான அந்த நீலன் எப்பொழுதுமே துரோண புத்திரரோடு விரோதம் பாராட்டுகிறவன். முற்காலத்தில் இந்திரன் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் தேவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனும் கோபங்கொண்டு தன் பிரதாபத்தினால் மூவுலகையும் பயமடையச்செய்தவனுமான விப்ரசித்தியென்கிற அஸுரனை அடித்ததுபோலப் பெரிய வில்லில் நாணேற்றி எழுப்பித் துரோண புத்திரரை ஒரு பாணத்தால் அடித்தான். [1] நீலனாலே நன்கு தொடுக்கப்பட்ட அம்பினால் பிளக்கப்பட்டவரும் மேலே பெருகுகின்ற ரக்தவெள்ளத்தோடு கூடியவரும் கோபமுள்ளவரும் புத்திசாலிகளுள் உத்தமருமான அந்த அச்வத்தாமா இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான சப்தத்தோடு கூடின ஆச்சர்யகரமான வில்லை நாணேற்றிசெய்துகொண்டு நீலனை அழிக்க நினைந்தார். பிறகு, அச்வத்தாமா பளபளப்புள்ளவைகளும் சிற்பியினால் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பல்லங்களை ஸந்தானம்செய்து அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையுங் கொன்று கொடிமரத்தையும் கீழே தள்ளி ஒரு பல்லத்தினாலே அவன் ஸாரதியையும் அடித்துத் தேர்த்தட்டினின்று கீழே விழும்படிசெய்தார். ஏழாவது பல்லத்தினாலே நீலனையும் மார்பிலடித்தார். நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த நீலன் துன்பமுற்று ரதமத்தியில் உட்கார்ந்தான். பர்வதம்போன்றவனும் மோகமடைந்தவனுமான நீலராஜனைக் கண்டு கடோத்கசன் மிக்க கோபங்கொண்டவனாகவும் ஞாதிகளால் சூழப்பட்டவனாகவும் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்

[1] அதிகபாடமான அரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

கின்று துரோண புத்திரரை விரைவாக எதிர்த்தோடினன். அவ்வாறே, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட இன்னும் சிலராக்ஷஸர்கள் துரோண புத்திரரை எதிர்த்தார்கள். புஜபலம்மிக்கவனும் வீரனுமான பீமஸேனன் கறுத்த மைபோன்றநிறமுடைய நீலனைத் தன் ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு துரியோதனனுக்கு அருகில்வந்தான். பராக்கிரமசாலியான அசுவத்தாமா கோரமான தோற்றமுள்ள ராக்ஷஸனை கடோத்கசனைப் பார்த்து விரைந்து எதிர்த்தோடினார். அசுவத்தாமா மிகுந்த கோபமுற்று, கடோத்கசனுக்குமுன் கோபத்துடன் செல்லுகின்றவர்களாக முன்னிலையிலிருந்த அச்சந்தருந்தோற்றமுள்ள ராக்ஷஸர்களை அடித்தார். துரோணபுத்திரருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகளால் அவ்வரக்கர்கள் தோற்கச்செய்யப்பட்டதுகண்டு பெரிய தேகத்தை யுடையவனும் பீமஸேனனுடைய புத்திரனுமான கடோத்கசன் கோபங்கொண்டான். பிறகு. மாயாவியான ராக்ஷஸேந்திரன் யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை மயங்கும்படிசெய்துகொண்டு கொடியதும் மிக்கபயங்கரமுமானமாயையை வெளிப்படுத்தினன். பிறகு, உமமைச் சேர்ந்தவர்களனைவரும் கடோத்கசனுடைய மாயையினாலே புறங்காட்டியோடும்படி செய்யப்பட்டார்கள். அறுக்கப்பட்டவர்களும் யுத்தபூமியில் புரளுகின்றவர்களும் தளர்ச்சியுற்றவர்களும் ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு துரோணரையும் துரியோதனனையும் சல்யனையும் அசுவத்தாமாவையும் பார்த்தார்கள். சிறந்தவில்லாளிகளும் பிரதானர்களுமான கௌரவ ரதிகர்களெல்லோரும் பெரும்பாலும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள். யானைகளும் கொல்லப்பட்டன. குதிரைகளும் குதிரைவீரர்களும் ஆயிரக்கணக்காக அறுக்கப்பட்டார்கள். அதைக்கண்டு உமது ஸைனியம் பாசறையை நோக்கி ஓடிற்று. 'யுத்தஞ்செய்யுங்கள்; ஓடாதீர்கள்; இது கடோத்கசனால் விடப்பட்ட ராக்ஷஸ ஸம்பந்தமபெற்ற மாயை' என்று நானும் பீஷ்மரும் இரைந்து அலறிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (உமதுசேனை) அதிக மோகங்கொண்டு நிலைபெறவில்லை. பயந்தவர்களான அவர்கள், சொல்லுகின்ற எங்கள் வார்த்தையை நம்பவில்லை. அந்தக் கௌரவர்கள் வேகமாக ஓடுவதைக்கண்டு பாண்டவர்கள் ஜயத்தை அடைந்து கடோத்கசனோடுசேர்ந்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தனர். சங்கதுந்துபிகளுடைய கோஷங்கள்பலபக்கங்களிலும் அதிகமாகக் கேட்கப்பட்டன. இவ்வாறு மகாபலசாலியான ஹிடிம்பா புத்திரனாலே உம்முடைய ஸைனியமனைத்தும் தோற்கச்செய்யப்பட்டுச் சூரியாஸ்தமனஸமயத்தில் திக்குக்களில் ஓடின.

தொண்ணூற்றெந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பகதத்தன் முதலானவர்களின் யுத்தம்.)

பகைவரை வாட்டும துரியோதனன் பெரிய அநதயுத்தத்தில் ராக்ஷஸனாலே தனக்குண்டான தோல்வியை அபபொழுது பொறுககவிலலை துரியோதனன் பீஷ்மரைஅடைநது வணக்கத துடன் நமஸகரிதது அவரிடம விருததாநத முழுமையும உள்ளபடி சொல்லத தொடஙகினான் பகைவாகளால் அவமதிககத் தகாத துரியோதனன் அடிககடி பெருமூசசுவிட்டுககொண்டு கடோத்கச னுடையஜயததையும தன்னுடைய அபஜயததையும தெரிவித தான் துரியோதனன், அபபொழுது கௌரவாகளுககுப் பிதாமஹ ரான பீஷ்மரைப் பார்தது, 'பிதாமஹரே! பிரபுவே! உமமையும துரோணரையும ஆதாரமாகக் கொண்டு பாண்டவாகளுடன் கோர மான சண்டையானது எனனால தொடஙகபபட்டது. பகைவர் களைத் தவிக்கசசெய்பவரே! நலல்பிரஸிததிபெற்றிருக்கிற என்னு டைய பதினொ அக்ஷௌஹிணி ஸைனியங்கள உமமுடைய கட் டளையில என்னுடன கட்டுபபட்டிருககின்றன. பரதவமசததில் பிறநதவாகளுள சிறநதவரே! அபபடிபபட்ட நான் யுததததில கடோதகசனை எதிாததுப பீமஸேனனை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்டவாகளால் ஜயிககபபட்டேன். பகைவாகளைத் தவிக்கச செய்பவரே! உலாநதமரததை நெருபபு எரிபபதுபோல அநதத் தோலவி என் அங்கஙகளை எரிக்கின்றது. மஹாபாக்யமுள்ளவரே! பகைவாகளைத் தவிககச்செய்பவரே! பிதாமஹரே! ஆதலால், பிறரால அவமதிகக முடியாத உம்மை அடுதது உம்முடைய அனுக் ரஹததினால் அநத நீசனான ராக்ஷஸனை நானே கொல்வதற்கு விரும் புகிறேன். எனககு அதனைச செய்வதற்கு நீா தகுதியுள்ளவரா யிருக்கிறீா' என்று வேண்டிககொண்டான். ராஜாவான துரியோ தனனுடைய இநத வார்த்தையைக்கேட்டுச் சந்தனுபுத்ரரான பீஷ் மர் துரியோதனனை நோக்கி இநத வாக்கியததை உரைக்கலானார்.

'ராஜனே! கௌரவ! மஹாராஜனே! பகைவரை வாட்டு பவனே! நீ நடந்துகொளள வேண்டியதைபபற்றி நான் சொல் லும வாாததைதயைக்கேள் சததுருக்களை அடக்குகிறவனே! அபபா! எல்லா நிலைமைகளிலும நீ உன் தேகத்தைப பாது காக்க வேண்டும. தோஷமற்றவனே! எபபொழுதுமே தர்ம ராஜனோடு நீ போாபுரிய வேண்டும. அல்லது, அர்ஜுனனோ டாவது நகுலஸஹதேவர்களோடாவது பீமஸேனனோடாவது இன்னும் மற்ற அரசர்களோடாவது நீ போர்புரியவேண்டும்.

எப்பொழுதும் அரசன் அரசனையே எதிர்த்துச்செல்லுகிறான். ராஜனே ! நீ துராத்மாவான ஹிடிம்பாபுத்திரனோடு போர்புரியத் தகாது நான், துரோணா, கிருபா, அச்வத்தாமா, ஸாத்வதனான கிருதவர்மா, சல்யன், விருஷஸேனன், மஹாரதனானவிகர்ணன், துச்சாஸனனை முதன்மையாகக்கொண்ட உன்னுடைய மற்றத் தம்பியர்கள் ஆகிய நாங்கள் உன்னிமித்தமாக மஹாபலசாலியான அந்தராக்ஷஸனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறோம். பயங்கரனான அந்தராக்ஷஸேந்திரன்விஷயத்தில் உனக்கு அதிகமான [1] பச்சாத்தாபம் இருந்தால் யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஸமனான இந்தப்பகதத்தராஜன் கெட்டபுத்தியுடையவனான அந்தக்கடோத்கசனோடு போர்புரிவதின்பொருட்டு யுத்தரங்கத்தைக்குறித்து வரட்டும்' என்றார். வாக்கியங்களை உரைப்பதில் விசேஷஸாமர்த்தியமுடையவரான பீஷ்மர் துரியோதனராஜனைப் பார்த்து இவ்வளவுமாத்திரம் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு அரசர்களுள்சிறந்தவனான துரியோதனனுக்கெதிரில் பகதத்தனைப்பார்த்து, 'மஹாராஜனே ! நீ விரைவாகச்செல். எல்லாவில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனும் குரூரமானசெய்கையுடையவனும் ஹிடிம்பாபுத்திரனுமான ராக்ஷஸனை, முற்காலத்தில் இந்திரன் தாரகாஸுரனை எதிர்த்ததுபோல நீ முயற்சியுடன் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பாயாக பகைவர்களை வாட்டுகிறவனே ! உன்னிடத்தில் திவ்யமான அஸ்திரங்களிருக்கின்றன. விக்கிரமமும் உன்னிடத்தில் இருக்கிறது உனக்கு முற்காலத்தில் அனேகதேவர்களோடு யுத்தமநேர்ந்ததுண்டு. ராஜ ச்ரேஷ்டனே! மகாயுத்தத்தில் நீ ஒருவனே அவனை எதிர்த்துப் போர்புரியும் வல்லமைபொருந்தியவன். நீ உன்னுடைய சேனையினால் சூழப்பட்டவனாகச்செல். ராக்ஷஸச்ரேஷ்டனைக்கொல்' என்று கூறினார். ஸேனாதிபதியான பீஷ்மருடைய இந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப் பகதத்தன் ஸிம்மநாதம்செய்துகொண்டு பகைவர்களைநோக்கி விரைவாகஎதிர்த்துச்சென்றான். கர்ஜிக்கின்றமேகம்போல ஸிம்மநாதத்துடன் வருகின்ற அந்தப்பகதத்தனைக்கண்டு பாண்டவசேனையிலுள்ளமஹாரதர்களான பீமஸேனன், அபிமன்யு, ராக்ஷஸனான கடோத்கசன், திரௌபதிபுத்திரர்கள், ஸத்யத்ருதி, க்ஷத்ரதேவன், சேதிதேசாதிபதியான வஸுதானன், தசார்ணதேசத்தரசன் ஆகியஇவர்கள் மிக்ககோபங்கொண்டு பகதத்தனை எதிர்த்தார்கள். பகதத்தனும் அவர்களை ஸுப்ரதீகம் என்கிறயானையோடு விரைவாக நெருங்கிவந்தான். பிறகு, பாண்டவர்களுக்குப் பகதத்தனோடு யமனுடையராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதும் கொடிய

1 வேறுபாடம்.

தும பயங்கரமுமான போர் நடந்தது. ரதிகர்களால் விடப்பட்ட வைகளும் பயங்கரமான வேகமுள்ளவைகளும் நல்லகூர்மையுள்ள வைகளுமான அந்தப்பாணங்கள் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின் மீதும் விழுந்தன. நல்ல மதப்பெருக்குக் கொண்டவைகளும் பாகர் களால் நன்கு பழக்கப்பட்டவைகளுமான பெரியயானைகள் ஒன்றை யொன்று எதிர்த்துப் பயமற்றவைகள்போலக் கடும்போர்புரிந் தன. மதத்தினாலே மதிமயங்கிய பெரியயானைகள் மஹாயுத்தத்தில் ரோஷாவேசம் கொண்டு உலக்கைகள்போன்ற தந்தங்களாலே ஒன்றைமற்றொன்று தாக்கிக் கொம்பின்நுனிகளால் பிளந்தன ரட்டிகளைக் கையில்கொண்ட வீரர்களாலே ஏறப்பட்டவைகளும் சாம ரங்களைத் தலையின் அணிகளாகக் கொண்டவைகளுமான குதிரை கள் குதிரைவீரர்களாலே தூண்டப்பட்டு ஒன்றைமற்றொன்று விரை வாகக்கொன்றன. காலாட்படைகளும் காலாட்படைகளினுடைய கூட்டங்களாலே சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு அப்பொழுது நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் யுத்தபூமியில் விழுந்தன. ரதிகர்களும் யுத்தத்தில் கர்ணிகளாலும் நாளீகங்களா லும் தோமரங்களாலும் நானாவிதமான ரதங்களையும் வீரர்களையும் நாசஞ்செய்து ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள். மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற அந்த யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கும்பொழுது மஹா வில்லாளியான பகதத்தன் நாற்புறங்களிலும் ஜலத்தைப்பெருக்கு கின்ற மலைபோல ஏழுவிதங்களாக மதஜலத்தைப் பெருக்கிக்கொண் டிருக்கின்ற மதங்கொண்ட யானையோடு பீமஸேனனை எதிர்த்துவந் தான். ஐராவதத்தின்மீது வீற்றிருக்கும் இந்திரன் நீர்த்தாரை களைப் பொழிவதுபோல ஸுப்ரதீகமென்கிற யானையின் சிரத்தில் வீற்றிருக்கும் பகதத்தன் ஆயிரம் அம்புகளைப் பீமஸேனன்மீது வாரி இறைத்தான். வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் பர்வதத்தின்மீது நீர்த் தாரைகளைப் பொழிவதுபோலப் பகதத்தராஜன் பீமனைச் சரதா ரைகளால் அடித்தான். மஹாவில்லாளியும் மிகுந்தகோபங்கொண் டவனும் அதிகப்பரபரப்புள்ளவனுமான பீமஸேனனோ நூற்றுக் கணக்குக்கு அதிகப்பட்டிருக்கின்ற பாதரக்ஷகர்களைச் சரமாரிக ளால் அடித்தான். அவர்கள் கொல்லப்படுவதைக்கண்டு பிரதாப சாலியான பகதத்தன் கோபமூண்டு பீமஸேனனுடைய ரதத்தைக் குறித்துத் தன்சிறந்தயானையைத் தூண்டினான். பகதத்தனால் தூண் டப்பட்ட அந்தயானையானது நாண்கயிற்றினின்று இழுத்துவிடப் பட்ட பாணம்போலச் சத்ருக்களை அடக்குகிறவனான பீமஸேன னைக்குறித்து வேகத்துடனே ஓடியது. எதிர்த்துவருகின்ற அந்த யானையைக்கண்டு, பீமஸேனனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்

டவஸேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் வேகத்தோடு அதனை எதிர்த்தார்கள். மஹாபலசாலிகளான கேகயதேசத்து வீரர்கள், அபிமன்யு, திரௌபதி புத்திரர்கள், சூரனும் தசார்ண தேசாதிபதியுமான க்ஷத்திரதேவன், சேதிதேசத்தரசன், திருஷ்டகேது இவர்களெல்லோரும் கோபங்கொண்டு தேவஸம்பந்தம்பெற்ற உத்தமமான அஸ்திரங்களை எல்லா விதத்திலும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு அந்த ஒரு யானையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் அநேக வீரர்களாலே அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு ரக்த வெள்ளம் பெருகுகின்ற அந்த மகா கஜமானது தாதுக்களால் விசித்திரமாக விளங்குகின்ற சிறந்த மலைபோல விளங்கியது. தசார்ண தேசாதிபதியும் மலைபோன்ற யானையின் மீதேறிக் கொண்டு பகதத்தனுடைய யானையை எதிர்த்து வந்தான். யுத்தத்தில் தன்னை எதிர்த்துவருகின்ற அந்த யானையை ஸுப்ரதீக மென்கிற கஜபதியும் ஸமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோலத் தடுத்தது மிக்க நியாயமுள்ள தசார்ணதேசாதிபதியினுடைய பெரிய யானையானது ஸுப்ரதீகத்தால் தடுக்கப்பட்டது கண்டு உம்முடைய ஸைனியங்கள், 'நல்லது, நல்லது' என்று புகழ்ந்தன பிறகு, பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசாதிபதியானவன் கோபங்கொண்டு அந்தயானைக்கெதிரில் பதினான்கு தோமரங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்தத் தோமரங்கள் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த யானையினது கும்பஸ்தலத்தின் மீதுள்ள கவசத்தைப் பிளந்து புற்றில் பாம்புகள் நுழைவதுபோல விரைவாக (கும்பஸ்தலத்தில்) நுழைந்தன நன்றாக அடிக்கப்பட்டதும் துன்பமுற்றதுமான அந்தயானையானது மதத்தையிழந்து வேகமுள்ள பிராக்ஜ்யோதிஷாதிபதியினுடைய யானையிடத்தினின்று திரும்பிப் பயங்கரமாகப் பிளிறிக்கொண்டு, காற்று வேகத்தால் மரங்களை ஒடிப்பதுபோலத் தனது ஸைனியத்தையே அடித்துக் கொண்டு விரைவாக ஓடியது அந்த யானையானது தோல்வியடைவிக்கப் பட்டிருக்கையில் பாண்டவ ஸேனையிலுள்ள மகாரதர்கள் பெரிய ஸிம்மநாதஞ் செய்துகொண்டு யுத்தத்தின் பொருட்டே ஸன்னத்தர்களாக நின்றார்கள், பிறகு, பற்பல பாணங்களையும் பற்பல சஸ்திரங்களையும் இறைத்துக்கொண்டும் பீமனை முனனிட்டுக் கொண்டும் பகதத்தனுடைய அருகில் ஓடிவந்தார்கள். எதிர்த்து வருகின்றவர்களும் கோபமுடையவர்களும் பொறுமையுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்டவ வீரர்களுடைய கோரமான சப்தத்தைக் கேட்டு மஹாவில்லாளியான பகதத்தன் பயமின்றிக் கோபத்துடன் தன்யானையைத் தூண்டினான். அங்குசத்தினாலும் கட்டைவிரலாலும் யுத்தத்தில் தூண்டப்பட்ட அந்த உத்தமமான யானை

யானது அந்த க்ஷணத்தில் ஊழித்தீப்போலாகியது மிகுந்த கோப மூண்ட அந்தப் பகதத்தனுடைய யானை யுத்தரங்கத்தில் அங்குமிங் கும் ஓடிக்கொண்டு நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் தேர்க்கூட்டங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைவீரர் களையும் காலாட்களையும் நசுக்கிற்று அந்தயானையினால் நன்றாகக் கலக்கப்படும் பெரிய பாண்டவ சேனையானது நெருப்பில் போடப் பட்ட தோல்போலக் குறைவடைந்தது. புத்திசாலியான பகதத் தனால் தன்சேனை நாசம்பண்ணப்பட்டதைக் கண்டு கடோத்கசன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு பகதத்தனை எதிர்த்து அருகில் வந்தான். விகார ரூபத்தையுடையவனும் கொடுந்தன்மையுள்ளவனும் ஜ்வ லிக்கின்ற வாயையுடையவனும் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான கடோத்கசன் மிக்கபயங்கரமான உரு வத்தை எடுத்துக்கொண்டு கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவன்போல மலைகளையும்பிளக்குந்திறமையுள்ள நிர்மலமான சூலத்தையெடுத்து யானையைக்கொல்லக்கருதி எறிந்தான். நெருப்புப்பொறிகளு டைய கூட்டங்களாலே நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் விரைவாகவருகின்றதுமான அந்தச்சூலத்தைக்கண்டு பிராக்ஜ்யோ திஷ தேசத்தரசன் வேகமுள்ளவனாக அழகியதும் கூர்மையுள்ள தும் மிக்கபயங்கரமுமான ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தைப் பிரயோ கஞ்செய்து அந்தப்பாணத்தினாலே அந்தப்பெரியசூலத்தைத் துண் டாக்கினான். இரண்டாகவெட்டப்பட்டதும் பொன்னால் அலங்க ரிக்கப்பட்டுள்ளதுமான சூலம், இந்திரனால் பிரயோகிக்கப்பட்டு ஆகாயத்தையடைந்து கீழேவிழும் பெரியவஜ்ராயுதம்போலக் கீழே விழுந்தது. பகதத்தராஜன் சூலம் இரண்டாக அறுக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்ததுகண்டு பொன்மயமான தண்டத்துடன்கூடியதும் அக்னிஜ்வாலை போன்றதுமான ஒரு பெரிய சக்தியைக் கையி லெடுத்து அந்த ராக்ஷஸன்மீது பிரயோகித்து, 'நில், நில்' என் றும் சொன்னான் இடிபோல ஆகாயமார்க்கத்தில் வருகின்ற அந் தச்சக்தியைக்கண்டு ராக்ஷஸன் விரைவாகக்கிளம்பி அதனைக்கையிற் பற்றிக்கொண்டு ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். ராக்ஷஸன் விரைந்து, பகதத்தராஜன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, சக்தியைப் பிடித்து முழங்காலில்வைத்து இரண்டாக முறித்தான். அது ஆச் சரியமாக இருந்தது. பலசாலியான ராக்ஷஸன்செய்த அச்செய்தி யைக்கண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரிஷி களும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். பீமஸேனனை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்டவர்களும், 'நல்லது, நல்லது' என்கிற சொற்களின் த்வனியினால் பூமியை எதிரொலியிடச் செய்தார்கள். ஸந்தோஷ

மறைந்தவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான பாண்டவர்களுடைய
அந்தப் பெரிய ஸிம்மநாதத்தைக்கேட்டு, பெரிதானவில்லைக் கையி
லேந்தியவனும் சிறந்தபிரதாபமுடையவனுமானபகதத்தன் பொறு
மல் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற பெரிய
வில்லை நாணொலிசெய்து பாண்டவசேனையிலுள்ள மகாரதர்களை
விரைவாக எதிர்த்துவந்தான் அந்தப்பகதத்தன், பளபளப்புள்ள
வைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் அக்னிபோலப் பிரகாசிக்
கின்றவைகளுமான நாராசங்களைப்பிரயோகித்துக்கொண்டு, பீமனை
ஒருபாணத்தாலும் ராக்ஷஸனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் அபிமன்
யுவை மூன்றுபாணங்களாலும் கேகயர்கள் ஐவரையும் ஐந்து
பாணங்களாலும் அடித்தான் அந்தப்பகதத்தன் காதுவரையில்
நன்றாகஇழுத்துவிடப்பட்டதும் வணங்கினகணுக்களுள்ளதுமான
ஓரம்பினாலே யுத்தத்தில் க்ஷத்திரதேவனுடையவலக்கையைப்
பிளந்தான். அம்புகளுடன்கூடின உத்தமமான அவனுடையவில்
லானது விரைவாகக் கீழேவிழுந்தது பிறகு, திரௌபதிபுத்திரர்
கள் ஐந்துபேர்களையும் அந்தப்பகதத்தன் ஐந்துபாணங்களால்
அடித்தான், பீமஸேனனுடையகுதிரைகளையும் குரோதத்தாலே
கொன்றான், கூர்மையுள்ள மூன்றுஅம்புகளாலே, ஸிம்மரூபமான
அவனதுகொடியையும் அறுத்து வேறுமூன்றுபாணங்களாலே அவ
னுடைய ஸாரதியையும் பிளந்தான் யுத்தத்தில் பகதத்தனால் நன்
றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த (ஸாரதியான) விசோகன் துன்பமுற்று
ரதமத்தியத்தில் உட்கார்ந்தான். பிறகு, நீண்டகைகளையுடையவனும்
ரதத்தை இழந்தவனும் ரதிகர்களுள் உத்தமனுமான பீமன் கதை
யைக் கையிலெடுத்து வேகத்தோடு உத்தமமானரதத்தினின்று
கீழேகுதித்தான் கையில்தூக்கப்பட்டகதாயுதத்தையுடையவனும்
கொடுமுடியுடன்கூடின மலைபோன்றவனுமான அப்பீமனைக்கண்டு
உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்குக் கோரமானபயமுண்டாயிற்று இந்தச்
சமயத்தில் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக்கொண்ட பாண்டுநந்தனனான
அர்ஜுனன், எல்லாவிடங்களிலும் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்து
கொண்டு, புருஷசிரேஷ்டர்களும் மகாபலசாலிகளும் தகப்பன்பிள்
ளைகளுமான பீமன் கடோத்கசன் இருவரும் பிராக்ஜ்யோதிஷாதி
பதியோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கிறஇடத்திற்கு வந்துசேர்ந்
தான் பாண்டவன், போர்புரிகின்றமகாரதர்களான பிராதாக்
களைக்கண்டு விரைந்து அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அங்குப்
போர்புரிந்தான். பிறகு, மகாரதனான துரியோதனராஜன் ரதங்
களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கியிருக்கின்ற
சேனையைப் பரபரப்புடன் விரைவாகத்தூண்டினான். விரைவாக

வருகின்ற கௌரவர்களுடைய அந்தப்பெரும்படையைப் பார்த்து புத்திரனை அர்ஜுனன் வேகத்தோடு எதிர்த்தான். பகதத்தனும் யுத்தத்தில் அந்த யானையினாலே பாண்டவசேனையை அடித்துக் கொண்டு யுதிஷ்டிரருக்கு அருகில்வந்தான். பகதத்தனுக்கும் பாஞ்சாலர்களோடும் பாண்டவர்களோடும் ஆயுதங்களைக்கையிற் கொண்ட கேகயர்களோடும் அப்பொழுது மிகப்பெரிதான போர் நடந்தது. பீமஸேனனும், யுத்தத்தில் அந்தக்கிருஷ்ணார்ஜுனரிருவருக்கும் இராவானுடைய பெரியவத்தை நடந்தபடிசொன்னான்

தொண்ணூற்றாறாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமன் துரியோதனனுடைய ஸகோதரர் சிலரைக் கொன்றது)

அர்ஜுனன், தன்புத்திரனை இராவான் கொல்லப்பட்டதைகேட்டு அதிகதுக்கத்தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனாக ஸர்ப்பம் போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, யுத்தரங்கத்திலவாஸுதேவரைப்பார்த்து இவ்விதமானவார்த்தையைச்சொன்னான். 'பேரறிவாளரும் மகாபுத்திமானுமானவிதுரர் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நேரும் இந்தக்கோரமானநாசத்தை முன்னமே நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறார். ஆதலால், அந்தவிதுரர் திருதராஷ்டிரராஜரை யுத்தத்தினின்று தடுத்தார். மதுஸூதனரே! மற்ற அனேகவீரர்கள் யுத்தத்தில் கௌரவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, நம்மாலும் யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் நரச்ரேஷ்டரே! பொருளுக்காக இழிவானதொழில் செய்யப்படுகிறது. பொருளுக்காக இவ்விதமான ஞாதிகளின் நாசம்செய்யப்படுதலால அப்பொருளை நிந்திக்கவேண்டும். ஞாதிகளைக்கொன்று செல்வம்படைத்தலைக்காட்டிலும் வறுமையினால் மரணமடைதலே மேலானது. கிருஷ்ணரே! ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற ஞாதிகளைக்கொன்றுவிட்டு எதை அடையப்போகிறோம்? துரியோதனனுடைய அபராதத்தினாலும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியினுடைய தோஷத்தினாலும் கர்ணனுடையதுராலோசனையினாலும் க்ஷத்திரியர்கள் நாசமடைகிறார்கள் மதுஸூதனரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! யுதிஷ்டிரராஜா, துரியோதனனை (சமாதானவிஷயமாக) வேண்டினது நல்லகாரியமென்றே நான் இப்பொழுது எண்ணுகிறேன். துர்ப்புத்தியுள்ள ஸுயோதனன் பாதி ராஜ்யத்தையாவது ஐந்துகிராமங்களையாவது கொடுக்க

வில்லை. சூரர்களும் யுத்தபூமியில் படுத்திருக்கின்றவர்களுமான க்ஷத்திரியர்களைக்கண்டு என்னை நான் மிகவும் நிந்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். க்ஷத்திரியனுடையபிழைப்பை நிந்திக்கவேண்டும். (அநியாயமாகப் பந்துக்கள் இறந்துபோவார்கள் என்கிறகருணையினால் நான் போர்புரியாமல் இருப்பேனாயின்) இந்தக்ஷத்திரியர்கள் யுத்தத்தில் என்னை அசக்தனென்று எண்ணுவார்கள். மதுஸூதனரே! இதற்காகவே நான் யுத்தத்தை அங்கீகரித்தேன். துரியோதனனுடைய சேனையைக்குறித்து நீர் விரைவாகக் குதிரைகளை ஓட்டும். கரைகாண்பதற்கு அரிதான யுத்தமாகிறஸமுத்திரத்தை நான் கைகளால் தாண்டப்போகிறேன். மாதவரே! ஒரிடத்திலாவது இந்தக் காலமானது [1] வீணாகக்குவதற்குத் தகுதியுள்ளதன்று' என்றான். பார்த்தன் இவ்வாறுசொல்ல, சத்துருவீரர்களை அழிக்கிறவரான ஸ்ரீகேசவர், வெண்மைநிறமுள்ளவைகளும் காற்றைப்போன்ற வேகமுடையவைகளுமான அந்தக்குதிரைகளை நடத்தினர். பிறகு, பர்வகாலத்தில் காற்றினால் அதிகவேகமாக அலைக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடையஒலிபோல உமதுஸைனியத்தினுடைய பேரொலிஉண்டாகியது. பீஷ்மருக்குப் பாண்டவர்களோடு பிற்பகலில் மேகத்தினிடிமுழக்கம்போன்றமுழக்கத்தையுடையயுத்தமான துநடைபெற்றது. பிறகு, உம்முடையகுமாரர்கள், வஸுக்கள் இந்திரனைச்சூழ்வதுபோல,யுத்தரங்கத்தில்துரோணரைச்சூழ்ந்துகொண்டுபீமஸேனனை எதிர்த்துவந்தார்கள் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரும் ரதிகர்களுள் உத்தமரான கிருபரும் பகதத்தனும் ஸுசர்மாவும் அர்ஜுனனை எதிர்த்து அவன்அருகில் வந்தார்கள். ஹார்த்திக்யனும் பாஹ்லிகனும் ஸாத்யகியை எதிர்த்தார்கள். அம்பஷ்டராஜன் அபிமன்யுவை எதிர்த்தான். மிகுந்திருக்கின்ற மற்றவர்கள் மகாரதர்களான மற்றவர்களையே எதிர்த்தார்கள் பிறகு, கொடிய பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பீமஸேனனோ, உமதுபுத்திரர்களைப்பார்த்து யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ஹவிஸினாலே அக்னி ஜ்வலிப்பதுபோல ஜ்வலித்தான். மேகங்கள் கார்காலத்தில் மலையைமூடுவதுபோல உம்முடையபுத்திரர்கள் பீமனை அம்புகளால் மூடினார்கள். உம்முடையபுதல்வர்களாலே (அம்புகளால்) பலவாறு மூடப்படுகின்றவனும் இரண்டுகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொள்ளுகின்றவனும் புலிபோன்றகர்வமுடையவனும் அகன்றமார்புள்ளவனும் வீரனுமான அந்தப்பீமன் அதிககோபங்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ளதும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான க்ஷுரப்ரத்தினாலே அந்த மகா

---

1 வேறுபாடம்.

யுத்தத்தில் துரியோதனராஜனை அடித்தான். துரியோதனன் பொறிகள்கலங்கினவனுனான்; அராவித் துவைநதவேறொருபல்லத்தி ஞலே, ஸிமமம் பலக்குறைவுள்ள மானைக்கொல்வதுபோல, குண்டலியைக் கீழேதள்ளினான். பிறகு, பீமஸேனன் உம்முடையபுத்திரர்களைக் கொல்வதின்பொருட்டு மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஏழுபாணஙகளை ஸந்தானம் செய்தான். திடமானவில்லைக் கையிற்கொண்ட பீமஸேனனாலே தொடுக்கப்பட்டஅநதப்பாணங்கள்,சிறநதமகாரதர்களாயுள்ளஉம்முடையபுத்திராகளான அநாதிருஷ்டி, குண்டபேதி, விராஜன், தீபதலோசனன், தீர்க்கபாகு, ஸுபாகு, மகரத்வஜன் ஆகிய இவர்களை ரதங்களினின்று கீழேதள்ளின. கீழேவிழுகின்ற அநதவீராகள் வஸநதகாலததில நிறைநதபுஷ்பங்களோடு கீழேவிழுநதிருக்கின்ற பலாசமரங்கள்போல விளங்கினாகள். பிறகு, மகாயுததததில் மிகுநதிருக்கின்ற உமதுகுமாராகள் மகாபலசாலியான அந்தப் பீமஸேனனைக் காலனைபபோலஎண்ணி ஓடிவிட்டாாகள். துரோணரோ யுத்தத்தில் உமதுகுமாராகளைக் கொளுத்துகின்ற வீரனை பீமன்மீது, மலையின்மீது மேகமானது நீர்த்தாரைகளைபபொழிவது போல, நான்குபக்கஙகளிலும அமபுகளை வாரிஇறைத்தார். துரோணராலேதடுக்கபபட்டும பீமன் உமமுடையகுமாராகளைக் கொன்றதனால் குநதீபுத்திரனுடைய ஆண்மையை அந்தயுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகக்கண்டோம ஆகாயத்தினின்றும் விழுகின்றமழையைப் பெரியகாளை தாங்குவதுபோலப பீமன் துரோணரால் தொடுக்கப்பட்டசரமாரியைத் தாஙகினான். விருகோதரன் அந்தயுததத்தில் உமதுபுத்திராகளைக்கொன்றும துரோணரைத்தடுத்தும ஆச்சரியத்தைச் செய்தான் மகாபலமுள்ளபுலி மிருகங்களின்மீது பாய்நது விளையாடுவதுபோல, அர்ஜுனனுக்கு மூத்தவனான பீமஸேனன் வீரர்களாயுள்ள உமமுடைய புத்திரர்களின்மீதுபாய்ந்து போர் விளையாட்டைசசெய்தான்.பசுக்களுடையமத்தியிலிருக்கின்றஓநாய் பசுக்களைஓட்டுவதுபோல, விருகோதரன் யுத்தரங்கத்தில் பிரவேசித்து உம்முடையகுமாரர்களை நன்றாக ஓட்டினான். மஹாரதாகளான பீஷ்மர் பகதத்தன் துரோணா ஆகிய இவர்கள், யுத்தத்தில் வேகமுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான அாஜுனனைத் தடுத்தார்கள். அதிரதனான அந்த அர்ஜுனன் யுததத்தில் அவர்களுடைய அஸ்திரஙகளை அஸதிரங்களால் தடுத்து உமதுசைனியங்களிலுள்ள உத்தமவீரர்களை யமனிடத்திற்கு அனுப்பினான். அபிமன்யுவோ உலகத்தில் பிரவிசித்திபெற்றவனும் ரதிகர்களுள் சிறநதவனுமான அம்பஷ்டராஜனை அம்புகளால் ரதத்தை

இழந்தவனுகச்செய்தான் ரதத்தையிழந்தவனும் மஹாபலசாலியு மான அம்பஷ்டராஜன் கீர்த்திமானுன ஸுபத்திராபுத்திரனுலே அடிக்கப்பட்டு ரதத்தினின்று விரைவாகக் கீழேகுதித்து மிக்கபல சாலியான ஸுபத்திராபுத்திரன்மீது யுத்தத்தில் கத்தியைஎறிந்து ஹார்திக்யனுடைய ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டான். தன்னை நோக்கிவருகின்ற கத்தியை, யுத்தமார்க்கத்தில் ஸமர்த்தனும் சத் துருவீரர்களையழிப்பவனுமான ஸுபத்திராபுத்திரன், லாகவத்தி ஞல் கீழேவிழும்படிசெய்தான் அப்பொழுது, ரணகளத்தில் அபி மன்யுவினுலே கத்தியானது வீணுகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, 'நல்லது, நல்லது' என்கிற ஸைனிகர்களுடைய பெரியசப்தமானது தோன்றியது. திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்டபகை வர்கள் உமதுஸைனியத்தோடு போர்புரிந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லோரும் பாண்டவஸைனியத்தை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். ஒருவரையொருவர் திடமாக அடிக் கின்றவர்களும் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய் கின்றவர்களுமான உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் அச்சமயத்தில் பெரிதான யுத்தம் நடந்தது. அஹங்காரங் கொண்டவர்களான சூரர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் மயிர்பிடித்துக்கொண்டு நகங்களாலும் பற்களாலும் கைக்குத் துக்களாலும் முழங்கால்டிகளாலும் (கன்னத்தில்) அறைதல் களினுலும் கத்திகளாலும் நன்முக யுத்தஞ்செய்யப்பழக்கப் பட்ட கைகளாலும் போர்புரிந்தார்கள் வீரர்கள் தக்க ஸமயம் வாய்க்கப்பெற்று ஒருவரையொருவர் யமலோகத்துக்கு அனுப் பினுர்கள். பிதா புத்திரனைக் கொன்முன், அவ்வாறே, புதல் வனும் பிதாவைக்கொன்முன். அந்தயுத்தரங்கத்தில் மனிதர்கள் எண்ணம்குலைந்தவர்களாகப் போர்புரிந்தார்கள். யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற வீரர்களுடைய விழுந்திருக்கின்ற ஸ்வர்ணமயமான பின்புறத்தையுடைய அழகியவிற்களும், விலை யேறப்பெற்றபூஷணங்களும் பொன்வெள்ளிக் கட்டுக்களுள்ளவை களும் கூர்மையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட வைகளும் சட்டையுரித்தபாம்புகள்போன்றவைகளுமான அம்புக ளும், தந்தப்பிடிகளுள்ள பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்ட கத்தி களும், கீழேவிழுந்திருக்கின்றவைகளும் பொன்னுல் அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளுமான வில்லாளிகளுடைய கேடகங்களும், பொன்னுல் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்டவைகளும் பொன்னுல் அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளும் நன்கு கூறிக்கப்பட்டவைகளுமான ஈட்டிகளும், பொன்மயமானதடிகளும், பொன்னுல் ஒளிர்கின்ற சக்திகளும், கீழேவிழுந்திருக்கின்ற [1] கவசங்களும், பெரியஉலக்கைகளும், பரி

1 வேறுபாடம.

காயுதங்களும், பட்டாக்கத்திகளும், பிண்டிபாலங்களும், பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆச்சரியகரமான பலவிதவிற்களும், பலவிதவிரிப்புக்களும், சாமரங்களும், விசிறிகளும் பிரகாசித்தன. பற்பலவிதசஸ்திரங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்து உயிரையிழந்தமகாரதர்கள் உயிருடன்கூடிய மனிதர்கள்போலவே காணப்பட்டார்கள். அந்தயுத்தபூமியில் மனிதர்கள் கதாயுதத்தினால் உடல்நொறுக்கப்பட்டவர்களும் உலக்கைகளாலே தலைகள் பிளக்கப்பட்டவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் பொடிபண்ணப் பட்டவர்களுமாகப் பூமியில் படுத்தார்கள். அப்பொழுது,போர்க்களமானது,அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட மலைகள் போன்ற குதிரைகள், மனிதர்கள், யானைகள் இவைகளின்சரீரங்களால் மூடப்பட்டதாக விளங்கியது. யுத்தபூமியானது, போரில் விழுந்திருக்கின்றசக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் நீண்டகத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் அவஸகந்தங்களாலும் கோடாலிகளாலும் பரிகங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் சதகனிகளாலும் சஸ்திரங்களால் அறுக்கப்பட்டிருக்கிற தேகங்களாலும் எங்கும் நன்றாகப்பரப்பப்பட்டது. சப்தமற்றவர்களும் மெதுவாகச் சப்திக்கின்றவர்களும் இரத்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான உயிரையிழந்தவர்களால் ரணகளமானது நிரப்பப்பட்டுவிளங்கியது. பலசாலிகளும் காளைகளுடைய கண்போன்ற கண்களையுடையவர்களுமான வீரர்களுடைய அறுத்துத்தள்ளப்பட்டவைகளான கையுறைகளையுடையவைகளும் தோள்வளைகளை யுடையவைகளும் சந்தனக்குழம்பினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான கைகளாலும் யானைத்துதிக்கைகளுக்கு ஒப்பான தொடைகளாலும் உத்தமமான சிரோரத்தினங்களையுடையவைகளும் குண்டலங்களை அணிந்தவைகளுமான தலைகளாலும் யுத்தபூமியானது விளங்கியது. ரக்தத்தால் நான்குபக்கங்களிலும் பூசப்பட்டவைகளும் நாற்புறங்களிலும் இறைக்கப்பட்டவைகளுமான பொற்கவசங்களாலே யுத்தபூமி அடங்கினஜ்வாலையுள்ள நெருப்புக்களால் விளங்குவதுபோல மிக விளங்கிற்று. புரட்டித்தள்ளப்பட்ட அம்புப்பெட்டிகளாலும் விழுந்திருக்கின்ற விற்களாலும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சிதற அடிக்கப்பட்டவைகளும் பொற்கணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலும் எல்லா இடங்களிலும் உடைக்கப்பட்டவைகளும் கிண்கிணித்திரள்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான தேர்களாலும் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் தொங்கினநாக்குக்களுடன் உதிரத்தைக்கக்குகின்ற குதிரைகளாலும் அச்சுமரங்களாலும் கொடித்துணிகளாலும் அம்புக்கூடுகளாலும் கொடிமரங்களாலும் சிதற

அடிக்கப்பட்ட வெண்மையான பெரியவீரர்களுடைய மகாசங்கங்களாலும் துதிக்கையிழந்து கீழே படுத்திருக்கின்ற யானைகளாலும் நிறைந்திருக்கிற அந்த யுத்தபூமியானது பற்பல அலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நல்ல யௌவனமுடைய ஒரு ஸ்திரீயைப்போல விளங்கியது. அங்கு உயிருடனிருப்பவைகளும் அதிகமான வேதனையுற்றவைகளும் துதிக்கைகளால் சப்தத்தையும் அடிக்கடி நீர்த்துளிகளையும் விடுகின்றவைகளுமான வேறு யானைகளாலே அந்த யுத்த பூமியானது அருவிப் பெருக்கையுடைய மலைகளால விளங்குவதுபோல விளங்கியது. பற்பல நிறமுள்ள கம்பளங்களாலும் யானைகளினுடைய மேலவிரிப்புக்களாலும் வைடூரியங்களும் ரத்னங்களும் இழைத்த பிடிகளுடன் கீழே விழுந்திருக்கிற மங்களகரமான மாவெட்டிகளாலும் நாலு பக்கங்களிலும் விழுந்திருக்கின்றசிறந்த யானைகளுடைய மணிகளாலும் கிழிக்கப்பட்ட பலவிதமான விரிப்புக்களாலும் [1] பற்பல வடிவமுள்ள கண்ட பூஷணங்களாலும் பொற்கச்சைகளாலும் பலவாறு அறுக்கப்பட்ட யந்திரங்களாலும் பொன்னலாகிய தோமரங்களாலும் யுத்தபூமி ஆங்காங்கு அதிகமாகப் பிரகாசித்தது. புழுதிகளாலே கோரோசனை நிறமுள்ளவைகளும் பொன்னால் மறைக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளுடைய கவசங்களாலும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழே விழுந்திருக்கின்ற தோள்வளைகளுள்ள குதிரைவீரர்களுடைய கைகளாலும் பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான ஈட்டிகளாலும் மாசற்ற ரிஷ்டிகளாலும் ஆங்காங்கு புரட்டித் தள்ளப்பட்ட விசித்திரமான தலைப்பாகைகளாலும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட விசித்திரமான சரங்களின் வாஹங்களாலும் குதிரைகளின் மேல்விரிப்புக்களாலும் மிதிக்கப்பட்ட கம்பளங்களாலும் மிகுவிலைபெற்ற விசித்ரமான அரசர்களின் சூடாமணிகளாலும் புரண்டு கிடக்கின்ற குடைகளாலும் சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் தாமரைமலர்போலவும் சந்திரன்போலவும் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் அழகிய குண்டலங்களையுடையவைகளும் நன்றாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மீசைகளையுடையவைகளும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அறுத்துத் தள்ளப்பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணத்தினால் விளங்குகின்றகுண்டலங்களை அணிந்தவைகளுமான வீரர்களுடைய முகங்களாலும் யுத்த பூமியானது க்ரஹங்களாலும் நக்ஷத்திரங்களாலும் நிறைந்த ஆகாயம் போலாகியது. உம்முடையதும் சத்துருக்களுடையதுமான இந்த இரண்டு பெரியசேனைகளும் ஒன்றோடொன்று தாக்கி இவ்வாறு அந்த யுத்தரங்கத்தில் அடிக்கப்பட்டன. அவர்கள் தோல்வியடை

1. ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

விக்கப்பட்டும் அடிக்கப்பட்டும் களைப்புற்றிருக்குமளவில் இரவு தொடங்கியது. பிறகு, அந்த இரவில் உதவி வீரர்களை நாங்கள் காணவில்லை. பிறகு, கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் படைகளை யுத்தத்தை விட்டு ஒழியும்படி செய்தார்கள். கோரமாயும் ரௌத்ராகாரமாயும் மிக்க பயங்கரமாயுமுள்ள மாலைக்காலம் வந்ததும், கௌரவ பாண்டவர்கள் (தம்மவர்களுடன்) சேர்ந்து யுத்தத்தை நிறுத்தி அவ்விராககாலத்தில் சென்று தத்தம் பாசறைகளை அடைந்தார்கள்.

எட்டாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கர்ணன், பீஷ்மர் ஆயுதமேடாதிருந்தால் தான் பாண்டவர்களை ஜயிப்ப தாகச் சொல்லியதும், துரியோதனன் கர்ணனுக்குப் போர் புரிய அனுமதி கொடுக்கும்படி பீஷ்மரிடம் வேண்டியதும்.)

பிறகு, துரியோதனராஜன், ஸுபல புத்திரனான சகுனி, உம்முடைய புத்திரனான துச்சாஸனன், பிறரால் ஜயிக்கமுடியாத ஸூதபுத்திரன் ஆகிய இவர்கள் ஒன்றுகூடி யுத்தத்தில் ஸைனியங்களுடன் பாண்டு புத்திரர்களை எவ்வாறு ஜயிக்கலாமென்று சொல்வதற்கு விரும்பப்பட்டிருக்கிற மந்திராலோசனையைச் செய்தார்கள். பிறகு, துரியோதனராஜன் அந்த மந்திரிகளனைவரையும் பார்த்து, ஸூதபுத்திரனையும் மஹாபலசாலியான சகுனியையும் அழைத்துச் சொல்லலானான்: 'துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர், சல்யன், ஸோமதத்த குமாரனான பூரிச்ரவஸ் ஆகிய இவர்கள் பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் பீடிக்கவில்லை என்ன காரணமோ யான் அறியேன். கொல்லப்படாமலிருக்கின்ற அந்தப் பாண்டவர்களோ என்னுடைய சேனையை நாசம் செய்கின்றனர். கர்ண! அப்படிப்பட்ட யான் யுத்தத்தில் பலங்குறைந்தவனும் ஆயுதங்கள் குறைந்தவனுமாகிறேன். ராதையின் புத்திரனே! நானும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, துரோணருக்கெதிரில் வீரர்களான என்னுடைய தம்பியர்கள் பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டார்கள். தேவர்களாலும் வதம் செய்யத்தகாத சூரர்களான பாண்டவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டு (பிராண) ஸம்சயத்தையடைந்திருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட யான் எவ்வாறு யுத்தத்தை நன்றாகச் செய்வேன்?' என்றான். மஹாராஜரே! ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் அந்தத் துரியோதனராஜனைப

பார்த்து, 'பரதஶ்ரேஷ்ட! நீ துக்கப்படவேண்டாம் யான் உனக்குப்பிரியத்தைச் செய்யப்போகிறேன். சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் மஹாயுத்தத்தினின்றும் விரைவாக விலகிப்போகட்டும். பாரத! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் யுத்தத்தினின்று திரும்பி ஆயுதத்தைக் கீழேவைத்தவுடனே யான் எல்லா ஸோமகர்களுடனும்கூடின பார்த்தர்களை, யுத்தத்தில், பீமன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே, கொல்லப் போகிறேன். ராஜனே! நான் உன்னிடத்தில் உண்மையாகச் சபதம் செய்கிறேன். அந்தப் பீஷ்மர் பாண்டவர்களின்மீது எப்பொழுதும் தயை பாராட்டுகிறாரல்லவா? பீஷ்மர் யுத்தத்தில் இந்த மகாரதர்களான பாண்டவர்களை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவரா? அவர் யுத்தத்தில் நல்ல அபிமானமுள்ளவர்; எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் பிரீதியுள்ளவர். ஐயா! அவர் ஒன்று சேர்ந்த பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிப்பார்? பாரத! அந்த நீ இவ்விடத்தினின்று பீஷ்மருடைய பாசறையைவிரைவாக அடைந்து 'பிராத்தித்து ஆசார்யரும் பிராயம் முதிர்ந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மரை ஆயுதத்தைக் கீழே வைக்கும்படிசெய். ராஜனே! பீஷ்மர் சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்தவுடனே யுத்தரங்கத்தில் என் ஒருவனாலேயே பாண்டவர்கள் மித்ரவாகனங்களோடும் பந்துக்களோடுஞ் சேர்ந்து கொல்லப்படுவதை நீ பார்' என்று கூறினான். இவ்வாறு கர்ணனால் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனன், அவ்விடத்தில், பிராதாவான துச்சாஸனனை நோக்கி, 'துச்சாஸன! ஒவ்வொரு யாத்திரையிலும் எல்லாம் எல்லா இடத்திலும் ஸன்னத்தமாகும்படி எல்லாவற்றையும் சீக்கிரமாக ஒழுங்குபடுத்து' என்று சொன்னான். துரியோதனராஜன் இங்ஙனம் சொல்லிக் கர்ணனை நோக்கி, 'பகைவர்களை அழிப்பவனாகிய கர்ண! இதோ நான் புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரிடம் சென்று, நீ யுத்தம் செய்யும் விஷயத்தில் அவரை அனுமதி கொடுக்கும்படி செய்து, பிறகு, விரைவாக உன்னிடம் வந்துசேருவேன். பீஷ்மர் யுத்தத்தை விட்டு விலகிப்போனவுடன், யுத்தத்தில், நீ பாண்டவர்களை அடிப்பாய்' என்று கூறினான்.

வேந்தரே! பிறகு, உம்முடைய புத்திரன் தேவர்களோடுசேர்ந்த மகேந்திரன்போல அந்தச் சகோதரர்களோடு விரைவாக அவ்விடத்தினின்று வெளியிற்புறப்பட்டான். புலிபோன்ற வன்மையுள்ள அந்த ராஜசிரேஷ்டனை அப்பொழுது ஸகோதரனான துச்சாஸனன் விரைவாகக் குதிரையின்மீது ஏறும்படிசெய்தான். தோள்வளைகளையும் கிரீடத்தையும் சிறந்த ஹஸ்தாபரணங்களையுமுடையவனும் மார்க்கத்தில் செல்லுகிறவனுமான அந்தத் துரியோதனன் மிக

விளங்கினான் மஞ்சிஷ்டாபுஷ்பத்திற்கு ஒப்பானதும் பொன்போன்ற நிறமுடையதும் சிரேஷ்டமானதும் நறுமணம் பொருந்தியதுமான சந்தனத்தால் பூசப்பட்டவனும் சுத்தமான வஸ்திரங்களை உடுத்தவனும் ஸிம்மம்போல அழகிய நடையுள்ளவனுமான அந்தத் துரியோதனன் ஆகாயத்தில மாசற்ற ஒளியுள்ள சூரியன்போல விளங்கினான் பீஷ்மருடைய பாசறையை நோக்கிச் செல்லுகின்ற புருஷசிரேஷ்டனான அந்தத் துரியோதனனை உலகமனைத்திலும் வில்லாளிகளென்று பிரஸித்திபெற்றவர்களும் பெரியவில்லைக்கையிலேந்தியவர்களுமான தம்பிமார்களும், மஹாவில்லாளிகளான தேவர்கள் இந்திரனைத் தொடர்ந்ததுபோலப் பின்தொடர்ந்தார்கள். சிலர் குதிரைகளின்மீதும் சிலர் யானைகளின்மீதும் சிலர் ரதங்களின் மீதும் ஏறிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் நரசிரேஷ்டனான துரியோதனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் நகங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் போர்புரியும் ஸ்வபாவமுள்ள காலாட்கள் விரைந்து சிறந்தவில்லாளியும் மகாரதனுமான துரியோதனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சினேகிதர்கள் அரசனைப் பாதுகாப்பதற்காகச் சஸ்திரங்களைக்கையில்கொண்டு ஒன்றுகூடி ஸ்வர்க்கலோகத்தில் இந்திரனை ரக்ஷிப்பதற்காகத் தேவர்கள் தோன்றினதுபோலத் தோன்றினார்கள். கௌரவர்களுள் மஹாபலசாலியான அந்த அரசன் கௌரவர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவனும் இடைவெளியற்று ஸகோதரர்களால் பின்தொடர்ந்து சூழப்பட்டவனுமாகிக் கீர்த்திமானான பீஷ்மருடைய வாஸஸ்தானத்தைக்குறித்துச் சென்றான். ஸமர்த்தனான அவன் அந்தஸமயத்தில் யானைத்துதிக்கை போன்றதும் மங்களகரமானதும் எல்லாச்சத்துருக்களையும் அழிக்குந் திறமையுள்ளதுமான தன்வலக்கையை நன்றாக மேலேதூக்கி எல்லாத்திக்குக்களிலும (தன்னைக்குறித்து) உயரஎடுக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதர்களுடைய அஞ்சலிபந்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு பற்பலதேசவாஸிகளுடைய மதுரமான ஸ்தோத்திரவாக்குகளையும்கேட்டான். பெரிய கீர்த்தியுள்ளவனும் எல்லா அரசர்களுக்கும் தலைவனுமான அவன் ஸூதர்களாலும மாகதர்களாலும ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டு அவர்களனைவரையும் ஸன்மானித்தான். அவ்விடத்தில் கந்த தைலத்தால் நனைக்கப்பட்டவைகளும நாற்புறங்களிலும் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றவைகளும் பொன்னாற்செய்தவைகளுமான தீவர்த்திகளோடு கிங்கரர்கள் மகாராஜனைச் சுற்றிநின்றார்கள். அந்த ஸ்வர்ணதீபங்களாலே நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்ற அந்த அரசன் பிரகாசிக்கின்றமகாக்கிரகங்களோடு

கூடின, சந்திரன்போலப் பிரகாசித்தான். சட்டையும் தலைப் பாகையும தரித்தவாகளும் பிரம்பினால் சுரசுரப்பான உள்ளங்கைகளையுடையவர்களுமான கிங்கரர்கள் எல்லாத் திக்குக்களிலும் ஜனங்களை மெதுவாகவிலக்கினார்கள். பிறகு, ஜனநாதனான துரியோதன ராஜன் பீஷ்மருடைய மஙகளகரமான இருபபிடத்தை அடைந்து குதிரையினின்று கீழேயிறங்கிப பீஷ்மரை அடுத்துப் பிறகு அவரை நமஸ்கரிததுப பொன்னாற்செய்ததும் ஸாவவிதத்தினாலும மங்களகரமானதும சிறநத விரிபபினால் மூடப்பட்டதுமான உததமமான ராஜாஸனத்தில் உட்காாநது கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு பாஷ்பத்தினால் குரல் தடுமாறக் கண்களில் நீா ததும்பப பீஷ்மரை நோக்கிப பின்வருமாறு கூறலானான்.

' 'சத்துருககளை அழிக்குந் திறமையுடையவரே! நாங்கள் தேவரீரை ஆதாரமாகக்கொண்டு இநதிரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களையுங்கூட யுததததில ஜயிபபதற்கு உத்ஸாகமுளளவர்களாவோம். அவ்வாறிருகக,மிதரவாக்கங்களையுமபரிவாரங்களையுமபநதுக்களையுமுடைய வீராகளான பாண்டவாகளை ஜயிப்பதில் ஸநதேகமென்ன இருக்கிறது? கங்காபுத்திரரே! பிரபுவே! ஆதலால், என் விஷயத்தில் நீர் கருணை புரியவேண்டும. இநதிரன் அஸுரர்களை வதம செய்வதுபோல வீராகளான பாண்டவர்களை வதம்செய்யும். பரத குலத்திலுதித்தவரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! 'ஸோமகாகளோடும் கேகயாகளோடும் கரூசர்களோடுங் கூடின பாஞ்சாலாகளை நான் கொல்வேன்;' என்று முன்னமேயே தேவரீரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாரதரே! தேவரீருடைய வசனம் யதாாத்தமாகவே ஆகட்டும. ஒன்றுசேர்நதிருக்கின்ற பாண்டவர்களையும் சிறந்த வில்லாளிகளான ஸோமகர்களையும நீர் வதம்செய்யும். ஸத்திய வாக்கையுடையவராகக் கடவீர். அரசரே! பிரபுவே! தயையினாலோ அல்லது என்னிடத்திலுள்ள பகையினாலோ அல்லது என்னுடைய பாக்யக்குறைவினாலோ தேவரீர் பாண்டவர்களை ரக்ஷிக்கிறீர் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற கர்ணனுக்கு யுத்தம் செய்வதின் பொருட்டுத் தேவரீர் அனுமதிகொடுக்கவேண்டும. அவன் நண்பர்களோடும் பரிவாரங்களோடும் பந்துக்களோடுங் கூடின பாண்டவாகளை ஜயிப்பான்' என்று வேண்டினான். உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனராஜன் ஸத்ய பராக்கிரமரான பீஷ்மரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பின் ஒன்றும் சொல்லாமலிருந்தான்.

தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துர்யோதனனுக்கு அர்ஜுனனுடைய திறமையையும் பாண்டவர்கள் ஒருவராலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்பதையும் சொல்லிச் சிகண்டியைத்தவிர மற்றப்பாஞ்சாலர்முதலியவர்களைக் கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது.)

உம்முடைய புத்திரனாலே வாக்குக்களாகிற இருப்புமுளைகளாலே அடிக்கப்பட்டவரும் உதாரமானவருமான பீஷ்மர், துக்கத்தால் அடிக்கப்பட்டு, அப்பிரியத்தையாவது பிரியத்தையாவது அணுவளவேனும் சொல்லவில்லை. அவர் நெடுங்காலம் தியானம் செய்து துக்கத்தையும் ரோஷத்தையுமுடையவரும் துரியோதனனுடைய வாக்காகிற சலாகையினாலே நன்றாகக் குத்தப்பட்டவரும் மகாநாகம்போலப் பெருமூச்சுவிடுகிறவருமாகிக் கண்களை உருட்டி விழித்துத் தேவாஸுரகந்தர்வர்களுடன் கூடின உலகத்தைக் கோபத்தால் எரிக்கின்றவர்போலவும் வேறொரு காலன்போலவும் உமது புத்திரனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு நன்மொழி கூறலானார்:

'துரியோதன! சக்திக்குத் தக்கபடி முயற்சிசெய்கின்றவனும் உனக்குப் பிரியத்தைச் செய்கின்றவனும் உனக்குப் பிரியத்தைத் தேடும் விருப்பத்தினால் யுத்தத்தில் பிராணனை ஹோமம்செய்கின்றவனுமான என்னை ஏன் இவ்வாறு வாக்குக்களாகிற சல்யங்களால் அறுக்கிறாய்? சூரனான பாண்டவன் யுத்தத்தில் இந்திரனைத் தோல்வியடையச்செய்து காண்டவ வனத்தில் அக்கினியைத் திருப்தியடையும்படி செய்ததே போதுமான நிதர்சனம். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பாண்டுகுமாரன் கந்தர்வர்களாலே கவரப்பட்ட உன்னைப் பராக்கிரமத்தினாலே விடுவித்ததே போதுமான நிதர்சனம். பிரபுவே! சூரர்களான உன் ஸகோதரர்களும் ஸூதபுத்திரனான கர்ணனும் ஓட[1] அப்பொழுது விராட நகரத்தில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற நம்மனைவரையும் பார்த்தன் ஒருவனாகவே ஜயித்ததே போதுமான நிதர்சனம். யுத்தத்தில் பரபரப்புள்ள துரோணரையும் என்னையும் யுத்தரங்கத்தில் ஜயித்து வஸ்திரங்களை அந்த அர்ஜுனன் கவர்ந்ததே போதுமான நிதர்சனம். அவ்வாறே, சிறந்த வில்லாளியான துரோண புத்திரரையும் க்ருபரையும் கோக்கிரஹணத்தில் அவன் முன்பு ஜயித்ததே போதுமான நிதர்சனம். எப்பொழுதும், தானே வீர புருஷன் என்ற

1 இரட்டித்தலால சில சொறகள விடப்பட்டன.

அகங்காரமுடைய கர்ணனைத் தோல்வியடையச் செய்து உத்தரைக்கு வஸ்திரத்தைக் கொடுத்ததே போதுமான நிதர்சனம் இந்திரனும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களான நிவாதகவசர்களை யுத்தத்தில் பார்த்தன் ஜயித்ததே போதுமான நிதர்சனம் ஜகத்ரக்ஷகரும் சங்கசக்ரங்களையும் கதையையுந்தரித்தவரும் வாஸுதேவரும் முடிவற்ற சக்திகளை யுடையவரும் ஆக்கல் அழித்தல் இரண்டினையுஞ் செய்பவரும் ஸர்வேஸ்வரரும் தேவதேவரும் பரமாத்மாவும் சாஸ்வதருமான ஸ்ரீமந்நாராயணரை ரக்ஷகராகவுடையவனும் யுத்தத்தில் வேகமுடையவனுமான பாண்டவனை எவன் ஜயிக்க வல்லமையுடையவன்? ராஜனே! நாரதர்முதலிய மகரிஷிகளாலே பலவாறு நீ சொல்லப்பட்டிருக்கிறாய் ஸுயோதன! நீயோ அஜ்ஞானத்தினால், 'இது சொல்லத்தக்கது; இது சொல்லத்தகாதது' என்பதை அறியவில்லை காந்தாரீபுத்திர! சாகப்போகின்ற ஒருமனிதன் எவ்வாறு எல்லாமரங்களையும் ஸ்வர்ண மயமாகக் காண்பானோ, அவ்வாறே, நீயும் எல்லாவஸ்துக்களையும் விபரீதமாகக் காண்கிறாய். ஸ்ருஞ்ஜயர்களோடு சேர்ந்த பாண்டவர்களோடு நீயாகவே பெரிய வைரத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டாய் இப்பொழுது நீ அவர்களோடு யுத்தரங்கத்தில் சண்டைசெய் நாம் பார்க்கிறோம். நீ ஆண்மைத்தனமுள்ளவனாயிரு. பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலேகூட ஜயிக்கமுடியாதவர்கள் நரசிரேஷ்ட! நானோ சிகண்டியைத்தவிர ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற ஸோமகர்களையும் எல்லாப பாஞ்சாலர்களையும் கொல்லப் போகிறேன் அவர்களாலே நான் யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்டு யமனிடம் செல்வேன். அல்லது, அவர்களையாவது யுத்தத்தில்கொன்று உனக்குப்பிரீதியை யான் செய்வேன் சிகண்டி ராஜகிருகத்தில் முன்பு ஸ்திரீயாகப் பிறந்தவன், வரதானத்தினாலே ஆண்பிள்ளை ஆனவன். ஆகையால், அப்படிப்பட்ட இவன் சிகண்டினி யென்கிற ஸ்திரீயே. பாரத! முற்காலத்தில் பிரமதேவராலே சிகண்டினி என்கிற ஸ்திரீயாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்தச சிகண்டியைப் பிராணன் போனாலும் யான் வதம் செய்யமாட்டேன். காந்தாரி புத்திர! ஸுகமாகத் தூங்கு. நாளைத்தினம ஜனங்கள் பூமியுள்ளவரையில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கத்தக்க மாஹயுத்தத்தை நான் செய்யப்போகிறேன்' என்று கூறினர். இப்படிச சொல்லக் கேட்ட உமமுடைய புத்திரன் குருவை முடியினால் வணங்கிவிட்டு தன்னிருப்பிடம் சென்றான். பிறகு, பகைவர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற துரியோதன ராஜன் வந்து மகாஜனங்களை விட்டு விரைவாகத் தன்னுடைய இருப்பிடத்தை அடைந்தான். அரசன் ஸந்தோஷமுள்ளவனாக அவ்விரவைக் கழித்தான். அவன், மறுநாள் விடிந்த

வுடன், காலையில் எழுந்து, 'சேனையை ஒன்று சேருங்கள்; இப பொழுது பீஷ்மர் யுத்தரங்கத்தில் கோபங்கொண்டு ஸோமகா களைக் கொல்லப் போகிறார்' என்று அரசர்களுககுக் கட்டளையிட் டான். பீஷ்மா ராததிரியில பலவாறான துரியோதனனுடைய அநதப புலமபலைக் கேட்டு அதைத் தமக்கு அவமதிபபுப போல எண்ணி அதிக ஓழிவையடைந்து பராதீனத தன்மையை நிநதித் துக்கொண்டு யுத்த ரங்கத்தில் அா்ஜுனனோடு போா புரிய விரும்பி நெடுநேரம் ஆலோசித்தாா.

காங்கேயரால் எண்ணபபட்ட அநத விஷயத்தைத துரியோ னன் இங்கிதத்தால் அறிந்து துசசாஸனனைபபாாதது, 'துசசாஸன! பீஷ்மரைப் பாதுகாககின்ற ரதங்கள விரைவாகப் பூட்டபபட லாம். இருபத்திரண்டு படைகளை முழுதும ஏவு அநேக வாஷ காலமாக விருமபியிருந்த ஸைன்யங்களுடன் கூடின பாண்டவாக ளுடைய வதமும் ராஜ்யத்தின் வரவும் இதோ நோந்துவிட்டன அந்த யுத்தததில் பீஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும காபபதே முக்கியமான காரியமென்று நான் எண்ணுகிறேன். அவர் பாது காக்கப்பட்டால் நமக்கு ஸஹாயமாவாா, யுத்தததில பாண்டவர் களையும் கொல்வார். பரிசுத்தமான சிததமுள்ள பீஷ்மா என்னை நோக்கி, 'ராஜனே! நான் சிகண்டியைக் கொலல மாட்டேன் ஏனெனில், அவன் முன்னமே ஸ்திரீயாகப பிறநதவன். அககாரணத்தினால் அவன் என்னால் யுத்தததில் விலக்கப்படத்தக்கவன். மகா பாகுபலமுள்ளவனே! யான் பிதாவுக்குப் பிரியத்தைச செய் யும் எண்ணத்தினாலே ஐசுவரியததினால் நிரமபிய ராஜ்யத்தையும ஸ்திரீகளையும முன்பு விட்டேனென்கிற விஷயத்தை உலகததாா அறிவார்கள். நரசிரேஷ்ட! யான் யுத்தத்தில ஒருபொழுதும ஸ்திரீ யைக் கொல்லமாட்டேன் ஸ்திரீயாக முநதியிருநதவனையும எவ் விதத்தாலும் கொல்லமாட்டேன். இதை ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன். ராஜனே! இந்தச சிகண்டியானவன் முன்பு ஸ்திரீயாகப பிறந்தவனென்பதை நீ கேட்டிருக்கலாம். இவன் முன்பு சிகண்டினியாகப் பிறநத விஷயமனைத்தையும் யுத்தத்திற்கு முநதி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பாரத! சிகண்டியானவன் கன்னிகையாகப் பிறநது பிறகு புருஷனானவன். அவன் யுத்தம் செய்தால் அவனுக்கு எதிரில் எவ்விதநதாலும் யான் பாணங் களைப் பிரயோகிக்க மாட்டேன். அப்பா! யுத்தத்தில் பாண்ட வர்களுக்கு ஜயத்தைவிரும்பி யுததமுனையில் வநதிருக்கின்ற மற்ற எல்லா அரசர்களையுங் கொலலப்போகிறேன்' என்று சொல்லி

யிருக்கிறார். பரதசிரேஷ்ட! சாஸ்திரங்களை அறிந்தவரான காங்கேயர் இவ்வாறு என்னைப் பார்த்துச் சொல்லியிருத்தலால் எல்லாவிதத்தினாலும் அந்த யுத்தகளத்தில் 'அவருடைய ரக்ஷணமே முக்கியமென்று நான் எண்ணுகிறேன். பாதுகாக்கப்படாமலிருந்தால் ஸிம்மத்தைக்கூடச் செந்நாய் கொன்றுவிடும். செந்நாய்போன்ற சிகண்டியினாலே பீஷ்மரை மஹாயுத்தத்தில் வதமடையும்படி செய்யாமலிருப்போமாக. மாதுலனான சகுனியும் சல்யனும் கிருபரும் துரோணரும் விவிம்சதியும் முயற்சியுடன் கங்காபுத்திரரை ரக்ஷிக்கவேண்டும். அவர் காக்கப்பட்டால் ஜயம் நிச்சயம்' என்று கூறினான். அவர்களெல்லோரும் இவ்வாறான துரியோதனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அப்பொழுது பீஷ்மரை ரதஸமூஹத்தினால் நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். உம்முடைய புத்திரர்களும் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் நடுங்கச் செய்துகொண்டும் பாண்டவர்களைக் கலங்கச்செய்துகொண்டும் காங்கேயரைச் சூழ்ந்துகொண்டு ஸந்தோஷத்துடனே சென்றார்கள். அம்மகாரதர்கள் கவசம்பூண்டு யுத்தஸன்னத்தமான ரதங்களோடும் யானைகளோடும் யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். தேவாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரத்தைக் கையில் தாங்கின இந்திரனைத் தேவர்கள் பாதுகாத்ததுபோலவே அவர்களனைவரும் மகாரதரான அந்தப் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். பிறகு, துரியோதனராஜன் மறுபடியும் தன் பிராதாவைநோக்கி, 'துச்சாஸன! யுதாமன்யு உத்தமௌஜஸ இருவரும் அர்ஜுனனுடைய இடவலப்பக்கங்களிலுள்ள ஸைனியங்களை ரக்ஷிக்கின்றார்கள். அர்ஜுனனும் சிகண்டியினுடைய இடவலப்பக்கங்களிலுள்ள ஸைனியங்களை ரக்ஷிக்கின்றான். பார்த்தனாலே பாதுகாக்கப்படுகின்றவனும் நம்மால் அவ்வாறு உபேக்ஷிக்கப்பட்டவனுமான அந்தச் சிகண்டி பீஷ்மரைக் கொல்லாமலிருக்கத்தக்க காரியத்தைச் செய்' என்று கட்டளையிட்டான். பிராதாவினுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உமது புத்திரனான துச்சாஸனன் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸைனியத்துடன் சென்றான். தோக்கூட்டங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனான அர்ஜுனன் திருஷ்டத்யும்னனைப்பார்த்து, 'ராஜனே! பாஞ்சால்ய! புருஷசிரேஷ்டனான சிகண்டியைப் பீஷ்மருக்கெதிரில் இப்பொழுது நிறுத்து. யான் அவனை நிச்சயமாகப் பாதுகாக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கௌரவபாண்டவசேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டு ஒன்றையொன்று எதிர்த்தது)

பிறகு, சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மர் சேனையுடன் புறப்பட்டார், ஸர்வதோபத்திரமென்கிற பெரிதானவ்யூஹத்தையும் தமக்கு ஏற்படுத்திக்கொண்டார் கிருபர், கிருதவர்மா, மகாரதனான சைப்யன், சகுனி, ஸிந்துதேசாதிபதியான ஜயத்ரதன், காம்போஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன் ஆகிய இவர்களெல்லோரும் பீஷ்மரோடும் உமது புத்திரர்களோடும் எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் முந்தி அந்தவ்யூகமுகத்தில் நின்றார்கள் கவசம் பூண்டவர்களான துரோணரும் பூரிச்ரவஸும் சல்யனும் பகதத்தனும் வ்யூஹத்தினுடைய வலப்பக்கத்தை அடைந்து நின்றார்கள். அச்வத்தாமாவும் ஸோமதத்தனும் மஹாரதர்களான அவந்திதேசத்தரசரிருவரும் பெரிய சேனையுடன் அந்தவ்யூகத்தினுடைய இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். துரியோதனன த்ரிகர்த்தர்களால் சூழப்பட்டு வ்யூகத்தினுடைய மத்தியில் பாண்டவர்களை லக்ஷியம் வைத்துக்கொண்டு நின்றான் ரதிகசிரேஷ்டனான அலம்புஸனும் மகாரதனான சுருதாயுஸும் கவசம்பூண்டு வ்யூகத்திலுள்ள எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் பின்புறத்தில் நின்றார்கள். உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்பொழுது இவ்வாறு வ்யூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, ஜ்வலிக்கின்ற அக்கினிகள்போல, ஸன்னத்தர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா, பீமஸேனன், அர்ஜுனன், மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் கவசம்பூண்டு வ்யூகத்திலுள்ள எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் முன்னிலையில் நின்றார்கள். சத்துருக்களின் படையை அழிக்கின்றவர்களான திருஷ்டத்யும்னனும் விராடனும் மகாரதனான ஸாத்யகியும் பெரும்படையோடு நின்றார்கள். சிகண்டியும் அர்ஜுனனும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனும் தோள்வலிமைமிகுந்த சேகிதானனும் வீர்யமுடையவனான குந்திபோஜனும் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டு யுத்தத்தில் நின்றார்கள் மகாவில்லாளியான அபிமன்யுவும் மகாபலவானான துருபதனும் பெரியவில்லைக் கையில் தாங்கிய யுயுதானனும் வீர்யமுடைய யுதாமன்யுவும் பிராதாக்களான கேகயர்களும் யுத்தத்தின்பொருட்டுக் கவசம்பூண்டு நின்றனர். இவ்வாறு, சூரர்களான அந்தப் பாண்டவர்களும் யுத்தத்தில கவசமணிந்து பெரிதான கௌரவவ்யூகத்திற்கேற்றபடி ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத எதிரணிவகுத்துக்கொண்டு யுத்தத்

திற்காக நின்றார்கள். உமமைசசேர்ந்த அரசர்களும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களாகி சேனையோடு பீஷ்மரைமுன்னிட்டுக் கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். பீம ஸேனனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்கள் பீஷ்மரோடு எதிர்த்துப் போர்புரிய எண்ணிப போரில வெற்றியை விரும்பி ஸிம்மநாதங்களையும் கிலகிலாசபதங்களையும சங்கங்களையும் கிரகச வாத்யங்களையும் பசுவின்கொம்பினால செய்திருக்கின்ற வாத்யங் களையும பேரீவாத்யங்களையும மிருதங்கங்களையும பணவங்களையும் வாசித்துக்கொண்டும மற்ற வாத்யமுகங்களை ஒலியிடும்படி செய்து கொண்டும பயங்கரமான சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டும பகைவர்களை எதிர்த்தார்கள். பேரீவாத்யங்கள், மிருதங்கங்கள், சங்கங்கள், துந்துபிவாத்யங்கள் இவைகளினுடையசபதங்களாலும உரத்தஸிம்மநாதங்களாலும பற்பலவிதமான கூத்தாட்டுக்களா லும நாங்களும பரதிதவனிசெய்துகொண்டு பரபரப்புடனும் அதிககோபத்துடனும அதிகவேகமாக அவர்களை எதிர்த்தோம். அப்பொழுது, பெரிதானகைகலந்தசண்டை நேர்ந்தது பிறகு, (வீரர்கள்) ஒருவனையொருவர் எதிர்த்துச்சென்று யுத்தம செய் தார்கள் பிறகு, பெரியசபதத்தினால்,பூமியானது நடுக்கமுற்றது. பக்ஷிகளும் அதிகோரமாகச்சப்தித்துக்கொண்டு அங்குமிங்கும் அலைந்தன. காந்தியுடன் உதித்தசூரியனும காந்தியற்றவனானான். காற்று மிகப்பெரியபயத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு நெருங்கி வீசிற்று கொடியஉருவமுள்ளநரிகள், நேர்ந்திருக்கின்ற பெரிய அநர்த்தத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு, பயங்கரமான ஒலியுடன் அப்பொழுது ஊளையிட்டன. திக்குகள் ஜ்வலித்தன. மண்மாரி பொழிந்தது. அவ்வாறே, ரத்தத்தோடுகலந்த எலும்புமழை பொழிந்தது. அழுகின்ற வாகனங்களின் கண்களினின்று ஜலம் கீழேவந்தது அவைகள் மனதில் அதிகமாகக்கவலையுற்று ஜல மலங்களையும பெருக்கின. மனிதர்களைப் பக்ஷிக்கின்றவர்களும் பயங்கரமாகக் காஜிக்கின்றவர்களுமான ராக்ஷஸர்களுடைய இன்ன இடத்தினின்று உண்டாகின்றன என்று காணமுடியாத உரத்தசப் தங்கள் கேட்கப்பட்டன. நரிகளுடைய கூட்டங்களும் காக்கை களும எதிரிலவருகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. அந்தயுத்த களத்தில் நாய்களும பற்பலவிதஒலிகளோடு குலைக்கின்றவைகளா கக் காணப்பட்டன ஜ்வலிக்கின்றபெரியதூமகேதுக்கள் சூரியன் மீது தாக்கிப பெரிய பயத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு விரை வாகப் பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, அதிகமாகவிருத்தியடைந்திருக் கின்ற அந்தயுத்தத்தில் அந்தபபாண்டவன் தார்த்தராஷ்டிரன் இருவருடைய பெரும்படைகளும் காற்றினால் நன்றாக அலைக்கப

பட்டிருக்கின்ற காடுகள்போல்ச் சங்கங்கள் மிருதங்கங்களுடையுசப் தங்களால் நடுக்கமுற்றன. அரசர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவர்களால் நெருங்கியவைகளும் அமங்களகரமான முகூர்த்தத் தில் புறப்பட்டவைகளுமான சேனைகளுடைய நெருங்கியசப்த மானது காற்றினால்கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரங்களுடைய சப்தம் போலத் தோன்றியது.

நூறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அலம்புஸன், திரௌபதீபுத்ரர்களோடு போர் புரிந்து அபிமன்யுவை எதிர்த்தது.)

தேராளிகளுட்சிறந்தவனும் தேஜஸ்ஸுடையவனுமான அபி மன்யு மஞ்சள்நிறமுள்ள சிறந்தகுதிரைகளோடு மேகம் வர்ஷதாரை களைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு பெரி தான துரியோதனன்படையை எதிர்த்துச்சென்றான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனும் சத்துருக்களை அழிக்கிறவனும் பலஆயுதங் களுள்ளவனும் குறைவற்றதான சேனைக்கடலில் பிரவேசிக்கின்ற வனுமான அபிமன்யுவை உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் தடுப்பதற்குக்கூடச் சக்தியற்றவர்களானார்கள், அந்த அபிமன்யு வினால் யுத்தத்தில் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் சத்துருக்களை அழிக் கின்றவைகளுமான அம்புகள் சூரர்களான க்ஷத்ரியர்களை யமனு டைய வாஸஸ்தானத்திற்கு அனுப்பின. ஸுபத்திராபுத்திரன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு யமதண்டம் போன்றவைகளும் கொடியவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றஸர்ப்பம்போன்றவைகளுமான அம் புகளைத் தொடுத்தான். அவன் ரதங்களையும் ரதிகர்களையும் குதி ரைகளையும் குதிரைவீரர்களையும் யானைகளையும் யானைமீதேறியிருக் கின்றவர்களையும் விரைவாகப் பிளந்தான். ரணகளத்தில் அப்ப டிப்பட்ட பெரியகாரியத்தைச் செய்கின்ற அபிமன்யுவினுடைய செய்கையை அரசர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகப்பூஜித்தார்கள்; பல்குனகுமாரனைப் புகழவும் புகழ்ந்தார்கள். ஸுபத்திரையின் புத் திரனான அபிமன்யு, காற்றானது பஞ்சுக்குவியல்களை ஆகாயத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் பறக்கும்படி செய்வதுபோல அக்கௌரவ ஸைனியங்களைப் பறக்கும்படி அடித்தான். அந்த அபிமன்யுவினாலே துரத்தப்படுகின்ற உமதுபடைகள் சேற்றில்அமிழ்ந்த யானைகள் போல் ரக்ஷிப்பவனை அடையவில்லை. அபிமன்யு உமமுடைய எல் லாச் சேனைகளையும் துரத்திவிட்டுப் புகையில்லாத நெருப்புப்

போல விளங்கிக்கொண்டு நின்றான். காலனாலே தூண்டப்பட்ட விட்டிற்பூச்சிகள் எரிகின்ற தீயைப்பொறாததுபோல உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் சத்துருக்களை அழிக்கின்ற அபிமன்யுவைப் பொறுக்கவில்லை. அடிக்கின்றவனும் பெரியவில்லைக் கையிற் கொண்டவனும் பாண்டவர்களுள் மகாரதனுமான அபிமன்யு எல்லாச் சத்துருக்களுக்கும் வஜ்ராயுதத்தையுடைய இந்திரன் போலக் காணப்பட்டான். பொன்மயமான பின்புறமுள்ளதும் திக்குக்களில் ஸஞ்சரிக்கின்றதுமான அந்த அபிமன்யுவினுடைய வில்லானது மேகங்களில் பிரகாசிக்கின்ற மின்னல்போல் விளங்கியது. யுத்தரங்கத்தில் கூர்மையுள்ளவைகளும் துவைந்தவைகளுமான அம்புகள் பூத்தமரங்கள் டர்ந்த கானகத்தினின்று வண்டினங்கள்போல வெளியில்ஸஞ்சரித்தன. பொன்னாலாகிய உறுப்புக்களுள்ள ரதத்தோடு ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் மகா பலசாலியுமான அந்த அபிமன்யுவுக்கு அவகாசத்தை ஜனங்கள் காணவில்லை. மகாவில்லாளியான அபிமன்யுவானவன் கிருபர், துரோணர், துரோணபுத்திரர், பருகதபலன், ஸைந்தவன் ஆகிய இவர்களை மோகிக்கச்செய்துகொண்டு லாகவத்தோடு நன்றாக ஸஞ்சரித்தான். உம்முடையஸைனியத்தைஎரிக்கின்ற இந்தஅபிமன்யுவினுடையவில்லைச் சூரியமண்டலத்திற்கொப்பாக மண்டலாகாரமாகச்செய்யப்பட்டதாகவே நாங்கள் கண்டோம். பகைவர்களைமிகவும் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் அதிகவேகமுள்ளவனுமான அந்த அபிமன்யுவைக்கண்டு சூரர்களானக்ஷத்திரியர்கள் அவனுடைய செய்கைகளாலே இவ்வுலகத்தை இரண்டுஅர்ஜுனர்களையுடையதாக எண்ணினார்கள். அவனால் அடிக்கப்படும் அந்தப்பெரிய பாரதசேனையானது மதங்கொண்டஸ்திரீபோல ஆங்காங்கு சுழன்றது. இந்திரன் மயனைஜயித்து மித்திரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்ததுபோல, அபிமன்யு மகாஸைனியத்தை ஓடும்படியடித்தும் மகாரதர்களைநடுங்கும்படிசெய்தும் மித்திரர்களை ஆனந்தமடையும் படி செய்தான். அந்தஅபிமன்யுவினாலே யுத்தத்தில் துரத்தப்பட்ட உம்முடையசேனைகள் மேககர்ஜனைபோலக் கோரமாக அலறின. பர்வகாலத்தில் காற்றினால் அதிகமாகஅலைக்கப்பட்டு வேகத்துடன்கூடின ஸமுத்திரத்தினுடைய சப்தத்தைப்போலக் கோரமான உமதுஸைன்யத்தினுடைய அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு அப்பொழுது துர்யோதனன் ரிஶ்யசிருங்ககுமாரனை அலம்புஸனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

'இரண்டாவதுபல்குனன்போன்ற இந்தஅபிமன்யு,விருத்திரன் தேவசேனையைத்துரத்துவதுபோலக் கோபத்தினால் நம்முடைய

சேனையை ஓட்டுகிறான். அப்படிப்பட்ட அபிமன்யுவுக்கு எல்லா வித்தைகளிலுங் கரைகண்டவனும் ராக்ஷஸர்களுள் சிரேஷ்டனுமான உன்னைத்தவிர வேறுசிறந்தமருந்து இருக்கிறதாக யுத்தத்தில் நான் காணவில்லை ஆதலால், விரைவாகச்சென்று அந்தவீரனை அபிமன்யுவை யுத்தத்தில் ஸம்ஹாரஞ்செய். பீஷ்ம துரோணர்இவர்களை முதன்மையாகக்கொண்ட நாங்கள் அர்ஜுனனைக் கொல்வோம்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு, பலசாலியும் பிரதாபசாலியுமான அந்தராக்ஷஸேந்திரன் வர்ஷாகாலத்தில் மேகம்போல உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு உமது புத்திரனுடைய ஆஜ்ஞையினாலே யுத்தரங்கத்தில் விரைவாகச்சென்றான். அந்த அலம்புஸனுடைய பெரியசப்தத்தினாலே பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையானது காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட கடல்போல எங்கும் நிலையற்றதாயிற்று. அனேகவீரர்கள் அவனுடைய சப்தத்தினால் பயப்படுத்தப்பட்டுப் பிரியமான பிராணனையிழந்து யுத்தபூமியில் விழுந்தார்கள். அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவும் ஸந்தோஷத்தோடு அம்புடன்கூடின வில்லைக் கையிலெடுத்து ரதமத்தியத்தில் நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போலஇருந்துகொண்டு ராக்ஷஸனை எதிர்த்தோடினான். பிறகு, அந்த ராக்ஷஸன், கோபங்கொண்டு, யுத்தத்தில் அர்ஜுனகுமாரனை எதிர்த்து, அவன் ஸமீபத்திலிருந்த அவனுடைய சேனையைத் துரத்தினான். அவ்வாறு வதம்பண்ணப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையை லக்ஷியம் வைத்து, தேவர்களுடைய சேனையைப் பலன் என்கிற அஸுரன் எதிர்த்ததுபோல, ராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். கோரரூபமுள்ள ராக்ஷஸனாலே, யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்படுகின்ற அச்சைனியத்திற்கு நாசம் உண்டாகியது. பிறகு, ராக்ஷஸன் தன் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு அவ்விதமான பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையை ஆயிரம் அம்புகளாலே யுத்தரங்கத்தில் துரத்தினான். அந்தப் பாண்டவர்களுடைய படையானது கொடிய உருவமுள்ள அரக்கனால் போரில் அடிக்கப்பட்டுப் பயந்தோடியது. யானை தாமரை ஓடையை நாசம் செய்வதுபோல, யுத்தத்தில் அவ்வரக்கன் பாண்டவசேனையை மிக அடித்துப் பிறகு ரணகளத்தில் மகாபலசாலிகளான திரௌபதிபுத்திரர்களை எதிர்த்தான். மகாவில்லாளிகளும் சத்துருக்களை அடிக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான அந்தத்திரௌபதி குமாரர்கள் கோபங்கொண்டு ஐந்து ஜ்யோதிக்கிரஹங்கள் சூரியனை நாடுவதுபோல யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை லக்ஷியம் வைத்து விரைவாக ஓடினார்கள். கோரமானயுகமுடிவில் ஐந்து கிரகங்களால் சந்திரன் பிடிக்கப்படுவதுபோல ராக்ஷஸோத்தமன்

வீரிய சாலிகளான அவர்களால் பீடிக்கப்பட்டான். பிறகு, பல சாலியான பிரதிவிந்தியன் கூர்மையுள்ளவைகளும் முழுமையும உலோகங்களாலானவைகளும் முனைமழுங்காதவைகளுமான அம்பு களால் ராக்ஷஸனை விரைவாகஅடித்தான். அவர்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்ட ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் சூரியனுடைய கிரணங்களால் ஆக்ரமிக்கபபட்ட பெரியமேகமபோல விளங்கினான். பொற்கட்டுக் களுள்ளவைகளும தேகத்தில் நனறாகப் பாய்நதிருக்கின்றவைகளு மான அமபுகளாலே அநத ஆர்ஸ்யசிருங்கியானவன் பிரகாசிக் கின்ற சிகரங்களுடனகூடின மலைபோல விளங்கினான். பிறகு, பிராதாக்களான திரௌபதி குமாரர்களைவரும மகாயுததத்தில் ராக்ஷஸராஜனைப பொன்னால் அலங்கரிக்கபபட்ட கூாமையான பாணங்களால அடித்தாாகள் கோபம் மூட்டப்பட்ட ஸர்பபங் கள் போன்ற கோரமான அம்புகளாலே நன்றாகப பிளக்கபபட்ட அநத அலமபுஸன் நாகராஜன்போல மிக்க கோபங்கொண்டான். மிகவும அடிககப்பட்ட அநத அலமபுஸன் அநத மகாரதாகளாலே பீடிக்கபபட்டு ஒரு முகூாத்தகாலம தொடர்ச்சியாக மூாச்சை அடைநதிருநதான். பிறகு, பிரஜ்ஞையடைநது, கோபத்தினாலே இரண்டு மடஙகாக விருத்திபண்ணபபட்ட பராக்கிரமததுடன் அம்புகளாலே அவர்களுடைய கொடிமரஙகளையும விற்களையும் அறுத்தான். மகாரதனான அலம்புஸன் தேரின்நடுவில நர்த்த னம் செய்கின்றவன் போலவும சிரிப்புளளவன் போலவும் ஒவ் வொருவரையும் ஐவைநது பாணங்களால் அடித்தான். மகா பலசாலியும கோபமுள்ளவனுமான ராக்ஷஸன் விரைவுடனும் மிக்க பரபரப்புடனும் அமமகாதமாக்களுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். மிக்க பரபரப்புள்ள அரககன் மிக்க கூாமையுள்ள வைகளும பற்பல வடிவமுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் மறுபடியும அவர் களைப பிளநதான். அந்த யுத்தத்தில ராக்ஷஸன் மகாவில்லாளி களை ரதத்தையிழநதவாகளாகச்செய்து அவர்களைக் கொல்லக் கருதி வேகத்தோடு ஓடினான். துராத்மாவான அவ்வரக்கனால் அவர்கள் யுத்ததத்தில் பீடிக்கப்படுவதைக்கண்டு அர்ஜுன குமா ரன் யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை எதிர்த்து அருகில் ஓடிவந்தான். அவ் விருவருக்கும், விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுககும் யுத்தம் நோநதது போல யுத்தம் நேர்நதது. அநத யுத்தத்தை உமமைச சேர்நத வர்களனைவரும் மகாரதர்களான பாண்டவர்களும பார்த்தார்கள். மஹாராஜரே! மகா யுத்தத்தில் ஒன்று சேர்ந்தவர்களும் ஒருவர் மீதொருவர் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவர்களும மகா பலசாலி களும் குரோதத்தினால் நன்றாகச்சிவந்திருக்கின்ற கண்களையுடைய வர்களும் போரில் காலாக்னிக்கு ஒப்பானவர்களுமான அவ்விரு

வரும் குரோதமுள்ள ஸாப்பங்கள் போலக் கண்களால் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். முற்காலத்தில் தேவாஸுர யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கும் சம்பரனுக்கும் போர்நேர்ந்ததுபோல அவ்விருவருக்கும் கோரமானதும் தொடக்கத்திலேயே குரூரமாயிருப்பதுமான போர்நேர்ந்தது' என்று கூறினான்.

நூற்றேராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அபிமன்யு அலம்புஸனை வென்றது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! மகாரதர்களை வதஞ்செய்கின்றவனும் யுத்தத்தில் சூரனுமான அர்ஜுன குமாரனை அலம்புஸன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்? சத்துரு வீரர்களை நாசம்செய்பவனான அபிமன்யுவும் அலம்புஸனை யுத்தத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்? அவற்றை நடந்தவண்ணம் எனக்குச் சொல்லவேண்டும் ஸஞ்சய! தனஞ்சயனும் யுத்தத்தில் என்னுடைய ஸைனியங்களில் என்னசெய்தான்? ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான பீமனும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனும் நகுலஸஹதேவர்களும் மகாரதனான ஸாத்யகியும் என்ன செய்தார்கள்? இதை எனக்கு உண்மையாகச்சொல். நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'ராக்ஷஸேந்திரனுக்கும் ஸுபத்திரா புத்திரனுக்கும் நடந்ததும் ஸந்தோஷகரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தைஉண்டுபண்ணக்கூடியதுமான யுத்தத்தை உமக்கு யான் சொல்லப்போகிறேன். யுத்தத்தில் பாண்டவர்களான அர்ஜுனனும் பீமஸேனனும் நகுலஸஹதேவர்களும் எவ்வாறு பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினர்களோ அவ்வாறே பீஷ்மரையும் துரோணரையும் முதன்மையாகக் கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் பயமின்றி அற்புதமும் விசித்ரமுமான செய்கைகளைச்செய்தார்கள். அலம்புஸனே யுத்தத்தில் மகாரதனான அபிமன்யுவை அடிக்கடி வெருட்டி மிகப்பெரிய ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு வேகத்தோடு அவனை எதிர்த்தோடி, 'நில், நில்,' என்றும் சொன்னான். அபிமன்யுவும் வேகத்தோடு ஸிம்மம்போல் அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு மகாவில்லாளியும் தன் பிதாவுக்கு அத்யந்தம் வைரியுமான ஆர்ஸ்யசிருங்கியைப்பார்த்து எதிர்த்தோடிவந்தான். பிறகு, சிறந்த ரதிகர்களான நரராக்ஷஸர்களிருவரும் த்வரையுடன் தேவாஸுரர்கள் போல இர

ண்டு ரதங்களால் யுத்தத்தில்(பரஸ்பரம்) எதிர்த்தார்கள். ராக்ஷஸ சிரேஷ்டனான அலம்புஸனோ மாயாவி; பல்குனபுத்திரனோ திவ்யமான அஸ்திரங்களுடன் கூடியவன். பிறகு, அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவானவன் கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணங்களாலே ஆர்ச்யசிருங்கியை யுத்ததிலடித்துத் திருமபவும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். அலமபுஸனும மிக்க கோபங்கொண்டு பெரியயானையைத் தோத்ரங்களாலே அடிப்பதுபோல அர்ஜுனகுமாரனை ஒன்பது பாணங்களால் வேகததுடன் மார்பிலடிததான். பிறகு, காரியங்களை விரைநதுசெய்யும் தன்மையுடைய ராக்ஷஸன் அர்ஜுனனுடைய குமாரனை அனேகபாணங்களால் யுத்தத்தில் துன்பமுறும்படி அடித்தான். பிறகு, அபிமன்யு கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ளவைகளும பதிவான கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்பதுபாணங்களாலே ராக்ஷஸேந்திரனை விசாலமான மார்பைப்பிளந்தான். அந்த அம்புகள் அவனுடைய சரீரததை விரைவாகப பிளந்துகொண்டு மர்மஸ்தானங்களில் பிரவேசித்தன. அந்தஅம்புகளாலே எல்லா அங்கங்களுடம பிளக்கப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸேநதிரன் பூத்தபலாசமரங்கள் அடாநதிருக்குமமலைபோல விளங்கினான். மகா பலசாலியான அந்த ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் பொன்மயமானகணுக்களுள்ள அம்புகளைத் தொடுததுக்கொண்டு ஜ்வாலையுடன் கூடின பர்வதம்போல விளங்கினான் பிறகு, கோபமும் பொறுமையுமுள்ள அலம்புஸனானவன் மகேநதிரனுக்கு ஒபபான அர்ஜுனகுமாரனை அமபுகளாலே மூடினான். • அநத ராக்ஷஸனாலே தொடுக்கப்பட்டவைகளும் யமதண்டம்போன்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் அபிமன்யுவைப்பிளநதுகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன அவ்வாறே, அபிமன்யுவினாலே தொடுககப்பட்டவைகளும் பொன்னணிகளுள்ளவைகளுமான அம்புகள் அலமபுஸனைப்பிளந்து கொண்டு பூமியில் பிரவேசிததன. ஸுபத்திராபுத்திரனோ யுத்தரங்கத்தில் ராக்ஷஸனை எதிர்த்துக் கணுககள்பதிவாயுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் பலன் என்கிற அஸுரனை இநதிரன் புறங்காட்டச் செய்ததுபோல (அவனைப) புறங்காட்டச்செய்தான். சத்துருவினால் ரணகளத்தில ஹிம்ஸிக்கபபட்டு யுத்தத்தில் நோக்கமற்றிருக்கின்ற ராக்ஷஸன் சத்துருக்களை வதஞ்செய்யுந் திறமையுள்ள இருள்மயமான மகாமாயையை வெளியிட்டான். பிறகு, அவர்கள் எல்லோரும் இருளால் மூடபபட்டவர்களானார்கள். ரணகளத்தில் பாண்டவஸேனாவீரர்கள் அபிமன்யுவையாவது தங்களைச் சேர்ந்தவர்களையாவது பிறர்களையாவது காணவில்லை. குருநந்தனனான அபிமன்யுவும அந்தக்கொடியவிருளைக்கண்டு அத்யுக்ரமான பாஸ்கராஸ்திரத்தை •வெளியிட்டான். பிறகு, உலகமனைத்தும்

பிரகாசமாயிற்று. அபிமன்யு துராத்மாவான அந்த ராக்ஷஸ
னுடைய அவ்விதமான மாயையை நாசஞ்செய்தான். மகா வீரிய
முடையவனும் புருஷ சிரேஷ்டனுமான அபிமன்யு மிகுந்தகோபங்
கொண்டு ராக்ஷஸேந்திரனை யுத்தத்தில் கணுக்கள்பதிவான அம்
புகளாலே மறைத்தான். அவ்வாறே, அந்த ராக்ஷஸனால் இன்னும்
வேறான அனேகமாயைகள் வெளியிடப்பட்டன. எல்லா அஸ்திரங்
களையும் அறிந்தவனும் அளவிடமுடியாத வல்லமையுள்ளவனுமான
அபிமன்யு அம்மாயைகளனைத்தையும் தடுத்தான். பிறகு, தன்
மாயை அழியப்பெற்றவனும் அம்புகளால் துன்பஞ்செய்யப்படு
கின்றவனுமான அந்தராக்ஷஸன் அவ்விடத்திலே ரதத்தைவிட்டு
அதிக பயத்தால் ஓடினான். மாயா யுத்தம் செய்யும் தன்மையுள்ள
அந்தராக்ஷஸன் விரைவாக ஜயிக்கப்பட்டவுடனே, அர்ஜுனகுமா
ரன் யுத்தத்தில் உமது சைன்யத்தை, மதத்தினால் மூடப்பட்ட
சிறந்த காட்டானையானது தாமரைகளால் நிறைந்த ஓடையை
நாசம் செய்வதுபோல மிக நாசஞ்செய்தான். பிறகு, சந்தனுபுத்
திரரான பீஷ்மர் ஓடுகின்ற சேனையைக்கண்டு அபிமன்யுவைப்
பெரிதானசரமாரியினால் நான்குபக்கங்களிலும் வளைத்துக்கொண்
டார். மகாரதர்களான அனேக தார்த்தராஷ்டிரர்கள் யுத்தத்தில்
ஸகாயமற்ற அந்தவீரனை எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு
அம்புகளால் திடமாகப்பிளந்தார்கள். ரதிகர்களுள் வீரனும் பிதா
வையொத்த பராக்கிரமமுள்ளவனும் விக்கிரமத்தினாலும் பலத்தி
னாலும் வாஸுதேவருக்கொப்பானவனும் எல்லாச் சஸ்திரதாரிக
ளுள்ளும் சிறந்தவனுமான அந்த அபிமன்யுவானவன், பிதாவான
அர்ஜுனன் மாதுலரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இருவரையும்போலப் பல
வித காரியங்களை யுத்தத்தில் செய்தான். பிறகு, புத்திரனிடம்
செல்ல விருப்பமுள்ளவனும் மிக்க கோபமுள்ளவனும் வீரனுமான
தனஞ்சயன் உம்முடைய சைனிகர்களை நாசம்செய்துகொண்டு
யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்தான். உம்முடைய பிதாவான பீஷ்
மர், ராகு சூரியனை எதிர்ப்பதுபோல, யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை
எதிர்த்தார். பிறகு, ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையு
முடைய உம்முடையபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து
கொண்டு நாற்புறங்களிலும் பாதுகாத்தார்கள். அவ்வாறே, பாண்
டவர்களும் மகா யுத்தத்தின்பொருட்டு ஸன்னத்தர்களாகவும்
கவசமணிந்தவர்களாகவுமிருந்துகொண்டு அர்ஜுனனை நாற்புறங்
களிலும் சூழ்ந்து பாதுகாத்தார்கள். பிறகு, கிருபர், பீஷ்மருக்கெதி
ரில் நிற்கின்ற அர்ஜுனனை இருபத்தைந்துபாணங்களால் நிறைத்
தார். பிறகு, ஸாத்யகியானவன், பாண்டவனுக்குப் பிரியத்தைச்
செய்யஎண்ணி ஒருபுலி யானையை எதிர்ப்பதுபோலக்கூர்மையுள்ள

அம்புகளாலே அந்தக்கிருபரை எதிர்த்து அடித்தான். கிருபரும் விரைவுடன் மிகரசினந்து கழுகிறகுகள்பூண்ட ஒன்பதுபாணங்களால ஸாத்யகியை மாரபிலடித்தார். பிறகு, ஸாத்யகியும் கோபங்கொண்டு அதிகவேகததுடன் வில்லைவளைத்துக் கௌதமரின் உயிரைவாங்கக் கூடிய ஒருபாணத்தை விரைவாக ஸநதானமசெய்தான். வேகத்துடன் வருகின்றதும இநதிரனுடைய வஜ்ராயுதம் போன்ற ஒளிபொருந்தியதுமான அநதபபாணததை அதிககோபமுள்ள துரோணபுததிரா குரோதததினால இரண்டாக அறுத்தார். ரதிகாகளுட் சிறநத ஸாத்யகி, பிறகு, கௌதமரைவிட்டுவிட்டு, ராகு ஆகாயததில சநதிரனை எதிரதது வருவதுபோல, யுத்தரங்கத்தில் துரோணபுததிரரை எதிாதறுவநதான். துரோணபுத்திரா் அந்த ஸாத்யகியினுடையவிலலை இரண்டாக அறுதது அறுக்கபபட்ட வில்லையுடைய அவனை அமபுகளாலடித்தார அந்த ஸாத்யகி சத்ருக்களை ஸம்ஹரிக்குநதிறமைபொருநதியதும காரிய பாரததை ஸஹிக்கததகக துமான வேறுஒருவில்லைக் கையிலெடுதது அறுபது பாணங்களால துரோணபுததிரரை இரண்டுகைகளிலும மார்பிலும் அடித்தான். அடிக்கபபட்டதுரோணபுததிரா துன்பமுற்று ஒரு முகூர்த்த காலம் மூர்சசையடைநது கொடிமரத்தைப பிடித்துக் கொண்டு தேரினிடையில உடகாாநதாா. பிறகு, பிரதாபசாலியான துரோண புத்திரா மீணடும பிரஞ்ஞையடைந்து கோபங்கொண்டு யுத்ததகில ஸாக்யகியை நாராசததால அடிததார். அந்த நாராசமானது வஸநத காலததில பலமுள்ள ஒரு பாம்புக்குட்டி வளையில் புகுவதுபோல ஸாதயகியைப பிளநதுகொண்டு பூமியில் பிரவேசிததது. பிறகு, துரோணபுத்திரா வேறொரு பல்லததினாலே யுததததில ஸாதயகியினுடைய உத்தமமானத்வஜத்தையறுத்து ஸிம்மநாதம செய்தாா; மறுபடியும, வாஷா காலத்தில் மேகம் சூரியனை மறைபபதுபோலக கோரமான அமபுகளாலே ஸாத்யகியை அடிதாா. ஸாதயகியும் அநத அமபுததிரளை நாசஞ்செய்துவிட்டுப பாணஸமூகங்களைப பலவாறு துரோணபுத்திரர்மீது விரைவாக இறைததான். சததுருவீராகளைக்கொல்லுகிறவனான ஸாதயகி மேகமண்டலததினின்று விடுபட்ட சூரியன் ஜனங்களைத் தபிக்கச்செய்வதுபோல அசுவததாமாவைத் தவிக்கும்படி செய்துவிட்டான். மிக்க பலசாலியான ஸாத்யகி மறுபடியும் அதிக முயறசியுடன் ஆயிரக்கணககான அமபுகளாலே துரோண புததிரரை மூடினன்; ஸிம்மநாதமும் செய்தான். ராகுவினால் சநதிரன் கவரபபட்டது போல ஸாத்யகியினாலே தமது புத்திரன் கவரப்பட்டது கண்டு பிரதாபசாலியான துரோணர் ஸாத்யகியை எதிர்த்து வந்தார். துரோணர், விருஷ்ணிகுலத்திற்

பிறந்தஸாத்யகியினால் மிகவும்பீடிக்கப்பட்ட தமது புத்திரனைப் பாதுகாக்கஎண்ணி அந்த மகாயுத்தத்தில் மிக்க கூர்மையுள்ள அம்பினால் ஸாத்யகியை அடித்தார் ஸாத்யகியோ யுத்தத்தில் மகாரதரான குருபுத்திரரைவிட்டுவிட்டு, முழுதும் உலோகத்தாற்செய்த இருபது பாணங்களால் துரோணரைஅடித்தான். அளவற்ற மனோதைரியமுடையவனும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் மகாரதனுமான அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு அந்தஸமயத்தில் துரோணரைக்குறித்து யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, ஆகாயத்தில் புதனும் சுக்கிரனும் எதிர்ப்பதுபோல, துரோணரும் பார்த்தனும் மகாயுத்தத்தில் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்தார்கள்' என்றுகூறினான்.

நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துரோணார்ஜுனர்களின்யுத்தமும் பீமசேனனதுபராக்கிரமமும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'மகாவில்லாளியான துரோணரும் பாண்டவனான தனஞ்சயனுமாகிய இரண்டு புருஷசிரேஷ்டர்களும் முயற்சியுடன் யுத்தத்தில எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? புத்திசாலியான துரோணருக்கு எப்பொழுதுமே அர்ஜுனனிடம் பிரியமுண்டு. ஸஞ்சய! அர்ஜுனனுக்கும் எப்பொழுதுமே யுத்தத்தில் ஆசார்யரிடத்தில் பிரியமுண்டு. ரதிகர்களும் யுத்தத்தில் உத்ஸாகமுடையவர்களும் ஸிம்மம்போலக் கொழுத்தவர்களும் முயற்சியுடையவர்களுமான அந்தத் துரோணரும் அர்ஜுனனும் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'அரசரே! துரோணர் யுத்தத்தில் பார்த்தனைத் தமக்குப் பிரியனென்று எண்ணவில்லை. பார்த்தனும் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை முன்னிட்டு யுத்தத்தில துரோணரை ஆசார்யராக எண்ணவில்லை. க்ஷத்திரியர்கள் யுத்தத்தில் (ஸ்நேகத்தினாலாவது கௌரவத்தினாலாவது) ஒருவரை யொருவர் விட்டுவிலகவில்லை; பிதாக்களோடும் பிராதாக்களோடும் வரம்புகடந்து யுத்தஞ்செய்கிறார்கள். பாரதரே! யுத்தகளத்தில் துரோணர் பார்த்தனால் மூன்று பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டார். பார்த்தனுடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அந்தப் பாணங்களைத் துரோணர் யுத்தத்தில் லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. பார்த்தன் சரமாரியினாலே மறுபடியும் யுத்தத்தில் துரோணரை மூடினான். துரோணர் கானகத்

தில்பற்றிய மிக்கநெருப்புப்போல ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜ்வலித்தார். பிறகு, துரோணாசார்யரான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் அதிசீக்கிரத்தில் மூடினார். பிறகு, துரியோதனராஜன் யுத்தத்தில் துரோணரைப் பின்தொடர்ந்து பார்ஷ்ணியைக் காக்கும்பொருட்டு ஸுசர்மாவை ஏவினான். திரிகர்த்தராஜனும் கோபங்கொண்டு வில்லை நன்றாக வளைத்து உருக்குமுட்களை நுனியில்கொண்ட பாணங்களாலே யுத்தத்தில் பார்த்தனை மூடினான். அவ்விருவர்களாலும் விடப்படும் அம்புகள் சரத்காலத்தில் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அன்னப்பறவைகள்போல ஆகாயத்தில் விளங்கின. அந்த அம்புகள் அர்ஜுனனை அடைந்து ருசியுள்ள பழங்களின் மிகுதியால் வளைந்தமரத்தில் பக்ஷிகள் பிரவேசிப்பதுபோல நான்கு பக்கங்களிலும் அவன்தேகத்தில் பிரவேசித்தன. ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனான அர்ஜுனனோ யுத்தத்தில் மிக்க கர்ஜித்துப் புத்திரர்களோடு கூடின திரிகர்த்தராஜனை அம்புகளால் அடித்தான். யுகாந்தகாலத்தில் காலனால் துன்பனுசெய்யப்படுதல் போலப் பார்த்தனால் துன்பனுசெய்யப்படுகிற அந்தவீரர்கள் உயிரை இழப்பதில் நிச்சயங்கொண்டு பாண்டவனையே எதிர்த்து அவனது ரதத்தின்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, நாற்புறங்களினின்றும் வருகின்ற அந்தச் சரமாரியை, மலையானது வர்ஷதாரையைத் தடுப்பதுபோல அர்ஜுனன் சரவர்ஷங்களால் தடுத்தான். அனேக யுத்தவீரர்களாலே விடப்பட்டதும் ஒருவராலும் நெருங்க முடியாததுமான சரமாரியை, காற்று மேகக்கூட்டங்களைத் தடுப்பதுபோல அர்ஜுனன் ஒருவனாகவேயிருந்து தடுத்ததாகிய அவனுடைய அற்புதமான கைத்தேர்ச்சியை நாங்கள் அந்த யுத்தத்தில் கண்டோம். பார்த்தனுடைய அந்தச் செய்கையினாலே தேவர்களும் தானவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு படைமுகத்தில் திரிகர்த்தர்களைக்குறித்து வாயவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, காற்று ஆகாயத்தைக் கலங்கச்செய்துகொண்டும் விருக்ஷஸமூகங்களைக் கீழே தள்ளிக்கொண்டும் ஸைனிகர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டும் தோன்றியது. பிறகு, துரோணர் மிக்க பயங்கரமான வாயவ்யாஸ்திரத்தைக் கண்டு அதற்குப் பகையும் கோரமுமான சைலாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். யுத்தத்தில் துரோணரால் அந்த அஸ்திரம் விடப்பட்டவுடனே காற்றுத்தணிந்தது. பத்துத் திக்குக்களும் தெளிந்தன. பிறகு, வீரனான பாண்டுபுத்திரன் திரிகர்த்தனைச் சேர்ந்த ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களை யுத்தத்தில் உத்ஸாகத்தை இழந்தவைகளாகவும் புறங்காட்டி ஓடுகின்றவைகளாகவும் பராக்கிரமத்தை இழந்தவைகளாகவும் செய்தான். பிறகு, துரி

யோதனனும, ரதிகாகளுள் சிரேஷ்டரான கிருபரும், அஸ்வத்தாமாவும, சல்யனும், காமபோஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும், அவந்தி தேசாதிபதிகளான விநதானுவிந்தாகளும், தனது தேசத்து வீராக்ளோடுகூடின பாஹ்லீகாாஜனும பெரியதோக்கூட்டத்தோடு பாாததனுடையதிசைகளை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அநதபபகதததனும மஹாபலசாலியான சுருதாயுவும யானைபபடையோடு பீமனுடைய திசைகளைச சூழ்ந்துகொண்டாாகள. வேநதரே! பூரிசரவஸ்ஸும சலனும ஸுபலனுடைய புததிரனை சகுனியும பளபளபபுள்ளவைகளும கூர்மையுள்ளவைகளுமான அமபுகளாலே மாதரீபுத்திராகளைத தடுத்தார்கள். பீஷ்மரோ யுததத்தில் படைகளோடுகூடின கௌரவர்களோடு யுதிஷ்டிரரைவநதடைந்து நாறபுறஙகளிலும சூழ்நதுகொண்டாா. தன்னையெதிாத்துவருகின்ற யானைபபடையைக்கண்டு பிருதாபுத்திரனும செநநாயினுடல்போன்ற உடலுடையவனும் வீரனும் ரதிகர்களுள் சிறநதவனுமானபீமன காட்டில் ஸிமமமபோல மஹாயுத்ததததில் இரண்டுகடைவாய்களையும அடிக்கடி நக்கிக்கொண்டு கதாயுதத்தைக்கையிலெடுத்து ரததினின்று விரைவாககுதிதது உமமுடைய ஸைநிகாகளைப பயமுறுத்தினான். பிறகு, கதாயுததததைக் கையிறகொண்ட அந்தப பீமனைக்கண்டு யானைமீதேறியிருககின்ற அநதவீரர்கள் யுததததில் முயற்சியுடன் அவனை எலலாப பக்கங்களிலும் சூழ்நதுகொண்டாாகள். யானைகளின் நடுவிலிருக்கின்ற அநதப்பாண்டவன், பெரியமேகமண்டலத்தினுடைய நடுவிலிருககிற சூரியன்போல விளங்கினான். பாண்டவசிரேஷ்டனான பீமன் தொடாசசியாயிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பெரிய மேகமண்டலததைக் காற்றானது சிதறஅடிப்பதுபோலக் கதாயுதத்தினால் யானைபபடையை நாசம செய்தான். பலசாலியான பீமஸேனனால யுததததில் கொல்லபபடும அந்த யானைகள் கர்ஜிககின்ற மேகங்கள்போல அலறின. அந்தயுத்தமுனையில் யானைகளால் கொமபுகளால பலவாறாகப பிளக்கப்பட்டபீமன், பூத்த அசோகவிருக்ஷததிறகு ஒபபாக விளங்கினான். பாண்டவன், பிறகு, கதாயுததகதினால யானைவீராகளுடைய அம்புமழையை நாசம் செய்து காறறுவேகமபோன்ற வேகததோடு யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்தான் கொமபினால் அவயவஙகள கீறப்பட்ட பீமன் யானைகளுடைய கொம்புகளால் மிகத துன்புறுத்தப்பட்டு யானையைக் கொமபில பிடிதது, பிறகு, அதனைக கொம்பிழந்ததாகச் செய்தான். பீமன் அந்தத் தநதத்தினாலேயே கால தண்டத்தைக் கையில்கொண்ட யமன்போல யுததததில் யானையை மத்தகத்தில் அடிததுக கீழே தளளினான். உதிரத்தால் நனைக்கப்பட்ட

கதாயுதத்தைக் கையில் தரித்தவனும் மேலேபடிந்திருக்கின்ற மாம்ஸத்தினாலும் ஊனீராலும் பிரகாசிக்கின்றவனுமான பீமன் ரக்தத்தினால் தேகமனைத்தும் பூசப்பட்ட ருத்திரன்போலக் காணப்பட்டான். இவ்வாறு கொல்லப்படுகின்றவைகளும் மாண்டவைபோக மிகுந்திருக்கின்றவைகளுமான அந்தப் பெரியயானைகள் தம்மஸைனியத்தையே நாசஞ்செய்துகொண்டு திக்குக்களில் வேகமாக ஓடின. நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடுகின்ற அந்தப் பெரியயானைகளால் துரியோதனனுடைய ஸைநியமுழுமையும் மறுபடியும் யுத்தத்தைவிட்டுப் புறங்காட்டி ஓடியது.

நூற்றுமூன்றுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்த வர்ணனம்.)

பீஷ்மருக்கு ஸோமகர்களோடு மத்தியான்னகாலத்தில் லோகங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. தேராளிகளுள் சிறந்த காங்கேயர் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கூர்மையான அம்புகளாலே நாசஞ்செய்தார். ஸிம்மமானது மிருகங்களுடைய கூட்டத்தை அடைந்து அடிப்பதுபோல, உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் அச்சைனியத்தை அடித்தார். திருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் விராடனும் அவ்வாறே துருபதனும் மஹாரதரான பீஷ்மரையடைந்து யுத்தத்தில் பாணங்களாலே அவரை அடித்தார்கள். பிறகு, பீஷ்மர் திருஷ்டத்யும்னனையும் விராடனையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்துத் துருபதன்மீதும் நாராசத்தைப் பிரயோகித்தார். பகைவர்களை அழிக்கிற அந்தப் பீஷ்மராலே அடிக்கப்பட்ட பெரியவில்லாளிகள் காலால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்கள்போல யுத்தத்தில் கோபத்தையடைந்தார்கள். சிகண்டியானவன் பரதகுலத்திற்பிறந்த அரசர்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்மரைப் பாணங்களால் அடித்தான். விரதம்தவறாத பீஷ்மர் அந்தச் சிகண்டியைப் பெண்தன்மையுள்ளவனென்று மனத்தினால் எண்ணி அவன்மீது அம்பு தொடுக்கவில்லை. திருஷ்டத்யும்னனோ ரணகளத்தில் குரோதத்தினால் அக்னிபோல ஜ்வலித்துக்கொண்டு பிதாமகரை மூன்றுபாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். துருபதன் இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் விராடன் பத்துப் பாணங்களாலும் சிகண்டி இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் பீஷ்மரை அடித்தார்கள். மிகுதியாக அடிக்கப்பட்டு ரக்தப்

பிரவாஹத்தால் முழுதும் நனைக்கப்பட்ட அந்தப பீஷ்மர் வஸந்த காலத்தில் புஷ்பங்களால் நிறைந்த சிவந்த அசோகவிருக்ஷம போல விளங்கினார். காங்கேயா அந்தப பாண்டவ ஸேனாவீரர்களை மும மூன்றுபாணங்களால் திருப்பியடித்து ஒருபல்லத்தினால் துருபத னுடைய வில்லையும அறுத்தார். அந்தத் துருபதன் வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்துப பீஷ்மரை ஐந்துபாணங்களால் அடித்து யுத்த முனையில மிக்க கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணஙகளாலே அவருடைய ஸாரதியையும அடித்தான். யுதிஷ்டிரருடைய ஆஜ்ஞையினால் பீமன், திரௌபதியின் ஐந்துபுதல்வர்கள், பிராதாக்களான ஐந்து கேகயராஜபுத்திரர்கள், ஸாத்வதனான ஸாத்யகி இவர்கள் அனைவ ரும் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள் பீஷ்மரைக் காப்பதில் முயற்சி யுள்ள உம்மைச் சேர்ந்த எல்லா வீரர்களும ஸைனியங்களுடன் எதிரிகளிடத்தினின்று (அவரை) ரக்ஷித்துக்கொள்வது என்ற கார யத்தின்பொருட்டு யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னன முதலான வீரர் களையும பாண்டவ்சேனையையும் எதிர்த்தார்கள். அந்த யுத்தத் தில உம்முடைய வீரர்களுக்கும் சத்துரு வீரர்களுக்கும மனிதர்க ளுக்கும் குதிரைகளுக்கும தேராளிகளுக்கும யானைகளுக்கும யம னுடைய ராஷ்டிரத்தை விருத்திபண்ணுகின்ற மிகபபெரிய ஸங்குல யுத்தம நடந்தது ரதிகன் ரதிகனை எதிர்த்து அவனை யமலோகத் திற்கு அனுப்பினான் அவவாறே மனிதர்கள், யானைகள், குதிரை கள், குதிரைவீரர்கள் ஆகிய இவர்கள சத்துருக்கள்படையிலுள்ள மனிதர்களையும் யானைகளையும குதிரைகளையும் குதிரைக்காரர்களை யும் எதிர்த்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள். அரசரே! வீரர் கள் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலும பயங்கரமாகவும் பற் பல விதமாகவுமிருக்கின்ற அமபுகளாலும ஆங்காங்கு பகைவர் களைப பரலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள் ரதங்களோ ரதிகர்களால் இழக்கப்பட்டவைகளாகவும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைக ளாகவும மிக ஓடுகின்ற குதிரைகளையுடையவைகளாகவும் யுத்த பூமியில் நான்கு திக்குக்களிலும் ஓடின யுத்தத்தில் தேர்கள் அநேக மனிதர்களையும குதிரைகளையும அடித்துக்கொண்டு காற் றுபபோன்றவைகளும் [1] கந்தர்வநகரங்களுக்கு ஒப்பானவை களுமாகக் காணப்பட்டன கவசமணிந்தவர்களும காந்தியுள்ள வர்களும் குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையு முடையவர்களும்

[1] காற்றினால ஆகாயத்தில பலவடிவங்களாக அமையும மேகவரிசை கள், ஆகாயத்தில விசித்திரமாகததோன்றும நகரமென்றும் அது உற்பாத மென்றும கூறுவர் வராகமிஹிரர், ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணம் யுத்தகாண்டம் ௱07 - வது ஸர்க்கம் முதல் சுலோகம் கோவிந்தராஜீய வியாக்யானம்.

பொன்னாலாகிய தோள்வளைகளை அணிந்தவர்களும் தேவகுமாரர்களுக்கு ஒப்பானவர்களும் சௌர்யவிஷயத்தில் யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவர்களும் ஐச்வரியத்தினாலும் நீதியினாலும் முறையே குபேரனையும் பிருஹஸ்பதியையும் ஜயித்தவர்களும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் தலைவர்களும் சூரர்களுமான எல்லா ரதிகர்களும் ரதத்தை இழந்து ஆங்காங்கு ஸாதாரண மனிதர்கள் போல ஓடுவதைக்கண்டோம். யானைகளும் சிறந்த பாகர்களால் விடுபட்டுத் தங்களுடைய சேனைகளையே அடித்துக்கொண்டும் பலவாறு அலறிக்கொண்டும் கீழே விழுந்தன. கேடகங்களோடும் விசித்திரமான சாமரங்களோடும் கொடித்துணிகளோடும் வெண்குடைகளோடும் பொற்காம்புள்ளவைகளும் நாற்புறங்களிலும் சிதறினவைகளுமான [1] சாமரங்களோடும் ஓடுகிறவைகளும் நீருண்ட மேகங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மேககர்ஜனைபோன்ற ஒலியுள்ளவைகளுமான யானைகள் திசைகள்தோறும் காணப்பட்டன. உமது வீரர்களுக்கும் பகைவர்களுக்கும் நடந்த அந்த ஸங்குலயுத்தத்தில் யானைமீதுள்ள வீரர்கள் யானைகளால் விடுபட்டு ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். (அவ்வாறே) பற்பல தேசங்களிலுண்டானவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் வேகத்தில் காற்றுப்போன்றவைகளுமான குதிரைகளை நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கண்டேன். அவ்வாறே, அந்தயுத்தரங்கத்தில் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவர்களும் கத்திகளைக் கையிற்பிடித்தவர்களும் நான்குப்பக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களும் பகைவர்களால் ஓட்டப்படுகின்றவர்களுமான குதிரைவீரர்களைக் கண்டோம். ஒரு யானை மகாயுத்தத்தில் ஓடுகின்ற மற்றொரு யானையைத் தாக்கிப் பலத்தினால் காலாட்படைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துக்கொண்டு சென்றது. யுத்தத்தில் யானையானது ரதங்களைப்பொடியாக்கியது. போர்க்களத்தில் ரதங்களும் பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற குதிரைகளை அவற்றின்மீதோடி அரைத்தன. [2] குதிரைகளும் மனிதர்களை (க்குளம்புகளால்) துவைத்தன. அந்த ஸைனியங்கள் இப்படிப் பலவிதமாக ஒன்றையொன்று அடித்தன. [3] அவ்வாறு ரௌத்ர ஸ்வரூபமாயும் மஹாபயங்கரமாயுமுள்ள அந்த யுத்தம் நடக்கும்போது கோரரூபமானதும் ரக்தத்தாலும் நரம்புகளாலும் அலைமோதுகின்றதும் எலும்புக்கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் நெருங்கமுடியாததும் யமனுடைய

---

[1] இது இரட்டிக்கிறது. 'ச்தாமராः' என்று பாடங்கொள்வர் சிலர்.

[2] வேறு பாடம்.

[3] அதிக பாடமான அரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களும் புல்தரைகளுமுள்ளதும் ரதங்களாகிற மடுக்களுள்ளதும் அம்புகளாகிற நீர்ச்சுழல்களுள்ளதும் குதிரைகளாகிற மீன்களுள்ளதும் தலைகளாகிற கற்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் யானைகளாகிற முதலைகளால் சூழப்பட்டதும் கவசங்கள் தலைப்பாகைகளாகிற நுரைக்கூட்டங்களுள்ளதும் விற்களும் வேகமுள்ள கத்திகளுமாகிற ஆமைகளால் நிறைந்ததும் சங்கங்களாகிற [1] முதலைகளினுடைய கூட்டங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் குடைகளாகிற [2]ஆமைகளையும் ரதங்களாகிற தெப்பங்களையுமுடையதும் கொடித்துணிகளுள்ள த்வஜங்களாகிற மரங்களால் நிறைந்ததும் மனிதர்களாகிற கரைகளை இடித்துத்தள்ளுகின்றதும் மாம்ஸந்தின்னும் (கழுகுமுதலான) பக்ஷிகளாகிற அன்னப்பறவைகளால் சூழப்பட்டதுமான ரக்தநதி பெருக ஆரம்பித்தது. அரசரே! சூரர்களும் மகாரதர்களுமான அனேக க்ஷத்திரியர்கள் அந்த நதியை ரதங்கள் யானைகள் குதிரைகளாகிற தெப்பங்களாலே பயமின்றித் தாண்டினார்கள் வைதரணீநதியானது இறந்தவர்களை யமனுடைய பட்டணத்தைக் குறித்துக் கொண்டுபோவதுபோல் யுத்தத்தில் பயந்து மயக்கமுற்றவர்களை அந்த நதியானது அடித்துக்கொண்டு சென்றது. அந்தப்போர்க்களத்தில் க்ஷத்திரியர்கள் அந்தப் பெரியஅனர்த்தத்தைக் கண்டு, 'அரசர்கள் துரியோதனனுடைய அநியாயத்தினாலே நாசம் அடைகிறார்கள். குணசாலிகளான பாண்டு புத்திரர்களிடத்தில் பாபாத்மாவும் பேராசையினால் மதிமயக்கங்கொண்டவனுமான திருதராஷ்டிரராஜன் எவ்வாறு த்வேஷங்கொண்டான்?' என்று அலறினர். இவ்வாறு, பாண்டவர்களுடைய ஸ்தோத்திரத்துடன் கூடியவைகளும் உமது புத்திரர்களுக்கு மிக்க பயங்கரமானவைகளுமான ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொள்ளும் பலவித வார்த்தைகள் கேட்கப்பட்டன. பாரதரே! பிறகு, எல்லா யுத்தவீரர்களாலும் சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, எல்லா உலகங்களுக்குந் தீங்கிழைப்பவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துரியோதனன் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும் பார்த்து, 'அகங்காரத்தைவிட்டு நீங்கள் யுத்தம் செய்யுங்கள். ஏன் கால விளம்பம் செய்கின்றீர்கள்?' என்று சொன்னான். இவ்வாறு துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட அரசர்களனைவரும் போர்புரிந்தார்கள். பிறகு, பாண்டவர்களுடன் கௌரவர்களுக்குப் போர்நடந்தது. அரசரே! முற்காலத்தில் மகாத்மாக்களாலே நீர் தடுக்கப்பட்டும் சூதாட்டத்தாலுண்டான அதிகோரமான அனர்த்

[1] [2] அதிக பாடம்.

தத்ஷ்ணத்தில் அப்பொழுது தடுக்காமையினுடைய அதிபயங்கரமான பல னுக இதைப் பாரும் வேந்தரே! படைகளையும் உதவிவீரர்களையு முடைய பாண்டுபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை. கௌரவர்களும் யுத்தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை. புருஷ சிரேஷ்டரே! இக்காரணத்தினாலும் தெய்வவசத்தாலும் உமது அநீதியாலும் கோரமான ஜனநாசமானது நேர்ந்திருக்கின்றது

நூற்றுநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனை)

நரசிரேஷ்டனான அர்ஜுனன், ஸுசர்மாவுடன் யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கிற அந்த அரசர்களைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் பிறகு, ஸுசர்மாவும் யுத்தத்தில் பாணங்களாலே பார்த்தனை அடித்து எழுபது பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் மறுபடியும் ஒன்பது பாணங்களால் பார்த்தனையும் அடித்தான். மகாரதனான இந்திரபுத்திரன் பாணக்கூட்டத்தால் அவனைத் தடுத்து யுத்தத்தில் ஸுசர்மாவின் படையிலுள்ள போர்வீரர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். அரசரே! மகாரதர்களான அந்த வீரர்கள் யுகாந்த காலத்தில் காலனாலே பீடிக்கப்படுவதுபோல அர்ஜுனனால் பீடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில்பயந்து ஓடினார்கள் சிலர் குதிரைகளையும் சிலர் ரதங்களையும் சிலர் யானைகளையும் விட்டுவிட்டு எல்லாத் திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள்; குதிரைகள் யானைகள் ரதங்கள் இவைகளின் மீதேறிக்கொண்டு மிக்க விரைவுடன் ஓடினார்கள். பாரதரே! பெரும்போரில் காலாட்படைகளும் சஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டு அபேக்ஷையில்லாமல் அவ்வவ்வழியினால் ஓடின ஓடுகின்ற அந்த யுத்தவீரர்கள் திரிகர்த்த தேசாதிபதியான ஸுசர்மாவினாலும் அவ்வாறே மற்றச் சிறந்த அரசர்களாலும் பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை. அவ்வாறு அந்தச் சேனை ஓடுவதைக்கண்டு உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனன் எல்லாப் படைகளுக்கும் முன்னின்று யுத்தத்தில் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லாவிதமான முயற்சியோடும் அர்ஜுனனுக்கருகில் எதிர்த்துவந்தான். வேந்தரே! யுத்தத்தில் திரிகர்த்ததேசாதிபதியான ஸுசர்மாவினுடைய உயிரைக் காப்பதற்காகத் துரியோதனன் ஒருவனே தம்பியரனைவருடனும் சேர்ந்து பலவித பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு நின்றான்; மற்ற மனிதர

கள் ஓடிவிட்டனர். அவ்வாறே, பாண்டவர்களும் கவசம்பூண்டு எல்லாவிதமான முயற்சியுடனும் பீஷ்மரிருக்குமிடத்திற்கு அர்ஜுனனைக் காப்பதற்காகச் சென்றார்கள் காண்டீவத்தை வில்லாகக் கொண்ட அர்ஜுனனுடைய கோரமான வீரியத்தை யுத்தத்தில் அறிந்தவர்களாயிருந்தும், பாண்டவர்கள் ஹாஹாகாரத்தாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட உத்ஸாகத்தோடு எல்லாப்பக்கங்களிலும் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்தார்கள். பிறகு, பனைமரத்தைக் கொடியாகக் கொண்ட சூரரான பீஷ்மர் பாண்டவர்களுடைய சேனையை யுத்தரங்கத்தில் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே மறைத்தார். மகாராஜரே! பிறகு, எல்லாக் கௌரவர்களும் ஒன்றுகூடி, சூரியன் உச்சியை அடைந்திருக்கும் ஸமயத்தில், பாண்டவர்களுடன் போர் புரிந்தார்கள் சூரனான ஸாத்யகியானவன் ஐந்து பாணங்களாலே கிருதவர்மாவையடித்து ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் நின்றான் துருபதராஜனும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் துரோணரை அடித்து மறுபடி எழுபது பாணங்களால் அடித்து அவருடைய ஸாரதியையும் ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான். பீமஸேனனோ தனக்குப் பிரபிதாமகனான பாஹ்லீகராஜனை அடித்து, காட்டில் புலிபோல உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். சூரனான அர்ஜுன புத்திரன் சித்திரஸேனனாலே அநேக பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு யுத்தபூமியில் நின்றான். அர்ஜுனபுத்திரனும் யுத்தத்தில் சித்ரசேனனை மூன்று பாணங்களால் அடித்தான் யுத்தத்தில் எதிர்த்த சிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஆகாயத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற மஹாகோரரூபிகளான புதனும் சனியும்போல் விளங்கினார்கள். சத்துருவீரர்களைக் கொல்பவனும் சிறந்த பலமுடையவனுமான ஸுபத்திராபுத்திரன் அந்தச் சித்திரஸேனனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் அரசரே! மகாரதனான அந்தச் சித்ரஸேனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று விரைவாகக் குதித்துத் துர்முகனுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறினான். பராக்கிரமசாலியான துரோணரும் விரைந்து பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே துருபதனைப் பிளந்து அவனது ஸாரதியையும் அடித்தார். பிறகு, துருபதராஜன் ஸேனைமுகத்தில் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டுப் பூர்வவைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு யுத்தரங்கத்தை விட்டோடினான். பீமஸேனனோ பாஹ்லீகராஜனை எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒரு முகூர்த்தத்திற்குள் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் இழந்தவனாகச்

செய்தான். மகாராஜரே! புருஷசிரேஷ்டனான பாஹ்லீகன் அதிக மான பிராணஸம்சயத்தை அடைந்து அந்த மஹாயுத்தத்தில் பரபரப்புடன் அந்தரதத்தினின்று குதித்து லக்ஷ்மணனுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறினான். ஸாத்யகியானவன் பெரிதான போர்க்களத்தில பலவித அம்புகளாலே கிருதவர்மாவைத்தடுத்துப் பிதாமகரான பீஷ்மரை நாடினான். அந்தஸாத்யகி பெரியவில்லை அசைத்துக்கொண்டு பரதகுலோத்தமரான பீஷ்மரைக் கூர்மையுள்ளவைகளும ரோமங்களைக்கூடச் சேதிக்குந் திறமையுள்ளவைகளுமான அறுபதுபாணங்களால அடித்துத் தேரினிடையில் நர்த்தனஞ்செய்கின்றவன்போலக் காணப்பட்டான் பிறகு, பிதாமகரான பீஷ்மர் அந்த ஸாத்யகியின்மீது பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மிக்க வேகமுள்ளதும பெண்ணுகம்போன்றதும மங்களகரமானதும் இரும்பினாற்செய்ததுமான பெரியசக்தியைப்பிரயோகித்தார். மகாகீர்த்திமானான ஸாத்யகி தன்னை நோக்கி விரைவாக வருகின்றதும மிருத்யுவுக்கொப்பானதும எவ்விதத்தாலும ஜயிக்க முடியாததுமான அந்தச் சக்தியை லாகவத்தினாலே தன்மீது தாக்காமல் கீழே விழும்படிசெய்தான். மகாபயங்கரமான அந்தச்சக்தியாயுதமானது ஸாத்யகியை அடையாமல் அதிக ஒளியுடன்கூடின பெரிய [1] உற்கைபோலப் பூமியின்மீது விழுந்தது அரசரே! பிறகு, ஸாத்யகியோ பொன்னாற் பிரகாசிக்கின்ற தன்னுடையசக்தியை வேகமாகக் கையிலெடுத்துப் பிதாமஹருடைய ரதத்தைக்குறித்து எறிந்தான். மகாயுத்தத்தில ஸாத்யகியினுடைய புஜத்தினுடைய வேகத்தினாலே நன்றாக எறியப்பட்ட அந்தச் சக்தியாயுதமானது ஒருமனிதனைக்குறித்தாக காலராத்திரி வருவதுபோல (பீஷ்மரைக் குறித்து) வேகத்தோடு எதிரில்வந்தது. பாரதரான பீஷ்மர் விரைவாகவருகின்ற அந்தச் சக்தியாயுதத்தை மிக்க கூர்மையுள்ள இரண்டு க்ஷுரப்ரங்களாலே இரண்டாகவெட்டினார் அந்தச்சக்தி பூமியில் சிதறியது. பகைவர்களை அழிக்குந் திறமையுடையவரும் கோபங்கொண்டவருமான காங்கேயர் சக்தியைத் துண்டாக்கி ஸாத்யகியை ஒன்பதுபாணங்களாலே மார்பிலடித்து அட்டஹாஸஞ் செய்தார். பிறகு, பாண்டவர்கள் ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடையவர்களாக ஸாத்யகியை ரக்ஷிக்கவேண்டியதற்காக யுத்தத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் வெற்றியில் விருப்பமுள்ள பாண்டவர்களுக்கும கௌரவர்களுக்கும் மயிர் வொடிக்கத்தக்க கைகலந்த யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது.

---

1 தூமகேது.

நூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களுடைய யுத்தவர்ணனம்.)

மகாராஜரே ! வர்ஷாகாலத்தில் ஆகாயத்தில மேகங்களால் சூழப்பட்ட சூரியனைபபோல யுத்தகளத்தில் பாண்டவாகளால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டும் கோபங்கொண்டுமிருக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு துர்யோதனன் துசசாஸனனைநோக்கி, 'பரதர் களிற் சிறந்தவனே ! சூரரும மகிமைதங்கிய வில்லைக் கையில்தாங் கியவரும் சூரர்களை அழிபபவருமான இந்தப் பீஷ்மர் நாலுப்க்கங் களிலும் சூரர்களான பாண்டவாகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறா. மகாத்மாவான அந்தப் பீஷ்மருடைய ரக்ஷணமானது உன்னால் செய்யத்தக்கது. நமக்குப் பாட்டனான பீஷ்மர் யுத்தத்தில பாதுகாக்கப்படுவாராயின் முயற்சியுடையவர்களான பாஞ்சாலர் களைப் பாண்டவாகளுடன் யுத்ததில கொல்வார். இநத யுத்தத் தில் பீஷ்மரைப பாதுகாப்பதே நமக்கு முக்கியமான காரியமென்று எண்ணுகிறேன். பெரிய விரதமுளளவரும் மகாவில்லாளியுமான இநதப் பீஷ்மா நமக்கு ரக்ஷகா நீ யுத்தத்தில் ஒருவராலுமசெய்ய முடியாத காரியத்தைச செய்கின்ற பிதாமஹரை எல்லா ஸைன் யங்களோடும் சேர்நது சூழ்நதுகொண்டு பாதுகாக்கவேண்டும' என்று கூறினன். இவவாறு சொல்லியதைக்கேட்ட உமது புத்திர னை அநதத் துச்சாஸனன் யுத்தகளததில் பெரிய ஸைனியத்தால் சூழப்பெற்றுப பீஷ்மரை நான்குபக்கங்களிலும சூழ்ந்துநின்றான். பிறகு, லக்ஷம் குதிரைகளுக்கு(த தலைவனும)ஸுபலபுத்திரனுமான சகுனியானவன் (யுத்தம்செய்வதில்) பழக்கப்பட்டவர்களும் யுத் தத்தில் ஸமாதரர்களுமான புருஷசிரேஷ்டர்களோடு கூடினவா களும் நிர்மலமான ரட்டிகளைக் கையிற்கொண்டவாகளும் ரிஷ்டி களையும் தோமரங்களையுந தரித்தவர்களும கொழுப்புடையவர்க ளும் மிக்க வேகமுடையவாகளும் வல்லமையுடையவர்களுமான [1] காலாட்களோடுகூடிப் புருஷசிரேஷ்டர்களான நகுலன், ஸக தேவன், பாண்டுபுத்திரரான தர்மராஜர் ஆகிய இவர்களை நான்கு பக்கததிலும் வளைதது எதிரததான். பிறகு, துரியோதனராஜன் பாண்டவர்களைத் தடுப்பதற்காகச சூரர்களான பதினாயிரம்குதிரை வீரர்களை அனுபபினன். வேந்தரே ! அதிவேகமுள்ளவைகளும் யுதத்தில்புகுந்தவைகளும் பக்ஷிகளைப்போல விரைவாகச்செல்லு

---

[1] 'பதாதிநாம' எனறு பாடங்கொள்ளப்பட்டது

கின்றவைகளுமான குதிரைகளினுடைய குளம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு பூமியானது நடுக்கமுற்றது, சப்திக்கவும் சப்தித்தது; மலையில் எரிக்கப்படுகின்ற பெரிய மூங்கிலடர்ந்த காட்டினுடைய சப்தம்போலக் குதிரைகளுடைய மிகவும் பெரிதான குளப்படிச் சப்தமானது அப்பொழுது கேட்கப்பட்டது. அந்த யுத்தகளத்தில் தாவிச் செல்லுகின்ற குதிரைகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட பெரும் புழுதியானது சூரியனுடைய ரதத்தையடைந்து சூரியனை மறைத்தது. அதிவேகத்துடன் பிரவேசிக்கின்ற அன்னப்பறவைகளாலே பெரிய தடாகம் கலக்கப்படுவது போலச் சிறந்த வேகமுள்ள அந்தக் குதிரைகளாலே பாண்டவசேனையானது கலக்கப்பட்டது. கனைக்கின்ற குதிரைகளினுடைய சப்தத்தினாலே ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை. அவ்வொலியினால, (வேறு) பேரொலியும் விழுங்கப்பட்டு மறைந்தது மஹாராஜரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜரும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதேவர்களும், ரணகளத்தில் குதிரைக்காரர்களுடைய வேகத்தை, வர்ஷாகாலத்தில் மிகநிரம்பியதும் பௌர்ணமாஸியில் கொந்தளிப்புற்றதுமான ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தின் வேகத்தைக் கரை தடுப்பதுபோலப் பலத்தால் தடுத்தார்கள். பிறகு, அந்த(ப்பாண்டவ)ரதிகர்கள் கணுக்கள் பதிவான அம்புகளாலே [1] குதிரை வீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்தார்கள் மகாராஜரே! உறுதியான வில்லைக் கையில் தாங்கிய வீரர்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்தக் குதிரை வீரர்கள் யானைகளாலே அடிக்கப்பட்ட மஹா கஜங்கள் மலையிலுள்ள குகையில் விழுவதுபோல விழுந்தார்கள். அந்தக்குதிரைவீரர்களும் பத்துத் திசைகளிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு மிக்க கூர்மையுள்ள ஈட்டிகளாலும் கணுக்கள் பதிந்திருக்கும் அம்புகளாலும் வீரர்களுடைய முடிகளை அறுத்தெறிந்தார்கள். ரிஷ்டிகளாலே அடிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களின் தலைகள் பெரிய மரங்களினின்று பழங்கள் உதிர்வதுபோல உதிர்ந்தன. மன்னரே! ஆங்காங்கு நாசஞ்செய்யப்பட்ட குதிரை வீரர்களோடு கூடின குதிரைகள் எல்லா விடங்களிலும் கீழே விழுந்தவைகளும் கீழே வீழ்த்தப்பட்டவைகளுமாகக் காணப்பட்டன. பிராணனைக் காப்பாற்றுவதில் நோக்கங்கொண்ட மான்கள் ஸிம்மத்தைக்கண்டு பயந்து ஓடுவதுபோல வதஞ்செய்யப்படுகின்ற குதிரைகள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு எங்கும் ஓடின. மகாராஜரே! பாண்டவர்கள் மகாயுத்தத்தில் சத்துருக்களை ஜயித்துச் சங்கங்களை ஊதினார்கள். யுத்தத்தில் பேரிவாத்தியங்களையும் அடித்தார்கள். பிறகு, துரியோதனன் சேனை தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைக்

1 ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

க்கண்டு மனங்தளர்ந்து மத்ரராஜனைப் பார்த்து, 'மகாபாகு பல முள்ளவரே! பிரபுவே! மூத்தோனை இந்தப் பாண்டுபுத்திரன் நகுல ஸஹதேவர்களோடு கூடி, நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, யுத்தத்தில் சேனையை ஓடச்செய்கிறான் மிக்க புஜபல முள்ளவரே! ஸமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோல இவனை நீர் தடுப்பீராக. நீர் பகைவர்களால் தாங்குதற்கு மிக அரிய வல்லமை யுள்ளவரென்று கேட்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னான். பிரதாப சாலியான சல்யன் உமது புத்திரனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு யுதிஷ்டிர ராஜரிருக்குமிடத்திற்குத் தேர்க்கூட்டத்துடன் சென்றான். யுதிஷ்டிரர் தம்மை நோக்கி விரைவாக வருகின்றதும் பெருவெள்ளத்தின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளதுமான சல்யனு டைய மிக்க பெரும்படையை யுத்தத்தில் தடுத்தார். மகாரதரான தர்மராஜா யுத்தத்தில் மத்ரராஜனைப் பத்துப் பாணங்களாலே நடுமார்பில் விரைவாக அடித்தார். நகுலனும் ஸஹதேவனும் அவனை ஏழு பாணங்களால் அடித்தார்கள். மத்ரராஜனும் அவர்க ளனைவரையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான், யுதிஷ்டிர ரைக் கூர்மையான அறுபது பாணங்களாலே மறுபடியும் அடித் துப் பரபரப்புடன் கூடின மாத்ரீபுத்திரர்களை இரண்டிரண்டு பாணங்களாலே அடித்தான். பிறகு, தோள்வலிமிக்கவனும் சத்து ருக்களை ஜயிக்கின்றவனுமான பீமன், மிருத்யுவினுடைய வாயை அடைந்ததுபோல யுத்தத்தில் மத்ரராஜனுடைய வசத்தையடைந் திருக்கின்ற யுதிஷ்டிர ராஜரைக்கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாகச் சல்யனை எதிர்த்துவந்தான் பீமன், வரும்பொழுதே, முழுமையும் உருக்கினாற் செய்தவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தா னத்தைப் பிளக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களாலே மத்ரராஜனை அடித்தான். பிறகு, பீஷ்மர் துரோணர் இருவரும் பெருஞ்சேனை சூழ்ந்துவர விரைவாக அம்புகளைப் பொழிந்துகொண்டு தர்மரா ஜரை எதிர்த்துவந்தார்கள். பிறகு, சூரியன் மேற்றிசையை அடைந்து பிரகாசிக்குமளவில் மகாகோரமும் அதிபயங்கரமுமான யுத்தம் ஆரம்பித்தது.

நூற்றுருவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(வாஸுதேவர் பீஷ்மருடைய வல்லமையைப்பொறாமல் அவரைக்கொல் லச்சென்றதும், அர்ஜுனன் தடுக்க இருவரும் திரும்பித் தேரேறியதும்.)

வேந்தரே! பிறகு, உமது பிதாவான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள உத்தமமான பாணங்களாலே ஸைனிகர்களோடுகூடின

பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் அடித்தார். பீஷ்மா பீமனைப பன்னிரண்டுபாணங்களாலும ஸாதயகியை ஒன்பதுபாணங்களாலும நகுலனை மூன்றுபாணங்களாலும் ஸகதேவனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்து யுதிஷ்டிரருடைய இரண்டுகைகளிலும் மாரபிலும பன்னிரண்டுபாணங்களை நாட்டினா. பிறகு, மகாபலசாலியான பீஷ்மா திருஷ்டத்யுமனனையும அடிதது ஸிம்மநாதம் செய்தார். பிதாமஹரான அநதப பீஷ்மரை, நகுலன் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் ஸாத்யகி மூன்றுபாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னன் எழுபதுபாணங்களாலும பீமஸேனன் ஏழுபாணங்களாலும் யுதிஷ்டிரா பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் திருப்பியடித்தார்கள். துரோணரோ ஸாதயகிபீமஸேனன்இவாகளில் ஒவ்வொருவனையும் யமதண்டத்திற்கொபபான கூர்மையுள்ள ஐந்துஐநதுபாணங்களாலேஅடிததாா. அவ்விருவரும வேணுகமென்கிற ஆயுதங்களாலே பெரியயானையை அடிப்பதுபோலப் பிராம்மணசிரேஷ்டரான அந்தத் துரோணரை லக்ஷ்யததில நேராகச் செல்லுகின்ற மும்மூன்று பாணங்களாலே திருபபியடித்தார்கள. கூர்மையான அம்புகளாலேதுன்புறுந்தபபட்டும, ஸௌவீராகளும கிதவாகளும கீழ்நாட்டு வீரர்களும மேனாட்டு வடநாட்டுவீரர்களும மாளவர்களும அபீஷாஹர்களும சூரஸேனாகளும சிபிகளும வஸாதிகளும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைவிட்டு விலகவில்லை அவ்வாறே, பற்பலதேசத்தினின்று வந்திருக்கிற மற்ற அரசாகளும் பற்பல ஆயுதங்களைக் கையிற் கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். அரசரே! அவ்வாறே, பாண்டவர்களும் பிதாமஹரைச் சூழ்நதுகொண்டார்கள். பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாத பீஷ்மர் எலலாபபக்கததிலும் தேர்க்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டுக் காட்டில் பிடித்த நெருபபுப்போலச் சத்துருக்களை எரித்துக்கொண்டு பிரகாசித்தார். ரதமாகிற அக்னிக்கிருகத்திலுள்ளதும் வில்லாகிறஜ்வாலையுள்ளதும கத்திகள், சக்திகள், கதைகளாகிற விறகுகளோடு கூடியதும் பாணங்களாகிற நெருப்புபபொறிகளுள்ளதுமான பீஷ்மராகிற நெருப்பு க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்களை எதிர்த்தது. மகாராஜரே! பெருநதீயானது காற்றுடன்கூட உலர்நதகாட்டில் ஸஞ்சரிபபதுபோலப் பீஷ்மர் திவ்யாஸ்திரத்தைப பிரயோகமசெய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தார். அவர் பொன்மயமான கணுக்களுள்ளவைகளும கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான காணிகளாலும் நாளீகங்களாலும் நாராசங்களாலும் அந்த ஸைனியத்தை மூடினார். மேலும், கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே கொடிகளையும் தேராளிகளையும் கீழே தள்ளி ரதஸமூகங்களை மொட்டையாயிருக்கின்ற பனங்காடுகள் போலச செய்தார். மிக்க புஜபலமுள்ளவரும் ஆயுததாரிகளை

வரினும் சிறந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் ரணகளத்தில் ரதங்களை
யும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையிழந்தவைகளாகச்
செய்தார். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! இடிமுழக்கம் போன்ற
பீஷ்மருடைய நாணொலியையும் கையுறைகளுடைய ஒலியையும்
கேட்டு எல்லாப் பிராணிகளும் நடுக்கமுற்றன. உமது பிதாவி
னுடைய பாணங்கள் வீணாகாமல் லக்ஷ்யங்களில் பாய்ந்தன. பீஷ்ம
ருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகள் (யுத்தவீரர்களுடைய)
கவசங்களில் தடையற்றுப் பாய்ந்தன மகாராஜரே! வீரர்கள்
கொல்லப்பெற்றவையும் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவையு
மான தேர்கள் யுத்தபூமியில் அங்குமிங்கும் இழுக்கப்படுவதை
நாங்கள் கண்டோம். பதினாலாயிரம் சைத்தியர்களும், காசிதே
சத்து வீரர்களும், கரூசர்களும், மகாரதர்களென்று பிரஸித்தி
பெற்றவர்களும் மகாகுலத்தில் பிறந்தவர்களும் யுத்தத்தில் சரீ
ரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் முன்வைத்தகாலைப் பின்வைக்
காதவர்களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிகளை உடை
யவர்களுமான மற்றுமுள்ள அரசர்களனைவரும் வாயைத் திறந்து
கொண்டிருக்கும் அந்தகனைப்போன்ற பீஷ்மரை ரணகளத்தில்
எதிர்த்துக் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் பர
லோகம் சேர்வதற்காக (அந்தயுத்தகளத்தில்) மூழ்கினார்கள். பரத
குலத்திற்பிறந்த மகாராஜரே! அச்சுக்களும் சக்கரங்களும் மற்று
முள்ள உறுப்புக்களும் ஒடிக்கப்பெற்ற சில தேர்களை நூறுநூறாக
வும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நாங்கள் கண்டோம். [1] வரூதங்களோடு
உடைத்துத்தள்ளப்பட்ட தேர்களாலும் கீழே தள்ளப்பட்ட ரதி
கர்களாலும் அம்புகளாலும் உடைக்கப்பட்ட நல்ல கவசங்களா
லும் பட்டஸங்களாலும் கதாயுதங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும்
கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் அச்சுமரங்களாலும் அம்புக்கூடுகளா
லும் உடைக்கப்பட்ட சக்கரங்களாலும் கைகளாலும் விற்களாலும்
கத்திகளாலும் குண்டலங்களையணிந்த தலைகளாலும்கையுறைகளா
லும் விரலுறைகளாலும் கீழே புரட்டித்தள்ளப்பட்ட கொடிமரங்க
ளாலும் பலவாறாக அறுக்கப்பட்ட விற்களாலும் யுத்தபூமியானது
நான்குபக்கத்திலும் நன்கு பரப்பப்பட்டதாகியது. அந்த யுத்த
களத்தில் யானைமீதேறிப் போர்புரிகின்ற வீரர்கள் யானைகளையும்
குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளையும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாக
வும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். அந்த வீரர்கள்முயற்சிசெய்தும்
பீஷ்மருடையபாணத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடுகின்ற மகாரதர்களைத்

1 வேறொன்றில் மோதுவதால் கெடாமலிருப்பதற்காகத் தேரைச் சுற்றி மரத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ஓர் உறுப்பு.

தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். மகாராஜரே!' மகேந்திரனுக்குச் சமமான வீரியமுள்ள பீஷ்மராலே அடிக்கப்படுகின்ற பெருஞ்சேனை சிதறியது. இருவர் ஒன்றுசேர்ந்து ஓடவில்லை. பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனை, தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிக அடிக்கப்பட்டதும் கீழே விழுந்திருக்கின்ற கொடிகளால் நெருங்கியதும் ஹாஹாகாரங்கொண்டதும் பரஜ்ஞையை இழந்ததுமாயிற்று. பிதா புத்திரனைக் கொன்றான். அவ்வாறே, புத்திரனும் பிதாவைக் கொன்றான். யுத்தத்தில் நண்பன் தெய்வபலத்தினால் தூண்டப்பட்டுத் தன் பிரியமான தோழனைக் கொன்றான். இன்னும் மற்றப் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய ஸைனிகர்கள் கவசங்களையிழந்து விரித்த தலைமயிருடன் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அப்பொழுது, பாண்டுபுத்திரனுடைய சேனையானது வழிதெரியாமல் சுற்றிச்சுற்றித் தடுமாறுகின்ற பசுக்கூட்டம்போலத் தடுமாறுகின்றதாகவும் அங்குமிங்கும் சுற்றிவருகின்ற ரதங்களின் ஏக்கால்களோடு கூடியதாகவும் தீனஸ்வரத்துடன் கூடியதாகவும் காணப்பட்டது. யாதவநந்தனரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் சேனை பீஷ்மரால் நன்றாக நாசஞ்செய்யப்படுகின்றதைக் கண்டு உத்தமமான ரதத்தை நிறுத்திக்கொண்டு குந்திபுத்திரனை அர்ஜுனனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்.

'பார்த்த! நீ எதிர்பார்த்திருந்த காலம் இதோ வந்துவிட்டது. நரசிரேஷ்டனே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற இந்தப் பீஷ்மரை நன்றாக அடி. வீரனே! முற்காலத்தில் விராட நகரத்தில் அரசர்களால் நிறைந்த சபையில் ஸஞ்சயனுக்கு அருகில், 'எவர்கள் என்னையுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிவார்களோ அப்படிப்பட்ட பீஷ்மர் துரோணர் முதலான எல்லாக் கௌரவ ஸைனிகர்களையும் பந்துமித்திர பரிவாரங்களுடன் யான் கொல்வேன்' என்று உன்னால் உரைக்கப்பட்ட அந்த வாக்கியத்தை இப்பொழுது உண்மையாகச்செய். சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றவனே! குந்திபுத்திர! க்ஷத்திரிய தாமத்தை நினைத்து மனக்கவலையற்றவனாகி நீ யுத்தம் செய்' என்று சொன்னார். வாஸுதேவர் இவ்வாறு சொல்ல, அர்ஜுனன் குறுக்கான பார்வையுடன் தலை குனிந்துகொண்டு விருப்பமில்லாதவன்போலப் பின்வரும் வார்த்தையைக் கூறலானான். 'கொல்லத் தகாதவர்களைக்கொன்று நரகத்தைப் பிந்திய பயனாகக் கொண்ட ராஜ்யத்தை அடைவது நலமா? அன்றி, வனத்தில் வாஸஞ்செய்து துக்கங்களை அனுபவிப்பது நலமா? எது நல்லதாகும்? குதிரைகளைப் பீஷ்மரிருக்கு மிடத்திற்கு நடத்தும். உம்முடைய வார்த்தையை யான் அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன். ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரு

மான பீஷ்மரை வீழ்த்தப்போகிறேன்' என்றான். மஹாராஜரே! எவ்விடத்தில் பீஷ்மர் சூரியன்போலப் பார்க்க முடியாதவராக ஜ்வலித்துக்கொண்டு நிற்கிறாரோ அவ்விடத்தைக் குறித்து மாதவர் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற குதிரைகளை நடத்தினார். யுத்தத்தில பீஷ்மரை எதிர்ப்பதின் பொருட்டு முயற்சிசெய்கின்ற மகா புஜபலமுள்ள பார்த்தனைக்கண்டு யுதிஷ்டிரருடைய பெரிய சேனையானது மீண்டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்தது. பிறகு, கௌரவர்களுள் சிரேஷ்டரான பீஷ்மர் ஸிம்மம்போல அடிக்கடி அதிகமாகக் கர்ஜித்துக்கொண்டு தனஞ்சயனுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாக அம்பு மழைகளை இறைத்தார். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! ஒரு க்ஷணத்திற்குள் அவனுடைய ரதமானது குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் பெரிதான அம்புமழையினாலே பிறரால் அறியப்படவில்லை. வாஸுதேவரோ தைரியத்தைக் கைக்கொண்டு பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே மிக அடிக்கப்பட்ட அந்தக் குதிரைகளை யுத்தகளத்தில் பரபரப்பில்லாமலும் விரைவுடனும் நடத்தினார். பிறகு, பார்த்தன் மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற சப்தத்துடன்கூடிய திவ்ய தனுஸைக் கையிலெடுத்துக் 'கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே பீஷ்மருடைய வில்லை அறுத்துக் கீழேதள்ளினான். வில் அறுக்கப்படவே, உமது பிதாவான அந்தப் பீஷ்மர் அடுத்த நிமிஷத்திலேயே பெரிதான வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து நாணேற்றி மேகம்போலக் கர்ஜிக்கின்ற அந்த வில்லை இரு கைகளாலும் இழுத்தார். பிறகு, அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய அந்த வில்லையும் அறுத்தான். சந்தனுவின் குமாரரான பீஷ்மர் அர்ஜுனனுடைய அவ்விதமான லாகவத்தைப் புகழ்ந்தார். காங்கேயரானவர் வில்லாளிகளுள் சிரேஷ்டனான பார்த்தனை நோக்கி, 'சத்ருக்களை அழிப்பவனே! மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! நல்லது, நல்லது; குந்தீபுத்திர! நல்லது' என்றுசொன்னார். பீஷ்மர் இவ்வண்ணம் சொல்லிப் பின்பு வேறொரு அழகிய வில்லைக் கையிலெடுத்து யுத்தத்தில் அர்ஜுனனுடைய தேரைக் குறித்து அம்புகளைத் தொடுத்தார். வாஸுதேவர் அந்தப் பீஷ்மருடைய அம்புகளைப் பயனற்றவையாகச் செய்துகொண்டும் மண்டல கதிகளைக் காண்பித்துக்கொண்டும் குதிரையை நடத்தும் விஷயத்தில் அதிகமான ஸாமர்த்தியத்தைக் காண்பித்தார். பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட நரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவிரும், கொம்புகளாலே நன்றாகக்கீறப்பட்டு (அவைகளை) அடையாளமாகக் கொண்டவைகளும் மிகுந்த யுத்த முயற்சியுள்ளவைகளுமான இரண்டு காளைகள்போல விளங்கினார்கள். மஹா பாகுபலமுள்ளவரும் லக்ஷ்மீநாதருமான சத்துரு

வீரர்களைக் கொல்பவருமான வாஸுதேவரோ அர்ஜுனன் போரில் மெதுவாயிருத்தலைக்கண்டு யுத்தத்தில ஓய்வின்றிச் சர மாரியைப பொழிகிறவரும் இரண்டு சேனைகளின் நடுவையடைந்து சூரியன்போலத் தபிக்கச்செய்கிறவரும பாண்டுபுத்திரனுடைய ஸைனிகர்களுள் சிறந்தவர்களையெல்லாம கொல்லுகிறவரும யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் யுகததினுடையமுடிவை உண்டுபண்ணுகிற வர்போல இருப்பவருமான பீஷ்மரைப பொறுக்கவில்லை. பிறகு, யோகியான வாஸுதேவர் வெள்ளிபோலப பிரகாசிக்கின்ற பார்த்தனுடைய குதிரைகளை விட்டுவிட்டுப பெரிதானரதத்தினின்று கீழே குதித்தார். பலசாலியும சாட்டையைக் கையில்கொண்டவரும அதிகபராக்கிரமமுள்ளவரும அடிக்கடி ஸிம்மம்போலக்கர்ஜிக்கின்றவரும் லோகநாதரும அளவற்ற காந்தியுள்ளவருமான அந்த வாஸுதேவர் கோபத்தினால் கண்கள்சிவந்து (பீஷ்மரைக்) கொல்லக்கருதி மகாயுத்தத்தில உம்மைச் சேர்ந்தவீரர்களுடைய தேஜஸுகளைப பக்ஷிக்கிறவர்போலத் தம கைகளையே ஆயுதமாகக் கொண்டு தம இருகால்களாலும பூமியைப பிளக்கின்றவர்போலப பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடிவந்தார். யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவராக அருகில்வருகின்ற மாதவரைக்கண்டு அங்குள்ள ஸைனிகர்களனைவரும வாஸுதேவரிடத்தினின்றுண்டான பயத்தினாலே பீடிக்கபபட்டு, 'பீஷ்மர்மாண்டார்; பீஷ்மர் மாண்டார்' என்று அலறிக்கொண்டே ஓடினார்கள். பீதாம்பரத்தைத் தரித்தவரும இந்திரநீலக்கற்போலக் கறுத்த மேனியுடையவருமான ஜனார்த்தனர் பீஷ்மரைக்குறித்து எதிர்த்து ஓடுகின்றவராக மின்னலுடன்கூடிய மேகம்போல விளங்கினார். யாதவ ச்ரேஷ்டரான ஸ்ரீ வாஸுதேவர், ஸிம்மம யானையை எதிர்ப்பது போலவும ரிஷபம் ரிஷபத்தை எதிர்ப்பதுபோலவும ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு விரைவாகப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடினார். பீஷ்மர் யுத்தத்தில் புண்டரீகாக்ஷர் தம்மை எதிர்த்துவருவது கண்டு, யுத்தத்தில பரபரப்பின்றிப பெரியவில்லை நன்றாக இழுத்து மனவமைதியுடன் கோவிந்தரைப் பார்த்துக் கூறலானார்.

'புண்டரீகாக்ஷரே! வாரும்; வாரும். தேவதேவரே! உமக்கு வந்தனம் ஸாத்வதசிரேஷ்டரே! என்னை இப்பொழுது மகாயுத்தத்தில் கீழே தள்ளும. தேவரே! தோஷமற்றவரே! கிருஷ்ணரே! தேவரீரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாலும், அடியேனுக்கு எல்லா உலகத்திலும் சிறந்த நன்மையே. கோவிந்தரே! அடியேன் இப்பொழுது யுத்தத்தில் மூவுலகத்தோராலும் கொண்டாடப்பட்டவனாகிறேன். உமது இஷ்டப்படி அடியேனை ஸம்ஹாரஞ்செய்யும். குற்றமற்றவரே! நான் உமக்குத் தாஸனாயிருக்கிறேன்' என்று

தெளிந்த மனத்துடன் மொழிந்தார். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள அர்ஜுனன் கேசவரைப் பின்தொடர்ந்தோடி இருகைகளாலும் கட்டிப்பிடித்தான். பார்த்தனாலே கட்டிப் பிடிக்கப்படுகின்றவரும் செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவரும் புருஷோத்தமரு மான வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை இழுத்துக்கொண்டே விரை வாகப் பீஷ்மருடையபக்கத்திற்குச் சென்றார். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான பார்த்தனே பலாத்காரமாக ஸ்ரீகிருஷ்ண ருடைய இரண்டுகால்களையும் கட்டிக்கொண்டு அவரை அதிப்பிரயா ஸத்தால் பத்தாவது அடியில் பிடித்து நிறுத்தினான். பிறகு, நண்ப னான அர்ஜுனன் மிக்க மனவருத்தமுற்று, கோபத்தினாலே கலங் கின கண்களுள்ளவரும் ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சுவிடுகின்றவரு மான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப்பார்த்து, 'மகா பாஹுபலமுள்ளவரே! நீர் யுத்த முயற்சியினின்று திரும்பும் கேசவரே! 'யான் போர் புரியப்போவதில்லை' என்று முன்பு நீர் சொல்லியவார்த்தையை நீர் பொய்யாகச்செய்வது தகாது. மாதவரே! உலகிலுள்ள ஜனங் கள் உம்மை, 'பொய்சொல்லுகிறவர்' என்று சொல்லுவார்கள் இதுமுழுமையும் என்பொறுப்பே யான் பிதாமஹரைக் கொல் வேன் சத்துருக்களை அழிப்பவரே! கேசவரே! என் சஸ்திரத் தின்மீதும் சத்தியத்தின்மீதும் ஸுகிருதத்தின்மீதும் ஆணையிடுகி றேன். யான் சத்துருக்களுக்கு நாசத்தைச் செய்யப்போகிறேன். நிரம்பின சந்திரமண்டலமானது யுகமுடிவுக்காலத்தில் தற்செய லாகக் கீழே விழுவதுபோல, ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவரும் மகாரதருமான பீஷ்மர் என்னாலே தள்ளப்பட்டு இப்பொழுதே கீழே விழுவதைப் பாரும்' என்று அன்போடு கூறினான். மாத வரோ மகாத்மாவான பல்குனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டும் அவனுடைய வல்லமையைக்கண்டும் மிகுந்த பிரீதியுடையவரானார், மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லாமலே கோபத்துடன் மீண்டும் ரதத் தின்மீதேறிக்கொண்டார். ரதத்தின்மீதேறியிருக்கின்ற நரசிரேஷ் டர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிருவரையும் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் மேகம் இரண்டு மலைகளின்மீது வர்ஷதாரையைப் பொழி வதுபோலச் சரமாரியைப் பொழிந்தார் சூரியன் [1] சிசிரருதுவினு டைய முடிவில் தன் கிரணங்களாலே தேஜஸுகளைக் கவர்வதுபோல உமது பிதாவானதேவவிரதர் யுத்தவீரர்களுடைய பிராணன்களைக் கவர்ந்தார் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கௌரவஸைனி யங்களை நாசஞ்செய்தனரோ, அவ்வாறே, உமதுபிதாவானபீஷ்மர் பாண்டவஸைனியங்களையுத்தத்தில்நாசஞ்செய்தார் அடிக்கப்பட்டு

---

1 மாசியும் பங்குனியும்.

ஓடுகின்ற சைனிகர்களோ ஊக்கத்தையும் அறிவையுமிழந்து, தன்னுடைய தேஜஸினாலே தவிக்கச்செய்கின்றவனும் ஆகாயமத்தியை அடைந்திருக்கின்றவனுமான சூரியனைப் பார்க்க முடியாதது போல, யுத்தத்தில் ஒப்பற்றவரான பீஷ்மரைப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள் மகாராஜரே! நூறுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவ சேனையிலுள்ள வீரர்கள், பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, யுத்தத்தில் பீஷ்மர் செய்கைகளை மனிதர்களின் வல்லமைக்கு மேற்படச் செய்வதைக் கண்டார்கள் பாரதரே! பீஷ்மராலே அவ்விதமாகத் துரத்தப்படுகின்ற பாண்டவசேனைகள் சேற்றில் அமிழ்ந்த பசுக்கள்போல ரக்ஷகனை அடையவில்லை. பலசாலியான பீஷ்மராலே தூயபலர்களான பாண்டவ சைனிகர்கள் யுத்தத்தில் எறும்புகள் போல நசுக்கப்பட்டார்கள். ராஜேந்திரரே! அவ்வாறே, பகைவர்களை நாசஞ்செய்யும் தன்மையுள்ள பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் எல்லாப் பாண்டவ வீரர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் அடிக்கப்பட்டார்கள். பாரதரே! மகாரதரும் அசைக்கமுடியாதவரும் அம்புக் கூட்டத்தைப் பொழிகின்றவரும் அரசர்களை வாட்டுகின்றவருமான பீஷ்மரை அந்தப் பாண்டவ வீரர்கள் பாணங்கள்போன்ற கிரணங்களோடு பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைப்போலப் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அந்தப் பீஷ்மர் பாண்டவசேனையை அடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் சூரியன் அஸ்தமயத்தையடைந்தான். பிறகு, பீஷ்மர் ஸைனியங்களுடன் கூடிய பலசாலிகளான பாண்டு புத்திரர்களைச் சரமாரியால் தடுத்தார். மகாபலசாலியும் பெரிய விரதமுள்ளவருமான பீஷ்மர் சக்ரபாணியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பலசாலிகளான கருசதேசத்து வீரர்களாலும் சேதிதேசத்து வீரர்களாலும் எப்பொழுதுமே சூழப்பட்டிருக்கிற பாண்டுபுத்திரர்களை மகாஸ்திரங்களால் அடித்தார். பிறகு, சிரமத்தினால் வருத்தமுற்றிருக்கின்ற சேனைகளினுடைய மனமானது யுத்தத்தை நிறுத்துவதில் நோக்கமுற்றதாகியது.

ஒன்பதாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

நூற்றேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் இரவில் கிருஷ்ணனோடு ஆலோசித்துப் பீஷ்மரிடஞ் சென்று அவரை வதஞ் செய்யும் உபாயத்தைக் கேட்டதும், அவர் சொல்லியதும்.)

அந்தக் கௌரவ பாண்டவ வீரர்கள் போர்புரிந்துகொண்டிருக்கையில் சூரியனும் அஸ்தமிக்கக் கோரமான ஸந்தியா காலமானது தோன்றிவிட்டது. பிறகு, யுத்தத்தை நாங்கள் காணவில்லை. பாரதரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா ஸந்தியாகாலம் நேர்ந்திருப்பதையும் தமது சேனை பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்டு அஸ்திரங்களை இழந்து பயத்தால் மனத்தளர்ச்சியுற்று யுத்தத்தினின்று திரும்பி ஓடுவதில் பற்றுதலுள்ளதா யிருப்பதையும் மகாரதரான பீஷ்மர் போரில் மிக்க பரபரப்புடன் அடிப்பதையும் மகாரதர்களான ஸோமகர்கள் வெல்லப்பெற்று ஊக்கமிழந்திருப்பதையும் கோரமும் பயங்கரமுமான இரவின் தொடக்கத்தையும் பார்த்து ஆலோசித்து அரசர்களுடைய போரை நிறுத்த [1] விரும்பினார். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் தமது படைகளை யுத்தத்தை நிறுத்தும்படி செய்தார் அப்பொழுது, அவ்விதமாகவே உம்முடையப்படைகளும் யுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டன. குருசிரேஷ்டரே! யுத்தத்தில் காயங்களால் அதிகமாகத் துன்பம் அடைவிக்கப்பட்ட மகாரதர்கள் ஸைனியங்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படிசெய்து (இருப்பிடத்தை) அடைந்தார்கள். பீஷ்மருடைய பாணத்தால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் அவருடைய செய்கையை நினைத்து அப்பொழுது ஆறுதலை அடையவில்லை பாரதரே! பீஷ்மரும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் கூடின பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் ஜயித்து உம்முடைய குமாரர்களாலே புகழப்பெற்றும் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றும் நான்கு பக்கங்களிலும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றவர்களான கௌரவர்களோடு (தம்வாஸஸ்தானத்தை) அடைந்தார்.

பிறகு, எல்லாப் பிராணிகளையும் மயங்கச்செய்கின்ற இரவு தோன்றியது. கோரமான அவ்விரவின் தொடக்கத்தில் விருஷ்ணிகளுடன் கூடின பாண்டவர்களும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாத ஸ்ருஞ்சயர்களும் மந்திராலோசனையின் பொருட்டுச் சேர்ந்து உட்கார்ந்தார்கள் மகா பலசாலிகளும் ஆலோசனையின் நிச்சயத்தை அறிந்தவர்களுமான (அவர்கள்) மனக் கலக்கமற்றவர்களாகித் தங்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்கக்கூடியதும் சமயத்திற்கேற்றதுமான ஆலோசனையைச் செய்தார்கள். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் நெடுநேரம் ஆலோசித்து வாஸுதேவரைப் பார்த்து

---

1 வேறு பாடம்.

இவ்வாறான வார்த்தையைச் சொல்லலானார். 'கிருஷ்ணரே! மகாத்மாவும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவரும் தாமரைக் காடுகளை யானை அழிப்பதுபோல என்னுடைய படையை விசேஷமாக அழிப்பவருமான பீஷ்மரைப் பாரும். மிக மூண்டெரிகின்ற தீப்போலச் சேனைகளைப் பக்ஷிக்கின்ற மகாத்மாவான இந்தப் பீஷ்மரைப் பார்ப்பதற்கு நாம் சக்தியற்றவர்களாயிருக்கிறோம். கோரமானதும் கொடுவிஷமுள்ளதுமான தக்ஷகனென்கிற மகாஸர்ப்பம் போலச் சிறந்த பிரதாபசாலியான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு தீக்ஷ்ணமான சஸ்திரங்களுடன் விற்பிடித்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களை யுத்தத்தில் அதிகமாகப் பிரயோகஞ்செய்துகொண்டு விளங்குகிறார். கோபங்கொண்ட யமன், வஜ்ரத்தைக் கைபிற்கொண்ட தேவராஜன், பாசாயுதத்தைத் தரித்த வருணன், கதாயுதத்தையுடைய குபேரன் ஆகிய இவர்களையும் ஜயித்துவிடலாம். மிகுந்த கோபங்கொண்ட பீஷ்மரோ மகா யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு ஸாத்தியப்படாதவர். கிருஷ்ணரே! இது இவ்வாறான பிறகு, அப்படிப்பட்ட நான் என்னுடைய புத்திக்குறைவினாலே யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துத் துக்கஸமுத்திரத்தில் முழுகிவிட்டேன். ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத மாதவரே! யான் கானகம் செல்வேன். அவ்விடத்திற்குச் செல்வது எனக்கு மேன்மையானது. கிருஷ்ணரே! யுத்தத்தில் எனக்கு விருப்பமில்லை. பீஷ்மரோ எப்பொழுதும் நம்மைக்கொல்லுகிறார். நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பைநோக்கிச் செல்லுகின்ற விட்டிற்பூச்சியானது மரணத்தையே அடைவதுபோல நான் பீஷ்மரை எதிர்த்துவிட்டேன். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! நான் ராஜ்யநிமித்தமாகப் பராக்ரமம் செய்து நாசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுவிட்டேன். சூரர்களான என்னுடைய பிராதாக்களும் பாணங்களால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள், என்னிமித்தமாக ஸகோதரஸ்நேகத்தினால் ராஜ்யத்தை இழந்து கானகம் சென்றார்கள். மதுஸூதனரே! என்னிமித்தமாகத் திரௌபதியும் அவ்விதமான கிலேசத்திற்கு உடன்படுத்தப்பட்டாள். நான் உயிரைப் பெரிதாக நினைத்திருந்தேன். இப்பொழுது அவ்வுயிரும் கிடைக்க அரிதாகிவிட்டது. மிச்சமான வாழ்நாளைக்கொண்டு நான் உத்தமதர்மத்தை அனுஷ்டிப்பேன். கேசவரே! பிராதாக்களோடு கூடின யான் தேவரீரால் அனுக்கிரகிக்கத் தக்கவனாயிருந்தால், நமக்குரிய தர்மத்திற்கு விரோதமின்றி ஹிதத்தைச் சொல்லும்' என்றார்.

இவ்வாறான அந்தத் தர்மநந்தனருடைய சொல்லைக்கேட்ட பிறகு, வாஸுதேவர் யுதிஷ்டிரரை நல்லவார்த்தைகளினாலே தேறுதலடையும்படி செய்து கருணையினாலே பின்வருமாறு அதிக

விஸ்தாரமான மறுமொழி கூறலானார். 'ஸத்தியபிரதிஜ்ஞையை யுடையவரே! தாமபுத்திரரே! சௌர்யமுடையவர்களும (பகைவர்களால்) ஜயிக்கமுடியாதவர்களும பகைவர்களை அழிப்பவர்களும, வாயுவுக்கும அக்னிக்கும ஸமமான தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களுமான பீமார்ஜுனர்களையும் பராக்கிரமமுடையவர்களும தேவர்களுக்கெல்லாம ஈஸ்வரர்கள்போன்றவர்களுமான நகுலஸஹதேவர்களையும் பிராதாக்களாகக்கொண்ட நீர துயரமடையவேண்டாம. பாண்டவரே! நீர என்னையாவது நேயமுறையினால் ஏவும. பீஷ்மரோடு நான் போர்புரிவேன். மகாராஜரே! மகா யுத்தத்தில் உமமால் ஏவப்பட்ட யான் எதைததான் செய்யமாட்டேன்? பல்குனன் (தான் கொல்ல) விரும்பாம லிருந்தால், தார்த்தராஷ்டிரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரை யுத்தததில் அழைதது நான் கொல்வேன். பாண்டவரே! வீரரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டால் நமக்கு ஜயமுண்டென்று நீர கருதினால நான் இப்பொழுதே கௌரவர்களுள் பிராயம் முதிர்நதவரான பிதாமஹரை ஒரு தேராளியாயிருநதே கொல்வேன் அரசரே! யுததத்தில் மகேநதிரனுடைய பராக்கிரமமபோன்ற என்னுடைய பராக்கிரமத்தைப் பாரும். மகாஸ்திரஙகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டிருக்கிற அநதப பீஷ்மரைத் தேரினின்று கீழேதள்ளுவேன். எவன் பாண்டு புத்திரர்களுக்குச சத்துருவோ அவன் எனக்குச சத்துரு; ஸம்சயமில்லை. எவை உமது பொருள்களோ அவை என்னுடையவையே. எவை என்னுடைய பொருள்களோ அவை உமமுடையவையே உமமுடைய தமபியான அர்ஜுனன் எனக்கு மித்திரன்; ஸம்பநதி; சிஷ்யன். வேநதரே! யான் பல்குனன் நிமித்தமாக (எனது) மாமஸஙகளையும அறுதது அளிப்பேன். புருஷசிரேஷ்டனான இந்த அர்ஜுனனும என்னிமித்தமாக உயிரையும விடுவான். ஐயா! இது எமமுடைய பிரதிஜ்ஞை. நாம ஒருவரை ஒருவர் (ஆபத்தைத்) தாண்டுமபடி செய்துகொள்வோம. ராஜேந்திரரே! யான் யுத்தஞ்செய்ய ஸன்னத்தனாகுமபடி என்னை நீர் ஏவும. பார்த்தனால் முன்பு உபப்லாவ்யத்தில் உலூகனிடத்தில், 'பீஷ்மரை வீழ்ததுவேன்' என்று பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டது. புத்திசாலியான பார்த்தனுடைய அந்த வாக்கை (நாம்) முழுதும காக்கவேண்டும். அர்ஜுனனிடம் அனுமதிபெற்று நான் இக்காரியத்தைச் செய்யவேணடும ஸந்தேகமில்லை இல்லையேல், யுத்தததில் இதைசசெய்வது பல்குனனுக்குஸுலபமானது. அந்த அர்ஜுனன் சத்துருபட்டணங்களை அழிக்குந் திறமையுள்ள பீஷ்மரை யுத்தத்தில் கொல்லுவான், பார்த்தன் முயறசிசெய்தால் யுத்தத்தில் செயற்கரிய காரியத்தையும செய்வானன்றோ? அர்ஜுனன்

யுத்தத்தில் நலல முயற்சியுடையவர்களும் தைத்யர்களோடும தான வாகளோடுங கூடினவாகளுமான தேவாகளையும கொலவான் அவ்வாறிருக்க, இநதப பீஷ்மரைக் கொல்வதில யாது ஸநதேக முளது? மஹா வீரியமுடையவரும சநதனுபுதரருமான பீஷ்மா இபபொழுது புத்தி வேறுபட்டிருககிறா, அவா, அறிவுமழுக்க மடைநதிருததலாலும வாழ்நாள் குறுகினமையாலும நிசசயமா கவே செய்யவேண்டிய விஷயத்தை அறியவிலலை' என்றா

யுதிஷ்டிரா, 'மிக்க புஜபலமுளளவரே! மாதவரே! நீா எவ்வி தம சொல்லுகிறீரோ அது அவவிதநதான். உம்முடைய வேகத தைத் தாங்கும் விஷயததில் இவாகள எலலோரும போதுமான வாகளல்லர் புருஷபபுலியே! தேவரீா என்னுடைய பக்ஷததில நிலைபெற்றிருக்கிறீா. அபபடிப்பட்டயான், நிசசயமாகவே இநத எல்லா விருபபங்களையும அடையபபோகிறேன் ஜயசீலர்களுள உததமரே! கோவிநதரே! தேவரீரை நாதராககொண்டு யான் யுக்ததநில் இநதிரனுடன் கூடின தேவாகளையும ஜயிப்பேன. அவ வாறிருக்க, மகாரதரான பீஷ்மரைக குறிதது யாது ஸமசயம? மாதவரே! தேவரீருடைய கௌரவததைக்கருதி உமமைப பொய் யராககசெய்வதற்கு நான் விருமபவில்லை போரபுரியாமலே யிருநது, நீர் வாக்களிததபடி, உதவிபுரிவீராக. பிரபுவே! பீஷ்மா், 'துரியோதனனுக்காக நான் யுததம்செய்வேன். உன்னுடைய நன் மையின்பொருட்டு நான் ஆலோசிக்கபபோகிறேன் எவவிததது லும (உனக்காக) யான போர்புரியேன். இது ஸத்தியம' என்று யுத்த விஷயமாக என்னிடததில ஒரு சபதஞ்செயதிருககிறா. மாதவரே! அநதப பீஷ்மரலலவோ எனககு ராஜயத்தை அளிபப வா; ஆலோசனை சொலபவா. மதுஸூதனரே! ஆதலால், அவரு டைய வததகதின் உபாயததைத தெரிநதுகொள்ளுவதற்காக உம்மு டன் சேரநது நாம எலலோரும் மறுபடியும அவரிடமபோவோம. ஆதலால, நாமனைவரும ஒனறுகூடிப புருஷ சிரேஷ்டரான அவ ரைக் காலவிளம்பமின்றி அடைவோம விருஷ்ணிகுலததிலுதித்த வரே! உமக்கு விருப்பமிருநதால ஆலோசனையைக் காமதமின்றி (அவரிடம்) கேட்கிறேன். ஜனாரததனரே! கிருஷ்ணரே! அவா நம முடைய விஷயததில ஹிதமாயும் ஸததியமாயுமுளள வாகயததை உரைக்கப்போகிறா. அவா சொல்லும் வண்ணமே யுத்தத்தில் செய்யப்போகிறேன். உறுதியான விரதமுள்ள அவர் நமக்கு ஜயத தைக்கொடுக்கப்போகிறார்; மந்திராலோசனையையும் சொல்லபபோ கிறார். பாலர்களும பிதாவையிழந்தவாகளுமான நாங்கள அநதப பீஷ்மரால வளர்க்கப்பட்டோம். மாதவரே! என் பிதாவான பாண் டுவுககு இஷ்டமான தகப்பனும் முதிர்நதவருமான அந்தப பிதா

மஹரை நான் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். க்ஷத்திரியப் பிழைப்பை நிந்திக்கவேண்டும்' என்றார் மஹாராஜரே! பிறகு, கண்ணபிரான் குருநந்தனரான தர்மபுத்திரரைப் பார்த்து, 'பேரறிவாளரே! ராஜேந்திரரே! உம்முடைய வார்த்தை எனக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது ஸமாத்தரும் பயங்கரமான பிரதிஜ்ஞையுடையவருமான பீஷ்மர் கண்பார்வையினாலும் (பகைவர்களை) எரிப்பார். கங்காபுத்ரரான பீஷ்மருடைய வதோபாயத்தைக் கேட்பதற்காக அவரிடத்தில் நீர் செல்லலாம். நீர் கேட்டால் அவர் உண்மையையே சொல்லுவார் பாரதரே! நாம் மந்திராலோசனை கேட்கும் பொருட்டுக் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரிடம் செல்வோம் பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! நாம் அங்குச்சென்று முதியவரான சந்தனுபுத்திரரை ஆலோசனை கேட்போம். அவர் நமக்கு எவ்விதமான மந்திரத்தை உபதேசிப்பாரோ அந்த மந்திராலோசனையினால் பகைவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிவோம்' என்று கூறினார். பாண்டு மகாராஜருக்கு மூத்தவரே! இவ்வாறு வீர்யமுடைய வாஸுதேவரும் அந்த வீரர்களான பாண்டவர்களும் ஆலோசனை செய்து எல்லோரும் ஒன்றுகூடி, அப்பொழுது, ஆயுதங்களையும் கவசங்களையும் வைத்துவிட்டுப் பீஷ்மருடைய அரண்மனையை அடைந்து உள்ளே பிரவேசித்து அவரை முடிகளால் வணங்கினார்கள் மகாராஜரே! பாண்டவர்கள் பரத சிரேஷ்டரான அந்தப் பீஷ்மரைப் பூஜித்துத் தலையால் வணங்கிச் சரணமடைந்தார்கள். மகா புஜபலமுள்ளவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகருமான பீஷ்மர் அவர்களைப்பார்த்து, 'வாஸுதேவரே! உமக்கு நல்வரவா? தனஞ்சய! உனக்கு நல்வரவா? தர்மபுத்திர! பீம! நகுல! ஸஹதேவ! உங்களுக்கு நல்வரவா? குழந்தைகாள்! உங்களுக்குப் ப்ரீதியை விருத்திபண்ணக்கூடிய எந்தக் காரியத்தை இப்பொழுது நான் செய்வேன்? யுத்தத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் அன்பு பாராட்டுங்கள்; ஸந்தேகப்படாதீர்கள் மிகவும் செயற்கரிய காரியத்தையும் யான் எவ்விதத்தாலும் செய்வேன்' என்று கூறினார். அவ்வாறு பிரீதியுடன் அடிக்கடி சொல்லுகின்ற பீஷ்மரைப் பார்த்து ராஜாவான தர்மநந்தனர் தாழ்ந்து பிரீதியுடன் பின்வரும் வாக்கியத்தை உரைக்கலானார்.

'பிரபுவே! எல்லாம் அறிந்தவரே! எவ்வாறு நாங்கள் ஜயமடைவோம்? எவ்வாறு ராஜ்யத்தை அடைவோம்? பிரஜைகளுக்கு எவ்வாறு பிராண ஸந்தேகம் உண்டாகாமலிருக்கும்? அதனை எனக்கு உரைக்கவேண்டும். தேவரீரே உமது வதோபாயத்தை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். வீரரே! யுத்தத்தில் தேவரீரை நாங்கள் எவ்விதமாக ஸகிப்போம்? குரு

பிதாமஹரே! (யுத்தத்தில் பகைவர்கள்) உமக்கு அந்தத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயமானது கொஞ்சமேனும் சம்பவிக்கிற தில்லை. யுத்தத்தில் எப்பொழுதுமே தேவரீர் வட்டமானவில்லு டன் காணப்படுகிறீர். மிக்க பாஹுபலமுள்ளவரே! அம்புகளை எடுப்பதும் வில்லிற் பூட்டுவதும் விடுவதும் காணப்படவில்லை. ரதத்தில் தேவரீரை இரண்டாவது ஸூரியனைப்போலக் காண்கிறோம். சத்துரு வீரர்களை அழிக்கின்றவரே! பரதசிரேஷ்டரே![1] அல்லா விடில், ரதங்களையும் குதிரைகளையும் போர்வீரர்களையும் யானைகளை யுங் கொல்லுகின்ற தேவரீரை எந்த மனிதன்தான் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவனாவான்? புருஷசிரேஷ்டரே! பெரிய சரமாரி களைப் பொழிகின்ற தேவரீர்களாலே யுத்தரங்கத்தில் பெரிதான என்னுடைய படை நாசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுவிட்டது. பிதா மஹரே! எவ்வாறு தேவரீரை யுத்தத்தில் ஜயிப்போமோ, அகண்ட பூமண்டலாதிபத்யம் எனக்கு எவ்வாறு கிடைக்குமோ, என்னுடைய ஸைனியத்திற்கு எவ்வாறு க்ஷேமம் உண்டாகுமோ அதனை எனக் குச் சொல்வீராக' என்றார்.

பாண்டுவுக்கு ஸஹோதரரே! பிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், பாண்டவர்களைப் பார்த்து, 'குந்தீபுத்திர! எல்லாவற்றையும் அறிந்த வனே! நான் உயிரோடிருக்கும்வரையில் யுத்தத்தில் உனக்கு எவ் விதத்தாலும் ஜயமுண்டாகாது. இதனை ஸத்தியமாக நான் உனக் குச் சொல்லுகிறேன். பாண்டவர்களே! யுத்தத்தினால் நான் ஒரு வன் ஜயிக்கப்பட்டால் நீங்கள் பகைவர்களை யுத்தத்தில் ஜயிப்பீர் கள். யுத்தத்தில் நீங்கள் ஜயத்தை விரும்புவீர்களானால் என்மீது விரைவாக அடியுங்கள். பார்த்தர்களே! உங்களுக்கு அநுமதி கொடுக்கிறேன். அநாயாஸமாக என்னை அடியுங்கள். இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் உங்களுக்கு நன்மையுண்டென்று நான் எண்ணு கிறேன். நான் உங்களால் அறியப்பட்டவன். நான் கொல்லப் பட்டால் எல்லாம் கொல்லப்பட்டவைகளே. ஆதலால், இவ்வாறு நீங்கள் செய்யவேண்டும்' என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர், 'காலதண் டத்தைக் கையிற்கொண்டு கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அந்தகனைப் போன்ற தேவரீரை யுத்தத்தில் நாங்கள் ஜயிக்கத்தக்க உபாயத் தைத் தேவரீர் எங்களுக்கு உரைக்கவேண்டும். யுத்தத்தில் வஜ்ர தரனை இந்திரனும் வருணனும் யமனும் ஜயிக்கப்படத்தக்கவர்கள். இந்திரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களாலும் தேவரீர் யுத்தரங்கத் தில் ஜயிக்க முடியாதவர்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார்.

பீஷ்மர், 'மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பாண்டவ! நீ சொல் வது ஸத்தியமே. யுத்தத்தில் முயற்சியுடனே சஸ்திரங்களைக் கையி லெடுத்துச் சிறந்த வில்லையுங் கையில் பிடித்த நான் யுத்தத்தில்

---

1 வதோபாயத்தைச் சொல்லாமலிருந்தால் என்பது.

இந்திரனுடன்கூடின தேவாஸுரர்களாலே கூட ஜயிக்கமுடியாதவன் 'ஆதலால், ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிடுவேனேயாகில் என்னை இந்த மகாரதர்கள் கொல்வார்கள். தாமநந்தன! ஆயுதத்தைக் கீழே வைத்தவனிடத்திலும் விழுந்தவனிடத்திலும் கவசத்தையும் கொடியையும் இழந்தவனிடத்திலும் ஓடுகிறவன் விஷயத்திலும் பயந்தவனிடத்திலும், 'உன்னைச் சேர்ந்தவன் நான்' என்று கூறுகிறவனிடத்திலும் ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப்பட்டவனிடத்திலும் ஸ்திரீயைப் பிரதானமாகக் கொண்டவனிடத்திலும் ஸ்திரீயென்று பிரஸித்திபெற்றவனிடத்திலும் ஸ்திரீயினிடத்திலும் ஸ்திரீயினுடைய பெயரையுடையவனிடத்திலும் அங்கங்குறைந்தவனிடத்திலும் ஏகபுத்திரனுள்ளவன் விஷயத்திலும் ஸந்ததியுண்டுபண்ணாதவன் விஷயத்திலும் நபும்ஸகனிடத்திலும் எனக்கு யுத்தஞ்செய்ய மனம் ஒவ்வாது. ராஜேந்திர! முன்னமே நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற இவ்விதமான என்னுடைய ஸங்கல்பத்தைக்கேள். மஹாவீரனென்று பிரஸித்திபெறாத ஒருவனைப் பார்த்து ஒருபொழுதும் நான் போர்புரியேன். ராஜனே! உன்னுடைய ஸைனியத்திலுள்ள மகாரதனும் துருபதகுமாரனுமான இந்தச் சிகண்டி யுத்தத்தில் பொறுமையுள்ளவன், சூரன், யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிப்பவன். அவன் முதலில் ஸ்திரீயாயிருந்து, பிறகு, புருஷத்தன்மையைப் பெற்ற விஷயமனைத்தையும் உள்ளபடி நீங்களும் அறிவீர்கள். கவசம்பூண்ட சூரனான அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு, கூர்மையுள்ள பாணங்களோடு என்னையே எதிர்த்துவரட்டும். வீரனென்று பிரஸித்திபெறாதவனும் மேலும் முன்பு ஸ்திரீயாயிருந்தவனுமான சிகண்டியின் விஷயத்தில் பாணத்தைக் கையாலெடுத்து எவ்விதத்தினாலும் அடிப்பதற்கு நான் விரும்பமாட்டேன். பரதர்களிற் சிறந்தவனே! பாண்டுகுமாரனான அர்ஜுனன் அந்த ஸமயத்தைப்பெற்று அம்புகளால் நான்குபக்கங்களிலும் என்னை விரைவாக அடிக்கட்டும். முயற்சியுள்ளவனான என்னை உலகங்களில் அஸ்திரசஸ்திரங்களால் அடிக்கக்கூடிய வீரன் மகாபாக்யசாலியான கிருஷ்ணன்; அல்லது, பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயன். இவர்களைத் தவிர வேறொருவன் இருப்பதாக யான் காணவில்லை. இப்பொழுது எனக்கு எதிரில் நபும்ஸகனான சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆயுதங்களைக் கையில்கொண்டவனாகவும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனாகவும் சிறந்த வில்லைப் பிடித்தவனாகவுமிருக்கின்ற அர்ஜுனன் என்னைக் கீழே தள்ளட்டும். இவ்வாறு செய்தால் உனக்கு ஜயமானது நிச்சயமாக உண்டாகும். குந்தீ புத்திர! நல்ல விரதமுள்ளவனே! நான் சொன்னபடி இந்தக் காரியத்தை நீ செய். பிறகு, யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற திருதராஷ்

டிரபுத்திரர்களை நீ ஜயிப்பாய்' என்று நியமித்தார். பிறகு, பீஷ்மரால் அநுமதிகொடுக்கப்பட்டபாண்டவர்கள் மகாத்மாவும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹருமானபீஷ்மரை அபிவாதனஞ்செய்து, தங்கள் தங்களுடைய பர்ஸறையை அடைந்தார்கள். பரலோகத்தை அடைவதில் தீக்ஷைகொண்ட கங்காபுத்திரரானபீஷ்மர் அவ்வாறு சொன்னவுடனே, அர்ஜுனன் துக்கத்தினால் மிகுந்ததாபமடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப்பார்த்துக் கூறலானான்.

'மாதவரே! ஆசாரியரும் கௌரவர்களுள் முதிர்ந்தவரும் சிறந்த அறிவையுடையவரும் புத்திமானுமான பிதாமஹரோடு யுத்தகளத்தில் எவ்வாறு நான் யுத்தம்செய்வேன்? வாஸுதேவரே! பெரியமனமுள்ளவரும் மகாத்மாவுமானபீஷ்மர் பால்யத்தில்புழுதி விளையாட்டினால் புழுதிபடிந்திருக்கின்ற மேனியையுடைய என்னால் அழுக்கடையும்படி செய்விக்கப்பட்டார். கதனுக்கு மூத்தவரே! பாலனான நான் குழந்தையாயிருக்கையில் எவருடையமடியின் மீதேறி, மகாத்மாவும் பிதாவுமான பாண்டுவுக்குப் பிதாவான எவரை, 'தாத!' என்று அழைத்தேனோ, எவர் என்னைப்பார்த்து, 'பரதகுலத்திலுதித்தகுழந்தாய்! உனக்கு யான் தந்தையல்லேன். யான் உன்தந்தைக்குத் தந்தை' என்று சொன்னாரோ அப்படிப்பட்டமகானுபாவர் என்னால் எவ்வாறு கொல்லத்தக்கவர்? கேசவரே! பீஷ்மர் இஷ்டப்படி என் ஸைனியத்தைப் பீடிக்கட்டும். மகாத்மாவானபீஷ்மருடன் நான் போர்புரியேன். ஜயமோ அல்லது வதமோ எதுவந்தாலும் வரட்டும். நீர் எப்படி எண்ணுகிறீர்? ஸநாதநதர்மத்தை அறிந்தவனான நம்மைப்போன்றமனிதன் சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்தவரும் வயது முதிர்ந்தவருமான பிதாமகர் மீது எப்படி அடிப்பான்?' என்று லஜ்ஜையுடன்சொல்ல, ஸ்ரீ வாஸுதேவர், 'ஜிஷ்ணுவே! பார்த்த! முன்பு, 'யுத்தத்தில் பீஷ்மரை நான் கொல்வேன்' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்துவிட்டு, க்ஷத்திரியதர்மத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற நீ எவ்வாறு பீஷ்மரைக் கொல்லாமலிருக்கலாம்? பார்த்த யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்ட இந்த க்ஷத்திரியரை ரதத்தினின்று கீழே தள்ளு. கங்காபுத்திரரை நீ யுத்தத்தில் கொல்லாமல் உனக்கு வெற்றி கிடைக்காது. முன்பு தேவர்களாலும் காணப்பட்டிருக்கிற இது பரவசனாயிருந்தாலும் உனக்கு ஸம்பவிக்கும் எது முன்புகாணப்பட்டதோ அது அவ்விதமே ஆகும்; வேறுவிதமாக மாறாது. வாயைத்திறந்திருக்கும் யமன்போன்றவரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை வஜ்ரபாணியானமஹேந்திரனாயிருந்தாலும் உன்னைத்தவிர வேறுஎவன் எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்கு வல்லமை

உடையவனுவான் ? முற்காலத்தில் மஹாபுத்திமானுன ப்ருஹஸ்பதியானவர் இந்திரனைபபார்த்துச சொல்லியதுபோல நீ மன வுறுதிகொண்டு பீஷ்மரை வதமசெய். என்னுடைய இந்த வார்த்தையை நீ கேள். வயதுமுதிர்நதவனுயினும அறிவினுல சிறநதவனுயினும் நற்குணங்களால் நிறைநதவனுயினும் தன்னைக்கொல்லக கருதிவருகின்ற [1] ஆததாயியை ஒருவன் நிசசயமாகக் கொல்லவே வேண்டும். தனஞ்சய! யுததமசெய்தல், பிரஜைகளைரக்ஷித்தல், யாகம்செய்தல் இவைகள் க்ஷத்திரியர்களுக்கு நிலைத்ததாமமென்பது அஸூயையில்லாதவர்களால் சொல்லபபட்டிருக்கிறது' என்று மறுமொழி சொன்னுர்.

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! சிகண்டி நிச்சயமாய்ப் பீஷ்மருக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனுகப போகிறுன். பீஷ்மர் பாஞ்சாலபுத்திரனுன சிகண்டியைப்பார்த்து எப்பொழுதுமே திரும்பி விடுகிறுர். ஆதலால், நாம் அந்தப பீஷ்மருக்கெதிரில் சிகண்டியை முன்னிட்டு உபாயத்தினுலே பீஷ்மரைத் தள்ளுவோமென்பது என்னுடைய எண்ணம். யான் பாணங்களாலே மற்றவில்லாளிகளைத் தடுப்பேன். சிகண்டியோ யுத்தமசெய்பவர்களுள் உததமரான பீஷ்மரையே எதிர்ததுபபோர்புரியட்டும். 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லேன். இவன் முன்பு பெண்ணுயிருநது பின்பு புருஷனுனவன்' என்னும் பீஷ்மருடையவாக்கியம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது' என்றுன். பீஷ்மரைவதஞ்செய்வதற்குரிய உபாயத்தைப்பற்றிய அர்ஜுனனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அப்பொழுது, பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணனுடன்சேர்நது மயிர்சிலிர்த்தவர்களாக ஸநதோஷமடைநதார்கள். மாதவரோடுகூடின புருஷசிரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் இவ்வாறு நிச்சயத்தைசசெய்துகொண்டு மகாத்மாவான பீஷ்மரிடத்தினின்று அனுமதிபெற்று ஸநதோஷமுள்ள மனத்துடன்போய்த் தங்கள் தங்கள் ஸுகசயனங்களை அடைந்தார்கள்' என்றுகூறினுன்.

நூற்றெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருடையயுத்தமும், சிகண்டிக்குப் பீஷ்மருடன் ஸம்வாதமும் யுத்தஸன்னுகமும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! எவ்வாறு சிகண்டி கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை யுத்தத்தில ஏதிர்த்தான்? பாண்டவர்களும்

---

1 விராடபர்வம 175-மபக்கம் குறிப்பிற்காணக.

எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'மகாராஜரே! பிறகு, நிர்மலமான அதிகாலையில், சூரியோதயமாவதற்குமுன், பேரிகைகளும மத்தளங்களும், ஆனகங்களும் அடிக்கப்படவும, வெண்மையான சங்கங்கள் எல்லா இடங்களிலும் ஊதப்படவும், பாண்டவர்கள் பகைவர்களையெல்லாம் அழிக்கத் தக்கதான அணியைவகுத்துச் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு யுத்தத்திற்காகச் சென்றார்கள். அரசரே! சிகண்டி எல்லாப்படைகளுக்கும் முதலில் நின்றான். பிறகு, பீமஸேனன் அர்ஜுனன் இவ்விருவரும் அந்தச் சிகண்டியினுடைய சக்ரரக்ஷகர்களானார்கள். த்ரௌபதீபுத்திரர்கள் வீர்யவானான சுபத்திராபுத்திரன் ஸாத்யகி சேகிதானன் ஆகிய இவர்கள் ஸைனியத்திற்குப் பின்பக்கத்தை ரக்ஷித்தார்கள். அவர்களுக்குப்பின் பாஞ்சாலர்களால் நான்கு பக்கங்களிலும் பாதுகாக்கப்படுகின்ற மகாரதனான திருஷ்டத்யும்னன் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனானான். பிறகு, பிரபுவான யுதிஷ்டிர மகாராஜர் நகுல ஸஹதேவர்களோடுகூடி ஸிம்மநாதத்தினால் (திசைகளை) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு புறப்பட்டார். பிறகு, விராடன் தன்னுடைய ஸைனியத்தினால் சூழப்பட்டு அவருக்குப் பின்புறம் சென்றான். மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! துருபதன் அவருக்குப் பின்புறத்தில அவரை அடுத்து விரைவாகவந்தான். பிராதாக்களான ஐந்து கேகயவீரர்கள், வீர்யமுடையவனான திருஷ்டகேது, கடோத்கசன் என்கிற ராக்ஷஸன் இவர்கள் அந்த ஸைனியத்தினுடைய பின்புறத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். பாண்டவர்கள் இவ்வாறு பெரியசேனையை அணிவகுத்துக்கொண்டு தங்கள் உயிரையிழக்கவுந் துணிந்து யுத்தத்தில் உம்முடைய சேனையை எதிர்த்து வந்தார்கள். ராஜரே! அவ்வாறே, கௌரவர்கள மகாரதரான பீஷ்மரை எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் முன்னிலையில் வைத்துக்கொண்டு பாண்டவர்களைக்குறித்து எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவரும் மகாபலசாலிகளான உம்முடைய புத்திரர்களாலே பாதுகாக்கப்பட்டவரும் சிறந்த வில்லாளியுமான துரோணரும், அவருடைய குமாரரும் மகாபலசாலியுமான அசுவத்தாமாவும் அந்த ஸைனியத்தைப் பின்தொடர்ந்தனர். அதன் பின்புறத்தில், பெரிய யானைப் படையினால் சூழப்பட்ட பகதத்தன் சென்றான். கிருபர் கிருதவர்மா இவ் விருவரும் பகதத்தனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். பலவானும் காம்போஜதேசாதிபதியுமான ஸுதக்ஷிணன் அவனைப் பின்தொடர்ந்தான். பாரதரே! மாகதன் ஜயத்ஸேனன் ஸௌபலன் பிருகத்பலன் அவ்வாறே ஸுசர்மாவைத் தலைமையாகக்கொண்ட மகாவில்லாளிகளான மற்ற அரசர்கள் ஆகிய இவர்கள் உமது

ஸைனியத்தின் பின்புறத்தைப் பாதுகாத்தனர். சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், ஒவ்வொருதினமும் வந்தவுடனும், போரில் ஆஸுரவ்யூகங்களையும் பைசாசவ்யூகங்களையும் ராக்ஷஸவ்யூகங்களையும் ஏற்படுத்தினர். பாரதரே! பிறகு, ஒருவரையொருவர் அடிக்கின்ற உம்மைச் சேர்ந்தவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய பெரும்போர் நடந்தது. அர்ஜுனனைத் தலைவனாகக்கொண்ட பார்த்தர்கள் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டும் பற்பலவித அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தார்கள். பாரதரே! அந்தப் போர்க்களத்தில் பீமனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் ரக்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டு அப்பொழுது பரலோகம் சென்றார்கள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் மகாரதனான ஸாத்யகியும் உம்முடைய படையிலபுகுந்து பராக்கிரமத்தால் நாசம் செய்தார்கள். யுத்தத்தில் வதம் செய்யப்படுகின்ற உம்முடைய ஸைனிகர்கள் பாண்டவர்களுடைய பெரிதான சேனையைத் தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பிறகு, எல்லாப்பக்கங்களிலும் பீடிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய சேனையானது மகாரதர்களாலே ஓட்டப்பட்டுப் பத்துத்திக்குக்களிலும் ஓடிற்று. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் கூடின பாண்டவர்களாலே கூர்மையான அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற உம்முடைய ஸைனிகர்கள் ரக்ஷகனை அடையவில்லை' என்றான்.

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பார்த்தர்களாலே பீடிக்கப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு பராக்கிரமசாலியான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் என்னசெய்தாரென்பதைச் சொல்வாயாக. ஸஞ்சய! பகைவர்களை வாட்டுகிறவர்களும் என்னைச் சேர்ந்தவீரர்களை நாசம் செய்கிறவர்களுமான பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள்? அதை எனக்குச் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினன். 'மகாராஜரே! பாண்டவர்களாலும் ஸ்ருஞ்சயர்களாலும் உமது புத்திரனுடைய சேனையானது பீடிக்கப்படும்பொழுது உமதுபிதா செய்ததைத் உமக்குச் சொல்லுகிறேன். பாண்டுவுக்கு மூத்தவரே! சூரர்களான பாண்டவர்கள் மிக்க மனமகிழ்ச்சியுடன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை எதிர்த்து நாசஞ்செய்தார்கள். ராஜரே! அப்பொழுது, யுத்தத்தில பகைவர்களாலேசெய்யப்படுகின்றஸைனியத்தினுடைய நாசத்தையுமமனிதர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவைகளினுடைய நாசத்தையும பீஷ்மர் பொறுக்கவில்லை. சிறந்த வில்லாளியும்பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மர் தம உயிரையிழக்கத் துணிந்து பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களை

யும் நாராசங்களாலும வத்ஸதந்தங்களாலும கூர்மையுள்ள அஞ்சலிக்ங்களாலும வாஷித்தார். மன்னரே! அந்தப பீஷ்மா, யுத்தத்தில், சஸ்திரங்களைக் கையில்கொண்டு பாண்டவாக்ளுள் மகாரதாகளான ஐந்து உத்தம வீராகளை முயற்சியுடனே அம்புகளால தடுத்தார். பீஷ்மா யுத்தத்தில கோபங்கொண்டு வீரியத்தோடும பொறுமையோடும பிரயோகிக்கும பலவித சஸ்திரவாஷங்களாலும அஸ்திரவாஷங்களாலும கணக்கிலடங்காத ஏராளமான யானைகளையுங் குதிரைகளையும கொன்றார். புருஷசிரேஷ்டரே! பீஷ்மா ரதங்களினின்று ரதிகாகளையும குதிரைகளின் முதுகினின்று குதிரைவீரர்களையும ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற காலாட்கூட்டங்களையும் யானைகளினின்று பகைவாகளுக்குத தோல்வியை உண்டுபண்ணும் திறமையுள்ள யானைவீராகளையும கீழேதளளினாா. யுத்தத்தில அஸகாயசூரரும் மிககசுறுசுறுப்புள்ளவரும மகாரதருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவவீராகள், வஜ்ரபாணியான இந்திரனை அஸுராகள எதிரப்பதுபோல, எதிர்த்தாாகள. இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதமபோலத தாக்குகின்றவைகளும கூர்மையுள்ளவையுமான அம்புகளைத் தொடுத்துககொண்டு (பீஷ்மா) கோரமான சரீரமுள்ளவராக எலலாத் திக்குக்களிலும காணப்பட்டார். யுத்தரங்கத்தில போர்புரிகின்ற பீஷ்மருடைய இந்திரதனுஸைக்கொப்பான பெரிதான வில்லானது எபபொழுதும மண்டலாகாரமாகவே காணப்பட்டது. வேந்தரே! உமது குமாராகள் யுத்தத்தில அந்தச செய்கையைப பார்த்து அதிகமான ஆசசரியத்தையடைந்து பிதாமஹரைப பூஜித்தாாகள. பாண்டவர்கள மனதிலே தவறினவாகளாகி யுத்தரங்கத்தில் போாபுரிகின்ற சூரரான உம்முடைய பிதாவை, விப்ரசித்தியென்பவனைத் தேவர்கள பாாப்பதுபோலப பார்த்தாாகள்; வாயைத்திறந்திருக்கும அந்தகனைப்போன்ற அந்தப்பீஷ்மரைத் தடுக்கச சக்தியற்றவாகளானாாகள். பத்தாவது நாள் வந்தவுடனே, பீஷ்மா சிகண்டியினுடைய தேரப்படையைக் கூாமையான பாணங்களாலே நெருப்பானது காட்டை எரிப்பதுபோல எரித்தார். கோபங்கொண்ட நாகம்போன்றவரும் காலனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தகனைப்போன்றவருமான அந்தப் பீஷ்மரைச் சிகண்டி மூன்றுபாணங்களால் நடுமாாபிலடித்தான். அந்தச் சிகண்டியினாலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட பீஷ்மா சிகண்டியைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு மீண்டும் அவனைப் பார்க்கவில்லை; சிரித்துக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானார்.

'உன்னிஷ்டப்படி அடித்தாலடி. இல்லாமற்போனால் சும்மா இரு. உன்னை எதிர்த்து எவ்விதத்தாலும் யான் போர்புரியேன். நீ பிரம்மதேவனாலே ஸ்திரீயாக ஸ்ருஷ்டிபண்ணப்பட்ட சிக்ண்டி

னியன்றோ?' என்றார். பீஷ்மருடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டுச் சிகண்டி, கோபமூண்டு இரண்டு கடைவாய்களையும நக்கிக்கொண்டு, யுத்தரங்கததில் பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! உமமை க்ஷத்திரியர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவரென்றறிவேன்; ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமரோடு நீர் யுத்தஞ்செய்ததை நான் கேட்டிருக்கிறேன், உமமுடைய திவ்யமான பிரபாவத்தைப் பலவாறு கேட்டிருக்கிறேன்; உம்முடைய மகிமையை அறிந்திருந்தாலும, உமமோடு நான் இப்போது யுத்தம செய்யப்போகிறேன் நரோததமரே! பாண்டவர்களுக்கும் எனக்கும் பிரியத்தைச்செய்ய எண்ணி இபபொழுது உம்மை யுத்தரங்கத்தில் எதிாததுப போாபுரியப் போகிறேன் உம்மை நிச்சயமாகக் கொல்லபபோகிறேன் உமமுடைய முன்னிலையில் ஸத்தியத்தின்மீது ஆணையிடுகிறேன். இபபடிபபட்ட என்னுடைய வாக்கியத்தைக்கேட்டு எதுசெய்யத்தககதோ அதை நீா செய்யும். உமது இஷ்டபபடி யுத்தஞ்செய்தாலும் செய்யும். இல்லாவிட்டாலும் வேண்டாம். நீா உயிரோடு என்னிடத்தினின்று தப்பிப் பிழைக்கபபோகிறதில்லை. பீஷ்மரே! யுத்தத்தில் ஜயம் பெறுபவரே! நீா இவவுலகத்தை நன்றாகப் பாாததுவிடும' என்று கூறினன். அநதச சிகண்டி பீஷ்மரைபபாாதது இவவாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, வாக்குக்களாகிற அம்புகளால் மிகக துன்பத்தை உண்டுபண்ணிக கொண்டு படிநதகணுக்களுள்ள ஐநதுபாணங்களாலே பீஷ்மரை அடித்தான். அந்தச சிகண்டியினுடைய அவ்விதமான வார்த்தையைக்கேட்டு மகாரதனான அர்ஜுனன் (பீஷ்மரைக் கொல்வதற்கு) இதுதான் சமயமென்றெண்ணிச சிகண்டியைப்பார்த்து, 'அம்புகளால் சத்துருக்களை ஓடுமபடிசெய்துகொண்டு யான் உன்னைப் பின்தொடரப போகிறேன். நீ மிகுநத பரபரப்புடன் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ள பீஷ்மரை எதிர்த்து விரைவாகச செல. மஹாபலசாலிகளான கௌரவாகள யுத்தத்தில உனக்குத் துன்பததை உண்டுபண்ணுவதற்கு வல்லமையுள்ளவர்கள் ஆகார்கள். சிறந்த புஜபலமுள்ளவனே! ஆதலால், இப்பொழுது முயற்சியுடன் பீஷ்மரை எதிாத்துச செல். யுததததில் பீஷ்மரைக் கொல்லாமற்போனால் என்னோடுகூட நீ இவ்வுலகத்தில வஸிக்கின்ற ஜனங்களால் பரிகஸிக்கத தக்கவனுவாய். வீர! இந்த உத்தமமான யுத்தத்தில நாம பரிகஸிக்கபபடததக்கவர்களாகாவண்ணம் யுத்தத்தில முயற்சியைசசெய். பிதாமஹரை ஸம்ஹாரமசெய். ஒன்று சோநது முயற்சிசெய்கின்றவாகளும் மகாரதர்களுமான எல்லாக் கௌரவாகளையும நான் தடுத்துப் போர்புரியப்போகிறேன். நீ பிதாமஹரை நாசம்செய். யான் துரோணரையும துரோணபுத

திரரையும் கிருபரையும் துரியோதனனையும் சித்திரஸேனனையும் விகர்ணனையும் ஸிந்துராஜனான ஜயத்ரதனையும் அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தானுவிந்தர்களையும் காம்போஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனையும் 'சூரனான பகதத்தனையும் மகாபலசாலியான மாகதனையும் சூரனான பூரிஸ்ரவஸையும் ரிஷ்யசிருங்க புத்திரனும் ராக்ஷஸனுமான அலம்புஸனையும் எல்லா மகாரதர்களுடனுங் கூடின திரிகர்த்த தேசாதிபதியான ஸுசர்மாவையும் கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுக்கப்போகிறேன். ஒன்று கூடி யுத்தம் செய்கின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான எல்லாக் கௌரவர்களையும் யுத்தத்தில் யான் எதிர்ப்பேன். நீ பிதாமஹரை வதஞ்செய்' என்று தூண்டினன்' என்று கூறினன்.

நூற்றேன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருக்கும் துரியோதனனுக்கும் ஸம்வாதமும், பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தை வர்ணித்தலும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பாஞ்சால ராஜகுமாரனான சிகண்டி, தார்மிகமாவும் தீவ்ரமான விரதத்தை யுடையவரும் கங்காபுத்திரருமான பிதாமகரை எவ்வாறு எதிர்த்தான்? ஆயுதங்களைக் கையில் எடுத்தவர்களும் த்வரைப்படவேண்டியகாலத்தில த்வரையுடன் கூடியவர்களும் பகைவர்களை ஜயிக்க எண்ணங்கொண்டவர்களுமான எந்தமகாரதர்கள் பாண்டவசேனையில் சிகண்டியைப் பாதுகாத்தார்கள்? மகாவீர்யமுடைய சந்தனு புத்திரரான அந்தப் பீஷ்மர் அந்தப்பத்தாவதுதினத்தில் பாண்டவர்களோடும் ஸ்ருஞ்சயர்களோடும் எவ்வாறு போர்புரிந்தார்? ரணகளத்தில் சிகண்டியினால் பீஷ்மர் எதிர்க்கப்பட்டதை நான் பொறுக்கவில்லை. ஸஞ்சய! அந்தப்பீஷ்மருக்குத் தேர் ஒடியாம லிருந்ததா? பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அவருடையவில் சிதறாமலிருந்ததா?' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன். 'பரதரிற்சிறந்தவரே! படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் யுத்தத்தில் சத்துருக்களை ஹிம்ஸித்துக்கொண்டு ரணகளத்தில் போர் புரிகின்ற இந்தப்பீஷ்மருக்கு வில்லும் சிதறவில்லை; தேரும் ஒடியவில்லை. அரசரே! யுத்தத்தின்பொருட்டுப் பிதாமஹரைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அனேகலக்ஷக்கணக்கான உமது சேனையிலுள்ளமகாரதர்களும் யானைக்கூட்டங்களும் நன்குபழக்கப்பட்ட குதிரைகளும் (பாண்டவசேனையை) எதிர்த்துச்சென்றன. குருகுலத்தில் பிறந்த

வரே! யுத்தத்தில் பகைவர்களைஜயிக்கும் திறமையுள்ள அந்தப் பீஷ்மரும் பிரதிஜ்ஞை செய்தபிரகாரம் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு ஒழிவின்றி நாசத்தை உண்டுபண்ணினார். போர்புரிகின்றவரும் மிக்கவில்லாளியும் அம்புகளால் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவருமான அந்தப்பீஷ்மரைப் பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களுடன் நாலாபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பாண்டுவுக்கு மூத்தவரே! பத்தாவதுநாள் வந்தவுடன், அவ்விதமான சத்துரு சேனையைக் கூர்மையான அம்புகளாலே நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் சிதறியோடும்படி செய்கின்றவரும் மகிமைபொருந்திய வில்லையுடையவரும் பாசத்தைக் கையில்கொண்ட யமன்போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். மகாராஜரே! பிறகு, இரண்டுகைகளாலும் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் ரதங்களாலும் மாமிஸங்களாலும் ரணகளத்தை அருவருக்கத்தக்கதாகச் செய்கின்றவனும் சத்துருக்களாலே ஜயிக்கப்படாதவனுமான தனஞ்சயன் எல்லாரதிகர்களையும்பயமுறுத்திக்கொண்டு பீஷ்மருக்கருகில் வந்தான். பார்த்தன் ஸிம்மம்போல உரக்கக்கர்ஜித்தும் அடிக்கடி வில்லிறப்பூட்டிய நாண்கயிற்றை ஒலிக்கும்படி இழுத்தும் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு யுத்தகளத்தில் காலன்போல ஸஞ்சரித்தான். வேந்தரே! ஸிம்மத்தினுடைய சப்தத்தைக்கேட்டு மிருகங்கள் பயந்து ஓடுவதுபோல அந்த அர்ஜுனனுடைய சப்தத்தினாலே மிக்க நடுக்கமுற்றவர்களாகி உம்முடைய சேர்ந்தவர்கள் மிக்க பயங்கரமான அந்த யுத்தரங்கத்தினின்று ஓடினார்கள். பிறகு, துரியோதனன், பாண்டவன் வெல்வதையும் உமது சேனை நாலாபக்கங்களிலும் பீடிக்கப்படுவதையுங்கண்டு மிகுந்த துன்பத்தை அடைந்து பீஷ்மரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு)வசனிக்கலானான்.

'ஐயா! வெண்மையான குதிரைகளுடன் கூடியவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனுமான இந்தப் பாண்டுநந்தனன் என்னைச் சேர்ந்தவர்களனைவரையும் நெருப்பானது காட்டை எரிப்பதுபோல எரிக்கிறான். யுத்தம்புரியும் வீரர்களுள் சிரேஷ்டரே! காங்கேயரே! பாண்டவனால் யுத்தத்தில் துரத்தியடிக்கப்பட்டு நமது சேனைகள் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றதைப் பாரும். சத்துருக்களைத் தபிக்கும்படி செய்கின்றவரே! கானகத்தில் பசுக்கூட்டங்களை இடையன் துரத்துவதுபோலவே நம்முடைய இந்தச் சேனையானது பாண்டவனால் துரத்தப்படுகிறது. தனஞ்சயனுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு ஆங்காங்கு ஓடுகின்ற என்னுடைய சேனையை, எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்க முடியாத பீமனும் ஓடும்படி செய்கிறான். ஸாத்யகி சேகிதானன் மாத்ரீ

புத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் மகா பராக்கிரமசாலியான அபிமன்யு ஆகிய இவர்கள் என்னுடையபடையை ஓடும்படிசெய்கிறார்கள் அவ்வாறே, சூரனான திருஷ்டத்யும்னனும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனும மகாயுத்தத்தில் என்னுடையசேனையை விரைவாக ஓடும்படிசெய்கிறார்கள். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! புருஷசிரேஷ்டரே! இந்த மகாரதர்களனைவராலும் கொல்லப்படுகின்ற இந்தக் கௌரவஸைனியத்திற்கு நிலைத்துநிற்பதிலும் சண்டைசெய்வதிலும் தேவதைக்குச் சமமான பராக்கிரமமுள்ள உம்மைத்தவிர வேறு கதியிருப்பதாக நான் காணவில்லை. போதுமான திறமையுள்ளீர், துன்பமடைந்தவர்களான நம்முடைய ஸைனிகர்களுக்குச் சீக்கிரம் ரக்ஷகராகவேண்டும்' என்றான். மகாராஜரே! இவ்வாறுசொலலியதைக்கேட்ட உம்முடையபிதாவும் சநதனுபுததிரருமான தேவவிரதா, ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஆலோசிததுத் தம மனத்தில நிசசயமசெய்துகொண்டு, உமதுபுத்திரன் தேறுதலடையுமபடியான சிலவார்த்தைகளைப் பின்வருமாறு கூறலானார்.

'துரியோதன! அரசனே! நீ ஸாவதானமாககேள். [1]மகாபலசாலியே! ஒவ்வொருநாளும் மகாபலசாலிகளான பதினாயிரம் க்ஷத்திரியாகளைககொன்றுவிட்டு நான் யுத்தத்தினின்று மீளுவேன்' என்று முன்பு நான் உன்னிடமசெய்த இநதபபிரதிஜ்ஞையானது முடிக்கபபட்டுவிட்டது. பரதர்களிலசிறநதவனே! என்னால்சொல்லபபட்ட காரியததை இவ்வாறு நான் செய்துமுடித்துவிட்டேன். இசசமயத்திலும என்பலத்திற்குத்தக்கபடி பெரியகாரியத்தைச் செய்யப்போகிறேன். இபபோது, நான், கொல்லப்பட்டு(ப்பூமியில்) படுக்கவாவது படுப்பேன்; அல்லது, பாண்டவர்களைக் கொல்லவாவது கொல்வேன். இந்திரனுடன்கூடின அமரர்களாலும் மகாபலசாலிகளான பாண்டவர்கள் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். அவ்வாறிருக்க, சாதுநதன்மையுடைய க்ஷத்ரியனாலே எவ்வாறு அவர்கள் ஜயிக்கத்தக்கவாகள்? புருஷசிரேஷ்டனே! யான் யுத்தமுனையில் பிராணனைவிட்டு எஜமானனுடைய அன்னத்தைப் புஜித்ததினால் ஏற்படுத்தபபட்ட உன்கடனை இன்று தீாத்துக்கொள்ளப் போகிறேன்' என்றார் பரதசிரேஷ்டரே! எவவிதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவரான பீஷ்மா, இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, க்ஷத்திரியர்களை அம்புகளால் பிளந்துகொண்டு பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்தார். பரதசிரேஷ்டரே! சேனையின் மத்தியில் நிற்கின்றவரும் கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பம் போன்றவரும் கங்காபுத்திரருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தாகள். குருகுலத்திற் பிறந்த ராஜரே! பத்தாம் நாளில் பீஷ்மர் தம்முடைய சக்தியை

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான ஒரு சுலோகம் விடப்பட்டது.

வெளிப்படுத்திக்கொண்டு லக்ஷக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்றார். மேலும், பாஞ்சாலர்களுள் எவர்கள் மேன்மை பெற்றவர்களோ, ராஜபுத்திரர்களோ, மகாரதர்களோ அவர்களுடைய தேஜஸ்ஸுகளை, சூரியன் கிரணங்களாலே ஜலத்தை இழுப்பதுபோல, இழுத்தார் மகாராஜரே! புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மர் வேகமுள்ள பதினாயிரம் யானைகளையும் லக்ஷம்குதிரைவீரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் இரண்டு லக்ஷக்கணக்கிலடங்கின நிறைந்த காலாட்படைகளையும் கொன்று புகையற்றநெருப்புப்போல யுத்தத்தில் நன்றாக ஜ்வலித்தார். உத்தராயணத்தை அடைந்து தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியனைப்போல ஜ்வலிக்கின்ற அந்தப் பீஷ்மரைப் பாண்டவ ஸேனை வீரர்களுள் சிலர் பார்ப்பதற்கும் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. சிறந்த வில்லாளியான பீஷ்மராலே துன்பமடையும்படி செய்விக்கப்பட்டவர்களும் கோபமுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்டவ ஸேனைவீரர்களும் மஹாரதர்களான ஸ்ருஞ்சயர்களும் கொலவதின் பொருட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடி வந்தார்கள். அனேகமகா வில்லாளிகளாலே (அம்புகளால்) சிதற அடிக்கப்பட்டவரும் அவ்வாறு ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற வருமான அந்தப் பீஷ்மர் மேகங்களால் சூழப்பட்ட மலைபோலக் காணப்பட்டார். உம்முடைய புத்திரர்களோ பெரிய சேனையுடன் கூடின கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து நின்றார்கள். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது.

நூற்றுப்பத்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுத்தம்.)

அரசரே! அர்ஜுனனோ யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய விக்கிரமத்தைக் கண்டு சிகண்டியைப் பார்த்து, 'பிதாமகரை நீ எதிர்க்க வேண்டும். அவரிடத்தினின்று இப்பொழுது நீ எவ்விதத்தாலும் பயப்படவேண்டாம் யான் பீஷ்மரைக்கூர்மையான அம்புகளாலே உத்தமமான ரதத்தினின்று கீழேதள்ளப்போகிறேன்' என்று கூறினான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பார்த்தன் இவ்வாறு சொல்ல, சிகண்டியானவன் பார்த்தனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்தான். அரசரே! அவ்வாறே, திருஷ்டத்யும்னனும் மகாரதனான அபிமன்யுவும் மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்தனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்

கள். பிராயமுதிர்ந்தவர்களான விராடனும் துருபதனும் கவசம் பூண்டவனான குந்திபோஜனும், உமது புத்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, காங்கேயரை எதிர்த்தார்கள். வேந்தரே! நகுலன் ஸஹதேவன் வீர்யமுடையவரான தர்மராஜா ஆகிய இவர்களும் மற்றெல்லாசைனியங்களும் பார்த்தனுடையவார்த்தையைக்கேட்டுக் காங்கேயரை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். ஒன்று சேர்ந்த மகாரதர்களான அவர்களை உம்மைச்சேர்ந்தயுத்தவீரர்கள் சக்திக்கும் உத்ஸாகத்திற்கும் தக்கபடி எதிர்த்தார்கள். அந்த விஷயத்தை, சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று கேளும். மகாராஜரே! சித்ரஸேனன் யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிர்க்கக் கருதிச்செல்லுகின்ற சேகிதானனைப் புலிக்குட்டி விருஷபத்தை எதிர்த்துச் செல்லுவதுபோல எதிர்த்துச்சென்றான். வேந்தரே! கிருதவர்மா, பரபரப்புள்ளவனும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனும் பீஷ்மரின்பக்கத்தைக்குறித்து நெருங்கிவருகின்றவனுமான திருஷ்டத்யும்னனை நடுத்தான். காங்கேயரைக்கொல்வதில் நோக்கத்துடன் அதிககோபமாகவருகின்ற பீமஸேனனை ஸோமதத்த குமாரன் விரைவாகத்தடுத்தான். அவ்வாறே, சூரனும் அனேக பாணங்களை இறைக்கின்றவனுமான நகுலனை விகர்ணன், பீஷ்மர் உயிர்வாழ்தலை விரும்பித் தடுத்தான். அரசரே! பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்துச் செல்லுகின்ற ஸஹதேவனை யுத்தகளத்தில் சரத்வானுடைய புத்திரரான கிருபர் மிகுந்தகோபங்கொண்டு தடுத்தார். பலசாலியான துர்முகனும், பீஷ்மரைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனும் குரூரமானசெய்கையுடையவனும் மகா பலசாலியும் பீமஸேனகுமாரனுமான கடோத்கசன் என்கிற ராக்ஷஸனை எதிர்த்தான். பாண்டவர்களுக்குப் பிரியத்தைச்செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலே பீஷ்மரைக்கொல்வதில் விருப்பமுற்றிருக்கிறவனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனுமான ஸாத்யகியை ரிஷ்யசிருங்கனுடையகுமாரனான அலம்புஸன் எதிர்த்தான். மகாராஜரே! பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்துச் செல்லுகின்ற அபிமன்யுவைக் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன் எதிர்த்தான். பாரதரே! வயதுசென்றவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறவர்களும் சத்ருக்களை அடிக்கும்வல்லமையுடையவர்களுமான விராடன் துருபதன் இவ்விருவரையும் அஸ்வத்தாமா கோபங்கொண்டு தடுத்தான். யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவரான பாரத்வாஜர் பீஷ்மரைக்கொல்லவேண்டுமென்றெண்ணங்கொண்டவரும் பாண்டு புத்திரர்களுள் மூத்தவருமான தர்மபுத்திரரைத் தடுத்தார். மகாராஜரே! பீஷ்மரைக்கவர்ந்துகொள்ளக்கருதிய சிகண்டியை முன்னிட்டு யுத்தத்தில் வேகமுடையவனும் பத்துத்திக்குக்களையும்

பிரகாசிக்கச்செய்கின்றவனுமான அர்ஜுனனை மகாவில்லாளி யான துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் தடுத்தான். உமமைசசோநத மற்றப்போர்வீரர்கள் பீஷ்மருக்குளதிராகசசெலலுகின்ற மகாரதா களானபாண்டவவீரர்களை யுத்ததகில் தடுதத்ாாகள. மகாரதனை திருஷ்டத்யும்னனே, பரபரபபுடன், 'இதோ குருநத்தனனை அர்ஜுனன் யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிாததுசசெலலுகிறன். எதிர்த்தோடுங்கள்; பயப்படாதீாகள். பீஷ்மா உஙகளை நாட மாட்டார். அர்ஜுனனை யுத்தத்தில எதிாத்துபபோாபுரிவதற்கு இநதிரனும உத்ஸாஹமுடையவனுகான் வீராகளே! அங்ஙன மிருக்க, பலமற்றவரும ஸவல்பமான வாழ்நாட்களையுடைய வருமான பீஷ்மா யுத்தத்தில் அாஜுனனை எதிாததுபபோாபுரி வதற்குச் சக்தியுள்ளவராகாரென்பதில் ஸநதேகம் யாது?' என்று அடிககடி ஸைனியங்களை உரக்கக் கூவிஅழைததுககொண்டு வேக மாகப் பீஷ்மர் ஒருவரையே எதிாதோடினன். இவ்வாறன ஸேனுபதியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப பாண்டவசேனை யிலுள்ள மகாரதாகள் மிக்க உத்ஸாகத்துடன் காங்கேயருடைய ரதத்தை எதிாததுச் சென்றாகள் யுததத்திலவருகின்ற அநதப் பாண்டவவீரர்களை உமமைச சோநத புருஷசிரேஷ்டாகள உத ஸாகத்துடன், ஜலபபிரவாகங்களை மலைகள தடுபபதுபோலத் தடுத்தார்கள். மகாராஜரே! மகாரதனை துசசாஸனன் பயததை விட்டுப் பீஷ்மருடைய உயிரைப பாதுகாக்க விருபபமுள்ளவனுக அர்ஜுனனை அருகில் எதிாத்து வநதான் அவவாறே, மகாரதர் களும் சூரர்களுமான பாண்டவாகள் காங்கேயருடைய ரதத்தைக் குறித்தும் உமது புத்திராகளை நோககியும யுத்ததகில் எதிர்த்து ஓடி வந்தாாகள். அரசரே! பார்த்தன் துசசாஸனனுடைய ரதத்தைநாடி அதைத் தாண்டிச் செல்லாமலிருநதானென்னும் விசித்ரமான ஆச்சரியத்தை அவவிடததில் கண்டோம. பொங்கு தலுற்ற மகாஸமுததிரததைக் கரைதடுபபதுபோலக் கோபங் கொண்டிருககிற பாண்டவனை உமது புத்திரன் தடுத்தான். பாரதரே! அவ்விருவரும் ரதிகர்களுள் சிறநதவாகள. அவ்விருவரும் பரதவம்சத்தில பிறநதவர்களுள (பிறாகளால் எவ்விதத்திலும்) ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். இருவரும் காந்தியினுலும தேஜஸினு லும் சநதிரனுககும் சூரியனுக்கும் ஒபபானவாகள். அதிகப் பர பரப்புளளவாகளும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ள வர்களுமான அவ்விருவரும் மகாயுததததில், முன்பு மயன் இந் திரன் இவாகளிருவரும எதிாததுபோல எதிாத்தாாகள். மகா ராஜரே! துசசாஸனன் யுத்தத்தில் கூாமையான மூன்று அம்பு களாலே பாண்டவனையும் இருபது அமபுகளாலே வாஸுதேவ

ரையும் அடித்தான். பிறகு, அர்ஜுனன், கிருஷ்ணர் பீடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு கோபங்கொண்டு துச்சாஸனன்மீது யுத்தத்தில் நூறு நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான். அரசரே! தாகங்கொண்ட ஸர்ப்பங்கள் தடாகத்துத் தண்ணீரை அருந்துவதுபோல அந்நாராசங்கள் அவனது கவசத்தைப்பிளந்து யுத்தத்தில் அவன் ரக்தத்தைப் பானஞ்செய்தன. பரதசிரேஷ்டரே! துச்சாஸனன் கோபங்கொண்டு பதிந்தகணுக்களுள்ள இறகுகட்டின மூன்றுபாணங்களால் பார்த்தனை நெற்றியில் அடித்தான். மகாராஜரே! பாண்டவன் ரணகளத்தில் நெற்றியில் பாய்ந்திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களாலே நன்றாகவளர்ந்திருக்கின்ற கொடுமுடிகளாலே மகாமேரு விளங்குவதுபோல விளங்கினான். வில்லாளியான உமமுடைய புத்திரனாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியுமான அந்தப் பார்த்தன் யுத்தரங்கத்தில் பூத்திருக்கின்ற பலாசவிருக்ஷம்போல விளங்கினான். பிறகு, பாண்டவன் கோபங்கொண்டு பர்வகாலத்தில் மிகுந்த கோபங்கொண்ட ராகு பூர்ணசந்திரனைப் பீடிப்பதுபோலத் துச்சாஸனனைப் பீடித்தான். அரசரே! பலவானை அர்ஜுனனாலே பீடிக்கப்படுகின்ற உமது புத்திரன் பார்த்தனை யுத்தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளாலே அடித்தான். பிறகு, பார்த்தன் மூன்றம்புகளாலே அவனுடையவில்லை அறுத்து ரதத்தையும் உடைத்துப் பிறகு கூர்மையுள்ளபாணங்களாலே உமது புத்திரனையும் அடித்தான். அந்தத்துச்சாஸனன் பீமனுக்கெதிரில் நின்றுகொண்டு வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து இருபத்தைந்து பாணங்களாலே அர்ஜுனனை இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். மகாராஜரே! சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்ற பாண்டவன் அந்தத் துச்சாஸனன்மீது கோபங்கொண்டு யமதண்டம்போன்றவைகளும் கோரரூபமுள்ளவைகளுமான அநேக அம்புகளைத் தொடுத்தான். முயற்சியுள்ள பார்த்தனுடைய அந்தப் பாணங்களை உமமுடைய குமாரன் தன்னை வந்து நாடுவதற்குள்ளாகவே வெட்டினான். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. உமமுடைய புத்திரனானவன் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பார்த்தனை அடித்தான். பிறகு, பார்த்தனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு, பொற்கணுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளை வில்லில்பூட்டி (அவன்மீது) எய்தான். மகாராஜரே! பாரதரே! அன்னப்பறவைகள் தடாகத்தை அடைந்து அதனைவிட்டகலாது வஸிப்பதுபோல அந்தப் பாணங்கள் மிக்க வலிமையமைந்த அந்தத் துச்சாஸனனுடைய தேகத்திலேயே

அமிழ்ந்தன். மகாபலசாலியான பாண்டவனாலே பீடிக்கப்படு கின்ற உமது புத்திரன் யுத்தரங்கத்தில பார்த்தனை விட்டுவிட்டு விரைவாகப பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்தூஓடினான் ஆழ்ந்த ஆபத்ஸமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்ற அந்தச துச்சாஸனனுக்குப பீஷ்மா அக்காலத்தில திட்டுபபோலாயினா அரசரே! சூரனும பராக்கிரமசாலியுமான உம்முடைய குமாரன், பிறகு, பிரஜ்ஞையை அடைந்து மறுபடியும பார்த்தனை எதிர்த்தான். கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே புரந்தரன விருத்திராஸுரனைப பிளந்ததுபோல, துச்சாஸனன பார்த்தனைப பிளந்தான மிககபலமுள்ள சரீரத்தை யுடைய அர்ஜுனன் கொஞ்சமேனும வருத்தமடையவில்லை.

நூற்றுப்பதினோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(த்வந்த்வயுத்தம்.)

கவசமணிந்தவனும ரணகளத்தில் பீஷ்மரை நோக்கியே முயற்சிசெய்கிறவனுமான ஸாத்யகியைப பெரியவில்லைக் கையிற் கொண்ட அலம்புஸன் யுத்தத்தில தடுத்தான. பரதகுலத்தில பிறந்த மன்னரே! ஸாத்யகி மிகுந்த கோபங்கொண்டு மிகநகைத்து ஒன்பது பாணங்களாலே யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை அடித்தான். அரசரே! அவ்வாறே, ராக்ஷஸனும் அதிக கோபங்கொண்டு சினி யின் குலத்தில பிறந்த வீரர்களுள் உத்தமனான ஸாத்யகியை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான். சினியினது பௌத்திரனும் சத்துருவீரர்களைக கொல்லுகின்றவனுமான ஸாத்யகி அதிககோபங் கொண்டு ராக்ஷஸன்மீது யுத்தத்தில் பாணஸமூகத்தைப பிர யோகித்தான். பிறகு, ராக்ஷஸன் மிக்கபாகுபலமுள்ளவனும உறுதியான பராக்கிரமத்தையுடையவனுமான ஸாத்யகியைக் கூர்மை யுள்ள பாணங்களால அடித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். தேஜஸ்வி யான ஸாத்யகி அப்பொழுது ராக்ஷஸனால் யுத்தத்தில் மிகஅடிக் கப்பட்டுத் தைரியத்தைககைப்பற்றி நகைத்து ஸிம்மநாதத்தை யுஞ்செய்தான் பிறகு, கோபங்கொண்டவனான பகதத்தன் யுத்தத்தில வேணுகம எனனும் ஆயுதங்களாலே மகாகஜத்தை அடிப் பதுபோலக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித் தான் ரதிகர்களுள உத்தமனான ஸாத்யகி யுத்தத்தில ராக்ஷஸனை விட்டுவிட்டுப பிராக்ஜ்யோதிஷதேசத்து அரசன்மீது கணுக்கள் படிந்த அம்புகளைத தொடுத்தான். பிராக்ஜ்யோதிஷதேசாதி பதியும மிகுந்த ஹஸ்தலாகவமுடையவன்போல நூறுமுனையுள்ள

ஒரு பல்லத்தினாலே அந்த ஸாத்யகியினுடைய பெரிய வில்லை அறுத்தான். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான ஸாத்யகி, பிறகு, வேகமுள்ள வேறுவில்லைக் கையில் எடுத்து யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பகதத்தனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தான். மகா வில்லாளியான அந்தப் பகதத்தன், மிக அடிக்கப்பட்டு இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு, பொன்னாலும் வைடூரியத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் இரும்பினாற்செய்ததும் உறுதியானதும் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானதும் கோரமானதுமான சக்தியாயுதத்தை மகாயுத்தத்தில் ஸாத்யகியின்மீதெறிந்தான். அரசரே! அந்தப் பகதத்தனுடைய பாகுபலத்தால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் விரைவாகத் தன்னை நோக்கி வருகின்றதுமான அந்தச் சக்தியாயுதத்தை ஸாத்யகி யுத்தத்தில் பாணங்களால் இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, அந்தச் சக்தியாயுதமானது ஒளியை இழந்த பெரிதான எரிநக்ஷத்திரம்போல விரைவாகக் கீழே விழுந்தது. அரசரே! உம்முடைய குமாரன் சக்தியாயுதம் நாசம்பண்ணப்பட்டதைக் கண்டு பெரிதான தேர்க்கூட்டத்துடன் ஸாத்யகியைத் தடுத்தான். அவ்வாறு, சூழப்பட்டிருப்பவனும் விருஷ்ணிவீரர்களுள் மகாரதனுமான ஸாத்யகியைக்கண்டு துரியோதனன் அதிக கோபங்கொண்டு தன் தம்பியரனைவரையும் பார்த்து, 'கௌரவ்யர்களே! இந்த யுத்தகளத்தில் நம்முடைய பெரிதான தேர்க்கூட்டத்தினின்று ஸாத்யகி உயிரோடு திரும்பாவண்ணம் செய்யுங்கள். அவன் கொல்லப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெரும்படை கொல்லப்பட்டதென்றே யான் எண்ணுகிறேன்' என்று கூறினான்." மகாரதர்கள் அந்தத் துரியோதனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று ஏற்றுக்கொண்டுயுத்தகளத்தில்பீஷ்மரைக்கொல்லமுயற்சிசெய்கின்ற ஸாத்யகியை எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்கள். அப்பொழுது, பீஷ்மரைக் கொல்லும்பொருட்டு முயற்சிசெய்கின்ற அபிமன்யுவைப் பலசாலியான காம்போஜராஜன் யுத்தத்தில் தடுத்தான். அரசரே! காம்போஜராஜன் பதிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அர்ஜுனகுமாரனை அடித்து மறுபடியும் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே அவனையே அடித்தான். ஸுதக்ஷிணனே பீஷ்மருடைய உயிரை(க் காக்க) விரும்பி, யுத்தத்தில் மறுபடியும் அபிமன்யுவை ஐந்து பாணங்களால் அடித்து ஒன்பதுபாணங்களால் அவனது ஸாரதியையும் அடித்தான். அவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்ததில் மிகவும் பெரிதான அந்த யுத்தம் நடந்தது. சத்துருக்களை அழிப்பவனான சிகண்டி கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்து வந்த பொழுது, மகாரதர்களும் வயதுசென்றவர்களுமான விராடனும் துருபதனும் பெரியசேனையைத் தடுத்துக்கொண்டு பரபரப்

புடனே யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரைக்குறித்து ஓடிவந்தார்கள். பாரதரே! ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டரான அச்வத்தாமா யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு (அவர்களை) எதிர்த்தார். பிறகு, அவ்விருவருக்கும் அச்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம் நடந்தது. பகைவர்களைத் தபிக்கச் செய்பவரே! முயற்சிசெய்கின்றவரும் மகாவில்லாளியும் போரில் பிரகாசிக்கின்றவருமான துரோணபுத்திரரை விராடராஜன் பத்துபபல்லங்களாலே அடித்தான். துருபதனும் அப்பொழுது கூர்மையான மூன்றுபாணங்களால் அவரை அடித்தான். குருபுத்திரரை எதிர்த்து மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும் நன்றாக அடித்தார்கள். பிறகு, அச்வத்தாமாவோ பீஷ்மரைக்குறித்து நன்றாக முயற்சிசெய்கின்ற சூரர்களான விராடன் துருபதன் இருவரையும் அனேக அம்புகளால் அடித்தார். யுத்தத்தில் அவ்விருவரும் அச்வத்தாமாவினுடைய கோரமான பாணங்களைத் தடுத்ததாகிய கிழவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான பெரிய செய்கையைக் கண்டோம். அவ்வாறாகவே, சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபாசாரியர் எதிர்த்துவருகின்ற ஸஹதேவனை, வனத்தில் மதங்கொண்ட யானை மற்றொரு மதங்கொண்டயானையை எதிர்த்துவருவதுபோல, எதிர்த்து அருகில்வந்தார். யுத்தத்தில் சூரரான கிருபர் மகாரதனை மாத்ரீபுத்திரனைப் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்ட எழுபதுபாணங்களாலே விரைவாக அடித்தார். மாத்ரீபுத்திரனோ அம்புகளாலே அவருடையவில்லை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடைய கிருபரை ஒன்பதுபாணங்களால் அவன் அடித்தான். அந்தக் கிருபர் யுத்தத்தில் பெரிய காரியத்துக்குச் சாதனமான வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்துக் கோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய உயிரைக் காப்பாற்ற எண்ணி மிக்க உத்ஸாகத்துடன் கூர்மையுள்ள பத்துபபாணங்களால் மாத்ரீபுத்திரனை மார்பிலடித்தார். மஹாராஜரே! அவ்வாறே, பாண்டவனும் கோபங்கொண்டு பீஷ்மரைக் கொல்லும் விருப்பத்தினால் கோபமுள்ள கிருபரை மார்பிலடித்தான். அவ்விருவருக்கும் கோரரூபமுள்ளதும் பயங்கரமுமான யுத்தம் நடந்தது. சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவனும் கோபமுள்ளவனுமான விகர்ணன் யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு அறுபது பாணங்களாலே நகுலனை அடித்தான். நகுலனும் புத்திசாலியும் உமமுடைய புத்திரனுமான விகர்ணனாலே மிகவும் அடிக்கப்பட்டு அவனை எழுபத்தேழுபாணங்களால் பிளந்தான். சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவர்களும் வீரர்களும் நரசிரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவரும்பசுக்கொட்டிலில் இரண்டுகாளைகள்போலப்பீஷ்

மர்நிமித்தமாக ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். பராக்கிரமசாலியான துர்முகன் போரில் உம்முடைய சேனையை நாசஞ்செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்ற கடோத்கசனை ரணகளத்தில் பீஷ்மருக்காக எதிர்த்தான். கடோத்கசனோ, கோபமுள்ளவனாகி யுத்தத்தில் பகைவர்களை வாட்டுந்தன்மையுடைய துர்முகனைப் படிந்தகணுக்களுள்ள ஓரம்பினால் மார்பில் அடித்தான். வீரனான துர்முகன் உத்ஸாகத்துடன் கர்ஜித்துக்கொண்டு யுத்தமுனையில் கூர்மையுள்ள அறுபது அம்புகளாலே அவனை அடித்தான். அவ்வாறே, பீஷ்மரின் வதத்தைக்கருதி வந்துகொண்டிருக்கின்ற ரதிகசிரேஷ்டனான திருஷ்டத்யும்னனை மகாரதனான கிருதவர்மா எதிர்த்தான். அவன் திருஷ்டத்யும்னனை இரும்புமயமான ஐந்து பாணங்களாலடித்து மறுபடியும் ஐம்பதுபாணங்களால் விரைவாக அடித்து, ‘நில், நில்’ என்றும் சொன்னான். அரசரே! மிக்க பாகுபலமுள்ள ஹார்த்திக்யன் அந்த மகாரதனான பார்ஷதனை அடித்தான். பார்ஷதனும் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் லக்ஷ்யத்தில் நேராகத் தாக்குகின்றவைகளுமான ஒன்பதுபாணங்களாலே அந்த ஹார்த்திக்யனை அடித்தான். விருத்திரனும் மகேந்திரனுமாகிய இருவருக்கும் யுத்தம் நேர்ந்ததுபோலப் பீஷ்மநிமித்தமாக மஹாயுத்தத்தில் அவ்விருவருக்கும் ஒருவரையொருவர் வெல்வதில் நோக்கமுள்ள போர் நடந்தது. மகாரதரான பீஷ்மரைக்குறித்து, அவ்வாறு எதிர்த்துவருகின்ற பீமஸேனனைப் பூரிச்ரவஸ் விரைவாக எதிர்த்து, ‘நில்; நில்’ என்று சொன்னான். பிறகு, ஸோமதத்தகுமாரன் மிக்ககூர்மையுள்ளதும் பொற்கணுக்களுள்ளதுமான ஒரு நாராசத்தினாலே யுத்தத்தில் பீமனை நடுமார்பிலடித்தான். ராஜசிரேஷ்டரே! மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந்த நாராசத்தினாலே, பிரதாபசாலியான பீமஸேனன், முற்காலத்தில் ஸுப்ரம்மண்யருடைய சக்தியாயுதத்தினால் தைக்கப்பட்ட கிரௌஞ்சபர்வதம் போல விளங்கினான். சிற்பியினால் நன்றாகச் சாணைபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றவைகளும் சூரியன்போல் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அந்த அம்புகளை நரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் கோபங்கொண்டு யுத்தகளத்தில் ஒருவர்மீதொருவர் தொடுத்தனர். பீமன் பீஷ்மரைக்கொல்வதில் விருப்பங்கொண்டு மகாரதனான ஸௌமதத்தியை அடித்தான். அவ்வாறே, ஸௌமதத்தியும் பீஷ்மருடைய விஜயத்தில் ஆசைகொண்டு பீமனை அடித்தான். அவ்விருவரும் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களாகி யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிந்தார்கள். பெரியசேனையினால் சூழப்பட்டவரும் பீஷ்மருக்கு எதிராகவருகின்றவரும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரைப் பாரத்வாஜர் தடுத்தார். மேகத்தினிடிமுழக்கத்திற்கு ஒப்பான

துரோணருடைய தேரின் சப்தத்தைக்கேட்டுப் பிரபத்திரகர்கள் நடுங்கினார்கள். அரசரே! யுத்தரங்கத்தில் பாண்டுபுத்திரனுடைய பெரிய சேனையானது முயற்சியுள்ளதாயிருந்தும் துரோணரால் தடுக்கப்பட்டு அடியினின்று அடிபெயாததுவைத்து நகரவதற்குக் கூடச்சக்தியற்றதாயிற்று. ஜனநாதரே! பீஷ்மரைக்குறித்துப் போர் புரிவதில் முயற்சியுடையவனும் அதிக கோபமுள்ளவனுமான சேகிதானனை உமது புத்திரனான சித்திரஸேனன் தடுத்தான். பாரதரே! பீஷ்மருக்காகக் கொடும்போர்புரிகிற சித்திரஸேனன் சேகிதானனை அதிக வல்லமையுடன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். அவ்வாறே, சேகிதானனும் சித்திரஸேனனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தான். அவ்விருவருக்கும் அந்த எதிர்ப்பில் மிக்க பெரிய போர் நடந்தது. பாரதரே! அந்த யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனன் பலவாறுகத் தடுக்கப்பட்டும் உம்முடைய புதல்வனைப் புறங்காட்டி ஓடும்படி அடித்து உம்முடைய சேனையையும் அடித்தான். பாரதரே! 'இந்த அர்ஜுனன் நம்முடைய பீஷ்மரை எவ்விதத்தாலாவது கொல்லாமலிருக்கவேண்டும்' என்று நிச்சயித்துத் துச்சாஸனனும் அதிக வல்லமையுடன் பார்த்தனைத் தடுத்தான். பாரதரே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற உம்முடைய புத்திரனின் சேனையானது சிரேஷ்டர்களான ரதிகர்களாலே ஆங்காங்கு கலக்கப்பட்டது.

நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துரோணர் அசுவத்தாமாவுக்குத் துர்நிமித்தங்களைக்காட்டிப் போருக்குச்செல்லக் கட்டளையிட்டது.)

பிறகு, வீர்யமுடையவரும் பெரிய வில்லைக் கையிற்பிடித்தவரும் மதயானையைப்போன்ற வலிமையுடையவரும் மிக்கபலசாலியும் சுபாசுபங்களைக்குறிக்கும் சகுனபலன்களையறிந்தவரும் பராக்கிரமசாலியும் நரசிரேஷ்டருமான துரோணர், மதங்கொண்டயானைகளைக்கூடத் தடுக்குந்திறமையுள்ள பெரியவில்லைக் கையிலெடுத்து நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் பாண்டவர்களுடைய சேனையை ஓடும்படிசெய்துகொண்டும் அசசேனையில் பிரவேசித்து, நான்குபுறங்களிலும் நேர்ந்துள்ள துர்நிமித்தங்களைக்கண்டு, சத்துருசைனியங்களைத் தபிக்கும்படி செய்கின்ற தமபுத்திரரான அசுவத்தாமாவைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்.

துரோணா, 'அப்பா! மகாபலசாலியான பார்த்தன் பீஷ்மரைக் கொல்லவேண்டுமென்று அதிக முயற்சியை யுத்தத்தில் செய்யும் நாள் இதுவே. எனது அம்புகள் மேல்நோக்குகின்றன. வில் துடிக்கிறதுபோலிருக்கிறது. [1]அஸ்திரங்கள் என் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய விரும்பவில்லை. என் மனம் குரூரமாயிருக்கிறது. மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் ஓயாமல் திக்குக்களில் பயங்கரமாகக் கத்துகின்றன. பரதகுலத்தில் பிறந்த வீரர்களுடைய ஸேனையிருக்குமிடத்தில் [2]கழுகுகள் தாழ்ந்து பறந்து உட்காருகின்றன. சூரியன் ஒளியிழந்தவன்போலக் காணப்படுகிறான். திக்குகள் நான்குபக்கங்களிலும் சிவந்திருக்கின்றன. பூமி அலறுகிறது; துன்பமடைகிறது; நான்குபக்கங்களிலும் நடுங்குகிறதுபோல் இருக்கின்றது. கங்கங்களும் க்ருத்ரங்களும் கொக்குகளும் அடிக்கடி கத்துகின்றன. அமங்களகரமானவைகளும் கொடிய உருவமுள்ளவைகளுமான நரிகள் ஊளையிட்டுக்கொண்டு மிகுந்த பயத்தை உணர்த்துகின்றன. பெரிய உற்கையானது சூரியமண்டலத்தின் மத்தியத்தினின்று கீழே விழுந்தது. கபந்தத்துடன் கூடின [3]பரிகமானது சூரியனைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறே, கோரமான [4]பரிவேஷமானது அரசர்களுடைய தேகங்களுக்கு நாசம் உண்டாகக்கூடிய கோரமான பயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சந்திர சூரியமண்டலங்களைச் சுற்றித் தோன்றியுள்ளது. குருராஜனுடைய தேவாலயங்களிலுள்ள தேவதைகள் நடுங்குகின்றன; சிரிக்கின்றன; கூத்தாடுகின்றன, அழுகின்றன. ஜ்யோதிர்க்கிரகங்கள் துர்லக்ஷணங்களுடன் கூடின் சூரியனை இடமாகச் சுற்றுகின்றன. [5]பகவானான சந்திரனும் தலைகீழாக உதயமாகிறான். அரசர்களுடைய சரீரங்களைக் காந்திகளை யிழந்தவையாகவுங் காண்கிறேன். தார்த்தராஷ்டிரனுடைய ஸைன்னியங்களில் கவசமணிந்த வீரர்கள் பிரகாசிக்கவில்லை. இரண்டு ஸைன்னியங்களுக்கும் நாலுபக்கங்களிலும் பெரிய பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலியும் காண்டீவத்தின் ஒலியும் கேட்கப்படுகின்றன. அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் நிச்சயமாகச் சிறந்த அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து மற்ற யுத்தவீரர்களை விலக்கிக்கொண்டு பீஷ்மரை எதிர்க்கப்போகிறான். தோள்வலியுள்ளவனே! பீஷ்மர் அர்ஜுனன் இருவருக்கும் நேரக்கூடிய மகாயுத்தத்தை நினைத்து மயிர்க்கால்கள் சிலிர்க்கின்றன. என் மனம் வாட்டமடைகிறதுபோலிருக்கிறது. இச்சமயத்தில் பார்த்தன், வஞ்சனையில் வல்லவனும

---

1 'அஸ்திரங்கள் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை' என்றும் கொள்ளலாம்.

2 கழுகின வகைகள். 3 உதயாஸ்தமன காலங்களில் சூரியனுக்குக் குறுக்கிட்டிருக்கும் மேகவரிசை. 4 சூரியனைச்சுற்றி இருக்கும் ஒரு வட்டமான ரேகை. 5 ஒளியுள்ளவன் - ஸ்ரீயுள்ளவன்.

பாவபுத்தியுள்ளவனுமான சிகண்டியை யுத்தத்தில் முன்னிட்டுக் கொண்டு, பீஷ்மரின் முன்னிலையில் யுத்தபூமியை நாடிவிட்டான். முன்பே, பீஷ்மர், 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன். ஏனெனில், பிரம்மதேவரால் இவன் ஸ்திரீயாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டவன். பிறகு, தெய்வச்செயலால் மீண்டும் புருஷனானவன்' என்று உரைத்திருக்கிறார். மகாபலசாலியான சிகண்டியானவன் பீஷ்மரால் மதிக்கப்படாத கொடியுள்ளவன். அமங்களஸ்வரூபியான அவன்மீது பீஷ்மர் (ஆயுதமெடுத்து) அடிக்கமாட்டார் இதனை ஆலோசிக்கின்ற என்னுடைய அறிவானது மிகவும் தளர்ச்சியடைகிறது. பார்த்தனும், போரில் முயற்சிகொண்டு, கௌரவர்களுள் பெரியவரான பீஷ்மரைக்குறித்து அருகில் வந்துவிட்டான் யுதிஷ்டிரருடைய குரோதமும் அர்ஜுனனோடு யுத்தத்திற்காகப் பீஷ்மர் எதிர்த்திருப்பதும் என்னுடைய அஸ்திரப்ரயோக ஆரம்பமும் நிச்சயமாகவே பிரஜைகளுக்கு அமங்களகரமானவை பாண்டவன் மனவுறுதியுள்ளவன்; இலாக்கியமான பலமுடையவன்; சூரன்; அஸ்திரங்களை நன்கு கற்றறிந்தவன், அஸாத்தியமான விக்கிரமமுள்ளவன்; வெகு தூரத்திலிருந்தே லக்ஷ்யத்தை அடிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவன், திடமான பாணங்களையுடையவன், நிமித்தங்களை அறிந்தவன், யுத்தத்தில் இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவன்; சிறந்த பலசாலி, புத்திமான், துன்பங்களைப் பொறுக்கும் திறமையுள்ளவன், யுத்தம் செய்யும் வீரர்களுள் உத்தமன்; எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் விஜயமடைகிறவன், பயங்கரமான அஸ்திரங்களை உடையவன் விரதம் தவறாதவனே! யுத்தத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துவருகின்றவனும் பயங்கரமான அஸ்திரங்களை உடையவனுமான அர்ஜுனனை நீ கண்டு அவன் வரும்வழியை விட்டு விலகி யுத்தத்துக்குச் செல் மகாகோரமான யுத்தத்தில் இப்பொழுது நேர்ந்துள்ள பெரிதான இந்தக் கஷ்டத்தைப் பார். மிக்க கோபங்கொண்ட அர்ஜுனனாலே பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டவைகளும் மகிமைபொருந்தியவைகளும் மங்களகரமானவைகளுமான சூரர்களுடைய கவசங்கள் கூராக்கப்படிந்த பாணங்களால் பிளக்கப்படுகின்றன. துவஜங்களுடைய நுனிகளும் தோமரங்களும் விற்களும் வெட்டப்படுகின்றன. மேலும், பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான ஈட்டிகளும் பொன்னால் மிக விளங்குகின்ற சக்திகளும் யானைகளினுடைய கொடிகளும் நாசம் பண்ணப்படுகின்றன. புத்திர! வேலைக்காரர்களின் பிராணன்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இது ஸமயமன்று ஸ்வர்க்கத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு புகழ்ச்சியின்பொருட்டும் ஜயத்தின் பொருட்டும் செல். இந்த அர்ஜுனன், தேர்களும் யானைகளும் குதி

ரைகளுமாகிற நீர்சசுழலுள்ளதும், மகாகோரமானதும், எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததுமான யுத்தநதியை ஒரு தேரின் உதவியினால் தாண்டுகிறான் யுதிஷ்டிரனிடத்திலேயே பிராமமணப்ரீதியும் இந்திரிய நிக்ரகமும் கொடையும் தவமும் மகிமைதங்கிய நடக்கையும் காணப்படுகின்றன. அர்ஜுனனையும் பலவானான பீமஸேனனையும் மாத்ரீ புத்ரர்களான நகுலஸஹதேவர்களையும் உடன் பிறந்தவர்களாகக் கொண்டவனும் விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றின வாஸுதேவரை நிலைத்த நாதராகவுடையவனும் தவத்தினால் பரிசுத்தமான தேகமுள்ளவனுமான அந்தத் தர்மபுத்திரனுடைய துக்கத்தினால் உண்டான கோபமானது துர்புத்தியுள்ள துரியோதனனுடைய சேனையை எரிக்கிறது. இதோ பார்த்தன் வாஸுதேவரை ஆதாரமாகக் கொண்டு தார்த்தராஷ்டிரனுடைய ஸேனைகளனைத்தையும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பிளக்கிறவனாகக் காணப்படுகிறான். பேரலைகளுள்ள மிகப்பெரிய கடலானது திமிங்கலத்தினால் கலக்கப்படுவதுபோல இந்தக் கௌரவஸைனியம் இதோ கிரீடியினால் கலக்கப்படுவதாகக் காணப்படுகிறது. கூகூசப்தங்களும், கிலகிலா சப்தங்களும் ஸேனாமுகத்தில் கேட்கப்படுகின்றன. நீ பாஞ்சால புத்திரனைக்குறித்துச் செல் நான் யுதிஷ்டிரனைக்குறித்துச் செல்லப்போகிறேன். நாற்புறங்களிலும் இருக்கிற அதிரதர்களாலே சூழப்பட்டதும் நடுக்கடல் போன்றதுமான அளவற்ற தேஜஸுள்ள தர்மபுத்திரனுடைய வ்யூகமத்தியமானது ஒருவராலும் நாடமுடியாதது. ஸாத்யகி, அபிமன்யு, திருஷ்டத்யும்னன், விருகோதரன், நகுலஸஹதேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் பிரஜைகளுக்கு நாதனான தர்மபுத்ரனைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணன்போலக் கறுத்தநிறமுடையவனும் பெரியஸாலவிருக்ஷம்போல உன்னதமாயிருக்கின்றவனுமான இந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் இரண்டாவது அர்ஜுனனைப்போல ஸேனாமுகத்தில ஸஞ்சரிக்கிறான். பெரியவில்லைக் கையிலெடுத்து உத்தமமான அஸ்திரங்களைப் பூட்டி திருஷ்டத்யும்னனைக் குறித்துச் செல். அரசனையும் விருகோதரனையும் எதிர்த்து நீ சண்டைசெய்வாயாக. எவன்தான் பிரியனான தன்புதல்வன் அநேகவர்ஷகாலம் ஜீவித்திருக்க விரும்பமாட்டான்? ஆயினும், நான் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை நன்றாகப்பார்த்து உன்னை ஏவுகிறேன். ஐயனே! யுத்தங்களில் யமனுக்கும் வருணனுக்கும் ஸமானரான இந்தப் பீஷ்மர் மஹாயுத்தத்தில் இதோ பாண்டவர்களுடைய பெருஞ்சேனையை எரிக்கிறார்'' என்று கூறினார். மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியான த்ரோணர், தம்புத்திரனைப்பார்த்து இவ்வாறு கட்டளையிட்டு, அம்மஹாயுத்தத்தில் தர்மராஜருடன் போர்புரிந்தார்

நூற்றுப்பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.
பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனனது பராக்ரமவர்ணனை.)

அரசரே! பகதத்தன், கிருபர், சல்யன், கிருதவர்மா, அவந்தி தேசத்தரசர்களான விந்தாநுவிந்தர்கள், ஸிந்துதேசாதிபதியான ஜயத்ரதன், சித்ரஸேனன், விகர்ணன், யௌவனமுள்ளவனான துர்மர்ஷணன் ஆகிய உம்மைச் சேர்ந்தவர்களான இந்தப் பத்துப்பத்து வீரர்கள் பற்பல தேசங்களினின்று வந்திருக்கின்ற பெரியசேனையுடன் யுத்தத்தில் பீஷ்மருக்கு மிக்க கீர்த்தியை விரும்பிப் பீமஸேனனுடன் போர்புரிந்தனர். சல்யனோ பீமஸேனனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான். கிருதவர்மாவும் கிருபரும் மூன்று பாணங்களாலும் ஒன்பதுபாணங்களாலும் பீமனை அடித்தார்கள். சித்ரஸேனனும் விகர்ணனும் பகதத்தனும் பீமஸேனனைப் பப்பத்துப் பாணங்களால் அடித்தார்கள். ஸைந்தவன் பீமஸேனனை மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான்; அவந்திதேசாதிபதிகளான விந்தாநுவிந்தர்கள் ஐவைந்துபாணங்களால் அடித்தார்கள். துர்மர்ஷணனோ கூர்மையுள்ள இருபதுபாணங்களால் பாண்டவனை அடித்தான். மகாராஜரே! வீரனும் சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்தப்பாண்டவன் தனித்தனியாகப் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள வீரர்களைக் காட்டிலும் உத்தமர்களும் மகாரதர்களுமான அந்தக் கௌரவர்களனைவரையும் யுத்தத்தில் அடித்தான். பாரதரே! பீமன் சல்யனை ஏழு பாணங்களாலும் கிருதவர்மாவை எட்டுப்பாணங்களாலும் அடித்துப் பின் கிருபருடைய அம்புடன்கூடின வில்லை நடுவில் துண்டாக்கினான்; பிறகு, அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடைய இந்தக்கிருபரை மறுபடியும் ஏழு பாணங்களால் அடித்தான்; அவ்வாறே, விந்தனையும் அநுவிந்தனையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான். துர்மர்ஷணனையும் சித்திரஸேனனையும் முறையே இருபது பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான், விகர்ணனையும் ஜயத்ரதனையும் முறையே பத்துப்பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான். பீமன் மறுபடியும் ஸைந்தவனை மூன்று பாணங்களால் அடித்து மகிழ்ச்சியோடு கர்ஜித்தான். ரதிகர்களுள் உத்தமரான கௌதமர், பிறகு, வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்துப் பம்பரப்புடன் கூர்மையுள்ள பத்துப் பாணங்களால் பீமனை அடித்தார். மகாராஜரே! வேறுங்கம என்கிற ஆயுதங்களால் பெரிய யானை அடிக்கப்படுவதுபோலப் பத்துப்பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட பிரதாபசாலியான பீமன், பிறகு, கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் அனேக பாணங்களால் கிருபரை அடித்தான். காலனுக்கும்

அந்தகனுக்கும் ஒப்பான காந்தியுள்ள பீமஸேனன், அவ்விதமாகவே, ஸைந்தவனுடைய குதிரைகளையும் அவன் ஸாரதியையும் மூன்று பாணங்களால் அடித்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான். மகாரதனான ஸைந்தவன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று விரைவாகக் குதித்துப் பீமஸேனன்மீது கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தான். பீமன் மிக்க பலசாலியான ஸைந்தவனுடைய வில்லை இரண்டுபல்லங்களாலே நடுவில் துண்டாக்கினான். வேந்தரே! அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனும் ரதத்தை யிழந்தவனும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ஸாரதியை இழந்தவனுமான அந்த ஜயத்ரதன் விரைவாகச் சித்ரஸேனனது ரதத்தின்மீதேறினான். அந்த யுத்தத்தில் பாண்டவன் அதயாச்சரியகரமான காரியத்தைச் செய்தான். பீமன், எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, மகாரதர்களைப் பாணங்களால் அடித்தும் தடுத்தும் ஸைந்தவனை ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்தான். அப்பொழுது, சல்யன் பீமஸேனனுடைய வீரச் செய்கையைப் பொறாமல் சிறப்பினாலே 'நன்றாகச் சாணை பிடிக்கப்பட்டவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான அம்புகளை வில்லிற் பூட்டி யுத்தத்தில் பீமனை அடித்தான, 'நில்; நில்' என்றும் சொன்னான். சத்ருக்களைத் தண்டிக்கும் திறமையுள்ளவர்களான கிருபர், கிருதவர்மா, வீர்யசாலியான பகதத்தன், அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தானுவிந்தர்கள், சித்ரஸேனன், துர்மர்ஷணன், விகர்ணன், வீரியசாலியான ஸிந்துராஜன் இவர்கள் சல்யனைக் காக்கும்பொருட்டுப் பீமனை விரைவாக அடித்தார்கள். அந்தப் பீமனும், அவர்களை ஐவைந்துபாணங்களாலடித்துச் சல்யனை எழுபதுபாணங்களாலும் மறுபடியும் பத்துப்பாணங்களாலும் அடித்தான். சல்யன் அந்தப் பீமனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்து அவனுடைய ஸாரதியைப் பல்லத்தினாலே மர்மஸ்தானத்தில் திடமாக அடித்தான். பிரதாபசாலியான பீமஸேனன், விசோகன் (பாணங்களால்) பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மத்திரராஜனுடைய இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் மூன்றுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவ்வாறே, மற்றப் பெரிய வில்லாளிகளையும் மும்மூன்றுபாணங்களாலடித்து ஸிம்மம்போலக் கர்ஜித்தான். யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களும் மகாவில்லாளிகளுமான அந்தக் கௌரவவீரர்கள் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனான பாண்டவனை முனைமழுங்காத மும்மூன்று பாணங்களாலே மர்மஸ்தானங்களில் நன்றாக அடித்தார்கள். சிறந்த வில்லாளியான அந்தப் பீமஸேனன் நன்றாக அடிக்கப்பட்டும் வர்ஷிக்கின்ற மேகங்களால் (விடப்பட்ட) நீர்த்தாரைகளாலே மலையானது துன்பமுறாததுபோலத் துன்பமுறவில்லை. அரசரே! பாண்டவர்க

ளுள் மகாரதனும் மிக்க கீர்த்தியுள்ளவனுமான பீமஸேனன் கோப மீறி மத்ரராஜனை மூன்று பாணங்களாலும் கிருபரை ஒன்பது பாணங்களாலும நான்குபக்கங்களிலும மிகுதியாக அடித்துப் பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசததரசனை நூறுபாணங்களால் யுத்தததில் அடித்தான்; பிறகு, அதிக ஹஸ்தலாகவமுள்ளவன்போல மகாபல சாலியான கிருதவர்மாவினுடைய அமபுடன்கூடின வில்லை மிக்க கூாமையுள்ள க்ஷுரபரததினுலே அறுத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகிறவனுன கிருதவாமா அபபடிபபட்ட வேறு விலலை கையிலெடுதது விருகோதரனை இரண்டுபுருவஙகளினிடையில் நாரா சததால அடிததான். பீமனே யுததத்தில சல்யனை ஒன்பது பாணங்களால அடித்துப பகதத்தனை மூன்றுபாணங்களாலும கிருதவாமாவை எட்டுப பாணஙகளாலும கௌதமா முதலான ரதிகாகளை இரண்டிரண்டு பாணஙகளாலும் அடிததான். அவர் களும் அநதப் பீமனை யுத்தத்தில கூாமையுள்ள பாணங்களால் அடித்தாாகள் மகாரதர்களால எலலா ஆயுதங்களாலும அவ வாறு பீடிககபபட்டும அநதப பீமன் துன்பமற்றவனுக ஸமானர்க ளான அவாகளைத திருமபுபோல எண்ணி ஸஞ்சரிததான ரதிகாக ளுள சிரேஷ்டாகளான அநத வீராகளும மனக்கவலையற்றவாகளா கப் பீமன்மீது நூறுநூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும கூாமையுள்ள பாணஙகளைப பிரயோகமசெய்தாாகள அறிவிற்சிறந்தவரே! மகாரதனும வீரனுமான பகதத்தன் மிககவேகமுள்ளதும் பொற் காமபுள்ளதுமான சக்தியாயுததகதை அந்தப் பீமன்மீது யுததத தில் பிரயோகித்தான் மகாபாகுபலமுள்ளஸைந்தவன் தோமரத் தையும் பட்டஸததையும பீமன்மீது பிரயோகித்தான். அரசரே! யுதததில கிருபரும சலயனும் முறையே சதக்னியையும ஒரு பாணத்தையும பீமன்மீது பிரயோகிததாாகள பிறகு, மற்றச் சிறநத விலலாளிகள பீமஸேனனைக் குறிததுப பராக்ரமததினல் ஐநது ஐநது பாணஙகளைப பிரயோகிததாாகள். வாயுபுததிரனுன பீமன தோமரத்தை க்ஷுரபரத்தினுல் இரண்டாக வெட்டினுன்; பட்டஸத்தை மூன்று பாணஙகளாலே எளளுச்செடியின் அடிக் கட்டையை வெட்டியெறிவதுபோல் வெட்டியெறிநதான். மகா ரதனுன அநதப பீமன் கழுகிறகுகள் கட்டப்பெற்ற ஒன்பது பாணங்களாலே சதகனியைத்துண்டித்து மதராராஜன் தொடுத்த பாணத்தையும அறுத்து யுததத்தில பகதத்தன் விடுத்த சக்தி யையும் விரைவாக அறுததான் யுத்தத்தில் புகழ்சிபெற்ற பீமஸேனனும கோரமான மற்றப பாணங்களைக் கணுக்கள் படி வாயுள்ள அமபுகளாலே ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றுகத் துண் டாககினுன் பிறகு, சிறநத வில்லாளிகளான அவர்கள் அனை வரையும முமமூன்று பாணங்களில் அடித்தான். பிறகு, அம்

மகாயுத்தம் நடக்கையில் அர்ஜுனன் மகாரதனும் யுத்தத்தில் சத்துருக்களை நாசம் செய்கின்றவனும் அம்புகளால் போர்புரிகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு ரதத்தோடு அந்த யுத்தரங்கத்துக்கு வந்தான். அந்த யுத்தகளத்தில் ஒன்றுகூடியவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்தப் பாண்டவர்களிருவரையுங்கண்டு உம்மைச் சேர்ந்த புருஷசிரேஷ்டர்கள் ஜயத்தில் ஆசைவைக்கவில்லை. பாரதரே! பிறகு, பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பிய அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ரணகளத்தில் மகாரதர்களோடு போர்புரிகின்ற பீமனை அடைந்து உம்மைச் சேர்ந்த பத்து வீரர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். வேந்தரே! ரணகளத்தில் பீமனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு நின்றவர்களை அர்ஜுனன், பீமனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யக்கருதி அடித்தான். பிறகு, துரியோதனராஜன் ஸுசர்மாவைப்பார்த்து, 'நீ ஸேநா ஸமூகங்களாலே எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பெற்று அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் கொல்வதின்பொருட்டு விரைவாகச்செல். பாண்டுபுத்திரர்களான இந்த அர்ஜுனனையும் பீமனையும் கொல்' என்று தூண்டினான். துரியோதனனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, திரிகர்த்தேசத்திற்கும் பிரஸ்தலதேசத்திற்கும் தலைவனான ஸுசர்மா வில்லாளிகளான பீமார்ஜுனர்களைக்குறித்து யுத்தத்தில் எதிர்த்து விரைவாக ஓடி அநேக ஆயிரமரதங்களோடு நாற்புறங்களிலும் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டான். பிறகு, அர்ஜுனனுக்குப் பகைவர்களுடன் பெருமபோர் நடந்தது.

நூற்றுப்பதினொன்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமார்ஜுனர்களுடைய பராக்கிரமவர்ணனை.)

அரசரே! அர்ஜுனனே யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவனும் மகாரதனுமான சல்யனைப் படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் [1] மூடினான். ராஜேந்திரரே! அர்ஜுனன் ஸுசர்மாவையும் கிருபரையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான்; பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசன், ஸிந்துராஜனான ஜயத்ரதன், சித்ரஸேனன், விகர்ணன், கிருதவர்மா, துர்மர்ஷணன், மகாரதர்களான அவந்தி தேசத்து வீரர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கழுகிறகுகள் கட்டின மும்மூன்று பாணங்களால் யுத்தத்தில் அடித்தான். பாரதரே! சித்ரஸேனனது ரதத்தில் வீற்றிருப்பவனும் அதிரதனு

---

1 'ஸமரே' என்பது விடப்பட்டது.

மான ஜயத்ரதன் அம்புகளாலே பாண்டவனுடைய சேனையை யுத்தத்தில் பீடித்துப் பாணங்களாலே அர்ஜுனனையும் அடித்து வேகத்துடன் பீமனையும் அடித்தான். வேந்தரே! சல்யனும் ரதிகர்களுள் உத்தமரான கிருபரும், பலவாறு மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற பாணங்களாலே அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் துன்பமடையச் செய்தார்கள். சித்ரஸேனன் முதலான உம்முடைய குமாரர்கள் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் கூர்மையுள்ள ஐவைந்து பாணங்களால் விரைந்து அடித்தார்கள். ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களும் பரதசிரேஷ்டர்களுமான குந்தியின் குமாரர்கள் திரிகர்த்தர்களுடைய பெரிய படையை யுத்தத்தில் மிகவருத்தினார்கள். ஸுசர்மாவும் ரணகளத்தில் விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஒன்பது பாணங்களால் பார்த்தனை அடித்து அவனுடைய பெரும் படையை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். சூரர்களான மற்றரதிகர்கள் பொற்கட்டுள்ளவைகளும் லக்ஷ்யத்தில் நேராகச்செல்லுகின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்களாலே பீமஸேனனையும் தனஞ்சயனையும் அடித்தார்கள். அந்த ரதிகர்களுடைய மத்தியில் ரணக்கிரீடை செய்கின்றவர்களும் ரதிகர்களுள் உதாரர்களும் பரதகுலத்தில் பிறந்த வீரர்களுள் சிறந்தவர்களுமான குந்திபுத்திரர்கள் இருவரும், மாம்ஸத்தைப் பக்ஷிக்க விருப்பங்கொண்டு பசுக்கூட்டத்தினிடையில் ஸஞ்சரிக்கின்ற மதமிஞ்சிய இரண்டு ஸிம்மங்களைப்போல ஆச்சரியகரமான ரூபமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். வீரர்களான பீமன் அர்ஜுனன் இருவரும் யுத்தகளத்தில் சூரர்களுடைய விற்களையும் அம்புகளையும் பலவாறு அறுத்து அவர்களுடைய தலைகளை நூறுநூறாக உருட்டினார்கள். அந்தப் பெரிய போர்க்களத்தில் அனேகரதங்கள் ஒடிக்கப்பட்டன. நூற்றுக்கணக்கான குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன. யானைகளும் யானைப்பாகர்களோடே பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! ஆங்காங்கு அனேகரதிகர்களும் குதிரைவீரர்களும் நாசம்பண்ணப்பட்டு எல்லாப்பக்கங்களிலும் துடிக்கிறவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். கொல்லப்பட்ட யானைக்கூட்டங்களாலும் காலாட்படைகளின் கூட்டங்களாலும் நாசம் செய்யப்பட்ட குதிரைகளாலும் பலவாறாகவொடிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் யுத்தபூமி பரப்பப்பட்டிருந்தது. பாரதரே! பலவாறாக வெட்டித் தள்ளப்பட்ட குடைகளாலும் கீழே அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட கொடிமரங்களாலும் ஒடிந்து கீழே கிடக்கின்ற அங்குசங்களாலும் யானைவிரிப்புக்களாலும் கேயூரங்களாலும் தோள்வளைகளாலும் முத்துமாலைகளாலும் துகைக்கப்பட்ட கம்பளங்களாலும் தலைப்பாகைகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் சாமரங்

களாலும் விசிறிகளாலும ஆங்காங்கு புரட்டித்தள்ளப்பட்டவை களும் சந்தனம பூசபபெற்றவைகளுமான கைகளாலும் அரசர்களு டைய தொடைகளாலும யுத்தபூமியானது நன்குபரப்பபபட்டது. மிக்க பலசாலியான பாாததன் அமபுகளாலே அந்த வீராகளைத் தடுத்துககொன்றதாகிய அவனுடைய ஆசசரியமானவல்லமையை அநத யுதநததில நாஙகள கண்டோம. மஹாபலசாலியான உம் முடைய புததிரனே பீமாாஜுனாகளுடைய பராககிரமத்தைக கணடு கங்கா புததிரரான பீஷ்மருடைய ரததததின் ஸமீபத்தை அடைநதான். கிருபா, கிருதவாமா, ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதன, அவநதிதேசாதிபாகளான விநதாநுவிநதாகள் ஆகிய இவாகள் அபபொழுது யுத்தத்தைவிட்டு விலகவில்லை. பிறகு, சிறநத விலலாளியானபீமனும மகாரதனை பலகுனனும் கௌர வாகளுடைய கோரமான படையை யுததததில மிகவும ஓடும படிசெய்தாாகள பிறகு, அரசாகள அாஜுனனது தேரின்மீது மயிலிறகுகள கட்டின பாணஙகளில் பதினயிரங்களையும லக்ஷங் களையும விரைவாக விழுமபடி செய்தாாகள் பிறகு, பார்த்தன் அந்த மகாரதாகளைப் பாணக்கூட்டததால் தடுத்து யுத்தகளத் தில் நாலாபக்கங்களிலும் அவர்களை மிருதயுவினிடத்திறகு அனுப் பினன். மகாரதனை சல்யனே யுத்தரஙகத்தில விளையாடுகிறவன் போலிருந்துகொண்டு கோபமுற்றுப பதிநதகணுக்களுள்ள பல்லங் களாலே அர்ஜுனனை மார்பிலடிததான் பார்ததன் அவனுடைய வில்லையும் கையின்உறையையும ஐநதுபாணங்களால் அறுத்துக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே பிறகு அவனையும மாமஸ்தானத்தில் அடித்தான். பிறகு, மத்ரராஜன் சிரேஷ்டமுளளவனுகிக் காாயததிற்கு ஸாதகமாயுள்ள வேறுவிலலைக கையிலெடுத்து யுத்ததததில் அாஜு னனை அடித்தான். மகாராஜரே! மத்ரராஜன் அாஜுனனைமூன்று பாணங்களாலும வாஸுதேவரை ஐந்துபாணஙகளாலும பீமஸே னனை ஒன்பதுபாணங்களாலும இரண்டுகைகளிலும மார்பிலும் அடித்தான். பிறகு, மகாரதர்களும பாண்டு புததிராகளுமான பார்த்தனும பீமஸேனனும் துரியோதனனுடைய பெருமபடையை நாசஞ்செய்துகொண்டிருநத இடததுக்குத் துரோணரும மகாரத னை மாகதனும், துாயோதனனல் கட்டளையிடபபெற்று, வநதார் கள். பரதகுலததில் பிறந்தவாகளுள உததமரே! ஜயத்ஸேனனே யுததரங்கத்தில் பயங்கரமான ஆயுதத்தையுடைய பீமனைக் கூர்மை யுள்ள எட்டுப்பாணங்களால் அடித்தான். பீமன் அந்த ஜயதஸே னனைப் பததுப்பாணங்களாலும மறுபடி ஐநதுபாணங்களாலும் அடித்து ஒருபல்லத்தினலே அவனுடைய ஸாரதியை அடிததுத் தோத்தட்டினின்று கீழேவிழுமபடி செய்தான். பிறகு, அரசனை

அந்தமாகத்தன் எல்லாசசேனைகளும பாாத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, நிலைதவறி எல்லாபபக்கங்களிலும ஓடுகின்ற குதிரைக ளோடு (போாககளததினின்றும்) விலகினான். துரோணரோ அத தருணம் பாாத்துப் பீமஸேனனைக் கூர்மையுள்ளவைகளும உருக்கி னலானவைகளும நுனியில் முட்களோடு கூடியவைகளுமான அறு பத்தைநது பாணங்களாலே அடிததார். பாரதரே! யுததத்தில் புகழ்பெற்ற பீமன் பிதாவுக்குச் சமமான அநதக் குருவைப போ ரில் ஐநதுபல்லங்களாலும், அவவாறே, அறுபதுபாணஙகளாலும. அடிததான். அாஜுனனே ஸுசாமாவை அனேகபாணங்களால அடிதது அவனுடைய ஸைன்யததைக காற்றானது பெரிய மேகங் களைச் சின்னபின்னம செய்வதுபோலச் சின்னபின்னமாக்கினான். பிறகு, பீஷ்மரும் துர்யோதனராஜனும கோஸலதேசாதிபதியான பிருகதபலனும அதிககோபமூண்டு பீமஸேனன் தனஞ்சயன் இரு வரையும் எதிாத்தாாகள. அவ்வாறே, சூராகளான பாணடவா களும பாாஷதனை திருஷ்டத்யும்னனும, வாயைததிறககும்யமன் போன்ற பீஷ்மரை யுததததில் எதிாதது வந்தாாகள. சிகணடி யோ பாரதாகளுக்குப பிதாமகரான பீஷ்மரை நாடி மகாரதரான அவரிடத்தில் பயமின்றி மிக்கமனககளிபபுடன் எதிாதநுவநதான். யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக்கொண்ட பார்ததர்கள சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லா ஸ்ருஞ்சயாகளுடனும் யுததததில பீஷ்மரை எதிாத்துப போர்புரிநதாாகள். அவ்வாறே, உமமைச சோநதவர்களனைவரும விரதத்தினின்றுதவறாத பீஷ்மரை முன் னிட்டுக்கொண்டு சிகண்டிமுதலானபார்ததாகளனைவரையும யுத் தத்தில் எதிாத்துப போாபுரிந்தாாகள். பிறகு, பீஷ்மருக்கு ஜய முண்டாவதன்பொருட்டுப பாண்டவாகளுடன் அநத யுத்தரஙகத தில் கௌரவர்களுக்குப் பயங்கரமான போர் நடநதது. அரசரே! உமமைச சேர்நதவர்களுடைய ஜயததில் பீஷ்மா பநதயமானா யுததமாகிற சூதாட்டமானது, வெற்றியின் பொருட்டோ தோல் வியின் பொருட்டோ அநதப பீஷ்மரைச் சாாநதிருந்தது. ராஜேந திரரே! திருஷ்டதயும்னனே எலலாச சைனியஙகளையும பாாத்து, 'ரதிக சிரேஷ்டாகளே! நீங்கள் பயப்படாதிாகள். கங்காபுத்திர ரைஎதிர்த்துச செல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான். ஸேனா பதியின் வார்ததையைக் கேட்டு மகாயுததத்தில் பாண்டவர்களு டையசேனை பிராணனை விடத்துணிந்து பீஷ்மரை எதிர்த்து விரை வாகச சென்றது மகாராஜரே! ரதிகாகளுள் சிரேஷ்டரான பீஷ்மரும வருகின்ற அப்பெருமபடையை, பெரிய கடலானது வருகின்ற வெள்ளத்தையெல்லாம ஏற்றுக்கொள்வதுபோல ஏற் றுக்கொண்டார்' என்று கூறினான்.

நூற்றுப் பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் போரில் வெறுப்படைந்து தம்மைக்கொல்லமுயலும்படி யுதிஷ்டிரரை ஏவியது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! சந்தனுமகாராஜருடைய புத்திரரும் மகாவீர்யசாலியுமான பீஷ்மர் பாண்டவர்களோடும் ஸ்ருஞ்சயர்களோடும் எவ்வாறு பத்தாவது நாளில் யுத்தம் செய்தார்? கௌரவ வீரர்களும் பாண்டவர்களை எவ்வாறு யுத்தத்தில் எதிர்த்தனர்? போரை ஆபரணமாகக் கொண்ட பீஷ்மருடைய மகாயுத்தத்தை எனக்குச் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

'பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்துச் சண்டை செய்ததையும், மேலும், அந்த யுத்தம் நடந்த வகையையும் இப்பொழுது நான் (உமக்கு) உரைப்பேன். ஸ்ரீ டியினாலே, ஒவ்வொரு தினமும் வந்தவுடன், உம்மைச் சேர்ந்த குமாரர்கள் உத்தமமான அஸ்திரங்களால் பரலோகத்தை அடைவிக்கப் பட்டார்கள். யுத்தத்தில் ஜயத்துடன் கூடியவரும் குருகுலத்தில் பிறந்தவருமான பீஷ்மர் தாம் பிரதிஜ்ஞை பண்ணியபடி பார்த்தர்களுக்கு யுத்தத்தில் ஓய்வின்றி நாசத்தை உண்டாக்கினார். சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவரே! கௌரவர்களுடன் சேர்ந்து போர்புரிகின்ற பீஷ்மரையும் பாஞ்சால ராஜகுமாரனை சிகண்டியுடன் கூடியிருக்கின்ற அர்ஜுனனையுங்கண்டு ஜனங்கள் ஸந்தேகமடைந்தார்கள். பத்தாவது நாளில் பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நேர்ந்த அந்தச் சண்டையில் யுத்தரங்கத்தில் மிகவும் பயங்கரமான ஜனக்ஷயமானது ஒழிவற்று உண்டாயிற்று. சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவரும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவருமான சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் அந்தப் பத்தாவது நாள் யுத்தத்தில் பதினாயிரம் பதினாயிரமாகவும் இன்னும் அதிகமாகவும் யுத்தவீரர்களைக் கொன்றார். அரசரே! பெயர்களும் கோத்திரங்களும் அறியப்படாதவர்களும் போரில் பின்வாங்காதவர்களுமான எல்லாச் சூரர்களும் அங்குப் பீஷ்மரால் கொல்லப்பட்டார்கள். தர்மாத்மாவும் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவருமான பீஷ்மர் பத்துநாள் முழுமையும் பாண்டவ சேனையை அவ்வாறு தவிக்கச் செய்துவிட்டு ஜீவித்திருப்பதில் ஆசையற்றவரானார். மஹாராஜரே! மிக்க புஜபலமுள்ள உம்முடைய பிதாவான சாந்தனு தேவவிரதர் (எல்லாருக்கும்) எதிரில், விரைவில் தமக்கு

வததலைத விரும்பி, 'யுத்ததகில் எதிர்த்து நிற்கும் புருஷசிரேஷ்டாகளை யான் கொலலேன்' என எண்ணி ஸமீபத்திலிருககின்ற பாண்டுநந்தனரைப் பாாதது, 'யுதிஷ்டிர! பேரறிவுள்ளவனே! எல்லாச சாஸ்திரஙகளிலும வலலவனே! அப்பா! சொலலுகின்ற என்னிடத்தினின்று தாமத்தைவிட்டு விலகாததும ஸவாககததைப பலனுகக கொண்டதுமான வாாததையைக கேள். அப்பா! பரதகுலத்தில் உதிததவனே! இநதத தேகததில நான் அதிகமாக வெறுப்படைநதிருக்கிறேன். யுததத்தில அனேக பிராணிகளைக் கொன்றுகொண்டே எனககு நெடுஙகாலம சென்றுவிட்டது ஆதலால, எனக்கு நீ பிரியததைச செய்ய விருமபினுல் அாஜுனனையும பாஞ்சாலாகளையும ஸ்ருஞ்சயர்களையும முன்னிட்டுக் கொண்டு என்னைக் கொல்லும விஷயததில முயறசிசெய்யவேண்டும' என்கிற வாக்கியததைக கூறினா ஸதயததில நோக்கங் கொண்ட பாண்டவராஜா அவருடைய அநத அபிபபிராயததை அறிநது யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன பீஷ்மரை எதிாதருச சென்றுர் மன்னரே! பிறகு, திருஷ்டதயும்னனும் பாண்டு புத்திரரான யுதிஷ்டிரரும பீஷ்மருடைய அநத வாாததையைககேட்டுத் தங்கள ஸைனிகாகளைப பாாதது, 'ஸததியஸநதனும சதருருக்களை ஜயிப்பவனுமான அாஜுனனுலே நீஙகள காக்கப்பெற்றுப பீஷ்மரை எதிாததுச செல்லுஙகள; அவருடன் போாபுரியுஙகள்; யுத்தத்தில அவரை ஜயிததுவிடுங்கள சிறநத வில்லாளியும சேனுபதியுமான திருஷ்டதயுமனனும பீமஸேனனும யுததததில நிசசயமாக உங்களைப் பாதுகாபபாாகள். ஸருஞ்சயாகளே! யுத்ததில் இப்பொழுது உங்களுக்குப் பீஷ்மரிடத்தினின்று கொஞ்சமேனும பயமுணடாக வேண்டாம். சிகண்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு நிசசயமாகப பீஷ்மரை ஜயிக்கப போகிறோம' என்று சொன்னாாகள பத்தாவது நாளில அநதப பாண்டவாகள் அவ்விதமான பிரதிஜ்ஞையைசசெய்துகொண்டு, [1] மஹாலோகத்தையடைவதில முயறசியுள்ளவாகளாகிக் கோபமூண்டு சென்றுர்கள. அவாகள் சிகண்டியையும பாண்டவனை தனஞ்சயனையும் முன்னிட்டுப் பீஷ்மரைத தளளுவதில அதிக முயற்சியைச் செய்தார்கள். பிறகு, உமது புததிரனுலே கட்டளையிடபபட்ட மஹாபலசாலிகளும சேனைகளையுடையவாகளும் துரோணரோடும் அவா புத்ரரோடுங் கூடியவாகளுமான பற்பல தேசதது அரசாகளும் எல்லா ஸஹோதராகளோடுங கூடின பலவானை துசசாஸனனும் யுத்தமத்தியிலிருககின்ற பீஷ்மரை அபபொழுது காப்பாற்றினுர்கள். பிறகு, உமமைச சோநத சூராகள் மஹா விரதசாலியான பீஷ்மரை முன்னிட்டுககொண்டு சிகண்டியை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்

1 'பரம்மலோகம' என்பது மூலம

டவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். வானரத்தைக் கொடியாகக் கொண்ட அர்ஜுனன் சேதிதேசத்து வீரர்களோடும் பாஞ்சாலர்களோடும் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்தான். சினியின் பேரனான ஸாத்யகி த்ரோண புத்திரரையும் திருஷ்டகேது பௌரவனையும் அபிமன்யு மந்திரியுடன்கூடின துரியோதனனையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பகைவர்களை வாட்டுபவரே! விராடனோ ஸைனியங்களுடன் சேர்ந்து சேனையுடன் கூடியவனும் விருத்தக்ஷத்திரனுடைய குமாரனுமான ஜயத்ரதனை எதிர்த்தான். யுதிஷ்டிரர், சிறந்த வில்லாளியும் ஸைனியங்களை யுடையவனுமான மத்ரராஜனை எதிர்த்தார். பீமஸேனனும் நான்கு பக்கங்களிலும் காக்கப்பெற்று யானைப்படையை எதிர்த்து அருகிற் சென்றான். பாஞ்சாலியன், ஸஹோதரர்களுடன் சேர்ந்து முயற்சியுடன் எவ்விதத்தினாலும் அவமதிக்க முடியாதவரும் தடுக்கமுடியாதவரும் ஆயுதம் பிடிக்கிறவர் அனைவருள்ளுஞ் சிறந்தவருமான துரோணரைநோக்கி எதிர்த்துச் சென்றான். சத்துருக்களை அடக்குபவனும் ஸிம்மத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனும் ராஜபுத்திரனுமான பிருகத்பலன் கோங்குமரத்தைக் கொடியாகக்கொண்ட ஸுபத்திராபுத்திரனை எதிர்த்தான். உமது புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனைக் கொல்லக்கருதி அரசர்களுடன் சிகண்டியையும் பாண்டவனான தனஞ்சயனையும் எதிர்த்தார்கள். மிக்க பயங்கரமாயுள்ள இரண்டு ஸேனைகளினுடைய பராக்கிரமமும் அந்த யுத்தரங்கத்தில் வெளிப்பட்டுச் சேனைகளும் சிதறியோடவே பூமி மிக நடுங்கியது. பாரதரே! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடையனவும் பிறர்களுடையனவுமான அந்தச் சேனைகள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்கண்டு நன்றாகப் போர்புரியத்[1] தொடங்கின. பாரதரே! பிறகு முயற்சிகொண்டு ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற அந்த வீரர்களுடைய பெரிய சப்தமானது எல்லாத்திக்குக்களிலும் தோன்றியது. யானைகளினுடைய கர்ஜனைகளும் சங்கவாத்தியங்கள் துந்துபிவாத்தியங்கள் இவைகளினுடைய சப்தமும் ஸைனியங்களினுடைய ஸிம்மநாதமும் பயங்கரமாகத் தோன்றின. எல்லா அரசர்களின் மாலைகளிலும் தோள்வளைகளிலும் கிரீடங்களிலுமுள்ள சந்திர சூரியர்களுக் கொப்பான ஒளியானது மங்கிப்போயிற்று. சஸ்திரங்களாகிற மின்னல்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிற புழுதியாகிற மேகங்கள் நன்றாகத் தோன்றிவிட்டன. பயங்கரமான விற்களுடைய சப்தமாகிற இடிமுழக்கமும் தோன்றியது. இரண்டுசேனைகளிலும்

1 வேறுபாடம்.

பாணங்கள் சங்கங்கள் இவைகளினுடைய சப்தங்களும் பேரிகைக ளுடைய பேரொலிகளும ரதங்களின் சப்தங்களும தோன்றின. இரண்டு சேனைகளிலுமுள்ள பிராஸங்கள், சக்திகள், ரிஷ்டிகள இவைகளினுடைய கூட்டங்களாலும பாணங்களுடைய கூட்டங்க ளாலும நிரப்பப்பட்ட ஆகாயமானது ஒளியற்றதாகியது மஹா யுத்ததில ரதிகாகள ஒருவரையொருவா அடித்துககொண்டு விழுநதாாகள. குதிரைகளும அவவாறே விழுநதன. யானைகள் யானைகளை அடிததன. காலாடகள காலாடகளை அடிததாாகள். நரசிரேஷ்டரே! மாமஸத்திறகாக இரணடுகழுகுகளுக்குச் சண்டை உண்டாவது போல அநத யுததததில பீஷ்மா நிமிததமாகக் கௌ ரவாகளுக்கும் பாண்டவாகளோடு மிக்க பெருமபோா நடநதது. பாரதரே! மஹாயுததததில வெற்றியைப பெற எண்ணிய அவ்விரு திறததாருககும ஒருவரையொருவா கொலவதற்காக யுததததில் கோரமான எதிாபபு நோநதது.

நூற்றுப்பதினொருவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்த வருணனை.)

மஹாராஜரே! பராககிரமசாலியான அபிமன்யு பீஷ்மரைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டுப பெரிய சேனையுடன் சேர்ந்திருக்கிற உம்முடைய புத்திரனை எதிர்ததுப போாபுரிந்தான். துர்யோத னன் கோபங்கொண்டு ரணகளததில் படிநதகணுக்களுள்ள ஒன் பது பாணங்களாலே அபிமன்யுவை மாாபில் அடிதது மறுபடியும் மூன்று பாணங்களால் அவனை அடிததான். அபிமன்யு போாக் களததில் அதிக கோபஙகொண்டு மிருத்யுவினுடைய நாவைப் போன்ற இரும்பினாலாகிய ஒரு சக்தியைத் துாயோதனனது தேரின்மீது பிரயோகித்தான் அரசரே! மகாரதனுன உம்மு டைய புத்திரன் வருகின்ற கோரரூபமான அநதச் சக்தியை க்ஷுரபரததினுலே இரண்டாகத துண்டாக்கினுன் அதிககோப முள்ளவனுன அபிமன்யு அநதச சக்தி கீழேவிழுநததைக் கண்டு துரியோதனனை மூன்று பாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மாாபிலும அடித்தான். பரதசிரேஷ்டரே! பின்னும், அவன் கோபமுள்ள அநதத் துாயோதனனை உக்ரமான பத்துக்கணை களாலே நடுமார்பில் அடிததான். பாரதரே! பீஷ்மருடைய நாசததின் பொருட்டும் பாாத்தனுடைய விஜயத்தின் பொ ருட்டும், பாாக்கின்றவரை மகிழ்விப்பதும் எல்லா அரசர்க

ளாலும் புகழ்ப்பெற்றதும கோரமாயுள்ளதும் விசித்திரமாயிருப்பதுமான அந்த யுத்தம் நடந்தது. வீரர்களான அபிமன்யுவும் துரியோதனனும யுத்தகளத்தில் சண்டைசெய்தனர். பிராமணர்களுள் சிறந்தவரும் பகைவர்களை வாட்டச்செய்யுந் தன்மையுள்ளவருமான துரோணபுத்திரர் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பரபரப்புள்ள ஸாத்யகியை நாராசத்தினாலே மார்பிலடித்தார். பாரதரே! அளவிடமுடியாத மனோபலமுள்ள ஸாத்யகியும் குருபுத்திரரை எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் கழுகிறகுகள்பூண்ட ஒன்பது பாணங்களாலே அடித்தான். அபூர்வதரமாவோ யுத்தத்தில் ஸாத்யகியை ஒன்பது பாணங்களாலும் மறுபடி முப்பது பாணங்களாலும், இரண்டுகைகளிலும மார்பிலும் விரைவாக அடித்தார். துரோணபுத்திரராலே மிகவும அடிக்கப்பட்டவனும உறுதியான வில்லைக் கையிற் பிடித்தவனும மிக்க பிரதாபசாலியுமான அந்த ஸாத்யகி துரோணபுத்திரரை மூன்றுபாணங்களாலே அடித்தான். மகாரதனான பௌரவன் பெரியவில்லை கையில்கொண்டு திருஷ்டகேதுவை யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடிப் பலவாறு பிளந்தான் அவ்வாறே, மகாரதனும் மிக்க தோள்வலிமையுள்ளவனுமான திருஷ்டகேது பௌரவனை யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள முப்பது பாணங்களாலே விரைவாக அடித்தான் மகாரதனை பௌரவனும திருஷ்டகேதுவினுடைய வில்லை அறுத்து உரக்க ஸிம்மநாதம் செய்து கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அவனை அடித்தான். மகாராஜரே! அந்தத் திருஷ்டகேது வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து எழுபத்து மூன்று பாணங்களாலே பௌரவனை அடித்தான். சிறந்த வில்லாளிகளும சிறப்புற்றவர்களும மகாரதர்களுமான அவ்விருவரும் அந்த யுத்தகளத்தில ஒருவர்மீதொருவர் பெரிதான அம்பு மழையைப் பொழிந்தார்கள் பாரதரே! அவ்விருவரும ஒருவர் ஒருவருடைய வில்லை அறுத்தும குதிரைகளைக் கொன்றும் ரதத்தை இழந்தவர்களாகி மிகச் சினந்து கத்திச்சண்டைக்காக எதிர்த்தார்கள். வேந்தரே! அவ்விருவரும முன்புறத்தில் நூறு சந்திரப் பிரதிமைகளை உடையவைகளும் அநேக நக்ஷத்திரப் பிரதிமைகளால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டவைகளும் விருஷபத்தினுடைய தோலினாற் செய்யப்பட்டவைகளும் விசித்திரமாயுள்ளவைகளுமான இரண்டு கேடகங்களையும் மிக அழகிய ஒளிபொருந்தியவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளுமான இரண்டு கத்திகளையும் கையிலெடுத்து, பெருங்காட்டில் ஒரு பெண்சிங்கத்தோடு சேரமுயற்சி செய்கின்ற இரண்டு ஆண்சிங்கங்களைப்போல ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தார்கள். அவ்விருவரும் விசித்ரமான மண்டலகதிகளையும் போக்குவரவுகளையுங் காண்பிக்கின்றவர்களாகவும் ஒருவரை ஒரு

வர் எதிர்க்கின்றவர்களாகவும் ஸஞ்சரித்தார்கள். பௌரவன் அதிக கோபங்கொண்டு பெரிய கத்தியினால் திருஷ்டகேதுவை நெற்றியெலும்பில் அடித்தான், 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். சேதிராஜனும் யுத்தத்தில் புருஷசிரேஷ்டனான் பௌரவனை முனை கூர்மையான பெரியகத்தியினால் தோளின்பூட்டுகளில் அடித்தான். மகாராஜரே! பகைவர்களை அடக்குந திறமையுள்ள அவ்விருவரும் மகாயுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி ஒருவர் மற்றொருவருடைய வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தார்கள். பிறகு, உம்முடைய குமாரனான ஜயத்ஸேனன் பௌரவனைத் தன் ரதத்தின்மீது ஏற்றிக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தினின்று ரதத்தோடு அப்புறம் சென்றான். பிரதாபசாலியும் பராக்கிரமமுள்ளவனும் மாத்திரி புத்திரனுமான ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு திருஷ்டகேதுவை அந்த யுத்தரங்கத்தைவிட்டு வெளியே கொண்டு போனான். சித்திரஸேனன் [1] ஸுசர்மாவை அனேக அம்புகளால் அடித்து மறுபடியும் அவனை அறுபதுபாணங்களாலும் ஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தான். அரசரே! ஸுசர்மாவோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு உமது புத்திரனைக் கூர்மையுள்ள நூறு பாணங்களாலே அடித்தான். சித்ரஸேனனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பதிவானகணுக்களுள்ள முப்பது பாணங்களால் ஸுசர்மாவை அடித்தான். அவனும் அவனைத் திருப்பியடித்தான். அரசரே! பீஷ்மருடைய யுத்தத்தில் கீர்த்தியையும் கௌரவத்தையும் விருத்திபண்ணுகிறவனும் பீஷ்மருடைய நாசத்தைக்குறித்துப் பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகிறவனுமான அபிமன்யு பார்த்தன் நிமித்தமாக ராஜபுத்திரனான பிருகத்பலனோடு போர்புரிந்தான். கோஸலேந்திரனோ அர்ஜுனகுமாரனை ஐந்து பாணங்களால் அடித்துப் பதிவான கணுக்களுள்ள இருபது கணைகளால் மறுபடியும் அடித்தான். ஸுபத்திராபுத்திரன் உருக்கினாலாகிய எட்டுப்பாணங்களால் கோஸலேந்திரனை அடித்தும் யுத்தத்தில் அசையும்படி செய்யவில்லை; திரும்பவும், கோஸலேந்திரனை அம்புகளால் அடித்தான். பல்குனகுமாரன் கோஸலராஜனுடைய வில்லையும் மறுபடியும் அறுத்தான்; கழுகிறகுகள் பூண்ட முப்பதுபாணங்களாலும் அடித்தான். ராஜபுத்திரனான அந்தப் பிருகத்பலன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து அபிமன்யுவை அனேக அம்புகளால் அடித்தான். பகைவர்களை வாட்டுபவரே! மகாராஜரே! பரபரப்புள்ளவர்களும் ரணகளத்தில் ஆச்சரியகரமாகப் போர்புரியும் ஸ்வபாவமுடையவர்களுமான அவ்விருவருக்கும்

[1] இவன் பாண்டவகக்ஷியைச் சேர்ந்தவன்; கௌரவகக்ஷியிலுள்ள ஸுசர்மா வேறு; அவன் திரிகர்த்த தேசாதிபதி.

தேவாஸுர யுத்தத்தில் பலிசக்ரவர்த்திக்கும் இந்திரனுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோலப் பீஷ்மர் நிமித்தமாக யுத்தம் நடந்தது. வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட இந்திரன் உத்தமமான பர்வதங்களைப் பிளந்ததுபோலப் பீமஸேனன் யானைப்படையை எதிர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு அதிகமாக விளங்கினான். பீமனாலே கொல்லப்படுகின்றவைகளும் மலைகளைப்போன்றவைகளுமான யானைகள் பூமியை எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு ஒன்றுசேர்ந்து பூமியில் விழுந்தன. மலைபோன்ற உருவமுடையவைகளும் பிளந்த மைத்திரள்போன்றவைகளுமான அந்த யானைகள் பூமியை அடைந்து சிதறுகின்ற மலைகள்போல விளங்கின. மகா வில்லாளியான யுதிஷ்டிரர் பெருஞ்சேனையினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு(த் தம்மை)எதிர்த்த மத்திரராஜனை யுத்தத்தில் அடித்தார். பரபரப்புள்ள பராக்ரமசாலியான மத்ரராஜனும் பீஷ்மருக்காக மகாரதரான தர்மநந்தனரை யுத்தத்தில் பீடித்தான். ஸைந்தவராஜன் விராடராஜனைக் கணுக்கள் பதிந்திருக்கும் கூர்மையான ஒன்பதுபாணங்களாலும் மறுபடியும் முப்பது பாணங்களாலும் அடித்தான். மகாராஜரே! ஸேனாபதியான விராடனும் ஸைந்தவனைக் கூர்மையுள்ள முப்பது பாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான். விசித்திரமான வில்லையும் வாளையுமுடையவர்களும் விசித்திரமான கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் த்வஜங்களையு முடையவர்களுமான அந்த விராடனும் ஸைந்தவனுமாகிய இருவரும் யுத்தத்தில் விசித்ரரூபமுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். துரோணர் மகாயுத்தத்தில் பாஞ்சால புத்திரனை எதிர்த்து, படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் பெரும்போர் புரிந்தார். மகாராஜரே! பிறகு, துரோணர் பார்ஷதனுடைய பெரிய வில்லை வெட்டி அவன்மீது ஐம்பதுபாணங்களைப் பிரயோகித்தார். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன், துரோணர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, வேறு தனுஸைக் கையிலெடுத்து, போர்புரிகின்ற அவர்மீது யுத்தத்தில் அம்புகளைத் தொடுத்தான். மகாரதரான அந்தத் துரோணர் அந்த அம்புகளை அம்புகளால் அடித்து ஒடித்துத் த்ருபதபுத்திரன்மீது ஐந்துபாணங்களைப் பிரயோகித்தார். மகாராஜரே! சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான பார்ஷதன், பிறகு, கோபமூண்டு துரோணரின்மீது யுத்தத்தில் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானகதையை எறிந்தான். விரைவாக வருகின்றதும் தங்கப்பட்டங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதுமான அந்தக் கதாயுதத்தைத் துரோணர் ஐம்பது பாணங்களாலேயே யுத்தத்தில் தடுத்தார். துரோணருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகளாலே பலவாறு துண்டாடப்பட்டும் பொடிசெய்யப்பட்டும் அந்தக் கதாயுதம் சிதறிப்போய்ப் பூமி

யில் விழுந்தது. பகைவர்களைவாட்டுகிற பார்ஷதன், கதை சிதற அடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு, துரோணர்மீது முழுதும இரும்பினு லாகிய மங்களகரமான சக்தியை எறிந்தான். பாரதரே! துரோ ணா அந்தச் சக்தியாயுதத்தை ஒன்பதுபாணங்களால் யுத்ததில அறுத்து மகா வில்லாளியான பாரஷதனையும யுத்தத்தில் பீடித தார். மகாராஜரே! துரோணருமம பார்ஷதனுமாகிய இருவருக கும் பீஷமா நிமித்தமாக உக்ரமாயும பயங்கரமாயுமுள்ள இந்த பெருமபோா இவவிதம நடநதது. அாஜுனன் மிகுந்த முயறசி யுடன் பீஷ்மரருகிற்சென்று கூரமையான அமபுகளாலே பீடித துக்கொண்டு காட்டிலுள்ள மதங்கொண்ட யானையை எதிாபபது போல எதிாத்தான். பிரதாபசாலியும மகாபலசாலியுமான பக தத்தராஜன் மும்மதபபெருக்குள்ளதும மதததால் விவேகமற்றது மான யானையோடு அநத அாஜுனனை எதிாததான். விரைவாகத் தன்னை எதிாத்துவருகின்றதும தேவராஜனுடைய யானைபோன் றதுமான அநத யானையை அாஜுனன் அதிக முயறசியுடன எதிாததான். பிறகு, பிரதாபசாலியும யானைமீதுள்ளவனுமான பகதததராஜன் அாஜுனனைச சரமாரியினுல் யுத்தத்தில தடுத் தான். பிறகு, அாஜுனனே வருகின்ற அநத யானையை மகாயுத் தத்தில் வெள்ளிபோலப பளபளபபாகப பிரகாசிக்கின்ற இருமபா லாகிய கூரியஅமபுகளாலே அடித்தான். மகாராஜரே! அாஜுனன் சிகண்டியை, 'பீஷ்மருடன் போாபுரியபபோ, போ' என்று தூண் டினுன்; 'பீஷ்மரை நாசஞசெய்' என்றும சொன்னுன். பாண்டு மகாராஜருக்கு மூததோரே! பிறகு, பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரா ஞன பகதத்தன் பாண்டவனைவிட்டுவிட்டு விரைவாகத துருபத னுடைய ரதத்தைககுறித்து எதிாததுசசென்றுன். மகாராஜரே! பிறகு, அாஜுனன சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு விரைவாகப் பீஷ்மரை எதிாததுவநதான் பிறகு, யுததம நடநதது. பிறகு, உம்மைச சேரநத அநத வீராகள யுததததில வேகமுள்ள பாண்ட வனை அழைததுக்கொண்டே எதிாததாாகள். அது ஆசசரியமா யிருநதது அரசரே! ஆகாயததில் மேகஙகளை வரஷாகாலத்தில் காறறுனது சின்னபின்னம் செய்வதுபோல அர்ஜுனன் உமது புததிராகளுடைய பற்பலவிதமான படைகளைச் சின்னபின்னம் செய்தான் சிகண்டியோ பரதாகளுக்குப பிதாமகரான பீஷ்மரை அடைநது சிறிதும் பயமில்லாமல விரைவாக அனேகபாணங்களால் (அவர் மேனியை) நிரபபினுன். ரதமாகிற அக்கினிகுண்டத்தை யுடையதும் விலலாகிற காநதியுள்ளதும கத்திகள் சக்திகள் கதை களாகிற விறகுகளையுடையதும் பாணக்கூட்டங்களாகிற மகா ஜ்வாலையுடையதுமான சிகண்டியாகிற நெருப்பு யுத்தத்தில் க்ஷத்

திரியங்களை எரித்தது. உலர்ந்தகாட்டில நன்றாகவிருத்தியடைந்திருக்கின்ற அக்னியானது காற்றுடன்சேர்ந்து ஸஞ்சரிப்பதுபோலப பீஷ்மரும் திவ்யாஸ்திரங்களைப பிரயோகித்துககொண்டு ஜ்வலித்தார். மகாரதரான பீஷ்மர் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்தனுக்கு உதவியாக வந்திருக்கின்ற ஸோமகர்களை அடித்துப பொற்கட்டுககளுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும பதிந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே பாண்டவனுடைய அந்தச் சேனையையும கெடுத்தார். அரசரே! பீஷ்மர் மகாயுத்தத்தில நாலுதிக்குக்களையும் திக்குக்கோணங்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் ரதிகர்களையும குதிரைககாரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும், கீழேவிழும்படி செய்துகொண்டும ரதங்களுடைய கூட்டங்களை மொட்டையான பனங்காடுகளபோலச செய்தார். வேந்தரே! ஆயுததாரிகளனைவருள்ளுஞ்சிறந்த பீஷ்மர் யுத்தத்தில ரதங்களையும யானைகளையும குதிரைகளையும மனிதர்களையிழந்தவைகளாகச செய்தார். அரசரே! இடிமுழக்கம்போன்ற அந்தபபீஷ்மருடைய நாணொலியைககேட்டு நான்குபக்கங்களிலும ஸைனிகர்கள நடுக்கமுற்றார்கள். அரசரே! உமது பிதாவினுடைய பாணங்கள வீணாகாமல் வீழ்ந்தன. பீஷ்மருடைய வில்லினின்றுவிடுபட்ட அம்புகள் சரீரங்களில் தடைபபட்டு நிற்கவில்லை. அந்த ரணகளத்தில் ரதங்களை மனிதர்களற்றவையாகவும மிக்க வேகமுள்ள குதிரைகளோடு காற்றைப்போல விரைவாகச்செல்லுகின்றவையாகவும கண்டோம. மஹாரதர்களென்று பிரஸித்திபெற்றவர்களும, மஹா வம்சத்தில் பிறந்தவர்களும், சரீரங்களை விடத்துணிந்தவர்களும, முன்வைத்த காலைப பின்வைக்காதவர்களும, சூரர்களும, பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட த்வஜத்தையுடையவர்களும, குதிரைகளையும தேர்களையும யானைகளையுமுடையவர்களுமான பதினாயிரம சைந்யர்களும காசிதேசத்து வீரர்களும கரூசர்களும வாயைததிறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகனைப்போன்ற பீஷ்மரை யுத்தத்தில எதிர்த்துப் பரலோகத்தை அடைந்தார்கள. அரசரே! யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துத் தான் உயிரோடிருப்பதில் எண்ணமுள்ள மகாரதன் ஸோமகர்களுள் ஒருவனாவது அந்த யுத்தத்தில் இல்லை. ஜனங்கள் பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு ரணகளத்தில் போர்புரிகின்ற எல்லா யுத்தவீரர்களையும் யமனுடைய பட்டணத்தை அடைவிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினார்கள். இந்தப பீஷ்மரை, வீரனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான பாண்டுபுத்திரனையும், யுத்தத்தில் அளவிறந்த பராக்கிரமமுள்ள பாஞ்சாலபுத்திரனை

சிகண்டியையும் தவிர வேறு ஒருமகாரதனாவது யுத்தத்தில எதிர்க்க வில்லை.

நூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனை.)

சிகண்டியோ யுத்தகளததில புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரை எதிர்தது அவருடைய மாாபில் கூாமையுள்ள பதநுபபலலங்களால அடிததான். பரதவம்சததில் பிறநதவரே! கஙகாபுததிரரான பீஷ்மா சிகண்டியைக கோபததினால ஜ்வலிக்கின றகண்ணாலே எரிப்பவாபோலக் கடைக்கண்ணால் நனருகப பாாத்தார். அரசரே! அந்தப் பீஷ்மா அந்தச சிகண்டியினுடைய பெண்தன்மையைநினைதது எல்லா ஜனங்களுமம பாாததுககொண்டிருக்கும் பொழுதே யுத்ததகில் அவனை அடிக்கவில்லை அதை அவன் அறியவில்லை மகாராஜரே! அாஜுனனோ சிகண்டியைப பாாததது, 'சிகண்டி! ரதிகசிரேஷ்ட! இநதப பீஷ்மரைக கொல்லுமவிஷயத்தில நீ வேகததைப பாராட்டு வீரனே! நீ ஆலோசிப்பதனால் யாது பயன்? மகாரதரான பீஷ்மரை வதஞசெய். புருஷசிரேஷ்ட! யுத்ததகில் பிதாமகரான பீஷ்மரை எதிாததுப்போாபுரியுமவல்லமையுடைய மனிதன யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில உன்னைத தவிர வேறொருவன் இருப்பதாக யான் காணவில்லை. இந்த ஸத்தியமாக யான் உனக்குச சொலலுகிறேன்' என்று கூறினான். பரதசிரேஷ்டரே! பார்த்தனால இவவாறு சொல்லப்பட்ட சிகண்டியானவன் பற்பலவிதமான அமபுகளைப பிரயோகித்துக் கொண்டு விரைவாகப் பிதாமகருடைய பக்கத்தில வநதான் உமது பிதாவானதேவவிரதா அநதப பாணங்களைப் பொருளாக எண்ணாமல யுத்ததகில கோபங்கொணட அாஜுனனை அமபுகளால் தடுத்தாா. மகாரதரான அந்தப் பீஷ்மர் அவவாறே பாண்டவருடைய எல்லாச சேனையையும கூாமையுள்ள அமபுகளால் அடித்துப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பினாா. அரசரே! அவ்வாறே, பாண்டவாகள பெருமபடையினால் சூழபபெற்று மேகங்கள சூரியனை மூடுவதுபோலப பீஷ்மரை நன்றாக மூடினார்கள பரதசிரேஷ்டரே! யுததரங்கததில (பகைவாகளாலே) நான்கு பக்கங்களிலும் சூழபபட்டபீஷ்மா காட்டில் ஜவலிககின றநெருப்பு (மரங்களை)எரிப்பதுபோல யுததததில சூராகளை எரிததாா. அநத ரணகளத்தில் உமமுடையபுததிரனானவன் பிதாமஹரைப்பாதுகாத்துக்கொண்டு அர்ஜுனனோடுமபோாபுரிந்ததாகிய அவனுடைய ஆச்சரியகர

மான ஆண்மையை நாங்கள் கண்டோம். மகாத்மாவும் வில்லாளியும் உமது குமாரனுமான துச்சாஸனன் தானொருவனாகவே யுத்தத்தில் பரிவாரங்களுடன் கூடின பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்ததாகிய அவனுடைய செய்கையினாலே, எல்லாஜனங்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் உக்கிரனான துச்சாஸனனைத் தடுக்க முடியவில்லை. யுத்தத்தில் துச்சாஸனனாலே ரதிகர்கள் ரதங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள். அனேகங் குதிரைவீரர்களும் அனேக மகாவில்லாளிகளும் மகாபலமுள்ள யானைகளும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தனர். அவ்வாறே, மற்றும் சில யானைகள் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுத் திக்குகளில் ஓடின. அக்கினியானது விறகை அடைந்து பிரகாசிக்கின்ற ஜ்வாலைகளுடன் அதிகமாக ஜ்வலிப்பதுபோல உமது புத்திரன் பாண்டவசேனையை நன்றாக எரித்துக்கொண்டு ஜ்வலித்தான். பரதகுலத்திற் பிறந்த வீரர்களுள் உத்தமனான அந்தத் துச்சாஸனனை மஹேந்திரனுடைய புதல்வனும் வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அர்ஜுனனையன்றிப் பாண்டவ வீரர்களில் ஒருமகாரதனேனும் எவ்விதத்தாலும் எதிர்ப்பதற்கும் ஜயிப்பதற்கும் சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. அரசரே! அந்தத் துச்சாஸனனை யுத்தரங்கத்தில் ஜயசீலனான அந்த அர்ஜுனன் ஜயித்து எல்லா ஸைனியங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீஷ்மரையே எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றான். ஜயிக்கப்பட்ட உமது குமாரனான துச்சாஸனன் பீஷ்மருடைய தோள்வலிமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு அடிக்கடி தேறுதலடைந்து மதம் மேலிட்டவனாக நன்றாகப் போர்புரிந்தான். அரசரே! அர்ஜுனனோ ரணகளத்தில் போர்புரிந்துகொண்டு விளங்கினான். சிகண்டி யுத்தகளத்தில் இடிவிழுதலுக்கு ஒப்பானவைகளும் ஸர்ப்பங்களுடைய விஷம்போன்றவைகளுமான அம்புகளாலே பிதாமகரையடித்தான். அந்தப்பாணங்கள் உமது பிதாவுக்கு வருத்தத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. காங்கேயர் புன்னகை செய்துகொண்டே அப்பொழுது அந்தப்பாணங்களை ஏற்றுக்கொண்டார். உஷ்ணத்தினாலே வருத்தப்பட்ட ஒருமனிதன் நீர்த்தாரைகளை ஏற்றுக்கொள்வதுபோலப் பீஷ்மர் சிகண்டியினுடைய சரதாரைகளை ஏற்றுக்கொண்டார். மகாராஜரே! யுத்தரங்கத்தில் மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய ஸைனியங்களைக் கொளுத்துகின்ற பீஷ்மரை க்ஷத்திரியர்கள் கோரஸ்வரூபமுடையவராகக் கண்டார்கள்.

பிறகு, உம்முடைய குமாரனான துரியோதனன் ஸைனியங்களையெல்லாம் பார்த்து, 'யுத்தரங்கத்தில் எல்லாப் பக்கங்களி

லும அர்ஜுனனைக்குறித்து யுத்தத்திற்காக எதிர்த்து ஓடுங்கள்; யுத்ததர்மங்களை அறிந்த பீஷ்மர் உங்கள் அனைவரையும் யுத்தத்தில் பாதுகாப்பார் ஆதலால், நீங்கள் பெரும் பயத்தை விட்டுப் பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரியுங்கள் 'இதோ பீஷ்மர் யுத்தத்தில் எல்லாத்தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய ஸைநகத்தையும கவசத்தையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு பெரிதான பனைமரக்கொடியோடு நிற்கிறார். முயற்சியுள்ள தேவர்களும பீஷ்மரை நெருங்குவதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார். அவ்வாறிருக்க,பலவான்களாயிருந்தாலும மனிதர்களான பாண்டவர்கள் மகாத்மாவான பீஷ்மரை எதிர்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களென்பதில யாது ஸந்தேகம? யுத்தவீரர்களே! ஆதலால், போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனைக்கண்டு நீங்கள் ஓட வேண்டாம யான் இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில முயற்சியுடன் நான்கு பக்கங்களிலும முயற்சியுள்ள உங்களோடும மற்ற அரசர்களோடுமகூடிப பாண்டவனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன்' என்று கூறினன்.' அரசரே! வில்லாளியான உமது புத்திரனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அர்ஜுனனைக்குறித்து யுத்தம செய்வதில் முயற்சியுடையவர்களும சிறந்த பலசாலிகளும பெரிய சேனையுள்ளவர்களுமான அந்தவிதேஹர்களும கலிங்கர்களும் தாசேரகர்களுடைய கூட்டங்களும் நிஷாதர்களும ஸௌவீரர்களும பாஹ்லீகர்களும தரதர்களும மேனாட்டு வீரர்களும் வடநாட்டு வீரர்களும் மாளவர்களும அபீஷாஹர்களும் சூரஸேனர்களும் சிபிகளும வஸாதிகளும் ஸால்வர்களும சகர்களும் திரிகர்த்தர்களும் அம்பஷ்டர்களும் கேகயர்களும, விட்டிற்பூச்சிகள் நெருப்பை எதிர்த்து வருவதுபோல, அந்த மஹா யுத்தத்தில் குந்திபுத்திரனன அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்தார்கள். மகாராஜரே! மிக்க பலசாலியான அந்த அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்களை நன்றாகத் தியானஞ்செய்து வில்லில் பூட்டி மிக்க வேகமுள்ள அந்த அஸ்திரங்களாலும் பாணக்னிகளாலும, தீயானது விட்டிற் பூச்சிகளை எரிப்பதுபோல, சேனையுடன் கூடின அந்த மகாரதர்களையெல்லாம் எரித்தான் அநேக ஆயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் உறுதியானவில்லைக் கையிற் பிடித்தவனுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய காண்டீவமானது ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றதுபோலக் காணப்பட்டது. மகாராஜரே! அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்ட அந்த அரசர்கள் சிதறிப்போன பெரிய கொடிகளையுடையவர்களாகி ஒன்றுகூடி வானரக்கொடியையுடையவனை எதிர்க்கவில்லை ரதிகர்கள் த்வஜங்களுடனே கீழே விழுந்தார்கள். குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளுடன் கீழே விழுந்தார்கள். கிரீடியினுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு யானைவீரர்களும் யானைகளோடு கீழே விழுந்தார்கள். பிறகு, அர்ஜுன

னுடைய கையினால் விடப்படும் அம்புகளாலே யுத்தபூமி மூடப்பட்டதாகியது. சேனையானது எல்லாத் திக்குகளிலும் அம்புகளால் துரத்தப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது. மகாராஜரே! பிறகு, பார்த்தன் கௌரவசேனையைத் துரத்திவிட்டுத் துச்சாஸனனைக் குறித்து அனேகபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்த எல்லாப் பாணங்களும் உமது புத்திரனான துச்சாஸனனைப் பிளந்துகொண்டு ஸர்ப்பங்கள் புற்றில் நுழைவதுபோலப் பூமியில் நுழைந்தன. பிறகு, பிரபுவான பார்த்தன் துச்சாஸனனுடைய குதிரைகளையுங்கொன்றான், ஸாரதியையும் கீழே தள்ளினான்; இருபது பாணங்களால் விவிம்சதியையும் ரதத்தையும் இழந்தவனாகச் செய்தான்; படிந்த கணுக்களுள்ள ஐந்து அம்புகளாலே விவிம்சதியை மிகவும் அடித்தான். வெள்ளைக் குதிரைகளையுடைய குந்திபுத்திரன் அனேக பாணங்களாலே கிருபரையும் விகர்ணனையும் சல்யனையும் அடித்து ரதங்களை இழந்தவர்களாகவும் செய்தான். கிருபர், சல்யன், துச்சாஸனன், விகர்ணன், விவிம்சதி இவர்கள் எல்லோரும் இவ்வாறு ரதத்தை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள். ஸவ்யஸாசியினாலே ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவவீரர்களனைவரும் யுத்தரங்கத்தில் ஓடினார்கள். பரதசிரேஷ்டரே! அர்ஜுனன் மகாரதர்களை முற்பகலில் ஜயித்துவிட்டுப் புகையில்லாத நெருப்புப்போல யுத்தரங்கத்தில் ஜ்வலித்தான். மகாராஜரே! கிரணங்களையுடைய சூரியன் போல மற்ற அரசர்களையும் சரமாரியினால் தபிக்கச்செய்தான். பாரதரே! மகாரதர்களைச் சரமாரிகளாலே அவ்வாறு புறங்காட்டியோடும்படி செய்து ரணகளத்தில் ரக்தவெள்ளத்தையுடைய மகாநதியைக் கௌரவஸைனிகர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்குமிடையே ஓடும்படி செய்தான். அரசரே! மிகவும் பயங்கரமானதும் சிறந்த வீரர்களுக்கு அழிவைச் செய்வதுமான அந்த யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுடன் சேர்ந்து பீஷ்மரைக்குறித்துப் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டார்கள். யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்துடன் விளங்குகின்ற பிதாமகரான பீஷ்மரைக்கண்டு உமது புத்திரர்கள் பிரமலோகத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு (யுத்தத்தினின்று) திரும்பவில்லை. யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்ட உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைய நோக்கங்கொண்டு யுத்தத்தில் மரணத்தை விரும்பினவர்களாகப் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். மகாராஜரே! சூரர்களான பாண்டவர்களும் புத்திரர்களுடன் சேர்ந்து உம்மால் முன்பு உண்டுபண்ணப்பட்ட பற்பலவிதமான அனேகந் துன்பங்களை நினைத்து யுத்தத்தில்பயத்தை விட்டு ஸ்வர்க்கலோகத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவர்கள் போலவே உம்மைச் சேர்ந்தவர்களோடும் உமது புத்

திரர்களோடும் போர்புரிந்தார்கள். யானைகளும் தேர்க்கூட்டங்களும் பலவாறு தேராளிகளால் அடிக்கப்பட்டன. யானைகளால் தேர்கள் நொறுக்கப்பட்டன. காலாட்களால் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன. யானைகளின் மீதும் குதிரைகளின் மீதும் ரதங்களின் மீதும் ஏறிப் போர்புரிகின்றவர்களுடைய சரீரங்களும் தலைகளும் நடுவில் அறுக்கப்பெற்று எல்லாத்திக்குக்களிலும் விழுந்தன. குண்டலங்களையும் தோள்வளைகளையும் அணிந்தவர்களும் கீழே விழுந்தவர்களும் வீழ்த்தப்படுகின்றவர்களும் மகாரதர்களுமான ராஜபுத்திரர்களாலும் ரதங்களுடைய சக்கரங்களால் அறுக்கப்பட்டு நாசம் பண்ணப்படுகிற யானைகளாலும் அந்த யுத்தபூமியானது மூடப்பட்டது. காலாட்படைகளும் குதிரைகளும் குதிரைவீரர்களும் நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். யானைகளும் ரதிகர்களும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் கீழே விழுந்தார்கள். சக்கரங்களும் நுகத்தடிகளும் கொடிமரங்களும் முறிக்கப்பெற்றுத் தேர்களும் பூமியில் சிதறின. யானைகள் குதிரைகள் ரதிகர்களுடைய கூட்டங்கள் இவைகளினுடைய இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும் மூடப்பட்டுமிருக்கின்ற அந்த யுத்தபூமி சரத்காலத்திலுள்ள சிவந்த மேகம்போல விளங்கியது. நாய்களும் காக்கைகளும் கழுகுகளும் செந்நாய்களும் நரிகளும் விகார உருவமுள்ள மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் உணவைப் பெற்று உரக்கக் கத்தின. எல்லாத் திக்குக்களிலும் பலவிதமான காற்றுக்கள் வீசின. ராக்ஷஸர்களும் பூதங்களும் கத்திக்கொண்டு காணப்படவே, பொற்சங்கிலிகளும் மிக்க விலைபெற்ற கொடித்துணிகளும் திடீரென்று காற்றினால் அசைக்கப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான வெண்குடைகளும் கொடிகளோடு கூடின மகாரதங்களும் நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் சிதறுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. கொடிகளுடன் கூடிய யானைகள் பாணங்களால் துன்பமுற்றுத் திக்குக்களில் ஓடின. மனிதரில் சிறந்தவரே! கதாயுதத்தையும் சக்தியையும் வில்லையும் தரித்த க்ஷத்திரியர்களும் எல்லா இடங்களிலும் பூமியில் விழுந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அம்புகளாலும் நாராசங்களாலும் ஆயிரக்கணக்காக அடிக்கப்படுகின்ற பெரிய யானைகள் ஆங்காங்கு தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே விழுந்தன. மகாரதனான ஸேனாபதியோ யுத்தத்தில் சேனையைப்பார்த்து, 'ஸைனிகர்களே! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள். அதனையன்றி நீங்கள் செய்யும் காரியத்தால் யாது பயன்?' என்று கட்டளையிட்டான். ஸேனாபதியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஸோமகர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் சரமாரிகளைப்

பொழிந்துகொண்டு கங்காபுத்திரரை எதிர்த்தார்கள். மகாராஜரே! பிறகு, பீஷ்மர் திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எல்லா வில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே குந்திபுத்திரனை எதிர்த்தார். கவசம்பூண்ட சிகண்டி, யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைக் குறித்துச் செல்லுகின்ற பீஷ்மரை எதிர்த்துத்தடுத்தான். பிறகு, பீஷ்மர் அக்னிக்கு ஒப்பான அந்த அஸ்திரத்தை உபஸம்ஹாரஞ் செய்தார். இந்தச் சமயத்திலேயே, வெள்ளைக் குதிரைகளையுடைய குந்திபுத்திரன் பிதாமகரை மோகிக்கச்செய்து விட்டு உமது ஸைனியத்தை நாசஞ்செய்தான்.

நூற்றுப்பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருடைய பராக்கிரம வர்ணனை.)

பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! ஸைனியங்கள் நன்றாக அணிவகுக்கப்படாமல் பெரும்பான்மையாக ஒன்றையொன்று அநுஸரித்து நிற்குமளவில், அனைவரும் பிரமலோகத்தை அடைவதில் பற்றுள்ளவர்களானார்கள். ஸங்குலயுத்தத்தில் படைகள்[1] தம்மையொத்தபடைகளை எதிர்க்கவில்லை. ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடும் காலாட்கள் காலாட்களோடும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் யானைவீரர்கள் யானைவீரர்களோடும் போர்புரியவில்லை. பாரதரே! அந்தப் போர்க்களத்தில் அவர்கள் பைத்தியங்கொண்டவர்கள்போலப் போர்புரிந்தார்கள். இருதிறத்துச் சேனைகளுக்கும் அதிபயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. எல்லாப்பக்கங்களிலும் மனிதர்களுடைய கூட்டங்களும் யானைக்கூட்டங்களும் சிதறஅடிக்கப்படவே, மகாபயங்கரமாயுள்ள அந்த யுத்தத்தில் (இருதிறத்துச் சேனைகளுக்கும்) ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் இருந்தது. பாரதரே! பிறகு, சூரர்களான சல்யன், கிருபர், சித்திரஸேனன், துச்சாஸனன், விகர்ணன் ஆகிய இவர்கள் பிரகாசிக்கின்ற ரதங்களின்மீது ஏறிக்கொண்டு யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நடுங்கும்படி அடித்தார்கள். மிக்க பலசாலிகளான கௌரவர்களாலே கொல்லப்படுகின்றதும் ஜலத்தில் முழுகுகின்ற ஓடம்போன்றதுமான அந்தப் பாண்டவ சேனையானது யுத்தத்தில் ரக்ஷகனைப் பெறவில்லை. குளிர்காலமானது பசுக்களுடைய மர்மஸ்தானங்களைப் பிளப்பதுபோலப் பீஷ்மர் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்தார். அவ்வாறே, மகாபலசாலியான பார்த்

---

1 நியதமில்லாமல் சண்டைசெய்தார்கள் என்றபடி.

தனுலே உமது ஸைனியத்திலுள்ள புதிய நீருண்ட மேகங்கள் போன்றகஜங்கள் பலவாறு கீழேதள்ளப்பட்டன. பார்த்தனுலே அம்புகளாலும் நாராசங்களாலும் அடிக்கப்படுகின்றவர்களும் நசுக்கப்படுகின்றவர்களுமான அனேக பிரதானஸேனுவீரர்கள் ஆயிரக்கணக்காகக் காணப்பட்டார்கள். அந்த யுத்தகளத்தில் பெரிய யானைகள் கோரமான தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே விழுந்தன. யுத்தபூமியானது, கொல்லப்படும் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களுடைய ஆபரணங்களையணிந்த சரீரங்களாலும் குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் நிறைக்கப்பட்டு விளங்கியது. மஹாராஜரே! சிறந்த மஹா வீரர்களுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணுகின்ற அந்த யுத்தத்திலேயே பீஷ்மரும் பாண்டவனுன தனஞ்சயனும் விக்ரமத்தைவெளியிடும்பொழுது யுத்தத்தில் பராக்கிரமமுள்ள பிதாமஹரைப் பார்த்து அந்த உமது புத்திரர்களனைவரும் யுத்தகளத்தில் ஸ்வர்க்கத்தை முக்கியமான கதியென எண்ணி நாசத்தைவிரும்பி ஸைநிகர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். மகாராஜரே! சூரர்களான பாண்டவர்களும் உத்தம வீரர்களுக்கு அழிவை உண்டுபண்ணுகின்ற அந்த யுத்தத்தில் முன்பு புத்திரனுடன் சேர்ந்து உம்மால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பலவிதமான அனேகம் கிலேசங்களை நினைந்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் பயத்தைவிட்டு பரம்மலோகத்தையடைவதில் பற்றுதலுடன் மிக்க மனக்களிப்புற்றவர்கள் போல உம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் உமது புத்திரர்களையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பாண்டவஸேனுபதியும் மகாரதனுமான திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் தன்சேனையைப் பார்த்து, 'ஸோமகர்களே! நீங்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் காங்கேயரை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள்' என்று சொன்னுன். ஸேனுபதியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, ஸோமகர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் சரமாரியினுல் அடிக்கப்பட்டுக் கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து வந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற உமது பிதாவான பீஷ்மர் கோபத்திற்குட்பட்டவராகி ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் போர்புரிந்தார். ஐயா! கீர்த்திசாலியான அந்தப பீஷ்மருக்கு முற்காலத்தில் சிறந்த புத்தியுள்ள பரசுராமராலே பகைவர்களுடையபடையை அழிக்குந்திறமையுள்ள அஸ்திரசிக்ஷை அளிக்கப்பட்டது. பிராயமுதிர்ந்தவரும் கௌரவர்களுக்குப்பாட்டனுரும் சத்ருவீரர்களை அழிப்பவருமான அந்தப் பீஷ்மர் அந்த வித்தையைப்பெற்றுச் சத்துருக்களுடைய பலத்துக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாள்தோறும் பார்த்தர்களைச் சேர்ந்த வீரர்களில் பதினுயிரம்பேர்களை ஸம்ஹரித்தார். பர

தர்களிற்சிறந்தவரே! அந்தப்பத்தாவது நாள் வந்தவுடன், [1] பெரிய பாட்டனரான பீஷ்மர் தாம் ஒருவராக இருந்துகொண்டே யுத்தத்தில் மாத்ஸ்யர்களுடைய படைகளிலும் பாஞ்சாலர்களுடைய படைகளிலுமுள்ள கணக்கிலடங்காத யானைகளையும் குதிரைகளையுங் கொன்று ஏழு மகாரதர்களையும் ஐயாயிரம் ரதிகர்களையும் பதினாலாயிரம் காலாட்களையும் கொன்றார். பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரே! உம்முடைய தகப்பனாகிய பீஷ்மர் அந்த யுத்தத்தில் அனேக ஆயிரம் யானைகளையும் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் பயிற்சியின் பலத்தால் கொன்றார்; பிறகு, எல்லா அரசர்களுடைய சேனையையும் நாசம் செய்துவிட்டு விராடனுடைய பிரிய ஸகோதரனை சதாநீகனையும் கொன்றார். மகாராஜரே! பிரதாபசாலியான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் சதாநீகனைக்கொன்று அனேகஆயிரம் அரசர்களைப் பல்லங்களாலே கீழே தள்ளினார். யுத்தத்தில் மனக்கலக்கமுற்ற யுத்தவீரர்கள் தனஞ்சயனை அலறி அழைத்தார்கள். அர்ஜுனனுடன் வந்த பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த அரசர்களெல்லாரும் பீஷ்மரை எதிர்த்து யமலோகத்தை அடைந்தார்கள். பீஷ்மர் பாணஸமூகங்களைப் பத்துத்திக்குக்களிலும் இறைத்துக்கொண்டு பார்த்தர்களுடைய சேனையைத் தாண்டிப் படைமுகத்தில் நின்றார். அந்தப் பீஷ்மர் அந்தப் பத்தாவது நாளில் மிக்க பெரிய காரியத்தைச் செய்து கையில் பிடிக்கப்பட்ட வில்லுடன் இரண்டு சேனைகளுக்குமிடையில் நின்றார். வேந்தரே! கிரீஷ்மகாலத்தில் ஆகாயத்தின் மத்தியையடைந்து தபிக்கின்ற ஸூர்யனை எவ்வாறு ஜனங்கள் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாக மாட்டார்களோ, அவ்வாறே, அந்தப் பீஷ்மரை வேந்தர்கள் பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! யுத்தத்தில் இந்திரன் அஸுரசேனையைத் தபிக்கச்செய்ததுபோலப் பீஷ்மர் பாண்டவர்களைத் தபிக்கச் செய்தார்.

அவ்வண்ணம் பராக்ரமத்தை வெளிப்படுத்திப் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு, தேவகி புத்திரரான மதுஸூதனர் பிரீதியுடன் தனஞ்சயனை நோக்கி, 'இதோ சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் இரண்டு சேனைகளின் மத்தியில் நிற்கிறார். பலத்தினாலே இவரைக் கொன்று நீ வெற்றியடையப்போகிறாய். இச்சேனை பிளக்கப்படுகிற விடத்தில் (சென்று) இந்தப் பீஷ்மரைப் பலத்தினால் அசைவற்று நிற்கும்படி செய். பிரபுவே! வேறொருவன் பீஷ்மருடைய பாணங்களைப் பொறுக்கத் திறமையுள்ளவனாகான்' என்றார். அரசரே! இவ்வாறு கிருஷ்ணனாலே தூண்டப்பட்ட

1 'ப்ரபிதாமஹ:' என்பது மூலம்.

அர்ஜுனன் அந்தக்ஷணத்தில் பீஷ்மரைக் கொடியோடும் ரதத்தோடும் குதிரைகளோடும் அம்புகளால் மறையும்படி செய்தான். குருபுங்கவர்களுள் உத்தமரான அந்தப் பீஷ்மரும் பாண்டவனால் பிரயோகிக்கப்படும் அந்த அம்புத்திரள்களை அம்புத்திரள்களால் பலவாறாக நாசஞ்செய்தார். மகாராஜரே! பிறகு, பீஷ்மருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுச் சோகஸாகரத்தில் முழுகியிருக்கின்றவர்களான பாஞ்சாலராஜன், வீர்யமுடையவனான திருஷ்டகேது, பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், நகுலஸஹதேவர்கள், சேகிதானன், ஐந்து கேகயநாட்டு மன்னர்கள், ஸாத்யகி, மிக்க புஜபலமுள்ள சுபத்திரா புத்திரனான அபிமன்யு, கடோத்கசன், திரௌபதிபுத்திரர்கள், சிகண்டி, வீர்யமுடையவனான குந்திபோஜன், விராடன் இவர்களும் பாண்டவபக்ஷத்தைச் சேர்ந்த மகாபலசாலிகளான மற்றும் பலரும் பல்குனனாலே கைதூக்கிவிடப்பட்டார்கள். பிறகு, கிரீடியினாலே காப்பாற்றப்படுகின்ற சிகண்டி வேகத்துடன் உத்தம ஆயுதத்தைக் கையில் ஏந்திப் பீஷ்மரையே எதிர்த்து ஓடினான். யுத்தமுறைகளைச் சரியாக அறிந்தவனும் சத்துருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவனுமான அர்ஜுனன் அந்தப் பீஷ்மருக்கு உதவியாக வந்த எல்லா வீரர்களையும் கொன்று பீஷ்மரையே எதிர்த்து ஓடினான். உறுதியான வில்லைக் கையிற்கொண்ட ஸவ்யஸாசியினாலே பாதுகாக்கப்பட்டவர்களான ஸாத்யகி, சேகிதானன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், விராடன், துருபதன், நகுலஸஹதேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்குறித்து விரைவாக ஓடினார்கள். யுத்தத்தில் அபிமன்யுவும் திரௌபதி குமாரர்களான ஐந்து உபபாண்டவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள். (முற்கூறின வீரர்களை வரும்) கையில் பெரிய ஆயுதங்களை எடுத்திருக்கும் பீஷ்மரைக் கண்டார்கள். உறுதியான வில்லைக் கையில் கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் புறங்காட்டாதவர்களுமான அந்த வீரர்கள் எல்லாரும் பகைவர்களுடைய பாணங்களைத் திருப்பியடிக்குந் திறமையுள்ள அம்புகளாலே பலவாறு பீஷ்மரை அடித்தார்கள். உத்தமர்களான மன்னர்களாலே விடப்படும் அம்புத்திரள்களை மிக்க மனோதைரியமுள்ள பீஷ்மர் நாசஞ்செய்து பாண்டவர்களுடைய சேனையில் பிரவேசித்தார். பிதாமகரான அவர் விளையாடுகின்றவர்போல (தம்மீது பாயாமலிருக்கும்படி) பாணங்களைத் தடுத்தார். பீஷ்மர் புன்சிரிப்புடன் அந்தச் சிகண்டியின் ஸ்திரீத்தன்மையை அடிக்கடி நினைத்து அந்தப் பாஞ்சாலகுமாரனான சிகண்டியின்மீது கணைகளைத் தொடுக்கவில்லை. மகாரதரான பீஷ்மர் துருபதனுடைய சேனையில் ஏழு ரதிகர்களைக் கொன்றார். பிறகு, அந்தக்ஷணத்தில்

அந்தப்பீஷ்மரொருவரைக்குறித்தே எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற மச்ச தேசத்தார்கள், பாஞ்சாலர்கள், சைஞ்யர்கள் இவர்களுடையகில கிலாசப்தம்தோன்றியது. அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் சத்துருக்களைத்தபிக்கச் செய்கின்றவரும் பாகிரதி புத்திரருமான அந்தப் பீஷ்மரொருவரை, மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல, காலாட்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களுடைய கூட்டங்களாலும் அம்புகளாலும் மூடினார்கள். பிறகு, அந்தப் பீஷ்மருக்கும் பாண்டவ வீரர்களுக்கும் நடந்தேறுகின்றதும் தேவாஸுரயுத்தம் போன்றதுமான அந்தப்போரில் கிரீடி சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பீஷ்மரை எதிர்த்தான்.

நூற்றுப்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் ரணகளத்தில் சாய்ந்தது.)

இவ்வாறு அந்தப்பாண்டவர்களெல்லோரும் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு அடித்தார்கள். எல்லாஸ்ருஞ்சயர்களும் ஒன்று சேர்ந்து மிகவும்கோரமான சதக்னிகளாலும் பரிகாயுதங்களாலும் கோடாலிகளாலும் முத்கரங்களாலும் உலக்கைகளாலும் ஈட்டிகளாலும் க்ஷேபணீயங்களாலும் பொறகட்டுக்களுள்ள அம்புகளாலும் சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் கம்பனங்களாலும் நாராசங்களாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் புசுண்டிகளாலும் யுத்தத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் பீஷ்மரை அடித்தார்கள். பீஷ்மர் அப்பொழுது அனேகவீரர்களால் அடிக்கப்பட்டுக் கவசமசிதறி மர்மஸ்தானங்கள் பிளக்கப்பட்டும் வருத்தமடையவில்லை. நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற அம்புகளும் விற்களுமாகிற தணலுள்ளதும் அஸ்திரவேகமாகிறகாற்றுள்ளதும் தேருருளையின் சப்தமாகிறஉஷ்ணமுள்ளதும் அழகிய வில்லாகிற மகாஜ்வாலையுள்ளதும் நாசமடைகிறவீரர்களாகிற பெருவிறகுகளோடுகூடியதுமான மகாஸ்திரங்கள் நிறைந்தபீஷ்மராகிற நெருப்பானது சத்துருக்களுக்கு யுகாந்தகாலத்து நெருப்புப்போலாயிற்று. பீஷ்மர் ரதஸமூகங்களுடைய மத்தியத்திலுள்ள வழியினாலே திரும்பி வெளியில்வந்தார். மறுபடியும், அரசர்களுடைய மத்தியையடைந்து (அங்குமிங்கும்) ஸஞ்சரிக்கின்றவராகக் காணப்பட்டார். வேந்தரே! பிறகு, பீஷ்மர் பாஞ்சாலராஜனையும் திருஷ்டகேதுவையும் தாண்டிப் பாண்டவர்களுடைய சேனையின் மத்தி

யை அடைந்தார். பிறகு, பீஷ்மர் பயங்கரமான சப்தமுள்ள வைகளும் அதிக வேகமுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தானங்களையும் கவசங்களையும் உடைக்கின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான உத்தமமான அம்புகளாலே ஸாத்யகி, பீமன், பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயன், துருபதன், விராடன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய ஆறு வீரர்களையும் திருப்பியடித்தார். அந்த மகாரதர்கள் அந்தப் பீஷ்மருடைய கூர்மையான பாணங்களைத் தடுத்து வல்லமையுடனே அவரைப் பப்பத்துக்கணைகளாலே துன்பமடையும்படி அடித்தார்கள். பொற் கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மகாரதனான சிகண்டி பீஷ்மரின்மீது தொடுத்தவைகளுமான பெரிய அம்புகள் அவருக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. பிறகு, அர்ஜுனன் விரைந்து பீஷ்மரையே எதிர்த்து ஓடினான். சிகண்டியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அந்தப்பீஷ்மருடைய தனுஸையும் வெட்டினான். மகாரதர்கள் பீஷ்மருடைய தனுர்ப்பங்கத்தைப் பொறுக்கவில்லை. மகாரதர்களான துரோணர், கிருதவர்மர், ஸிந்துராஜனான ஜயத்ரதன், பூரிஶ்ரவஸ், சலன், சல்யன், பகதத்தன் இந்தஏழுவீரர்களும் மிகவுங்கோபங்கொண்டு கிரீடியை எதிர்த்துவந்தார்கள். மகாரதர்கள் மிக்க கோபங்கொண்டு அந்தயுத்தரங்கத்தில் திவ்யாயுதங்களைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவனைமூடுகின்றவர்களாக எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனனைக்குறித்துவருகின்ற அவர்களுடைய சப்தமானது யுகாந்தகாலத்தில்பொங்குகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய சப்தம்போலக் கேட்கப்பட்டது. பல்குனனுடைய ரதத்தை நோக்கி, 'கொல்லுங்கள், விரைவுபடுங்கள்; பிடியுங்கள், அடியுங்கள், அறுங்கள்' என்கிறநெருங்கினசப்தம் தோன்றியது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! நெருங்கின அந்தச் சப்தத்தைக்கேட்டுப் பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த மகாரதிகர்கள் பல்குனனைப்பாதுகாக்க எண்ணி எதிர்த்து ஓடினார்கள். ஸாத்யகி, பீமஸேனன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், விராடன், துருபதன், ராக்ஷஸனானகடோத்கசன், மிகுந்தகோபமுள்ள அபிமன்யு இவ்வேழு வீரர்களும் கோபமூண்டு விசித்திரமான வில்லையேந்தி விரைந்து அந்தப்பீஷ்மரைக்குறித்து ஓடினார்கள். பரதசிரேஷ்டரே! யுத்தகளத்தில் தேவர்களுக்கு அஸுரர்களுடன் யுத்தம்நடந்தது போல அந்தப்பாண்டவவீரர்களுக்கு நெருங்கியதும் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான யுத்தம் நடந்தது. சிரேஷ்டனான சிகண்டியோ யுத்தகளத்தில் கிரீடியினாலேபாதுகாக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வில்அறுக்கப்பட்டபீஷ்மரைப் பத்துக்கணைகளாலும் அவருடையஸாரதியைப் பத்துப்பாணங்களாலும்அடித்து த்வஜத்தையும்

ஒருபாணத்தால் அறுத்தான். கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் மிக்க வேகத்துடன்கூடின வேறொருவில்லைக் கையிலெடுத்தார்; அந்த வில்லையும் பல்குனன் கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணங்களாலே வெட்டி எறிந்தான். இவ்வாறு, ஸவ்யஸாசியும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவனுமான அந்தப்பாண்டவன் கோபங்கொண்டு பீஷ்மர் கையில் வில்லெடுக்க எடுக்கத் திரும்பவும் திரும்பவும் அறுத்தான். வில் அறுக்கப்பட்டவரும் மிகுந்த கோபங்கொண்டவருமான அந்தப் பீஷ்மர் இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு மலைகளையும் பிளக்கும் வல்லமையுடைய ஒரு சக்தியாயுதத்தைக் கையில் விரைவாக எடுத்து மிகுந்த கோபத்துடன் அந்தச் சக்தியைப் பல்குனனுடைய ரதத்தின்மீது எறிந்தார். அர்ஜுனன் ஜ்வலித்துக் கொண்டுவருகின்றதும் வஜ்ராயுதம் போன்றதுமான அந்தச் சக்தி ஆயுதத்தைப் பார்த்துக் கூர்மையான ஐந்து பல்லங்களைக் கையில் எடுத்தான். பரதசிரேஷ்டரே! கோபங்கொண்ட அர்ஜுனன், பீஷ்மருடைய கையினால் வீற்றறி எறியப்பட்ட அந்தச் சக்தியாயுதத்தை ஐந்து பாணங்களாலே ஐந்தாகத் துண்டாக்கினான். மிக்க கோபங்கொண்ட அந்தக் கிரீடியினால் அறுக்கப்பட்ட அந்தச் சக்தியானது மேகக்கூட்டத்தினின்று அற்றுவிழுந்த மின்னல்போல் கீழேவிழுந்தது. பகைவர்களின் பட்டணங்களை அழிக்கின்றவரும் வீரருமான பீஷ்மர் அந்தச் சக்தி அறுக்கப்பட்டது கண்டு கோபமூண்டு, 'இந்தப் பாண்டவர்களுக்கு மகாபலசாலியான [1] வாஸுதேவர் ரக்ஷகராயில்லாவிடின் இவ்வெல்லாப் பாண்டவர்களையும் இந்த ஒரு வில்லினாலேயே கொல்வதற்கு யான் சக்தியுள்ளவன். இந்த வாஸுதேவர் எல்லா உலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவ ரென்பதே என்னுடைய எண்ணம். பாண்டவர்கள் கொல்லத் தகாதிருப்பதும் சிகண்டி ஸ்திரீயாயிருப்பதும் ஆகிய இவ்விரண்டு காரணங்களையும் கருதி யான் பாண்டவர்களுடன் போர்புரியேன். முன்பு நான் காளியை என் பிதாவுக்கு மணம்புரியச் செய்தபொழுது ஸந்தோஷமடைந்த பிதாவினாலே நான் விரும்பும்போது மரணமும் போரில் ஒருவராலும் கொல்லக் கூடாமையும் எனக்கு (வரமாகக்) கொடுக்கப்பட்டன. ஆதலால், அப்படிப்பட்ட மரணத்தை அடைவதற்கு இதுவே தகுந்த காலமென்று எண்ணுகிறேன்' என்று யுத்தத்தில் நிச்சயமான ஆலோசனை செய்தார். அளவற்றதேஜஸுள்ள பீஷ்மருடைய இவ்விதமான நிச்சயத்தை அறிந்து ரிஷிகளும் வஸுக்களும் ஆகாயமார்க்கத்திலிருந்து கொண்டு பீஷ்மரைப் பார்த்து, 'ஐயா! உமது மனத்தில் என்ன எண்ணுகிறீரோ அது எங்களுக்கும் பிரியம். மகாராஜரே! அத

1 'விஷ்வக்ஸேநர்' என்பது மூலம்.

ஊச்செய்யும். யுத்தத்தினின்று புத்தியைத்திருப்பும்' என்று கூறினார்கள். இந்த வாக்கியத்தின் முடிவில் அனுகூலமானதும நறுமணம்பொருந்தியதும ஜலபிந்துக்களையுடையதும் மங்களகரமுமானகாற்று வீசியது. தேவதுந்துபிகளும பேரொலியோடு முழங்கின. பீஷ்மரின்மீது பூமாரியும் விழுந்தது. அவர்கள் பேசுகிற வார்த்தைகளை மகாபாகுபலமுள்ள பீஷ்மரும வயாஸமுனிவரின் அனுக்ரஹம்பெற்ற நானுமே கேட்டோம, மற்றவர்கள் கேட்கவில்லை. அரசரே! எல்லா உலகங்களுக்கும பிரியரான பீஷ்மர், அப்பொழுது, ரதத்தினின்று கீழேவிழ ஆரம்பிக்கவே, தேவர்களுக்கெல்லாம அதிகமான பரபரப்பு உண்டாயிற்று. பிறகு, மஹாதபஸ்வியும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் தேவகணங்களுடைய இவ்வாறான வார்த்தையைக் கேட்டு அர்ஜுனனை எதிர்த்துப போர்புரியவில்லை மஹாராஜரே! எல்லாக் கவசங்களையும் உடைக்கின்ற கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பிளக்கப்பட்ட சிகண்டியோ கோபங்கொண்டு பரதர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரைக் கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே மார்பிலடித்தான். மஹாராஜரே! சிகண்டியினால அடிக்கப்பட்ட குருபிதாமஹரான அந்தப பீஷ்மர் பூகமபம உண்டாகுங்காலத்தில் மலை எப்படி அசையாதோ அப்படி யுத்தத்தில் அசையாமல் நின்றார் பிறகு, பீபத்ஸு அட்டஹாசஞ்செய்துகொண்டு காண்டீவம என்கிறவில்லை நாணேற்றிடும்படிசெய்து, பீஷ்மரை இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரகபாணங்களால் அடித்தான் தனஞ்சயன் கோபங்கொண்டு விரைவுடன் இந்தப் பீஷ்மரை எல்லா அங்கங்களிலும் மர்மஸ்தானங்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் பலமுறை அடித்தான் இவவாறு, ஆயிரக்கணக்கான மற்ற வீரர்களாலும் மிகவும அடிக்கப்படுகின்ற மகாரதரான பீஷ்மர் அவர்களையும அம்புகளால விரைவாகத் திருப்பி அடித்தார். ஸத்யபராக்ரமரான அந்தபபீஷ்மர் யுத்தத்தில அந்த வீரர்களால் விடப்பட்ட அமபுகளைக் கணுக்கள் பதிவான அம்புகளால ஒரே ஸமயத்தில் தடுத்தார். மகாரதனான சிகண்டி யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மர்மீது தொடுத்தவைகளும பொற்கணுக்களுள்ளவைகளும சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அவனுடைய அமபுகள் பீஷ்மருக்குத துன்பத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. பிறகு, கிரீடியானவன் மிகுந்த கோபத்துடன் சிகண்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு பீஷ்மரையே எதிர்த்து அவருடைய வில்லையும ஒடித்து அவரையும் ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து அவருடைய கொடியையும் ஓர் அமபினால் அறுத்துப் பத்துப பாணங்களால அவருடைய ஸாரதியையும் அடித்து அவரை நன்றாக நடுங்கும்படி செய்தான். அந்தப்பீஷ்மர் மிக்க

பலமுள்ள வேறுவில்லைக் கையில் எடுத்தார். அவருடைய அந்த வில்லையும் கூர்மையுள்ள மூன்று பல்லங்களாலே மூன்றுகூறு துண்டாக்கினான். குந்திபுத்திரன் மஹாயுத்தத்தில் பீஷ்மர் வில்லைக் கையில் எடுக்க எடுக்க அவைகள் எல்லாவற்றையும் அரைநிமிஷத்திற்குள் அறுத்தான். இவ்வாறு, அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய அனேகவிற்களை யுத்தத்தில் துண்டாக்கினான். பிறகு, சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மர் பராக்கிரமத்தினாலே அர்ஜுனனை மீறவில்லை. பிறகு, இந்தப் பீஷ்மர்மீது அர்ஜுனன் இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரகம் என்கிற பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவரும் சிறந்த வில்லாளியுமான அந்தப் பீஷ்மர் துச்சாஸனனை நோக்கி, '(துச்சாஸன !) பாண்டவர்களுள் மகாரதனான இந்தப் பார்த்தன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அனேக ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களாலே என்னையே எதிர்த்து அடிக்கிறான். இந்த அர்ஜுனன் வஜ்ரபாணியான இந்திரனாலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவன். வீரர்களான தேவர்கள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய இவர்களெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்தாலும் என்னை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார்கள். அவ்வாறிருக்க, மிக்க கோபங்கொண்டு அர்ஜுனனைத்தவிர மகாரதர்களான மனிதர்கள் என்னை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களென்பதில் யாது ஸந்தேகம்? இதை யான் ஸத்தியமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்றார். இவ்வாறாக அவ்விருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்குங்கால், பல்குனன் யுத்தகளத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு கூர்மையான அம்புகளாலே பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு, காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனால் கூர்மையான பாணங்களால் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீஷ்மர் புன்சிரிப்புடையவர்போலத் துச்சாஸனனைப் பார்த்து, 'வஜ்ராயுதத்திற்கும் இடிக்கும் ஒப்பான தாக்குதலையுடையவைகளும் நல்ல கணுக்களுள்ளவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து தொடுக்கப்படுகின்றவைகளுமான இந்த அம்புகள் சிகண்டியுடையனவல்ல. இவைகள் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றன; திடமான கவசங்களை உடைக்கின்றன; உலக்கைகள்போலத் தாக்கி எனக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. இந்தப் பாணங்கள் சிகண்டியுடையனவல்ல. வஜ்ராயுதமும் யமதண்டமும்போலத் தாக்குகின்றவைகளும் வஜ்ரத்தினுடைய வேகம்போல ஒருவராலும் தாங்கமுடியாத வேகமுடையவைகளுமான இந்தப் பாணங்கள் என் பிராணனைத் தபிக்கச் செய்கின்றன. இந்தப்பாணங்கள் சிகண்டியுடையனவல்ல. கதாயுதமும் பரிகாயுதமும்போலத் தாக்குகின்றவைகளும் யமதூதர்கள்போலே வருகின்றவைகளுமான இந்தப்

பாணங்கள் என் பிராணனை நாசஞ்செய்கின்றனபோலும். இந்தப் பாணங்கள் சிகண்டியுடையனவல்ல. மிக்க கோபங்கொண்டவை யும் அடிக்கடி நாவினால் நக்கிக்கொள்ளுகின்றவையும் விஷத்தினால் அதிகரித்தவையுமான ஸர்ப்பங்களைப்போன்று இந்தப்பாணங்கள் என்னுடைய மர்மஸ்தானங்களில் பிரவேசிக்கின்றன. இவைகள் சிகண்டியுடையனவல்ல. இவைகள் அர்ஜுனனுடைய பாணங்களே. இவைகள் சிகண்டியினுடையனவல்ல. [1] நண்டுக்குஞ்சுகள் பிறக்குங் காலத்தில் தாய்நண்டையைப் பிளப்பதுபோல இந்த அர்ஜுன னுடைய பாணங்கள் என் அங்கங்களைப் பிளக்கின்றன. காண்டீ வத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும் வானரக்கொடியை உடையவ னும் ஜயசீலனும் வீரனுமான அர்ஜுனனைத் தவிர மற்ற அரசர்கள் எல்லோரும் எனக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ண வல்லமையுள்ள வர்களாகார்கள்' என்றார்.

பாரதரே! சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் இவ்வாறு சொல்லி, பிறகு, பாண்டுபுத்திரனை எரிக்க எண்ணங்கொண்டவர்போல அவன் மீது சக்தியைப் பிரயோகித்தார். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! அந்த ரணகளத்தில் குருவீரர்களெல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே அர்ஜுனன் இந்தப் பீஷ்மருடைய அந்தச்சக்தியை மூன்றுபாணங்களாலே மூன்றாகவெட்டிக் கீழேதள்ளினான். பிறகு, காங்கேயர் பின்பு நேரக்கூடிய மரணம் ஜயம் இரண்டில் ஒன்றை விரும்பிப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகத்தையும் கத்தி யையும் கையிலெடுத்தார். ரதத்தினின்று கீழே இறங்குவதற்குள் அவர்கையிலுள்ள அந்தக்கேடகத்தை அர்ஜுனன் அம்புகளாலே நூறுதுண்டுகளாக்கினான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் தம்முடைய ஸைனியங்களைப் பார்த்து, 'காங்கே யரைக் குறித்து எதிர்த்துச் செல்லுங்கள். அணுவளவுகூட உங்க ளுக்குப் பயம்வேண்டாம்' என்று ஏவினார். பிறகு, அந்தப் பாண் டவ ஸைனிகர்கள் தோமரங்களோடும் ரிஷ்டிகளோடும் பாணஸமூ கங்களோடும் பட்டஸங்களோடும் நல்ல வாள்களோடும் கூர்மை யுள்ள நாராசங்களோடும் வத்ஸதந்தங்களோடும் பல்லங்களோடும் அந்தப் பீஷ்மர் ஒருவரையே எல்லாப்பக்கங்களிலும் எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். பிறகு, பாண்டவர்களுடைய பயங்கரமானஸிம்ஹ நாதமானது அப்பொழுது தோன்றியது. அவ்வாறே, பீஷ்ம ருடைய ஜயத்தை விரும்புகின்றவர்களாக உம்முடைய புத்திரர் களும் ஸிம்ஹநாதஞ் செய்தார்கள். கௌரவர்கள் எல்லோரும் பீஷ்மரொருவரையே பாதுகாத்தனர். ஸிம்ஹநாதங்களையும்

[1] 'மாஸமாம் லௌகவாஇவ' என்பது மூலம்.

செய்தனர். ராஜேந்திரரே! பத்தாவது நாளில் பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நேர்ந்த அந்தச் சண்டையில் உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுக்குப் பகைவர்களுடன் கைகலந்த போர் நடந்தது. ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு போர்புரிகின்ற ஸைனிகர்கள் கோரமான ஸமுத்திரத்தினுடைய நீர்ச்சுழல்போல ஒரு முகூர்த்த காலம் சுழன்றார்கள். அப்பொழுது, பூமி இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டுப் பயங்கரமாயிருந்தது. ஸமமான தரையும் மேடுபள்ளமும் ஒன்றுமே காணப்படவில்லை. அந்தப் பத்தாவதுநாளில் அந்தப் பீஷ்மர் பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக் கொன்று தாம் மர்மஸ்தானங்கள் உடைக்கப்பெற்று யுத்தத்தில் நின்றார். பிறகு, அந்தப் போர்முகத்தில் பார்த்தனும் கையில் விற்பிடித்து நின்றுகொண்டு கௌரவ ஸைனியங்களினிடையில் பிரவேசித்து அச்சேனையை ஓடும்படி செய்தான் பாண்டவர்கள் பீஷ்மருடன் வந்திருக்கின்ற அனைவரையும் பாணங்களாலே துரத்தியடித்ததாகிய அவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான பராக்கிரமத்தை அந்த யுத்தத்தில் நாங்கள் கண்டோம் நாங்கள் வெள்ளைக் குதிரைகளையுடையவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனனிடத்தினின்று பயந்து கூர்மையான ஆயுதங்களால் பீடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அப்பொழுது விரைவாக ஓடினோம். [1] ஸௌவீரர்கள், கிதவர்கள், கீழ்நாட்டுவீரர்கள், மேனாட்டு வீரர்கள், வடநாட்டு வீரர்கள், மாலவர்கள், அபீஷாஹர்கள், சூரஸேனர்கள், சிபிகள், வஸாதிகள், ஸால்வர்கள், திரிகர்த்தர்கள், அம்பஷ்டர்கள், கேகயர்கள் ஆகிய இந்த [2] மஹாத்மாக்களெல்லாரும் அர்ஜுனனுடைய பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டுக் காயங்களால் துன்பத்தை அடைவிக்கப்பட்டவர்களாகி யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனனோடு [3] போர்புரிகின்ற பீஷ்மரை விட்டுவிலகினார்கள். பாண்டவவீரர்களனைவரும் தனியாயிருக்கிற அந்தப் பீஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு எல்லாக் கௌரவர்களையும் துரத்தியடித்து எராமரிகளையும் இறைத்தார்கள். மன்னவரே! பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்து, 'கீழேசாய்த்துவிடுங்கள்; பிடியுங்கள்; போர்புரியுங்கள்; அறுங்கள்' என்கிற ஓயாத சப்தம் தோன்றியது. அரசரே! யுத்தத்தில் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் (சத்துருக்களைக்) கொன்ற அந்தப் பீஷ்மருடைய தேகத்தில் பிளக்கப்படாத இடம் இரண்டங்குல இடைவெளிகூட இல்லை. பலகுணனால் யுத்தத்தில் கூர்மையான முனையுள்ள அம்புகளாலே நொறுக்கப்பட்டு இவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற உமது பிதாவான பீஷ்மர் கிழக்குமுகமாக ரதத்தினின்று கீழே

---

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான இரண்டரை சுலோகங்கள் விடப்பட்டன. 2 வேறு பாடமே. 3 வேறுபாடம்.

விழுந்தார். பாரதரே! சூரியன் அஸ்தமிக்கச் சிறிது நேரமிருக்கையில், உம்முடைய புத்திரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே பீஷ்மர் ரதத்தினின்று கீழேவிழ, ஆகாயத்தில் யுத்தத்தைப் பார்க்கவந்திருக்கிற தேவர்கள் அரசர்கள் இவர்களுடைய 'ஆ! ஆ!' என்கிற மிக்க பெரிதான சப்தமுண்டாயிற்று. ரதத்தினின்று கீழே விழுகின்ற மஹாத்மாவான பிதாமஹரைக் கண்டு அவருடன் கூடவே எங்கள் எல்லோருடைய மனங்களும் கீழே விழுந்தன. எல்லாவில்லாளிகளுக்கும் த்வஜம்போன்றவரும் மிக்க புஜபலமுள்ளவருமான அந்தபீஷ்மர் அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட இந்திரத்வஜம்போலப் பூமியை எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு கீழேவிழுந்தார். அம்புத்திரள்களால் நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பீஷ்மர் பூமியைத் தொடவில்லை. ரதத்தினின்று கீழே விழுந்து சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கின்றவரும் மகா வில்லாளியும் புருஷ சிரேஷ்டருமான இந்தப்பீஷ்மரைத் தெய்வத்தன்மை வந்து அடைந்தது. மேகம் வர்ஷித்தது. பூமியும் நன்றாக நடுங்கியது. சூரியன் தக்ஷிணாயனத்திலிருக்கும்பொழுது அந்தப் பீஷ்மர் கீழே விழுகின்றவராகக் காணப்பட்டார். பாரதரே! வீரரான பீஷ்மர் காலத்தை ஆலோசித்துப் பிரஜ்ஞையடைந்தார், 'மஹாத்மாவும் கங்காபுத்திரரும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் உத்தமரும் காலந்துகருக் காத்தாவும் நரசிரேஷ்டருமான பீஷ்மர் தக்ஷிணாயனம் நேர்ந்திருக்குங் காலத்தில் எவ்வாறு பிராணனை விட்டார்?' என்னும் திவ்ய வாக்குகளை ஆகாயத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் கேட்டார். காங்கேயர் அவைகளைக்கேட்டு நல்லகதியை அடையவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தோடு, 'உத்தராயணத்தை விரும்பினவனாகயான இதோ உயிரோடிருக்கிறேன். பூமியில் விழுந்தாலும் நான் பிராணன்களைத் தரிப்பேன்' என்று தேவர்களைப்பார்த்து மறுமொழி கூறினார். ஹிமவானுடைய கன்னிகையான கங்காதேவியானவள் அந்தப் பீஷ்மருடைய அந்த அபிப்பிராயத்தை அறிந்து அந்த ரணகளத்தில் மஹரிஷிகளை ஹம்ஸவடிவத்துடன் அனுப்பினாள். பிறகு, மானஸ தடாகத்தில் வஸிக்கின்ற அந்த அன்னப் பறவைகள் எந்த இடத்தில் புருஷசிரேஷ்டரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மர் சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கிறாரோ அவ்விடத்திற்கு அவரைப் பார்ப்பதற்கு ஒன்றுகூடி விரைவுடன் வந்தன. ஹம்ஸரூபிகளான அந்த ரிஷிகளோ பீஷ்மரை அடைந்து குருகுலோத்தமரான அவர் சரதல்பத்திலிருப்பதைக்கண்டார்கள். கற்றறிந்தவர்களான அந்தரிஷிகள் மஹாத்மாவுமகங்காபுத்திரரும் பரதசிரேஷ்டருமான அந்தபீஷ்மரைக்கண்டு பிரதக்ஷிணம் செய்து ஸூர்யன் தக்ஷிணாயனத்திலிருப்பதையும் பார்த்து ஒருவரோடு ஒரு

வர் ஆலோசனைசெய்து, 'மாஹாத்மாவும ஸத்புருஷருமான பீஷ்மர் தக்ஷிணாயனததில் எவ்வாறு மரணததையடையலாம்?' என்று சொன்னார்கள இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அநத ஹம்ஸங்கள தெற்குத திக்கை நோக்கிப புறப்பட ஆரம்பித்தன. பாரதரே! மஹாபுததியுள்ளவரும சநதனு புததிரருமான பீஷ்மர் அவைகளைப் பார்த்து ஆலோசிதது, 'ஹம்ஸங்களே! சூரியன் தக்ஷிணாயனத்திலிருக்கும்போது நான் ஒருகாலும லோகாநதரத்தை அடைய மாட்டேன். இது நிச்சயமாக என் மனத்திலிருக்கின்றது. சூரியன் உத்தராயணததைந அடைநதபின் என்னுடைய புராதனமான ஸதானத்தை அடையப போகிறேன் ஸததியமாக உங்களுககு நான் சொல்லுகிறேன் உத்தராயணததைதக கருதியே நான் பிராணனைத் தரிக்கபபோகிறேன் பிராணனைவிடுவதென்பது என்னிஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. இது நிசசயம ஆதலால், உததராயணததில மரிக்க எண்ணங்கொண்டு நான் பிராணனைத தரிககப போகிறேன். மஹாத்மாவான அப்படிப்பட்ட என் பிதாவினாலே எனககு, 'உனககு, உன்னிஷ்டப்படி மரணமுண்டாகட்டும' என்று எநதவரன் கொடுககப்பட்டதோ அது என் விஷயததில் ஸதயமாகட்டும ஆதலால, உயிர நீஙகுதலானது நிசசயமாக ஸம்பவிக்கப போவதனால அக்காலம வரையில் நான் பிராணனைத தரிப்பேன்' என்று சொன்னார். அந்த ஹம்ஸஸ்வரூபிகளான தேவரிஷிகளைப் பார்த்து அப்பொழுது இவ்வாறுகச சொல்லிவிட்டு, அநதப பீஷ்மர சரதலபத்தையடைநது படுத்திருந்தார். கௌரவர்களுக்குத் தலைமையானவரும் மகாபராக்கிரமசாலியுமான பீஷ்மர இவ்வாறு சாய்ந்தவுடன், பாண்டவர்களும ஸ்ருஞ்சயர்களும் ஸிம்மநாதஞ் செய்தனர். பரதாகளிற் சிறநதவரே! பரதர்களுககுப்பிதாமகரும மஹாபலசாலியுமான அநதப்பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டவுடனே உமமுடையபுத்திரர்கள் யாதொன்றையும் அறியவில்லை. அப்பொழுது, கௌரவர்களுக்கு அதிகமான மதிமயககம் உண்டாகியது. பிறகு, கிருபர் துரியோதனன் முதலானவர்கள் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அழுதார்கள்; துககததினாலே பொறிகலஙகி நெடுநேரம் திகைதது நின்றார்கள். மகாராஜரே! கௌரவர்களனைவரும் மனக்கவலையுற்றார்கள். யுத்தத்தில் மனத்தைச செலுததவில்லை. கௌரவர்கள் தொடைநடுக்கமுற்றுப் பாண்டவர்களை எதிர்த்துச் செல்லவில்லை. அரசரே! ஒருவராலும் கொல்லத்தகாதவரும் மகாதேஜஸ்வியும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டவுடனே, அந்தக் குருசிரேஷ்டர்கள் துக்கத்தால் பீடிக்கப் பட்டவர்களானார்கள். வேந்தரே! விரைவாகக் குருராஜனான துரியோதனனுடைய நாசமானது கௌரவர்களால் ஊகிக்கப்பட்டது. உத்தமர்களான யுத்த

வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடிக்கப் பட்டும ரங்கள் அர்ஜுனனால ஜயிக்கப்பட்டுச் செய்யவேண்டிய விஷயத்தைத் அறியவில்லை சூராகளும பரிகாயுதமபோன்ற கைகளை யுடையவர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களும் ஜயத்தையும பர லோகத்தில் உத்தமகதியையுமடைந்து மகாசங்கங்களை முழக்கினா கள். ஜனமேஜயரே! ஸோமகாகளும் பாஞ்சாலர்களும மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தாாகள் பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ஜயபேரிகள் முழங்கவே, மகாபலசாலியான பீமஸேனன் அதிகமாகததோள் தட்டி ஸிம்மநாதம் செய்தான். பிரபுவான காங்கேயா கொல்லப் பட்டவுடனே, இருதிறத்துசசேனைகளிலுமுள்ள வீராகள் ஏஸ்திரங் களைக்கீழேஎறிந்துவிட்டு ஆங்காஙகு மனக்கவலையுற்றாாகள். சிலர் உரக்க ரோதனஞ் செய்தார்கள். மற்றவர்கள ஓடினாாகள் அவ வாறே, இன்னும் சிலா மூாசசையடைந்தார்கள். சிலா க்ஷத்திரிய ஜாதியை நிந்திததார்கள். சிலா பீஷ்மரைப பூஜித்தாாகள். ரிஷி களும் பித்ருக்களும் பெரியவிரதமுள்ள பீஷ்மரைப புகழ்ந்தார் கள். பரதாகளுடைய முன்னோாகளும பீஷ்மரைபபுகழ்நதனர். வீாயமுடையவரும புத்திசாலியுமான பீஷ்மா யோகததைசையை அடைநது மஹோபநிஷத்தை ஜபித்துககொண்டு தம நிாயாண காலத்தை எதிாபார்ததிருநதாா' என்று கூறினான்.

நூற்றிருபதாவது அத்யாயம்,

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(எல்லோரும் பீஷ்மரை அபிவாதனஞ்செய்ததும், அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்கு அம்புகளாலே தலையணை அமைத்ததும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவருக்குஒப் பானவரும் இளமைதொடங்கிப் பிரமமசாரியாயிருக்கின்றவருமான பீஷ்மராலே விடுபட்டிருக்கின்ற யுத்தவீரர்கள் அப்பொழுது எவ்வாறுனாாகள? பீஷ்மா தயையினால் துருபதபுத்ரனை சிகண் டியை அடிக்காமலிருந்தபொழுதே பாண்டவாகளால கௌரவர் களும் மற்றவாகளும கொல்லப்பட்டவர்களென்றே நான் எண்ணு கிறேன். தூயபுத்தியுள்ளவனான என்னுடைய பிதா இப்பொ ழுதே கொல்லப்பட்டாரென்பதைக கேட்டேன். இதைக்காட் டிலும் என்னகஷ்டம் உண்டாகபபோகிறது? இதனைப்பெரும் துக்கமென்று நினைக்கிறேன். ஸஞ்சய! பீஷ்மர் கொல்லப்பட் டாரென்பதைக் கேட்டும நூறுகச் சிதறிபபோகாமலிருந்த

லால் என்மனம் நிச்சயமாகவே உருக்கினுலாகியது.' நல்லவிரத முள்ளவனே! கௌரவர்களுள் ஹிமமம்போன்றவரும் ஜயத்தை விரும்புகின்றவரும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவருமான அந்தப் பீஷ்மராலே வேறெந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டதோ அதனை எனக்குச் சொல்லு யுத்தத்தில் தேவவிரதர் கொல்லப்பட்டா ரென்பதை அடிக்கடி (நினைத்து) நான் பொறுக்கவில்லை. எவர் முன்பு ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமராலும் திவ்யாஸ்திரங்களால் கொல்லப்படவில்லையோ அவர், பாஞ்சாலராஜவம்சத்தில் உதித்த வனும் துருபதனுடைய குமாரனுமான சிகண்டியினுல் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானுன்.

'கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மர் ஸாயங்காலத் தில் கௌரவர்களை விசனமடையும்படி செய்துகொண்டும் பாஞ்சா லர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் பூமியில் விழுந்தார். அப்பொழுது, அனேக அம்புகளாலே நன்கு பிளக்கப்பட்டவரும் ரதத்தினின்று கீழே விழுந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் பூமியைத் தொடாமலே சரதல்பத்தை அடைந்து சயனித்துக்கொண்டிருக்கி றார். யுத்தத்தில் ஜயம்பெறுபவரும் கௌரவர்களுக்கு எல்லைமரம் போன்றவருமான பீஷ்மர் விழுந்தவுடனே பிராணிகளுடைய 'ஆ! ஆ!' எனகிற சப்தமானது நெருங்கியதாயிற்று. அரசரே! இருதிறத் துச்சேனைகளிலுமுள்ள க்ஷத்திரியர்களைப் பயம் வந்து அடைந்தது. வேந்தரே! கவசங்களும் கொடிகளும் சிதறப்பெற்றவரும் சந்தனு புத்திரருமான பீஷ்மரைக்கண்டு கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டவுடனே, ஆகாயம் இருளால் மூடப்பட்ட தாயிற்று; சூரியன் ஒளியையிழந்தவனுனன்; பூமியும் அலறியது. படுத்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரைக் கண்டு எல்லாப் பிராணிகளும், 'இவர் பிரமமவித்துக்களுள் சிரேஷ்டர். இவர் எப்பொழுதுமே பிரமமவித்துக்களுக்குக் கதி' என்றுபேசிக்கொண் டன. ரிஷிகள் சரதல்பத்தில் சயனித்திருக்கின்றவரும் பரதர் களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மரைக்கண்டு, 'இந்தப் புருஷசிரே ஷ்டர் முன்பு பிதாவான சந்தனு காமத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருப் பது தெரிந்து அந்தப் பிதாவினுடைய இஷ்டத்திற்காகத் தம்மை ஊர்த்வரேதஸாக்கிக் கொண்டார்' என்று ஸித்தர்களோடும் சார ணர்களோடும் கூடிப் பேசிக்கொண்டார்கள் ஐயா! பரதர்களுக் குப் பிதாமஹரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் கொல்லப் பட்டவுடனே, உமது புத்திரர்கள் ஒன்றையும் அறியவில்லை. பார தரே! (கௌரவர்கள்) துக்கத்தினுல் முகமவாடி ஒளியிழந்துவெட்கி லஜ்ஜையுடன் தலைகுனிந்து நின்ருர்கள். பாண்டவர்களோஜயத்தை

அடைந்து யுத்தமுனையில்நின்று எல்லோரும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மகாசங்கங்களை ஊதினார்கள். மாசற்றவரே! மகாராஜரே! ஸந்தோஷத்தினாலே ஆயிரக்கணக்கான ஜயபேரிவாத்தியங்கள் முழக்கப்படவே மஹா பலசாலியும் குந்திபுத்திரனுமான பீமஸேனன் மிக்க பலசாலியான சத்ருவைப பலத்தினால்கொன்று மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் விளையாடுவதை நாங்கள் கண்டோம். அப்பொழுது, கௌரவர்களுக்கு அதிகமான மதிமயக்கம் உண்டாகியது. கர்ணன் துரியோதனனிருவரும் அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டார்கள். கௌரவர்களுக்குப்பிதாமகரான பீஷ்மர் அவ்வாறு கீழே தள்ளப்பட்டவுடனே, எல்லாம ஹாஹாகாரங்கொண்டனவும வரம்புகடந்தனவுமாயிருந்தன. பீஷ்மர் சாய்ந்ததைக்கண்டு உமது குமாரனான துசசாஸனன் அதிவேகத்துடன் துரோணருடைய படையை அடைந்தான். புருஷசிரேஷ்டனும வீரனுமான துசசாஸனன் பிராதாவான துரியோதனனால் அனுப்பப்பட்டுக் கவசமணிந்து தன்னுடைய சேனையை உத்ஸாகமடையும்படி செய்துகொண்டு தன்னுடைய ஸைனியத்துடன் அவரிடம சென்றான். மகாராஜரே! அவவாறு வருகின்ற துசசாஸனனைப பார்த்துக் கௌரவர்கள், 'இவன் என்ன சொல்லப் போகிறானோ' என்று அவனைச சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, குருகுலத்தில் பிறந்தவனான துச்சாஸனன், பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைத் துரோணருக்குக கூறினான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! துரோணர் அப்பொழுது அவ்வித அபபிரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு மூர்சசையடைந்தார். ஐயா! பிரதாபசாலியான அந்தப் பாரத்வாஜர் விரைவாகப் பிரஜ்ஞையடைந்து தம்முடைய ஸைனியங்களை அப்பொழுது (யுததம செய்வதினின்று) தடுத்தார். பாண்டவர்களும் கௌரவர்கள் யுத்தத்தினின்று திருமபிவிட்டது கண்டு,வேகமுள்ள குதிரைகளையுடைய ரதங்களாலே தங்களுடைய ஸைனியங்களை நான்குபக்கங்களிலும சூழ்ந்துகொண்டார்கள்

எல்லாச் சைனியங்களும திருமபியவுடன் அரசர்களனைவரும் கவசத்தைக் கழற்றிவிட்டுப் பீஷ்மரை அடைந்தார்கள். பிறகு, லக்ஷக்கணக்கான யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தை விட்டொழிந்து, பிரமமதேவரிடம் தேவர்கள வருவது போல மகாத்மாவான பீஷ்மரிடம் வந்தார்கள். அந்தப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும, படுத்திருப்பவரும் பரத சிரேஷ்டருமான பீஷ்மரிடம் சென்று அபிவாதனஞ்செய்து எதிரில் நின்றார்கள். பிறகு, தர்மாத்மாவும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர், அப்பொழுது, நமஸ்கரித்து எதிரில் நிற்கின்ற பாண்டவர்களையும் கௌரவர்களை

யும பார்த்துப பின்வருமாறு கூறலானா 'மகாபாக்கியசாலிகளே! உங்களுக்கு நல்வரவா? மகாரதாகளே! உங்களுக்கு நல்வரவா? தேவர்களுக்கு ஒப்பானவாகளே! உஙகளைபபார்த்ததனுலே நான ஸநதோஷமடைகிறேன்' என்றா பாரதரே! பீஷ்மா தொங்குகின்ற தலையோடு அவர்களை இவ்வாறு புகழ்நது மற்றொருபக்கத்திலிருக்கின்ற உமது பிள்ளைகளைப பார்த்து, 'என் தலை அதிகமாகத் தொங்குகிறது. தலையணை ஒன்று கொடுங்கள்' என்று கூறினா. பிறகு, அரசாகள சிறியனவாயும் மிருதுவாயுமுள்ள சிறந்ததலையணைகளைக கொண்டுவநதனா. பிதாமஹரான பீஷ்மர் அந்தச் சிறநத தலையணைகளை விருமபவில்லை. பிறகு, புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மா அவ்வரசாகளைப பார்த்துச சிரிககிறவர்போல இருநது கொணடு, 'அரசாகளே! வீரசயனங்களில் இவவிதமான தலையணைகள் தகுநதவைகளல்ல' எனறு கூறினா. பிறகு, அவா பாண்டுவின் புதல்வனும நீண்ட கைகளையுடையவனும எல்லா உலகங்களிலும (சிறநத) மகாரதனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான தனஞ்சயனைப் பார்த்து, 'தனஞ்சய! மகா பாகுபலமுள்ளவனே! அப்பா! என் தலை தொங்குகிறது. இத்தருணத்தில் எநதத்தலையணை தகுநததென்று நீ எண்ணுகிறுயோ அதனை எனக்குக் கொடு' என்று நியமித்தார். அர்ஜுனன் பெரிய வில்லை நாணேற்றிப் பிதாமகரை அபிவாதனஞ்செய்து இருகண்களிலும் நீர்ததும்பப் பீஷ்மரைப் பார்த்து, 'குருசிரேஷ்டரே! சஸ்திரதாரிகளான வீராகளனைவரிலும உத்தமரே! ஒருவராலும அவமதிக்கமுடியாதவரே! பிதாமஹரே! உமக்கு யான் அடிமை. நான்என்னசெய்யவேண்டும்? கட்டளையிடுஙகள்' என்று இவவிதம் சொன்னுன் சநதனு குமரரான பீஷ்மா, அநத அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'அப்பா! என் தலைதொங்குகிறது. இந்த வீரசயனததில் எந்தத்தலையணையைத் தகுநததென்று எண்ணுகிறுயோ அதனை எனக்கு இபபொழுது கொடுக்கவேண்டும். குருசிரேஷ்ட! அர்ஜுன! எனககு தலையணையை ஏற்படுத்து. வீர! வீரசயனததிற்கு அனுகுணமான தலையணையை எனக்கு விரைவாகக்கொடு. பார்த்த! நீ அல்லவோ ஸமர்த்தன்; எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும ஸ்ரேஷ்டன், க்ஷத்திரியதர்மத்தை அறிநதவன்; புத்தியையும பலத்தையும குணங்களையும்உடையவன்' என்று கூறினர். சத்துருக்களை ஜயிப்பவனை பல்குனனும் அந்த முயற்சியை, அவ்விதமே செய்வதாகச்சொல்லிக் காண்டீவத்தையும் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளையுமெடுத்து அனுமந்திரித்து மகாத்மாவும் பரதர்களுள் மகாரதருமான பீஷ்மரை அனுமதிகொடுக்கும்படி செய்து மகாவேகமுள்ளவைகளும் மிகக கூர்மை யுள்ளவைகளுமான மூன்று அம்புகளாலே பீஷ்மருடையு

தலையைத் தூக்கி நிறுத்தினான். ஸவ்யஸாசியினால் தம் அபிப்பிராயம் அறியப்பட்டவுடன் பரதசிரேஷ்டரும் தர்மாதர்மங்களுடைய தத்துவங்களை அறிந்தவருமான பீஷ்மர் மனக்களிப்படைந்தார். அவர் தலையணை கொடுத்ததனால் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தார். பரதகுலத்திற் பிறந்த எல்லா வீரர்களையுங் கண்ணால் பார்த்துவிட்டுப் பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனும் குந்திபுத்திரனும் யுத்தஞ் செய்கின்ற வீரர்களுள் சிறந்தவனும் அன்பர்களுக்குப் பிரீதியை விருத்திபண்ணுகின்றவனுமான அர்ஜுனனை நோக்கி, 'பாண்டவ! சயனத்திற்குத் தகுந்ததான தலையணை உன்னால் எனக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. வேறுவிதமாக நீ செய்திருப்பாயானால் உன்னை நான் முன்னமே சபித்திருப்பேன். மிக்க பாகுபலமுள்ளவனே! க்ஷத்திரிய தர்மங்களில் நிலைபெற்றவனும் சரதல்பத்தை அடைந்தவனுமான க்ஷத்திரியன் யுத்தத்தில் இவ்வாறே படுக்க வேண்டும்' என்று கூறினார்.

இவ்வாறு அர்ஜுனனைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, பாண்டவர்களையும் அவர்களோடுசேர்ந்த எல்லா அரசர்களையும் ராஜபுத்திரர்களையும் பார்த்துப் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானார். '(மன்னர்களே!) பாண்டவனாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட என்னுடைய தலையணையைப் பாருங்கள். இந்தச் சயனத்தில் சூரியன் தெற்கினின்று வடக்கே திரும்பும்வரையில் யான் படுத்திருக்கப்போகிறேன். அப்பொழுது, யுத்தத்தினின்றும் மீண்டும் உயிரைத் தரித்திருக்கும் அரசர்கள் என்னைப் பார்ப்பார்கள். திவாகரன் உத்தம தேஜஸுள்ளதும் ஏழுகுதிரைகளுள்ளதுமான ரதத்தோடு குபேரனால் அடையப்பட்ட வடதிசையை அடையும்வரையில் என்னுடைய பிராணன்களை, அன்புக்கு மிக உரிய நண்பர்களைப்போல, நான் நிச்சயம் பாதுகாக்கப்போகிறேன். மன்னர்களே! நான் வஸிக்கும் இந்த இடத்தில் அகழ்களைத் தோண்டவேண்டும். அனேகபாணங்களாலே நிறைக்கப்பட்டவனாகிய நான் இவ்வாறு இருந்துகொண்டே சூரியனை உபாஸிக்கப்போகிறேன். மன்னர்காள்! வைரத்தை விட்டுவிட்டு யுத்தத்தினின்றும் ஒழியுங்கள்' என்று சொன்னார். பிறகு, ஸமர்த்தர்களாலே நன்றாகக் கற்பிக்கப்பட்டவர்களும் (தேகங்களில் தைத்திருக்கின்ற) சல்யங்களைப் பிடுங்கும் விதத்தை அறிந்தவர்களுமான வைத்தியர்கள் எல்லா உபகரணங்களோடும் பீஷ்மரிடம் வந்தார்கள். அந்த வைத்யர்களைக் கண்டு கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் உமதுபுத்திரனை துரியோதனனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தார். 'கொடுக்கவேண்டியவைகளைக் கொடுத்து மரியாதை செய்து வைத்தியர்களை அனுப்பிவிடலாம். இவ்வண்ணம் நேர்ந்தபிறகு வைத்தியர்களால் எனக்கு இப்பொழுது

செய்யத்தக்க காரியம் என்ன இருக்கின்றது? க்ஷத்திரிய தர்மத்திலே சிறந்த ஸர்வோத்தமமான கதியை நான் அடைந்தவனாயிருக்கிறேன் அரசர்களே! சரதல்பத்தை அடைந்துள்ள எனக்கு இவ்வாறு சிகிச்சை செய்துகொள்வது தர்மமன்று. வேந்தர்களே! இந்த அம்புகளோடேயே நான் நெருப்பில் எரிக்கப்படத்தக்கவன்' என்றார். அந்தப் பீஷ்மருடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு உமது புத்திரனான துரியோதனன் அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி மரியாதை செய்து வைத்தியர்களை அனுப்பிவிட்டான். பிறகு, அங்குள்ள பற்பல தேசத்தரசர்கள் அளவற்ற தேஜஸ்ஸுடையவரான பீஷ்மர் தர்மத்தில் நன்கு நிலைபெற்றிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டனர். உமது பிதாவான பீஷ்மருக்கு மன்னர்களும் மகாரதர்களும் வீரர்களும் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான எல்லாப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒன்றுகூடித் தலையணை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, பிறகு, மங்களகரமான சயனத்தில் படுத்திருப்பவரும் மகாத்மாவுமான அவரிடம் வந்து அபிவாதனஞ் செய்து மும்முறை வலம் வந்து அவருக்கு நாலுபக்கங்களிலும் ரக்ஷையை ஏற்படுத்தி ஸாயங்காலமானதும் அதிக மனவருத்தமுற்றவர்களாகவும் தங்கள் தங்களுடைய பாசறைகளையே நினைக்கின்றவர்களாகவும் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தை அடைந்தார்கள். மகாபலசாலியான ஸ்ரீமாதவர் பீஷ்மர் சாய்ந்ததைக்கண்டு தங்கள் ஸ்தானங்களை அடைந்தவர்களும் பிரீதி அடைந்தவர்களும் மகாரதர்களுமான பாண்டவர்களுக்கருகில் வந்து அச்சமயத்தில் தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, 'கௌரவ்யரே! தெய்வாதீனமாக நீர் ஜயசீலராக விளங்குகிறீர். ஸத்தியஸந்தரும் மகாரதரும் ஒருவராலும் கொல்லத்தகாதவருமான பீஷ்மர் பாக்கிய விசேஷத்தால் சாய்க்கப்பட்டார். ஸத்யஸந்தரும் மஹாரதரும் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் கரைகண்டவரும் மனிதர்களால் தனித்தும் தேவர்களோடு கூடியும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மர் நேத்திரத்தினாலேயே பகைவரைக் கொல்லும் திறமையுள்ளவரான உம்மைப் பார்த்து (உமது) கோரமான நேத்திரத்தால் எரிக்கப்பட்டார்' என்று கூறினார். இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட தர்மராஜர் ஜநார்த்தனரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மறுமொழி கூறினார்.

'உமது அருளால் வெற்றி; உமதுடைய கோபத்தினால் தோல்வி. கிருஷ்ணரே! பக்தர்களுக்கு அபயங் கொடுக்கின்ற நீர் அன்றோ எங்களுக்கு ரக்ஷகராயிருக்கிறீர்? கேசவரே! எவர்களுக்கு யுத்தத்தில் நீர் எப்பொழுதும் ரக்ஷகராக இருக்கிறீரோ, எவர்களுக்கு எப்பொழுதும் ஹிதத்தைத் தேடுவதில் முயற்சியுள்ளவ

ராகஇருக்கிறீரோ அவர்களுக்குஜயமுண்டாவது ஆச்சரியகரமன்று. எல்லா விதங்களாலும் உமமை நாடியிருககின்றவர்களுக்கு (க்ஷேமம உண்டாவது) ஆச்சரியமன்றென்பது என்னுடைய எண்ணம' என்றுா இவ்வாறு சொல்ல, ஜநாாததனா, அதனைக் கேட்டுப் புன்சிரிப்புடன், 'ராஜசிரேஷ்டரே! இபபடிச் சொல்வது உமக்கே தககதாகும்' என மொழிநதாா

பத்தாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

நூற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் தண்ணீர் கேட்டவுடன் அரசர்கள் குடத்தில் கொணர அதனை அருந்தாமல் அர்ஜுனனைக் கேட்டதும், அவன் பாதாளகங்கையால் அவருக்குத் தாகசாந்தி செய்வித்ததும், அவர் அவனைப் புகழ்ந்து ஸமாதானஞ் செய்துகொள்ளும்படி துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதும்.)

மகாராஜரே! அவவிரவு விடிநதவுடனே, எல்லா அரசாகளும் பாணடவாகளும கௌரவாகளும பீஷ்மரிடம சென்றுாகள. கௌரவாகளுட்சிறநதவரே! வீரசயனததில்படுததிருக்கின்றவரும் க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டரும வீரருமான அநதப பீஷ்மரை க்ஷததிரியாகள் அபிவாதனஞ்செய்து ஸதோத்திரமசெய்தாாகள். அந்த இடததில ஆயிரக்கணக்கான கன்னிகைகள் சென்று சந்தனப்பொடிகளையும பொரிகளையும புஷ்பமாலைகளையும சாந்தனவரின்மீது எல்லாப்பாகங்களிலும் வாரியிறைத்தாாகள் ஸ்திரீகளும் முதியவர்களும் சிறுவாகளும பாாககிறவர்களான (மற்ற) ஸாதாரண ஜனங்களும உதிககின்ற சூரியனைப் [1] பிராணிகள் விருமபுவது போலச சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மரை விருமபி அடைநதாாகள நூறநூககணக்கான தூரியவாத்தியங்களும அவவிடம கொண்டுவரப்பட்டன. அவ்வாறே [2] நடர்களும [3] நாத்தகாகளும சில்பிகளும குருகுலத்து விருத்தரான பிதாமஹரிடம வநது சோந்தார்கள். ராஜேநதிரரே! அநதக் கௌரவாகளும் பாண்டவாகளும் ஒன்று சோந்து கவசஙகளைக கழற்றி ஆயுதஙகளையும கீழே வைத்துவிட்டுப பீஷ்மருடைய அருகில வநது பழமைபோல அநயோநயப் பிரீதியுடன் வயதின முறைபபடி ஒருவராலும் ஜயிகக முடியாதவரும் பகைவர்களைப பீடிபபவருமான தேவ விரதரைச சுற்றி உட்காாந்தாாகள். அனேக அரசாகளாலே நிறைநததும பீஷ்மராலே விளங்குகின்

[1] 'பூதானி' என்பது மூலம ; 'காதர்வா முதலான பிராணிகள்' என பது பழையவுரை. [2], [3] கூத்தாடுபவரில் வகைகள்.

றதுமான ஜ்வலிக்கின்றதுமான அந்தப் பாரத சபையானது ஆகாயத்தில் ஸூரியமண்டலம் போலப் பிரகாசித்தது. கங்காபுத்திரரைச் சூழ்ந்திருக்கும் அரசர்களுடைய அந்தச் சபையானது தேவேசரான பிரம்மதேவரை உபாஸிக்கின்ற தேவர்களுடைய கோஷ்டி போல விளங்கியது. பரதரேறே! அம்புகளால் மிகவும் வாட்டப்பட்ட பீஷ்மர் வேதனையைத் தைரியத்தினால் பொறுத்துக்கொண்டு [1] ஸர்ப்பம் போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். பாணங்களால் எரிச்சலுண்டு பண்ணப்பட்ட தேகமுள்ளவரும் ஆயுதங்களின் அடியினால் மூர்ச்சை அடைபவருமான பீஷ்மர் அங்கு நிற்கின்ற மன்னர்களைப் பார்த்து, 'தீர்த்தம் வேண்டும்' என்று சொன்னார் மன்னரே! பிறகு, அந்த க்ஷத்திரியர்கள் நான்கு பக்கங்களினின்றும் பற்பல விதப் பக்ஷயங்களையும் குளிர்ந்த நீர்த்தக் குடங்களையும் கொண்டுவந்தார்கள். சாந்தனவர் அருகில் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்த்தத்தைப் பார்த்து, '(அரசர்களே!) கேவலம் மனிதர்களுக்கு மாத்திரம் உரிய இந்தப் போகங்கள் இப்பொழுது என்னால் அனுபவிப்பதற்குத் தகுந்தவைகளல்ல யான் மனிதர்களைவிட்டு விலகிச் சரதல்பத்தை அடைந்து சூரிய சந்திரர்கள் திரும்புவதை மாத்திரம் எதிர் பார்த்தவனாக இருக்கிறேன்' என்று மொழிந்தார். [2] பாரதரே! சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் இவ்வாறு சொல்லி அரசர்களை நிந்தித்து, 'அர்ஜுனனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்' என்று கூறினார். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள அர்ஜுனன் பிதாமஹருடைய அருகில் வந்து அபிவாதனஞ் செய்து கைகளைக் குவித்துக் கொண்டு வணக்கத்துடன் எதிரில் நின்றுகொண்டு, யான் யாது செய்யக் கடவேன்?' என்று கேட்டான் மன்னரே! நமஸ்காரஞ் செய்து எதிரில் நிற்கின்ற பாண்டுபுத்திரனைத் தனஞ்சயனைப் பார்த்துத் தர்மாத்மாவான பீஷ்மர் பிரீதியுடன் கூறலானார். 'அர்ஜுன! உன்னுடைய பாணங்களாலே சூழப்பட்ட என்னுடைய சரீரம் எரிக்கப்படுகிறதுபோலிருக்கின்றது. என்னுடைய மர்மஸ்தானங்கள் வருத்தமடைகின்றன. என்வாயும் உலர்ந்து போகிறது. அர்ஜுன! வேதனையினால் சரீரம் துன்பமடைந்திருக்கின்ற எனக்கு நீ நீர்த்தத்தைக் கொடு. மகா வில்லாளியான

---

1 வேறுபாடம்.

2 [illegible] [illegible] என்பது அதிகபாடம்; 'மன்னர்களே! ஸ்வர்க்கஸம்பந்தம் பெற்றதும் பசுஸம்பந்தம் பெற்றதும் அக்னிமயமான பாணத்தினாலேபூமியினின்று கொண்டுவரப்பட்டதுமான தேஜோமயமான தீர்த்தத்தை யான் பானம்பண்ணப் போகிறேன்' என்பது பொருள்.

அர்ஜுன! நீதான் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி தீர்த்தம கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவனு யிருக்கிருய்?' என்றூர். வீரயமுடைய வனுன அர்ஜுனனே, 'அவ்வாறே ஆகட்டும' என்று சொல்லி விட்டு ரததகின் மீதேறிக் காண்டீவம என்னும் வில்லை உறுதியாக நாணேற்றி இழுததான் இடி முழக்கம்போன்ற அநத அர்ஜுன னுடைய நாணொலியையும தலதவனியையும கேட்டு எலலா அர சர்களும் எல்லாப் பிராணிகளும நடுஙகினூாகள். பிறகு, ரதிகா களுள உத்தமனும குநதியின் புதல்வனுமான அநதப பாணட வன் படுத்துக கொண்டிருபபவரும சஸ்திரதாரிகளான எல் லாச சூராகளுள்ளும் சிறநதவரும பரதசிரேஷ்டருமான பீஷ்மரை ரததநோடு பிரதக்ஷிணஞ் செய்து ஜ்வலிக்கின்ற ஒரு பாணத்தை வில்லிற பூட்டி அதைப பாஜநயாஸ்திர மநதிரததினுல் அபிமநதி ரிதது எலலா ஜனங்களும பாாததுக்கொண்டிருக்கும பொழுதே பீஷ்மருடைய வலப்பககததில பூமியைப் பிளநதான் பிறகு, நிா மலமும மங்களகரமுமான நீாபபெருககானது பூமியினின்றும மேல நோக்கிப் பெருக ஆரமபிததது பிறகு, பார்த்தன், குளிாநத தும் அமிருதம் போன்றதும திவயமானமணமும சுவையுமுள்ள நா மான ஜலததினுடைய குளிாநத தாரையினுலே குருகுலத்திற் பிறநதவாகளுள சிறநதவரும தெய்வததன்மையுள்ளவரும சிறநத பராக்கிரமமுள்ளவருமான பீஷ்மரைத் திருபதி செய்தான இநதி ரன்போல அரியசெய்கையைச் செய்கின்ற பாாத்தனுடையஅநதச் செய்கையினுலே அரசர்கள் மிக்க ஆசசரியததை அடைநதார்கள். மனிதாகளின் பராக்ரமத்துக்கு மேற்பட்ட பராக்ரமத்தையுடைய அர்ஜுனனுடைய அச்செய்கையைக் கண்டு கௌரவர்கள் குளிரி னுல் பிடிக்கப்பட்ட பசுக்கள்போல மிக நடுக்கமுற்றூர்கள். சூழ்ந திருநத மன்னர்கள ஆச்சரியததினுலே உத்தரியங்களை வீசினூர்கள். சங்கங்கள துநதுபிவாதயங்கள இவைகளினுடையசப்தம் எங்கும் நெருஙகியதாகத் தோன்றியது. அரசரே! திருபதியடைநதவரான பீஷ்மரும் அர்ஜுனனை எலலா அரசர்களுககும் வீராகளுக்கும் எதிரில் புகழ்நதுகொண்டு பின் வருமாறு சொல்லலானூர்.

'மிக்க பாகு பல முள்ளவனே! கௌரவ நநதன! உன் னிடத்தில் இச செய்கை ஆசசரியமன்று. அளவற்ற காநதி யுடையவனே! நீ பூாவ யுகத்திலிருநத நராிஷி யென்றும், நீ வாஸுதேவரைச சகாயமாகக கொண்டு பெரிதான காரி யததைச் செய்யப்போகிறு யென்றும நாரதா சொல்லியிருக்கிறூர். தேவராஜன் தேவர்களுடன் சோநதும செய்ய முடியாததான ஸாவக்ஷத்திரிய ஸமஹாரரூபமான காரியததை நீ நிச்சயமாகவே செய்யபபோகிருய் என்று அந்தத் தேவரகஸ்யத்தை அறிந்த வர்கள் கருதுகிறூர்கள். நீ ஒருவன் புவியில் உள்ள வில்லாளி

களுள் உத்தமன்; மனிதர்களுள் சிரேஷ்டன். உலகத்திலுள்ள பிராணிகளுள் மனிதர்கள் சிறந்தவர்கள்; பக்ஷிகளுள் கருடன்சிறந்தது, நதிகளுக்கு ஸாகரம் சிறந்தது; நாலுகால் பிராணிகளுள் பசுமாடு சிறந்தது; தேஜஸுள்ள வஸ்துக்களுள் சூரியன் சிறந்தது; பர்வதங்களுள் ஹிமாசலம் சிறந்தது, ஜாதிகளுள் பிராம்மணஜாதி சிறந்தது; வில்லாளிகளுள் நீ சிறந்தவன். அர்ஜுன! என்னுலும் விதுரனுலும் துரோணராலும் பலராமராலும் ஜனார்த்தனராலும் ஸஞ்சயனுலும் அடிக்கடி சொல்லப்பட்ட வாக்கியம் துரியோதனனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. விபரீத புத்தியுள்ளவனும் புத்தியற்றவனுமான துரியோதனன் அந்தவாக்யத்தை நம்பவில்லை. நெடுங்காலமாகச் சாஸ்திரமுறையைக் கடந்தவனை அந்தத் துரியோதனன் பீமனுடைய பலத்தினுலே அவமதிக்கப்பட்டும் கொல்லப்பட்டும் படுக்கப்போகிறன்' என்றார் கௌரவராஜனை துரியோதனன் இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மனத்தளர்ச்சியடைந்தான்.

சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், அந்தத் துரியோதனனைப் பார்த்து, 'அரசனே! அறிந்துகொள். கோபத்தை விட்டுவிடு. துரியோதன! புத்திமானுன பார்த்தன் நன்மணமபொருந்தியதும் குளிர்ந்ததுமான தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணினதை நீ பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டாயல்லேயோ? இவ்விதமான ஜலத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன் வேறொருவனும் இவ்வுலகிலில்லை. அர்ஜுனன் ஆக்னேயாஸ்திரம், வாருணாஸ்திரம், ஸௌம்யாஸ்திரம், வாயவ்யாஸ்திரம், வைஷ்ணவாஸ்திரம், ஐந்திராஸ்திரம், பாசுபதாஸ்திரம், உலகங்களைப் படைத்த பிரமமதேவரிடத்தினின்று கிடைத்த பிரம்மாஸ்திரம், தாதாவையும் த்வஷ்டாவையும் ஸவிதாவையும் விவஸ்வானையும் தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரங்கள் ஆகிய இவைகள்எல்லாவற்றையும் அறிவான். இப்புவியில் வேறொருவன் இந்தஅஸ்திரங்களை அறியான். இம் மண்ணுலகனைத்திலும தனஞ்சயன் ஒருவனே இந்தஅஸ்திரங்களை அறிகிறன். தேவகிபுத்திரரான கிருஷ்ணரும் அறிகிறார். இவ்வுலகில் வேறொருவனும்அறியான். அப்பா! யுத்தத்தில் இந்த அர்ஜுனன் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாதவன். மகாத்மாவான இந்த அர்ஜுனனுடைய செய்கைகள் மனிதனுல் செய்யமுடியாதவைகள். மன்னவ! பலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் சூரனும் போரில் பிரகாசிக்கின்றவனுமான அந்த ஜிஷ்ணுவுடன் காலதாமதமின்றி நீ நட்பைச் செய்துகொள். குருகுலத்தவரிற் சிறந்தவனே! அப்பா! மஹா பாகுபலமுள்ளவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர் [1] ஸ்வாதீனராயிருக்கும்பொழுதே சூரனை பார்த்த

1 'கோபங்கொள்ளாமலிருக்கையிலேயே' என்பது.

ளுேடு நீ ஸந்திசெய்துகொள். அப்பா! அர்ஜுனன் பதிவான கணுக்களுள்ள பாணங்களால் உன்னுடைய எல்லாச் சேனை களையும் நாசம் செய்துவிடுமுன்னரே நீ அவனேடு ஸந்தியைச செய்துகொள். வேந்தனே! யுத்தத்தில் மாண்டவர்கள்போக மிருந்திருக்கிற உன் ஸகோதரர்களும அனேக அரசர்களும் உயி ரோடிருக்கையிலேயே உனக்கு அர்ஜுனனேடு ஸந்தி உண்டாகட் டும. ஐயா! குரோதத்தினல் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களையுடைய யுதிஷ்டிரன் யுத்தகளத்தில உன்சேனையை எரிக்குமுன்னரே (உனக்குப் பார்த்தனேடு) ஸந்தி உண்டாகட்டும். மஹாராஜனே! நகுலன் ஸஹதேவன் பீமஸேனன் அர்ஜுனன் இவர்கள் உன் சேனையை முழுதும் அழிக்காமலிருக்கும்பொழுதே உனக்கு வீரர்க ளான பாண்டவர்களோடு ஸ்நேகமுண்டாவதை நான் விரும்பு கிறேன். அப்பா! யுத்தம என்னுடனே முடியட்டும். பாண்டவர் களோடு நீ விரோதத்தை விட்டுவிடு. தோஷமற்றவனே! நான் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தை உனக்கும ருசிக்கலாம. இந்த விஷயமானது உனக்கும உன் குலத்திற்கும தகுந்ததென்று நான் எண்ணுகிறேன். கோபத்தை விட்டுவிட்டுப் பாண்டவர்களோடு ஸமாதானஞ் செய்துகொள். பல்குனனலே எது செய்யப்பட் டதோ அது போதுமானது. பீஷ்மனுடைய நாசத்தினலே உங்க ளுக்கு நேசமுண்டாகட்டும. மிருந்திருக்கின்றவர்கள நன்றாகப் பிழைத்திருக்கட்டும. அரசனே! நீ கிருபைசெய். பாண்டவர்க ளுக்கு ராஜ்யத்திற் பாதியைக் கொடு. தர்மராஜன் இந்திரப்பிரஸ் தத்தை அடையட்டும். கௌரவேந்திர! நீ மித்திரத்துரோகியும் அரசர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனுமாகப் பழிச்சொல்லை அடைய வேண்டாம. பிரஜைகளுக்கு என்னுடைய நாசத்தினலே மன அமைதி உண்டாகட்டும். பாண்டவர்கள் பிரீதியுடையவர்களாக (க் கௌரவர்களோடு) சேரட்டும். அரசனே! தந்தை தனயனையும் மருகன் மாமனையும் பிராதா பிராதாவையும அடையட்டும். இச் சமயத்திற்கேற்ற என்னுடைய இவ்வார்த்தையை மோகத்தின லேயோ புத்தியின் குறைவினலேயோ கேளாமற் போவாயாயின் நீ கடைசியில் மனவருத்தமடைவாய். நீங்களெல்லோரும் இதனை முடிவாகக்கொண்டவர்களாயிருக்கிறீர்கள். உண்மையான இந்த வார்த்தையை யான் உனக்குக் கூறலாயினேன்' என்றார்.

கங்கா புத்திரரான பீஷ்மர் அரசர்களின் மத்தியில் நேயத் தால் இந்த வாக்கியத்தைத் துரியோதனன் கேட்கும்படி செய்து விட்டுப் பின் பாணங்களால் மர்மஸ்தானங்கள் மிக வருத் தப்பட்டிருந்தும் வேதனையை அடக்கிக்கொண்டு தம் மனத்தை யோகதாரணையுடன் கூடியதாகச் செய்து பேசாமலிருந்து விட்டார். தர்மத்தோடும் அர்த்தத்தோடுங்கூடியதும் ஹிதமான

தும் ஆரோக்கியகரமாயுள்ளதுமான அந்த வார்த்தையைக் கேட்டும், சாகப்போகிறவன் நல்லமருந்தை ஏற்காததுபோல் உமது புத்திரன் அதனை ஏற்கவில்லை.

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அரசர்களெல்லாம் அகல, கர்ணன் பீஷ்மரிடம் வந்ததும், அவர் அவன் பிறப்பைக்கூறிப் பாண்டவரோடு உறவாடச்சொல்லியதும், அவன் அதனைக் காரணங்காட்டி மறுத்து க்ஷமைகேட்டு மீண்டதும்.)

மஹாராஜரே! சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் பேசாமலிருந்துவிட்ட பிறகு, அந்த எல்லா அரசரும் மீண்டு தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் சேர்ந்தனர். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டுப் புருஷசிரேஷ்டனான கர்ணன் சிறிது பயமுற்று விரைவுடன் அவருடைய பக்கத்திற்கு வந்தான். அவன், அப்பொழுது சரதல்பத்தை அடைந்திருக்கின்ற மகாத்மாவான பீஷ்மரை, ஜனனகாலத்தில் நாணற்படுக்கையில் படுத்தவரும் வீரரும் பிரபுவுமான ஸுப்ரம்மண்யரைப்போலக் கண்டான். மகாதேஜஸ்ஸுடையவனான கர்ணன் கண்களைமூடிக்கொண்டிருக்கும் வீரரான அந்தப் பீஷ்மரை அடைந்து, அப்பொழுது, பாஷ்பத்தினால் தடுமாறுகின்ற குரலோடு அவருடைய சரணங்களில்விழுந்து, 'குருசிரேஷ்டரே! யான் ராதையின்புத்திரன்; குற்றமற்றவனாயினும் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் உங்களால் மிகவெறுக்கப்படுபவன்' என்று தன்னைப் பீஷ்மரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டான். கௌரவர்களுள் முதியவரான பீஷ்மர் அம்புகளால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற கண்களையுடையவராகி அந்த வார்த்தையைச் செவியுற்றுத் தம்வாஸஸ்தானம் நிர்ஜனமாயிருப்பதைக் கண்டு ரக்ஷகர்களைத் தூரச்செல்லும்படிசெய்து பிதா புத்திரனைக் கட்டிக்கொள்வதுபோலக் கர்ணனை ஒருகையால் கட்டிக்கொண்டு மெள்ள அவனைப் பார்த்து நேசத்துடன் பின்வருமாறு கூறலானார்.

"நீ என்னோடு பகைக்கிற விஷயத்தில் எனக்கு வருத்தமில்லை. நீ என்னிடம் வராமலிருந்தால் நிச்சயமாகவே உனக்குச்ரேயஸ் உண்டாகாது. கர்ண! நீ குந்திபுத்திரன்; ராதாபுத்திரனல்லை. நீ சூரியனிடத்தினின்றும் பிறந்தவன். தேர்ப்பாகன் உனக்குப் பிதாவல்லன். மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! நீ சூரியனிடத்திலிருந்து உண்டானவனென்று நாரதரிடத்தினின்றும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரிடத்தினின்றும் கேட்டு அறிந்திருக்கிறேன். தேஜஸியினாலும் ஸம்சயமில்லை. அப்பா! எனக்கு உன்மீது பகையில்லை.

உனக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். உன்னுடைய உற்சாகத்தைக்கெடுப்பதற்காக உன்னை நோக்கிக் குரூரமான வார்த்தையை யான் சொன்னேன். நீ காரணமின்றிப பாண்டவர்களை பகைக்கிறாயென்பது என்னுடைய எண்ணம. ஸூதபுத்திரனே! துரியோதனராஜனால் பலவாறுதூண்டப்பட்டு நீ தர்மலோபத்தைசசெய்கிறவனானமையால் உனதுபுத்தியும் இவ்விதமான கெட்ட நிலைமையை அடைநதுவிட்டது குணசாலிகளுடைய புத்தியும இழிகுணாகளின் சேர்க்கையால் த்வேஷமுள்ளதாகவும மாத்ஸர்யமுள்ளதாகவும ஆகிறது. அநதக்காரணத்தினால் கௌரவாகளுடைய சபையில நீ பலவாறு குரூரமான வார்த்தையைக் கேட்கும்படி செய்யப்பட்டாய. இப்பூமியில் யுத்தததில் சத்துருக்களால் தாஙகமுடியாத உன்பராக்கிரமத்தை யான் அறிவேன். உன்னிடததிலுள்ள பிராமமணாபக்தியையும் சௌாயத்தையும் நீ தானஞ்செய்வதில் நன்கு நிலைபெற்றிருபபதையும் யான் அறிவேன். தேவனுக்கொப்பானவனே! மனிதர்களுள் உனக்கு ஒப்பானவன் ஒருவனுமில்லை. குலத்திலுண்டாகிற உட்கலகபயத்தாலே நான் எப்பொழுதுமே குரூரமான வார்த்தையைச சொன்னேன். பாணஙகளிலும அஸ்திரஙகளிலும அவைகளை ஸந்தானஞ்செய்வதிலும சுறுசுறுபபிலும அஸ்திரபலத்திலும பல்குணனோடும் மஹாத்மாவான ஸ்ரீகிருஷ்ணரோடும ஸமானனாயிருக்கிறாய். கர்ண! விலலாளியான நீ ஒருவனாகவே காசிநகரத்தையடைநது குருராஜனை துரியோதனனுக்கு ஒரு கன்னிகையை [1] விவாகம் செய்விப்பதற்காக அரசர்களை யுத்தத்தில் அடித்தாய். அவ்விதமாகவே பலசாலியும் ஒருவராலும அழிக்க முடியாதவனுமான ஜராஸந்தராஜனும [2] அடிககப்பட்டான். போரில்புகழ்பெற்ற கர்ண! யுத்தததில உனக்கு ஒபபானவன் ஒருவனுமில்லை. நீ பிராமமணர்களுக்கு ஹிதன்; ஆண்மையை முன்னிட்டுப் போர்புரிபவன்; தேஜஸினாலும பலததினாலும் யுததஞ்செய்வதில் நீ தேவகுமாரனுக்கு ஸமானன் யுத்தத்தில் மனிதர்களைவிடி லும மேம்பட்டவன். உன்னைபபற்றி முன்பு நான் பாராட்டிய கோபத்தை இபபொழுது விட்டுவிட்டேன் விதியை முயற்சியால் வெல்லமுடியாது. பகைவர்களையழிப்பவனே! வீராகளான பாண்டவாகள் உனககுச சகோதரர்களான பிராதாக்கள். மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! எனக்குப்பிரியததைசசெய்யவிருமபுவாயாயின் அவர்களோடு நீ சோநதுவிடு. ஆதித்யகுமாரனே! பகை என்னோடு தீர்ந்து

---

[1] சாநதிபாவம 4 வது அதயாயம பார்க்க.

[2] சாந்திபர்வம் 5-வது அதயாயம பார்க்க.

போகட்டும். இப்புவியிலுள்ள எல்லா அரசர்களும் இப்பொழுது உபத்திரவமற்றவர்களாயிருக்கட்டும்' என்றார்.

கர்ணன், 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! இவையனைத்தையும் அறிவேன்; ஸம்சயமில்லை பீஷ்மரே! நான் குந்திபுத்திரனென்றும ஸூதபுத்திரனல்லனென்றும் சொன்னது வாஸ்தவமே. நான் குந்தியினால் எறியப்பட்டேன்; ஸூதனால் வளர்க்கப்பட்டேன். துரியோதனனுடைய ஐசுவரியத்தை அனுபவித்துவிட்டு அதனைப் பொய்யாகச்செய்ய நான் பிரியப்படவில்லை. மிக்கவல்லமையுடையவரே! வஸுதேவகுமாரரான கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு உபகாரஞ் செய்வதின்பொருட்டு எவ்வாறு உறுதியான விரதத்துடனிருக்கிறாரோ அவ்வாறாகவே துரியோதனன் நிமித்தமாகத் தனம், சரீரம், புத்திரர்கள், மனைவி, கீர்த்தி இவ்வனைத்தும் என்னால் விடப்பட்டன. கௌரவரே! 'க்ஷத்ரியர்கள் வியாதியினால் மரணமடைந்தவர்களாகவேண்டாம்' என்று துரியோதனனை அடுத்து என்னால் பாண்டவர்கள் எப்பொழுதும் கோபமூட்டப்பட்டார்கள். இந்த விஷயம் அவசியம வரக்கூடியதே. இது ஒருவனாலும் தடுக்கமுடியாதது. விதியை முயற்சியால் தடுப்பதற்கு எவன் வல்லவன்? பிதாமஹரே! பூமிக்கு க்ஷயத்தைக்காண்பிக்கின்ற நிமித்தங்களை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்; ஸபையிலும் கூறியிருக்கிறீர்கள். பாண்டவர்களும வாஸுதேவரும் வேறுமனிதர்களாலே ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்று எல்லாவிதத்தாலும் நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவர்களையும் நாம் எதிர்த்துப் போர்புரிவதில் ஊக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். 'யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை ஜயிப்பேன்' என்று என்மனம் உறுதியுடனிருக்கிறது. மிக்ககுரூரமான இந்தவைரம் என்னால் விடமுடியாதது. நான் ஸ்வதர்மத்தினாலே பிரீதியுள்ள மனத்தையுடையவனாகித் தனஞ்சயனோடு போர்புரியப்போகிறேன். ஐயா! யுத்தத்தின்பொருட்டு நிச்சயமுள்ளவனை எனக்கு அனுமதிகொடும். வீரரே! தேவரீருடைய அனுமதிபெற்று யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம. கோபத்தாலும ஆலோசனைக்குறைவினாலும் நான் சொல்லிய தகாதசொற்களையும் செய்த விரோதமான செய்கைகளையும தேவரீர் என்விஷயத்தில் பொறுத்தருள்க' என்று வேண்டினான். பீஷ்மர், 'கர்ண! அதிகுரூரமான இந்த வைரமானது விடமுடியாததாயிருக்குமாயின் யான் உனக்கு அனுமதிகொடுக்கிறேன். ஸ்வர்க்கத்தை அடையவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தோடு யுத்தஞ்செய். நான் கோபத்தைவிட்டுப பரபரப்

பின்றி யுத்தத்தில் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தேன். என்சக்திக்குஇயன்றவளவும் உத்ஸாஹத்திற்குத் தக்கபடியும் ஸாதுக்களுக்குரிய நல்லொழுக்கங்களில் யான் நிலைபெற்றிருந்தேன். அப்படிப்பட்டயான், உனக்கு அனுமதிகொடுக்கின்றேன். எதை விரும்புகிறாயோ அதை அடைவாயாக. நீ தனஞ்சயனிடத்தினின்று க்ஷத்திரியதர்மத்தால் அடையக்கூடிய உலகங்களை அடையப்போகிறாய். நீ அஹங்காரத்தைவிட்டுப பலத்தையும் வீர்யத்தையும் அடைந்து போர் புரிவாயாக. க்ஷத்திரியனுக்குத் தர்மத்தை விட்டுவிலகாத யுத்தத்தைக்காட்டிலும் மேலானது வேறொன்றுமில்லை. வெகுநாளாக விரோதத்தைத் தணிப்பதற்குப் பெரிதான முயற்சியைச் செய்தேன். ஆனால், அது என்னால் முடியாமல் போயிற்று. எங்குத் தர்மமோ அங்குஜயம்' என்று கூறினார். காங்கேயர் இவ்வாறு சொல்லியவளவில், ராதேயன் அபிவாதனஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு ரதத்தின்மீதேறி உமது புத்திரனிடத்திற்குச் சென்றான்' என்று கூறினான்.

ஜனமேஜயமகாராஜரே! இவ்வாறு அநேக விருத்தாந்தங்களையுடையதும் பாவத்தைபபோக்குவதும் மங்களகிரமுமான இந்தப் பீஷ்மபர்வமுழுதும் கேட்கின்ற உமக்கு என்னால் கூறப்பட்டது. அரசரே! இநதப்பர்வத்தை எப்பொழுதும் இப்புவியில் வேதத்தின் கரையடைந்தவர்களான பிராம்மணர்களைக் கேட்பிக்கிறவார்களும் சிரத்தையுடன் கேட்பவர்களுமான மனிதர்கள் எல்லாப் பாவங்களையுந் தொலைத்து முடிவுக்காலத்தில் சரீரத்தைவிட்டு எந்த இடத்தை அடைந்தபின் மீண்டும் திரும்பாகளோ அவ்வித விஷ்ணுவின் ஸ்தானமான வைகுண்டத்தை அடைகிறார்கள். பரதர்களிற் சிறநதவரே! ஆதலால், இம்மைமறுமைப்பயன்களை அடைய விருப்பமுள்ளமனிதன் ஸர்வப்ரயத்னத்தினாலும் பாரதத்தைக் கேட்கவேண்டும. ராஜேந்திரரே! இந்தபீஷ்மபர்வம் படிக்கும்பொழுது பிராமமணர்களைச் சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்காரஞ்செய்து அவர்களுக்குப் போஜனம அளிக்கவேண்டும்; உத்தமமானதீர்த்தத்தையும அவர்களுககுக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று கூறினா.

பீஷ்மவதபர்வம் முற்றிற்று.

பீஷ்ம பர்வம் முற்றிற்று.

